DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ 13

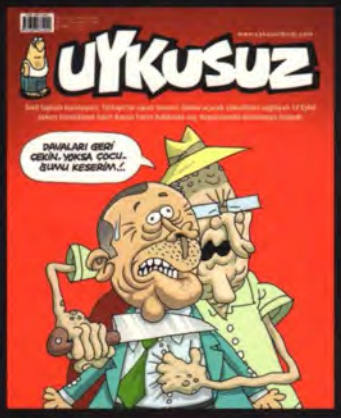
CİLT 13 • EYLÜL'10-KASIM'10 • SAYI 157-169

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ
UYKUSUZ
Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ISSN 1307-7619
2 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2010/36 No: 157
1,75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

• Antalya'da **Hayır** bildirisi dağıtan kadınlar ve Aydın'da bir mitingde **Hayır** pankartı taşıyan dört genç gözaltına alındı...
• Belediye zabıtaları Pendik'te **Hayır** mitingine çağrı yapanlara saldırdı, bir kişi yaralandı...
• AKP'liler Mersin'de **Hayır** oyu kullanılması için çalışma yapan gençlere saldırdı, gençler gözaltına alındı...
• Beyoğlu'nda Evet yürüyüşü sırasında **Hayır** standı mitinge katılanların ve polisin saldırısına uğradı...
• AKP Bağcılar ilçe yöneticileri **Hayır**cı muhtarı tartakladı...
• Kağıthane, Gaziosmanpaşa ve İçerenköy'de **Hayır** stantlarına yapılan saldırılarda bir kişi yaralandı.
• Gaziantep'te **"Hayır"** tişörtü giyen genç polis tarafından alıkonularak kamerayla kaydedildi ve tişörtünü ters giymek zorunda bırakıldı.

AKP Evet'ten başka bir şey duymak istemiyor.

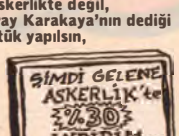

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

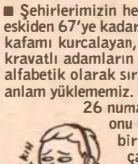
■ **Tek tip askerlik yasası çıkıyormuş, benden söylemesi, yüksek lisanstı, doktoraydı diye askerlik erteleyen arkadaşlar koşa koşa gider askere yazılır aman beş buçuk ay yapıp kurtulayım diye. Dolayısıyla bu biraz 'kampanya var, hemen şimdi al' gibi duruyor: '17 Mayıs'a kadar kayıt yaptıranlara askerlikte %30 indirim!'. Tabii bir de üniversite mezunu olmayan kardeşlerimiz var, e haliyle onlar da erteleyeceklerdir. Öyle sanıyorum ki bu yasa çıkana kadar birliklerimizin neredeyse tamamını kısa dönemler oluşturabilir. Tabii aslında asıl çözüm tek tip askerlikte değil, Hollandadaki adamımız Koray Karakaya'nın dediği gibi tek tük askerlikte. Tek tük yapılsın, hiç yapılmasın demiyorum.**

■ Bir telekulak skandalı daha patladı. Şimdi de Baskın Oran'ın Doğu Ergil'in falan dinlendiği ortaya çıkmış ki bana kalırsa bu iki boyutlu bir skandal. Anlatılan o ki, paşanın biri, İsrail'den dünyanın parasını verip dinleme cihazları alıp kimi insanların, mesela Baskın Oran'ın telefon konuşmalarını dinlemiş. İyi de ne gereği var allah aşkına? Abi nasıl olsa televizyonda şurada burada konuşuyor, telefonda fazladan ne söyleyecek? Ayrıca Baskın Hoca darılmasın, kızmasın ama insan yarım saat sonra sıkılır Bakın Oran'ı dinlemekten yahu. Ben telekulakçı olsam gider Cem Yılmaz'ı falan dinlerim, onun muhabbeti daha şen, dinlemesi kesin daha eğlencelidir.

■ **Yalnız buradan ola ki bir talihsizliğe kurban gidip Uykusuz'un telefonlarını dinleyecek arkadaşlara bir uyarıda bulunmak istiyorum, hiç öyle şifreli konuştuğumuz falan yok, hakikatten her gün Şahin'den köfte söylüyoruz, arada bir birbirimizi arayıp bizim bile çok anlam veremediğimiz konuşmalar yapabiliyoruz. Alıcılarınızın ayarıyla oynamayın yani boşuna, kodlu modlu konuştuğumuz yok, hakikatten boş konuşuyoruz. En azından ben boş konuşuyorum.**

■ Şehirlerimizin hepsine bir trafik kodu bahşedilmiş, eskiden 67'ye kadardı, şimdi 81'e vurmuşuz. Ama benim kafamı kurcalayan, neticede 1962 yılında bir takım kravatlı adamların masa başına oturup şehirlerimizi alfabetik olarak sıralamasına bizim gereğinden fazla anlam yüklememiz. Neticede alfabenin bir azizliği olarak 26 numarası güzide Eskişehir'imize düşmüş, onu biliyoruz da, Eskişehirli olarak 26'yı bir gurur vesilesi olarak her yere yazma çabamıza anlam veremiyorum. Maç oluyor, 26. dakikada tribünler kutsal bir anı paylaşırcasına düdük çalmaya başlıyor ki bunun da mucidi öyle sanıyorum ki Trabzonspor'dur. İyi ama şehrimizin trafik kodu 26 diye maçın 26. dakikasına fazladan bir önem atfetmenin matematiği ne?

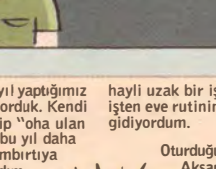

■ **Bu plaka üzerinden var olma telaşı, forza35ksk@hotmail.com, cilgin_47@yahoo.com, alayina55_tovbekar@mynet.com gibi mail adresi veya forma numarası seçimlerinden, askerde sağ baştan sayılırken memleketinin plaka numarasının denk geleceği yere geçip gururla "ON SEKİZ!" diye bağırmaya kadar çeşitleniyor. Plakaya o kadar takılmayalım derim, neticede trafik müdürlüğü müdür, nedir, birileri almış sıraya koymuş numaralamış.**

■ Plaka ve askerlik de bu arada bir hayli ilgili. Askerliğinin bitmesine 81'den az günü kalmış olan arkadaşlara "plakaya düşmüş" deniyor, bu arkadaşlara "şafak kaç" diye sorulduğunda bu arkadaşlar "Şafak Denizli" diye cevap veriyor. Benim gibi İstanbul ve Eskişehir dışındaki illerin plaka kodlarını bilmeyen adamlar da "Ulan Eskişehir 26 olduğuna, E de D'den önce geldiğine göre bu adamın yirmi altıdan az günü kalmış, Bursa 16'ydı, demek ki 16'dan da çok günü varmış" diye oturup herifin kaç günü kaldığını bulmaya çalışıyor. Tabii aslında hiç oralı olmayıp "aferin az kalmış, gözün aydın" diyerek olay mahallinden de uzaklaşılabilir ki bu daha çok sergilediğim bir davranış olagelmiştir.

■ **Aranızdan birçoğu hatırlar, eskiden her yılın başında, bir önceki yıl yaptığımız harcamaların faturalarını, fişlerini vergi iade zarfı denen bir zarfın üzerine yazar, içine de fişleri zarftaki sırasına göre numaralayıp şirketlerdeki muhasebe servislerine verir, bir iki ay sonra da o fişlerin vergi iadesini alırdık. Sonra efendim iki yıl önce falan, vergi iade zarfı doldurulması kaldırıldı, çalışanlara onun yerine sabit bir ücret iadesine başlandı, dolayısıyla da her ocak ayında önceki yılın bütün harcamalarının fişlerini zarfa yazmaktan kurtulduk. Peki, iyi mi oldu? Elbette hayır, çok kötü oldu, çok da feci kötü oldu tamam mı?**

■ Şimdi efendim bir kere, ben kendimden biliyorum, o vergi iade zarflarını doldururken, geçen yıl yaptığımız tüm harcamaları tek tek gözden geçiriyorduk. Kendi payıma, oraya yazdığım fişleri inceleyip "oha ulan şu zımbırtıya amma para harcamışız, bu yıl daha dikkatli olalım" ya da "ulan ben bu zımbırtıya bu kadar para vereceğime şöyle yapardım daha da iyi olurdu, çok iyi de olurdu, çok da güzel iyi olurdu" dediğim çok olmuştur. Bir örneğini aşağıda anlatacağım, hiç merak etmeyin.

■ **Ama vergi iade zarfı kalkınca ne oldu? Kimse içine düştüğü alışveriş çılgınlığının boyutlarını şöyle toplu halde karşısında göremez oldu. Benden size söylemesi, devlet istemese de siz fişleri biriktirip, her yıl yaptığınız harcamalara şöyle bir bakın.**

Bu oldu: Safran ve Çam Fıstığı benim isyanımdı

Efendim vaktiyle şehirden uzak bir beldemizde, nohut oda bakla sofa bir ev tutmuş yine şehirden bir hayli uzak bir iş yerinde çalıştığımdan, evden işe işten eve rutinine kendimi kaptırmış yaşayıp gidiyordum.

Oturduğum yer yeni yeni gelişiyor o zamanlar. Akşamları dışarı çıkacak kafayı dağıtacak bir imkânı, sosyalleşme sağlayacak bir ortamı falan da yok. Dizi dizi yüksek toplu konutlar bir de onların ortasında devasa alışveriş merkezi. Ben de farkına varmadan alışveriş merkezinin ve içindeki marketin kölesi olmuşum, sıkıntıdan işten dönerken neredeyse her gün markete giriyorum, bir şeyler alıp öyle dönüyorum eve. Evde de kendi kendime çeşitli yemekler yaparak falan vakit öldürüyorum.

Bu anlattıklarım tam da 2001 ekonomik krizinin ülkeyi kasıp kavurduğu, paramızın pul olduğu dönemler bu arada. Herkes gibi benim de kredi kartı borcum sisiyor sisiyor, maaşı kredi kartına yatırıyorum neredeyse hafsuki tek harcamam market alışverişi.

Sene başında, bir önceki yılın alışveriş fişlerini, faturalarını toplayıp vergi iade zarfını doldururken bir anda her şey aydınlandı. Bütün fişleri tek tek zarfa yazıyordum ki, market fişlerinden birinde, yaptığım alışveriş tutarının yarısını safran ve çam fıstığının oluşturduğunu gördüm. Diğer fişleri de inceledim durum aynı. Ah dostlar, meğersem ben o ekonomik kriz döneminde bütün sermayeyi tam bir keriz gibi safrana, çam fıstığına yüklemişim. Safran ve çam fıstığının neredeyse kıymetli madenlerle boy ölçüşen fiyatlara sahip olduğunu bilmediğimden, markette alışveriş yaparken de etiketleri okuma alışkanlığım olmadığından, hemen her gün yüz gram iki yüz gram safran ve çam fıstığı alıp evde yaptığım yemeklerin içine boca edip durmuşum. Bayağı bayağı yılda ortalama bir maaşı safrana çam fıstığına gömmüşüm. Ben de hep merak ederdim lokantada falan çam fıstığını, safranı neden bu kadar az kullanıyorlar diye. Sinirimden vergi iade zarfını yiyecektim yahu, kredi kartı ekstresinin yarısına yakını safran ve çam fıstığından oluşuyormuş meğerse.

2010 Dünya Basketbol Şampiyonasında Türkiye ile Rusya arasında oynanan maça Başbakan Erdoğan ve eşi Emine Erdoğan gelince, ponpon kızların gösterileri iptal edildi.

Kentsel dönüşüm projesi kapsamında Tarlabaşı'nı Çalık grubuna peşkeş çekerek semt sakinlerinin evlerine el koyan Beyoğlu Belediyesi yıkımları başlattı.

Şili'de 33 maden işçisi yerin 700 metre altında mahsur kaldı. Kurtarma ekiplerinin işçilere ulaşmasının 3 ay sürebileceği bildiriliyor.

1943 yılında Van'da 33 köylüyü kurşuna dizdiren General Mustafa Muğlalı'nın adını taşıyan kışlanın isminin değiştirilmeyeceği açıklandı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantev.org

UÇUKSUZ

CHP'li Prof. Dr. Sencer Ayata'dan başörtüsü sorununa çözüm! "Öğrencilerin saçının tamamen kapalı olması şart değil"

KAÇ YIL OLDU?

- Sri Lanka'nın Türkiye Fahri Konsolosu Wijeyeratbe, Tayyip Erdoğan'a sevgisi yüzünden bir orkide türünün adını "Dendrobium Recep Tayyip Erdoğan" olarak tescil ettireli **1 yıl**...
- Bülent Ersoy, gazino programında yanındakiyle konuşan Rıdvan Dilmen'e, "*Şeytan mısın, Şam şeytanı mısın nesin, susar mısın?*" deyince, Rıdvan Dilmen sahneye bira şişesi fırlatalı **21 yıl**...
- Biga'ya bağlı Kozçeşme kasabasında DYP'li Çoban Ahmet, kahvede ANAP'lı encümen üyelerinin yanından geçerken arkaya arkaya 4 kez yellenince, ANAP'lı belediye tarafından "*kahvede gürültülü bir şekilde yellenmek suretiyle toplumun huzurunu bozmak ve hava kirliliği yaratmak*" suçlarından para cezasına çarptırılalı **25 yıl**...
- Yönetmenliğini Memduh Ün'ün yaptığı "Mahallenin Sevgilisi" filminde yer alan dozer sahnesi, halkın üzerinde vahşet etkisi yaratır gerekçesiyle sansürleneli tam **50 yıl** olmuş.

Bergama'daki Allianoi antik kentinin kumla doldurulduktan sonra baraj suları altında kalmasına karar verildi.

VAKTİMİZİ ÇALAN ADAM: BÜLENT ARINÇ

Ağlamaktan arta kalan zamanlarında durup dururken gereksiz fikirler beyan ederek ortalığı karıştırmak konusunda bir numara olan Bülent Arınç, bedelli askerlik için "*Çıkmasından yanayım. Sonrası için ümitliyim,*" açıklamasında bulundu. Böylelikle, ülkemizde binlerce insan, gruplar halinde "bedelli çıkabilir oğlum" geyiğine bir defa daha kapılarak boş yere umutlanmaya başladı. Bu arkadaşları uyarmak istiyoruz, Bülent Arınç bir çeşit vakit kaybıdır ve ondan gelen hiçbir şeyin hükmü yoktur.

"*Valilik mesleği yarı siyasidir. Bizi iktidar atadıysa elbet biz de iktidarın valisiyiz,*" diyen Iğdır Valisi Amir Çiçek, basında haber olunca ertesi gün yeni bir açıklama yaptı: "*Vali devletin memurudur. Biz devleti temsil ederiz.*"

OTONOMASYON

Tayyip Erdoğan'ın her mitingi öncesi bir "çalıştırıcı" (parti görevlisi) tarafından "Eveeet!" deme antrenmanı yaptırılan kitle bu sefer hata verdi. Tokat mitingi sırasında toplanan kalabalık, Tayyip Erdoğan'ın "*Kılıçdaroğlu'nun türban sorununu çözeceğine inanıyor musunuz?*" sorusuna "Eveeet!" diye cevaplayınca, Erdoğan bir süre boş gözlerle kalabalığa bakti. Çabuk toparlanan Başbakan aynı soruyu ters çevirerek bir daha sordu: "*İnanmıyorsunuz değil mi?*" Cevap rahatlatıcıydı: "Eveeeet!"

Radi

Radikal ve Referans gazetelerini birleştiren Doğan grubu, maliyeti azaltma gerekçesiyle 23 gazeteciyi işten çıkartıyor.

3D GÖZLÜKLE ARTIK DİBİNİZDEYİM

Yazdıklarıyla *(çiçekli bermuda, iPod, şarap vb.)* çağı yakalamak konusunda biz sıradan insanlardan daima bir adım önde olan Ertuğrul Özkök, köşesinde üç boyutlu fotoğrafını yayınlayarak bir ilke daha imza attı. Bu fotoğrafı yeniliklere ayak uydurmanın delili olarak sunan Özkök, henüz bizim anlayamayacağımız üç boyutlu bir tespitte de bulundu: "*Bana göre "haber" artık gazetenin birinci öncelikli içeriği değil.*"

GÜNAHTA KAMPANYA

Günümüz reklam dünyasının patlangaçlı 'fırsat' reklamlarından etkilenen Beşiktaş Müftülüğü ilk görüldüğünde zihni zorlayan yepyeni bir kampanya başlattı:

ÇORAPLARDAN BAŞLIYORUM

Adının baş harflerinden oluşan RTE'yi marka olarak tescil ettiren Tayyip Erdoğan, Ankara'da yapılan bir törene RTE damgalı çoraplarıyla katıldı.

BİŞEYLER DUYDUM

"EVET" DEYİN MR'INIZ ÇEKİLSİN Trabzon Numune Hastanesi Başhekimi Prof. Ekrem Algün, hastanelerindeki MR çekimlerinde yaşanan sıkıntıları anlattığı köşe yazısında çözümün referandumda "Evet" oyu vermekten geçtiğini açıkladı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Aksam Gazetesi

FIRAT BUDACI

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

UMUT SARIKAYA

HEDİYE

CİHAN CEYLAN

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

• İçeri adam girdi. Bayaa bildiğin, içeri adam girdi. Son on yılımın aziz dostu Sinan Göksel'in Teşvikiye'deki giriş katı evindeydik, yaz günüydü, pencere açıktı. Sinan bilgisayar başındaydı, ben de televizyona bakıp çayımı içiyodum. Sonra, içeri adam girdi. Gençten bi adam, tutundu pervaza, attı kendini evin içine. "N'oluyo lan" dedim. Arkası dönük olan Sinan da irkildi, fırladı. Adam "iyi akşamlar" dedi. Sinan "Ne iyi akşamları, şu yapılcak şey mi, ayıp" dedi. Bana dönüp "Bizim alt komşu" diye açıkladı. Komşu bi süre başını öne eğip sessiz durdu. Sessizlikte sinirli soluk sesleri sadece. Sonra komşu "Tepemde çok yürüyorsunuz, ayak seslerinden ve konuşmalardan uyuyamıyorum" dedi. "Onu konuşmaya geldim" dedi. Sinan "Konuşmak için başka yol bulamadın mı, adam gibi kapıyı çalsana kardeşim" diye bağırdı. "Açık görünce girdim işte pencereden" dedi komşu. "Bizi korkutmaya ne hakkın var lan" diye Sinan gene bağırdı. Çocuk "Haklısınız" dedi, normal kapıdan çıkıp gitti. Arkasından Sinan, çocuğun ruhsal tedavi gördüğünü, dönem dönem aralarının gayet iyi olduğunu, bazen de böyle ters yaptığını anlattı. Ne geliyosa aklına, kah öyle kah böyle davranan bi gençmiş. Sonrasında genç, rastlaştıkça ters bakmaya başladı, Sinan'a da "Gürültü yapıyosunuz" deyip duruyomuş. Özel durumdur dedim, ses etmedim. Ta ki çok neşeli olduğum bi gün, sokakta gene rastlaştık çocukla! "N'aber birader" dedim, şaşırdı, "İyiyim" dedi.

"Duydum, sen de benim gibiymişsin, ben çok uzun zamandır ruhsal tedavi görüyorum" dedim. Sustu, baktı. "Hatta" dedim, "Yeni bi ilaç, hap filan bulduklarında direk beni ararlar, ilk bende denerler" dedim. İyice. Biraz beyazladı, azcık gülümsedi. "Ama şimdi iyiyim, sen de iyi misin" dedim. "İyiyim" dedi. "Hepimize geçmiş olsun abi" dedi. O günden sonra da ne zaman görsek birbirimizi selamlaştık. Genç, Sinan'a da hiçbir falso yapmadı. Şimdi, yıllar sonra düşündüm de, ilacı bulunca ilk beni arayanlar kimler lan? Ne acaip adamlarmış öyle...

• İri yarı bir figürandı rahmetli Yadigar Ejder. Onca filmde minik rollerde göründü. Genellikle kavga etti, dayak yedi. Çok genç yaşında, çok hazin şekiide, bi sabaha karşı, Taksim Parkı'nda ölü bulundu Yadigar Ejder. Oynadığı filmler içinde, belki de diil, kesinlikle en önemli rolü Memduh Ün'ün çektiği "Devlet Kuşu" filmindeydi. Bülent Kayabaş'la birlikte Kemal Sunal'ın iki can dostundan birini canlandırıyordu. Çocukken sinemada, bayıla bayıla izlediğim bu filmin DVD'sini geçen gün tekrar seyrettim. Bi baktım ki, Yadigar Ejder'in adı jenerikte (gene) çok sonra yazıyor. Dahası DVD kapağında da fotoğrafı var ama adı yok. Bu da böyle bir kader, kafa rolde olsan bile afişte adın yok, çünkü sonsuza kadar figüransın sen, bir sinema mazlumusun. Bari dedim, bir kez bile olsa rahmetli Yadigar Ejder'i, o iyi kalpli genç irisini, en önemli filminin kapağında isim olarak görelim. Yani, şu gördüğünüz film kağaında normalde onun adı yok. (Gerçi bu kapakta yönetmenin de adı yok ama o bir tercihtir.) Gönlümüzde yer etmiş figüran Yadigar'ı bu şekilde yad edelim. Çocukluğumuzdan beri bizi şenlendiren bu mesleğe emek veren gölgedeki kahramanları; Arap Celal'i, Kamer Baba'yı, Şişko Nuri'ye, Hababam Sınıfı'nın Bastıbacak Tuncay'ını ve kalanların tamamını saygıyla analım. Kaybettiklerimize rahmet, yaşayanlara sağlık dileyelim. Ömürler biter, geriye filmler, kitaplar kalır...

• Başbakan, türban sorununu çözeceğini söylediği için Kılıçdaroğlu'na "Amatör Şeyhülislam" dedi. E, n'apiceksin, profesyonelin hali başka oluyo!..

• Aha, bir yaz daha anı oldu, hacı oldu! Bu yaz Burgazada'ya gittik, hem gezmek, hem de bir yazı için malzeme toplamak amacıyla. Sait Faik'in evinin tadilatta olduğunu biliyordum ama gene de uğradım, hiç olmazsa bahçesinde dolanırım, girişteki hekeline bakarım diye. Bahçede ve arka avluda dolaşırken, evden sesler geldi. Avlu duvarına çıkıp içeri baktım. Yaşlı ve başörtülü bir kadın, bir başka yaşlı insanın başında (diğerini arkadan gördüm) kitaptan dualar okuyordu. Tüylerim diken diken oldu, çünkü bu görüntü bana Sait Faik'in "Bursa'da Bir Kandil Gecesi" adlı şiirini hatırlattı, benzer bir hava vardı ortalıkta. (Meraklısı, bu şiiri Abasıyanık'ın tek şiir kitabı olan "Şimdi Sevişme Vakti" kitabında okuyabilir.) Yaşlı teyzeyle gözgöze geldik. Başımla selam verdim, "Tadilat ne zaman bitecek acaba?" diye sordum, "Seneye" dedi. Yazarın evinde, onun ruhuna, üslubuna, şiirine benzer bir enstantane görmek, valla içimi oynattı...

• Çocuğunu okula göndermeyip kendileri yetiştirmek isteyenler, birleşip sembolik "Erkin Koray İlköğretim Okulu" oluştursunlar da çocuklar zaman zaman birarada olup sosyalleşsinler bari...

• Tatildeydim, gölgede kitabımı okuyodum, yam masadaki iki kadından biri telefonla konuşmaya başladı. 'Dominik' adlı biriyle emlak meselesi konuşuyolardı, ister istemez duyuyordum. Biraz sonra tartışmaya başladılar, sesini yükseltti, tartışma bitti. Telefonu çaldı, Dominik, önce normal konuşmaya başlayıp gene tartıştılar, görüşme bitti. Sonra kadın başka birini aradı ve tartışmayı anlattı. Karşıdaki belli ki "Dominik'in türkçesi az, o yüzden anlaşamadınız" demiş olmalı ki, kadın "t"ürkçesi az olabilir ama terbiye, nezaket dünyanın her yerinde aynıdır" dedi. Sonra bu lafı bir kez daha tekrarladı. Bu laftan çok memnun kaldığını anladım, taşı gediğe oturttuğundan emindi. Telefonu kapatınca yanındaki arkadaşına görüşmeyi detayıyla aktardı ve son lafını iyice vurgulayarak bir kez daha tekrarladı. Yine de doyamadığını hissettim ve içimden "Bu kadın, bu lafı daha çook anlatır" diye düşündüm. Hakkaten de biraz sonra, tüm konuşmaya baştan sona tanık olmuş arkadaşına "Dedim ki, türkçesi az olabilir ama nezaket kuralları dünyanın her yerinde aynıdır dedim" dedi. İçimden 'Pes' dedim...

• Son zamanlar yastıkkafamda aklım fikir(sin) benim aklım başımda diil!..

vedatozdemiro@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kitaptv.org

Akşamüstü

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

İYİ Kİ VARSIN KEANU REEVES

"Hayır, teşekkür ederim," dedi yanımdaki adam. Otobüsü ulaşacağı amaç için sadece bir araç olarak gören tokgözlü insanın, muavinin bahşettiği ikramları geri çevirirken kullandığı çağdaş tını hep canımı sıkmıştır. Uçağa ekonomik değil de, uçak korkusu gibi sebepler yüzünden binmeyen elit kesimin tercih ettiği otobüs firmalarından biriyle seyahat ediyorum. Aslında bu tür elit firmaların artık diğerlerinden teknolojik bir üstünlüğü kalmadı, ama *'bağıran çocuk', 'susmayan gazlı bebek', 'torbadan çıkan yağlı börek'* gibi kırsal efektlere daha az rastlanması bakımından tercih sebebi olabiliyorlar. Otobüsümüzde muavinin ikramlarını reddetme ya da "sadece su alayım" deme oranı bir hayli yüksek. Ben de midemi garaj gıdalarıyla doldurduğum bir iki yolculukta muavin ikramlarını reddettiğimi hatırlıyorum, insan gerçekten bu reddediş esnasında çağdaş bir kıvanç duyuyor. Hele bir de bu ret, otobüsteki güzel bir kızın görüş alanındaysa tadından yenmiyor. Ama genelde ikramları pek reddedemiyorum. Hatta cesaretimi toplayabilirsem menünün tamamını (su, kola, çubuk kraker ve kek) almaya çalışıyorum. Böyle zamanlarda beleşe meylederek yarattığım ham görüntüyü beslenme saatimin ardından ortaya çıkardığım kalın bir kitapla (bu tür küçük insan psikolojileri için Rus edebiyatı uygundur) yok etmeye gayret ediyorum. Bu yolculukta da yemeyi reddederek sadece neskafe (sade) tüketimiyle göz dolduran bir adet güzel kız görüş alanımda. "Biraz sabret güzel kız," diyorum içimden "çantamda sabırsızlıkla bekleyen Rus edebiyatı birazdan ilişkimizi toparlar." Ama ne yazık ki bir daha benden tarafa bakmıyor, kulaklığını takıp camdan bakan depresif kız olmayı tercih ediyor. Böylelikle otobüse doluşturduğum Ruslarla (Peçorin, Maksimiç ve Kazbiç) baş başa kalıyorum. Özellikle Kazbiç otobüsümüzün elit havasına hiç uymayan tam bir ayı. Sıkılıp Rusları kapatıyorum. Biz çağdaşları A noktasından alıp B noktasına götüren otobüsümüz, 90 km hızı aşmadan tıslaya tıslaya ilerliyor. Yanımızdan 90 km'yi sallamayan börekli ve ağlayan çocuklu bir firma 'voon'layarak geçiyor. Firmamıza olan güvenimiz biraz daha perçinleniyor. Önümdeki ekranı açıyorum. Karşıma Keanu Reeves çıkıyor. Yine karışık işlere girmiş. Uzun suratıyla koridorlarda koşup duruyor...

Uyandığımda otobüsümüzün kamyoncuların kullandığı bir mola yerinde dolaştığını gördüm. Otobüsün içinden memnuniyetsiz sesler yükseliyordu. Önümdeki ekranda Keanu Reeves bir kadını öpmek üzereydi (galiba bütün sorunları halletmişti). Otobüs, kapısında oto-tamir yazan baraka gibi bir yerin önünde durdu. Şoför, muavin ve birkaç erkek yolcu (triger kayışı, balata falan demeyi seven cinsten) aşağı indiler. Öpüşme biter bitmez aşağı inerek yanlarına gittim. Arka tekerin etrafında yarım daire düzeninde dizilmişlerdi. Aralarına katılarak sefları biraz sıklaştırdım. 'Bijon kesmiş' adını verdikleri bir sorundan konuşuyorlardı. 'Kesik bijon' kavram olarak benim için bir şey ifade etmese de, şort-çorap-sandalet üçlüsüyle emekli bir yazlık tanrısı olduğu anlaşılan yaşlı bir adamın kafa sallamasından ve şoförün çaresiz suratından (sorun olduğunda derhal kızaran Karadeniz tipi bir yüzü vardı) büyük bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu anladım. Ama asıl büyük sorunun daha aramıza katılmadığını ve o saniyelerde merdivenlerden aşağı inmekte olduğunu henüz bilmiyordum.

"Bakar mısınız, siz bu sorunu halledebilecek misiniz gerçekten!" diyen sese doğru döndük. Tekme tokat girişilen kavgalardan daha şiddetli etki yaratan, korkutucu ve tiz bir sesti bu. "Uğraşıyoruz hanımefendi," dedi şoför. Tiz sesli kadın, "Herkesin işi gücü var, hemen firmayı arayın!" diye bağırdı. Şoför elindeki cep telefonunu bir delilmişçesine havaya kaldırarak, "Haber bekliyorum hanımefendi, olmadı bir araç yollayacaklar," dedi. Suratının kırmızılığı gittikçe koyulaşıyordu. "Hadi sıradan bir firma olsa anlarım, sizin bu gibi durumlar için *acil durum prosedürünüz* olması lazım," diyen başka bir sese döndük. Çoğalıyorlardı. Kırmızı Surat'a baktım. 'Prosedür' kelimesi, dağarcığında herhangi bir yere oturmadan sağa sola çarptığı için vereceği cevabın şekillenmesini engelliyordu. Cevaplayamadıkça kızarmaya devam etti. "İnanamıyorum tuvaletiniz de bozuk!" diyen yeni bir kadın sesi otobüsün ön tarafında belirerek bize doğru ilerlemeye başladı. Şoför, "Nasıl bozuk?" diyerek muavine baktı. Muavin koşarak tuvaletin "nasıl bozuk" olduğuna bakmaya gitti. Otobüsün ön tarafından bir kadın daha yanında çocuğuyla (dramatik öğe) söylenerek bize doğru yaklaşmaya başladı. 4 kişi olmuşlardı. Etrafımız tamamen sarılmıştı. Yakınma şiddeti gittikçe artıyordu. Suratı artık kırmızı alarm vermeye başlayan şoförün "hanımefendi" kelimesiyle giriş yapmaya çalıştığı tüm konuşma girişimleri, yanına ikinci bir kelime alamadan parçalanarak yok ediliyordu. Şoför, en sonunda, "Yaa lütfen biraz anlayışlı olun yaa!" demeyi başardığında kısa bir an sessizlik oldu. Eyvah, dedim içimden, "yaa" kelimesinin bu ortamda bomba etkisi yaratacağını adım gibi biliyordum. 'Prosedür' diyen kadın, "Tamam daha fazla konuşmaya gerek yok, siz haklısınız, biz burda hepimiz enayiyiz," dedi. Durumun başka bir boyuta geçtiğini anlayan Kırmızı Şoför, sağ elinin parmaklarını birleştirerek yumuşak bir ses tonuyla, "Hanımefendi..." der demez son tokadı yedi: "Lütfen o elinizi indirin, sizinle daha fazla tartışmak istemiyorum." İşte bu gerçekten can sıkıcıydı. Bu tavrı daha önce de görmüştüm. Tartışmanın en hararetli yerinde daha modern olan taraf, aniden ortaya koyduğu yapay bir nezaket diliyle tartışmadan kesin bir zaferle ayrılıyordu. (Bu *'daha fazla konuşmak istemiyorum'* tavrı, çok uzun bir mızrağın sadece ucunu batırmaya benziyor.) Modern bir şehirli olan Prosedür, aniden nezaketle saldırarak Kırmızı Şoför'e aynı sınıfın insanları olamadıklarını hatırlatmıştı. Kırmızı Şoför'ün bu son saldırı karşısında biraz daha kızarmaktan ve sonra da Allah'a sığınmaktan başka çaresi kalmadı: "Alla allaaa, ne dedim ben şimdi hanımefendi..."

Tamirci hala uğraşıyor. Şoförün kızarıklığı biraz azaldı. Tartışmaya katılan tüm çağdaşlar telefonla konuşmaya başladı. Bütün bu yaşananları "inanamıyorum", "rezalet", "koskoca firma" gibi tanımlamalar eşliğinde kocalarına, sevgililerine, anne ve babalarına anlatıyorlar. Çağdaş insanlarla dolu bir otobüsün kırsaldaki macerası ülkenin farklı yerlerinde onlarca insanın sorunu haline gelerek gittikçe büyüyor. Muavin, "Tuvaleti hallettim," diyerek yanımıza geliyor. Aramızda sorun halledebilen birinin olması sevindirici bir durum. Uzun suratıyla galiba birazcık Keanu Reeves'a da benziyor. Onun Prosedür'ü öptüğünü hayal ediyorum.

budaci@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranley.org
Arşivi

AMAN NE KOMİK

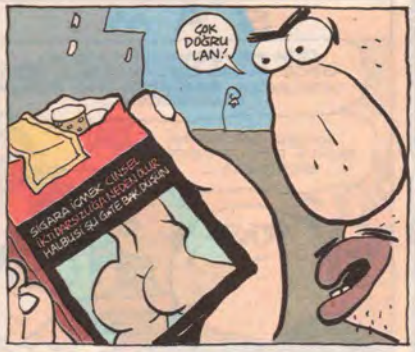

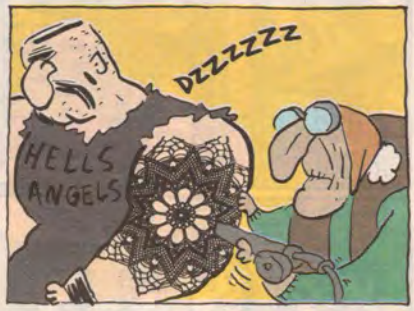

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

• An geliyor, evrak sezonunun açıldığını anlıyorsun. Resmi bir tarihi yok, her sene aynı döneme denk gelecek diye bir şey de yok, daha çok bir hissiyat. Muhtarı çok sık görmeye başlıyorsun, kendini okulun öğrenci işlerinde buluyorsun, posta kutusundan üstünde adın yazılı sarı zarflar çıkmaya başlıyor. Bir hafta önce evimde oturuyordum, şimdi sular idaresinde ne işim var demek gibi bir şansın yok. Çünkü evrak sezonu açıldı. Yabancılar şube müdürlüğüne de gidebilirsin. Ben gittim, "aslında kültürlerimiz aynı siz dolma diyorsunuz biz de dolma diyoruz, meh meh" diye şaka da yaptım, kimse gülmedi. Oysa sinir krizi geçirip "lan bir kere, o da zorla ülke dışına çıktım, ne işim var benim yabancılar şube müdürlüğünde, Ganalıların arasında?" diye bağırsam muhtemelen ona gülerlerdi. Hatta cep telefonu kamerasından video çekip "Adam kopuyorrr!!! Çook komikkkk!" diye youtube'a da koyarlardı. İnsanımız maalesef cahil. Bazen ev partilerinde diceylik yapan çağdaş arkadaşlarımla devlet dairelerinde karşılaşıyorum, tek tesellim o oluyor. "Hayırdır?" diye soruyorum "buradan ziraat bankasına gideceğim, öğrenim kredisinin ödemesi gelmiş, onu taksitlendirmeye çalışacağız, bakalım" diyor, keyfim neşem yerine geliyor. Anlıyorum ki beddualarım tutmuş, davet ettiği hiçbir ev partisine beni çağırmamanın, sonrasında da ortamları ballandıra ballandıra anlatmanın cezasını çekiyor. Allah'ın gazabı onu öğrenim kredisi şeklinde vurmuş, azap çekiyor.

• Ne güzelsin müzik, iyi ki varsın müzik: Müziği öven müzisyen ve onun gizli gündemi.

İki tür müzisyene hiç güvenim yok. Bir, doğayı koruyalım şarkısı yapan müzisyen; iki, şarkısında müziği öven müzisyen. Önce "doğayı kurtaralım" diyen müzisyene çok sinirlendiğim için ona çok kısa bir şeyler söylemek istiyorum: Sen içten pazarlıklı ve akılsız bir insansın "doğayı kurtaralım" diye şarkı yapan müzisyen. Küresel ısınma olayı patladığı dönem çok ufak buzul parçası üzerinde mahsur kalmış kutup ayısını reklamlarında kullanan Garanti Bankası'ndan hiçbir farkın yok. Doğaya da ancak ölüp solucanlara yem olunca faydan dokunacak. Sevgiler, Erman Çağlar. Sinirimin çoğunu doğayı kurtaralım şarkısı yapan müzisyene harcadığım için müziği öven şarkı yapan müzisyene sadece şunu söyleyebiliyorum: Müzikten çok acayip paralar kazanıyorsun, kadınlar (ya da erkekler) falan kendileri geliyor, çalışma saatlerin çok esnek, hala bana müzik şöyle güzel böyle güzel diye ayak yapıyorsun. Manowar dışında herhangi bir müzisyenin müziği övmesine tahammülüm yok. Manowar da doktordan raporlu gibi bir grup zaten, onlara her şey serbest.

Evrak dünyası

• "Aaa, resmen aynısını yapmışlar!" diyeceksiniz: Dizi genci.

Türk dizilerindeki genç elemanları nasıl beceriyorlarsa, balmumu müzesindeki balmumu heykellere benzetiyorlar. "Aaa aynısını yapmışlar" diyorum, "nasıl da uğraşmışlar" diye şaşırıyorum. Ama gerçek olmadığını biliyorsun tabii, ele veriyor kendini. Çok standart kot pantolonun üzerine giydiği çok standart genç tişörtü, onunda üstüne giydiği genç gömleği ele veriyor dizi gencini. Bazılarını da gerçekten

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://frantey.org

benzetemiyorlar, tamamen LC Waikiki 2006 – 2007 kataloğuna benziyor elemanlar. Asıında zaten genç olduğunu unutup genç rolü yapan oyuncular da olaya dahil olunca iyice ortaokul tiyatro kolu temsili gibi bir şey çıkıyor ortaya. Mahallenin muhtarları dizisinde genç olduğu için herkese saygısızca "usta" diye hitap eden bir kız vardı, o geliyor aklıma. Mahallenin Muhtarları evreninde genç olmak öyle bir şeydi. Gerçi fena manita değildi, peşisıra o da geliyor aklıma.

Lc Waikiki (temsili)

bayramlar bu sene de büyük bir coşkuyla kutlandı. Ama neye göre, kime göre? Ulusal yayın organlarında çalışan birkaç arkadaşım var (o kadar da boş insan değilim anlamında), onlar da bu belirsizlikten şikayetçi... Ulusal basındaki arkadaşlar bana, bayramların her sene aynı coşkuyla kutlanmadığından, fakat ortada herhangi bir ölçek olmadığı için her sene "Ulusal bayramlar bu sene de büyük bir coşkuyla kutlandı" haberini yapmak zorunda kaldıklarından bahsetti. Sonuçta ulusal bayramlar her sene kutlanan okazyonlar, insanların bu bayramlarla ilgili heyecanlarını yavaş yavaş yitirdiklerini hissediyorum. Çünkü ortalıkta coşkuyu ölçüp, değerlendirmelerde bulunan bir mekanizma yok. Geçen gün Kuzey Kore'yle ilgili bir belgesel izledim,herkes ulusal bayramları her sene aynı (çok büyük) coşkuyla kutluyor. Neden? Çünkü belli bir coşku standartını tutturamazlarsa dayak var, hatta hapis var. Sırf bu yüzden dünyanın en güzel gençlik ve spor bayramı gösterisi onlarda (youtube'dan açıp bakın, inanılmaz). Tabii o taraflarda diktatörlük var, o da hoş bir şey değil; zaten konumuz da o değil. Konumuz, ulusal bayramları eski coşkusuna nasıl kavuşturuyuz ve ulusal basını her sene aynı haberi yapmaktan nasıl kurtarırız. Benim tavsiyem, bayram kutlamalarını geçmiş on sene üzerinde puanlamak. Mesela bu seneki 30 Ağustos kutlamaları bana göre on üzerinden 6.2 aldı gibi. IMDB kafası. Kriterler de şunlar olabilir: Törenlerde kaç kişi sıcaktan bayıldı (ya da tören kışa dek geldiyse kaç kişi soğuktan hasta oldu), valiler ve belediye başkanları arasında herhangi bir kavga oldu mu, askeri erkanla hükümet arasında herhangi bir gerginlik oldu mu? Bayram kutlamalında insan piramidi yapıldı mı, yapıldıysa kaç kişilik bir piramid kuruldu? Kurtuluş töreninde düşman kuvvetleri yokedildi mi? Yokedildiyse, ölü düşman askeri numarası yapanlar geçen senelere göre nasıl bir performans sergiledi? Bu ve bunun gibi olaylar üzerinden bayramlar on üzerinden puanlanabilir bence. Böylece hem halkın genelinde ulusal bayramlarla ilgili bir "yemekteyiz" heyecanı yaratılır, hem de ulusal basındaki arkadaşlar her sene aynı haberi yapmaktan kurtulurlar. Aklıma böyle bir şey geliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

gnaqk@gmail.com

Akşamsefası

YİĞİT ÖZGÜR

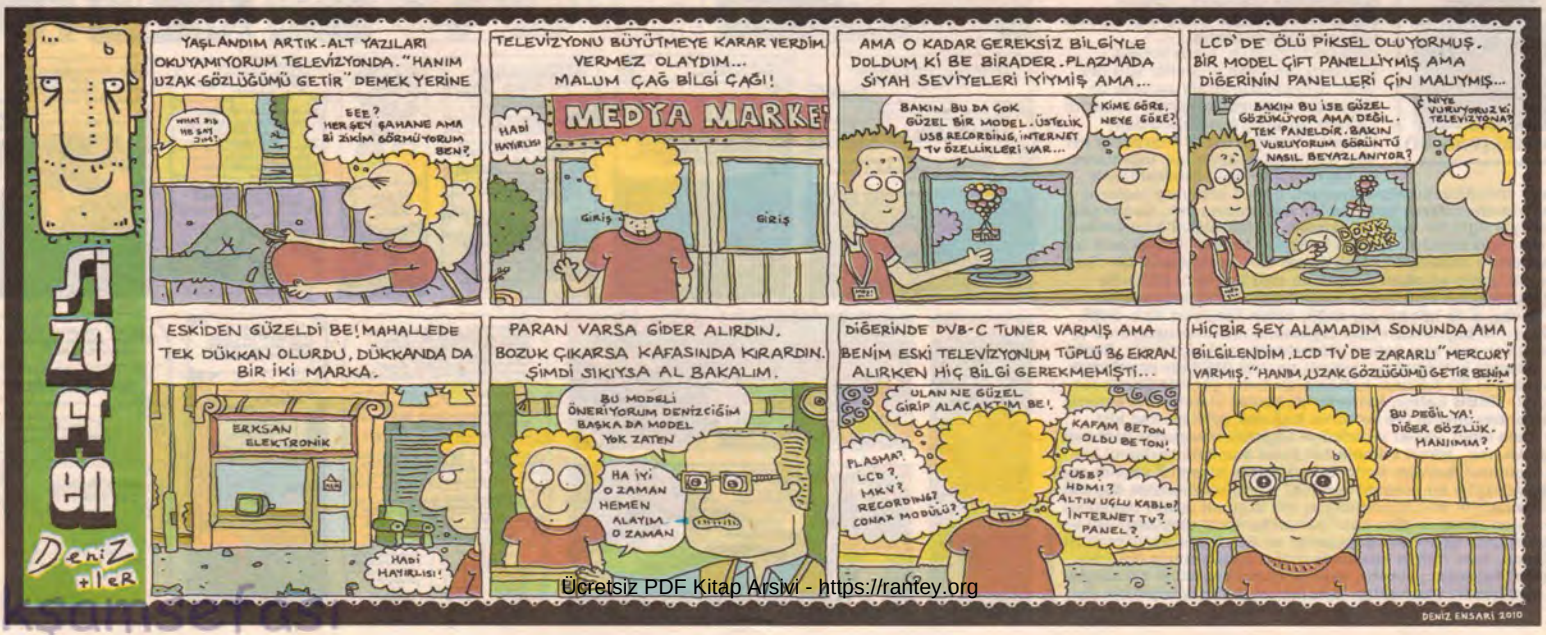

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

A Aşamiserası

densari@hotmail.com

Sandık•içi

ERSİN KARABULUT

ULAN ESKİDEN DİMDİ PLEYİR FİLAN YOKKEN NE BİCİMDİ, BÜTÜN FİLMLERİ YARIM YAMALAK İZLİYOMUŞUZ. GEÇEN GÜN **TOTAL RECALL**'Lİ (ARNİLD ŞVARZENEGGER'İN **GERÇEĞE ÇAĞRI** FİLMİ) DİNLERKEN HATIRLADIM. KÜÇÜKKEN ÇOK İZLEDİĞİM BU FİLMİ AMA HEP BAŞINI KAÇIRDIM. İSTİSNASIZ HER GÖSTERİŞİNDE AYNI YERİNDEN İZLİYORDUM. SINIFTAKİ HERKES DE SAATLERİNİ KURUP ANLAŞMIŞ GİBİ BAŞTAN İZLİYORDU...

BAŞI NASIL Kİ?..

OHOOO.. ASIL BAŞI GÜZEL OĞLUM O FİLMİN NE BİCİMDİ DİR Mİ BEYLER FİLMİN BAŞI?

BAŞINI İZLEMEDİYSEN GİT ÖL BENCE... ANLATILMAZ YAŞANIR.. ÖYLE BİŞEY DUŞUN YANI.

I ♥ BAŞI

ŞİMDİ O YAŞTA HERKESİN ODASINDA BİLGİSAYARI VAR, PİYİVİSİ OLMASA İNTERNETTEN İZLİYO. ONU GEÇ, HER EVDE 2-3 TELEVİZYON VAR Kİ ZATEN. TEK TELEVİZYONLU İNTERNETSİZ BİLGİSAYARSIZ EVDE BİREY İZLEMENİN ZORLUĞUNU PEK BİLMEZLER HERALDE.

YAA BETMEN VAR DİYORUM YAA NASIL BETMEN'İ İZLEMEK İSTEMEZSİN?!.

YAA NE BETMENİ BEN AYSEL'İ İZLİYCEM YAA!..

YAA İSİMLERİNE BAK Bİ KERE! BİRİ BETMEN BİRİ AYSEL! DELİ MİSİN?

PARLAMENT PAZAR GECESİ SİNEMASININ TİM BURTON 'UN BATMAN'I-NI İLK YAYINLAYIŞIYDI YANLIŞ HATIRLAMIYOSAM. BAYAĞ KAVGA ETTİK SONUNDA BABAM YAZI TURA ATICAZ DEDİ, ATTIK. BEN KAYBETTİM.

HİÇAĞĞ!! SAYILMAZ Kİ O SAYILMAĞZ!!!

YAA NASIL SAYILMAZ?

YAZI TURA AT, TİM İSTE!

SAYILMAZ İŞTE SAYILMAZ BAĞANE YENİDEN ATICAZ. SAYILMAZ!

BABAM KABUL ETMESE DE ABLAM TAMAM, YENİDEN ATALIM DEDİ, YİNE ATTIK, YİNE KAYBETTİM, YİNE ZIRLADIM, SAYILMAZ YİNE ATICAZ DEDİM. Bİ KEZ DAHA ATTIK. YİNE KAYBETTİM, SONUNDA YİNE DE ABLAYA ZIRLAYA BÜTÜN ÇIRKEFLİĞİMLE BATMAN'İ İZLETTİM İNSANLARA.

BENCE BETMEN YENİCEK SİZCE?

-SÖYLESENE DOSTUM SEN HİÇ AY IŞIĞINDA ŞEYTANLA RAKS ETTİN MİZ. -NE?. -BU SORUYU BÜTÜN KURBANLARINA SORMUYUM. SÖYLEMESİ HOŞUMA GİDİYOR...

PAH!

AHA FURDU.! AMA BENCE YİNE DE ÖLMEZ SİZCE?. DEMEK SİZCE DE ÖLMEZ. BENCE DE ÖLMEZ.

EE? KONUŞSA. NİZA BİŞLENİYOR MUYUZ?..

TABİİ TEK SIKINTI, AİLE İÇİNDE OLMAZDI. NE ZAMAN ÇOK İZLEMEK İSTEDİĞİN BİR FİLM DİSA ANINDA MİSAFİR GELİR.

KODRİ BEN ORDOYU DO.. ÇUŞTURUYUM. DİYORUM SEN NO DİYORUN?

AHHAHHAH HAHHAH AAY VALLA LEMANCUM. SEN ASIL BİZİMKİLERİ GÖRCEKSİN.!

OĞLUM, HİSSANA ŞUNUN SESİNİ AZICIK. NE KONUŞTUĞUNU DUYAMUYORUZ...

...BU SEFER ÇOK GÜRÜLTÜLÜ KONUŞTUKLARINI ANLASINLAR DİYE TAVİRLİ GİBİ İYİCE DİBİNE OTURULUR TELEVİZYONUN...

AHHAHAHA HAHAHA ÖLE OLDU BİYLE OLDU ...

NASIL OLUR DA TANGO VE KEŞ'LE İLGİLENMEZLER.. AZICIK İZLESELER NE BİÇİM SİNİCİLERLER... PUF GÜZEL SAHNESİ GELİYO. ORDA SESİNİ BİRAZCIK AÇARIM.

O SAHNE-Yİ İZLEYİNCE İN DAHA GÜZEL-RİNİ AYIRABİL. İCİKLERİN SANMM...

...VE TAM DA FİLMİN YEGANE EROTİKİ SEKSİLİ YERİN-DE SUSUP TELEVİZYONA BAKICAKLARI TUTAR...

- HEY O TUVALET BANA AİT...
- İYİ DE BEN NEYİ KULLANICAM?..
- BENİ İLGİLENDİRMEZ, ORASI BANA AİT...
- PEKALA AHBAP...SENİNLE BİR KONU. DA ANLAŞALIM...BU TUVALET SENİN!!!

AHHHAHAHA VALLA LEMANCUM.

ÖHHÖ !!!

İZLESE. NİZE LAN BİTİYO KO. MK YERİ! LAGN?.

- DAHA DERİNE EVET!.. - TANRIM GİRDİĞİNİ HİS-SEDİYORUM!.. -AZ KALDI!.. -AAH GİRİYOR!.. - TANRIM TAMAMIYLE GİRDİ!.. -OAHH EVET!..

AY BAŞKA BİŞEY YOK MU ONU AÇSANIZA BU NE?..

ASLINDA BİŞEY YAPMI. YOLAP YAA. ŞA-ŞIRTMA SAHNESİ BU. KIR KEŞ'E MİSAFİ YAPIYO ASLINDA..

AMA BU DURUM ANLAŞILACAĞI ZAMAN YİNE BAKMIYO OLUCAKLAR, SEN DE SEKSİLİ FİLM İZLEYEN ÇOCUK OLUCAKSIN.

SONRADAN DİCİTÜRK ALMIŞTI BABAM, HALA VARMI Bİ.. MİM DE O ZAMAN FİLM SATIN ALMA KANALLARI VARDI. İŞTE ŞİFRE GİRİP Bİ FİLMİ SATIN ALMIŞ OLUYOSUN İZLİ-YORUN... Bİ GÜN ANNEMLER EVDE YOKKEN "ULAN" DEDİM "Bİ FİLM SATIN ALAYIM." (SATIN ALMAK FİİLİNE TAV OLU-YOSUN ASLINDA) ÇÜNKÜ BABAM DUYSA AGAVP KIZAR... NEYSE ŞİFREYİ GİRDİM ALDIM. PARAYLA ALDIĞIMA İÇİN DANDİK FİLM ÇOK GÜZEL GELİYO, Bİ SANİYESİNİ KAÇIR-MIYORUM.. DERKEN HOOP İZİ ÇALDI, KANALLI DEDİSTİR-DİM.(AMA FİLM OYNAMAYA DEVAM EDİYO. O KANALDA.)

AA.. HOŞGELDİNİZ. ERKEN GELDİNİZ?

AY AŞIRI TRAFİK VARDI GİRİLİCEK GİBİ DEĞİLDİ DÖNDÜK GELDİK BİZ DE...

EVET ÇOK YORGUN GİBİ. HAYDİ BAKALIM.. HERKEN YATSANIZ NİZ İYİKİ ERKEN DÖNMÜŞSÜNÜZ!

NE UYUMASI, GELDİLER OTURDULAR TE. LEVİZYON İZLİYOLAR, BİEN KIPIR KIPIR. TABİİ "ŞU PROGRAMA İYİMİŞ BUNU İZLEYELİM" LERİM. PAYDA ETMEDİ, KORKTUĞUMA BAŞIMA GELDİ VE BABAM ZAPLAMA ZAPLAMA O KANALA KADAR GELDİ...

AA... BU KANAL PARALI DEĞİL MİYDİ YAAŞ. FİLM SATIN ALINMIŞ? FİLM OYNUYO BURDA?

AAA!!! HAKKATEN YAA!!! BUGÜN BEDAVA HERALDE ONDAN BÖY-LE HERAİDE !!!

İNANILMAZ ŞAŞKIN!

YOK YOOK SİFRE GİRİLMİŞ SATIN ALINMIŞ, SEN Nİ ALDIN YOKSA?

YANLIŞLIKLA ALDIM MI Kİ ACABA BİLMİYORUM Kİ...

YANLIŞ-LIKLA ALMI. ŞİM SANIRIM O ZAMAN BEN ONU.

VE İTİRAF ETTİĞİM ANDA EN AĞIRIN-DAN BİR SEKS SAHNESİ BAŞLADI BEN TABİİYİNE, SEKSLİ FİLM İZLEYEN ÇOCUK.

AHH OHH...

AMA BU Bİ LANET BENCE, YOKSA BU KADAR DENK GELEMEZ. NEREDEYSE BİLİNÇLİ YAPILIŞKİNİZİ İDDİA EDİCEM.. ÇÜNKÜ BAK, ANNEMLERDE GERÇEKTEN ÇOK NADİR Gİ-DEBİLİYORUM, GİTTİĞİMDE DE TELEVİZYON İZLEMEM. ZATEN TELEVİZYONDA FİLM FİLAN DA İZLEMİYORUM ARTIK... BÜTÜN BU ŞARTLARIN İÇİNDE, GEÇENLERDE GİTTİĞİMDE ÜYELİĞİNİZ AÇTIM VE YİNE TAM SÖYLE Bİ SAHNEDE BABAM GELDİ...

NABERS NE İZLİ-YOSUN?

BİR KOMEDİ MACERA FİLMİ BABA...

HMM ANLİYO-RUM...

PAHA ÇOK MACE-RA.

GALİBA ANNE BABAYLA FİLM İZLEMENİN KURALI BU. BİRİLERİNE CİDDİ CİDDİ HESAP VERDİMLE-RİNDEN ŞÜPHELENİYORUM.

OĞLUNUZ NORMAL Bİ FİLM İZLERKEN EROTİK SAHNESİN-DE KEŞRİ GİRDİNİZ Mİ?..

EVET GİRDİM MEMUR BEY.

HAH TAMAM O ZAMAN BUYRUN EHLİYET SERTİFİKANIZ.

BU HAFTAKİ KÖŞEMİZİN SONUNA GELİRKEN SİZLERİ "TOTAL RECALL"'UN EN GÜZEL SAHNESİYLE VEDA EDİYORUM. SÜPER FİLM.. ACAYİP SEVİYORUM.. İZLEMEYENLER İZLE-SİN DERİM...

NOT: GARANTİ EDİYORUM ANNENİZ OĞLUNUZ TAM DA 5 MİNAKLI ANLATANT KADARKİ MEMELERİNİ GÖSTERDİĞİ SAHNEDE GELİCEK Bİ ÖRASI VAR.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

En büyük arkadaşımın düğününe gidemedim. Belki burdan yazarsam beni affeder. Taylan ve Ekin'e ömür boyu mutluluklar diliyorum.

uğur gürsoy

ben ALPAY ERDEM

• Merhaba.

• Anlamadığım bir şey var. Biz erkekler doğamız gereği göğüs dekoltesine bakan insanlarız. Peki göğüs dekoltesine bakan erkeğe ters ters bakan diğer kıza ne demeli. Hayır sana n'oluyo. Sanki senin memelerine bakıyoruz. Zaten bakmayalım diye kapamışsın. Hem kendi memelerini saklıyorsun, hem de başkalarının memelerine bakana kızıyorsun. Sana n'oluyo arkadaşım. Tanıyor musun bu memelerine baktığım kızı. Tanımıyorsun. Sana n'oluyo. Tanısan da sana n'oluyo. Ben buna bakmak zorundayım. Benim yaratılışım gereği bu olan bir şey. Lan yoksa sen senin memelerine hiçbir şekilde bakan yok diye mi kızıyorsun. Pis.

• Kuzenim **favori**'ye **fual, kulp**'a **kulup, ne idüğü**'ye **ne yediğü** diyor. Gerçekten ilginç bir insan. Bir de evlerinin balkonunda kendiliğinden karpuz da yetişmeye başlamış.

• Nerede bir, deniz gözlüğüyle denizde kızların g.tüne bakan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun bacakları kassızken gövdesi tıknaz.

• Buz'la ilgili birkaç bir şey söylemek istiyorum. Mesela buzluk'tan buz kalıbını aldık, buz kalıbının içinden birkaç buz alacağız, buz kalıbını şöyle bir eğiyoruz büküyoruz, içindeki buzları yerinden oynatıyoruz, sonra buz kalıbını havaya şöyle künt bir şekilde savurduğumuz zaman hakikaten de birkaç tane buz buz kalıbının üzerine dökülüyor ya, sanki bana bu buzlar biraz karaktersiz buzlarmış gibi geliyor. Gemiyi ilk terk eden tiynetsizler. Onları bir an için insansılaştırıyorum ve gerçekten tiskiniyorum. Bunların en rezili de buz kalıbına çarpıp yere düşenidir. Öyle bir canhıraş g.tü kurtarma derdindeydi ki, gemiden sandala atlarken dengesini kaybetti ayı. Sonra bir de mesela bu dökülen buzların yerine su doldurup buz kalıbını buzluğa koyduğumuzda o sular da buz olana kadar buzluktan buz almak imkansız oluyor ya. İnsansılaştırıyorum, **ben olmadım, olan da benim olmamı beklesin** der gibi o sular. Bir fesat düşünce, bir tiynetsizlik içinde gibiler sanki. Ama bence yine de en fenası buz tutmuş göl gibi içi su dolu olanı. Ben şahsen bu görüntüyü kafamda hiçbir yere oturtamıyorum ve galiba hayatta da en çok bu görüntüden tiskiniyorum. Ben buz sevmiyorum.

• Ramazan ayında TRT ekranının sağ köşesindeki iftar saatlerini takip edip de **hakkari açtı be** diyen insan da tam candır yalnız. **-İlayda-**

• Misal, **dişlerin çok güzel** dediğin insan, **yok be, çirkin benim dişlerim** diyebiliyor ya, bu bana biraz acayip bir durum gibi geliyor. **Yok be, çirkin benim dişlerim**. Yani; **sen salaksın. Dişlerimle yaşayan benim. Dişlerimin güzel ya da çirkin olduğunu ben bilirim. Dişlerim çirkin. Ve sen bu çirkinliğe güzel diyebilecek kadar salaksın, estetik yoksunusun** demek istiyor gibi geliyor bana. Hatta öyle. Bir sevgisizlik, bir aşağılama var bu hallerde. Bir edalı durumlar var.

• Bir keresinde ortamlarda yeni tanıştığım bir insan bana **senin kaşların mı yok** deyivermişti. Öyle durup dururken. E ama ebesinin .mı. Doğduğumdan beri var benim kaşlarım, şimdi niye olmasın. Yine de aynaya bakarken bulduydum kendimi. Çok emin olduğun şey konusunda bile sana kendini kötü hissettiren insanlar olabiliyor işte böyle. İçlerine şeytan girmiş gibi halleri var. .mcık suratlılar.

• Sevgili okur. Sana çok acı bir aşk hikayesi anlatacağım. **Anlatıcam** diye okunur. Çok acı ama. Ergenlik dönemimde henüz bir kızdan nasıl hoşlanılacağını bile bilmezken bir kızdan hoşlanmaya başladım. Turistik bir beldede yaşanıyor bu hadise. Kızla nasıl konuşacağımı hiç bilmiyorum. Dahası kızlarla konuşuluyor mu onu da bilmiyorum. Konuşulabilen bir şey mi kızlar. Hiç bilmiyorum. Kızları bilmiyorum. Hediyelik eşya standı var, onun başında duruyor,.. o duruyor, ben bakıyorum. Baktıkça böyle bir acayip oluyorum. Saçları falan,.. uzun böyle. O anda esnaftan bir ağabeyin sevimli minik köpeği geldi aklıma. Dedim **ben bu köpeği kızın sahasında gezdireyim, kız belki köpeği sever, köpeği severken sonra da belki beni sever.** Ümit fakirin ekmeği işte zahir. Aldım köpeği, tasmasından çektire çektire götürüyorum. Sokağın başında başladı bacaklarım titremeye. Başladım dünyanın en uzun yolunu yürümeye. Kız ufuk çizgisi gibi. Sen yaklaştığını zannediyorsun, fakat o hep uzakta. O hep öyle ulaşılmaz. Saatler sonra varabildim kızın standının önüne. O öyle hediyelik eşya satan bir hediye gibi. Baktım kızdan köpeğe karşı bir ilgi yok. Bana karşı zaten yok. Diğer standlardan ara ara birkaç kişi köpeği seviyor, o sevmiyor. Sevmeyecek de belli. Derken o minicik köpek öyle bir dolu sıçıverdi ki kızın standının tam önüne, akıllara zarar. Köpeğin tasmasını elimden attığım gibi kaçtım oradan. Ben kaçtıkça köpek de tasmasını yerlere sürüye sürüye peşimden koşuyor. Amcamın dükkanına sığınmamın üzerinden üç dakika geçmedi ki stand sahipleri ellerinde kısa süpürge ve kısa kürekle geldiler yanıma. O boku temizlememi istiyorlardı. Kızın tam önünde yere eğilip bok temizledim. Korkunç bir andı. Gerçi bu hikayeyi ülkemizin en önemli rock star'larından birine anlattım, **oğlum o da bir şey mi, ben dört kişilik çetenin dayağından kaçarken hoşlandığım kızla göz göze geldim** dedi. Ne bileyim, hiç bilemiyorum.

• Sevgilerimle.

Stand-Up
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

HA YOK ÖYLE ÇOK SÖBÜN OLMADI AMA YİNE DE TAM ANLAYAMADIM... YORUM KAFASINDAN GEÇENLERİ...

BENCE ÇOK FECİ OLDU KIZ... O SURAT NEYDİ ÖYLE YAA... HAHAHA, BİZİ ÖBÜ SÖYÜ SANDI. YANDI ADIM GİBİ EMİNİM!

YOK YOK BEN ONA ANLATTIM SONRA BİR SEY!.. NİYE ÖBÜ SÖYÜ SANSIN. YANİN ARKADAŞ OLDUĞUMUZU BİLİYO.

ALLAHTAN TAM O AN ÖPMEMİŞİM SENİ...

NASI?

OKEY

NEY NASI?! BARIŞ KIRK YILDIR GÖRMEDİĞİM SENİ AA! ÇOK ÖZLEMİŞİM... ORDA OPEBİLİRDİM YANİ... KİMSEDEN DE GEÇMEDİ DİLE...

AAA...

SENİN KIZ BİRAZ DAHA GEÇ GİRSEYDİ DİREK YUMULMUŞTUM... HATTA...

KAFA MI BULLUYOSUN BENİLE EZGİ...

YOOO...

ÖYLE YUMULÇAM DERKEN YANAKTAN ÖPMEYİ FİLAN KASTEDİYOSUN DİM?

HAHAHA... AMAN BARIŞ YA!

NEE?!

FARKEDER Mİ NEREDEN OLDUĞU?..

TABİİ Kİ FARKEDER. BUGÜNE KADAR HİÇ SANKİ ÖYLE DUDAKTAN ÖPÜŞTÜK... KAFAYA ALIYOSUN BENİ.

İYİ TAMAM...

EZGİ YAA YAPMA İŞTE BÖYLE HEMEN KONUYU DEĞİŞTİRİYOSUN.

SENİNKİ BURAYA BAKIYO... ACAİP LIYOE OLLIYO BENCE BANA...

HANİ?! YOOO...

SEN BAKINCA ÇEVİRDİ KAFASINI!

HADİ YAA...

BEN DE BİRAZ DENİZE GİRİM ARTIK. ZATEN GÜNEŞ AĞIR YARI...

HA HA HA HA... KOR-KAK BA-RIIŞ KOR-KAK BA-RIŞ...

ÜP BAKMA ÖYLE BE, ŞAKA YAPIYORUM!

Kim ne derse desin, sanırım hayatım boyunca ben bu kızları hiç anlamıyıcam... Bir gün birbirlerine deli gibi aşık yakın davranırken bi başka gün hoop pençelerini çıkarebiliyolar... Yani tabi sadece kızlara ait bi özellik dilidir belki bu ama onların böyle anaç gibi masum tavırlarından ödüm kopuyor... Zaten artık herhangi biriyle olacağından da geçtim beri... Güvercin gibi bi birlerini bi öbürünün peşinde yürürken tek hissettiğim hiç çaktırmasalar bile birbirlerinden deli gibi nefret ettikleriydi...

HİÇ ZAHMET ETMESEYDİN BARIŞ, BEN KENDİ BAŞIMA DÖNERDİM PANSİYONA. KALSAYDIN ARKADAŞINLA!

NASI?.. BERABER GİTTİK SAHİLE BERABER DÖNÜYORUZ İŞTE..NİYE ONLA KALMAYA GEREKİYO?..

ÇÜNKÜ ORDA KALMAK İSTİYODUN ANLAŞILMIYO SANKİ HAREKETLERİNDEN...

CEYDA LÜTFEN, YİNE MI YAA... EZGİ BENİM ARKADAŞIM. SADECE NİYE BÖYLE YAPIYOSUN...

..FARKINDA MISIN BİLMİYO. RUM AMA, BELİDEN ONUN YANINDA DURDUN BÜTÜN GÜN!

HADİ YAA... YOOO... YÜZDÜN YA SENİLE KAYALIĞIN ORAYA...

O KIZ BURAYA GELDİĞİ GÜNDEN BERİ BANA KARŞI HAREKETLERİN DEĞİŞTİ..

OHA!

ÜFF GİT BARIŞ YAA.. BİLMİYO GİBİ YAPMA BARI?

KİMDEN KORKUYOMUŞUM?..?

HAHAHA SAÇMALAMA BARIŞ SAKA YAPTIM NAAPİYOSUN.. HADİ GİT GİT BAKIYO BU TARAFA KIZ, İYİCE KILLANDIRACAKSIN ŞİMDİ!

KİMSEDEN KORKTUĞUM İÇİN DİL YÜZMEK İÇİN GİDİYORUM!

AY TAMAM...Bİ DE AÇIKLAMA YAPIYO..MANYAK!

ARKADAŞIMLA OTURUYOM İŞTE NE VAR BUNDA... BUNUN İÇİN BİRİSİNDEN KORKUCAM Bİ DE...

BİRİSİ DEDİĞİN SEVGİLİN CİCİM...

EEE?

AY TAMAM GİT HADİ GİT AAA...

NEYİ BİLMİYO GİBİ YAPMIYİM?

BEN YUKARI MUNZUR BULUŞSAM İSTANBUL'A DÖNÜYORUM BUGÜN!

NE?!

RAHAT RAHAT TATİLİNİ YAPARSIN ARTIK.

CEYDA BAKAR MISIN BİR SANİYE! BEKLE DUR!..

O ŞİMDİ BENİM SEVGİLİM DİYE SENİN YANINDA OTURAMIYCAK MIYIM YANİ... KAÇ YILLIK ARKADAŞIMSIN ÜSTELİK... TAMAM BİRAZ ALINGAN Bİ KIZ AMA O ALINGAN DİYE BENİM DE KORKAK MI OLMAM GEREKİYO?..

...AY ŞU SAKAVI YAPIP YARAĞINA BİN PİSMAN ETTİN BENİ HA... NE KADAR BÜYÜTTÜN YAA...

..HADİ GEL SEN DE GİR DENİZE..PİSMEDİN Mİ BURDA BİR SAATTİR GÜNEŞTE!

HEE OLDU...

NE?!

ÖNCEDEN ARANIZDA BİŞİY OLMADIYSA BEN NE OLİM... SALAK MIDIR NEDİR YA BİLDE SÜREKLİ GÖZÜ ÜSTÜMDE..

CEYDA SAÇMALAMA, EZGİ'YLE NE OLCAK BENİM ARAMDA. YA AKIL VAR MANTIK VAR. KAÇ YILLIK ARKADAŞIM O BENİM..HIŞŞŞ BAK BİR SANİYE BURAYA NEYDEN KILLANDIN ONU SÖYLE BARI..

EN BAŞINDAN SALAKLIK YAPTIM BEN... BENİ SEVİP SEVMEDİĞİNDEN EMİN OLMADIĞIM BİRİYLE NİYE TATİLE ÇIKIYORUM Kİ..

HAYDAA!

BIRAK LÜTFEN!

HAHAHA! OĞLUM İYİCE BOKA BATTİN LAN BB... NERDE ŞİMDİ BUNLAR, NİYE YEMEK YEMEYE GİDİNEDİLER?..

"BİLMİYORUM... CEYDA ZATEN BU GECE ODADAN ÇIKMAYCAKMIŞ.. SAATLERDİR İSTANBUL'A GERİ DÖNMEMESİ İÇİN O KADAR ÇOK DİL DÖKTÜM Kİ...

"ÇIKMAYÇOK MIYANIS.. HADİ CANIM BİRDEDAN KONTROLE ÇIKAR BENCE SENİ..

GERÇEKTEN Mİ YAA... UFFF NİYE BÖYLE DAVRANIYO PEKİ?

E KISKANIYO OĞLUM İŞTE SENİ... BİTE EZGİ DE KILLANILMIYCAK Bİ TİP DİL YANİ...

BARIŞ MANYAK MANYAK KONUŞMA... KIZ ZATEN, ARAMIZDA EN UFAK BİŞİY VAR MI DİYE SÜREKLİ AĞZIMIN İÇİNE BAKIYO...

"YOK DAHA NELER...

E ANLAMIYO, SUN İŞTE SEN... TAA ORDAN BİLE NB BİÇİM ELEKTRİK VERİYO HATTA ŞU ANDA...

..NİYE ÖYLE DİYOSUN BAHAR... EZGİ'YE NEDEN BÖYLE HERVESİN KIL KAPTIĞINI HİÇ ANLAMIYORUM ABİ...NORMALDE KİMSE KİMSEYE KARIŞMASIN ARTIK YAA..

NEDEN ÇOK BASİT... SEVMİYORUM, ÇÜNKÜ BEN O KARIYI- PÜFFF..

ÜFF ÜFFE.. NE SUNU SURATIMA BAHAR..ÇİNE SEN OLMAZ YANİ SU BOKU..

BAK SEN DE BANA KARIŞTIN ŞİMDİ!

...NASI YAA HANİ... YOOO YÜZÜYO İŞTE.. NİYE ELEKTRİK VERSİN Kİ SANA ŞİMDİ DURDUK YERE..

DURDUK YERE Mİ... AH BARIŞIM YAA... HADİ GİT ARTIK HADİ... ONU SEVMİYOSUN DİYE İYİCE TRİBE GİRECEK ŞİMDİ...

HAKKAT, TEN HÂ BURAYA BAKIYO..

BENCE BENİ ONDAN DAHA ÇOK SEVDİĞİNİ BİLİYO, KIZLAR HİSSEDER ÖYLE ŞEYLERİ!

NEE?!? NİYE ÖYLE BAKIYOSUN BARIŞ?.. TAMAM O SENİN BİR ŞEKİLDE SEVGİLİN OLMUŞ OLABİLİR AMA BU ONU BENDEN DAHA ÇOK SEVİYOSUN ANLAMINA GELMEZ YANİ...

HAHAHA SURATA BAK... YALAN MI BARIŞ, İTİRAF ET BENİ DAHA ÇOK SEVİYOSUN İŞTE!

CEYDAA... SENİ SEVMESEM NİYE SENİNLE BİRLİKTE OLİYİM... BENCE ARTIK BUNU KONUŞMAMIZ BİLE ÇOK GEREKSİZ... BAK BİR DAKKA...

ÇOK HAKLISIN.. BENİ SEVMEK ÇOK GEREKSİZ BİŞİY ZATEN. DAHA FAZLA BELLİ EDEMEZDİN ZATEN BUNU.

YA YOK YANLIŞ ANLADIN BAK YİNE CEYDAA..

BARIIIŞŞ... DEDENİ Mİ DAHA ÇOK SEVİYOSUN, ANANEYİ Mİ... GÖSTER HADİ... BARIIIIŞŞ

EHEHE GEEE IĞAA IĞAAĞA

YA NECLA HANİM BABAK, KÖSE ÇOCUK NE ANLASIN ŞİMDİ DEDEYİ Mİ ÇOK SEVİYO ANANEYİ Mİ?

BAK BAK BABA, BANA BAKIYOO BANA BAKIYOO.. KISKANMAA HIHHH!..

BUF BUF BUF

EGEGEE

TÖÖBE ESTAFURULLAH...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n·

İŞ MÂCERALARI -02-

CAMCI

Artık ikinci işim olduğu için, daha olgun ve daha sakindim! İlk işimde (Berber'de) olduu gibi, özgürlüğüm mözgürlüüm elden gitti diye bi köşede gizlice ağlamadım örneğin. Sadece gözlerim doluyodu arasıra, bi de mideme sancılar giriyodu tek tük. Fekat dediim gibi, artık bi profesyoneldim, ve İş Dünyası'nın en önemli mücadelelerinden bi tanesi olan "Para Bozdurma" görevinde bile tecrübe kazanmıştım. Usta, "Olum bi koşu bozdur gel şunu!" dediğinde panik yapmıyor; sürekli satışı olmayan buzdolapçı, kağıt toptancısı gibi dükkanlarâ uğramayıp, Büfe, Tekel Bayii gibi bozuk parası bol bulunan esnaflara koşturuyodum. Üstelik, artık ısrarcı bir bireydim! "Vallahi yok galiba" gibisinden duraksamalı bi yanıt aldığımda, "Ustacım, ikiye bölsen bari!" diyerek hafif çapta yalakalık yapmayı bile öğrenmiştim. Camcı dükkânına gelirsek; hem satış yeri, hem deposu, hem de atölyesi olan karmaşık bi işyeriydi. Üst kattaki "Ayna yapım" atölyesi, bi gün terfi etmek istediim, acayip gizemli bi bölümdü! Şindilik giriş katında takılıyor, fabrikadan gelen camları yerleştirmek, küçük kırık camları etraftan temizleyerek, sandıkta toplamak gibi görevlerle ilgileniyordum.

Arasıra, kimyasal sıvı dolu bidonları yukarıya taşımak veya boş kaldığımda sadece gidip izlemek için "Ayna" kısmına çıktığım oluyordu: Aynalar, manyak bişeydi yav! Aynen böyle; o günnerde de, ustaya bakıp izlerken, "Aynalar çok manyak!" veya "Acayip bişey yav!" demekten öte, başka bir ilginç veya kapsamlı yorum yapamıyordum. Şimdi ki aklım olsaydı, Usta bi maşrapadaki kimyasal sıvıyı, bildiğimiz camın üzerine defalarca ve özel bi teknikle dökerken, sonra da arkasına Sır kâğıdı yapıştırıp normal camı yavaşça Ayna'ya dönüştürürken, belki "Şeffaf ve yalın gerçekler Sır'la kaplandı, gizemli yeni dünyanın kapıları aralandı!" gibi laflar ederdim. Belki de, tarif etmeye çalışmamak daha güzeldi! Sadece, görüyor, hayran oluyordum işte. Usta'nın maşrapayı dökme tekniğini dikkatlice izliyor, ve birşeyler kaptığımı sanıyodum. Öküz gibi aylarca baktım, gene de anlamadım hiç bişii! Zati alt tarafı ayak işlerine bakan bi Çıraktım; asli görevlerim vardı, çay söylemek, gidip ustalara tost yaptırtmak, girişi süpürmek ve vitrindeki özel yapım camların tozunu almak gibi. Hatta o kadar ayakçı ve o kadar ortadaydım ki, bi ara acayip bişey oldu. Cam kırıklarını ezdiğimiz Demir Çizme ve Taşıma Vantuzları'na geçmeden önce, o saçma şeyi anmatiym kısaca:

Ek, Ara İş: İki üç gün kadar, Çaycı'da çalıştım! Nası oldu bilmiyorum ve hatırlamıyom. Çaycı adamın çırağı mı gelmemişti, neydi. Camcı'ya çay götürüp gelirken, aniden sadece çaycıda kaldım. Başka yerlere de çay götürdüm! Beni Camcıdan da arayıp sormadılar. Garip bi, iki-üç gündü! Sonra Camcı'ya geri döndüm.

Demir Çizme dediğim şey, altı kalın demir kaplı, sert bi çift bottu. İşe yaramayan bi sürü kırık camı içine attığımız, dev sandık gibi bişey vardı. Gerektiği zamannarda o bölmenin içine bu çizmeyle girip, camları sonra kolay toplanması için, üzerine çizmeyle basarak daa küçük kırıklar hâline getirirdim! Gerçi ustalar bi sopayla vurup kırma işini uyguluyolardı ama ben çizmeyle tepinme görevini sevmiştim. Diğer ilginç eşya, "Cam taşıma Vantuzları" ise, pek haz etmediğim, güvenmediğim bir alet olmuştu nedense! Aynaları anlamadığım gibi, daha basit olan bişeyi, Vantuzları da annamıyodum: 10 yaşındaki kafamdan "Ulan vantuz bu, dev camı nası tutar ki! Bi boşalırsa, Şangırt. Kesinnikle vantuzundan tutmam!" gibi zekice düşünceler geçiriyordum. Vantuzlara hayatım boyu güvenemedim. Neredeyse bi Vantuz fobisi oluşturdum kendimde! Bu arada, Ayna yapım atölyesi kadar, bodrum katındaki Rodaj bölümü de eğlendiim ve stres attıım gizemli bi kısımdı! Burada, camların keskin kenarları yumuşatılıyor, bazı vitrin ve büfe camlarına da delikler açılıyordu.

Rodajcı usta, eğlenceli biriydi. Aynacı usta kadar ciddi ve gizemli değilse de, daha doğal ve basit bi insandı. Ondan, Rodaj felan öğrenemedim elbet. Başka bişey öğrendim: Kalite ve damardan müzik! Sürekli onu dinniyordu usta çünkü: Gülden Karaböcek'in şarkılarını, ezberledim. Özellikle, "Dilek Taşı". Nefis parça! Henüz o yaşlarda efkârlanmak ve hüzünlenmek hakkında yoğun tecrübe kazanmıştım, (hiç hız kesmedim, ve 1B'li yaşlarımda bi kız meselesi yüzünden koluma jiletleri vurdum! Şu anda hâlâ silik izleri duran bu et çentikleri yüzünden Askerde hapçılar arasında etiketlenecektim nerdeyse). Rodajcı usta ile, daha sessiz kişilikli Delmeci ustanın yanında, ve bu bölümün iğrenç kokusu içinde, harika anlar geçirdim! "Ayna yapım" kısmı bile artık pek ilgimi çekmiyodu. Bana benzediini düşündüüm insannarın arasında gibiydim. Belki de ayna yapabilecek kadar zeki ve gizemli bi tip değildim. Böyle hissediyodum. Öyle hissedince de daa çok hüzenleniyodum!

O atölyenin loş ve ağır kokulu ortamından, dışarıya, temiz havaya çıkarak eğlendiğim vakitler de vardı: Bi yere, sipariş Cam taşımak mesela! O gün, yaklaşık 20 adet kadar camı Ustalarla beraber bi yere götürdük. Şu, özel raflı Cam Taşıma Kamyonetini kullanmamıza gerek yoktu. Arka sokaklarda bi yerdi. İki usta, vantuzlarla tutarak çok büyük bi camı taşıyor, ben debi mizah dergisi ebadındaki 10-15 tane kadar küçük camı taşıyodum. Yürürken, onlara bakıp acıdım bi ara, "Heh heh, vantus bi çıkarsa görürsünüz siz!" dedim içimden, "Şangırt diye kırılır valla. Ne güsel ilginç bi olay olur, eğleniriz işte. Benimkiler küçük ki. Ben düşürmem ki hiç! Elimle sıpsıkı tutuyom çok nefis!." Caddenin ortalarında, ani bi ağırlık hissediverdim. Güp diye yere çökecektim neredeyse. Cam denen şeyin, aslında ağır bişii olduğunu yeni öğrenmiştim! Ben, şeffaf diye hafif olurlar sanıyordum. Camları daa sıkı kavrayıp, doğruldum, ustaların ardından yürümeye devam ettim. Fekat yavaşça ağırlık artıyor, "ne oluyo Allaam!?" diyodum. Camları kavradığım ufak bi karton parçası vardı, ama elim yine de acımaya başlamıştı. Yere koyup azcık dinlenmeye çekindim; kenarları asfalta değip çizilebilirdi. Anca dizlerime dayayarak bi-iki saniye soluklanabildim, sonra Pıt pıt uzaklaşan ustaların arkasından koşturdum! İkinci sokağa girdiğimizde, dayanacak gibi değildim artık. Yardım istemeye de utanıyodum! Düz halde yanyana duran camlar, çok kıvrandığım için yerlerinden oynamış, desteden bi-iki cam dışarı uzanmıştı. Her an, hepsi Şangoaarrt! diye yere saçılacak gibiydi. Tüm enerjimi, derinnerde bi yerdeki yedek enerjimi, dirsek, diz, ve hattâ kafa (alın!) enerjimi kullanarak onnarı düzelttim, deli hırsıyla yürümeye devam ettim! Bağırmak istiyodum: "Taşırım dedim ama, taşıyamıyoom! On tane fazla! Garip, salak bi çocuğum ben. Camcı da olmak istemiyom zaten!" Türlü fanteziler kurup (kendimi Rambo veya Bruce Lee konumuna sokup) bunu bi ölüm-kalım oyunu gibi düşündüm! İrademden akan son hırs damlası, ve uçurumdan düşer gibi aralanmaya başlayan parmaklarımın ucunda kalan son güç kırıntısıyla, nihayet adrese vardık! Hüzünlenmenin yanı sıra, böyle riskli cesaret oyunları oynamayı da, İş Dünyası öğretiyodu insana.

Bu iş sezonu da sona ermişti. İlk işimden kazandığım maaşla "kendime gidip bi Hesap Makinesi almak" gibi hatâları tekrarlamadım. Annemin kafama fırlattığı tuzluğun pembe izi halâ yerindeydi. Bu kez sorumlu bir aile üyesi gibi davrandım. Tüm haftalıklarımın yarısını Lunapark'da "mekanik at yarışında" harcadım. Yarısını da Anneme verdim elbet, sorumlu bi birey gibi. O da sorumlu bir Anne olarak, bu kez eski plâklarından bi tanesini fırlattı ("Beyaz Kelebekler!") Koşup, ağaca çıktım! (Evet, ağaca tırmandım. Bahçemizde nefis erik ağaçları vardı. Çok vakit geçirirdim onların üzerinde. Hattâ çatal bi dalda oturup uyuklardım bile). Erik'te pineklerken, Camcı'da bi kere bile, şu elmas denilen özel aletle cam kesemediğimi hatırladım. Hep denemiş, ama becerememiştim. Cesaret ve Kararlılık gücü istiyodu ama bu iş: O alet, camı kesmiyor, çiziyordu sadece. Çizilen yerden dizinize filan koyup, sonra çat! diye elinizle vurararak, Camı iki harika parçaya ayırmak gerekiyor! Hayatta daha neler öğrenicektim bakalım. İş dünyası ne acayipti! Kız dünyası da öyle! Bütün dünyalar acayipti!

(Haftaya, 3. işim: Şarküteri!)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

gelen kutusu

C. Çağlar ÖZDEMİR

Cem GÜVENTÜRK

Ersin GÜNDOĞDU

Erceren BAYIR

Serhat UYUMAZ

Ömer GÖKSEL

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

ÖLMEDEN YAPMANIZ GEREKEN 1001 ŞEY

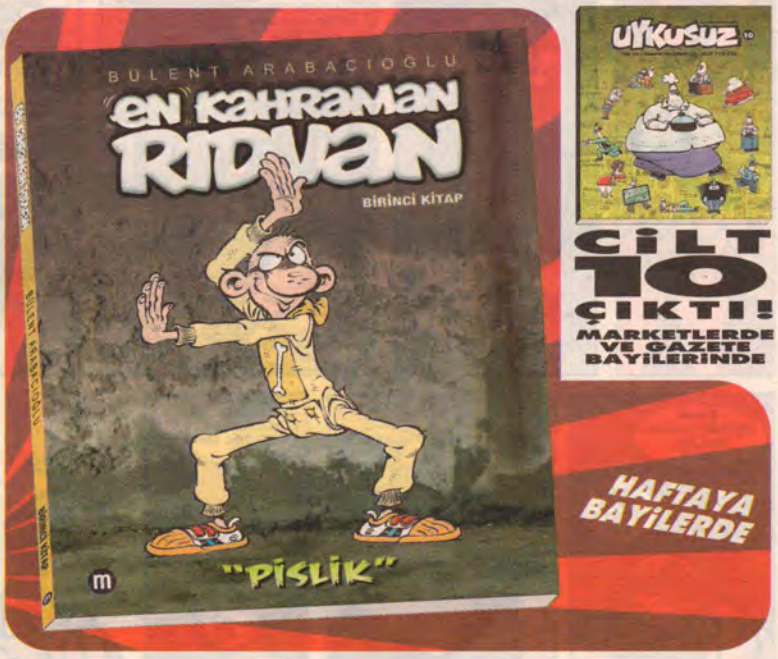

Ata YENİOCAK

GÖKSU GÜL

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 2 Eylül 2010 | Sayı: 157
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Oğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Ceylan Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esprili ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Kadınlarla her yakınlaşma potansiyel tehlike taşır. En savunmasız anımızda bizden istediklerini koparmaya çalışırlar. Yeryüzünde "ne yaptım" ben diye dolaşan milyonlarca erkek var. O yüzden panzehirimizi yanımızdan ayırmamalıyız sevgili hemcinslerm.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Aksumsefasi

ISSN 1307-7619
9 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2010/37 No: 158
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Türkiye'ye konser vermeye gelen U2 grubunun solisti Bono, konser öncesi görüştüğü Tayyip Erdoğan'ın anlattıklarına kahkahalarla gülmüş.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT BUDACI

PONPONUN KISA TARİHİ

Dünya basketbol Şampiyonası'nda ponpon kızlar Tayyip Erdoğan'ın izlediği Rusya maçında sahaya çıkmamıştı. Kızlar, TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin ile Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun seyrettiği Yunanistan maçında da gösteri yapmayınca FIBA Türkiye'yi uyardı. Bunun üzerine ponpon kızlar Porto Riko ve Çin maçına kapalı kıyafetlerle çıktılar.

ÇOK AZ BİLGİ...

Devlet Bahçeli, Siyaset Meydanı programında bozkurt işaretiyle metalci işareti arasındaki farkı uygulamalı olarak göstererek, bu işareti her yapanın kendilerinden olmadığını (hatta provokatör olabileceğini) anlatmaya çalıştı. Ciddiyetiyle tanınan Devlet Bahçeli'yi metalci işareti yaparken yakalayan Ali Kırca işin peşini bırakmak istemeyince, konu çok az bilgiyle 10 saniye kadar daha süründü:

Ali Kırca: Bunu araştırdınız mı, metalciler bu işareti ülkücülerden almış olamazlar mı?
Devlet Bahçeli: Özel merakım olmadı, ancak Amerika'da görülüyor...

SİYASET BİR SANATTIR!

AKP Bakırköy ilçe örgütü, Özgürlük Meydanı'na getirdiği bir çizere, "evet" diyen herkesin karikatürünü bedava çizdiriyor. Slogan şu: "Demokrasi için "evet" de seni de çizelim!"

-TEK HAT-

İETT, önceden hiçbir açıklama yapmadan yüzlerce otobüsü Kazlıçeşme'deki AKP mitingine yönlendirdi. Mitinge gitmeyen İstanbullular duraklarda saatlerce otobüs bekledi...

BİZİ COŞTURANLAR

Türkiye Basketbol Federasyonu, Tayyip Erdoğan'ın izlediği maçta sahaya çıkarılmayan ponpon kızların sansürlenmediğini, "izleyiciyi coşturamadığı için" sahaya çıkarılmadığını savundu. Federasyonun izleyiciyi coşturma stratejisiyle ilgili açıklaması şöyle: *"Ponpon kızlar tempoyu düşürüyor, seyirciyi coşturamıyorlar. Verilen aralarda 12 Dev Adam, Kıraç'ın milli takımımız için özel bestelediği 'Tam Zamanı Şimdi', Gençlik Marşı ve 10. Yıl Marşı'nı çalarak seyirciyi diri tutmaya çalışıyoruz"*

Weysel 8 yaşında

Allianoi Antik Kenti'nin baraj suları altında kalmasına tepki gösteren Tarkan'a *"burnunu sokmasın"* diyen Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, bir sonraki açıklamasında, *"Ben de baraj yapmayı bırakıp şarkı söylemeye kalkarsam işler değişir,"* dedi. Sonra da tartışmayı *"Allianoi diye bir yer yok, bunu ben ispat ettim,"* seviyesine kadar düşürdü.

Kemal Kılıçdaroğlu, "Darbe olursa tankın önüne ilk ben çıkarım," dedi.

Hak-İş Başkanı Salim Uslu, referandumda "evet" demeyen TÜSİAD için 'konsomatris' benzetmesi yaptı.

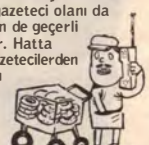

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Geçen gün gazetede haber okudum, simitçi kılığındaki polis kapkaççıyı derdest edivermiş. Şimdi benim aklıma takılan bir soru var. Polisin kılık değiştirmesini, sivil gezmesini anlıyorum ama gidip simitçilik yaparak 1986 Girgir karikatürü nevi bir görüntü vermesine iki sebepten anlam veremiyorum. Önce temel sebep. Bildiğim kadarıyla mesela askerlerin, ajanların, polislerin falan gazeteci kılığına girmesi yasak. Zira öncelikle gerçek gazetecilerin hayatını tehlikeye sokuyorlar, misal ajanın muarızı bazı ajanların gazeteci olduğunu anladığı zaman, gerçekten gazeteci olanı da ajanlık suçlamasıyla yakabiliyor. Aynı şey bence simitçilik için de geçerli zira simitçilik de gazetecilik de kamu yararına olan meslekler. Hatta simitçilerden gördüğüm hayrın, faydanın, yararın onda birini gazetecilerden görmedim. Şimdi böyle simitçi kılığına giren polislerin varlığı durduk yere insanı gördüğü her simitçiye şüpheyle baktırıyor.

■ Diğer sorun ekonomik. Polis arkadaş, polislik yaptığı için emeğinin karşılığı olan ücretini herkes gibi eksik olarak alıyor ama diğer polislerden farklı olarak bir de ek işi var basbayağı. Şimdi simitleri bedava verse, herkes anlar bir katakulli olduğunu, demek ki simitleri satmak zorunda. Fırından aldığı fiyata satsa yine olmaz, hem herkes duruma uyanır hem de diğer simitçiler sivil mivil dinlemez, indirirler aşağı. E o zaman doğal olarak bir artı değer doğuyor bu simitçilik faaliyetinden. Peki, bu gelir asli görevi polislik olan arkadaşa ek gelir olarak mı yazılıyor yoksa teşkilata mı kalıyor, ben bunu merak ediyorum. Ha eğer ek gelir olarak yazılıyorsa ben polis olsam simitçi değil oto galericisi kılığına girmeyi tercih ederim. Ek gelir de ciddi bir artış yaşanacaktır.

■ Kamu Personeli Seçme Skandalı büyüyor, hedef küçülüyor. En sonunda bu iş üç beş kişinin üzerine yıkılırsa sınava girenlerden rica ediyorum dava açsınlar. Sınava bir sürü insan girdi, bunların sadece on bini bile "arkadaşım ben bu sınav için bir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Tayyip Erdoğan, "Ülkemizde öyle tipler var ki onlarda evlenmek derdi yok," dedi.

Recep Tayyip Erdoğan, işkenceleriyle ünlü Diyarbakır Cezaevi'ni müze yapmak yerine, yıkıp 6000 kişilik yeni bir cezaevi inşaa edileceği müjdesini verdi.

KAÇ YIL OLDU?

• Vakit gazetesi yazarı Serdar Arseven, Tayyip Erdoğan'ı sırtından atan atın İsrail tarafından kızılötesi ışınlar yardımıyla huysuzlaştırıldığını iddia edeli **3 yıl**...

• Ebru Şallı'nın, "*Tabii ki yıkarım... Zaten günde 3-4 defa duş alan bir adamın ayakları kokar mı? Mis gibidir Harun'un ayağı!*" açıklamasıyla kocasının ayaklarını boşu boşuna yıkadığı ortaya çıkalı **4 yıl**...

• Deniz Arman'ın Star ana haberin sonunda anlattığı ve kendi yazdığını iddia ettiği 'yastık altı hikayeleri'ni Amerikalı yazar O. Henry'den aşırdığı ortaya çıkalı **11 yıl**...

• Yeni İstanbul gazetesi, erkekte uzun saç modasının "*tehlikeli ve ayıp bir heves*" olduğunu belirttiği haberde, "*Bu böyle devam ederse insanlar midye gibi hem dişi hem erkek organı taşıyan tek bir cins olacaklardır*" uyarısını yaptıktan sonra bütün suçu Beatles'a yıkalı tam **45 yıl** olmuş.

Tayyip Erdoğan, Bono'yla yaptığı görüşme sonrası Kazlıçeşme mitinginde yaptığı konuşmada, "U2 Bono geldi, neden hapis yattığımı sordu. Söyleyince kahkahayı bastı," dedi.

Yozgat Otogarı'nda otobüs bekleyen Kadı-şehri Cumhuriyet Savcısı Özcan Çubukoğlu, Ramazan ayında açıkta sigara içtiği gerekçesiyle 2 kişi tarafından dövüldü.

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, "Yasadışı dinlemelere karşı hassasiyet gösteriyoruz," dedi.

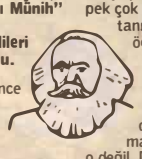
yıl uğraştım, on bin dolar para harcadım, zararımı bu kopyacıdan alıp bana verin" diye tazminat davası açsa toplamda yüz milyon dolar eder. Sonuna kadar da götürsünler davayı, gerekirse AİHM'e gitsinler. Beş on gariban, yüz milyon dolarlık tazminat davasıyla karşılaşınca hiç merak etmeyin, herkes bülbül gibi öter. Hatta şerefini kurtarmak için bizzat ÖSYM açsın bu davayı be.

■ Sakallı abi, "tarih iki kere tekerrür eder, ilkinde trajedi ikincisinde komedi olarak" demişti ya, geçen gün bunun da tersi yaşandı. İlk olarak Banker Bilo filminde komedi olarak yaşamıştık: Şener Şen, İlyas Salman ve diğer köylüleri İstanbul'a getirip "işte burası Münih" diye kandırmıştı. Komediydi, gülmüştük. Geçen gün insan kaçakçıları, Yunanistan'a kaçırma vaadiyle taşıdıkları Filistinlileri getirip Edirne'de bırakıp kaçmışlar. İkincisinde trajedi oldu.

■ Hepimiz yeri geliyor uzun yola çıkıyoruz, biz yola çıkmadan önce yanımıza yöremize yanaşan oluyor, Türk'ün yanaşmasıyla akıl vermesi arasında geçen süre yaklaşık on iki nanosalise olduğu için de haliyle en işe yaramaz adamdan bile kaçmaya fırsat bulamadan kafanıza kafanıza yiyorsunuz öğüdü. E uzun yola çıkmadan önce kafanıza yiyeceğiniz öğütlerin de tartışmasız en favorisi: "Aman hacı, yol üstünde yemek yiyeceksen kamyon şoförlerini takip et, onlar nerede yiyorsa orada ye. En iyi lokantaları onlar bilir."

■ Valla kusura bakmayın ama ben bu kamyon şoförüne bir gurmelik atfetme, her kamyon şoförünü bir Vedat Milor, bir Anthony Bourdain olarak görme merakını anlamakta güçlük çekiyorum. Adamcağız kamyonunu süren, ekmeğini direksiyon sallamakla kazanan bir kimse yahu. Kendisi ticaret dünyasının çetrefilli doğasında ulaştırma faaliyetlerinin, lojistik dünyasının sahada görevli bir ferdi. Bu benim, ömrü yollarda yitip giden gariban küheylanlarımı ağzında altın kaşıkla doğmuş, yediği zerdede İran safranı mı Kaşmir safranı mı kullanılmış ilk kaşıkta anlayan gurmelerin yerine koymak neyin nesidir ulan? Hayır, yol üzerinde durduğunuz duracağınız hemen her yerde yarım saat bekleyin bir iki kamyon duracak zaten, kamyoncuların yoğun olduğu yerler görürseniz, saatinize bakın iftar sahur olmadı yemek için makul bir saat olduğunu göreceksiniz. Ha tabii, en temiz lokantayı bilir benim cefakeş kamyoncularım o ayrı.

■ Hani yurtdışına çıkan eşimizin dostumuzun her seferinde yakındığı "batılılar bizi develere biniyor, fes giyiyor zannediyorlar" tekerlemesi var ya, işte o pek yalan değil. Ama genel yargının aksine, daha önce pek çok Türk vatandaşının ziyaret ettiği yerlerde, yeni tanıştığınız birisi sizin Türkiye'den geldiğinizi öğrenir öğrenmez "Hmm, Türkiye aslında modern bir ülke, sizi hep Araplarla karıştırıyorlar, hâlbuki siz hiç deveye binmiyorsunuz değil mi?" diyor. Hoş ben Arapların da deveye bindiğini sanmıyorum, bir takım halk düşmanları muhtemelen ultra lüks arabalara binerken mazlum Arap halkı da yaya gidiyordur ancak. Ama mesele o değil. Daha önce bir Türkiyeliyle tanışmış hemen tüm yabancılar bir endoktrinasyona maruz kalmış, bizim Türkiye'de develere binip fes giymediğimizi öğrenmişler maşallah. Daha önce tanıştıkları arkadaşlar da her nedense "biz hiç Araplar gibi değiliz, biz aslında aynen sizin gibiyiz" diyip durmuşlar her nedense. En azından benim şansıma, karşıma çıkan yabancıların hepsi daha önce bu konuda tembihlenmiş gibi "Hmm Türkiye mi, aa siz çok modernsiniz aslında değil mi?" diyerek Türkiye hakkında bilgi sahibi olduklarını göstermek için adeta yarışa girdiler.

■ Şimdi fes için diyecek bir şeyim yok. Onu bir tek mal turistler takıyor zaten, bizim gibi yerli turistler takmıyor bizzat. Evvelden de fesi Avusturya'dan alıyorduk zaten, şimdi Avusturyalı turistin kafasında görmek beni bozmuyor. Ama deveye gelirsek bu isyanın sebebini anlamakta güçlük çekiyorum. Deveye binmenin arabaya binmekten daha kötü bir şey olduğunu düşünmüyorum açıkçası, bana kalırsa her ne kadar ayı gibi hepimiz otomobillere doluşsak da bizi develere biniyor zannetmeleri benim işime gelir. Hatta hepimize birer deve dağıtsalar, en azından şehir içi kısa mesafelerde hem daha çabuk varırız gideceğimiz yere hem daha ucuz olur hem hava daha az kirlenir falan filan. Şimdi buradan üzülerek söylüyorum ki ben tanıştığım yabancıların hepsine "yoo ne alakası var abi, ben şahsen evden işe deveyle giderim, başımda da fes eksik olmaz" diyerek yanıt verdim, yine gelsinler yine öyle derim.

■ Öte yandan adam beni doğru tanısa ne yanlış tanısa ne çıkar, adamın kendi bilgisizliğini ben niye dert edineyim yahu? Ben yirmi altı yaşıma kadar Amerikalıları ata biniyor, lengerli şapka giyiyor, bellerinde toplu tabancayla geziyor zannediyordum, Amerikalıya bir zararı mı oldu? Fazla takılmamak lazım bu "ay bizi bilmem ne gibi zannediyorlar, ay bizi şöyle zannediyorlar" söylemlerine. Zaten buna en çok takılanlar kendi kendini İsviçreli gibi zannediyorlar, ben onlara bir şey diyor muyum?

■ Muhtemelen kendi işçilerinin haklarını da "yetmez ama evet", "canınız sağolsun, bu kadarına da şükür" diyerek savunduğu için aldığı grev kararlarının sayısı bir elin parmaklarını geçmeyen Hak-İş'in başkanı, TÜSİAD'a "STK değil sivil toplum konsomatrisi" demiş. Tabii adam konsomatris kelimesini pejoratif anlamda kullanıyor, ama hem hakaretin hasını her biri beyefendiden on kat daha değerli, konsomatris arkadaşlarıma ediyor. Uslu sözde sendikalar ve patron dernekleri aralarındaki kavgaya o temiz insanların adını bulaştırmasın lütfen. Ne haliniz varsa görün ama hepinizden bin kat erdemli konsomatris arkadaşlarımı bu işe bulaştırmayın.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

Aksamsetasi

ZAMANINDA COŞKUN ARAL'IN AFRİKADAN GETİRİP BANA SATTIĞI KAMYONETİ Bİ TÜRLÜ ELDEN ÇIKARAMI-YORUM. .MINA KOYİİM... KEŞKE BİRAZ DAHA PARA BİRİKTİRİP KARTAL ALSAYDIM DA HİÇ BULAŞMASAYDIM **COŞKUN ARAL** VE **HABERCİ** EKİBİNE... NEYSE HALAMGİLE BAYRAM ZİYARETİNE GİDEYİM BARİ.:.

GİRİŞ İL SINIRI

VROOM

ÜFF BU NE YAA.. BAŞKA FİLM YOK MU YAA... İNSANA HİÇ BİŞEY KATMAYAN Bİ FİLM... VICIK VICIK KOMEDİ.!

GÜLÜN BEŞİ AMERİKA'YA KARŞI

GÜLÜN BEŞİ

KOÇBEY TURİZM GÜVENCESİ İLE AFYON İSTİKAMETİNDE YOLALIYORUZ ABİ... VİSİDİYE KUZEY AVRUPA SİNEMASIN-DAN BİR ÖRNEK KOY-SAK DAHA AN MUTLU OLACAKSIN... İZLE GEÇ İŞTE.:.

GÜLÜN BEŞİ

ehe ehe ehe ehe ehe ehe ehe

TISISISI

ŞAK!

ALT YAZILI BİR FİLM KOYARSAK YOLCULAR ŞARAMPOLE YUVARLAR BU OTOBÜSÜ! ABİ.. YOKSA RİQUİEM FOR A DRİİM BENİM DE HAYATIMI ÖZETLEYEN FİLM... BEN DE SEVE-İRİM...

YAA NE BİLEYİM EN AZINDAN BİR **RİQUİEM FOR E DRİİM** KONABİLİR... O DA ANLA-ŞILABILIR FİLM.. HERKES ANLAYABİLİR...

mm mm

Bİ DAKKA LEONARDO, SON Bİ KONTROL YAPAYIM EVDEN ÇIKMA-DAN ÖNCE .. TELEFON, CÜZDAN, ANAHTAR .SİSARA .:.

TAMAM GİDEBİLİRİZ.

İDEAL İNSANSIN MURAT...

CENAZE NAMAZIMIZ VAR FİFTİ SENT... GELİR MİSİN?

GELİRİM.

HÜLYA AVŞAR'IN SADECE BASIN AÇIKLAMASI YAPARKEN TAKTIĞI, OHUN ARDINDA ZERRİ TAKMADIĞI GÖZLÜĞÜ NEDİR LAN?

GÖZÜNÜZDE YA HÜLYA HANIM...

HAA, TAMAMA

1990'lar

2000'ler

2010'lar

Bİ KİTAPÇIM OLSA, HEM KİTABIMI OKUSAM, HEM ÇALIŞSAM...

TAKI TASARIMI İLE İLGİLENİ-YORUM.

DEKORASYONA MERAKLIYIM.. HOME OFİS DE ÇALIŞABİLİ-RİM.:.

DÜNYA ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ OLARAK ŞİMDİYE KADAR HEP EMEĞİN TARİHİ İLE İLGİLENDİK... BİRAZ DA EMEKSİZLİĞİN TARİHİNİ YAZALIM... HİÇ ÇALIŞMAK İSTEMEYEN İNSANLARIN KRONOLOJİK LİSTESİNİ YAZIP BİR RAPOR HALİNDE MASAMA BIRAKIN LÜTFEN.:.

"İNSANLARLA İLİŞKİLERİM KUVVETLİDİR; SOSYAL YÖNÜ KUVVETLİ BİR İŞTE ÇALIŞMAK İSTERİM." DİYEN KIZI HANGİ YILLARA KOYUCAZ BİLEMİYORUZ EFENDİM...

Google

fesb
fesbuk giriş
fesbook giriş
fesbuk aç
fesbook com
fesbuk şarkısı
fesb
fesbukdivle
fesbook aç
fesbu
fesbuk diye ek

fesbu

GOGİLA "ÖNERİLER" EKLENTİSİNİ İNSANLARIN İŞİNİ KOLAYLAŞTIRSIN DİYE KOYDUK ARKADAŞLAR. BİZ... BİR HALKIN İNTERNETLE MUCA-DELESİNİ GÖZLER ÖNÜNE SERMESİ İÇİN DEĞİL... BU NEDİR ALLAH AŞKINA.. BİR-İKİ DEĞİL, BİNLERCE KİŞİ ARAMIŞ BU KELİMELERİ... ŞİMDİ HERKES DİŞARI ÇIKSIN, SADECE GOGİLA "FESBUK AÇ" DİYE YAZAN ARKADAŞLAR KALSIN, ONLARA ÖZEL OLARAK KONUŞUCAM.

UTANDIR-DIN BİZİ GOGİL SAÇEŞİNİS!

ÖLÜMSÜZ ESERİM "BİR YAZ GECESİ RÜYASI"NI YAZDIĞIM GECE BÖYLE DELİ YATMAMALIYDIN GÜLÜYÜZÜM... EYVAH.:. UYKUDA AYAĞINI ATA ATA UYUMA EVRESİNE GİRDİ... HEY HAT.! BİRAZDAN CİRK DİYE EZİLECEĞİM NE YAZIK...

HAKHSS... MMH... HAHHKS... MEHHH!

PARMAK GİBİ KİR ÇIKIYO ALBAY.! VER TAZYİĞİ.:. VER TAZYİĞİ!

FROŞŞŞŞ!!

RAMBO -1'DEN BERİ RAMBO'YU BÖYLE YIKIYORUM... BAŞKA TÜRLÜ SKSEN YIKANMAZ... HASTASI OLDU TAZYİKLİ SUYUN, KOPAMADI Bİ TÜRLÜ...

AZICIK ÇÖMEL RAMBO, G.TÜNÜN ARASINI DA YIKİİM.:.

BİR YAZ GECESİ RÜYASI

W. SHAKESPEARE

CIRK!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Recep Bey ve Bono Bey

- Ülkemize hoşgeldiniz Sayın Yutub... Şahsınızda kamusal bir yasağın kaldırılışına tanık oluyoruz... Ayreten oğlum Bilâl hastanız...

- Bono... Bono benim adım...

- Benim de lafım bonodur, sözüm senettir...

- Şimdi neresi Asya?

- Hah!.. Şu karşı taraf Üsküdar... Asya... Yani şu tur yatı. şu da Asya'dan Avrupa'ya geliyor, okey?

- Okey okey... Köprüde yürüdüm zaten... Aynı anda hem Asya hem Avrupa'yı görmek muhteşemdi ve de o an kalbimde Afrika, kafamda da Avustralya vardı... Süperdi...

- Kafadaki Avustralya hususuna takıldım...

- Çocukluk arkadaşım Jimmy, bugün Yeni Zellanda'da evleniyor... Çevre bilincini bdnd o aşılamıştır... Bir pet şişenin peşinden Endonezya'ya kadar yüzdü...

- Ne güzel, Jimmy Beyefendi ve hanım kızımızı en kalbi duygularla kutlarız... Bizde eşşek kadar bekar adamlar var, evlenemiyorlar...

- Hadii...

- Valla da... Evlensene kardeşim... Fosil gibi geziyosun...

- Ben yandım siz de yanın mı diyorsunuz?..

- Nasıl?..

- Şu ne, cami mi?

- Kızkulesi o...

- Asya'da mı sayılıyo, Avrupa'da mı?

- İçinden nassıl geliyorsa Bono kardeşim... Ne diyodum, evlenmiyorlar!.. Halbuse evlen, hızla üç çocuk yap, rızkının peşinde didin, efkarlanınca bas meyveyi, kömürler şirketten!.. Fena fikir mi Bono, Papa'nın başı için söyle...

- E, o adam ne zaman sanatla kültürle ilgilenecek?..

- N'apıcak allasen sanatı sanatı o, ona ne kültürden, Kültür Bakanı var zaten, gerekeni yaşar!..

- Peki John Lennon, Erkin Koray'a ne demiş, siz kesin bilirsiniz...

- Valla şimdi olsa bilirdik, "Ne sevebildim, ne terk edebildim" derdi, Japon hayat arkadaşından kasıtla... Erkin Bey milliyetçi devinim içinde... Ama te o zaman ne dedi, bilemem, ben o vakit arka direkte, "Al da at" diyecek bir arkadaş bekliyordum...

- Belki de "İstanbul nasıl?" demiştir...

- Star getirmek bizim işimiz Bono!.. Bence "Grubu beş kişi yapalım, sen de gel" dedi... Bunun tıpkısını biz şirketlere önerdik...

- Tam anlamadım...

- Dedik ki, her işyeri bir işsiz vatandaşı işe alsın... Almadı vizyonsuzlar... O şekilde her müzik grubu bi sanatçıyı kapabilir... Size de Adnan Bey'i öneririm, abi insandır...

- Hangi Adnan?.. Polat mı, Sezgin mi?..

- Şenses!.. Beyaz saçlı hissiyat adamıdır, sesiyle kedileri ağlattı gözümün önünde... Ayrıca elinden her iş gelir, kelepçe sahnenin kurulup sökülmesinde gönülden çalışır...

- Sağolun, biz İrlandalı alıyoruz sadece...

- Biz de bu ülkenin zencisiyiz, içlerindeki İrlandalılarız, totemi sökülüp lunaparka dikilmiş yerlileriz biz...

- Ben Rizeli biliyodum sizi...

- Doğrudur, Siir'te var... Bir tarih köprüsü, bir mozaik viyadüğü, bir komplo altgeçididir burası...

- İbrahimi dinlerin kesişmesi de güzel...

- İbrahim'i bu işe hiç karıştırma Bono... Sana göstermiş olduğumuz ilgiye alınmış İbo, bakanlara mail atıp duruyo... Neymiş, Eski Galata Köprüsü'nü yalınayak yürüyecekmiş... E, yürü...

- Evet, yürü...

- Di mi, yürü... Bi saniye, n'oldu bize ya?.. Oruç da var biliyon mu?.. Ben bi beş dakka Giresun'a seslenip geliim...

. . .

- Askerliği ne yaptın sen?

- Acemide denizciydim, sonra gözden ayırdılar...

- Var bakiim şu gözlüğümü... Üff... Nasıl görüyon sen bunla böyle...

- Evet, hep sorarlar öyle...

- Askerlik konusunda genetiğimiz farklı bizim Bono... Direk asker doğuyoruz... Yani askerliğini yapmayan biri mümkün diil... Sadece askerler, askerlik yapmayıp siyasetle alakadar oluyorlar...

- Duydum, kronik bir genç subay rahatsızlığınız varmış...

- Yargıda tam tersi, yaş aldıkça celalleniyorlar, yargı değil, önyargı Allahıma...

- Asabisiniz, tabii, normal, tabii, evet... Halk oylaması...

- Sinir kalmadı vallahi Bono, yutkunamıyorum, boğazımdan tankerler geçiyo... Ben mi istedim bu referandumu, ha?.. Eşbaşkan, boşbeşik diye girdim turnikeye... Halk oylaması dediğin, halkın oy verince, ne diyoruz, seçim diyoruz... E, seçim diil, ne bu?.. Başka bi numara dönüyo Bono!..

- E, bunu siz diil de, başkası mı deseydi ne?..

- Yıprandım... Gözümü kapatınca Obama'nın dudaklarını görüyorum... Son raddede morarıp "Yes" diyor.. "Yes" diyor Bono...

- Anladım...

- Öte yandan Gandisi, Bahçelisi, müstakili, paşası, patronu bir olmuş, Haka dansı gibi üstüme geliyorlar... Sivil olmak çok zormuş Bono!..

- Buzullar da eriyor...

- Onu da ben mi eritiyorum?..

- Öyle demedim...

- Nerde bi karatavuk görsem, sarılıp ağlarım ben... O da zencidir!.. Bazen ben sadece sarılırım, Bülent abi ağlar!..

- Duyarlısınız, bir sanatçı gibi...

- Şiir yüzünden hapis yattım ben... Düşünce diil, duygu suçu işledim Bono... Şiirlerim belki vasat ama Mehmet Akif'i ezbere bilirim... Akif inanmış adam, büyük şair...

- Yaşasa o da belki terslerdi sizi, İsmet Özel gibi...

- Çalışıp gelmişsin Bono, bu iyi... Yalnız İsmet, özel vaka, aniden parladı Şaman Alevi gibi...

- Tüm bu zorluğa rağmen, Abdullah Bey'in varlığı size bir destek...

- Evet... Hangi ama?.. Bey?

- Siz de cumhurbaşkanı olup zirvede bırakacak mısınız, bi yerden sonra Bill Clinton gibi markaya koşmak lazım... "One Minute" diye Arap yarımadası'nda konferans-turne yapsanız, sizin de minyon bir adınız olur...

- Issız adada Cuma'nın tadı olmaz Bono, cemaatle kılınır o...

- İlk klise de Antakya'daymış, duydum...

- Son klise de Antalya'da, Alanya'ya yerleşmiş Almanlar tarafından yapıldı, Doktor Ötker Protestan Kilisesi... İşte böyle bir ülkem Bonom!..

- Tektanrılı dinler, evet...

- Elbette tektanrılı dinler... Çoktanrılı ne dinleyecek seni, zaten kafasının için uğul uğul olmuştur çok fazla tanrının lafından...

- Di mi?.. Ne o öle çok tanrı, hisseli ortak gibi...

- Tabi canım, hepimiz aynı cennetten kovulduk... Diyelim ki dünya bir sürgün yeri, sen insanoğlu olarak Namık Kemâl'sin, o da Malta... Vatan mı, silistre mi Bono?..

- Silistre ne?

- Sus, onu sormak ayıptır bizde... Hawking'e içerledim yalnız... Yerçekimi varsa, Tanrıya gerek yokmuş...

- E, ayda yerçekimi yok... Ay uymuyo bu kurala...

- Ama yerçekimi olana uydu...

- Bence uymadı...

- Benim başım ağrıyo... Darw,n, Hawking, bunlar aldanmış şahıslar... Maymundan gelmeyi reddediyorum... Ya bir gaflet anında maymun kalsaydım ilelebet, teşkilatı motive edebilir miydim?..

- İnsan maymundan gelmemiştir, zaten bir maymun türüdür diyen de var...

- Derler... Ona kalırsa çakalı da vardır, tilkisi de...

- Ama. "İnsan eşref-i mahlukattır."

- Sen, İsmet Özel'e takmışın kafayı Bono... Ne zaman ki, en çok beni seversin, o zaman görüşelim... Ben de sevilmek isterim Bono...

- Doğal bir istek... Yaradılışla yerleşir insana...

- Fıtrat!.. Fıtrat denir bizde...

- İyiymiş...

- Aslında benim şiirlerim vasat diil, baya iyi...

- "Ey kanımı çakıllar karıştıran isyan" diyor ve fakat İsmet Özel...

vedatozdemiro@gmail.com
Aksamsefasi
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantoy.org

talinfidan@ymail.com

BASKETBOL ASİL BİR SPORDUR

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Basketbolda top, bileğin zarif bir hareketiyle parmak uçlarından çıkarak potaya doğru süzülür. Oysa futbolda parmak uçları ayakkabının içindedir, havada süzülme nadirdir ve bilek zaman zaman şişmeye müsaittir. Baskette topa vurulmaz, ama futbolda vurmak sıradan bir davranış biçimiyken iş abanmaya kadar uzanabilir (hatta mahalle ölçeğinde bu abanma 'pis burun'a kadar seviyesizleşebilir). Baskette en ufak bir temas, 'böyle davranmanı istemiyoruz' anlamında faulle cezalandırılır, futboldaysa, "Omuz omuza mücadele! Yok bi şey!" diye bağırılır. Ve galiba en önemlisi, futbolu pornografik bir tonlamayla Erman Toroğlu anlatırken, basketi kolej sesiyle (İngilizce tonlamalı Türkçe) Murat Murathanoğlu anlatır...

Basketbolun topu çemberden geçirme ana fikri dışında kendine has iç dinamikleri olduğunu lise yıllarında fark ettim. Çok iyi oynayamasam da, özelikle faul atışları sırasında '*topu havada çevirme*', '*gözleri kısma*', '*dizlerden gereksiz yaylanma*' gibi yetenek gerektirmeyen artistik hareketlerden bolca ekmek yediğimi hatırlıyorum. Basketbolun karşı cins tarafından izlenme oranı futbola göre daha fazladır ve emin olun izlendiğinin bilincinde olan bir liseli, yeryüzündeki en büyük kinetik enerjilerden biridir. Ama ne yazık ki çoğumuz, bu işlerin okul bahçesinde atılan faul atışlarıyla yürümeyeceğini fark edemiyorduk. Basket sporunun liseli bir erkeğin amacına hizmet edebilmesi için topun parkede 'cıyk' sesi çıkarması gerektiğini anlayamamıştık. O yıllarda ancak okul takımındakilerin bu sesi çıkarabildiği düşünüldüğünde, okul bahçesinde 'lök lök' sesiyle (beton basketbolu) top zıplatan bizlerin pek şansı yoktu. Türk lise tarihinde, okul takımında basketbol oynayan erkeklere âşık olan kız sayısıyla, futbol oynayan erkeklere âşık olan kız sayısı karşılaştırılamaz. Basketin pivot Kerem'i, futbolun sağ beki Adnan'ı her zaman geride bırakmıştır. Kerem'in teri antrenman zamanları gri tişörtünün arkasında seksi bir üçgen oluştururken, Adnan'ın teri tüm vücuda yayılarak sınırları belirsiz bir kokuya dönüşür. Bunu her iki soyunma odasında takımda olmamama rağmen bulunma şerefine erişmiş biri olarak söylüyorum. Kerem'le Adnan'ın liseden sonra neler yaptığını bilmiyorum. Kerem, bir plaza çalışanı olup basketi bırakarak, kulağında iPod'la koşu bandına yönelirken (teri mutlaka yine üçgendi), Adnan'ın kaderi halı saha dolaylarında "iyi topçu" seviyesinde kalmış olmalı. Kerem'in NBA'in yanında futbolu da Bundesliga düzeyinde ve bira eşliğinde sahiplenmesinin, Adnan'ın süper lig maçlarına olan hâkimiyetinden daha çok ses getirdiğine eminim. Adnanlar, "Okan Samsunspor'dan geçen sene geldi bizim takıma" derken, aynı dakikalarda Keremler, "Gassaray'ın geride Zambrotta gibi beyne ihtiyacı var abi" demiş olmalılar. Dememiş de olabilirler, bilemiyorum. Tahminler üzerine devam etmek de istemiyorum. Sonuçta, basketbol kisvesi altında tüm lise hayatını etkileyen Kerem efekti benim için çok gerilerde kaldı. Artık 2010 yılındayız ve önümüzde çok önemli bir maç var: Fransa-Türkiye.

Bizim takımın sayıyla sonuçlanan her şutunda "Oleeeyy!" diye bağırıyordu. Vakit ilerledikçe tepkileri çeşitlendi. Mesela maçın başlarında sessiz karşıladığı başarısız atışlara ilk beş dakikadan sonra "Hadi beee!" ismini vermeye başladı. (*Milli hisleri coşan kadınların duygularını dışa vurması, genelde anlamlı bir cümle oluşturamayacak kadar zayıf oluyor.*) Ama en kötüsü, ikinci periyottan itibaren Fransız hücumları sırasında "Atama, atama, atama..." gibi art arda duyulduğunda insan zihnini zorlayan bir çeşit duaya başlaması oldu. Sevgilimin coşkusu uyarılmayı hak edecek desibele ulaşmıştı. Hiçbir teknik bilgisi olmamasına rağmen (*steps de neymiş?*), yaşadığı bu coşku maça olan konsantrasyonumu bozmaya başladı. "Çok bağırıyosun," diye uyardım. Gözlerini ekrandan ayırmadan, "Kerem harikasın!" diye karşılık verdi. Dönüp Kerem'e baktım. Hızla savunmaya dönüyordu. "Aslanım bee, şuna bak!" diye devam etti. Daha önce bir erkek yapılanması olarak incelemediğim Kerem Tunçeri'ye bu sefer alıcı gözle baktım. Sonra dönüp 1.55 boyundaki sevgilimi inceledim. Sonuç rahatlatıcıydı. Kadınların televizyon yoluyla erkek övmelerindeki boşunalığın trajik bir örneğiyle daha karşı karşıyaydım. "Bu coşku da nerden çıktı?" diye düşündüm (sevgilisinin spora ve sporcuya olan [illegible]).

Tanyeviç'in aldığı bir mola sırasında, salonda çalan "12 Dev Adam" şarkısına kalınlaştırmaya çalıştığı sesiyle eşlik etmeye başlayınca, "Neyin peşindesin sen?" diye sormak zorunda kaldım. Sesini biraz daha kalınlaştırıp yüzüme bakarak, "Hu ha dev adam..." bölümüyle şarkısına devam etti. İnsan, sevgilisinin "hu ha" gibi sesler çıkarması karşısında sevgi bütünlüğünü pek koruyamıyor. Bir anda nasıl bu hale geldiğimizi anlayamadım. Oysa ilişkimiz bugüne kadar maç seyretmek isteyen erkeğin boktan bir film yardımıyla geri püskürtüldüğü klasik ilişkilerdendi. Daha dün, Kazakistan Türkiye maçını, Jennifer Lopez'in narına yanan Richard Gere'ın aniden başlayan Latin dansı merakına kurban vermiştim (bkz. "Aşka Davet"). Mola bitmeden durumu kendisine açtım. "O futbol, basket başka..." diye kestirip attı. Sonra da "Bak işte futbol," diyerek parmağıyla televizyonu gösterdi. Kamera, toplu halde maçı seyretmeye gelen A Milli Futbol Takımımızı gösteriyordu. Halleri biraz garipti. Mola sonrası attığımız ilk sayının ardından ellerindeki balonları birbirlerine vuruyorlardı. "Seviniyorlar," dedim. Basketin asaleti karşısında futbolu korumak istiyordum. O sırada Arda ayağa kalkarak elindeki balonla Tuncay'ı iyice dövmeye başladı. Gerçekten çok sevinmişti...

Sevgilimin basketbola gönül vermesinde oyun alanının parke olmasının bir etkisi olabilir, diye düşündüm. Sonuçta şimdilerde laminat ismini alan parke, evlerimizin salonu için modern ve steril bir hava yaratıyordu. Böylelikle basket sahalarının tıpkı evimizin salonu gibi insanın şehirli duygularını okşadığı ve bir çeşit aidiyet duygusu yarattığı kanaatine vardım. Evimizin parkeleri için kullandığımız paspasla basket sahalarında kullanılan paspasın aynı olması fikrimin sağlamlığını destekliyordu. Futbol sahalarındaki çayır etkisiyse, modern şehir hayatının çok uzadığında, vahşi ve güvensiz bir his yaratarak sevgilimin kent soylu duygularını köreltiyor olmalıydı. Devre arasında durumu kendisine açtım. Fikri tartışmaktan çok, evde kullandığımız viledayla, basket sahalarında kullanılan paspasın aynı olmadığı konusuna yoğunlaştı. Sevgilimin fikirlerin ayrıntısıyla değil, ayrıntıların fikriyle beslendiğini unutmuşum. Hemen yenildim.

3. periyotta Kerem Tunçeri sakatlandı. Çok üzüldük. Yaklaşık 2-3 dakika sonra, kamera, bileğine buz torbası sarılmış Kerem'i gösterince sevgilimin üzüntüsü şefkat dolu bir tonlamayla geri geldi: "Canım yaaa, kıyamam..." Gündelik hayatta, özellikle telefon konuşmalarında çok sık tüketilen bu kalıbı pek sevmiyorum. Bu samimiyetsiz kalıbı sevgilimden de duyunca, tepki vermek zorunda kaldım: "Sen bu adamdan hoşlanıyosun galiba..." Basketbolun bilekten dönen asaleti karşısında topa abanan bir futbolcu gibiydim. Bu soruyu ilk soruşum değildi. Özellikle film seyrederken sık sık sevgilime bu lümpen soruyu sormaktan kendimi alamıyorum (ilişkilerde yaşanan standart kafa düzleşmesi). Genelde "Öfff!" cevabını alsam da, geçenlerde İspanyol aktör Javier Bardem için sorduğum bu soruya "Saçmalama ayı gibi adam..." diye başlayan yergilerle dolu uzun bir cevap alınca, ortamda bir ayet havası sezinlemiştim: *Her kim ki bir insanı haddinden fazla kötülüyorsa, biliniz ki o, tam tersini düşünüyordur...*

Farkın açılması bizi iyice keyiflendirdi. Maçın bitimiyle sevgilim, "Oley beee!" diye bağırarak yanaklarımı sıktı. Yaşadığımız mutluluğu fırsat bilerek, "Salı günü Belçika maçı var, seyreder miyiz?" dedim. Basketbolun ilişkimizde açtığı parkeli yoldan futbolu geçirmeye çalışıyordum. "Futbolla ilgilenmiyorum," dedi. Tam futbolu biraz daha övmek için pres yapmak üzereyken, ekranda 12 Dev Adam'ın zaferini balonlarla birbirlerine vurarak kutlayan A Milli Futbol Takımı belirdi. Hidayet Türkoğlu yanlarına gelince birbirlerine vurmayı bırakıp etrafında toplandılar. Hidayet, kendini tebrik etmek isteyen Arda'ya doğru eğildi. Sonra birbirlerini yanaklarından öptüler. Nasıl da sevinçliydiler.

budaci@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kitaplig.org

AMAN NE KOMİK

İNSAN DENEN MEÇHUL

YENGE ZAHMET ETMEŞEYDİN... SÖYLE KIVRILIYORUM BEN...

fıtır fıtır

fıtır fıtır

PADİŞAHIM ÇOK YAŞA! PADİŞAHIM ÇOK YAŞA! OOOOOOOOO... OLEY!.. OLEY!.. OLEY!

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK..

ŞAK ŞAK ŞAK..

Edebiyat Dünyası

GREGOR SAMSA

Sabah uyandığında kendini dev bir böceğe dönüşmüş olarak buldu.. Halbusi daha dün gece yatarken bildiğimiz insandı.. Uyandığında ilk başta anlamadı böceğe dönüşmüş olduğunu.. Esnediği anda farketti.. Trake solunumuyla esniyordu Trake solunumunu Fen bilgisi hocası öğrettiydi ve o zamanlar bunları öğrenirken içinden geçirdiği "Bunlar gerçek hayatta ne işimize yarayacak" →

düşüncesi şimdi yerini "Yine de bu bilgi gerçek hayatta bi işime yaramıyacak," a bırakmıştı.. Sonuç itibariyle bi böceğin nasıl solunum yaptığı, böceğin pekte skinde olmazdı.. "Öyle di mi lan?" diye yanından geçip gitmekte olan hamam böceğine sordu.. Soruyu başıyla hızlı hızlı onayan hamam böceği bulduğu ufacık bi aralıktan apartman davarlarının içindeki gizli dünyaya kaçarken, "Trakeyi soluyamayanlarda var şu hayatta," diye düşünüyordu.

AH.. ABİ BAKSANA GÖZÜME BİŞEY KAÇTI..

NABER

İYİDİR..

NE?

BU AYININ AYAĞINA DİKEN BATTIYDI, ÇIKARDIM... O ZAMAN DAN BERİ BANA BAL GETİRİR... SENİN HİKAYEN NEDİR YOLCU?

sgdir lan..!

GOT

NE BİÇİM BİRA BU?

DAHA İÇKİ RUHSATI ALAMADIK..

ULAN SULARI KESMİŞLER..

GIYK GIYK GIYK PINK

EMNİYET KEMERİ UYGULAMASINI SAÇMA BULUYORUM...

BEN DE VALLA... NEYSE ABİ, HADİ GÖRÜŞÜRÜZ..

DA-DAT

Süper Korku

MELEK

BABA ANNEMİ ANLATSANA..

ANNEN BİR MELEKTİ YAVRUM..

İKİ KANAT İÇİN Mİ GİTTİ?

HAĞIIIR.. Bİ DE HALE VERİYOLAR..

MELEK VEDİR BABA?..

ÖTEKİ DÜNYADAKİ KANATLI KADINLARA MELEK DENİR YAVRUM..

HALELER, KANATLAR... NASIL İZİN VERİYOSUN BÖYLE ŞEYLERE..

HAĞIIIR.. VERMİYORUM.. O YÜZDEN VURDUM YA DAYI..

ANNEM KANATLARI ÇIKSIN DİYE Mİ GİTTİ ÖTEKİ DÜNYAYA?

HAĞIIIR.. ANNEN SENİ ÇOK SEVERDİ.. ÖTEKİ DÜNYAYA GİTTİĞİ İÇİN KANATLARI ÇIKTI..

ANNEM BENİ ÇOK SEVDİĞİ İÇİN Mİ GİTTİ ÖTEKİ DÜNYAYA?..

HAĞIIIR...

ANNEM SEN VURDUĞUN İÇİN Mİ GİTTİ ÖTEKİ DÜNYAYA?

HAĞIIIR.. ÖLDÜĞÜ İÇİN GİTTİ..

ŞEN VURDUĞUN İÇİN Mİ ÖLDÜ?

İTİRAZ EDİYORUM

KABUL EDİLDİ..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

Cihan Ceylan

ANIL DUMAN

ben ALPAY ERDEM

• Merhaba.

• Yazın gelen grip'in sineye çekilecek bir tarafı yok. Bu arada yaz gribi olacak adamın tipi aşağı yukarı belli mi ne. İnceden sinsiliği de var.

• Bu **lise**'ye **liise** deyince bu lise daha bir lise mi oluyor anlamıyorum ki.

• Mor sigarası bildiğin hayal kırıklığı. Okunduğu gibi yazdım ki başıma bir şey gelmesin diye. Sen zannediyorsun ki süper bir sigara, sigara'nın da ötesi. Ama değil, hatta tırtsle. Peki sigara içmeyen biri olarak ben bunu nereden biliyorum. Hiç sigara içmeyen insanın da denediği'dir Mor. Özellikle ergenin rüyasıdır. Hele bir de tekli satılıyorsa asla karşı konulamayandır.

• Eğer başıma bir şey gelmeyecekse **f klavye** kullananda bi sinsilik var.

• Bir alay ATM arasında çalışmayan bozuk tek ATM'nin senin kullanacağın ATM olmasında hüzün yok mu. Bir de inceden nedense utanıyor insan. Sanki böyle insan içinde küçük düşürülmüş gibi oluyor. Herkes sana bakıyormuş gibi oluyor. Anana küfür ediyorlarmış gibi oluyor.

• **Peace and Love**'ın miadı iki sene. Eğer 60 yaşında bir Peace and Love'cı görürseniz şaşırmayın. O büyük ihtimalle 58 yaşında falan Peace and Love'cı olmuştur. Son'a hayat gailesi falan derken bi bakıyorsun **kıymanın kilosu da anasının nikahı olmuş** diye düşünürken buluyorsun kendini.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

• **Bunca insan koli koli brokoliyi boşuna mı yediydi a Mehmet Öz** tarzı yazılar yazan tüm köşe yazarlarımızı kınıyorum. Vicdansızlıkları bir yana, zeka kıtlıkları diğer yana.

• Hayatta da çok az şeyden korkarım, bar ortamına dans ederek ve o anda çalan ingilizce şarkıya yüzelli kiloluk ağzıyla gürültülü bir şekilde eşlik ederek giren teyzeden korktuğum kadar. İzmir'de gördüm, değil bardan, Alsancak'tan kaçtım. Atladım denize Karşıyaka'dan çıktım.

• Üniversite'de kokulu silgi kullanan adamın ben ta .mına koyiim.

• **Bana seni gerek seni**. İnceden tehdit ediyormuş gibi.

• Nerede bir, halı sahada, gösterişli yeni formasının üzerine, takımı giyiyor diye yelek giymek zorunda kalan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. O göbeksiz kilolu, saçlarının aşırı ince telliliğinden saçlı kel.

• **Erişte** bence çok duygusal bir yemek. **Ev makarnası**. İnsanın erişte yapan elleri öpesi geliyor. O derece bir yemek erişte.

• Sevgili okur. Ben aslında bu mektubu sana Muğla'dan yazıyorum. Çünkü ben bu hafta yine durunamadım ve bisikletime atladığım gibi İzmir'den iki günde Muğla'ya geldim. Muhteşem bir performans gösterdiğimi söyleyebilirim. İzmir'e kadar otobüsle geldim. Ertesi gün İzmir'den bir çıktım yola, dört saattte Aydın'a geldim. Gerçi yasak olmasına rağmen

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

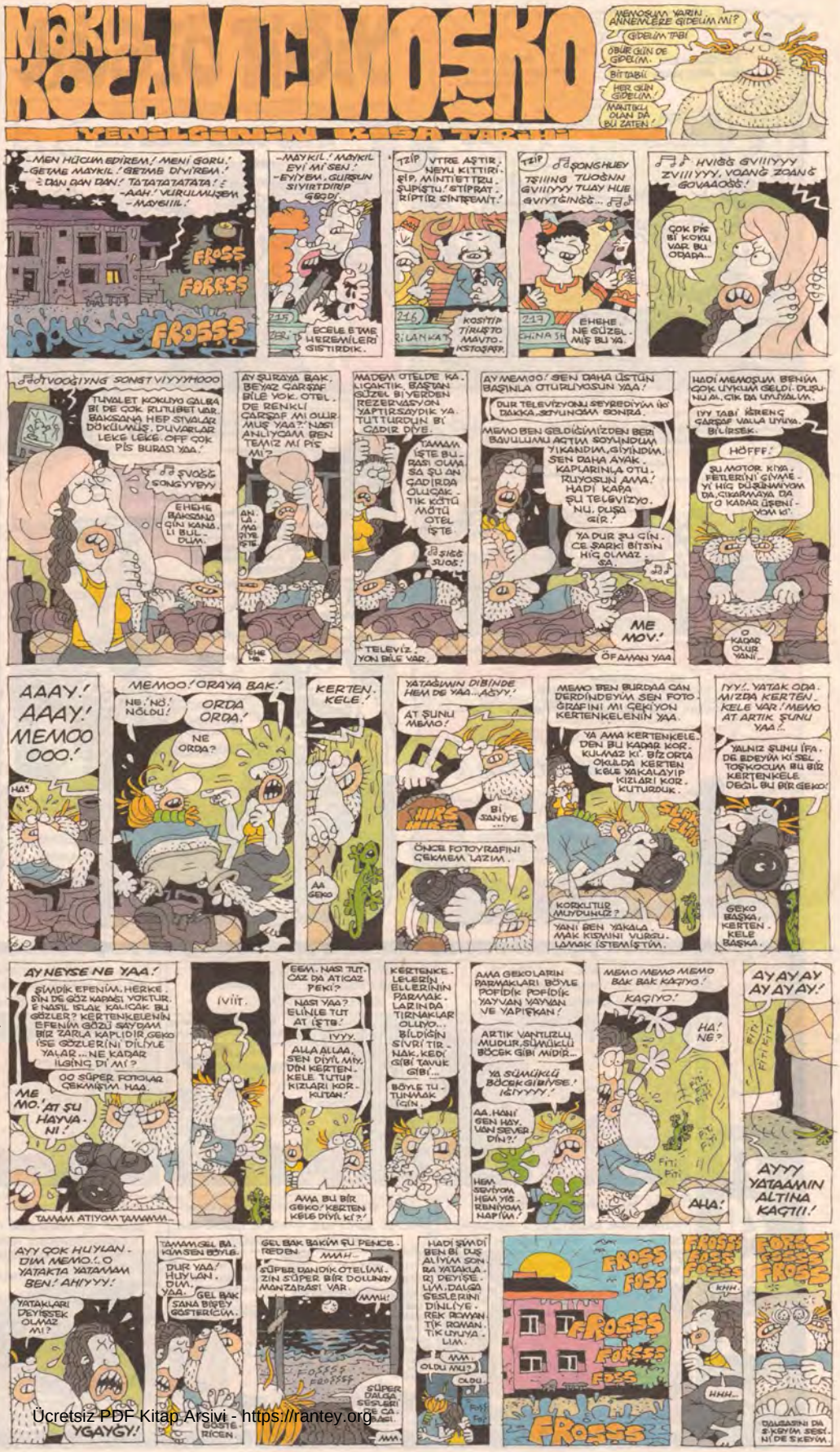
otobandan gelmemin bunda büyük etkisi oldu, olmadı değil. Selatin Tüneli'ni de belediyenin yol yapım aracıyla geçtim tam oldu. Aydın çok güzel bir şehir. Yüksek bir enerjisi var. Yalnız eğer yine başıma bir şey gelmeyecekse Aydın'da **Kıl Canavarı** adında bir berber dükkanı gördüm, kusasım geldi. Gerçi Samsun'da da **Herif** adında bir berber dükkanı gördüydüm. Ne oluyor bizim berberlerimize. Bir sıkıntıları var gibi. Ertesi sabah Aydın'dan Muğla'ya doğru giderken yolda Aydınlı bir bisikletçi ağabeyle tanıştım. Aydın ağabey. Aydınspor taraftarı. Aydın Kitabevi'nin sahibi. He türlü Aydın yani. Bir noktaya kadar beraber pedalladık. Bir köy kahvesinde oturup çay içtik. Muhabbet ettik. Çok kısa bir süre içinde benim bir akıl hastası olduğumu anladı, sonra geri döndü zaten. Eğer seni görsün istiyorsan çaycıya tıpkı güvercinci gibi tam zamanında parıltı vermek gerektiğini hareketlerimle de destekleyerek anlatırken anladım akıl hastası olduğumu sezdiğini. Dağ yollarında yine o adamı gördüm. O tek başına yol kenarında yürüyen adamı. Verdiği gerilim çok başka. Hadi benim ne yaptığım belli. Onun ne yaptığı hiç belli değil. Bir de ekseriyetle yolun solundan solundan sana doğru gelen bir adam bu. Sanki böyle sen onun yanından geçerken senin ağzına vuracakmış gibi bir hali olan. Onu sağ salim geçtim beş kilometre kadar sonra beş metre önüme tilki fırladı. Üstünden araba geçti ama ezmedi. Tilki sonra resmen hayata koştu. Ben böyle manyakça bir şey görmedim. Çine'den sonra sürekli çıkarak Muğla'ya vardım. Bugün hem dinlence hem köşe yazmaca günü. Yarın Milas, Ören. Sonra haritada yolu bile olmayan dağlardan Akyaka. Sonra Marmaris ve **tour is over**.

Kolay gelsin lan bana.

• Sevgilerimle.

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalp ipay aya

Stand-Up
Ege bisiklet turum sebebiyle 9 **Eylül hariç** her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

YİĞİT ÖZGÜR

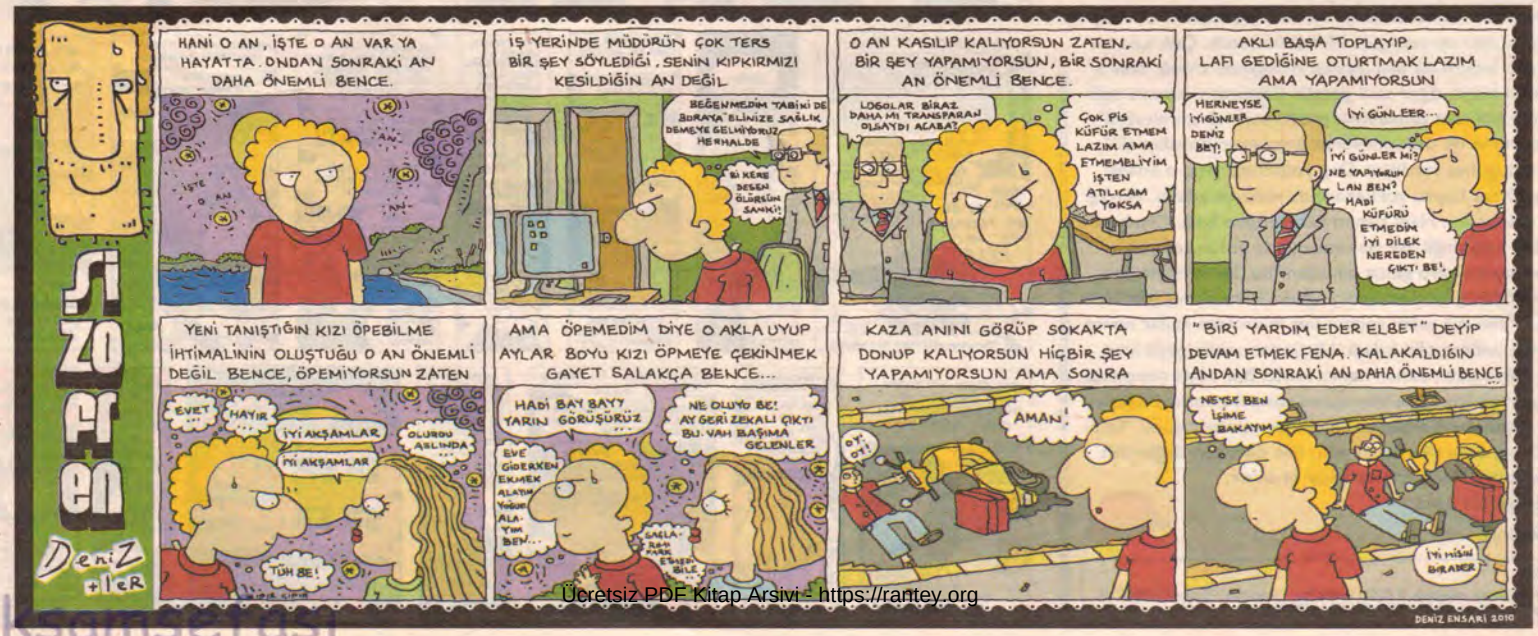

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

densari@hotmail.com

Akşamsefası

Sandıkçı

Yıllardan beri ilk kez geçen gün **Umay Umay kızı** gördüm. Hayır emo değildi, emoyu ayırt edebiliyorum. Bu, hayata karşı küskünlüğüyle, kırgınlığıyla tam bir Umay Umay kızıydı. Umay Umay'ı biliyo musunuz? 90'larda çıkış yapmış süper bir müzisyen ablamızdır kendisi. Popüler camiaya pek bulaşmadı ama bir sürü seveninin yanında çok sikko kızlardan oluşan bir de hayran kitlesi bıraktı. Yıllar önce dergideyken (penguen'de çalışıyoduk o zaman) **"Bi kız geldi seni görmek istiyo"** dediler. **E buyursun** dedim, geldi, oturdu. Ulan tamı tamına o kızlardan. (adı başka da **Cemre** diyelim mesela) oturdu ve sürekli şöyle şeyler söylüyo:

Yaşı da küçük değil ha, benim kadar falan yani. Mektup yazmış, verdi, okuycakken **"dur"** dedi, **"biz bir müzik dinlemeliyiz ve sen mektubu tam o anda okumalısın. Her şey istediğim gibi olmalı"**. Tamam dedim, nasıl dinliycez? Volkmen çıkarttı bi tane ama tek kulaklık var. Kulaklıkları eliyle tutuyo böyle beraber dinliyoruz öyle çirkin bi durum ki. Bi de gayet iyi niyetli, içinden gelen şeyler yazmış, ama hiç bi şey hissetmiyorum, tamamen klişe şeyler. Mektubu okurken beni izliyo, ben de ayıp olmasın diye yüzüme duygulu duygulu bi ifade veriyorum naapıyım...

Tee 10 yıl önce bi kızla tanışmıştım (bak 10 yıl önce diyorum, yolda **"Ersin Abi ehe ehe naapıyosun sen öyle yaa"** demeyin kalbinizi kırarım. Mna koyiyim yıllar önce olan şeyi çiziyoruz, gelip yeniymiş gibi **'vaay hacı kim o yav?'** falan diyolar lan deliricem) Neyse abicim, bu kız da tam bu Umay Umay kızlarından. Çekilicek şey değil ama naapıcaksın ağır abazanız (10 yıl önce lan!) ne yapsa ne dese **"he"** diyorum. İşin ucunda seks ihtimali var çünkü. Taksim'de o bar benim şu bar senin gezdirip duruyorum kızı. Saatlerce içtik, bi sürü para domaldım, ama o yaşta (bu yaşta değil) erkek seks ihtimalini gördü müydü malını mülkünü satar, hepsini Nevizade'de biraya yatırır, öyle tehlikeli bi durum. Kız da sünger gibi çıktı. İçtikçe de delileşti. Öyle bi konuşuyo ki hayat en çok onu örselemiş, insanlar en çok onu üzmüş...

Gecenin sonuna gelmeye başladık ama ben kızı tavlayamadım, uzatmaya çalışıyorum **"bu saatte eve mi gidilir?"** falan... Kız zaten çılgın mılgın olduğu için hemen kabul etti, gitmedi eve. Taksim'den Beşiktaş'a kadar yürüdük. Gece saat 2 falan. Beşiktaş'taki üst geçit var ya, onun üstünde duruyoruz. **Orospu şehir kurospu şehir** diye istanbul'a bağırmaya başladı bu.

Hayır orda şarapçı herifler var, bize bakıyolar tip tip aşağıdan. Baktım seks meks derken bizim g.t de elden gidicek, kıza **"gel"** dedim **"gidelim, bırak şu orospu hayatı, Allahından bulsun"**. **"Nereye gidiyoruz?"** dedi, **"arkadaşımın evine"** dedim. Hazırlıklıydım (- Kanka gece belki bi durum olabilir senin ev müsait mi? --İyi lan iyi gelin, yalnız benim yatakta yatırmam, ev arkadaşım ailesinin yanına gitti onun odada kalırsınız) Açık tekel bayiinden aldığımız son biralarla tuttuk evin yolunu, **"aha"** dedim **"oluyo galiba"**. Evde de otururken böyle kola bacağa değmeler dokanmalar olunca oğlum Ersin dedim tamam bu iş... Hayata kızgın kız **"Ben bi tuvalete gidiyim geliyim"** dedi (bu iyiye işaret). Ulan bekle bekle kız yok. Bi saat oldu, dedim öldü mü kaçtı mı nedir, bi bakıyım. Kapıya vuruyorum iyi misin diyorum ses yok. En sonunda girdim içeri...

Midesi duyarlı ya da çok kibar okurlarımızın dikkatine!!! Bundan sonrası biraz pis gelebilir isterseniz okumayın (nihaha şimdi bunu dediğim için okuycaksınız mecbur bence) Neyse işte, arkadaşım da yatmıştı ve sabah banyoyu o halde görürse oyabilirdi beni. Kızı da uyandıramıyorum, derin uykuda bayaa, ayağa kalkıcak hali yok. Naapıcaamı şaşırdım, sırtladım götürdüm odaya yatırdım. Banyoyu temizlemeye geldim bi baktım, o hayatla derin sorunları olan kız çok afedersiniz çatır çatır sçmış, bana mısın dememiş. **(Asıl pis yeri geliyo, kibar okurlar isterseniz okumayın ehehe)** Öyle uyumasın diye (çünkü kızın g.tü başı boklu, üstüne de kusmuş hep. Yatağı azıcık bile kirletsek, arkadaşımın ev arkadaşı arkadaşımı, o da beni gerçekten oyabilirdi) böyle rulo tuvalet kağıtlarıyla, orda bulduğum bi leğenle filan geldim kızın her yerini sildim yıkadım...

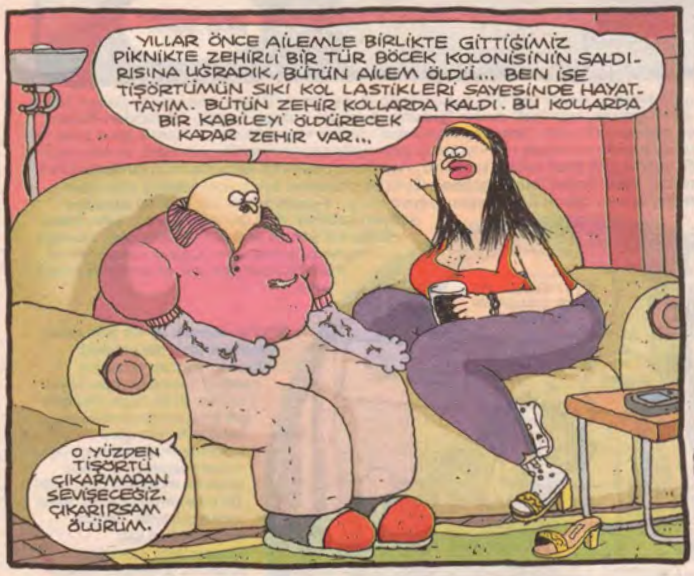
Temizledikten giydirdikten sonra gittim içerde koltukta uyudum. Öğlene doğru uyandım, baktım o da kalkmış. **"uyumuşum yaa"** diyo bi de, hatırlamıyo. Söylemedim ben de bi şey. Ama o evvelsi geceki boklu halini yaparken hayata kızma mesaisine başlamıştı bile...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

uğur gürsoy

YAVUZ ÖZTÜRK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKES

OKY

CEYDA..... İSTANBUL'A DÖNMEDİĞİN İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM...

DÖNSEYDİM KENDİMİ DAHA İYİ HİSSETMEZDİM SANKİ... ODAMDA OTURUP SABAH AKŞAM AĞLIYORDUM HEP NE OLDUĞUNU TAM BİLMEDEN...

...NİYE BÖYLE OLDUN PEKİ... BELLİ Bİ SEBEBİ VAR MI?..

ÜFF BARIŞ, ANLAMIYOMUŞ GİBİ YAPMA LÜTFEN...

NEYİ ANLAMIYORMUŞ GİBİ YAPMIYIM...

BİZİM Bİ İLİŞKİYE BAŞLAMAMIZ TAA EN BAŞINDAN BERİ SAÇMAYDI ZATEN... SEN EZGİ'Yİ KAFANDAN ÇIKARAMAMIŞSIN Kİ DAHA...

CEYDA NOOLUR...HANİ KAPATMIŞTIK BU KONUYU... KAÇ KERE SÖYLEYİCEM EZGİ SADECE ARKADAŞIM BENİM. NASIL İNANDIRCAM SENİ BUNA BİLMİYORUM Kİ...

HİSSEDİYORUM BARIŞ, SALAK DEĞİLİM!

NEYİ HİSSEDİYOSUN?..

TAMAM ARKADAŞIN TABİ AMA SENİNLE BİRLİKTE OLMAK İSTESEYDİ HEMEN OLURDUN YANİ ONLA...YANLIŞ ANLAMA AMA SANA DİİL KENDİME KIZIYORUM BEN DAHA ÇOK... BİZİM BİRLİKTE OLMAMIZ HATAYDI...

BÖYLE KONUŞUYOSUN YA O KADAR ÜZÜLÜYORUM Kİ CEYDA...

ÜZÜLME BENCE...

YA ÜFF...NEYSE...SANIRIM TATİLİNİN AZINA SÖTÜM BARIŞ, ÇOK ÖZÜR DİLERİM...BAHAR'DAN BİLE KISKANDIM SENİ YAA..İNANAMIYORUM KENDİME...

SAÇMALAMA CEYDA NE ÖZÜRÜ... LÜTFEN BÖYLE SÖYLEME. SENİLE TATİLE ÇIKTIĞIM İÇİN ÇOK MUTLUYUM BEN :(.

TABİ TABİ...

...EZGİ'YE NASIL BAKTIĞINI GÖZLERİMLE GÖRDÜM... BENİM YANINDAYKEN SÜREKLİ ONUN YANINA GİTMEK İSTİYOSUN, ANLAMIYORUM MU SANIYOSUN...ÜHÜ HÜ... HAKLISIN AMA O DAHA GÜZEL Bİ KIZ... BEN DAHA DOĞRU DÜRÜST SEVİŞMEYİ BİLE BECEREMİYORUM...

OHA!..

OHA TABİ... HERŞEYE SÜREKLİ BÖYLE TEPKİ VERİYOSUN..ÜHÜHÜ BIRAK LÜTFEN... DAHA FAZLA ÜZÜLMEK İSTEMİYORUM BEN...

..HER ZAMAN HER ŞEY ÇOK GÜZEL GİDECEK DİYE BİŞİY YOK...

İYİ AMA ŞU ANDA KÖTÜ GİDEN BİŞEY YOK Kİ CEYDACIM YA... AZICIK BANA İNANSAN KEŞKE.

BÖHÜHÜHÜ!.. BU KADAR MI ANTİPATİK YAAA!..

CEYDAA!

..ÜHÜHÜ...BENİM HAYATIM HEP BÖYLE Kİ ZATEN...TAM İYİ BİSİY OLUYO SANIYORUM, PEŞİNDEN AĞLAYIP ÜZÜLÜYORUM.

...CEYDA YAPMA LÜTFEN İNAN BANA BU KADAR KENDİNİ PARALIYACAK BİŞİY YOK ŞU ANDA... VALLA... ...BAZI ŞEYLERİ KAFANDA FAZLA BÜYÜTÜYOSUN.

..BARIŞ :/ YANIMDA DURCAKSAN KONUŞMASAN OLUR ANI Bİ SÜRE BÖHÜHÜHÜ! KAFAMI BÖYLE DAĞITIYORUM BEN BAŞKA BİŞİYLERLE İLGİLE. NEBİLİR MİSİN LÜTFEN...

P.PARDON.. ...TA TABİİ Kİ :/

CVIIIIIIIII FLOŞKK FLOŞKKK BRIIIIIIII

HER Bİ BOKUN İCİNE EDEN HEP BENİM SANKİ.. BÖHÜHÜ NİYE HOCAM :(((((

BRIIIIIIIIII...

BROOM...

BÖHÜHÜHÜ!

BÖHÜHÜ ÜHÜHÜ!

BLORB BLURB

FOKUR FOKUR

AYE HEP BÖYLE OLUYO YA NİYE... BÖHÜHÜHÜ!..

SARIL YAAA... BÖHÜHÜHÜ!

CUIP

İPEK YA TAMAM HADİ ÖZÜR DİLERİM, YAPMA ARTIK... BAK KUMSALIN BAŞINDAN BERİ BİRBİRİNE SARILMIŞ SEKSEN TANE ÇİFT SAYDIM... ..Bİ TEK BİZ NİYE MİNA KOYİM BU KADAR MUTSUZ YAA...

..HADİ GEL SARIL İPEEK... ALLAH BELAMI VERSİN BAKMADIM DİYORUM O KIZA YAA... NİYE İNANMIYOSUN BANA..

KIRŞ

EEEHH SKTİR MİNA KOYİM!! GELMİYOM. O ZAMAN BEN DE PANSİYONA... ARTİSE BAK YAA... KIZ ÖNÜMDE DE YÜRÜYORDU DİMİ, BENİM BAKTIĞIM KADAR SEN DE BAKMIŞSINDIR YANİ MECBUREN KIZIN G.TÜNE..SANKİ ÖZELLİKLE BAKTIM...

..TELEFONUMU KAPTIĞIM NAH ULAŞIRSIN BANA PİŞMAN OLDUĞUN ZAMAN...

MADEM SEVGİLİ OLAMIYOZ ARKADAŞ GİBİ SARIL BANA, ÇOK İHTİYACIM VAR... ÜHÜHÜ... B...BE...BEN BÖHÜHÜHÜHÜ BÖHÜHÜ!

HSSS..TAMAM CANIM BENİM TAMAM.. GEÇTİ..GEÇTİ...

BARIŞ BEN ÇOK MUTSUZUMMM HÜHÜH!

HSSS...

KIRŞ KIRŞ.. KIRŞ

KIRŞ KIRŞ

BİR DAKKA YAA.. BALIK VARDI ANA ÖLMİŞ BU ADAM YEMEKTE?

KIRŞ KIR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N·

İŞ MÂCERALARI -03-

ŞARKÜTERİ

İş Dünyası'nın çok önemli kurallarından biri de: Öğle yemeedir! Sabahtan beri çalışan işçinin, çırağın veya vasıfsız elemanın bünyesi, gün ortasına doğru açlık çekmekte, ve öğle vakti hem güç kazanmak hem de azıcık eğlenmek için yenilen bu yemeğe Öğle Yemeği denmektedir. Daha önceki işlerimde, bu tür bir lüksüm yoktu; evde ne varsa ondan ekmek arasına tıkıştırıp getiriyordum. Şarküteri'de çalışmaya başladığımda, "öğle yemeği" derdim olmıycak diye, çok değişik bi sevinç duydum! Çünkü bildiim kadarıyla, Şarküteri'ler her türlü salam sucuk, yaprak sarma, arnavut ciğeri felan gibi, nefis atıştırmalık şeyler satılan bi dükkan türüydü. İsmi de hoşuma gidiyordu! Özel neon ışıklı, artistik bi tabelası vardı.

Şarküteri'nin sahibi, hayatım boyunca rastlayacağım Patronlar'ın, en gaddarlarından biriydi. Öğle yemeği filan vermiyodu lavuk! Etrafımda o kadar pastırma, börek, soğuk taze fasulye filan vardı ama, evden getirmek zorundaydım yemeemi yine. Bir süre sonra, bu duruma alıştım. Bi süre sonra, alışamadım, gene dert yaptım! Sonra bir ara, tekrar alıştım. Alışmakla alışamamak arasındaki bu tehlikeli süreçte, öfkeme yenik düştüm, ve baklava türü gibi bi tatlıdan usulca lüpletmeye başladım! Hakkım olarak görüyordum bu tatlıdan bi tane-bi tane aşırmayı. Günde dört tane tatlı götürüyordum. Tatlı, yemek de sayılmazdı ki hem! Evden getirdiğim ekmek arası beyaz peynirimi bi köşede yiyor, sonra patron yokken tezgaha eğilip, o ıslak ve yapışkan tatlılardan bi tanesini, iki parmaamla usulca kavrayıp ağzıma götürüyordum. Ah şu yasakların, gizemli lezzeti! Tek parçada yutmak zorundaydım, o kötüydü bir de. Tadını pek çıkaramıyodum böyle gerginken. Ve kendimi kaybettiğim o günlerde, galiba Patron bir ara tepsidekileri saymıştı. Yanıma yaklaşıp, çok sert ve ruhsuz bakan gözleriyle, İş Dünyasının en önemli bi kuralını daha açıkladı: "Sattığımız ürünlerden, yemiyoruz! Anlaşıldı mı!?" Neredeyse bütün yediklerimi kıçımdan geri çıkartacakmış gibi, inanılmaz ürkütücü bir tonda söylemişti bunu. Gerçi o da haklıydı canım; tatlısını niye yersin adamın, babaannenin mutfağından aşırmıyorsun ki, bir işyeri burası, öküz! Neyse ki kovmadı. Üç beş ay sonra, çok daha saçma bi sebeple kovulacaktım.

Şarküteri'de hazırlanan soğuk mezeler ve börek türü şeylerin çoğu, Patronun karısının evde hazırladığı yemeklerdi. Biraz amatör bi Şarküteriydi burası. Öyle ithal malı acayip çikolatalar, süslü paketlerde garip hazır gıdalar filan yoktu. Heralde patron, emekliliği sonrası ticaret hayatına atılmayı düşünmüş, ve böyle bi dükkânda karar kılmıştı. Gene de az çok, müşterilerilerimiz vardı. Onnarın çoğu da, bir kaç sokak ötedeki Kız Lisesi'nin öğrencileriydi!. Kızlar.. Hem de bir okul dolusu!. Bir gün, karşımda durup da bana Fiy fiy fiy! bişeyler söyliycek bu kadar kız görebileceğimi, asla düşünemezdim! O günlerde, onlardan bir iki yaş daha ufaktım. Hayallerimde, cümle içinde geçen bir "Kız arkadaş" ifadesi bile, kalbimi yerinden sökecek kadar gümletmeye yetiyordu! Ve Şarküteri'ye gelip giderlerken, hangisini seçeceğime karar veremedim. Plâtonik olarak yani. Bi tanesini kafaya takmalı, hayâllerimde ona yoğunlaşmalıydım. Bir iki tane de yedek Platonik yaratarak, toplamda 4 tanesine iyi davranmaya çalıştım! Kadınlara "selam, nasılsın" gibi şeyler demek, böylece olası bir muhabbeti başlatabilmek gibi bir fikri, 20 sene sonra anca bulacaktım! Şimdilik kendime özgü başka yöntemler deniyordum.

Öğle tatilinde okuldan çıkarak sandviç almaya dükkana gelen, tüm hoşlandığım kızların sandviçlerine, bol kaşar peyniri ve fazladan salamlar koymaya başladım! Karşı cinse hoşlandığımı belirtme yöntemim, pek zekice olmasa da buydu. Doymalarını, doydukları için mutlu olmalarını, ve bu mutluluklarında benim de payım olduğunu bilmelerini istiyordum. Zaten gaddar Patron, sandviçlerin içine defter etiketi inceliğinde kaşarlar ve salamlar kesmemi tembihlemiş, bunun yeterli olduğunu söylemişti hep! Yeterlilik, göreceli bi kavramdı. Bence yetmezdi. Bu şekilde derslerine iyi çalışamazlar, kafaları almaz; ayrıca benden de hoşlanmazlardı! (Sonraki birçok ergenlik iş yılım boyunca da, kadınlara kendimi böyle sevdiriceğim gibi abuk bi coşkuya kapıldım (Sinemada yer gösterici olarak çalışırken, hoşlandığım kasiyer kıza, gidip süslü bi kazak aldım! Hamburgercide çalıştığım yıllarda göçmen bir kıza, merhaba bile demeden, gidip bi Video Film aldım hediye. Belki bi videosu bile yokken! Yıllar sonra, sanki bu salak prensibimin hıncını çıkarmak istercesine, başka bir salak kural daha icat edip; Platonik takıldığım bi kızla beraber gezdiğim gün, bu kez pide bile ısmarlamadım! Halbuki kız, koca gün boyunca, yarım saatte bir "Acıktım" diyip durmuştu. Nedense kur yapıyo sanmıştım ben.) Şarküteri'ye dönersek, sandviçlerin içine bol bol doldurduğum etlerin ve kaşarların, pek bi faydasını göremedim. Bana bakışları, sözleri ("orta boy bi sandviç istiyom lütfen"), davranışları (eliyle camın altındaki üzümlü keki göstermeleri) aynıydı gene! Umduğum anlamda bi değişiklik yoktu. Çok sonra acıyla farkına varacaktım ki, o bol malzemeyi benim kendi gönlümle koyduğumu değil, dükkanın genel satış politikası olarak düşünmüşlerdi! Kızların hoşuna giden, arkadaşlarına tavsiye ettikleri bir Şarküteri yaratmıştım, fekat bu durum ne Patronun işine yaramıştı (malzeme azalıyordu, fekat kâr oranı artmıyordu!), ne de benim Platonik açlığımı tatmin etmişti. Bi süre sonra, normal satış ritmime döndüm, herhangi bir acayiplikte veya atakta bulunmadım hiç. Zaten satılan yemekler de azalmaya ve kötüleşmeye başlamıştı. Sanırım patronun karısı, sıkılmış, yorulmuştu. Küçük Şarküteri dükkanı, tehlikedeydi. İflas edene dek beklememe gerek kalmadı. Tuvalette gizlice Otusbir çektiğim o gün, işten kovuldum. Tam bi geri zekâlıydım. İnsan, kapıyı kapatır bari! Fekat doğru düzgün bi kapısı da yoktu ki; arka tarafta, uyduruk bi bölmeydi. Müşteri gelebilir diye bi yandan kafamı dışarıya uzatmış, ve Deli Ergen Riski'ni alarak pantolonumu sıyırmıştım. Zaten mastırbasyonu keşfettiğim ilk yıllardı, yerimde duramıyor, ota boka attırıyor, sonra da aletimde irinli kocaman yeşil yaralar çıkacak ve bağırarak ölüp otsibirciler mezarlığına gömülücem diye salak kâbuslar görüyodum! Tatlı yolsuzluğu için değil de, nisbeten daha sağlıklı kabul edilen bi durum yüzünden kovulmak, gururumu incitmişti. Akşam evde, odamda, gururumu yarım saat kadar okşayarak kendime geldim.

İlk işlerimde yaptığım, kazancımın çoğunu gidip saçmasapan şeylere harcamak (hesap makinesi almak, lunaparkta eğlenip salak fincan takımları filan kazanmak) gibi hataları, bu işimde tekrarlamadım. Hayâl gücümü zorlayıp, daha değişik bi hata yaptım: Tekerlekleri olmayan bir yarış bisikleti aldım! Topkapıda, bu tür hurda bisikletlerin ve bisiklet parçalarının satıldığı tuhaf bir pazar kurulurdu. Param o kadarına yetmişti, nefsime de hâkim olamamıştım! Zamanla lastik ve diğer gerekli parçaları (lamba, fren) de alarak, bisikletimle gezeceğimi hayâl ediyordum! Bu inancımı ve arzumu Anneme anlatmak, kolay olmadı. Kafama koca leğeni fırlattı! Sırtıma çarptı ama hiç acıtmadı ki. Ve arkadaşlarım, nedense çok destek oldular: Hep beraber bisiklet iskeletinin yanına çömelerek, nerdeyse akşama kadar onu modifiye etmek üzerine yoğunlaştık!. İş Dünyası, böyle birşeydi işte. Çalış, eve ekmek al. Çalış, kira öde. Çalış, kablo Tv parası ver. Ve çalış, anca tekerleksiz bisiklet alabil! Önce tekerlek alsaymışım gerçi, daha eğlenceli olurdu. Sopayla üstüne vurup, yuvarlardık bari.

(Beşinci işim olan Tiyatro'ya başlamadan evvel, Haftaya: "Serbest Meslek" günnerim!)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Gelen Kutusu

Muzaffer GÜMÜŞSU

Murat ALTIN

Gürdem SINDIRAÇ

Ömer GÖKSEL

C. Çağlar ÖZDEMİR

Barış Cem ŞAHİN

Göksu Gül

SÜRPRİZLERLE DOLU
UYKUSUZ
3. YIL
ÖZEL SAYISI
ÇOK YAKINDA!

HAFTAYA BAYİLERDE

UYKUSUZ POSTER KİTAP
SAYI 4 marketlerde ve tüm gazete bayilerinde

GALİP TEKİN 25 EYLÜL'DE BİLGİ ÜNİVERSİTESİ SANTRAL İSTANBUL'DA,
27 EYLÜL'DE BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ'NDE ÇİZGİROMAN DERSLERİNE BAŞLIYOR.

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esprı ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 9 Eylül 2010 | Sayı: 158
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Ümit Sözen
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halka İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Dağıtım: Yaysat A.Ş. (0212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantcy.org
Aksuniserdisi

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Arama

NİYE BU KADAR UZAĞA PARK ETTİK ARABAYI?

GELDİK GELDİK, BİR SOKAK SONRA EVDEYİZ

AÇIKTIM ÇOK

İKİ DAKKADA ARNAVUT CİĞERİ YAPARIM, YANINA SALATA, DÜNDEN KALAN BÖREKLE DE VAR...

DIŞARDA YEŞİL DÜNYANIN PARASI GİDECEK!!

SIRF BUNUN İÇİN POŞET TAŞIMAYA KATLANIYORUM YA

TEMİZ TEMİZ NE YEDİĞİMİZİ BİLECEĞİ RAKIMIZI İÇİCEZ

BAŞKA ŞEYLER DE YAPARIZ HERALDE

NE GİBİ MESELA HAHAHAHA

GÖKHAN?!

YAA GÖKHAN

ASKERLİK BİTTİ Mİ?

GÖKHAN?!

HAYIRLISIYLA BİTİRDİK... ANNATIRIM

SENİN DE ANNATICAKLARIN VARDIR BANA

BAK ASKERDESİN MORALİN BOZULMASIN DİYE ALTTAN ALDIM...

ALIN ULAN ALLLINN SOYSUZ KÖPEKLEEERR

TAK-TAK-TAK

BEN ARABADA ŞEYİNİ UNUTTUM... SİZ DEVAM EDİN... BEN ŞEY YAPARIM SONRA

BELA!

BELA BU!

KOŞMA SAKIN KILLANMASINLAR...

ARABA BU GÜNLER İÇİN LAZIM

BİR TANE DE DÜRÜM DÖNER VARDI..

GELİYO AABİ

O ARIYO!

AÇARSAM BİTMEZ

DRRİ DRRİ!

BIP

NİYE GİTTİN NEREDESİN DİYE SORUCAK... SEN ESKİ SEVGİLİNLE DEVAM ET CANIM HADİ BİTİRME TELEFONUMUN ŞARJINI

DRRİ DRRİ!

GENE YAA!

DRRİ DRRİİ

DRRİ DRRİİ

BIP

ÖEEH! YETER

VAZGEÇMİYCEKSİN DİİMİ?

DRRİ DRRİİ

ÇOK AYIP!

HI?

EN AZINDAN KONUŞMAK İSTEMEDİĞİNİ SÖYLEYEBİLİRSİN

HEPİNİZDE ANNELİK GENİ VAR

EVET?

ANLASIN ARTIK KONUŞMAK İSTEMEDİĞİMİ

BU KADAR MI ZOR?

DRRİ DRRİİ

O ZAMAN GÖSTER BANA NASIL YAPILACAĞINI

BEN Mİ KONUŞAYIM?

DRRİ DRRİİ

EVET BEN DE ÖĞRENİYİM

SEN NE BİÇİM İNSANSIN!? İNSAN BİLE DEĞİL HAYVANSIN TAMAM MI?! SUNA BAK YAA TELEFONUMA CEVAP VERMEYE TENEZZÜL BİLE ETMİYO! NE SANIYOSUN KENDİNİ YAA!

HAMFENDİ Bİ SAMİYE...

SEN KİMSİN BE?

BEN İDİL...

ŞİMDİ ANLAŞILDI SEVGİLİSİNİN YANINA KOŞMUŞ TIPSAK!

BAKIN ÖYLE BİŞİY YOK...

NASIL BİŞİY YOK?! BENİ SALAK MI SANDIN OROSPU!

HEEY! Bİ DAKKA!

İKİNİZİN DE AAZINA SÇİİM

...

EVET?

HAKLIYMIŞSIN.. BEN BÖYLESİNE RASTLAMADIM

EVET HAKLI AMA YALNIZ!

ANLATMAK İSTER MİSİN? İYİ BİR DİNLEYİCİYİMDİR

BEN İLİŞKİLERİM HAKKINDA KONUŞMAYI SEVMEM

SEN DE YALNIZSIN Kİ BURADA YEMEK YİYOSUN TEK BAŞINA

BİTEN İLİŞKİLERİMİZDEN BAHSETMİYCEKTİK HANİ

NEREYE GİDELİM?

EVE

BU KONUDA DA ANLAŞTIK

BİRA ALALIM, EVDE RAHAT RAHAT TAKILIRIZ, NE İŞİMİZ VAR GÜRÜLTÜDE

HEM EVİM DE YAKIN, CHANGİR'DE

SAHİ Mİ YAPAR MIYIZ?

EVET.. NİYE SAŞIRDIN BU KADAR?. YATAKTA SINIR KOYMAM, HERŞEYİ DENEMEK İSTERİM

SÜPERSİN

Kaçarken ödülüme doğru koşmuşum meğer. Tadı damağımda kalan o muhteşem geceden sonra kovalayan olmamak için iki gün aramadım. Sonra dayanamayıp aradığım da telefonunu açmadı. Malum oyunun taraflarından biri olmuştum. Sonunu bildiğim halde kovalıyordum. Eyvah!

AÇMIYO YAA AÇMIYO!

KEŞİN SEVGİLİSİYLE BARIŞTI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefast

16 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2010/38 No: 159
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Sivil toplum kuruluşları, Türkiye'de siyasi islamın önünü açarak yükselişini sağlayan 12 Eylül askeri harekâtının lideri Kenan Evren hakkında suç duyurusunda bulunmaya başladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ŞiiRE DÜŞMAN

Geçen şubat ayında yaptığı *"Yıllarca onlar bizi fişledi, şimdi biz onları fişliyoruz"* açıklamasıyla meşhur olan AKP Kahramanmaraş Milletvekili Avni Doğan, MHP ve CHP'ye yüklendiği konuşmasında Nâzım Hikmet'ten *"Sana düşman bana düşman. **Erzincanlı işçi Hasan**'a düşman. Onlar yalnız sana bana değil bi tanem düşünen insana düşman,"* dizelerini okuyarak şanını sürdürdü. Fakat ne yazık ki, şiirin orjinalinde Hasan 'işçi' değil 'tesviyeci' olarak geçiyor, üstelik Erzincanlı da değil, Karabüklü...

NE GÜZEL DEMİŞ ŞAİR..BEN YANMASAM SEN YAN HASAN..

FIRAT BUDACI

AL ŞU PARAYI, ANAYASA'YI DEĞİŞTİR!

İstanbul'da Avcılar Ticaret Meslek Lisesi'nde oy verme işlemi sırasında 2 AKP'li, seçmenlere zarf içinde para dağıtırken yakalandı.

SINIRSIZ SAVUNMA

"Her yöne sınırsız" tarifesiyle bir ayda 25 bin dakika görüşen Oktay Karaaslan'a GSM şirketi "Tarife 10 bin dakika limitlidir" gerekçesiyle 7 bin 500 liralık fatura gönderdi. Oktay Karaaslan şirketi dava edince, mahkeme faturanın reklamı yapıldığı gibi 66.7 liraya indirilmesine karar verdi. Bu dava sırasında GSM şirketinin avukatı Nejat Aday, şirket reklamlarının yanıltıcı olmadığına dair yaptığı savunmada, bu tür reklamların tüketicinin dikkatini çekmek için yapıldığını ve her sloganın tüketiciyi yanıltmanın kabulü halinde **ayçiçek yağının uçurmaması** gibi sıra dışı taleplerle davalar açılabileceğini iddia etti.

ARKADAKİ ADAM

THY, yolcularına ücretsiz olarak dağıttığı Skylife dergisinde Garanti Bankası'nın şampanyalı kredi kartı reklamını yayımlamadı. Şampanya görüntüsünden rahatsız olan Skylife dergisi yönetimi, reklam ajansına "ilanı bu şekilde yayımlayamayacaklarını" bildirdi.

Dünya Basketbol Şampiyonası madalya töreninde Tayyip Erdoğan'ı yuhalayanlar gözaltına alındı.

70 il ve 180 ilçeyi dolaşarak 'Hayır' için miting yapan Kemal Kılıçdaroğlu, seçmen listesinde adının olmaması nedeniyle oy kullanamadı.

UYKUSUZ 3. YIL ÖZEL SAYISI

ENDER YILDIZHAN YİĞİT ÖZGÜR FIRAT BUDACI OKY GALİP TEKİN
UMUT SARIKAYA BÜLENT ÜSTÜN CİHAN CEYLAN ERSİN KARABULUT
MEHMET ÇAĞÇAĞ CENGİZ ÜSTÜN PİYALE MADRA ALPAY ERDEM
MEMO TEMBELÇİZER METİN FİDAN ANIL DUMAN UĞUR GÜRSOY
ENGİN GÜNAYDIN CİHAN KILIÇ EMRAH ABLAK DENİZ ENSARİ
GÖKSU GÜL YAVUZ ÖZTÜRK BARIŞ UYGUR VEDAT ÖZDEMİROĞLU
YETKİN GÜLMEN YILMAZ ASLANTÜRK ERMAN ÇAĞLAR

TAM 32 SAYFA! HAFTAYA

Ansamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Hrant Dink davasında Türkiye'yi 3 maddeden mahkum etti.

Anayasa'nın geçici 15. maddesinin değiştirilmesiyle, Kenan Evren ve dönemin kuvvet komutanları hakkında çok sayıda suç duyurusu yapıldı.

KAÇ YIL OLDU?

• Abdullah Gül'ün, eski Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen'in oğlunun nikâhına yetişmesi için Karaman Ankara karayolu trafiğe kapatılalı **1 yıl**...

• Selçuk Ural, "*35 yıldır İstanbul'da tanınan bir adamım. 40'a yakın 45'ligim, 5 tane uzunçalarım, 5 tane kasetim var. 30 yıl Türkiye'nin en hızlı adamıydım. Günde 7 sevgili değiştirdiğim olurdu,*" açıklamasıyla hayatını sayısal yönden özetleyeli **11 yıl**...

• Kenan Evren, kendini ressam ilan ettikten sonra ani bir esinle "*Şarkıcı olmak isterdim,*" deyince, Mustafa Sandal, "*Eminim çok başarılı olur. Çok karizmatik bir insan. Aynı sahneyi paylaşmak isterim,*" diyerek desteğini esirgemeyeli **16 yıl**...

• Bugün yaklaşık 190 bin kişinin ismi olan "Erdal", oğluna isim arayan İsmet İnönü tarafından yaratılalı tam **84 yıl** olmuş.

Referandum sonrası konuşan Tayyip Erdoğan, kendisine destek veren Fettullah Gülen'e de mesaj gönderdi:

"Okyanus ötesine de teşekkür ediyorum."

BDP Diyarbakır Milletvekili Akın Birdal Bursa mitinginde saldırıya uğradı. Linç edilmek istenen saldırgan ağır yaralandı.

Demokratik Açılım'ın en önemli maddelerinden biri olan 'taş atan çocuklar yasası' çıkalı 1.5 ay olmasına rağmen, dosyaları Yargıtay'da çuvallarda tutulan 56 çocuk, bayramı cezaevinde geçirdi.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ KPSS ÖSS gibi sınavların soruları on bin dolara satılıyor, Vedat abinin VÖSYM soruları ideefix'te dokuz liraya. İşte adaletsizlik diye buna derim ben. Üstelik hangisinin daha eğlenceli olduğu ortada.

■ Elimde önümüzdeki yılın VÖSYM soruları var, Vedat abi cephesinde de bir köstebek olabilir mi?

■ Tamam, zaten çok şeyi anlamıyorum, kafa almıyor da, yurtdışında yaşayan Türk vatandaşlarının sınır kapılarında oy kullanmasını hiç anlamıyorum. Bana kalırsa Türkiye'de yaşayan bir Alman'ın, Almanya'da yaşayan bir Türk'ten daha fazla söz hakkı olmalı, asıl onun oy hakkı olmalı. Tabii Almanya'da yaşayan kardeşimin de orada oy hakkı olmalı. Zira dört yıllığına, beş yıllığına artık her neyse hükümet seçiyorsun, sonra hoop tekrar dönüyorsun Berlin'e, dört yıl sonra gelip bir sonraki seçim için oy kullanıyorsun. E sen seçiminin sonuçlarına hiç katlanmıyorsun ki? Burada yaşayan ecnebinin ama mesela, abim gitmiş Köyceğiz'e yerleşmiş, Türkiye'deki her tür şeyden doğrudan etkilendiği halde hiç oy hakkı yok. Bana kalırsa burada bir hata var. Uluslararası ilişkiler, mütekabiliyet falan anlamam arkadaş, birisi bu işi düzeltsin. Almanya'daki, Alman vatandaşlığına geçmemiş Türkler de orada kendilerine en faydalı partiye oy atabilsin, buradaki Türk vatandaşı olmayan ecnebiler de kendi seçtikleri partiye. En azından yerel seçimlerde bir deneyin bunu. Hayır ben bizzat burada oy kullanmıyorum, arkadaşların denizaşırı yoldan kullanıp ateş alıp gidercesine oy atıp geri dönmesini hiç anlamıyorum. Okyanus ötesi ayrı bir kafa tabii.

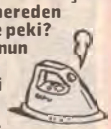
■ Yanılıyor olabilirim ama bıçak, bütün azametine rağmen ikinci derece suç aleti kabul ediliyor. Buna karşın muşta birinci derece. Zira bıçakla elma da soyabilirsiniz ama "muştayla fındık kırıyordum" derseniz, iyi bir avukat tutmanız ve bir daha konuşmamanız yerinde olur diye düşünüyorum. Bir de sokakta falan görüyorum, bayağı bayağı muşta satılıyor. Allah aşkına, muşta denen aletin adam dövmek dışında bir kullanım amacı olabilir mi? "Ben eve gittiğimde kapıyı çalarken kullanmak için aldıydım" deseniz, yutan olur mu? Muşta satışı bir yana haliyle bir de bunun üretimi var. Tabanca üreten bile "kuşu vuralım, havaya sıkalım" gerekçesiyle tabaca ürettiğini iddia edebilir ama ben muşta üreten adamın hele hele şu sokak tezgâhlarında gördüğüm, üzerin desenli, şekilli muştaları üreten adamın psikolojisini çok merak ediyorum. Ha uzaktan merak ediyorum, yanına çok yanaşasım yok.

■ Bıyıktan ideolojik tespit yapılan kaç ülke var peki? Bayağı bayağı bıyıklarımızın yarıya yakını ideolojik anlam ihtiva ediyor. Kılda keramet olur mu derlerdi, feci yanılmışlar, adam bildiğin ideolojik vesikasını dudağının üzerinde taşıyor.

■ Alışveriş, bir şeyin alınması ve karşılığında ödeme yapılmasıyla tamamlanan bir işlem. Ama benim hayatımda gördüğüm en acayip alışveriş iki arkadaşım arasında yaşandı. Biri, diğerine gitarını sattı. Hatta ben de aracı oldum. Normal şartlar altında burada alışverişin bitmiş olması gerekiyor. Ama bitmedi. Üç gün sonra gitarını satan arkadaşım ve ben, bir gitar tamir atölyesinde henüz satılmış gitarı gördük. Gitarın üzerine bir sürü gazoz kapağı çakılmıştı. İşte tam o noktada gitarı satan arkadaşım çıldırdı. "Ulan benim gitarıma nasıl gazoz kapağı çakar bu denyo" diye delirdi. "Yahu bırak, ne yaparsa yapsın, sattın ya adama gitarı, artık senin değil" falan demeye çalıştım ama nafile. Gitti, gitarı sattığı diğer arkadaşımı buldu, sonra da çok pis dövdü. Evet bazı arkadaşlarım medeniyetten biraz uzak davranışlarda bulunabiliyorlar. Dayağı yiyen çocuk ne olduğunu anlamaya çalışıyor, dayak atanın "ulan sen benim gitarıma nasıl gazoz kapağı çakarsın" diyerek üzerine saldırması karşısında şaşkın şaşkın dayağını yiyordu. Artık eğlenceli olmaktan uzak bir hale gelince bu ikisini ayırdım. Gitarı satın alan, gazoz kapaklarını çıkartıp, bir daha gitara gazoz kapağı çakmayacağına söz verdi, beriki de bunu affetti. Anladım ki evcil hayvan gibi bir şey bu gitar, yeni sahibi iyi bakmazsa eski sahibi gelip dövebiliyor, o an vazgeçtim gitar çalmaktan.

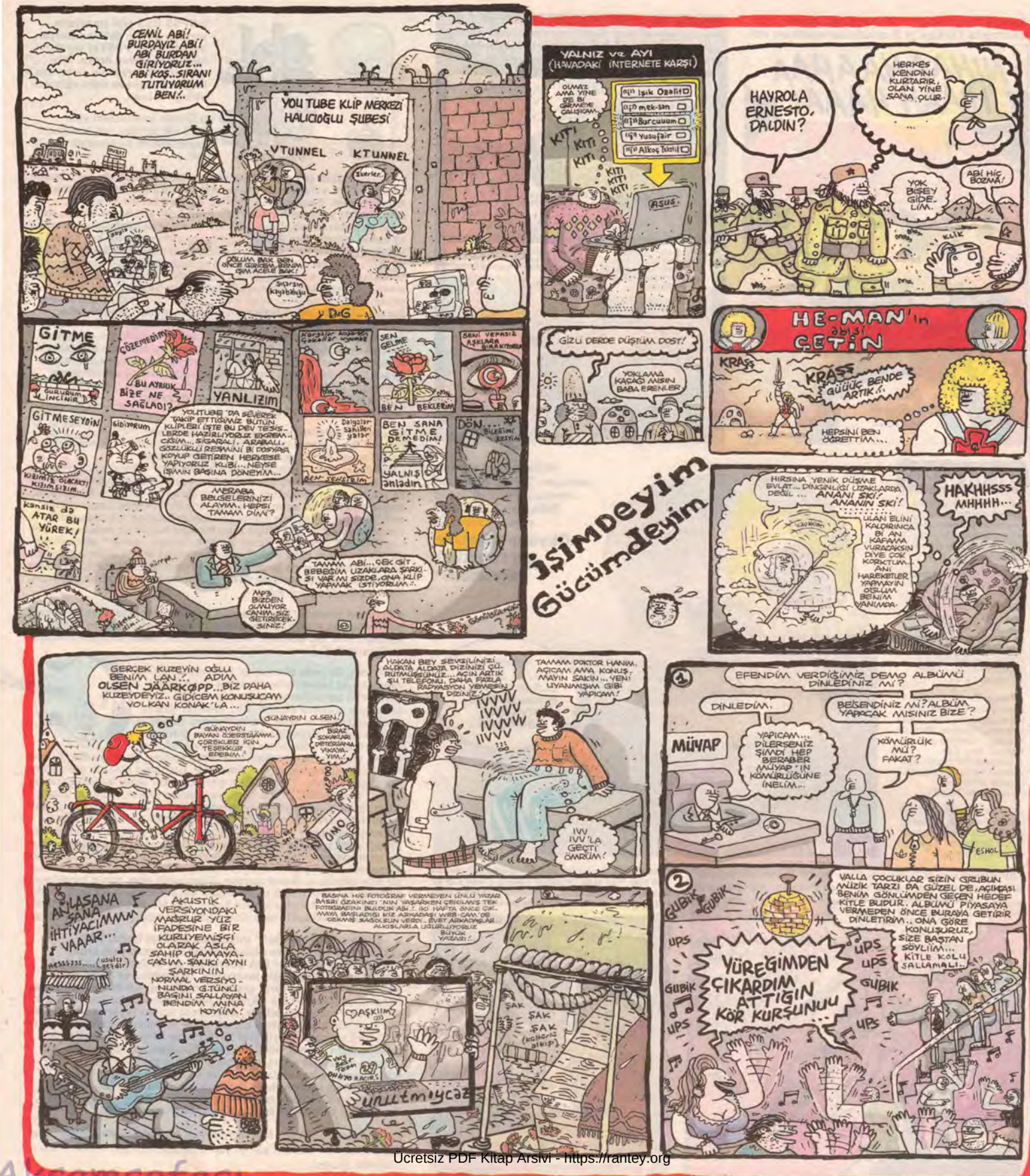
■ "Bildiklerinizi unutun!" Duydunuz değil mi bunu? Kötü reklamcının vazgeçilmez klişelerindendir. Çıkan yeni ürün, "bildiklerinizi unutun! Çok acayip bir şey geliyor çünkü" diye pazarlanır. Tabii bildiğin insafsızlık. İlkokuldan ve hatta okul öncesinden bu yana türlü çeşitli bilgi edinmiş bir kimseyim. İnsan holosen çağında ortaya çıkmıştır mesela gerçi daha önce de vardı ama Max Frisch öyle biliyor, üçgenin iç açıları toplamı 180'dir, bir dik üçgende uzun kenarın karesi, diğer iki kenarın karesine eşittir, terli terli su içmemeliyiz gibi bir sürü şey biliyorum nereden baksan. Ama neymiş, bildiklerimi unutacakmışım. Niye peki? Hayvan evladı çok güzel, çok yeni bir ütü üretmiş de onun için. Hayır, ne kadar da meraklılar bize bildiklerimizi unutturmaya, anlamak kabil değil arkadaş. Bildiklerinizi unutun! Hadi oradan, zaten iki gram aklım var, onu da sen yeni buharlı ütü ürettin diye unutamam arkadaş.

■ Dekatlonda, triatlonda falan bir maymun iştahlılık mı var anlayamadım. Yapacaksan bir tanesini yap iyi yap. Öyle üçünü birden beşini birden ne uğraşıyoruz allasen.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

CENİL ABİ! BURDAYIZ ABİ! ABİ BURDAN GİRİYORUZ... ABİ KAŞ..SIRANI TUTUYORUM BEN!..
YOU TUBE KLİP MERKEZİ HALICIOĞLU ŞUBESİ
VTUNNEL
KTUNNEL
Şiirler..
OSUM BAK BEN ÖNCE GİRİCEM..BENİM İŞİM ACELE BAK!
Şiirsin kaşabiliği
DuG
YALNIZ ve AYI (HAVADAKİ İNTERNETE KARŞI)
OLMAZ AMA YİNE DE BİR GİRMEYE ÇALIŞICAM..
Işık Özalit
mek-sin
Burcuuuum
Yusufçuk
Alkoş Taşlı
KITI KITI KITI
KITI KITI KITI
AŞUS.
HAYROLA ERNESTO, DALDIN?
HERKES KENDİNİ KURTARIR, OLAN YİNE SANA OLUR..
YOK BİŞEY GİDELİM.
ABİ HİÇ BOZMA!
KLİK
GİTME
ÇÖZEMEDİM
BU ATIK BİZE NE SAĞLADI?
YANLIZIM
SEN GELME
BEN BEKLERİM
SENİ VEFASIZ AŞKLARA BIRAKTIKTAN
GİTMESEYDİN
GİDİYORUM
Dalgalar sahilleri yalar
BEN SANA GİTME DEMEDİM!
YALNIŞ anladın
DÖN..
YOUTUBE'DA SEVEREK TAKİP ETTİĞİMİZ BÜTÜN KLİPLERİ İŞTE BU DEV TESİSLERDE HAZIRLIYORUZ EKİBİM... ÇİKİM... SİGARALI, ARABALI, GİZLİLİKLİ RESMİNİ Bİ DOSYAYA KOYUP GETİREN HERKESE YAPIYORUZ KLİBİ... NEYSE İŞİMİN BAŞINA DÖNEYİM...
MERABA BELGELERİNİZİ ALAYIM.. HEPSİ TAMAM DİYİM?
TAMAM ABİ... ÇEK ŞİT BEBEĞİM UZAKLARA ŞARKISI VAR MI SİZDE.. ONA KLİP YAPMAK İSTİYORUM..
MP3 BİZDEN OLMUYOR CANIM.. SİZ GETİRECEKSİNİZ!
HE-MAN'in oğlu GETİN
KRAŞ
KRAŞ GÜÇÜÇ BENDE ARTIK..!
HEPSİNİ BEN ÖĞRETTİM...
GİZLİ DERDE DÜŞTÜM DOST!
YOKLAMA KAÇAĞ MISIN BABA ERENLER
İşimdeyim Gücümdeyim
HIRSINA YENİK DÜŞME EVLAT... DİNSİNLİĞİ UZAKLARDA DEĞİL... ANANI SIK! ANANIN SIK!
ULAN ELİNİ KALDIRINCA BİR AN KAFANA VURACAKSIN DİYE ÇOK KORKTUM.. ANI HAREKETLER YAPMAYIN OĞLUM BENİM YANIMDA.
HAKHHSSS MHHHH...
GERÇEK KUZEYİN OĞLU BENİM LAN..! ADIM OLSEN JÄÄRKØPP.. BİZ DAHA KUZEYDEYİZ.. GİDİCEM KONUŞCAM VOLKAN KONAK'LA...
GÜNAYDIN BAYAN ÇİSERSTAMM.. ÇÖREKLER İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM..!
GÜNAYDIN OLSEN!
BİRAZ SOKAKLARI DİRTİSİYANA YIKAYA YIM..
OMO
HAKAN BEY SEVGİLİNİZİ ALDATA ALDATA DİZİNİZİ GÜRTMÜŞSÜNÜZ... AÇIN ARTIK ŞU TELEFONU.. ÇOK FAZLA RADYASYON YAYIYOR DİZİNİZ..
IVVV IVVV IVVV IVVV
TAMAM DOKTOR HANIM, AĞLAMA ANA KONUŞ.. MAYIN SARIN.. YENİ UYANMIŞIM GİBİ YAPICAM!
IVV IVV'LA GEÇTİ ÖNÜM!
1
EFENDİM VERDİĞİMİZ DEMO ALBÜMÜ DİNLEDİNİZ Mİ?
DİNLEDİM.
BEĞENDİNİZ Mİ? ALBÜM YAPACAK MISINIZ BİZE?
MÜVAP
YAPICAM... DİLERSENİZ ŞİMDİ HEP BERABER MÜYAP'IN KÖMÜRLÜĞÜNE İNELİM..
KÖMÜRLÜK MÜ? FAKAT?
ESHOL
2
GUBİK GUBİK
VALLA ÇOCUKLAR SİZİN GRUBUN MÜZİK TARZI DA GÜZEL DE, AÇIKASI BENİM GÖNLÜMDEN GEÇEN HEDEF KİTLE BUDUR.. ALBÜMÜ PİYASAYA VERMEDEN ÖNCE BURAYA GETİRİR DİNLETİRİM.. ONA GÖRE KONUŞURUZ, SİZE BAŞTAN SÖYLİM... KİTLE KOLU SALLAMALI..
UPS
YÜREĞİMDEN ÇIKARDIM ATTIĞIN KÖR KURŞUNU...
GUBİK
AKLAŞANA SANA İHTİYACIMMM VAAAR...
AKUSTİK VERSİYONDAKİ MAĞRUR YÜZ İFADESİNE BİR KURUYEMİŞÇİ OLARAK ASLA SAHİP OLAMAYACAĞIM.. SANKİ AYNI ŞARKININ NORMAL VERSİYONUNDA G.TÜNÜ BAŞINI SALLAYAN BENDİM.. MANA KOYİYİM..!
BASINA HİÇ FOTOĞRAF VERMEYEN ÜNLÜ YAZAR BASRİ ÖZAKİNCİ'NİN YAŞARKEN ÇEKİLMİŞ TEK FOTOĞRAFINI BULDUK ABİ..! İKİ HAFTA ÖNCE ÇIKMAYA BAŞLADIĞI KIZ ARKADAŞI WEB-CAM'DE ÇEKMİŞ SAĞOLSUN VERDİ.. ÜVET ARKADAŞLARI ALKIŞLARLA UĞURLUYORUZ BÜYÜK YAZARI..!
AŞKIMM
ŞAK ŞAK (KONSERİ BİTTİ)
unuttmıycaz
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Aksamsefasi

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

KİŞİSEL ANAYASAM!

1. Sıkıcı insandan kaç!..

2. Bir insan nasıl sıkıcı hale gelir, yoksa doğuştan mı sıkıcıdır, bunu düşün!..

3. Başkasının mutluluğundan acı duyana geçmiş olsun... Aynı zamanda başkasının acısından zevk de alır o... Bu ruha sahip, zekası kıt haybeci oğlanlara, donanımından fazlasını isteyen sümük kızlara çok denk geldim, hep güzel sıyrıldım...

4. Uygulamadığın fikir, vakit kaybıdır...

5. Doğuştan varolan hiçbir özelliğin, aslında özellik değildir... Cinsiyetin, milliyetin, ismin, dinin ve ülkenle övünmeyi bırak da, üstüne ne kattın, onu söyle... Sen onları kazanmadın çünkü, onlar sana verildi... Tek değeri, bunlar üzerinden edinmeye çalışırsan, değersizleşirsin.... Aksine, bunlardan utanırsan, o zaman ruh hastasısın...

6. Ruh hastalığı, çok da kötü değildir... En azından ruhun varlığını gösterir...

7. Güzeli sevmemek onu çirkinleştirir, buna hakkın yok...

8. Yürü!.. Zihin zaten durmaz, kasların ve eklemlerin, bu akışa uysun... Ölene kadar güzel bulduğun dünya, öldükten sonra da güzeldir...

9. Lütfen beni Woody Allen ya da Volkan Severcan'a benzetmekten vazgeç... Tek muhabbet bu olunca, ben seni bişeye benzetmek istiyorum çünkü...

10. Nice kitaplar yazmış Aziz Nesin'in ünlü yüzdesini olur olmaz diline dolama... O, nice mücadeleden sonra, ömrünün analizini yaptı diye sana n'oluyor?.. Ne yazdın?.. Ne ara kendini akıllı, zeki sandın?.. O, kimsesiz çocuklar için vakıf açtı aslanlar gibi... Sen ne yaptın?.. Hangi zekanı gördük?..

11. Para için köpekleşirsen, paradan da bi şey anlamazsın... Köpek n'aapsın parayı?..

12. Dünya fena, insanlar kötü aşızlarını bırak... Herkes, kendi gibi görür dünyayı...

13. Zekaya kafanı takma... Zeka, hayatta kalmaya yarar... Nihayetinde insan, insan ister, hayat da yarış diildir... Eşşek kadar adamsın, iyi olmayı öğren... Fedakar olmana gerek yok, akıllı ol yeter...

14. El yazısını ihmal etme...

15. Seks güzeldir, onu aşkla taçlandır... Seks, sadece sevişme zamanı diildir, seksüel eylem sonucu doğduğumuz için, her saniye vardır... Cinsel organlarının ilki, beynindir...

16. Hırs, ancak zeka ve yeteneğin hizmetinde olursa işe yarar, onları geçtiği zaman mikro faşizm başlar...

17. Utanma!.. En utanılacak şey, utanma hissinin ta kendisi... Başkası dışlarsa ziktiret, sen kendini dışladığında bitersin...

18. "Okumak, iki ruh arasında aşıkane mulakattır. Her yabancı intiba vuslatın büyüsünü bozar. İster güneş ışıldasın gök kubbede, ister duvarda bir petrol lambası yansın. Pencerede şakıyan kuşlardan bize ne! Reel olan tabiat değil, kitaplarda görülen rüyadır. Meçhule açılan bir kapıdır kitap. Meçhule, yani masala, esrara, sonsuza." Cemil Meriç'i ve diğerlerini oku...

19. Pencerede şakıyan kuşlar da candır!..

20. Savaştan diil, devrimden yana ol... Savaşta ilk öldürdüğün insan, belki de senin en iyi arkadaşın olabilecek insandır... Birbirinize organlarınızı verip yaşatabilecekken, öldürmek neymiş?.. Bu kadar birikim, zeka, arşiv, anekdot, yapıt, yasa, vesaire sokamadı mı bunu küt kafana? Küt müt, gene de o kafa insanlığa lazım... Aslolanı unutma... Akciğer denince, aklına ilk kanser gelmesin...

21. Ressamın hası, Hollanda'dan çıkmıştır!..

22. Kitabı, okumayı, hele şiiri aşağılayan dangalakların yanından bile geçme... Şiir, insanın duasıdır, bari küfür kadar vakit ayır... Cehaleti övmek, zekaya hakarettir...

23. Fars'ı, Arap'ı küçük görme... Seni Türk diye küçük görenlere özenme... Sırp sosyalist, Türk faşistten daha yakındır bana...

24. Kibirden kaç, kibirli insan şeytanın stajyeridir... Ama kıvanç güzeldir... Mümkündür...

25. Mesai arkadaşlarının alınteriyle servet kazansan n'olur, tadını çıkaramazsın!..

26. Köleliğin sebebi, köle diil, efendidir...

27. Seçilmiş bir ırk yoktur... Seçilmiş olan, insanlığın ta kendisidir... Hepimiz sadece doğduk; ne seçildik, ne de atandık!..

28. Anadilini satma, efendinin dilini annenin diline yeğleme, anadildeki dağarcığın kadar düşünebilirsin...

29. Çalışmadığın gün, dinlenmeye de hakkın yok...

30. Sahte dahiden hızla kaç... O, kendini kandırdığı için, diğerlerini de kandırabilir... Dahi, tek başına, kendine yeter... Sahte dahi, hep başkalarına ihtiyaç duyar... Bir yenilik getirmez, başkasının getirdiği yeniliği taklit ve tekrar eder... Gerçek dahi ne kadar yararlıysa, sahtesi o kadar tehlikelidir...

31. Ne zaman ekip çalışması olsa, ekibin bir kısmı çalışmaz!.. Yalnızken verimli olamayan, kalabalıkta da olmaz... İş dünyasında gizli işsizleri, kaçak yolcuları, yancıları ayıkla!..

32. Garip iyi, tuhaf güzel, acaip çekicidir...

33. Gerçek dahinin adı Engin Ergönültaş'tır... İstanbul'da yaşar... İlerde detaylı yazacağım...

34. Seçkin kesim olamaz, yaşayan her ne varsa seçkindir...

35. Dağdaki çobana, arabesk müzik dinleyene, göbeğini kaşıyana kafayı takan gizli eziktir, başkası olma ihtiyacı içindedir, kendini aşağıladığı için başkayı da aşağılamaktadır...

36. Taklitçi bir ruhsuz yavşak bile yararlı olabilir, ki seni orjinaline ulaştırır...

37. Beyoğlu ile Tünel arası 2 kilometredir!..

38. O, diğerlerinin alınyazısını yazar; yazar kendini yazandır... Yazarın mesaisi günde yirmidört saattir... Yazacak bir şey yoksa, yaşanacak bir şey de yoktur...

39. Beyin önemliyse, kalp de değerlidir...

40. Rüya, ruhun sineması... Kendimizle yalnız kalmamızın ödülü... Görüntülü hayal... Gerçeğin safiyane yorumu... Ta kendisi... İsteyen bana rüyalarını yazsın, göndersin... Bu derin gerçeği paylaşmaya, okumaya istekliyim... Tamamen yalan olsa ne çıkar, ben gene inanırım...

41. Yürü!.. Daha evvel ölecem diye ne farkeder, yürüyebiliyorsan yürü, petrole inat!..

vedatozdemiro@gmail.com

Aksamsetasi
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

metindan@ymail.com

"ATIK MI? HİÇ DERT DEĞİL!"

İnsan, evin içinde kendinden habersiz alınmış bir eşya gördüğünde gidip hemen onu elliyor. Genelde, dizaynları birbirinden farklı olsa da, eşyanın ne tür bir işlevi olduğunu hemen anlarız. Mesela, bir karabiber değirmeni, *kafası çevrilen bir Çinli* olarak tasarlansa bile kısa bir incelemeden sonra, "Bu bir karabiber değirmeni!" sonucuna ulaşmak ve Çinlinin kafasını neşe içinde döndürmeye başlamak mümkündür. Sorun, eve yeni gelen bir eşyanın uzun incelemeler sonucunda bile ne olduğunu anlayamamakta. Son zamanlarda evin içinde ne işe yaradıklarını ilk bakışta kestiremediğim eşya sayısı gittikçe çoğalıyor. Bir eşyaya baktığınızda işlevini hemen kavrayamıyorsanız, ama bu anlamsızlığa rağmen modern dokusu sizi cezbediyorsa biliniz ki o İkea'dır (*İkea: 22 metrekarede bile yaşayabilen, yuvarlak köfteler yiyerek semirmiş evli çiftlerle beslenen, hızlı üreme özelliğine sahip açık tenli bir İsveç canlısı*). Mutfak penceresinin hemen altında yan yana dizilmiş 3 adet kutu duruyordu. Gidip biraz elledim; bezden imal edilmişlerdi, içleri boştu. Ne işe yaradıklarını anlayamadım ama kim olduklarını biliyordum. "İkealılar!" diye mırıldandım. Onları iyi tanıyordum. İkea Uygarlığı, 21 yy. başlarında tüm dünyayı istila etmiş, bizim evde de kısa sürede hatırı sayılır bir popülasyona ulaşmıştı. İkealıları alıp evimize getiren kişi mutfağa girdi. "Bunlar ne?" diye sordum. Güngörmüş bir surat ifadesiyle, "Geri dönüşüm kutuları," dedi. "Ne dönüşümü?" diye sordum. "Bundan sonra kâğıt, cam ve plastiği ayrıştırıyoruz," dedi. Dönüp gözlerimi kısarak kutulara baktım. Sebebini tam bilmiyordum ama canım sıkılmıştı. Sanki 'ayrıştırma' kelimesinde beni rahatsız eden bir şeyler vardı.

Normalde çevreye duyarlı bir insanım. Hatta geçen sene, 'küresınsın' diye cayır cayır yanan halojen lambanın o sıcak ve kültürlü ışığından feragat ederek, soğuk ışığı moralimi bozan tasarruflu ampullerle donatmıştım evi. Fakat bu kutular... Bu kutuların içine geri dönmesi temennisiyle atacağımız kâğıtlar, camlar ve plastikler... İşte bunlara hazır değildim. Bir yandan yaşlı dünyamız için "Küresel ısınmaya hayır!", "Nükleere hayır!", "Plastik sana da hayır!" gibi sloganları canı gönülden desteklesem de, bir yandan yaşlı ilişkimiz için çöp ayrıştırmanın geçici bir heves, bir tür kendini iyi hissetme hamlesi olduğunu düşünmeden edemiyordum. İkea'nın 'çevre bilinci' adı altında bir takım bez kutular kakalaması da canımı sıkmıştı. İkea Uygarlığı'nın uyandırdığı çevre bilincini samimi bulmuyordum. Zaten daha ilk günden problem çıktı.

Elimdeki atığın ne atığı olduğuna karar veremedim. Yediğim Albeni'nin ambalajını sallayarak, "Bunu nereye atcaz, " diye sordum. Albeni sayesinde onu faka bastığımı düşünüyordum. Gözlerini kıstı, çevre bilincinden yardım istiyor olmalıydı, dönüp İkealılara baktı, kafasında bir türlü sonuçlanmayan bir analizin dönüp durduğunu hissettim. Okul öncesi eğitim düzeyinde bir tonlamayla kendisine yardımcı olmaya çalıştım: "Bu... bir... cam... değil." "Onu kâğıt kutusuna at," dedi. Düş kırıklığına uğramış bir anaokullu gibi karşı çıktım: "Ama bu bir kâğıt da değil." "İyi tamam, normal çöp kutusuna at o zaman," dedi. Belki size anlamsız gelecek ama kendimi ufak bir zafer kazanmış gibi hissettim. Ve tanımlanamayan sıradan atığımı, eski dostumuz çöp kutusunun kapağını açarak gururla attım. Gururum da sıradandı...

Sonraki günlerde atıklar konusundaki fikir ayrılıklarımız devam etti. Dibinde soda kalmış şişenin cam kutusunu ıslatması, yıkamadan attığım yoğurt kabının plastik kutusunu sıradan çöpler kovaları gibi kokutması ve yazdıktan sonra bir daha yüzlerine bile bakmadığım, sağa sola dağılmış bazı notlarımın kâğıt kutusundan çıkması aramızda bazı tartışmalara yol açtı. (*İnsan ne kadar işe yaramaz olursa olsun kaybettiği eşyalarını tılsımlı sanıyor.*) Çöplerle birlikte sanki ilişkimizde ayrışıyordu. Ayrıştıra ayrıştıra günler günleri kovaladı. Kutular dolmaya devam ettikçe yepyeni bir sorun kafamı kurcalamaya başladı: Bu atıklar nereye ve kim tarafından dökülecekti?

Atıkların apartmanımızın yakındaki büyük marketin önünde bulunan geri dönüşüm kumbaralarına (kumbara mı?) atılması gerektiğini ve bu iş için Kapıcı Şükrü Bey'le konuşacağımı söyledi. Güldüm. Şöyle bir sahne hayal edin: "*Sevgili Şükrü Bey, bunlar bildiğiniz çöplerden değil, bunlar yaşlı dünyamızı kurtaracak*

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

atıklar. Lütfen öyle hemen suratınızı buruşturmayın, öncelikle şunu bilmenizi istiyorum ki, bu atıkların hepsi geri dönecek. Ve geri dönenleri bizler tekrar geri döndüreceğiz. İnanılmaz bir döngü değil mi? Bu yüzden bunları çöp kutusuna değil, apartmanımıza yarım mil mesafede bulunan büyük geri dönüşüm kumbaralarına götürmelisiniz. Ne dersiniz?"

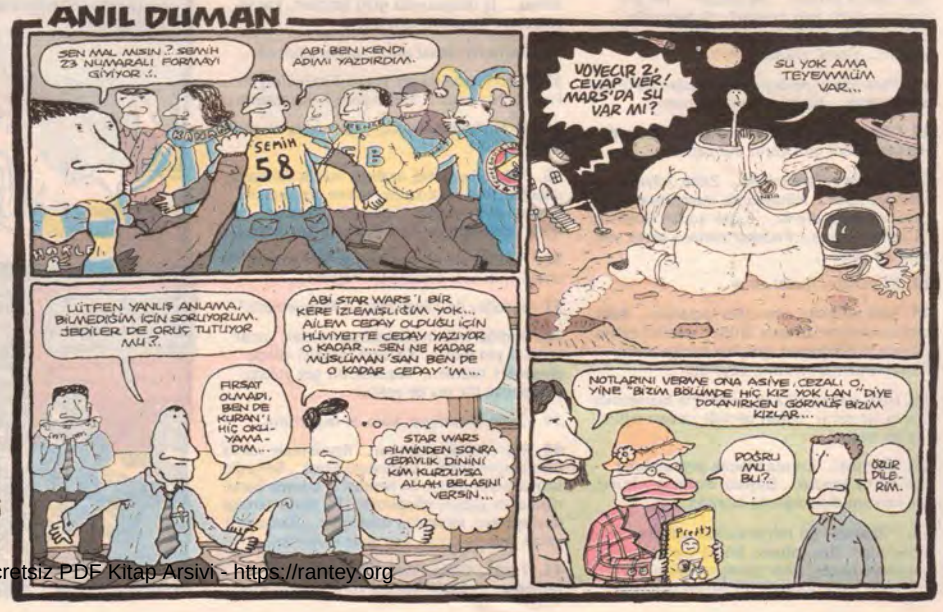
Şükrü Bey, çöplerin geri döneceğine inanmadı. Çöplerin ayrışınca 'atık' ismini alarak sınıf atlaması ve özel ilgi istemeleri canını sıkmıştı. Yoğun işlerinin arasında ayrışık atıkları atmasının mümkün olmadığını, büyükşehrin sinsiliklerini çoktan çözmüş ve tıfıl çiftleri kolayca mat edebilen usta kapıcılara has bir dille ifade etti. Nüfusu kendi topraklarına artık sığmayan İkea Uygarlığı'yla baş başa kalmıştık. Mutfağa girip çıktıkça ağzına kadar dolmuş kutularla göz göze geliyordum. Hayatta insana hiç yoktan sorumluluk yükleyen şeyler gerçekten sinir bozucudur. İkealılarla ilgilenmemeye kararlıydım. Ama sadece bir gün direnebildim, sonunda kumbaralara gitmeye razı oldum.

Apartmanımızın hemen yakınındaki çöp kutusunun yanında durdum, büyük marketin ordaki çevre bilincine ulaşmama aşağı yukarı yarım mil mesafe vardı. Elimde kutularla durup biraz çöp kutusunu seyrettim. Bütün kalbimle elimdeki atıkları buraya boşaltmak istiyordum, ama çevre bilincim bir vicdan gibi isteğimi bastırıyordu. Vicdanımla üşengeçliğim arasında sıkışıp kalmıştım. Bu tür durumlarda insanevladı vicdanını kovalamak için kendini kandırabileceği bir mazeret arar. Bulamadım. Sonra çöp kutusunun yanına gidip içerde kedi var mı, diye kontrol ettim (*'çöpün atılmasıyla fırlayan kedi'* isimli bir fobiye sahibim). Temizdi. Sanki mahallenin umurundaymış gibi etrafı kolaçan ettim. Bakan kimse yoktu. Sonra İkea kutularında ayrışık duran atıkları çöp bidonunda güzelce birleştirdim. Artık geri dönemeyeceklerdi. Vicdanım biraz ayaklanınca, kendimi, bunu bir daha yapmayacağıma, zira bugün havanın yürümek için çok sıcak olduğuna inandırdım. Eve erken dönüşümün şüphe çekmemesi için sigara yaktığım anda bir alkış sesi duydum. Alkış, sanki yaşlı dünya beni topyekün protesto ediyormuş gibi gökyüzünden geliyordu. Kafamı kaldırdım. Alkışlayan pencereden beni seyreden sevgilimdi. "Bravo, bravo!" diyerek alkışlamaya devam etti. Dönüp sanki attığım pisliği geri alacak ve sonra yere bağdaş kurup tek tek ayrıştıracakmış gibi çöp bidonuna baktım. Bir an aklıma "Kapıcı bey söyledi, gitmemize gerek yokmuş, belediye zaten ayrıştırıyormuş" gibi bir yalan geldi. Ama ne yazık ki uzadıkça kelimelerin birbirini yalanlayacağı böylesine bir cümlenin, metrelerce yukarda bir insana bağırarak söylenmesi mümkün değildir. Bu gibi ünnemelerde sesin ortalarda bir yerde çatallaşmamasına imkân yoktur. Üstelik bu fantastik yalan için kullanılan 'Kapıcı bey' isimli figürün, (*kendisi tüm usta kapıcılar gibi normalde hiç gözükmeyip bir anda beliribiliyor*), "Hayır hanımefendi, ben öyle bir şey söylemedim, bu bey yalan söylüyor!" diyerek sahne alması da mümkün. Elimde kalan tek gerçek sebebi pencereye doğru haykırdım: "Hava çok sıcak!" Hava durumunu bildiren sesim hedefe ulaşamadan pencere kapandı.

Bu büyük çile yaklaşık bir ay sonra marketin oradaki geri dönüşüm kumbalarının kaldırılmasıyla son buldu. Çöpler yeniden birleşince ilişkimizde de belirgin bir rahatlama oldu. Kendimizi Şükrü Bey'in yıllar içinde tecrübeleriyle oluşturduğu sisteme yeniden teslim ettik. İkealılar, bir süre boş kaldıktan sonra, anı bir fikirle banyoya taşındılar. Yeni mekânlarında hâlâ ayrıştırıyorlar: Çorap, don ve diğerleri...

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksumserasi

Cihan Ceylan

SAMİ

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Babannemin orada olduğunu anlamam için onu görmeme gerek yok; "torunum çalışıyor..." düşüncesiyle titreşime geçmiş, arkamda bir yerlerde duruyor. Çay koymak istiyor, börek vermek, meyve soymak istiyor (dev üçleme). Amcamın doçentlik sınavına girdiği dönemden beri ilk defa aileden biri bu evde çalışmaya çalışıyor. Ki amcamın doçentlik sınavlarına girmesi en az bir 13 – 14 sene önce meydana gelmiş ve bir daha tekrarlanmayacak bir olay. Çöle düşen bir yağmur damlası gibiyim o açıdan. Böyle yazınca eşcinsel gibi oluyor ama öyle.

Olaylar şöyle gelişti: Bayramı kutlamak ve çeşitli yemişler yiyerek sevdiğimiz sevmediğimiz tüm akrabalarımızla birlikte zaman geçirmek adına memlekete gidileceği için yazıyı bir gün önceden yazıp gönderirim, çalışma günü de memlekete gidip oradaki yemekleri yerim diye düşündüm. Çalışma gününden bir önceki günü hatırlıyorum, güzel bir gündü o gün. Tavuk yemeği yedim, televizyon izledim, bilgisayara baktım, kitap okudum falan. Çok özel bir şey olmadı, ama mesela aylardır iç organlarımı çürüten sıcaklar yerini ideal bir serinliğe bırakmıştı. Bir iki hafta daha dayanamayıp klimaya para yatıran, üstelik klimayı takacak olan servisi beklerken yine klimaya para yatırmayan benim kadar çok terleyen enayi insanlar sonbaharın gelmesiyle göt olmuştu; oysa ben klima almaya karar veren herkesi "klima almayın bir ay sonra sonbahar gelecek, o zaman havalar serinler" diye uyarmıştım. Nedense dünyanın güneş etrafındaki hareketleriyle alakalı bariz bilimsel gerçek o sırada o insanlara saçma ve inanılmaz gelmişti. Büyük zihinler halk tarafından anlaşılamamaya ve alaya alınmaya mahkum maalesef (bkz. Galileo Galilei). Klimaya para veren insanlara nazaran 500 türk lirası ile 1400 türk lirası arası bir para kadar kâra geçtiğim için oradan kazandığım parayla kendime birkaç [illegible] aldım. "Klimayı illa bu sene kullanacağız diye bir şey yok, seneye yine çok sıcak olacak, o zaman yine elinde ikibuçuk litre kolayla gelip yalandan iki muhabbet yapıp bizim 21 santigrat derecedeki oturma odasında üçlü kanepede uyuyacaksın Erman" diyen insanlara söylecek bir çift sözüm var. Klimalar yüzünden oluşan ısı adacıkları sokaklardaki ısı ve nem oranını arttırarak, kent içindeki ısının 4-5 derece oranında yükselmesine neden oluyor (kaynak: dejenerator.tumblr.com). Ortam sizin yüzünüzden ısınıyor, dünyayı yaşanılmaz hale getiriyorsunuz, hala bana laf söyleme telaşındasınız. Umarım yakın zamanda sizinle ilgili bir yasa çıkar da hepiniz hapislerde çürürsünüz. Sevgiler, Erman Çağlar.

Akraba google'da bi

Herneyse, o gün öyle geçti, ben tabii ki yazı falan yazmadım. Yirmialtı senelik yaşantımda yapmam gereken bir işi yapmam gereken tarihten önce yaptığım zaten görülen bir şey değil. O yüzden çok üstünde durmadım, "atla deve değil ya (ki Erman Çağlar'ın en sevdiği atasözleri ve deyişler listesinde ilk beştedir), yazıyı babannemlerde yazarım, oradan Babaeski Freedom İnternet Kafe'ye uğrayıp dergiye gönderirim, bu vesileyle maillerimi kontrol ederim, gazetelere bakarım, takip ettiğim blogları okurum, kısaca internet sayesinde dünyaya bağlanırım" diye düşündüm.

Yediğim dolmalar (temsili)

Babannemin evinde internet yok Babannem internete inanmıyor. Mail kullanmıyor, facebook hesabı yok, blog tutmuyor. Kendisine sorsan "ben ne bileyim internet, televizyonu zor açıp kapıyorum" diyor ama bence çevresine bakın, ben ne kadar farklıyım deyip dikkat çekmek için yapıyor. Yok lan, dünya iyisi kadın, gerçekten anlamıyor. İlgilenmiyor da. Bir iki kere kendisine internetten yemek tarifi sitelerini, kadın bloglarını falan gösterdim (bkz. Elli Yaşını Geçmiş Ev Kadınları İçin İnternet isimli kitabım), karşı atak olarak önüme elli kilo Burda Dergisi koydu. Burda Dergisi ülkemizde yaklaşık bin yıldır falan aylık olarak yayınlanıyor, büyük ihtimalle kesintisiz yayın yapan aylık dergi rekoru onların elinde, ama bu konuda konuşmayı, bununla övünmeyi sevmiyorlar.

Bütün bunları ve buna benzer şeyleri düşünürken arkamdan babannemin sesi geliyor

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

AMAN NE KOMİK

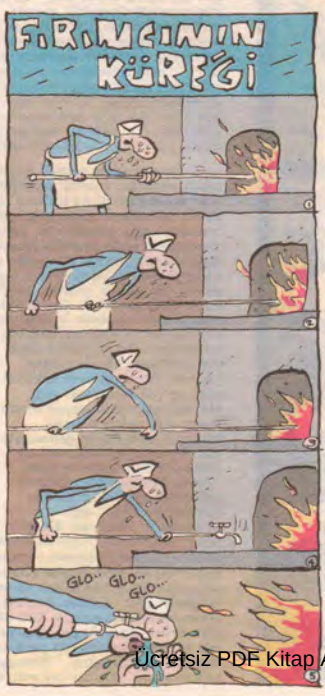

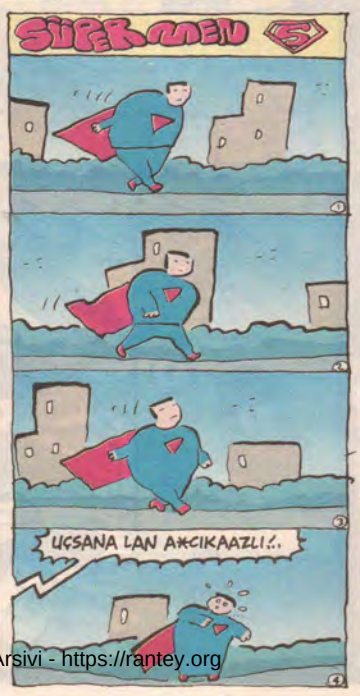

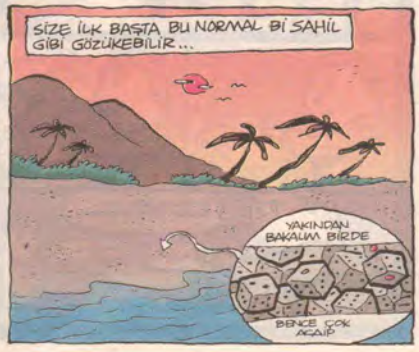

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

"Yoruldun mu yavrum, ara ver istersen biraz." Belli ki iki dakikadan uzun süre hareketsiz durarak ekrana bakmam onu endişelendirdi, yorgunluktan kalbimin durmasından korktu ve kendini müdahale etmek zorunda hissetti. "Yok babanne, düşünüyorum" diye cavep verdim, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu. Şimdi, böyle durumlarda "seni düşünüyorum" denir, üstelik yanlış da değil gerçekten babannemi düşünüyorum. Ama bir insan babannesi "ne düşünüyorsun?" diye sorduğunda "seni düşünüyorum" diye cevap veremez, beynimizde bunun olmasını engelleyen bilişsel süreçler vardır, bunlar bilimsel gerçekler, uydurmuyorum. Beynim ikinci en doğru cevabı seçiyor ve bana "kurabiye kaldı mı?" sorusunu sorduruyor. Kurabiye kalmış, zaten geldiğimizden beri hiçbir şey yemiyormuşuz, babannem o kadar yemek yapmış hiçbirine dokunmamışız, oysa İstanbul'da zaten doğru düzgün ev yemeği yemiyormuşuz, o kadar uğraşıp dolma yapmış ama kimse dolmaya elini bile sürmemiş. Babanneme yemekten önce, yemek sırasında ve yemekten sonra kilolarca dolma yediğimi, dolmaların lezzet olarak gerçekten standartların üstünde olduğunu daha önce dört beş kez anlattım. Hiçbir şekilde ikna olan bir insan değil. Dolma konusunda bütün sorumluluğu neden ben üzerime almak zorundayım, onu da anlamıyorum. Bütün akrabalar gönüllerince (daha doğrusu bünyelerinin kaldırdığı kadar) dolmayı yiyip evlerine gittiler. Hatta bazı akrabalar bir tane bile dolma yemediler, tamamen ete dadandılar. Yine de, babannemlerde kalan tek insan ben olduğum için kalan dolmaların hesabı benden soruluyor. Oysa süre – performans açısından bakılınca dolmayı en başarılı şekilde yiyen insan da benim. Tartışmanın bir anlamıyok, zaten kurabiyenin yanında iki üç tane de dolma geliyor. İnanması güç ama bu koşullarda çalışmam imkansız.

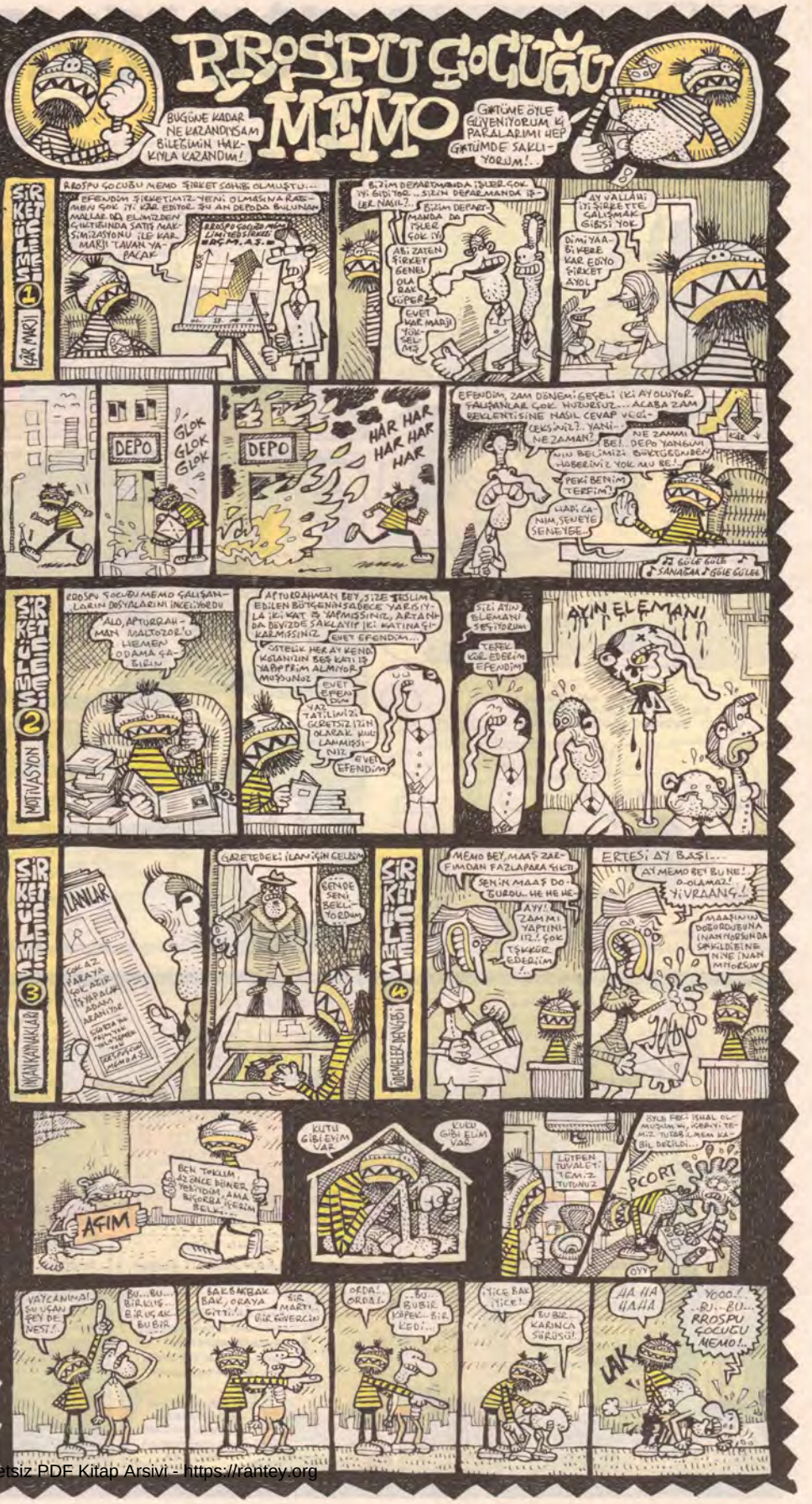

Bu arada, babannem bayramdan önce bayramda yemeğe gelebilecek olan akrabalar – onların sevdiği yemekler şeklinde bir liste çıkartıyor, sonra kim hangi yemekten ne kadar yiyebilir onu hesaplıyor, sonra o rakamı dörtle çarpıyor ona göre bir bayram yemeği hazırlıyor. O listeyi gözümle görmeseydim böyle bir şeye ben de inanmazdım ama listeyi benim yanımda hazırladığı için çok bir şey diyemiyorum. Mesela bir akrabamız perde pilavı seviyor, bir başkası etli pilav seviyor; ben olsam ikisine de makarna yediririm ama babannem hem perde pilavı, hem etli pilav, hem normal pilav, hem de makarna pişiriyor. Babannem gençliğinde kız meslek lisesinde okumuş, o dönemde de Nazi rejimi iktidarda olduğu için biraz garip bir eğitim almışlar; o yüzden yemek, sofra, dikiş ve örgü konularında fazla hassas. Bir keresinde benim oyuncak ninja turtlesıma bakarak ninja turtles kazağı örmüştü (benim ninja turtlesim dünya üzerindeki en güzel şey olduğuna inandığım dönemde). Bi de kız arkadaşımla tanışmak istemiyor, önce kız arkadaşımın yaptığı dolmalarla tanışmak istiyor, insanları yaptıkları dolmalar üzerinden değerlendiriyor. O yüzden aile içinde en çok ondan çekiniyorum.

Öyleydi, böyleydi derken saat gecenin biri oldu. Koltukta oturma, hatta ikili koltukta yayılma yaşı gelmiş babannemin devamlı arkamda bir yerde ayakta durmasının yanısıra akşam sekizde varmısınyokmusun izlerken sızan yaşlı bir insanın gecenin birinde ayakta dikilmesinin sorumluluğu da benim omuzlarıma bindi. Aranızdan kim böyle bir sorumluluğu üstüne almak ister? Benim babannem yatmadıkça yazıyı yazamayacağım çok belliydi, babannemin ise benim yazıyı bitirmeden yatmayacağı çok belliydi. Sonuçta olay gelip yapmam gereken etik bir karara dayandı. Ya o haftaki yazımı gönderemeyecektim, ya da yetmiş küsur yaşındaki bir insanın yorgunluktan ölmesini izleyecektim. Ertuğrul Özkök tarzı bir bitirişle yazımı bitiriyorum: Siz olsanız ne yapardınız? Hı? Ne yapardınız? I love Ertuğrul Özkök.

Sevgiler,
Erman Çağlar

groaph@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

makul koca memoşko'yu bu hafta çizemedim, özür diliyorum.

YİĞİT ÖZGÜR

densari@hotmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Sandık•içi

ERSİN KARABULUT

HERALDE 10 YAŞINDA FALANDIM, ŞÖYLE BİR SAHNE HATIRLIYORUM. MEVSİM, YAZ, KÖYDE KALIYORUM. ERTESİ GÜN BAYRAM, YER OLMADIĞI İÇİN BABAANNEM VE DEDEMLE AYNI ODADA YATIYORUZ. O ARALAR. GECE BABAANNEM HORLAMAYA UYUYAN DEDEME ÖSLEN İZLEDİĞİ BİZİMKİLER DİZİSİNİ SAHNE SAHNE ANLATIYO...

CANER DE ONA KIZDI BAĞIRDI, SABRİ BEY DE GELDİ. "HARİ SEN NAPIYORSUN" DEDİ. O GENE DUYARMIŞ. HAYDAA EP BERABER BAĞRIŞTILAR DURDULAR...

KHORRRR

YAA BABAANNE SUS AZCIK YAA SUS! BİR UYUTMADIN, YARIN BAYRAM YA NASIL UYKUSUZ GEZECEM BEN BAYRAMDA OFF! BİR DAHA SENİNLE AYNI ODADA HİÇ YATMIYÇAM...

GEÇTİĞİMİZ HAFTAKİ BAYRAM BENİM HAYATIMIN 29. RAMAZAN BAYRAMI... HER NE KADAR SÜRSEKİ "BAYRAM FİLAN GÜZEL ŞEY, BÖYLE ŞEYLERE DİKKAT ETMEK LAZIM." DESEM DE SANIRIM BİR 15. DE FİLAN ÖNEMİNİ KAYBETMEYE BAŞLADI. ONUN ÖNCESİNDE BAYRAM DEMEK İLK İKİ KÖYDE OLMAK VE AZ DA BÜYÜK BİR TAKIM OLAYLAR YAŞAMAK DEMEKTİ. -AYLIONİ TANE KİNALI EL ÖPTÜKTEN, DELİ GİBİ ŞEKER TOPLADIKTAN VE ALDIĞIMIZ HARÇLIKLAR. LA MANTAĞ, KIZKAĞIRAN FALAN PATLATTIKTAN SONRA YİNE DE YETMEYEN... BÜYÜK BİR FESTİVAL GİBİ BİR ŞEY...

ŞEKER YEMEKTEN DİŞLER BAKA BİR SİMİLERİ DÖNÜŞMÜŞ...

BAYRAM RESMEN BİTTİ DAHA HİÇ BİRŞEY YAPAMADAN.

HEMEN DE BİTİYO, AMA SENEYE DAHA GÜZEL OLCAK BEN. DE GİBİR BAYRAMLARDA ÇOK ŞEYLER YAPALIM...

HADİ GEL EVE GİDELİM BABAAN. NEMİŞ MISIR PİŞİRTTİRİRİZ...

NASIL OLSA BAYRAMLARIN BİR SINIRI YOKTU... O SENE OLMAZSA BİR SONRAKİ BAYRAMDA ÇOK EĞLENEBİLİRDİK. BÜYÜMEYİNCE ÇOCUK OLARAK BAYRAM KUTLUYÇAKTIK.

ÖPT. YAANİ BAYRAMIN MÜBAREK OLSUN

SONRA BİR ŞEY OLDU

ZVIIIIIII

BOİNK !!!

ANİDEN BİR NUM ELİMİN ÖRMEYE BAŞLADI. LAZ.

BAYRAMINIZ MÜBAREK OLSUN ABİ

AMEN BU KADAR HIZLI OLDU

ŞİMDİ DÜŞÜNÜYORUM İLK ŞEKER TOPLAMAYA İŞ VE OKULDA BAŞLAMIŞ OLSAM DİYELİM 7 YAŞINDA DA ŞEKER TOPLAMIŞSIM DİYELİM. ORTALAMA BİRŞEKİLDE BİRAKIYORUM DİYELİM. İŞİ HİÇ DE SORUNSUZ GİTMEDİĞİNİ AZINDA ŞEKER OLAN BİR SAYIDA VARMIŞ BUNUN.

- MEĞER HAYATIMDA AŞLINDA TOPLAM 5 KEZ ŞEKER TOPLAYACAKMIŞIM.

TIKIRT

4 5 6

BİR SAYAÇ GİBİ, HER SENE BÖYLE AZALIYOMUŞ.

NEYSE YILLAR GEÇTİ HAKKATEN DE BABAANNEMLE BİR DAHA AYNI ODADA UYUMADIM. GALİBA. OYSA BEN GECE BİZİMKİLER'İ ANLATAN BABAANNEME "BİR DAHA SENİNLE UYUMAM" DERKEN "SENEYE AYNI ODADA YATMIYÇAM AMA BELKİ BİR 10 YIL SONRA YİNE YA... TABİİLİRİM" GİBİ GELİYODU, İŞTE YİNE AYNI ŞEY. O YAZ MEĞER SONUNCUSUYMUŞ. BÜYÜDÜK. ÇE DE ZATEN ÇOK GİDEMEMEYE BAŞLADIM.

HADİ ALLAAISMARLADIK BABAANNECİM.

YAVRUUM, ARADA GEL BENİ ZİYARET ET KIZANIM ÇOK ÖZLÜYOM BENİ SENİ... ÖLMEDEN DAA ÇOK GÖREYM...

YAA O NE DEMEK BABAANNE YAA?

TABİİ Kİ GELİRİM... TAMAM...

HER GİTTİĞİMDE ÇOK YAŞLI DA OLSA ORDA OLDUĞUNU GÖRDÜĞÜM İÇİN OTOMATİK OLARAK BABAANNEMİ BİR ŞEY OLMAZ YANILGISI İÇİNDEYMİŞİM. SON BİR SENE HİÇ GİDEMEDİM. O ARA KÖTÜLEŞMİŞ İŞTE. GEÇEN HAZIRAN MIYDI NEYDİ, BİR TELEFON GELDİ ANNEMDEN...

ERSİN BABAANNENİ KAYBEDİCEZ YAVRUM... YARIN ÖNAZEYE GELMEN GEREKEBİLİR. HAZIRLIKLI OL.

GERÇEK TEN M?ANNE ŞİMDİ GELİYUM? ÖLMEDEN ÖNCE GÖRİYUM Z.

BENCE HİÇ GELMİŞ ZA. TEN BİLİNCİ GİTTİ SENİ TANIMAZ. GÖZLERİ KAPANDI. SON BİR NEFES KALDI, BEKLİYORUZ BİZ YANİ...

SENİN DE AKLIN DA ŞU ANKİ HALİYLE KALMASIN...

KADINCAĞIZIN "BENİ ZİYARET ET"LERİNİ YİNE DE TAM OLARAK İDRAK EDEMEMİŞTİM YANİ NASIL TARİF EDİYİM, ANLADIĞIMI, ÖNEMSEDİĞİMİ ZANNETSEM DE O SÖZLER ÇOK BİLİNDİK SÖZLER GİBİ GELİYODU GALİBA, ANLATABİLİYO MUYUM? BABAANNELER, DEDELER HEP SÖYLER YANİ "NE DE OLSA BİR GÜN GİDER GÖRÜRÜM" DİYODUM, OYSA ONUN İÇİN HAYATIN SADECE DİBİ KALMIŞTI, "GEL BAK ÖLÜCEM BEN" DERKEN ÇOK CİDDİYDİ. ÖLECEĞİNİ ÖĞRENDİĞİMDE KÖŞEMİ HAZIRLIYODUM, DERCİ GÜNLÜYDÜ BİR DE...

O GECE RESMEN BABAANNİSİNİ ÖLMESİNİ VE KURTULMASINI BEKLEDİK...

HAYAT HAKKATEN NE BİÇİM BİR ŞEY... SEN CANINI VERİYORSUN O SIRADA TORUNUN ÖZÜLSE DE YAŞANTISINA DEVAM EDİYO...

O ORDA SON NEFESİNİ VERİRKEN BEN BURDA KÖŞEYE OKLMASI GEREKENLERİ BİRŞEYLER BULMAYA ÇALIŞIYODUM.

ERTESİ GÜN DE KÖYE GİDİP TABUTUNU TAŞIDIM İŞTE.

GEÇEN GÜN İNTERNETTEN LİSEDE OKUYAN GENÇ BİR OKURLA KONUŞUYORUZ, ŞÖYLE ŞEYLER SÖYLEDİ:

ERSİN ABİ ELİMDE OLSA AİLEMİN EVİNDE BİR DAKİKA DURMAM GİDERİM BİR DAHA DA YÜZLERİNİ GÖRMEDEM DE OLUR.

TIKIR TIKIRT

BİLİYORUM Kİ ŞU AN AİLEYLE BİRLİKTE YAŞAMAK ONUN KONASINA BİTMİYCEK. SONSUZA KADAR SÜRÜCEK GİBİ GÖZÜKEN BİR DURUM.

AMA İŞTE, NE ACI Kİ, ASLINDA BİR SAYISI VAR. BELKİ 2000 GÜN MESELA. SAYAÇ YAVAŞ YAVAŞ İŞLİYO, GÜN GELECEK SADECE 5 GÜN KALICAK. SONRA TIPKİ BİZİM, BİR GÜN "YA BU BAYRAMDA ŞEKER TOPLAMİYÇAM BEN" DEYİVERMEMİZ GİBİ, O DA BİTİCEK.

AL BAKAYIM SEN DE Yİ SUĞUMADAN...

YA BABAANNE SEN BİZE ÇOK İYİ BAKIYON YAA BİZ ÇOK SEVİYOZ SENİ...

E BAKACAZ TABİ KITANIM SİZ DE BÜYÜYÜNCE BANA BAKARSINIZ.

OHOO O ZAMAN TABİ BAKARIZ BABA. ANNE YAA, DAHA ÇOK VAR ONA.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

uğur gürsoy

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ben ALPAY ERDEM

• Merhaba.

• Oy kullanma günlerinde oy kullanmak için hariç o gün dışarı çıkma yasağı olduğunu sanan insan. Eğer sen de can değilsen bu dünyada hiçkimse can değildir.

• **Sav ol** gariban teyze **sağ ol**'udur.

• Bir arabanın arkasında, **460 gün vatan için, gerisi senin için gülüm** diye bir yazı okudum. Ben şahsen kız olsaydım ve bu şahsın sevgilisi olsaydım, vatanını 461. gün satan bu insan için bir kez daha düşünürdüm.

• Annesi tabağına yemek koyarken yoğurda ekmek banan tam candır. **-Gürkan Karanlık-**

• Gocuk'u olmayan çocuk çok eksik bir çocuktur.

• Sol şerit **kızgın**, orta şerit **sakin**, sağ şerit **küskün**.

• Hayattaki en kötü rengi görmek istiyorsan kötü bir dershane bul ve onun dış cephe boyasına uzaktan bak.

• Eğer yaptığın şeyi, artık her neyse, iş, spor, herkes yapabileceğini düşünüyor, ve hatta küçümsüyorsa, öyle bir tınısı varsa yaptığın şeyin, fakat senin o hiç zorlanmadan yaptığın şeyi yapmaya kalktıklarında o küçümser abiler ablalar, nedenini asla çözemeyerek, bir türlü beceremiyorlarsa, altından kalkamıyorlarsa, işte o zaman çok çok özel bir şey yaptığına inanabilirsin.

• **CNBC-e komedi dizileri** içinde elbette her zaman için bize en yakın olanı **Family Guy**'dır. Bir kere sıcak bir yüzü vardır. Bakkala koştursan koşacak gibi bir hali vardır. Mahallenin temiz yüzlü şakacı çocuğudur. Cesur gibi bir hali vardır ama acaba gerçekten öyle midir yoksa kolpa mı yapıyordur bir tek orası muammadır. Bir varsa falsosu odur. **How I Met Your Mother** tam bir virtgel ağızlıdır. Ev ortamında çocuklarına analarıyla nasıl tanıştığını anlatır, kahve ortamında nasıl s.ktiğini. Ciddiye alınacak bir tarafı yoktur, kimse de ciddiye almaz. Ailesi sevmez, ahali tarafından hoşlaşılmaz. Dibe vurdukça ağız ishali olur. Son bir can havliyle kendini kanıtlamak için baldızının eline falan nasıl verdiğini anlatır. **The Big Bang Theory** iyidir bak. Kendi halinde zararsız bir arkadaşımızdır. Kendine bir dünya kurmuştur, o dünyada gayet mutludur. Müziğini plaktan dinler. Giyimi hippi tarzıdır. Yalnız asker kaçağıdır, o yüzden de hep güvercin gibi böyle tetikte bir hali vardır. Çok gerekmedikçe dışarıda durmayı sevmez. İyidir de yani uzaktır bizden. **Two And A Half Men**. İşte gerçek .rosbu çocuğu budur. Bundan karını kızını saklayacan. Yemin ediyorum tıklatır. Nasıl olduğunu anlamazsın ama bir bakmışsın ki kaşla göz arasında tıklatıvermiş. Hiç tıklatamazsa bacını düşünüp otuzbir çeker. Hızlı hızlı yapar her şeyi. Bakma bunların yine en iyisi **Family Guy**.

• Belki yıl olmuştur, yıkamadığım, çamaşır makinesine atamadığım, atmadığım beyaz gömleğim. Senden özür diliyorum. Ama her defasında sen de öyle çamaşır sepetinin en dibinde. Atamadım seni makineye. Yer kalmadığından değil, istesem yer de yaratırdım, içimden gelmedi. Seni hayatımda istemedim. Beyaz gömlek giyen biri olmak istemedim. Zaten hep mecburiyetten giymiştim seni. Ekseriyetle de düğün ortamlarında. Hayır kullanışlı bir şey de değilsin. Acık, (azıcık), bir boyunum terlese hemen kir gösterirsin, anlayışlı idareci de değilsin, elaleme rezil edersin. Gerçek bir .rosbu çocuğusun beyaz gömlek. Ama yine de senden özür diliyorum. Bu kadarını da hak etmemiştin. Tam bir senedir öyle çamaşır sepetinin en dibinde. Ama buraya kadarmış. Seni çöpe atmaya karar verdim. Senden tamamiyle kurtulmaya karar verdim. En doğrusu bu. Öyle her çamaşır yıkama gününde ince ince hakaretime uğrayacağına. Evet, en doğrusu bu.

• Milas-Ören arasında Jandarma Trafik, yolun kenarına, **yakın takip etmeyiniz, aracınız öndeki aracın bagajına sığmayabilir** diye bir levha koymuş. Evet, mizah her yerde.

• Bu arada bisikletimle şehirler arası yolculuklar yaparken zaman zaman çok kötü otellerde kalabiliyorum. Çok kötü ama. Mesela **sıcak suyumuz var** demek, çok kötü otel jargonunda **sular akıyor** demek. **Su yıkanılmayacak kadar da soğuk gelmiyor** demek. **Ölmezsin yani. Donmazsın**. Bir de mesela öyle bir kokuyor ki oda, o koku bir süre sonra ete gelip odayı seninle paylaşmaya başlıyor. Kumandayı ele geçiriyor. İlle de Var mısın Yok musun'u izliyor mesela. Ama bir şey söyleyeyim mi. Bir arkadaş oluyor, bir nefes oluyor insana. Muhabbetli oluyor, şenlikli oluyor. Ben mesela birçok koku'yla hâlâ arkadaşlığımı sürdürürüm. Bayramlarda falan arayınız. Kokmaktan başka bir numarası olmayan bu arkadaşların muhabbetlerinin bu kadar renkli olacağı kimin aklına gelirdi değil mi. Koku canlıdır. Mesela hayvan ölülerinin koku'ları onbeş-yirmi metre ileride olur. Koku o görüntüden ayrılmak ister ama ancak o kadar ayrılabilir. Açık havada da çok yoğunlaşamadığından gözükmez. Ama otel odası yoğunlaşmak ve ete gelmek için bire birdir. O otel odasındaki yaşanmışlıklar ona ayrı bir derinlik, nefaset katıyor.

• **Mimar kendi evini yapmayı beceremez çünkü ev yapmak için para almaya alışmıştır** dedi bir mimar arkadaşım bir Eylül akşamında.

• Bu ülkede bilyalı paten'i olan çocuk kaykay'ın yüzüne bakmadı scooter'ı hiç aramadı.

• Son olarak; **ben aslında bu halk otobüsünde bu koltuğa oturuyorum ama aslında oturmuyorum da** der gibi koltuğa öyle kıçının kenarıyla oturanadır tiksintim.

• Sevgilerimle.

Stand-Up

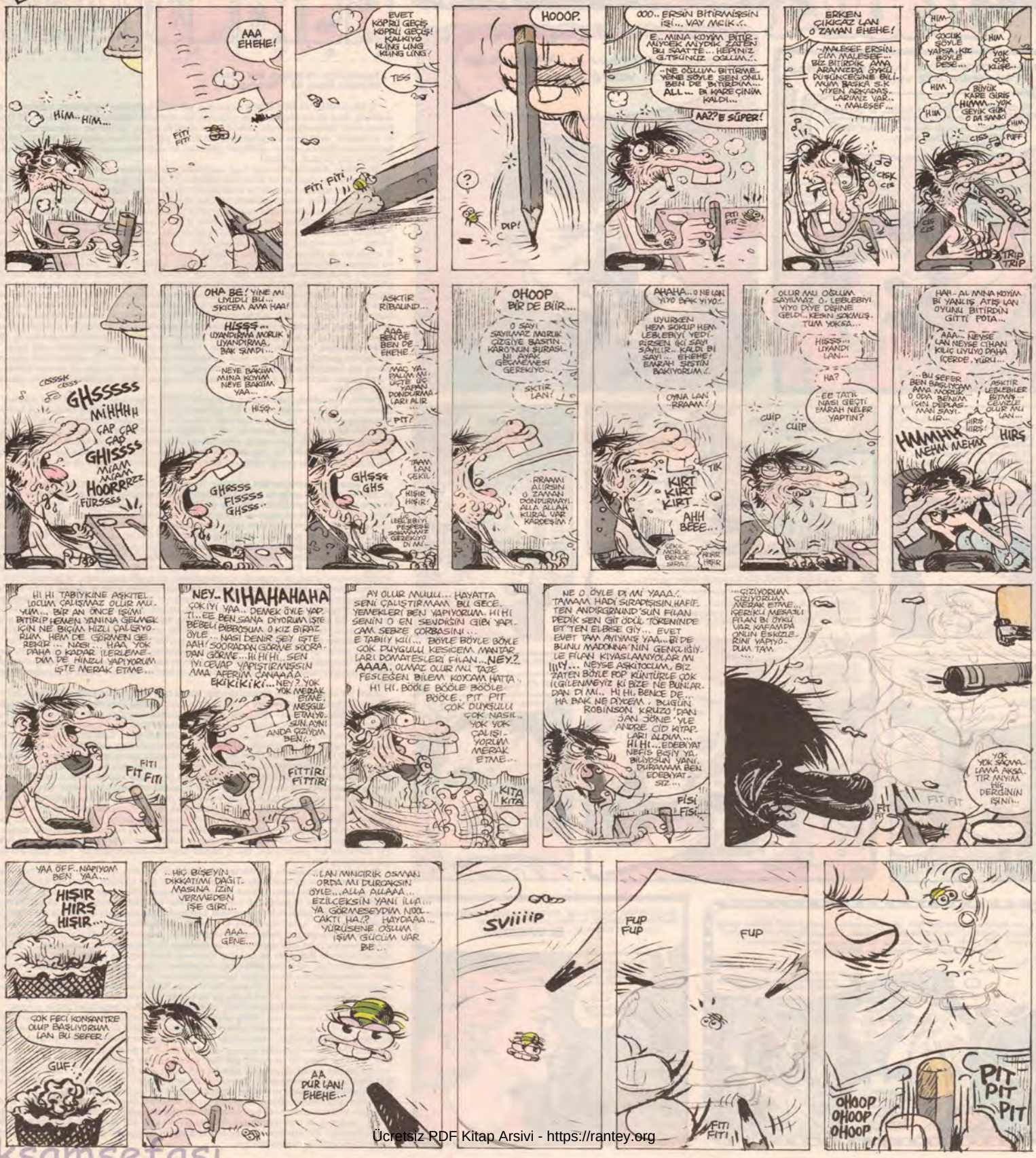
25 Eylül Cumartesi / **Kadıköy** KargART/ Saat: 21.00 / bilgi: 0216 330 31 51

Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Aksamsefasi

SAFTİRİKLER

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n·

Teşekkürler 70 milyon Dev Adam:
Okyanus Ötesi: 81 - Türkiye: 64

"İş Macerâları"na bu haftalık ara verip, güncel olaylardan bahsetmek istiyom biraz. Amanin, hem de ne olaylar! Son yıllardaki en manyak hafta sonlarından biriydi! Önce ülkeyi fecii ilgilendiren, referandum tarzı abuk bi seçim; ve hemen ardından tarihimizin en bi önemli, milli spor karşılaşması: Bu kadar yoğun coşku, gerginlik, umutlu bekleyiş, haykırmalı eğlence, alkışlı galibiyet çığlıkları ve depresyon patlamaları, hepsi 48 saat içine tıkıştı, yaşandı ve bitti!

Öncesinde, Ameriga-Türkiya final maçından pek umudum yoktu. Sadece, fantezim vardı. Bu topraklarda yaşayan ve ülkesinin dünyada bi şekilde tanınması hoşuna giden (övgü dolu yabancı gazete başlıklarını kikirdeyerek okuyan) biri olarak, Dünya Şampiyonu felan olmamızı isterdim. Gerçi, sabahlara kadar naralar atıp, kornalara abanacaklar ve silah sıkacaklar, oğlumu korkuyla uyandıracaklardı yine ama, olsun. Ailecek masanın altına girince hiç sorun çıkmıyordu. Asıl önemlisi, RTE'nin pek hoşuna gidecekti bu şampiyonnuk. Pastanın üzerindeki kremaya saplanmış çilek gibi, cuk oturacaktı! Zaten diğer konuda herkes "Halkın seçimi, saygı duyulmalı," gibi, duygusuz, otomatik laflar etmeye başlamıştı. O arada bir de Dünya Şampiyonu olsaydık, beynimiz en az 3 ay uyuşur, hiç sorgulamazdık bu saçma referandumu. "Üçüncü köprü nereden geçsin?" veya "Şehir meydanına hangi heykelin dikilmesini istersiniz" gibi konular, bu tarz bi oylamaya gidilmesi için sağlıklı yöntemlerdi, öyle diyordu siyaset tarihi uzmanları. Günlük hayatımızı, sanat veya kültür yaşantımızı derinden etkileyecek o tür konuların neredeyse hepsinde, kafasına göre hareket eden bi iktidar; çok daha önemli hassas bir meselede niçin halkın fikrini esas almayı istemişti! Yoğun bir halk sevgisi miydi bu? Yoksa, besleyip kadrolaştırdıkları, hediyeye ve güvenceye boğdukları kendi tabanlarına ve yandaşlarına duydukları o müthiş güven miydi? Sonuçta, ne acayip plânlanmıştı; "bu gün" yıllardır düşünülüp hesap edilmiş gibiydi sanki. Herneyse, daha derinine inemem. Yeterince bilgim ve uzmanlığım yok! Ana-Muhalefet partisi lideri miyim hem. Arkadaş'ın kendisi zaten, Oy vermeyi bile unutmuş! Şurda tek başıma (sekreterim filan yok yani) bi ara internete girip de sandık numaramı bi kağıda not alırken; koca Parti teşkilatı nasıl mayışır böyle. Bunların hangisine güvenirsin artık. Delilik!

Delilik, uyuşukluk, kanıksama, şeytanlık, cinlik, hepsi aynı anda, 48 saat içinde! Gözümüzün önünde yaşandı-bitti! Bir galibiyet şansımızı göremediğim, sadece "Şu turnuvada Amerika'ya karşı en iyi oyunu oynayan takım biz olalım öyle kaybedelim bari" arzusuyla izlediğim final maçı, aynı zamanda takip etti ğim en sıkıcı karşılaşma idi. 16 yıldır şampiyon olamayan, finallerde karşılaştığı diğer dünya takımlarınca bir şekilde durdurulan ABD'nin kupaya nihayet, üstelik "hiç yorulmadan" kavuşmaları, bizim maçımıza kısmetmiş! Yabancı hinternet sitelerinde geyiği dönecek, böyle tuhaf bi ünvanın sahibi de olduk netekim.

Bu, veya başka sebeplerden, kimseye "Teşekkür" filan etmiyorum yani arkadaş. Şurada bir Allahın günü de, ardarda gelen kazanımların sonrasındaki saçma bir yenilginin ardından, bi kere de artık "Teşekkürler! Sizinle gurur diyoruz!" denilmesin yahu. Gurur duyuşlar, soyut, insanın içinde yaşayan ve kıpraşan kavramlardır çünkü. Gurur duyarsam duyarım, sana ne; yolda yürürken aklıma gelir gururlanırım, hattâ böbürlenirim bile. Fekat tüm olayı özetleyen, en açıklayıcı tesbitmiş gibi sunulur mu bu yahu. Manşet: "Gurur duyuyoz 12 dev adamla!" Diğer dev açıklayıcı manşetler: "Ayrıca çok Teşekkür Ediyoz!" Bütün reklam veren şirketler, reklam alan medya ve sansasyonla beslenen gündem avcıları hazıra konup, tebrik etme yarışına girdiler! Ne biliym, Ömer Aşık veya Kerem Tunçeri felan, bi arkadaşın olur senin, bi ortamda karşılaşırsınız, ve geyik esnasında, "Ağbi sağol yaa. Çok heyecanlı günner yaşattınız bize! Vallahi teşekkür ediyom şahsen" dersin. O da "Noolucak lan, görevimizdi zaten. Kim olsa aynı şeyi yapardı" der, konu sulanmadan, büyümeden kapanır. Maçın bi "analizini" yapması istenen ücretli yorumcu bile, o hazır paketlenmiş coşkuyla: 12 kişiye tek tek, sonra teknik ekibe, sonra federasyon başkanına, başka bi bakana daha, ve Başbakana, en son da seyirciye ve bana (ekran başındakilere!), hiç üşenmeden bir bi teşekkür etti, ve analizini bitirdi! Gerçi teşekkür edilen seyirciler de, teşekkür edilen bi diğer kişiyi, Başbakan'ı yuhalamıştı ama. Neyin ne olduğu belli değildi zaten! Uçmuştuk! İnsannar mikrofon karşısında başka, evlerinde başka, kalabalık halinde başka konuşuyorlardı. Kendi iç dünyalarında, zihinlerinde bile sık sık farklı konuşmaktaydılar belki!

Kuru bir tebrik, cümle kalabalığından ya da tam aksi cümle yetersizliğinden öteye gitmez. Aldıkları maaş ve Dev Primlerin üzerine, Hediye Daireleri, hediye deri takım elbiseleri, altınları, süper reklam ücretlerini, sponsör paralarını da kaptılar işte. Cinayet ve kaza haberleriyle tiraj sağlayan büyük bi gazetemizin, sanki aksini söyleyen varmış gibi, kışkırtarak attığı o kocaman, salak manşetindeki gibi: "Güle güle Harcasınlar!" elbet. Bu arada Koçları da söylemişti, "Hiçbir ülke federasyonunun sağlamadığı şekilde (biz nası beceriyosak bunu lan?!) en nefis otellerde kamplarını yapıp, en mükemmel ve konforlu ortamlarda hazırlanmışlardı. Basketbol federasyonu da yeni havalı binasına kavuştu iki günde. Final maçının binlerce liralık biletleri de çatır çatır kapışıldı zaten 'halk' tarafından! Herşey mükemmel, cillop işte. Daha neyine teşekkür edicem, borçlu gibi! Böyle özel, nefis şartlarda, müsâde et de biraz başarılı olunsun yani. Sadece "Cadde" civarındaki parklara felan değil, her mahalleye düzgün bir basketbol potası diksinler, bir koşu pisti felan yapsınlar ilçelere, işte o zaman, belki teşekkür ederim. Gerçi, o zaman da etmem yav! Bunu yapmak görevleri zaten. Hmm? Trafik kazası ve İş kazası Ölümlerinde, dünya şampiyonluklarından alt sıralara inersek; ve haftada en az bi Fransız veya Porto Riko'lu aile kadar da ET yiyebilirsek, bak o zaman teşekkür ederim galiba! Yok, gene etmem. Gıcık biriyim ben!

Başbakanın konuşması da, benzer tuhaflıktaydı. Fekat o, çok daha önceden hazırlanmış teşekkürleri'ni, yarım saat boyunca tane tane, inci gibi sıraladı. Ilımlı bir konuşmaydı, evet! Çok ılıdığında, arasıra bıyık altından gülümsemesine engel olamıyordu. Bu derin gülümsemeleri, son teşekkürünü "okyanus ötesine" ettiğinde doruğa çıktı. 'Maddi ve manevi desteğe' boğulan şımarık bir sporcunun kameralar karşısındaki gevşekliği gibi; galip bir siyasetçi de elbet, tuhaf ilişkilerini ve gizemli yandaşlarını artık açıkça onurlandırabilirdi.

Diğer acayip şey ise: Referandumun ardından yapacakları değişiklerin her birini, 45 dakika boyunca, en ince ayrıntısıyla açıklamıştı Başbakan! (Maçı bekliyodum, dinniyim bari demiştim!) Hakimler ve savcılar kuruluna felan kaç üye atayacaklar, ne zaman, nerden atanacak, nasıl atacaklar nasıl tutacaklar, süper detaylı anlattı hepsini. Yaf niye peki, referandumdan önce kafası karışık insannar için, kimse böyle nefis, ayrıntılı bi açıklama yapmamıştı hiç!? Sinema Filmlerinde "kötü karakter" esir aldığı kişiye, onun canını yakmadan evvel, "nasılsa güç şu an bende" diyerek, uzun ve lüzumsuz açıklamalar yapar. Öyle bişey hissettmiştim ama, alâkası yoktu. Zaten gece boyu bütün siyaset programları, bu konuşmayı, ılımlı olarak yorumladı. Ben de ılındım sonra, sakinleştim. Telefonla bağlanan tüm gazete şefleri de, "Halkın Takdiri" diyerek, durumu yumuşattılar, iyicene ılındım büzüldüm. Halk takdir ederse, hep güzel takdir etmiştir yıllardır zaten. Zırt pırt "Tehlikenin farkında mısınız len" diyerek ani tırsmalar yaratan Cumhuriyet gastesi bile: "Evet' ve Hayır'lar arasında çok fark var. O yüzden sadece sonuçları verdik manşette. Yorum yapma gereği duymadık" gibi laf etti. Nası, çok fark var yav? Yüzde 58, Yüzde 42! Ülkenin yarısı nerdeyse 42. Son cümle de acayip tabii: "Yorum yapma gereği duymadık". Daha şindiden, dikkatli yorumlar yapma endişesi mi başlamıştı yoksa?

Bol bol teşekkürler edilen, tepeleme gurur duyulan, gerek salonda gerekse parti binası önündeki kaldırımlarda ve ev balkonlarında alkışlar patlatılan, bi delirdiğimiz, bi ılındığımız, bi hopladığımız, bi bloklandığımız, müthiş bir 48 saat idi! Bakalım, önümüzdeki günner nasıl geçecek? En azından haftaya ne yapacağımı biliyorum! İş Macerâları'nın "Serbest Meslek" bölümü ile devam edicem.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi – https://rantey.org

Aksamsefasi

gelen kutusu

Cem GÜVENTÜRK

Barış Cem ŞAHİN

C. Çağlar ÖZDEMİR

Selim TANRISEVER

Er CEREN

Serdar AKAR

Merkut ÇÖMEKÇİOĞLU

Ata YENİOCAK

Muzaffer GÜMÜŞSU

GÖKSU GÜL

GALİP TEKİN 25 EYLÜL'DE BİLGİ ÜNİVERSİTESİ SANTRAL İSTANBUL'DA, 27 EYLÜL'DE BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ'NDE ÇİZGİROMAN DERSLERİNE BAŞLIYOR.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi I 16 Eylül 2010 I Sayı: 159
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

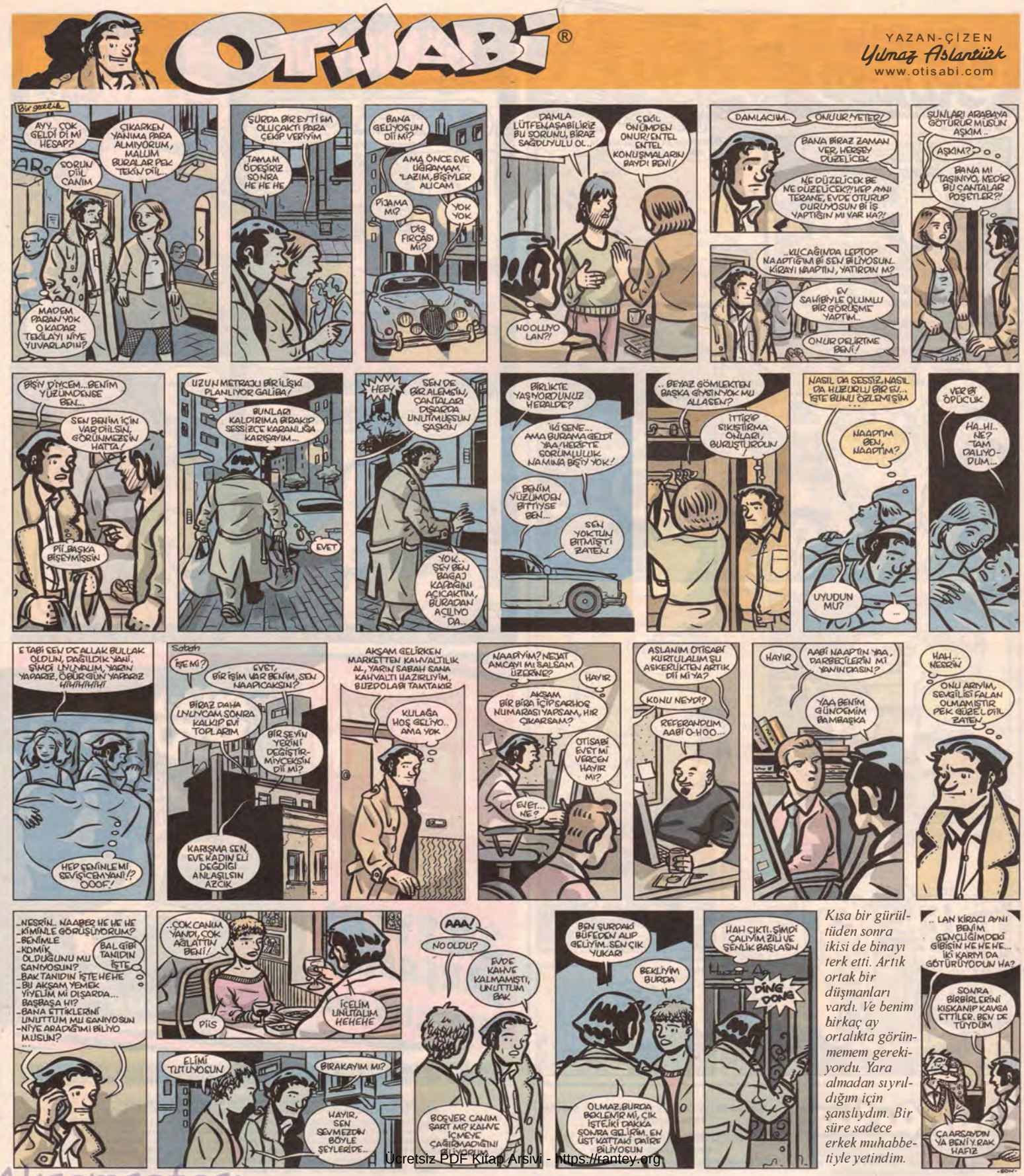
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Ünsal (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
Banka Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamserası

Kısa bir gürültüden sonra ikisi de binayı terk etti. Artık ortak bir düşmanları vardı. Ve benim birkaç ay ortalıkta görünmemem gerekiyordu. Yara almadan sıyrıldığım için şanslıydım. Bir süre sadece erkek muhabbetiyle yetindim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

3. YIL ÖZEL SAYISI

TAM 32 SAYFA!

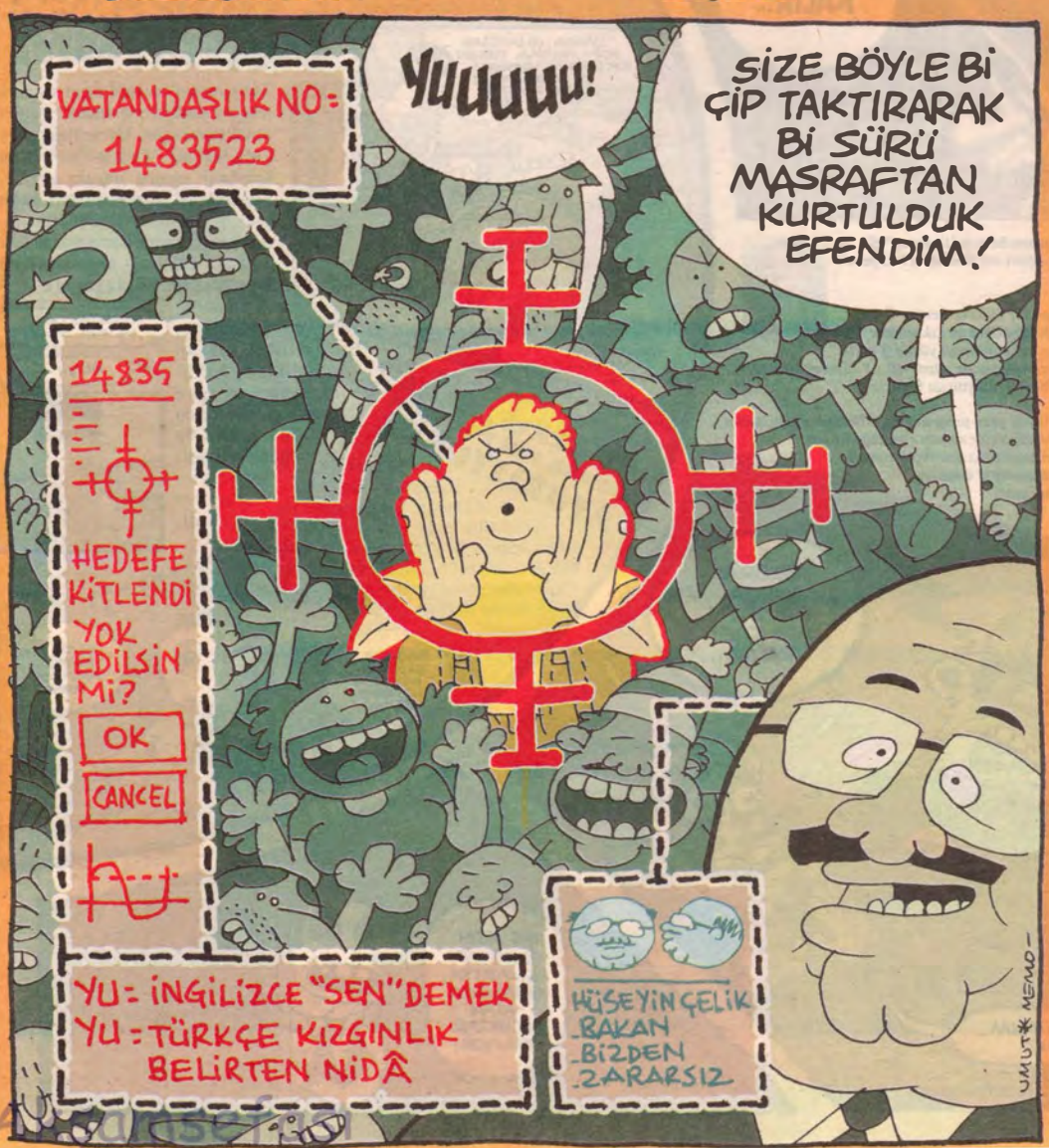
ISSN 1307-7619
23 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2010/39 No: 160
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

Türkiye – ABD basketbol maçında Tayyip Erdoğan'ı yuhalayan 20 kişi kamera kayıtlarıyla tespit edildi, polis yuhalayanları gözaltına almaya başladı.

ENDER YILDIZHAN
YİĞİT ÖZGÜR
FIRAT BUDACI
OKY
GALİP TEKİN
UMUT SARIKAYA
BÜLENT ÜSTÜN
CİHAN CEYLAN
ERSİN KARABULUT
MEHMET ÇAĞÇAĞ
CENGİZ ÜSTÜN
PİYALE MADRA
MEMO TEMBELÇİZER
ALPAY ERDEM
METİN FİDAN
ENGİN GÜNAYDIN
UĞUR GÜRSOY
ANIL DUMAN
CİHAN KILIÇ
EMRAH ABLAK
DENİZ ENSARİ
YAVUZ ÖZTÜRK
GÖKSU GÜL
BARIŞ UYGUR
VEDAT ÖZDEMİROĞLU
YILMAZ ASLANTÜRK
YETKİN GÜLMEN
ERMAN ÇAĞLAR

UYKUSUZ

Bekir Coşkun Habertürk'ten kovuldu.

Baraj suları altında kalacak olan Allianoi antik kenti, referandumun hemen ardından mahkeme kararı beklenmeden kumla doldurulmaya başlandı.

MÜZİKLE TEDAVİ

Karadeniz Teknik Üniversitesi Farabi Hastanesi Başhekimi Prof. Dr. Tevfik Özlü, hastanelerinin yakınında bulunan TRT'ye ait radyo vericisi yüzünden doğum, yenidoğan yoğun bakım, kardiyoloji, nöroloji, kulak burun boğaz başta olmak üzere bir çok servisdeki elektronik cihazlarda parazit oluştuğunu, doktorların tanı koyma ve tedavi uygulamada zorlandıklarını açıkladı. Şimdi de durumu TRT'den dinliyoruz: *"Bu istasyonun 1978'den bu yana yayında olduğu bilinmekte iken istasyona çok yakın bir mesafeye hastane kurulması yer seçimi açısından yanlış bir uygulama olarak değerlendirilmiştir."*

İSTANBULU ÇEKİYORUM GÖZLERİM KAPALI

Aklına gelen her fikri süper sanarak üretime dönüştürme cesareti taşıyan sanatçılarımızdan Merve Hasman'ın Luca Art'taki "Face to Face" isimli fotoğraf sergisi devam ediyor. Sanatçı, bu sergide **gözleri bağlı** çektiği İstanbul fotoğraflarını, **aynaların** üzerine bastırarak (tek ilginçlik yetmez!) sanatseverleri İstanbul'la **yüzleşmeye** (ah aynalar!) davet ediyor. Bulabildiği bütün ilginçlikleri kakalamaya çalışan sanatçı, televizyon röportajını da gözleri bağlı gerçekleştirdi.

AZ BEKLE, SANA BOMBA GİBİ POZİSYON AYARLIYORUZ

Sosyal Güvenlik yasası çıkmadan önce erken emeklilik için iki çocuğunu sigortalatan ve bu yüzden görevden alınan SGK eski Başkan Yardımcısı Veysel Uyar, 10 ay aradan sonra Türkiye Atom Enerjisi Kurumu başkan yardımcılığına atandı.

KAÇ YIL OLDU?

• Obama'nın bir röportaj sırasında tek hamlede sinek öldürmesinin ardından, Hüsnü Şenlendirici, sinek problemini koluna taktığı *'doğal sinekkovar bilezik'*le hallettiğini kamuoyuna açıklayarak hayvan severlerden "tam not" alalı **1 yıl**...

• Telegol programının sunucusu Serhat Ulueren, *"Şimdi burada üzüm mü yiyeceğiz ağacı mı döveceğiz?"* diyerek bağcıyı saf dışı edeli **4 yıl**...

• Serdar Ortaç, *"Biz İtalyan bir şirkete Serdar Ortaç analizi yaptırdık. Serdar Ortaç adına ne çıkarırsak çıkaralım, 500 binin altına inme ihtimali yüzde 3 çıktı. 500 binin üzerine çıkma ihtimalimiz de yüzde 40..."* diyerek istatistik biliminde yüzde **57**'lik bir boşluk oluşturalı **5 yıl**...

• Gazeteci Hüseyin Köycü, parti programında, *"İktidarı almak, seçim kazanmak ham hayalinde hiçbir zaman olmadığımız için programımızda devlet teşkilatına dair hiçbir madde, hiçbir mütaala kaydedilmemiştir"* ibaresiyle "Ufak Parti" isimli bir parti kuralı tam **56 yıl** olmuş.

• Seray Sever'in, kendi şov programı 'Her Şey Dahil'e yetişebilmek için birkaç kez özel ambulans kiraladığı ortaya çıkınca, sanatçı, *"Neye istersem binerim! Nolcak ki!"* açıklamasını yapalı **2 yıl**...

Erzincan'ın Göyne Baraj Gölünde bulunan mühimmat polisle jandarmayı karşı karşıya getirdi. İki taraf da birbirini komplo kurmakla suçluyor.

Halkevleri üyesi 12 kişi yumurtalı protesto eylemine katıldıkları için "silahlı eylem"den yargılanıyor.

Aksamsefasi

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT BLIDACI

Sel felaketinin yaralarını sarmaya çalışan Pakistan'da Amerikan destekli bir darbe yapılacağı söylentileri dolaşıyor.

SELDE BOĞULDU DESEM KİMSE YALAN DİYEMEZ!..

KHH KHKK..!

Tecavüz Arşivi

"Fatmagül'ün Suçu Ne" dizisindeki tecavüz sahnesi bol reyting alınca, Hürriyet gazetesi *"Bu sahne çok konuşulacak!"* başlığıyla başka bir tecavüz sahnesini gündemine aldı. Gazetenin çok konuşulmasını arzuladığı bu sahne (*"çırılçıplak banyo sahnesi!"*) Ateş ve Kül dizisine ait. Dizi geçen yıl yayınlanmıştı...

ŞARKILARIMDAN BİLİYORUM: "AFFETMEM!"

Demet Akalın, Twitter'da kendisine küfreden 18 yaşında bir genç hakkında suç duyurusunda bulundu. Şarkıcı, gencin annesinin ısrarlarına rağmen davayı geri çekmeyince 18 yaşındaki Demet Akalın karşıtı hapse girdi!

KENDİMDEN BİLİYORUM VASIFLI OLMASINA GEREK YOK

Allianoi Kazısı Bilimsel Heyet Başkanı Ahmet Yanaş'ın, *"100 civarında vasıfsız işçinin Allianoi'ye girdiğini gördük. Ne olduğunu bilmediğimiz bir kumla alan doldurulmaya başlandı. Üstelik hâlâ mahkememiz sürüyor, karar çıkmadı. Bu işin koordinatörü AKP Bergama İlçe Başkanı Hasan Şahin'dir,"* açıklamasının ardından, Hasan Şahin derhal açıklama yaptı: *"Bu tarihi eserlerden dolayı baraj su tutmadı. Bu bölgede ciddi bir sulama problemimiz var. Bilim adamları da bu bölgeye dökme-kapama işleminin yapılmasını doğru buluyor. İşçilerin vasıflı işçi olmasına ne gerek var. Basit bir dolgu işlemi bu. Eserlerin zarar göreceğini zannetmiyorum."*

DEMET'E HİÇ BULAŞMAYACAKTIN!..

Burger King'e gönderilen 160 bin hamburger köftesinde Salmonella bakterisine rastlanınca, etlerin bir köpek yetiştirme merkezindeki hayvanlara yedirildiği iddia edildi.

GÖTÜM DEV GİBİ OLDU İNSAFSIZLAR!..

MORALİMİZİ BOZMAYALIM ABİ, BOZMAYALIM..!

Uykusuz spor salonuna alınmadı!

Okurlarımızın bildirdiğine göre, Dünya Basketbol Şampiyonasında maçlara girerken arama yapan görevliler, Uykusuz ve Penguen ve Leman dergilerine propaganda maksatlı kullanılacakları gerekçesiyle el koyarak salona mizah dergisiyle girilmesini engellemişler.

İyi yapmışlar, çok da güzel iyi yapmışlar tamam mı? Ne işi var mizah dergisinin orada? Milli takımımız mücadele ederken sen dergi okursan, nasıl destek olacaksın? Sen maça dergi götür, sonra yanındaki adamlarla beraber "kah kah kih koh" diye dergi oku. Olacak iş mi? Değil. Ya o dergiler, örgütsel dokümanlar salona alınsaydı, internette forward edildiği gibi "aha abi çok komik" diye dergiler tribünleri dolaşsaydı da taraftarın konsantrasyonu bozulsaydı? Ya onuncu falan olsaydık bu yüzden? Kusura bakmayın biz bu vebalin altında kalamazdık. Kahraman görevlileri tebrik ediyorum, bizi büyük vebalden kurtarmışlar.

Münevver Karabulut cinayetinin en az iki kişi tarafından işlendiğine dair bulgular ağırlık kazanıyor.

MÜNEVVER KIZIMIZI AİLEMİZİN ÜÇ KUŞAĞI BİRDEN DELİLER GİBİ SEVİYORDUK... BAŞKASININ GELİNİ OLMASI İHTİMALİ YEDİ SÜLALEMİZİ ÇILDIRTTI!..

TABİ TABİ, SEVEN NE YAPMAZ..!

NE ULAN BUNLARIN ASIL DERDİ?..

12 Eylül'ün darbeci generallerden Tahsin Şahinkaya hakkında F-16 yolsuzluğuyla ilgili olarak TBMM'de soruşturma açılması için imza toplanıyor.

PAŞAM SEN HERŞEYİ ÜSTLEN, İÇERDEYKEN BEN SANA BAKARIM...

İsrail, Filistin'in Beyt Hanun bölgesinde üç Filistinli sivili daha öldürdü.

NİYE ÖLDÜRDÜNÜZ?.

ÇOK SİVİLLERDİ.

BIKTIM BU AŞIRILARDAN...

Akşamsefası

UYKUSUZ 3 YAŞINDA!

3. YAŞIMIZI KUTLARKEN DESTEKLERİNİ ESİRGEMEYEN GALİP TEKİN. PİYALE MADRA. MEHMET ÇAĞÇAĞ. BÜLENT ÜSTÜN. ENDER YILDIZHAN. YETKİN GÜLMEN VE ENGİN GÜNAYDIN'A. AMA EN ÇOK DA 3 YILDIR BİZİ YALNIZ BIRAKMAYAN SİZ VEFALI OKURLARIMIZA NE KADAR TEŞEKKÜR ETSEK AZDIR. DOĞUM GÜNÜMÜZ KUTLU OLSUN. HEP BERABER NİCE YILLARA...

SSS (Sıkça Sorulan Sorular)

Barış UYGUR

1 Dergi çıktıktan sonra ne yapıyorsunuz?

Siz yeni çıkan dergiyi elinize aldığınız andan itibaren hummalı bir koşuşturma başlıyor dergimiz cihetinde. Dağıtımdan sorumlu birimimiz (Nuri) yurdun dört bir yanıyla irtibata geçerek dergimiz nerelere gitti, nerelere ulaşamadı bilançosunu çıkartarak dağıtım üst kuruluna (Orhan) durumu raporlayarak gerekenlerin yapılmasını arz ediyor. ("Abi, Erman aradı, Silivri'de yokmuş dergi" şeklinde) Halkla ilişkiler departmanımız gelen telefonlara bakıyor sonra içeri sesleniyor ("Aslantaş'tan sipariş veren kim, tostu gelmiş", "Memo sex.com'dan siparişini postaya vermişler" gibi).

2 Yayın kurulunuz var mı? Kimlerden oluşur, ne yapar?

Yayın kurulumuz dergideki tüm yazar ve çizerlerden oluşur. Yayın Kurulu dergi çıktıktan sonra bir araya gelerek önümüzdeki hafta izleyeceği yayın politikası hakkında fikir teatisinde bulunur. ("Oğlum dün televizyonda Arnold'un filmi vardı şahane", "Moruk Amsterdam'a gidelim, çok güzel ortam varmış", "Emrahçığım ne işimiz var Amsterdam'da?" gibi) Bu istişarelerin ardından oturuma ara veren yayın kurulu verilen arayı köfte ve piyaz yiyerek değerlendirir ve bir süre münferiden internette araştırmalarını sürdürdükten ("Oğlum şu vidyoya bakın çok komik!", "Aa 120 Megapikselik kamera çıkmış hemen almam lazım!" "Dur be Oky, önce aldıklarını kullan" gibi) sonra ertesi gün buluşmak üzere vedalaşır. Göksu ve Anıl odalarına yerleşerek çizmeye başlarlar. Bu esnada Deniz ve Yavuz köşesini maillemiştir bile. Metin Fidan ise köşesini postaya verir.

Cuma günü toplumsal araştırmalar yapmak ve halkın nabzını tutmak için evlere dağılan Uykusuz yayın grubu, Pazar gününe kadar sürdürdüğü siyasi gözlemlerini Pazartesi masaya yatırır. ("Inception'a gittin mi abi?", "Bülent Arınç'a çok benzeyen adam gördüm Şişli'de", "Otisabi'yi yine yanında dört tane manitayla gördüm" gibi.)

3 Esprileri nasıl seçiyorsunuz? Gündem sayfalarını nasıl yapıyorsunuz?

O hafta için hazırlanan onlarca espri eskizi Pazartesi sabahı masaya konur, herkes beğendiği eskize imza atar, bazı çakal arkadaşlarımız çok beğendiği espriye çok kişi imza atmış görünsün diye fazladan imza atarlar. ("Ulan bu eskizde kırk iki tane imza var, biz kaç kişiyiz ki?") En çok imzayı toplayan espriler, çizilmek üzere Ersin ya da Memo tarafından diğer çizerlere dağıtılır. ("Oky şunu da sen çizsene", "Abi bana kafa iş vermeyin, Cengiz'e verin, benim köşem bitmedi daha", "Olum var ya, bunu ben değil de Cihan Ceylan daha iyi çizer", "Uğur tam senlik karikatür var") Bu aşama çizerlerimizin birbirine en çok övgü yağdırdığı aşamalardan biridir.

4 Gündemdeki olaylardan nasıl haberdar oluyorsunuz? Haber merkeziniz var mı? Nasıl çalışır?

Haber merkezimiz (Fırat'ın bilgisayarı ve Cihan Kılıç'ın berberden aşırdığı Posta gazetesi) çalışmalarına erkenden başlasa da hafta başında yoğunlu artar. Pazartesiyi Salıya bağlayan gece, haber merkezimizden (Fırat'ın bilgisayarı) dumanlar yükselmektedir adeta (Fan'ı bozuk). Gelen haberler derlenir ve yoğun bir telefon trafiğiyle kontrol edilir. ("Vedat abi bu haber geçen haftanın haberi miydi ya?", "Umut gerçekten böyle mi demiş bu dangoz", "Alpay anlattı oğlum bisikletle giderken görmüş" şeklinde)

5 Kapağa nasıl karar veriyorsunuz?

Salı sabah erken saatlerde iyice yorgun düşmüş olan ekibimiz kendi işlerine ara vererek derginin kapağı için toplantıya başlar. Toplantı süresince mecliste grubu bulunan partilerin grup toplantıları izlenir, siyasi liderlerin grup konuşmalarından satır başları çıkartılır, yeni çıkartılan yönetmelik ve tebliğler incelenir, Resmi Gazete içeriği ve Yargıtay içtihat kararları değerlendirilir. Saygı duruşu ve İstiklal Marşının ardından ara verilen toplantı sonucu genellikle kapak konusunda bir karara verilemez.

Salıyı Çarşambaya bağlayan gece devam edilen çalışmalarda artık fikir ayrılıkları iyice azalmış ("Evet lan bunu yapalım, yoksa yine geç kalacağız", "Ahahaha komikmiş lan bu, yapalım işte bunu") kapağımız şekillenmeye başlamıştır. Zaten ondan sonra Fırat Yaşa, Vasvas ve Hakan Karataş uykulu gözlerle derginin sayfalarını matbaaya gönderirler. Onlardan başka hemen herkes bir köşeye kıvrılıp uyumuştur bile.

6 Biz de sizinle sabahlayabilir miyiz? Biz de gelsek bir sabahlama gecesi bir köşede dursak olur mu?

Olmaz. Yahu lokantada yemeği beğenince gidip mutfakta yemeğin başında bekliyor musunuz? Ya da Bindiğiniz şehirlerarası otobüste ikramı beğenince şoföre "Ben de sizinle bir süre seyahat edeyim, Malatya'dan Kütahya'ya, Bilecik'ten Mardin'e öyle gezelim beraber" diyor musunuz? Öyle sanıyorum ki demiyorsunuz. Hayır, biz kendimizi değil sizi düşünüyoruz zira iki gün üst üste dışarı çıkmadan, dur durak vermeden çalışırken en az %30 oranında insanlıktan çıkabiliyoruz. Bizi öyle görmenizi istemeyiz.

7 Hükümet hiç mi iyi şeyler yapmıyor, onları neden çizmiyorsunuz?

Şimdi öncelikle hükümetin, yaptığı iyi işleri duyurmak için basın bürosu var, basın sözcüsü var bir de sayıları pıtrak gibi çoğalan "hükümete toz kondurmayan" her gün "hükümet güzel şeyler yapıyor" yazan bir alay gazete televizyon var. Hükümetin yaptığı iyi şeyleri duyurma görevi onlara kalsın da "Çok iyi de oldu çok güzel iyi oldu" başlıklı karikatürümsüler sayfalarımızı sarmasın. Onları çizen var zaten.

8 Muhalefeti niye eleştirmiyorsunuz?

E eleştiriyoruz? Muhalefet de neredeyse iktidar kadar konuk oluyor karikatürlerimize, Ordu da, Yargı da. Ha belki daha az ama ne bileyim, muhalefet partilerini "niye yol yapmadınız?" diye mi eleştireceğiz, "siz niye atamalara torpil karıştırdınız?" diye mi?

9 Neden apolitiksiniz?

Değiliz. Sadece şu var; politika denildiğinde akla her ne kadar önce siyasi partiler, meclis komisyonları, siyasetçilerin yapıp ettikleri gelse de, Tuzla'daki işçilerin ve madencilerin çalışma koşulları, genetiği değiştirilmiş gıdalar, merkezi sınav sistemindeki şaibeler, üniversitelerde yaşananlar aslında "politik" sanılan diğer şeylerden daha politik gibi geliyor bize.

10 Memo gerçekten evli mi?

Üzgünüz, Memo gerçekten ve uzun süredir evli. Yaklaşık bir dört yıl kadar geciktiniz.

11 Gerçekten çizdiğiniz gibi misiniz?

Hayır, hepimiz kanlı canlı insanlarız, bildiğin metabolizmamız var, karikatür karakterleri değiliz yani. Sakın ola ki bunlar çizdikleri gibidir diye düşünüp kafamıza çizgi filmlerdeki gibi örs falan atmayın, çok acıyor.

12 Amatör sayfasına çizdiklerimi nasıl gönderebilirim?

Öncelikle muhtardan iki adet fotoğraflı ikametgâh alın, o ikametgâhları kaymakamlığa giderek apostel tasdik yaptırın, kısa özgeçmişinizle beraber bir zarfa koyup zarfı bir şişenin içine koyun ve denize bırakın. Daha sonra yazıp çizdiklerinizi Çarşamba günleri akşamüzeri dergiye getirebilir ya da postayla yollayabilirsiniz. Elektronik postayla biraz zor oluyor onu söyleyeyim.

13 Akıl Fikir Ofisini küçültüp onun yerine de Fırat koyabilir misiniz? Hatta direk 16 sayfa Fırat koyun. Dergiye verdiğim paranın bir kısmının Barış Uygur'a gitmesini istemiyorum.

Tamam, sen Uğur'a 16 sayfa çizdir biz de koyarız. Dergiye verdiğin para kısmına gelince, bu hafta itibariyle benim haftalıkta 1 lira 75 kuruş kesinti yaptılar, o yüzden merak etmene gerek yok. Ayrıca alacağın olsun.

14 Neden bazen işlerinizi yetiştiremiyorsunuz? Koca hafta var, iki saatte çizip koyacaksınız, nedir yani?

Valla iki saatte bir tam sayfa köşenin ancak bir karesinin sadece kurşunu bitiyor. Çizilecek konunun bulunduğunu varsayarsak bile daha bunun kurşun kalem üzerine çinisi var, balonları var, boyaması var. Her birine ikişer saat desek –ki kimi etaplar daha uzun sürüyor–, tek bir kare sekiz saatte tamamlanırsa a şehrinde b şehrine giden bir havuz kaç günde dolar siz hesaplayın artık. Öyle kolay olmuyor yani. Ha ben yazıyorum daha mı çabuk bitiyor? Valla bitmiyor.

15 Çok para kazanıyor musunuz? İyi para kazanıyorsanız ben de yazmayı çizmeyi düşünüyorum.

Valla hiçbirimiz bu işe girerken "ulan şu kadar kazansak ne olur" diye hesap yapıp başlamadık. Çoğumuz işe başladığımızda hiç para almıyorduk, işe girerken sormak da gelmemişti aklımıza. Herhalde hesabımız para kazanmak olsaydı da sorsaydık şimdi bu işi yapıyor da olamazdık. Ha şimdi iyi para kazanıyoruz, aramızda en çok parayı da Otisabi kazanıyor mesela ama online pokerden kazanıyor. Ben kapı kapı dolaşıp ansiklopedi pazarlıyorum ama Vikipedia yüzünden işler durgun. Ama siz zengin olmak için Uykusuz'u gözünüze kestirdiyseniz orta uzun vadede size bir zengin olma ihtimali görünmüyor. En iyisi merkezi yerde bir büfe, biraz da bunun üzerinde düşünün bence.

16 Ender Yıldızhan neden yok?

Ender öyledir, kah çıkar gökyüzüne seyreder alem onu, kah iner yer yüzüne o seyreder alemi. Ya da tam tersi, bilemiyorum. Ama bana var gibi geliyor, bak mesela bu hafta 29. Sayfaya. Var yani Ender Yıldızhan. Ama bazen onu göremiyorsunuz. Eğer hafta boyu yaramazlık yapmazsanız, siz de Ender Yıldızhan'ın köşesini görebilirsiniz. Matrix'i hatırlayın, aslında kaşık da yoktu değil mi? Ender Yıldızhan da öyle, kaşık gibidir. Varlık yokluk derdini, kafasından silmiş bir kardeşimizdir. Kimine göre vardır, kimine göre yoktur. Hikmetinden sual olunmaz.

17 Şelaleli ilçemizde çok okurunuz var, neden burada imza günü düzenlemiyorsunuz?

Ama biz o imza günü bu imza günü koşturursak dergiyi kim hazırlayacak? Sadece imza günlerinden müteşekkil bir hayat güzel mi olurdu bilmiyorum ama o günlerde imzalayacak bir şeyler de olması lazım. 81 vilayete imzaya gitsek, yıl yetmez, bir buçuk yıl dergi çıkmaz. Yoksa Şelaleli ilçesi, bizim de çok sevdiğimiz, şelalesini merak ettiğimiz, her gece yatmadan önce "acaba nasıldır" diye düşündüğümüz bir ilçemiz.

18 Blog yazılarımı derginizde yayınlar mısınız? Hatta yayınlasanıza, ne duruyorsunuz?

Yalvarırım sus. Blog dalında güzeldir.

Akşamseferi

YİĞİT ÖZGÜR

YİĞİT TULGAÇ DESTANI

cihan kılıç

Akşamsefası

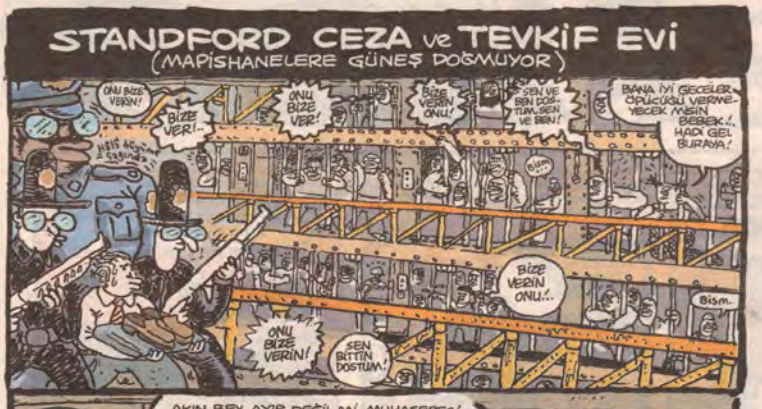

Aksamsefası

POP MÜZİK TARİHİ

1997	2010
Kayahan, "Atın beni denizlere" albümünü çıkardı..	Doğuş, yarı baygın şekilde sahile vurdu...

STAMBOUL HİQUAYELERİ

Mühendishane-i hümayûn talebesi olan Raif tahsilinin ilk yılında (hazırlıque.) yani dostlar arasında "ve derhal kaynaştığı bu yeni bir gece o hiç görmediği Pera'ya gitmek için plan yaptı... Sekiz cihanın dalkavuklarının yaltakçılarının ve kalpazanlarının buluştuğu Pera'da bahtındığınız güneşin doğuşunu bir talebe evinde geçiyatta (check-yatta) izlemek, ah ne bedbahttır yarabbi. Carmen faiyetinin dediği gibi "Umit nahoşların en nahoşudur" Ve fakat, ne gam, zira her hürriyetin hazırlayıcısı bilir ki; Hazırlıque'den arkadaşlar sonradan pek zıkkım olmaz, samimiyetleri devam etmez...

YAHU RAİF NERDE KALDINIZ BULMA MUŞ HİÇ NOHUT GİBİ YEŞİLDİK BURADA
SEKİZ OKLU HÜNKÂRLAR PAŞA BABAMI UYANDIRACAKSINIZ
Papa baba olduğum için dersi yeni soruyorum ve Fakat hakkımı bi' kerre Uyumuş yok..
ŞEYHÜLİSLÂMIN BAŞINA NELER GELDİ.. UA PORU MAKİNESİNİ ARABA KİŞİSİNİ ALDIM DEDİM.. HAYAT ALANLARI DEĞİL, KENDİ CİNSİ PAZARLAMA YAPTIĞI İÇİN BİR TÜRLÜ BİTMEDİ.. HADİ BEN DE GİDİYORUM..
İyi
BEŞİKTAŞ'DA LAKİRDİYİ MEŞHUR TRAMVAYA KAPIŞ YOK..
MÜDİR HAKKI! AÇILIYET AÇILIYET..
KAFE DE MONMİR'İN MEŞHUR KALLAVİ OLUR... BÜTÜN GECE RAKI İLE GÜLEN ÇALGILARIN ŞENLİĞİNİ YAPAN OLUR... EN ÖNDE, AN PANDEMONYUM YARATAN DA ODUR... ONUN ADI MEŞHUR GALATALI MAHALLESİNDE BAKKAL..
VALLAHİ DİR GEÇ KALDIK... NAHOŞUN YÜZÜNÜ GÖRMEK HAMAM KANTOLARINA SÖYLEMİŞTİR DE PERDAHLAMA BİTMİŞ TİP BİLE... SUBAT BAŞLAR... YAHUBİSİM SUBAT..
VALİNİZ MAHOŞUN YÜZÜNÜ HAMAMDA GÖRE CEKSEN, BENİM GİBİSİNİZ YÜZÜNÜZÜ AZİZ DOSTUM MOZ.. BİZ BİRİNİ GÖRÜNCE ÖLÜRÜZ DE.. BİRİ BİZİ GÖRÜNCE ÖLÜR MÜ?
YAHU HAMAMDAKİ BEREDİ BİR ADAM.. MOLOZ DÖKMEK ZANNEDİP ÜZERİNİZE ATMAYIN.. ZATEN BU SAATTE İÇTİĞİ PANDOMYUN YERİ AÇIKÇA BİLİYORSUNUZ..
İYİ HAMAMCILIK YAPMIŞ İYİ KAFE DE İŞLETİYOR..
ASMALI MESCİD'DE YÜZÜNÜ GÖRMEK MÜMKÜN OLMAYAN MÜŞTERİLERİ VARMIŞ.. KİMMİŞ BUNLAR?
NECİP BEY FESİNİ DÜŞÜRDÜ GİBİSİNİZ.. İŞ PEŞİNDE BİRİNİ GÖRÜNCE KAÇMAK..
NAHOŞUN... BÜTÜN ŞEHİRBEYİ RESTAURANT'TA BİSİKLETİM.. MADEM SİZİ... LAKİN BAŞKA HAMAM..
RAİF, NE YAPTINIZ BÜTÜN GECE SUSTUNUZ BUSTUNUZ.. NEHOŞUN DE KUSTUNUZ... İSTİFRAR ETTİNİZ.. GAYRET BİR... GAYRET AZİZİM, GAYRET..
AND OLSUN Kİ BİZ O MAHALLEDİ İŞ... LAKİN BAŞKA HAMAM..
AA, HAZIRLIQUE'DEN ARKADAŞIM MOİZ BU... NEYSE HİÇ SELAM ETMEYİM.. SUKUNETLE GEÇİP GİDİYORUM YANINDAN..
AZİZİM GEÇEN GÜN ŞİŞLİ'DEKİ YENİ KULÜPE LİNDİ KÖMÜRE UĞRADIM... BİR HANIM VARDI.. AMA HANIM Kİ NE HANIM.. BÖYLE AK TOPUK, BÖYLE TOP TOP GERDAN GİBİ.. DİVA GİBİ HAYATIMDA!
ULAN BUNLUN DA BAŞKA ARKADAŞLARI YA TOPUK, YAHUT GERDAN...
BEN DERS NOTLARINI FOTOKOPİ ÇEKTİRİCEM RAİF... İSTER MİSİN?
'ALA OLUR!
FİN.

Mürekkep eden : MONSİEUR BOYADJI ZADE OUMUT EFENDİ
Klişeleri Alan : KLİŞECİ AGOP
Baskı : ZİMMERMAN MATBUAT

Hamiyon Aylık Karikatür No: 4
Beyoğlu - İSTANBUL

Akşamsefası

KARTIMI YUTTU!

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

23 numaraydım. Banka çalışanlarından birinin aniden kalkıp gitmesi, diğerininse müşteri kabul etmeyi bırakıp para saymaya başlamasıyla tek kişiye kalmıştık. Bu durum, biz numaralılarda biraz gerginliğe yol açmıştı ama aramızdan henüz *'olmaz ki canım!'* şiddetinde kurumu suçlayan biri de çıkmamıştı. 21 numara yandığında kimse ayağa kalkmadı. 21'in aramızda olmamasını sırasını bekleyen bütün banka müşterileri gibi ben de sevinçle karşıladım. 21'in yokluğunu kesinleyen zil sesi duyuldu. Dosyalı ve yaşlı bir adam ayağa kalktı. Ayağa kalkan yaşlı adam, bankoya yönelmeyince, onun tüm evrak dünyasıyla birlikte hazırlıklara erkenden başlayan bir emekli olduğunu anladım. 22'de yoksa işim iş, diye düşündüm. Ne yazık ki 22 tam yanımda oturuyormuş. 23, ben olduğuma göre, erkenden ayağa kalkan emeklinin işini halletmek için yaşadığı heyecan devasa boyutlarda olmalıydı. Yüzüne baktım. Elindeki fatura, tüm şehrin ortak gideriymiş gibi heyecanlıydı. Dili biraz sonra banka çalışanıyla yapacağı konuşmanın sabırsızlığıyla çıkıp çıkıp dudaklarını yalıyordu. Ağzının içinde, *'efendim', 'elektrik', 'fatura', 'müteakip'* gibi kelimeler büyük bir sabırsızlıkla gün yüzüne çıkmak için sıralarını bekliyor olmalıydılar. Herhangi bir kurumun hatası karşısında elindeki geniş dekont arşiviyle çok canlar yakabilirdi. Emeklilik sonrası, evraklarla olan tek bağlantısı faturalar seviyesine kadar gerileyen, dedem kalitesindeki bu adama karşı sıcak hisler beslemeye başladım. 17 TL Avea faturası ödemenin mümkün olduğu bir hayatın varlığını ispatlıyordu. Şimdi oturduğum yerden yüksek sesle, "Erken kalkan yol alır!" ya da "Bugünün işini yarına bırakma!" diye bağırsam, gelip yanaklarımdan öpecek gibiydi. 22'nin işi biraz uzun sürdü. Bankadaki işi hiçbir zaman uzun sürmeyen biri olarak, 22'lerin bankonun önünde, yüklendikleri ayaklarını değiştire değiştire ne tür işler çevirdiğini merak ediyorum (Uzun süre kotlu bir erkek götü görmek biraz sinir bozucu). Hadi bizler neyse de, faturanın daha ilk ödeme tarihinde sinekkaydı tıraşı, 30 yıllık kravatı ve kolonya kokularıyla kaşları cumhuriyet tarihine doğru uzayan bu emekli büyüğümüzü bu kadar bekletmek, bana kalırsa bir tür adli suçtu. İçeri telaşlı bir kadın girerek bankoya doğru yöneldi. Sıra numarası almadan yaptığı bu hamle, bütün numaralı banka sakinlerini *'Bakar mısınız!'* isimli bir duygu patlamasının eşiğine getirdi. "Ayy numaram geçmiş, 21'di benimki," dediğinde, duygularımızı dizginlemek zorunda kaldık. Numarasını aldıktan sonra dışarıda başka bir işini halledip gelen bir kurnazla karşı karşıyaydık. Bana kalırsa yaptığı bir tür adi suçtu.

Para saymayı bitirip yeniden numara yakmaya başlayan görevli 21 numaralı kurnazı aldı. 22'nin işlemi hala devam ediyor. Kendisi hepimizin nefretini kazandı. Onu, *'artık bu kadar da olmaz!'* sivriliğinde mızraklarımızla sırtından vurarak bankonun önüne yığmaya hazırız. Tam bu sırada, bütün bankayı dolduran ve gittikçe yaklaşan bir topuk sesiyle 22'ye olan ilgimiz dağılıyor. Kafalar, sesin geldiği tarafa, merdivenlere doğru dönüyor. Daha önceki tecrübelerimden bankalarda yükselen topuk seslerinin büyük oranda bacakların habercisi olduğunu biliyorum. Ülkemiz bankacılık tarihinde bazı kadın çalışanların birbirleriyle kreasyon yarışına girmesiyle, çıkardığı topuk sesinin sımsıkı bilincinde olan bacak sayısında önemli artışlar yaşandı (içinde ziraat ve halk olan bankalardan bahsetmiyorum). Topuklar, merdiveni bitirip düzlüğe ulaşınca desibelini iyice yükselterek bize doğru yaklaşmaya başladı. Erkek numaralılar olarak, oturduğumuz koltuklarla banko arasındaki yolun bir podyuma dönüşmesinden memnunduk. Kötü mizaha yatkın bazılarımızın, Kıvanç Tatlıtuğ'un bu tür durumlar için kendilerine hediye ettiği sözleri içinden tekrar ettiğine eminim. Ama Topukların elinde bir çanta falan olmadığı için finali nasıl bağladıklarını tahmin edemiyorum. Topuklar, yürüyüşü boyunca güçlü bir mıknatıs gibi kafaları kendine doğru yönlendirerek tam önümüzde durunca, kendisini iyice inceleme fırsatı bulduk.

Yanında beliren bu 1 numaralı varlık karşısında kıpır kıpır olan 22 numara artık umurumuzda bile değildi. 1 Numara'nın ayak bileğinde bir akrep dövmesi olduğunu gördüm. Bankacılık sektörüne girmeden önce yaptırılan, ama artık istenmediği için kafasına iki üç seans lazer yiyerek silikleşmeye başlamış yaşlı bir akrepti bu. Kötü bir dövmeydi, fakat sarışın ve seksi bir dizayna sahip Topuklu'nun asi geçmişini haber vermesi bakımından bir belge niteliğindeydi. Hayallerimle sıkmak istemem ama, Topuklu, Billur Kalkavan kadar eski *akrep dövmesi* yerine, Penelope Cruz gibi gizemli bir *sayı dövmesi* tercih etse, numaralarla dönen bankacılık dünyasına daha çok yakışabilirdi (*fotoğraflarda Penelop Cruz'u farklı günlerde bankadaki işlerini hallederken görüyorsunuz*). Zil sesini duyunca dürtülmüş gibi aniden ayağa fırladım. Fakat tabelada '23' yerine '531' yazdığını görünce oturmak zorunda kaldım. Önümdeki sıradan bir kadın ayağa kalktı. 22'yle aramda matematiksel olarak kimse yokken, aniden üç basamaklı bir kadının belirmesi can sıkıcıydı. Banka, *22'den sonra 23 gelir* gerçeğini yok sayıyordu. Yeniden yankılanmaya başlayan topuk sesiyle birlikte yeni bir şölene hazırlanan numaralı erkeklerin arasına geri döndüm. Gidiyordu. Akrebi merdivenlerde kaybolduncaya kadar birlik ve beraberlik içinde izledik. Zil sesini duyunca tabelaya baktım. Nihayet sıram gelmişti. Akrep şölenleri sırasında benim 23 numara olduğumu ispatlayan küçük belgeyi konfeti seviyesine kadar parçaladığımı fark edince, sanki bir suç işlemişim gibi emekliye baktım. Kimseyle alakası yoktu, belki bininci defa elindeki faturalara bakıyordu. Bankoya doğru ilerledim.

Her basışın bir işleme denk geldiğine inanmıyorum. İşlemimi yapan banka çalışanı sanki Word kullanıyormuş gibi sürekli klavyenin tuşlarına basıyor: ("*23 numara bankamıza gelerek bir havale işlemi gerçekleştirmek istediğini söyledi, ben de 'hesap numaranızı alayım' diyerek işlemi başlattım. Uzun süre, özür dileyerek çantasını aradı, nazik ama biraz dağınık bir insan. Sonunda buldu. Hesap numarası 323461'miş...*") Onca tuşa rağmen işim kısa sürüyor. Ben daha bankodan ayrılmadan 24 numara için hesap vaktini müjdeleyen zil çalıyor. Bankadan çıkarken, Emekli'nin "Şimdi efendim, bu eylül ayına ait elektrik faturası..." diyen sesini duyuyorum. Bence Emekli 24 numarayı sonuna kadar hak ediyor.

Dışardaki ATM'nin yanından geçerken, "Kartımı yuttu!" diyen kalın bir ses duyuyorum. Durup sesin sahibine bakıyorum. Kartı yutulan, yaklaşık 1.90'lık boyuyla istese ATM'nin canını yakabilecek bir dev. Tuşlara dev parmaklarıyla 'basmak' fiilinin sınırlarını zorlayan müdahalelerde bulunuyor. Hareketlerinden anladığım kadarıyla; bankadan içeri girerek hesap sormak istiyor ama bir yandan da ATM'nin kartını geç de olsa geri vermesi ihtimaline karşı olay yerini terk edemiyor. Sırada bekleyen üç kişiyle beraber ben de ATM'ye yaklaşıyorum. Hep beraber ATM'nin kart yutan incecik ağzına bakıyoruz. İçimizden biri, "İçeriye haber verin," diyor. Toplumsal huzuru sağlayan kurallar olmasa ATM'yi yumruklamayı tercih edecek olan Dev, bir anlık kararsızlıktan sonra banka kapısından içeri giriyor. Dev'in sıra numarası veren dokunmatik ekranlı numaratöre giderek sırasıyla, *Bireysel işlemler/ Kavga* tuşlarına bastığını hayal ediyorum. Saate bakıyorum, işe gitmek için daha vaktim var. Peşinden içeri giriyorum.

budaci@gmail.com

Aksamsefasi

Bir Gazgecesi Kisasi

Akşamsefası

GALİP TEKİN 25 EYLÜL'DE İSTANBUL BİLGİ ÜNİVERSİTESİ SANTRAL İSTANBUL'DA, 27 EYLÜL'DE BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ'NDE ÇİZGİ ROMAN DERSLERİNE BAŞLIYOR

GALİP TEKİN'İN İLK ÇİZGİ ROMAN ALBÜMÜ "MİRZA" ÇOK YAKINDA

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Anılarından kale yapıp sığınsa bile
Yetmez yalnız başına bir ömür bir kişiye"
Özdemir Asaf

• Doğuma giren talihsiz babalardan biriyim. Yok öyle bir tasalı gerilim. Doğdu Can Ilgaz ve ilk tehlikesini doktorunun elinde kayarak geçirdi, "N'oluyo yav?" dedim içimden. Sarı bir ışığın altına yatırdılar, burnu basık, yüzü buruşuk oğlum yattığı yerden bakınıyodu. Gittim, ben de ona baktım, bu kadar mı küçük olur insan. Parmakları iyice oyuncak gibiydi. Uzattım elimi, minik parmaklarla tokalaştım, Ecevit gibi. İlk temasımız buydu Can'la. (Şimdi onikiyi devirdi çahal, yedinci sınıfta. Bizim orta-iki oluyor!)

• "Cevab Veremedi" adlı dini bir kitap var...

• Leman'dayken Ahmet Yılmaz'la bir oyunumuz vardı. Oyun da denemez esasen, tek bir hareket: Birimiz odadayken, diğeri kendi içeri girmeden, bişey yuvarlardı içeriye. Buruşturulmuş bir kâğıt en çok veya şişe kapağı ya da ayakkabı falan, her neyse. Yıllarca, ara ara, oynadık bu tam oyun olmayan oyunu Ahmet'le, kulakları çınlasın...

• Kendisi sağlıklı bir ilişki kuramayıp, başkasının aşkına karışan korkak niteliksiz, azalarak bit!...

• Türk'ün Haluk Bilginer'le imtihanı...

• Rahmetli Turgut Özatay, çok filmde izlediğimiz bir oyuncuydu. Hele ki (gene rahmetli) Kemal Sunal'ın "Üçkâğıtçı" filminde bir korkma sahnesi var ki, defalarca seyretsem doyamam. Teknik becerilerim olsa koyacam facebooka macebooka. Neyse, abim bi gün aynı dolmuştaymış Turgut Özatay'la. Biraz sonra alkollü bir adam binmiş dolmuşa, yüksek sesle konuşup gülüyomuş. Sonra, Özatay'ı farketmiş, "Vaay abim, nasılsın, seyrediyoruz hep" demiş. "Eyvallah, sağol" demiş Turgut Özatay. "Film adamsın abim, kral adamsın" diye devam ediyomuş sarhoş. Turgut Özatay gülümsüyomuş. Nihayetinde "Palavra adamsın abim, palavrasın, palavraaa!" diye iyice coşmuş adam. Yılların tecrübeşiyle tebessümünü bozmamış Turgut Özatay. Bu nasıl bir oyuncu-seyirci ilişkisi yav?! Allah rahmet eylesin...

• "Ah Belinda" için "Ha, şu annelerin hiç anlayamadığı film mi?" dedi bi arkadaşım. O filmin beni benden alan detayı **Dunganga!** Kimse o çocuk düşmanı şerefsiz?!

• Nikahta "Yetmez ama evet" diyen damat olaymış ya...

• Kayseri'deydik, on-onbir yaşlarımda. Funda da benden dokuz yaş küçük işte. Evde sıkıntıdan, kılıklara girip korkutuyorum onu: Pamuktan sakal, eski bi şapka, çarşaf felan. Alıştığı için, bi saniye korkup sonra anlıyo Funda. Bi gece, aile dostlarımız geldi, kızları var Safiye diye, kız kardeşimden bi yaş büyük. Ben gene kılığa girdim, salonda kızlara belirince, Funda gene rutin saniyeyi takiben güldü. Fakat Safiye mahvolmuştu. Morarmaya başladı, yanyan yürüyodu. Tam mor olmasa da lila bi renk edindi. Hemen kılıktan arınıp kendim oldum! Gözleri açılmış, yavaş yavaş, yan yan yürüyodu! Yazık, bi de ağzında kesme şeker vardı, şeker dudağının kenarına kaymış, yarısı dışarı çıkmıştı. Ben de acaip korktum. Allahtan kısa sürede toparlanıp sakinleşti kız. Annem su içirdi falan. Oyun yapacam diye az daha helak ediyodum kızı be. Ara ara geliyor aklıma...

• Bebekler, çocuklar falan sabitlenip bakınca, huylanıp "Bakma öyle be" diyen insanlar... Susuyorum...

• Valla da hastası oldum Doktor House'un! Çok acayip dizi kahramanı, senaristlerine helal olsun. (Diğer adamım da Taub oluyor, meraklısına.) Hayatımda gördüğüm kanlı canlı, gerçek doktorlardan en karizmatiği Prof. Agop Katoğyan. Cildiye uzmanı. Henüz yaşarken, halk arasında "Çaresini bulursa Agop bulur", "Agop bile derman olamadı" şeklinde deyimleri olan bir hekim. Vitiligo lekeleri için götürmüştü babam, tek kolu yoktu Doktor Agop'un. "Tam bi tedavisi yok oğlum" dedi. "Olursa, yazarız, açıklarız, haberimiz olur" dedi. Bi de "Üzülme" dedi, "lekeye mekeye üzülme" dedi, katlanıp iğnelenmiş ceket kolunu gösterip "Bak ben üzülmüyorum" dedi. Duayen, nam-ı diğer Kolsuz Agop! Profesör Katoğyan'ın bi özelliği de asla gasteye, televizyona konuşmaması. Hiç, sıfır. Sadece bir kez Hürriyet Pazar, yakın çevresinden fotoğraflarını toplayıp bir sayfa yapmıştı, gecikmeli olarak tebrik ederim. Agop Hoca'ya da nice yaşlar dilerim...

• Çok duymuş olmak, ama çok: ÇAYIN ALTI!..

• Bu yaz Cengiz Üstün'le beraber Gümüşlük'te, beyaz saç ve sakal sahibi, gayet inceci bi abiyle tanıştık. "Gümüşlük'e dışardan gelen ilk insan benim çocuklar" dedi, "Ben ve arkadaşlarım keşfettik burayı!" Abilerin grup, uyanmış ortama, manzaraya, 1970'in, 71'in yazlarını komple geçirmeye başlamışlar. "Kızlı erkekli girerdik denize, köylülerin bazısı yadırgıyodu, bazısı da hemen arkadaş oluyodu" diye anlattı. Nihayetinde oraya yerleşmiş ama sahilde dill, köyünde kalıyo. "O halde size "Gümüş Baba" diyebilir miyiz?" dedim, "Diyin" dedi. Bi yandan dergiye yazımı yazıyodum, "Aferin, mesaisini aksatmayan adamı severim" dedi. Kral adamsın Gümüş Baba! (Bu arada, Cengiz'le beraber twitter'da Pi hareketini başlatıcaz, ansızın karar aldık!)

• İbrahim Üzülmez'in sağbek oynaması, direksiyonu sağda araba gibiydi yav...

• Tarık Akan'lı, Hülya Koçyiğit'li bi filmde de, inşaat işçisi arkadaşları, kızla her buluşmadan sonra Tarık Akan'a "Dik gibi durdung mu lan, dik gibi" diye habire soruyorlardı... Dik gibi, daha da çıkmaz aklımdan!...

• Çok orjinal, fevkalade enteresan okuyuculara sahibim ne güzel. Bunlardan Gamze Kurt, yazımın bi yerinde 'kivi' kelimesini geçirmemi istemiş, çünkü niye, arkadaşlarıyla iddiaya girmiş! Geçirdim mi vaktini, bilmiyorum, iddiayı kaybetsen de kalbimi kazandın Gamze. Daha da tuhaf, İnan Ketenciler, kaybettiği kedisi Gazoz'u anmamı istemiş. Analım gitsin Gazoz'u! Şen de yeni kedi bağla İnan, kedi candır. Son olarak, Ömer Altan, kaydettim numaranı, işallah seyredecez beraber maç, Milli maç, tercih sebebidir. Okuyan tüm insanlara teşekkürler, selamlar...

• Anlamadığım bi şey: Kâğıdı bulan Çinliler'in, şimdi daha düşük kalitede kâğıt üretmeleri...

• Kıbrıs'taydım, otel lobisinde bakınıyodum öğle vakti, çok yaşlı bir kadını kollarına girmiş, getiriyodu iki kişi. Kadını kumarhaneye sokup, makine başına yerleştirip gitti hafızlar. Kadın mumya gibi, mihenk gibi saatlerce orda durup oynadı. Gece vakti gene gelip aldılar. Günlük normal durumları buymuş meğer. Şaştım kaldım. Teyze mi kumar delisi, başlarından mı savıyolar günbegün, çözemedim. Muhtemeldir, ikisi birden de olabilir...

• Rahmetli aktör Sami Hazinses, vefat döşeğindeyken, isteği sorulunca "Hamır" demişti, bi aklımdan çıkmaz da odur...

vedatozdemiro@gmail.com

Aksamsefasi

ARMUTLAR

"POSTAYLA GELEN"

oynayanlar
barış • oky • uğur • ersin • orhan • yılmaz • emrah • memo

yazan, çeken, fotoşoplayan: memo tembel çizer

Sokakta medeni yatakta barbar (Gaddar)

AYOĞLUAK!

Yetkin Gülmen

Akşamsetası

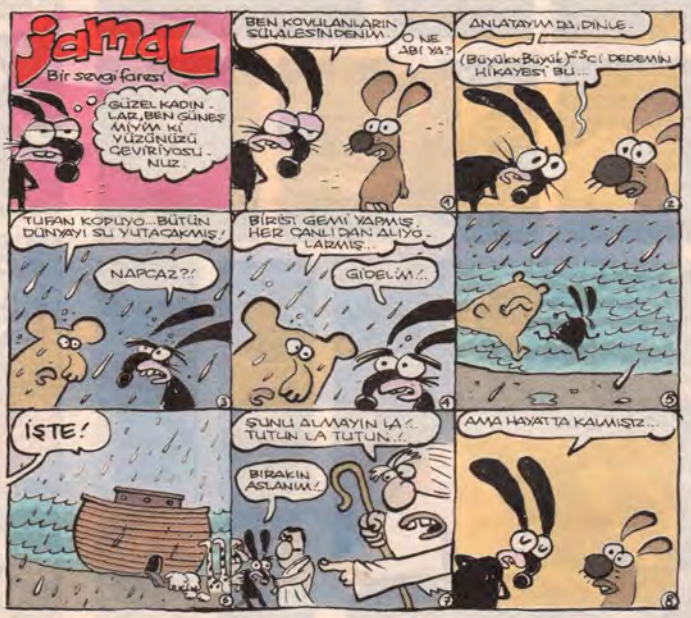

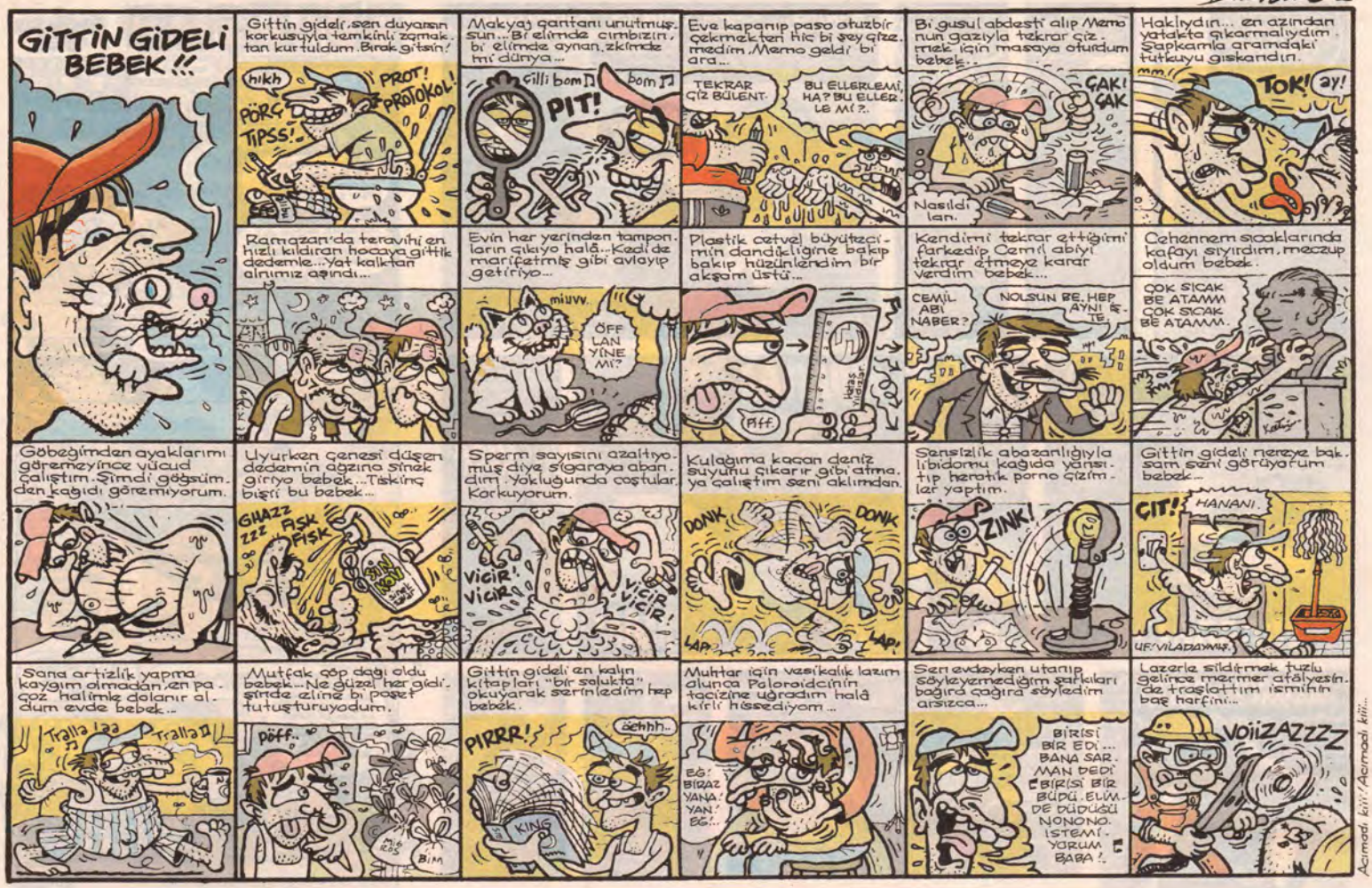

Aksamsefasi

IHIAAAH! KAFAAAM! KAFAMI DUR. DURAMIYO. RUUUM.!..
BARIIIŞ KAFAAAMM!..
BARIIIŞ KAFAM!.. KA. FAAAMM.!..
KA... BARIŞ?
BARIŞ!..
BARIIIŞ!.. KAFA BARIIŞ! KAFAAAA!..
YANİ OKİCİĞİM..TAMAM BİZ DE MÜZİK DİNLİYO. RUZ, BİZ DE METALCİYİZ.. AMA BÖYLE FANBOY GİBİ DURMADAN KAFA SALLADIĞIN ZAMAN SENİ CİDDİYE ALAMIYOM. ZORLAŞIYO...
KAFAN! KAFANA BAK KAFANAA.!..
NE? NOLMUŞ Kİ? BİŞEY MI VAR KAFAMDA?..
LAY LAY LAY LAY LAYY.. NAY NAY NAY NAYY...
EHEHE.. NE GÜZEL ÇİZDİM LAN. AYNI BEN OLDU...
DUR Bİ DE PROFİLDEN ÇİZEYİM.!
HIAAAA!..
HIAA-AAAA!..
YİNE BAĞIRA ÇAĞIRA KOMİK VİDEO SEYREDİYO BU HERİFLER. YAA...
NHIAAA!..
HIAAA!..
BEYLER BU NE GÜRÜLTÜ YAA.!.. BİRAZ SESSİZ OLSANIZA.!.. İŞ YAPIYORUZ DA Mİ BURDA.!..
HIAA-AAAA!..
HAY ANNİ G.TÜNÜ...
KAFAAAM.!.. KAFAAA-AAAMM.!.. HIAAAA.!..
KOMİK VİDEO GİBİ KAFANIZI SİKEMİ SİZİN BEE...
HAYIR HAKKAT. TEN KOMİK OLSA GAM YEMİYCEM. YA BİRİ BİRİNE TOKAT ATIYO. YA GÖTÜNE TEKME VURUYO...
...BU NEYMİŞ LAN BURDA...
"ENLARGE YOR PENİS"
"PENİS BÜYÜTME HAPI"
"NETİCE MÜ.. KEMMEL. ŞİMDİ GELSİN MANİ. TALAR"
"ART! OTUZ CN"
"CARDI BEŞ KAT! BİÜ.. YÜTÜR"
NE ACAYİPMİŞ LAN. KİMİN Kİ BU ŞEY ACABA?..
EHEHE.. ULAN ÜÇ TANE Mİ ALSAYDIM LAN?..
YOK BE, İKİ TANE YETER...
GLUK
GLUK GLUK
KAFAAAAM
HIA! HIA! HIA! KAFAM! KAFAM! KAFAM! HIA!
KAFA-ÇAĞIZIII-!!!MMM!
ARKADAŞLAR, YETER AMA ARTİK! ÖRNEĞİN..MİNA SU KAÇIRDI...
AAAAA AAAYY!..
AAAAAAAAAYY!..
KAFAAAAMM! ERŞİİN! KAFAM BÜYÜDÜ ERŞİİİN!..
KAFAM! KAFAM! KAFAM!
AAAAYY!.. BUNLAR AYNI BEN!.. AYNI BEEEN..!
ANNE.. Cİİİ

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kuzenim, öyle durup dururken, **eğer bu dünya ikimizin de ölebileceği bir yerse hakikaten, o kadar da iyi bir yer değil bence** dedi.

æ Kuzenim demişken, karpuza olan tiksintimin yanı sıra artık kavun'dan da tiksiniyorum. Halbüsi sevdiğim bir nimetti. Yani sevdiğim derken senede en az iki üç kez, yani ne bileyim, hayır demezdim, almazdım ama önüme konursa da yani ne bileyim, gerçekten hiç bilemiyorum. Şimdi bildiğim bir şey var ki bundan sonra kavun da kâbus bana. Bundan on gün öncesi Özlem'im beni pastaneye diye dondurma almaya diye gönderdi. **Karışık olsun** dedi. Pastanede dondurma tezgahının önünde top top dondurma dolduruyor eleman. Sıra kavunlu'ya geldiğinde **kavunlu da koyayım mı** diye sordu. Anlam veremedim. Çünkü böğürtlenli koyarken sormamıştı. Çikolatalı koyarken kendinden çok emindi. Çilekli koyarken mağrur bir ifadesi vardı. Ne bileyim, vanilyalı'da falan trans halindeydi. Peki kavunlu koyarken bu tedirginlik niye. Ben sana karışık demişim. Her şeyi karıştırırken iyiydi de kavunlu'yu karıştırırken niye duraksadın. **Koyun** dedim. **Kavunlu da koyun tabii**. Eve geldim dondurma kabının kapağını bir açtım ki kesif bir kavun kokusu kapladı her bir yanı. Uyumakta olan kanaryam **cik** diye uyandı. Hint bülbülüm ise huzursuzlandı ve kafesin içinde bir o yana bir bu yana uçuşmaya başladı. Kafesin kapısını açmadım çünkü evden de gitmek isterdi. Bu işler böyle. Bir kapıyı açarsan diğerini de açmak zorundasın.

O yüzden hiç bir kapıyı açmıyorum. Sevmiyorum. Özlem'im **ne ki bu** dedi. **Bu nasıl pis bir koku böyle?** Dedim **kavunlu dondurma bu**. Kokusu kötüymüş ama belki tadı güzeldir diyerek, burnunu tıkayarak, minicik kaşığının küçücük ucuyla azıcık kavunlu dondurma aldı, tadına baktı, tık, bayıldı. Kavunlu dondurma'yı koklatarak uyandırdım. Küfür etti. Dondurmanın kavunlu topunu çöpe attım, çöp poşetinin de ağzını iyicene düğümledim. Dedim **biz bu dondurmayı yeriz. Bak** dedim **yarın o pastaneyi nasıl şikayet ediyorum. Evimizin içine bomba attılar resmen. Kuşlarım ve karım şu anda benden nefret ediyor** dedim. **.rrrrrr-rrrossbu çocukları** dedim. Başladık dondurmayı yemeye. Yiyoruz ama yani ne bileyim, böğürtlenli'den bir kavun tadı geliyor. Çikolatalı'dan kavun. Limon varıdı bir top, o kavun. Fıstıklı varıdı, kavun. Bütün bir karışık dondurmanın kavunlu dondurmaya dönüşmüş olması. Kahırbela diye birbirimize sarılarak ağlamaya başladık. Burunlarımızdan kan da gelmeye başladı hafiften. Kangele vurdu ve gol. Cangele diye yazılıyor. Gerçekten moralimiz çok bozuldu. Birbirimizin yüzüne bile bakmadık uzunca süre. Utandık. Sanki yüz kızartıcı bir şey yapmıştık. Ertesi sabah ve takip eden bir hafta boyunca her sabah evden hışımla çıkıp o pastaneyi dağıtmak istedim fakat kavun koktuğum için bunu yapamadım. Tam bir hafta boyunca kavun koktuk. Kavun kokusu günden güne keskinliğini yitirdikçe sinirim de yatıştı. Dün akşam o meşum pastaneye gittim. Ay çöreği alma kisvesi altında **dondurma** diyesiye **dondurma veremiyoruz maalesef** dedi eleman. Nedenini sormadım. Dışarı çıktım. Ciğerlerime derin bir nefes çektim. Evimle pastanenin arasında kalan büyük çam ağacının kokusunu aldım. Mutluydum.

æ Bir insanın en büyük mücadelesi ruhuyladır.

æ **Özgü Namal** soket çorap'a benziyor.

æ Ruh sürekli bozulmak istiyor, sen o bozulmasın diye sürekli mücadele veriyorsun.

æ Zaman içinde yakışıklı sayılabilecek tip'ten komik bir tipe dönüştüğümü gözlemlemek. Üzülsem mi sevinsem mi bilemiyorum. Resmen yaptığın iş tipini ele geçiriyor. Vura vura şekillendiriyor yemin ediyorum.

æ Süpürge torbasından kuş boku çıkan insan benim için can ötesidir.

æ Çatapat satmayan kırtasiye'yle işim olmaz.

æ **Behzat Ç.**'ye yanlışlıkla **Behçat Z.** dedim bir Eylül akşamında, Yazarlar Futbol Takımı soyunma odasında. Alay ettiler benle hep, sen oldun bunlara bak sebep **Behzat Ç.**

æ Geyik hayat kurtarabilir. İyi bir şeydir geyik. Bol bol yapmak lazım. Geçen hafta Marmaris'ten doğru bisikletçi arkadaşım Ender'le, (araba kiralamıştı), İstanbul'a geliyoruz. Gece dört artık. İzmit'ten otobana girdik, İstanbul'a doğru geliyoruz. Öyle gelirken de geyiğin dehlizlerindeyiz tabii. Sol şeritten kaptırdık geliyoruz öyle. Derken derken laf lafı açtı, sırasıyla, **hayvanat bahçeleri, Atatürk Orman Çiftliği, Melih Gökçek, referandum** derken arabanın içinde rölanti bir hava oluşmasıyla, Ender'in orta şerit'e geçmesiyle gecenin dördünde boşalttığımız sol şeritten karşıdan doğru gelen artık ne alakaysa **meşum** bir arabanın, evet sevdim bu kelimeyi, yanımızdan 150 kilometre hızla geçmesiyle, e bizim de bir 120 vardı, olası korkunç çarpışmadan kurtulmamız an'la ölçüldü an'la. Meğersem ileride araçlara çarpmış, ters yönde kaçıyormuş geri, psikopat hapçı pis sarhoş. O kadar korktuk ki titreme geldi. Resmen geyik hayat kurtardı. Sonra o arabaya n'oldu bilmiyoruz. Bir ses çıkmadı valla.

æ **İsmail Türüt** çay süzgeci'ne benziyor.

Sevgilerimle.

Stand-Up
25 Eylül Cumartesi / **Kadıköy** KargART/ Saat: 21.00 / bilgi: 0216 330 31 51
6 Ekim Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Akşamsefası

ANIL DUMAN

İMDAAAT!.. BUNLAR DA AYNI BEN!..
BUNLAR DA AYNI BEEEN!.. ANNEEEE!..
AMMANN!

NOLUYO LAN... KAFAYI MI YEPİN. ALOO!..
ANNECİİİİİM!..
BU MESLEK BÖYLE ABİ...
BU MESLEK ADAMA KAFAYI UŞUTTURUR!..

BU MESLEKTE KAFAYI UŞUTEN KİŞİLERİ KİMLERİ GÖRDÜK...
KAFAAAMM!
AL İŞTE İÇERDE BİRİLERİ DAHA KAFAYI YİYO..GÖRÜYO MUSUN?.. BU MESLEK VAR YA BU MESLEK...
BU NEYİNİ LAN?
"ENLARC KÖR PENİS"

PENİS Mİ DEDİN?!
EHEHEHE!.. PENİS BÜYÜT.. NE HAPI.. BEŞ KATI BÜYÜTÜR SÜPERMİŞ LAN!..
HADİ HEMEN YUTALIM!..
AMAN AABİ BASIMIZCA 15 MİŞ ALMAYALIM!..

NE İŞİ! ALICAZ OLUM.. EN FAZLA HAPIN SAHİBİ GELİP NİYE İÇTİNİZ HAPIMI DİYE ARTISLIK YAPAR.. ONA DA ÇARPI BEŞ PENİSİMİZİ GASTERİRİZ...
YUTTUM BİLE EHEHEHE!..

AA!.. A-AAA!.. BANA BİŞEYLER OLUYO.. VALLA BİŞEYLER OLUYO LAN!..
NASI BİŞEYLER OLU.. YO ABİ?

OOHOHOHOOOOO!.. SÜPER!..
SÜPER!
İŞ! ANNAKKOY.. YİM.O ZAMAN BEN DE YUTTUM GİTTİ..!

HERKES AYNI BEN!..
AYNI BEN!..

ERSİN! NEREYE GİDİYON LAN.GELSENE BİRGİYE...
YOOO!..

YOOOOO!
ERSİN? HAYDAA.. NOLDU Kİ ŞİMDİ?

ALLAHIM YARABBİM.. HERKES AYRI Bİ TİRİP SAHİ.. Bİ OLDU BAŞIMIZA BE...
BU DA MANYAKLIĞIN SONUNDA...

AMAN NEYSE.. BANA NE YAA.. BEN NİYE KEYFİMİ BOZUYORUM Kİ...
İNNİDAMM DEREYEEE TAAŞ BULAMADIMM..

AMANN MELİKİM KAVUR BALIKKAA RİT!..
FLOŞŞ
FLOŞŞ
FLOŞŞ

BU NEY.. MİŞ LAN!
LAN?
LAN!..

BU BENİM SİPARİŞ ETTİĞİM PENİS BÜYÜTME HAPI!..
KİM AÇTI LAN BENİM PAKETİMİ!..
KİM İÇTİ İLACIMII..!

HEPSİNİ BİTİRMİŞSİNİZ İPNEBEERR!.. NOLURDU BANA DA ÜÇ BEŞ TANE BIRAKAYDINIZ!..
NOLUR.. DU BEN DE ÇARPI BEŞ OLAYDIM..!
İBNETORLAAARR!

EHEHE.. SÜPER OLDU LAN! SÜPER OLDU.. SÜPEERR!..
İBNETO...
HASSİKTİR!..
BENDE Bİ HAREKETLEN.. ME OLDU AMA TAM OLARAK BEŞ KATI.. NA ÇIKTI MI ANLI.. YAMADIM..!
BEN DE TAM ANLIYA.. MADIM..!
KAFAM RAHATLADI VALLA...
HASSİKTİRİ MAS.. SİKTİRİ YOK MEMOCUM.. ÇOCUK GİBİ İNTERNETTEN HER GÖRDÜĞÜN ABİDİK GU.. BİDİK ŞEYİ SİPARİŞ EDİYO.. SUN.. SONRA OLAN BİZE OLUYO..MNAKOYYİM YAA...
NABER MOYO?
METAL!.. METAL!.. METAL!.. NHH!.. NHH! METAL!.. METAL!.. METAL!..
ÇOK YORULDUM LAAANN!..

NASIL ÖLCEKMİŞİM KAHİN?..
KARACİĞER YETMEZLİĞİNDEN HÜKÜMDARIM...
YEDİĞİME İÇTİĞİME DİKKAT EDEYİM O ZAMAN...

YAPMA! HAYAT ÇOK GÜZEL!
HAYIR DEĞİL..
KAÇIN LAAAN BOMBALAMA ATLADI...

DÜNYANIN BİLİNEN EN UZUN ADAMINDAN TAM 10 SANTİM DAHA UZUNSUN SEN HE DE HEMEN EN UZUN ADAM OLARAK TESCİL ETTİRELİM SENİ GİNES REKORLARA, EKİBİMİZLE DÜNYAYI DOLAŞIR TELEVİZYONLARA ÇIKAR, HERKES TARAFINDAN TANINIRSIN...
PEKİ KABUL EDERSEM DÜNYANIN ŞİMDİKİ EN UZUNU NE OLACAK? KİMSENİN KURULU DÜZENİNİ BOZMAK İSTEMEM...HEM, YARIN BİR GÜN YENİ BİR UZUN ÇIKSA BENİ DE BÖYLE HARCARSINIZ SİZ, TEKLİFİNİZİ REDDEDİYORUM...

TİCARETE Mİ ATILDINIZ GENÇLER? NELER SATIYORSUNUZ BAKALIM?
İMM... SAKIZ VAR, MİDYE VAR... İMM.. ÇETVEL VAR.. İMM...

Genç adamı yıllar sonra Çiboyu kurdu.
Damlalıda kampanya
KAHVE SATTIKLARI YERDE ATLET SATIYORLAR AMA DON DA SATMIYORLAR. NASIL BİR YER BURASI ANLAMADIM...
Tişörtlerimiz tek çeşittir.
KAHVE
Tchibo

CANIM EVİ YEMEK HİÇ İSTEMİYOR HANSEL.. YARGI SADLIĞI HALISI DIŞINDA EVİN HER YERİ PÖTİBÖR DÖŞEMİŞ, HALIYI DA ETİ PİKNİKDEN SEÇMİŞ.
GELİN YAVRULARIM GELİN, SÜT DE VAR, BİR DE OYLE DENEYİN...

SON

Aksamsefasi

Cihan Ceylan

fırat...

uğur gürsoy

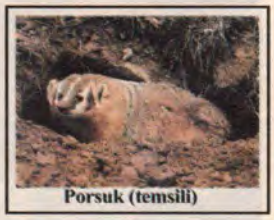
O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Her şey eski bozuk paraların tedavülden kalkıp, yeni paraların dolaşıma girmesiyle başladı. Bu arada bir süredir mahalli radyoları dinliyorum, delikanlılık, kirli sakallılık ve beyaz gömlekle ilgili yazılmış şiirli şarkıların %70'inde falan "tedavülden kalkma" konsepti yoğun bir şekilde kullanılıyor. "Aşk tedavülden kalkmıştı, ve sen şerefsizlik içinde yüzüyordun" ya da "Delikanlılık tedavülden kalkmıştı ve biz ortada kalmıştık / DELİKANLILIK TEDAVÜLDEN KALKMIŞTI VE BİZ ORTADA KALMIŞTIK ANNE (ikinci dizeyi bağırarak)" şeklinde. Örnekleri çoğaltmak mümkün, sonuçta birisi tedavülden kalkma olayını bir metafor olarak kullanmış, sonrasında bu düşünce şiirli şarkı dünyasında çok beğenilmiş, elden ele dolaştırılmış. O "tedavülden kalkması" olayını ilk bulan adamın çok uyuz olduğunu, hatta bir iki kişiyi bu olay yüzünden tartakladığını tahmin ediyorum.

Eski bozuk paralar tedavülden kalkmıştı ve ülke çapında herkes eski bozuk paraları birbirine geçirmeye çalışıyordu. Böyle yazınca şiir gibi oluyor gerçekten. Sinsi ev kadınları büfecilere, büfeciler kötü niyetli ortaokul öğrencilerine, kötü niyetli ortaokul öğrencileri minibüsçülere, minibüsçüler de bütün tedavülden kalkmış eski bozuk paraları bana geçirdiler. Altmış yaşın altındaki çoğu insan gibi ben de minibüsçünün verdiği para üstüne çok dikkatli bakmıyorum. Altmış yaşın üstündeki insanlar ise bazen kafa durduğu için bazen de yapacak daha iyi bir işleri olmadığı için kendilerine verilen para üstlerine çok dikkatli bakıyorlar. Sonuç olarak her gün iki üç kere minibüse binen bir insan olduğum için ülke çapındaki eski bozuk paraların büyük çoğunluğu bende toplandı.

Ağzı insan kalan

İlk aşamada bu paraları minibüsçülere geri yedirmeye çalıştım. Minibüsçüler inanılmaz bir şekilde bir hafta gibi kısa bir sürede sadece dokunarak eski bozuk parayla yeni bozuk parayı ayırt etmeyi öğrenmişlerdi. Araya sıkıştırdığım on kuruşlar istisnasız bir şekilde "bunlar artık geçmiyor" söylemiyle bana iade edildi. Bir keresinde de aldığım para üstüne çok dikkatli baktım ve aradan çıkan eski yirmibeş kuruşu minibüsçüye "bunlar artık geçmiyor" diyerek geri uzattım. Minibüsçü gözünü yoldan ayırmadan "onu sana ben vermedim" dedi. Üstelik vites kolunda, vites kolu hayvanın g.tünden girip ağzından çıkacak şekilde giydirilmiş bir porsuk kürkü vardı. Aksesuar olarak. Hem yirmibeş kuruş için olay çıkartıyor gibi gözükmemek için, hem de bir dönem ormanlık alanda koşup oynayan hayvanı o halde görünce kafa gittiği için itiraz etmedim.

Porsuk (temsili)

Sonuçta evde bir migros poşeti kadar eski madeni para birikti. Migros poşetini odamda görünür bir yere koydum, üstüne de keçeli kalemle "İnsanlara çok güveniyorsun Erman, herkesi kendin gibi zannediyorsun, bencil değil

Akşamsefası

sencilsin, senin sorunun bu işte" yazdım. Baktım keçeli kalem dağılıyor, kalıcı olması için üstünden bir kere de cd kalemiyle geçtim. Kafamdaki plan migros poşedini ileride çocuğuma verip, üstüne de alkollü kafayla kırkbeş dakikadan kısa olmamak üzere çok sıkıcı bir konuşma yapmak, çocuğumu uyanık olması, gözünü açması, hakkını yedirmemesi hususunda uyarıp bir yandan da onunla baba – oğul olarak kaliteli zaman geçirmekti. Doğmamış çocuğuma mektup gibi ama daha komplike. Çocuk sahibi olmayı sadece çocuğa alakalı alakasız her olaydan sonra "uyanık ol, hakkını yedirme" konuşması yapmak için istiyorum.

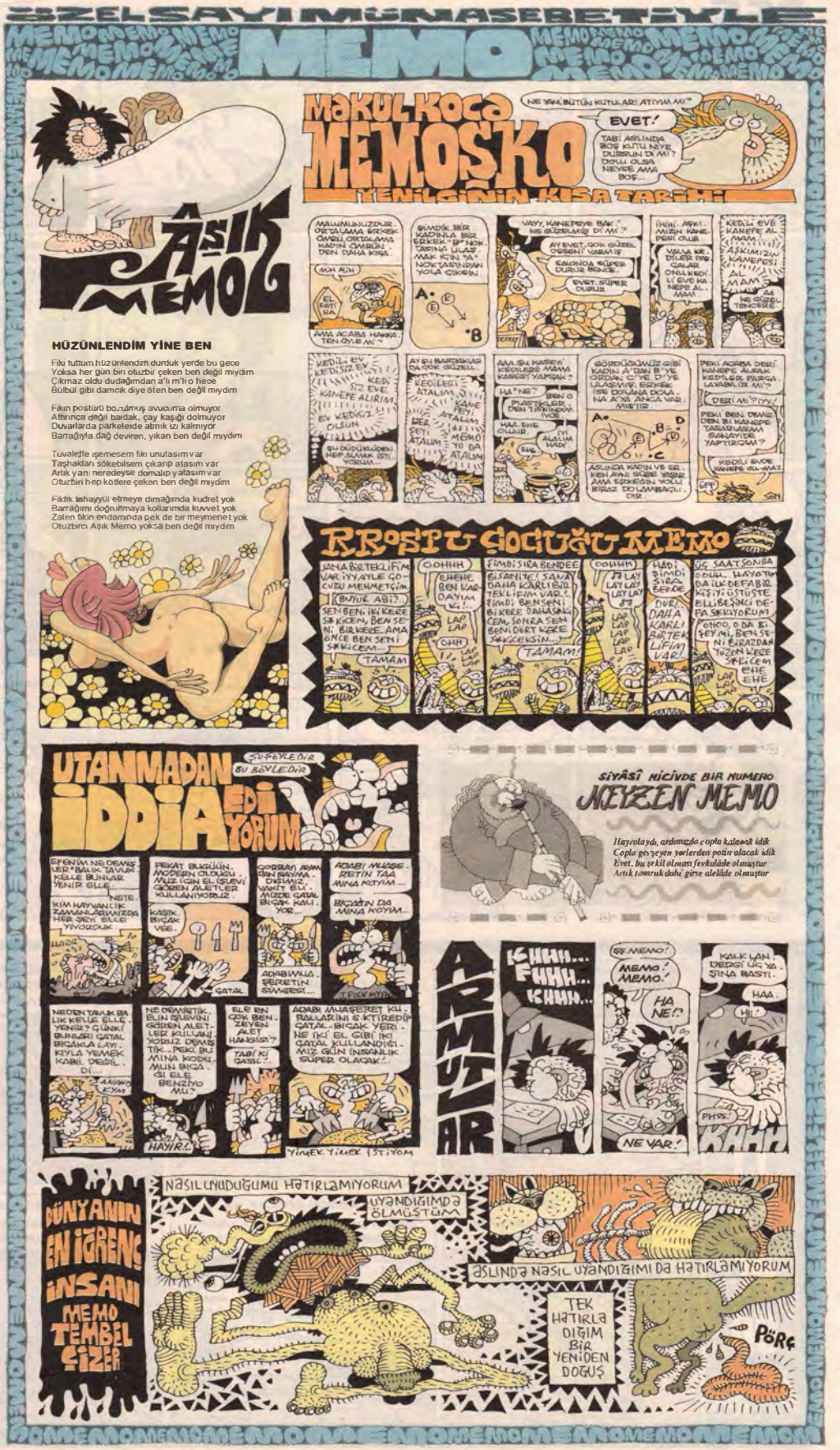

obot: Robocop

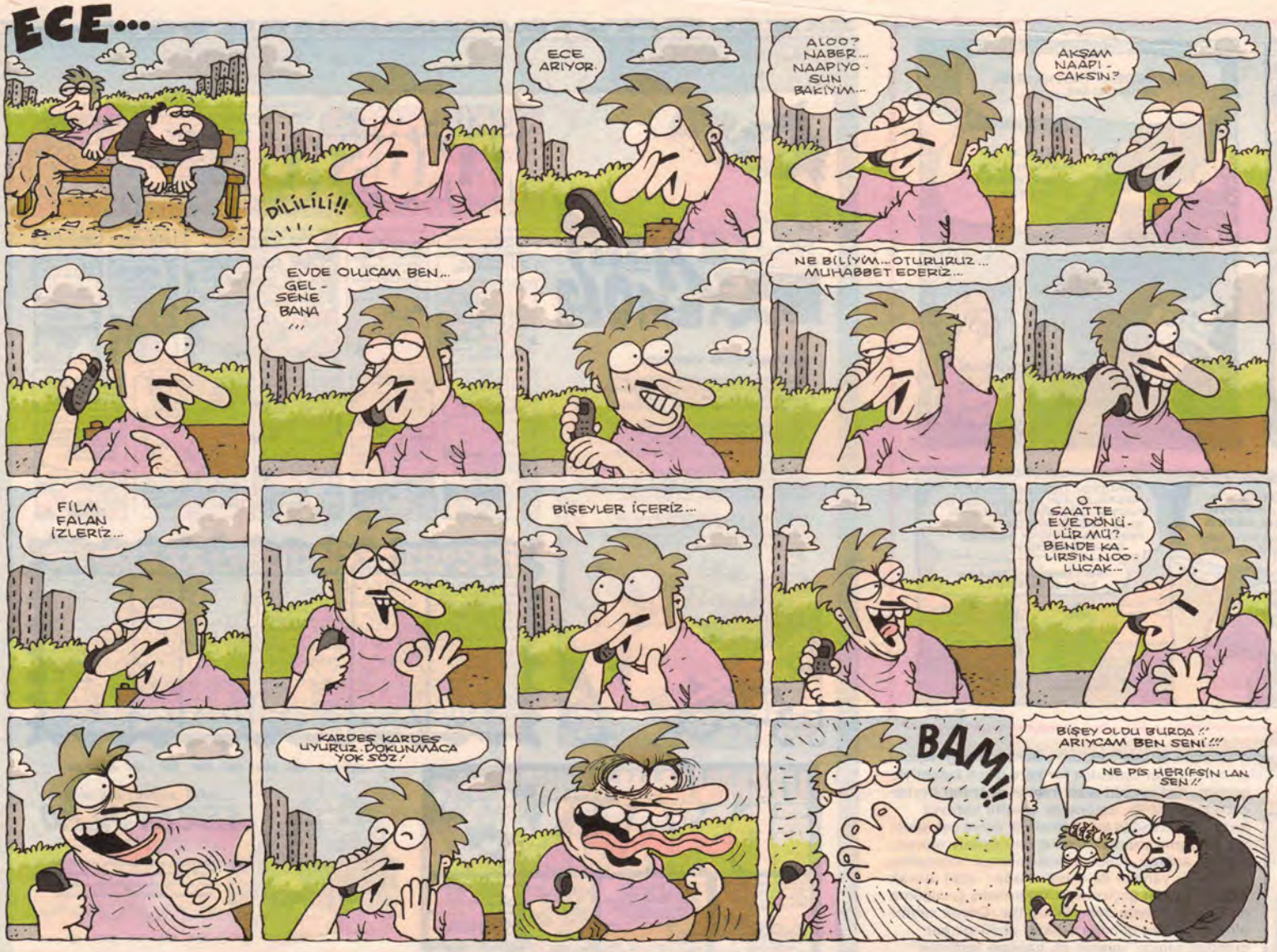
Gerçi sonradan hasta ziyareti için gittiğim hastanedeki kahve makinalarının eski paraları yeni paralardan ayırd edemediğini şaşkınlıkla farkettim. Kahve makinası insanlarla sadece "kullanıma hazır", "hazırlanıyor" ve "alınız" cümleleriyle iletişim kurabiliyor; "yaptığınız çok ayıp", "makinayı buraya yerleştiren işletmecinin ekmeğiyle oynuyorsunuz" ya da "haram olsun" gibisinden cümleleri kurabilecek mekanizmadan yoksun. Önce altı yedi bardak bedava kahve içerek toplumdan intikamımı aldım, sonra sonda bağladıkları için koridorlarda elinde çiş dolu torbayla dolaşan amcaya kahve ısmarladım "eski para alıyor cihaz, aklınızda bulunsun" dedim. Bir süredir elinde çiş dolu torbayla dolaşmak zorunda kaldığı için küçük şeylerden mutlu olmayı öğrenmişti, hemen torunlarına akrabalarına "eski bozuk para bulun" diye haber saldı. Bendeki eski paraları da (başka bir migros poşetine aktarıp) ziyaretine gittiğimiz hastanın ailesine teslim ettim.

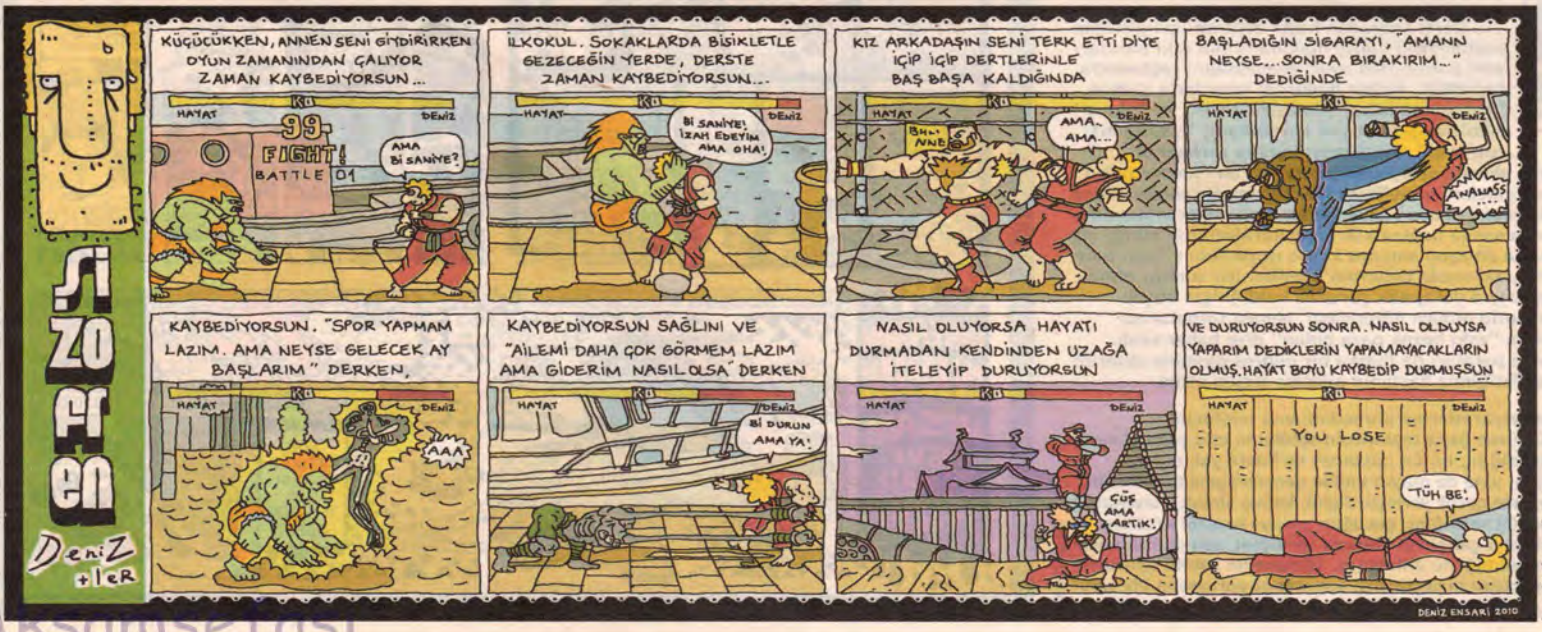
Tekrar ziyaretlerine gitmedim ama telefonla görüştüğümüzde bana makinenin sahibinin eski para olayına çok sinirlendiğini, bütün hastaları ve hasta yakınlarını azarladığını, yine de olayın önüne geçemeyince makinenin başına bir tane çocuk yerleştirdiğini, kahve almak isteyenlerin parayı çocuğa verdiğini, çocuğun parayı kontrol ettikten sonra makineyi çalıştırıp kahveyi verdiğini, son olarak böyle bir sistem bulduğunu anlattılar. Makinenin sahibi sinirden makineyle insanı birleştirmiş, yarı robot yarı insan bir canlı yaratmış. Robokop gibi.

groagh@gmail.com

Akşamsefası

Aksamsefasi

Araştırmalar; Türk kadınının büyük bir çoğunluğunun orgazm yaşamadığını, orgazmı bilmediğini, haberi olanların da partnerlerinin kendilerini mutlu edebildiklerini sanmaları için orgazm taklidi yaptıklarını söylüyor. O yüzden bu din zaten sırf bu gerçekten Türkiyemiz'de "saçma" dini olarak kalırdı... Neyse ki, bu orgazm dini de İsveç'te zaten izin alamadı... (Bir dinin izin başvurusu da başlıbaşına komik ya...) Kısa hisse: Sevişmeyi der, hal öğrenelim, yataklarda sadece kendi hesabına eşelenip debelenmeyelim... Bu zarif misafir daveti için uykusuz ekibine teşekkür eder; severek keyifle okuduğum daralgızı için nice uykusuz haftalar, yıllar dilerim... kocaman bir "MUCK" da okurlarına :)))) Mehmet Çağçağ :)

Aksamsefasi

OTİSABİ

uğur gürsoy

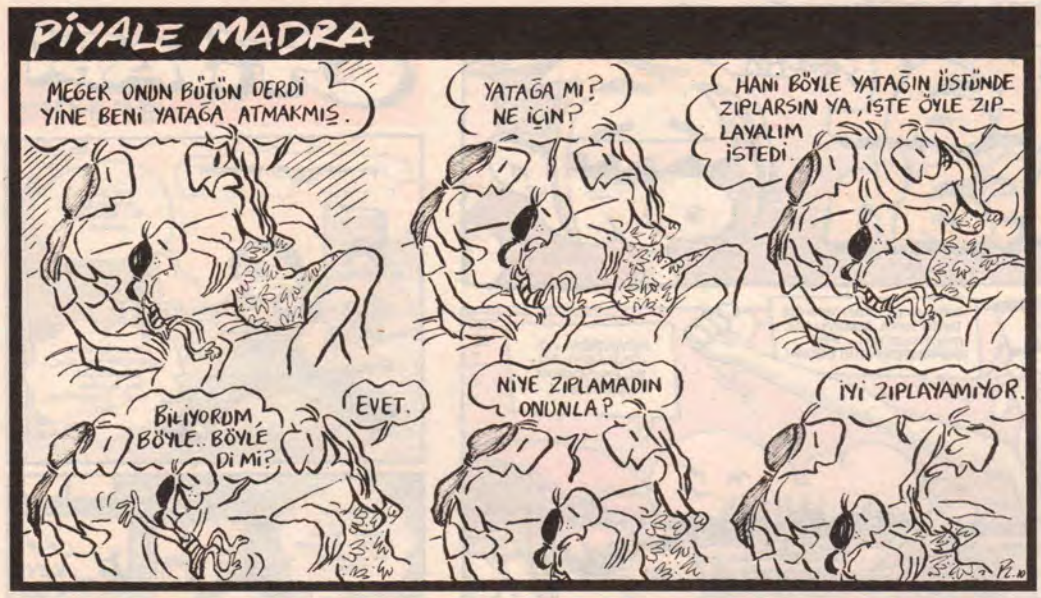

Bu son hamlem beni yaklaşan 14 Şubat'ta pahalı bir çanta alınaktan kurtarmıştı. Hem aynı kadınla bir seneden sık aralıklarla sevişmek bana göre değil.

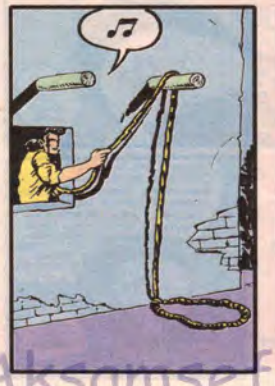

Dramatik SON'un başlangıcı.

FİLM TANITIYORUM!

ALPAY ERDEM

He .mına koyiim film tanıtıyorum. Anasını s.k-tiğim. Arkadaş ben bu film tanıtma işinden kaçtıkça bu benim peşimden geliyor. Yıllar evvelsi Lombak dergisinde öyle, şimdi buradan ismi de lazım değil, hayvanın tekine, malın tekine olan öfkemi kusmak için bir sayısına yazdığım şu Film Tanıtıyorum'un sülük gibi böyle bir yerlerime yapışacağını ben nereden bilebilirdim. Sadece bir sayı diye yazdım ya. Sonra sayısız sayılar yazmak zorunda kaldım. Lombak ciltlerine bakın, hepsinde var. **Abi süper**!.. Lan neresi süper. Hayatım boyunca sevmeden yaptığım tek şeye dönüştü ya bu iş, aklımı çıldıracak gibi oluyorum düşündükçe. Ben sevmeden yazdıkça, ben **bitse de gitsem** diyerek yazdıkça, ben bir mizah yazısında edilmeyecek kadar küfür ettikçe, ama insanın ağzını bozduruyorlar, ben doğduğum güne lanet okudukça bu Film Tanıtıyorum yarraksı kendi kitlesini oluşturdu. Ve hayatımda ilk kez profesyonel bir durumun içine düştüm. Ben değil okuru seviyor diye yazmak zorunda kaldım. Halbuki bunun çoğu zaman tersi olmuştur. Off, anasını skiyiim. Lombak kapanalı beri gerçi rahattım. İnanılmaz bir sinsi gibi unutturma politikası izliyordum. Nereden bilebilirdim düşmanın kara bir akrep gibi asla uyumadığını. Gecenin bir yarısı, ben şimdi buradan isim verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum, telefonuma gelen bir mesajla irkildim. Özet; **ucuncu yil sayisi icin film tanitiyorum yazar misin?** Off, bitse de gitsem. Birkaç film tanıtayım da gideyim bari madem. Hamına koyiim.

THE GREATEST GAME EVER PLAYED s.ki **Yönetmen:** BILL PAXTON ayısı **Oyuncular Madrabazlar:** SHIA LABEOUF, STEPHEN DILLANE, birkaç kişi daha var ama artık onları da daha da yazmak istemiyorum **Yapım Yılı:** 2005, ne pis bir sene yarabbim **Süre:** 110 120 dakika arası bir şey

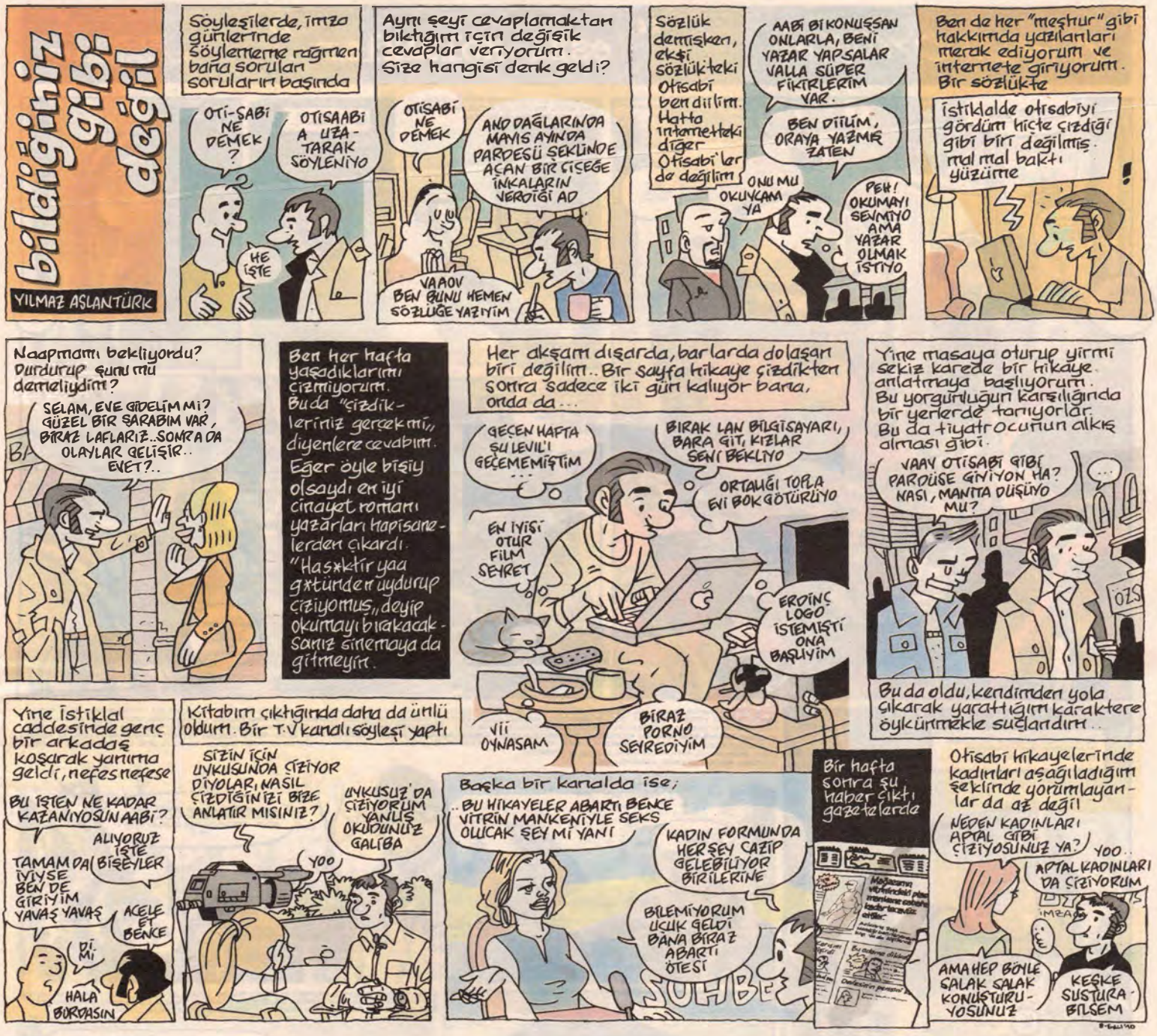
Eefendiim,.. **bitse de gitsem**,.. yemin ediyorum bitse de gitsem, sizlere tanıtacağım ilk film bu. Filmin konusuna kısaca gelecek olursak, uzun olsun hiç istemiyorum, bir an önce mesaim bitsin istiyorum, ünlü bir golfçü varmış da, amatörlük günlerinden dünya çapında yıldız bir sporcu olana kadarki yaşamını anlatıyormuş. Film mi şimdi bu. Soruyorum hamına koyiim bu film mi. Bu bana bir belgesel bu bence. Böyle film olmaz. İzlemedim gerçi ama, izlemeyi de hiç düşünmüyorum,.. çünkü ben hayatı seven bir insanım, vaktimi böyle saçmalıklarla harcayamam,.. izlemedim, izlemeyi de düşünmüyorum. Sinirimden cümlem de yorraa yedi. Kestim gitti. Oh ne âlâ memleket. Adam yaşasın, sen bunu film yap. Sana yaşadı sanki. Yaşarken sana mı sordu. Ne güzel be, hazır senaryo. Ben bulamadım böyle güzel bir iş. Zaten yönetmeni de Bill Paxton. Ne beklersin. Sayısız yapımda rol almış oyuncu bir insan aslında bu. Ama sorsan bir kişi bilmez. Bir kişi de bir filmini izlerken, **yahu bu adam su filmde de oynayan adam değil miydi** demez. Öyle silik, öyle düz, öyle kişiliksiz suratlı bir ayıdır bu. Kişiliği olmayanın kişilikli suratı mı olucaadı. .rrrrr-rrrossbu çocuğu.

IL PRINCIPE DI HOMBURG **Yönetmen:** MARCO BELLOCCHIO, hamına koyiim **Oyuncular:** Birkaç gerizekalı oynar gibi yapmışlar işte, kendilerini eğleştirmişler, saygım yok **Yapım Yılı:** 1997, çok da umrumaydı **Süre:** 81 dakika, eyi kısa sayılırmış

Eefendiim, ikinci filmimiz ise,.. yemin ediyorum tiskiniyorum sinemadan,.. 1800'lerde yazılmış bir oyundan uyarlanan,.. uyarlanmasaydı şaşardım zaten, yine bir hazır senaryo, yine bir hazıra konmacılık, kafayı yiycem, arkadaş bir orijinal bir iş yapın ya, bu milletin de vaktini naktini bir helalinden alın. Woody Allen. Bak yine cümlem derdest

Aksanser.ist

oldu. Konusuna gelelim. Almanya'da yaşayan genç bir soylunun savaştaki disiplinsiz hareketleri yüzüne hayatını tehlikeye atması anlatılıyormuş. Çok da s.kimeydi. Soylu s.kiyoruz biz burda. Ayrıca konuyu yazarken yoruldum, yazarken hayatımdan soğudum. Bir de izlemek zorunda kalsaydım demek ki tam yorraa yiycektim. Sonra bir de Homburg Prensi var filmde, Hamburg da değil, Homburg ne lan, ergen şehri gibi, ölüm cezasına falan çarptırılıyor, bir sıkıntı bir kasvet yani. Bitse de gitsem. Allah çarpsın vücudumda kırmızı lekeler oluşmaya başladı. Isilik döküyorum. Bir de filmde Prenses Natalia diye biri varmış, onun da böyle olaylar geliştikçe geliştikçe dünyası kararıyormuş. Ben de filmi böyle yüzeysel tanıtırım arkadaşım. Haspa'm da sıkıntıda hiç eksik kalmıyormuş. Ayrıca mokar hastasıymış. Ayrıca ama.

CAPTURING MARY
Yönetmen: STEPHEN POLIAKOFF, adında meymenet yok **Oyuncular:** MAGGIE SMITH, RUTH WILSON, DAVID WALLIAMS, GEMMA ARTENTON yavşakları **Yapım Yılı:** 2007, resmen teğet geçmiş **Süre:** İzleyebildiğin kadarı

Eefendiim, son filmimize geldik. Yemin ediyorum şükür namazı kılıcam bitince. Capturing Mary. Zamanında başarılı bir yazar olan Mary'nin, Woody Allen, Mary'nin, geçmişiyle yüzleşmesi üzerine kurulan, Woody Allen, bu filmde, malikanede geçmişiyle yüzleşmesinin, Woody Allen, yüzleşirken, gençliğinde tanıdığı karanlık bir adam olan, Woody Allen, Greville'le olan ilişkisinin, Woody, tüm hayatını derinden etkilediğini, Allen, **.rrrrr-rrrossbu çocuğusun Woody Allen.** Ulan sana bulaşmıycaktım, patladım. Cümlemi de bitiremedim. Halbusi senin filmini bile seçmedim ki göz görmeyince gönül katlanır deyu, beceremedim. Tipini s.ktiğim. Sana duyduğum öfke dinmek bilmiyor. Ciğerim hiçbir şekilde soğumuyor. Döktüğüm kurdeşenin sebebi sensin. Film Tanıtıyorum, yıllar evvelsi sadece sana olan nefretimi kusmak için yazdığım bir şeydi. Elime yapışmasının müsebbibi sensin. Senin yüzünden. Tipin yüzünden, kapanmak bilmez kahrolası çenen yüzünden. **Oğlum herif dahi**

.mına kodumun malı

nidaları arasında sana maruz kalmalarım yüzünden. Woodyiiii, Allahsız Woody. G.t.

Sevgili okur. Sonuç olarak, sinema iğrenç bir şeydir. İzlemeyin. Bu yavşaklara da daha da fazla paye vermeyin. .rrrrr-rrrossbu çocukları bunlar. Başta Woody olmak üzere. Bu arada müsebbip, on sebep kuvvetinde mi ne.

Aksuniseltisi

YERALTI ÖYKÜLERİ

“ eski koltuklar ”

ERSİN KARABULUT

BU DEVLETİN NÜFUS PLANLAMA YÖNTEMİ, BİZİM DÖNEMİMİZDE YOKTU 25 YILDIR MI NE UYGULUYOLAR... 25 YIL ÖNCE DOĞANLAR BU UYGULAMAYA TABİ TUTULMADI. BUNUN YERİNE DEVLET TUTUP GENCECİK İNSANLARIN HAYATINI KARARTTI... BUNU YAPARKEN DE TABİİ PARASI OLANA KIYAK GEÇTİLER, PARANI MI VAR, VER DEVLETE YAŞAM VERGİSİNİ, AL ÇOCUĞUNA 70 YILLIK HAYAT, OH... BİZİM GİBİ FAKİR FUKARANIN ÇOCUĞUNU NAAPSIN DEVLET. **"MADEM AİLEST BANA PARA KAZANDIRMIYO, BEN NİYE BU ÇOCUĞUN KAYNAKLARIMDAN YARARLANMASINA İZİN VERİYİM"** DİYO İŞTE... DAHA GEÇEN AY AYTEN ABLAMARIN LİFACIK YEĞENİNİ ÖLDÜRDÜLER... GARİBANLARIN BİZİM KADAR BİLE PARALARI YOKMUŞ, ZAMANINDA ÇOCUĞUMUZ OLSUN DA KISA YAŞASA DA OLUR DİYE 7 YILLIK HAYAT ALMIŞLAR... BİZİMKİ DE AYNI, ANNE BABA OLMAK İSTİYORUN, İÇİNDEN GELİYO Bİ KERE, NAAPICAKSIN...

DAHA DOĞAR DOĞMAZ HEMEN Bİ SÜRÜ BELGE İMZALATIYOLAR... BİZ O ARA 3 YILLIK TAKSİT İMKANI VARDI ONA GİRDİK DE ÖDEDİK... AMA Bİ YANDAN OĞLUNUN ÖLECEĞİNİ BİLE BİLE YAŞAMAK DA ÇOK CAN YAKIYO, O YÜZDEN HEP HAZIRLIKLI OLALIM İSTEDİK...

devamı arka sayfada

Aksamsefasi

AZ DAHA BÜYÜYÜNCE BU TUTTURDU OKULA GİDİCEM DİYE...ALDIK KARŞIMIZA ANLATTIK,"BAK OĞLUM"DEDİK"OKULA İLERDE MESLEK SAHİBİ OLMAK İÇİN GİDİLİR.SANA MESLEK LAZIM DEĞİL.HİSAB BOĞUNA MASRAF YAPACAĞIMIZA O PARAYLA GÜN GELİR BAKARSIN BİR ŞEY DA HA ALIRIZ" DEDİK AMA DİNLETEMEDİK...BABASI DANE İSTİYOSA YAPALIM DEDİ,YAZDIRDIK OKULA...AMA AKŞİ GİBİ ÇOCUK GİTTİ ORDA DA BULA BULA Bİ TANE ZENGİN ÇOCUĞUYLA ARKADAŞ OLDU...

SEN NİYE DERS ÇALIŞIYOSUN OĞLUM,SANKİ İŞİN MI OLUCAK İLERDE?.BABAMA SORDUM"HİÇ BOŞLUNA ÇALIŞMASIN O DEDİ...

YAA BEN DE ÖĞRENCİYİM?

ÖĞRENCİ OLSAN NE OLUCAK Kİ LAN? 12 YAŞINDA GELİP ÖLDÜRMİYECEKLER Mİ SENİ?

BANA 80 YIL AMIŞ. LAR...BEN BİLE SENİN KADAR DERS ÇALIŞMA. YORUM BE...

HERHALDE O DA BİZİM GİBİ SANKİ ÖLMEM DİYE DÜŞÜNÜYODU.ETRAFINDA Bİ GÜRÜL AKRABA,KOMŞU ÇATIR ÇUTUR İNFAZ EDİLİRKEN İNSANIN YİNE DE BAŞINA BÖYLE BİŞEY GELECEĞİNE İNANASI GELMİYO Kİ...SEÇİM ÖNCESİ HÜKÜMET 18 ATTI HER ÇOCUĞA 1 YIL HEDİYE EDİNCE İYİCE İNANDIK BİZ.TAMAM DEDİK. DEVLET ERHANA Bİ ŞEYLER YAPICAK,Bİ KIYAK GEÇİCEK HERHALDE...

YAA TAMAM.BUGÜNLİ BEKLİYO. DUK AMA YİNE DE BİRAZ PARANIZ VAR. DIR YAA,YOK MU YANI HİÇ YAA?

YAVRUM OLSA...

DELİKANLI MERT OL AZICIK YAA...ŞİMDİ GİDER AYAK AN NENİ BABANI DA ZOR DURUMA DÜŞÜRÜYOSUN.ERKEK ADAM. MIZMIZLIK EDER Mİ,AYİP EDİYORSUN BAK...

UZATMAYALIM BİTİRELİM,SEN DE KURTUL BİZ DE...

HADİ...

AMA KIYAK MIYAK GEÇİLMEDİ,TAM 13.YAŞINI DOLDURDUĞU GÜN DAMLADILAR...

BENİM NEYİM FAZLA GELİYO AMCA,YEMİN EDERİM NE OTOBÜSE BİNERİM NE YÜZÜMÜ YIKARIM,NE ELEKTRİK,DEVLET BABANIN PARASINI HARCAMAM ŞURACIKTA OTURURUM BEN NOOLUR YAMA.

HERKESE İZİN VERSEK ÜL. KENİN HALİ NE OLUR? HEM HER. KES ÖLÜCEK SEN YİNE ÖLECEKSİN ANI BİLEREK BÜYÜ. DÜN,BİZ ONU DA BİLMİYORUZ...

BELKİ BUGÜN Gİ. DİNCE ARABA ÇARPICAK BANA?.NER. DEN BİLİ. ORSUN?.

HADİ... DELİKAN. LI OL AZCIK ...

CANIM OĞLUM TİPKİ NASIL ÖĞRETTİYSEK ÖYLE...KÜSEYE YALVARMAZ...ERKEK GİBİ SIYIRDI AÇTI KOLUNU...

AZ DAHA KALDIRIN İSTERSE. NİZ...

ACIYO MU?

İİH. BİRAZ.

ŞÖYLE DİİR.KIPIR. DAMA BAKI. YUM BİRAZ. HAH...

TAMAM...

TAMAAM BİTTİ...

YENGE AŞZI BİRAZ AKIÇAK ŞİMDİ ÇOCUĞUN, İSTESSİNİZ ÇANTASININ AL. TINA Bİ BEZ GETİRİN KOL. TUKLAR KİRLENMESİN...

AKSIN.. ZARAR YOK...

KAPAT GÖZLERİNİ ÇOCUĞUM.ŞİMDİ Bİ. TİCEK KAPAT KAPAT...

İNSAN KAHROLUYO,ÇOK ÜZÜLÜYO ÜZÜLMEZ Mİ?.AMA EN BAŞIN. DAN BERİ BUNU BİLDİĞİN İÇİN KENDİNİ HAZIRLAMOSUN,NAAPICAKSIN. İMKANIMIZ BU KADAR,YOKSA BİZ OĞLUMUZ OLSUN İSTER MİYİZ?.

GÜLE GÜLE GÜZEL OĞLUM.

KAPAT EERHAN GÖZLE. RİNİ...

YANİ ZATEN AZICIK Bİ BİRİKİMİMİZ VAR AMA ONUNLA DA SALONA NE ZAMANDIR Bİ KOLTUK TAKIMI ALMAK İSTİYORUM... BU ESKİ KOLTUKLARDAN UTANCIMA VALLA ARTIK MİSAFİR ALAMAZ OLDUM EVE...

Bİ DE YENİ Bİ BUZ DOLABINA İHTİYACIM VAR AMA BAKALIM...

SİZ BİŞEY YAPMAYIN ŞİMDİ VÜCUDU ALMAYA GELİR BİZİM EKİP. YAN MAHALLEDEYDİLER. GELİRLER. BİRAZDAN...

TAMAM MEMUR BEY SAĞOLUN...

BANKADAKİ PARAYLA DA BELKİ ŞÖYLE Bİ BEŞ YILLIK Bİ ÇOCUK YAPARIZ DİYORUM.

HEM ŞİMDİKİ KAMPANYALAR ÇOK LAYGINMIŞ, AYTEN ABLA SÖYLEDİ...

Aksamsefasi

Kahvaltı Vakti

ENGİN GÜNAYDIN

Pazartesi

Söylemesi ayıp çok da güzel uyanmışım, bir görseniz yanaklarım al al.. Hemen kendime üçü bir arada yaptım.. Bacaklarımı ortadan ayırıp tavana baktım... Ne düşünsem ne düşünsem diye düşündüm.. Hep dedim iyi şeyler mi düşünücem, biraz da kötü şeyler düşünüyüm dedim.. öyle ya, ben gey miyim ki hep iyi şeyler düşünüyüm?.. Ecinnileri düşündüm... Onlar ne ya?.. Nasıl tipler?... Kapkara şeyler.. Bunlar niye ortada ki? diye düşündüm.. Bunları ortadan kaldırmanın yolu yok mu? diye düşündüm.. Düşündüm de düşündüm.. "Allah sizin belanızı versin" diye konuyu kapattım... Uyumuşum..

Salı

Salı günü uyandığımda sıcak mıcak demem salı pazarına giderim... Ordan kendime patiska almasını çok severim.. Orta yaş kadınlarla pis kavga ederim.. Pazarlık mı? Adamı yaşadığına pişman ederim...Sonra mı? Sonrasında pazarın ortasında uyurum..

Çarşamba

Aaa şimdi uyandım.. Bi de tatlı ki.. Sanki ayı yorgi.. Hemen pon pon terliklerimi giydim, arkadaşıma gitmeye karar verdim.. Arkadaşım kapıyı açar açmaz hemen oğu yere yuvarladım.. Güreştikte güreştik.. Sonra dertlerini anlattı... Ben hiç dinlemedim.. Ne güzel değil mi?.. Salak anlattıkça anlattı.. Ben de "s.çarım ağzına" deyip evi terk ettim.. İyi etmemiş miyim?.. Uyumuşum...

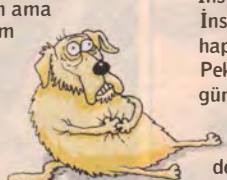
Perşembe

Küresel ısınmayı biliyorsunuz değil mi? Hani şu nemin ortasında oturduğumuz zamanları hatırlayın... Ne güzel de bunaldık değil mi?.. Diyorlar ki 2013'te bugünleri arıyacaz.. Dünya eğer bir sona doğru gidiyorsa bu sağlık telaşı niye?... Madem az ömrümüz kaldı, neden iççkiden kısıtlıyım?... Toraman yine içmeye bir neden buldu.. Sızmışım...

Cuma

Ukraynalı bir arkadaşım vardı kendisi yazar... Onu ziyaret etmesini çok severdim.. En sevdiğim tarafı karşımda bikiniyle oturmasıydı.. Onu o kadar seviyordum ki hergün ziyaret edesim geliyodu.. Gel git derken bu Ukraynalı arkadaşa tutuldum ve hemen evlendim.. Evlenir evlenmez hizmetçiyle yattım... Ne güzel değil mi? Çok özgür bir dünyam olduğunu bu Ukraynalı arkadaşa anlatmaya çalıştım ama yemedi... Hemen postaladı beni.. Uyumuşum

Cumartesi

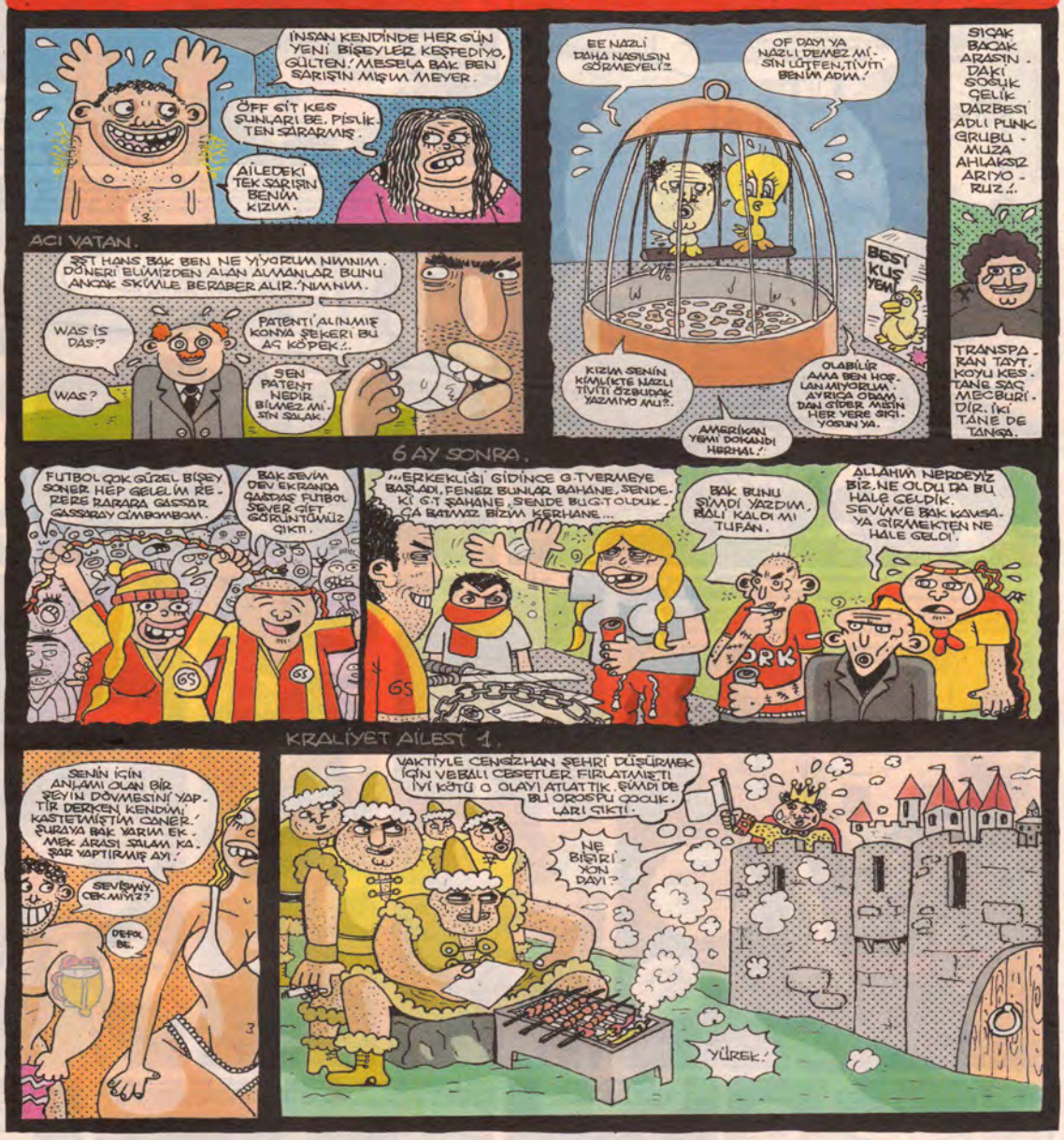
Bugün cumartesi dedim saldım kendimi hemen çayıra çimene.. Koşu yapan taytlı kızın poposuna vurdum.. O da benim ağzımı burnumu dağıttı... Ama ben bugün cumartesi dedim, bozmadım moralimi.. Yaşlı bir golden köpekle çayırda yuvarlandım.. Yaşlı zavallım kalp krizinden öldü.. Ama ben aldırmadım bugün cumartesi dedim.. Tatil günü...

Pazar

Uyandığımda ciddi olmaya karar verdim.. Hemen zihin hapishanesini düşündüm... Zihin hapishanesi nedir? İnsanda ne işe yarar? Süreleri nedir? İnsanlar neden kendi kurdukları hapishanelere kendilerini atar?.. Peki bunun süresi birgün mü iki gün mü yoksa bir hafta mı yoksa 10 yıl mı? Ya da hayat boyu mu? Yoksa ben de mi zihin hapishanesindeyim?.. Madem zihin hapishanesinde değilim, neden hapishanede insanlarla karşılaşıyorum?...lililililililili

Yetkin Gülmen

Akşamsefası

enginguaydin.com

UYUYUN LAN!

Bütün Türkiye'ye, gidişli gelişli, tünelli viyadüklü yol yaptım.. Boşuna yapmadım o kadar yolu.. Artistlik yapan olduğunda, otomobille dakkasında gidip; bizim oğlana aldığım geminin eski sahibinin hediye olarak getirdiği, vahşi afrika cangıllarından wozambik yerlilerine ait bir fil bayıltma aracı olan, makakula ağacının bileğim kalınlığında 10 adet dalının, volkanik püskürtü buharında bekletilip, sonra dallarının beraberce -üstüne kabililerinde çıktığı- devasa bir kayanın altında preslenip, göl kıyısında kurutulmasıyla yapım aşaması biten "Bertaraf Edici" adlı odunla, kafalarının pekmezini hemencecik akıtıp dolmabahçedeki ofise dönebilmek için yaptım duble yol, otoban... Uçağı da uçuz çattım.. Hava alanlık bir yerse sabahtan dövüp geliyorum, öğle yemeğine yetişiyorum, kahvemi içiyorum falan, bakıyorum, odunda ki kan haala yaş, gömleğe bulaşıyo....

Hala bunları niye anlatıyorum? Çünkü aslında anlatmıyorum da ondan.. Kendi kendime konuşuyodum, bi döndüm arkamı ki siz gelmişsiniz... Ben de hiç bozmadan devam ettim... Siz hiç bozarmıyım lan çılgınlar!:) Ay dort tink sooğ.... Yani "şittirgit manyakmanyak konuşma" demek

Hayvan gibi özlemişim lan sizi.. Bu yüzden kendimi mahkemeye bile verdim.. Nasıl mı? Çok basit... Sizi hayvan gibi özledim ya, kendimi hayvana benzettiğim için ŞAT açtım davayı... Açtım ama onlar kazandı.. Yani ben... Ne tuhaf di mi? (not: Bebandiki tuhaf..)

Beden de nolsun, iyiliksağlık çok değişen bi şey yok... Siz yokken bi Baykal ayrıldı işte.. Film sektörüne falan girdi.. İlk filmi "Çorap bedenler" yurt çapında büyük ilgi gördü ve en iyi erkek oyuncu dalında altın Portakal aldı.. Film En iyi yardımcı kadın oyuncu ödülüne de layık görüldü ama ödülü Gandi Kemale kaptırdılar.. "Kemal de kim" diyeceksiniz.. Valla biz de yeni yeni tanıyoruz.. Bi anda ortaya çıktı O... Ansızın... Kızılmaske Fantom gibi.. Ama Fantomun Gandirahlı olanı... Yani şimşekten hızlı çakamayanı, 10 kap Lan gücünde olamayanı.. Nasıl anlatayım?.. Fantomu düşün, işte onun bi işe yaramayanı... Adamı siyasetçi yaptılar, vatandaşlığını unuttu... Oyunu falan veremedi bu... İki işi aynı anda yapamıyo...

Neyse sevgilim uykusuz okuru Bana ayrılan köşenin sonu Kabul etmiyorum ama bunu Yine kavuşacaz eni konu... ♪♫

Vatandaşa Sorduk: UYKUSUZ

Yılmaz Bikidinmi (43): Rüyamda uykusuz dergisinin salonunda dergi çalışanlarıyla, ter içinde, adam adamca, olanca gücümüzle sevişiyoduk.. Hiç bi tane bile kadın yoktu.. Sonra bi kadın sesi geldi... meğer telefon çalıyomuş.. Bunların telefonu kadın sesi çalıyo.. Adam içinde kalmışlar dergide.. Kokuyo lan.. Bildiğin kokuyo...

Nuri Sitivirtçık (32): Uykusuzmusun yatıcan uyuyacan.. ortada "Ben çok uykusuzum" diye yaaaak yaaaak dolaşmanın alemi yok.. Vay efendim "Ama matbaadan bekliyolar, uyuma mamam, köşeyi yapmam lazım"... E Ekmcık ağzı erkenden başlasanya köşeye.. Zabartan akşama arkadaşlarınla Lak Lak gene, har har geyik...

Fatih Kelrubaoğlu (28): Fransız argosunda göte, "uykusuz" anlamına gelen "Sans Sommeil" in kısaltması "eSeS" demektedir.. Zaten İngilizce göt anlamına gelen "ASS" burdan türemiştir. Fransızlar bu anlamda götlerine İngilizlerden önce isim takmışlardır.. Fransızlar göt konusunda birincidir... (göt uyurkende osurur falan ya, o yüzden uykusuz diyolar)

Hedor Roysroyevski (53): Hemen soldaki yazı tamamen yalan ve kurmaca olup, gerçeklerle uzaktan yakından alakası yoktur. Yazar burda bilinçli olarak okuyucuyu yanıltmakta ve hayal alemine sokmaktadır. Gerçekleri saptırarak kamuyu şaşırtıyorlar, kancıklık ediyorlar.. NE KADAR UYKUSUZ VARSA HEPSİNİ UYKUSUNDA SEÇİYİM!!!

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

Aksamsefası

uğur gürsoy

DÜĞÜNÜMDEYDİM

"düğün izlenimlerim"

YAVUZ ÖZTÜRK

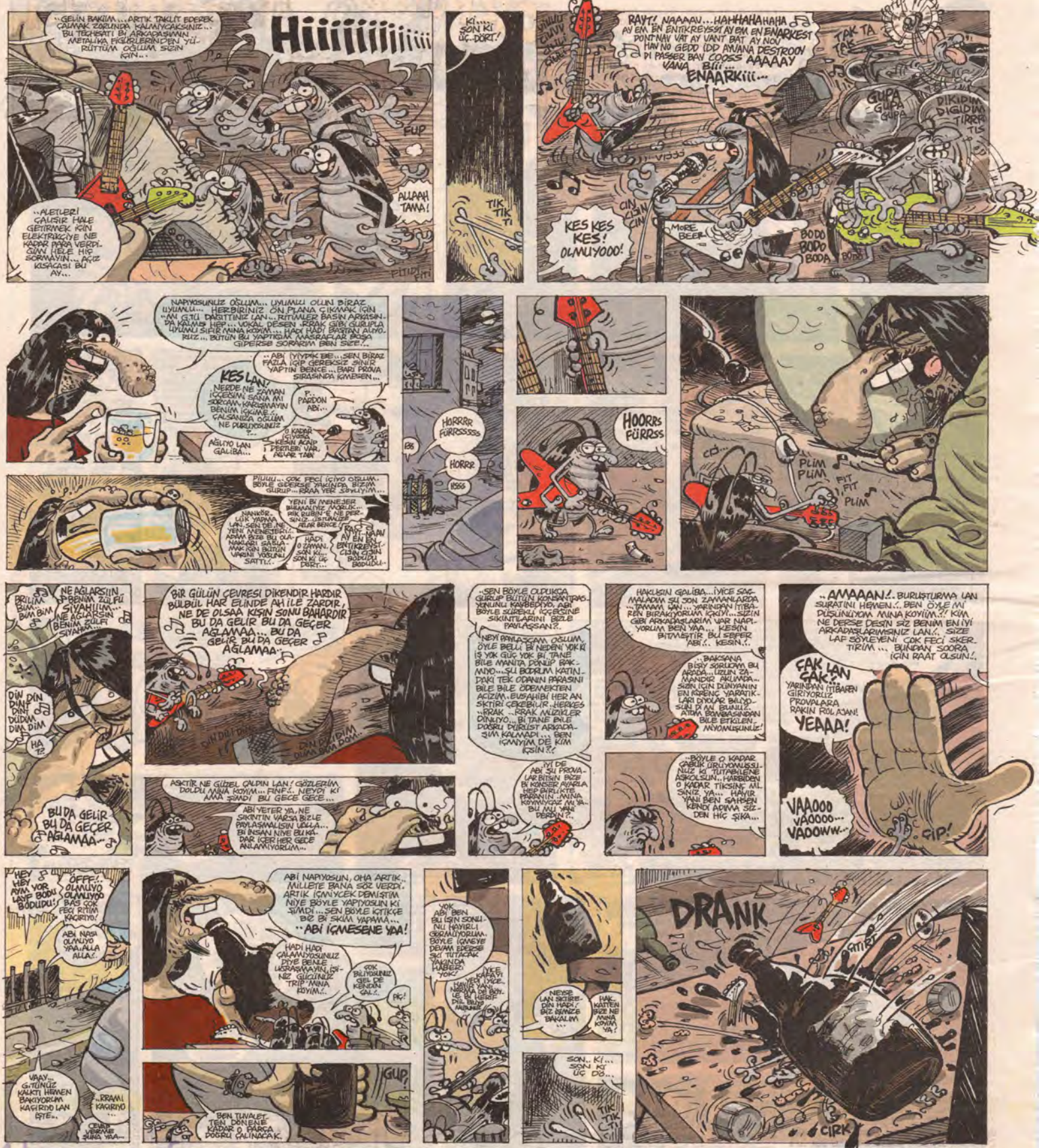

Aksuseltisi

Devamı arka sayfada...

Akşamsefası

..GELİN BAKIM... ARTIK TAKLİT EDEREK ÇALMAK ZORUNDA KALMAYACAKSINIZ.. BU TEŞEKKÜL BİR ARKADAŞININ METALİKA FİGÜRLERİNDEN YÜRÜTTÜM OĞLUM SİZİN İÇİN..
Hiiiiiiiiiiiii
FUP
ALLAAH TAMA!
..ALETLERİ ÇALIŞIR HALE GETİRMEK İÇİN ELEKTRİKÇİYE NE KADAR PARA VERDİĞİNİ HELE HİÇ SORMAYIN... AÇIĞ KISACASI BU AY...
Ki..... SON Kİ ÜÇ..DÖRT!
TIK TIK TI
RAYT! NAAAAU... HAHHAHA HAHA AY EM BN ENTIKREYSSI AY EM EN ENARKEST DONT NAV VAT AY VANT BAT AY NOV HAV NO GEDD IDD AWANA DESTROOY DI PASSER BAY COOSS AAAAAY VANA Bİİİ... ENAARKiii...
TAK TA TAK
GUPA GUPA GUPA
DIKIDIM DIGIDIM TIRRR TIS
KES KES KES! OLMUYOOO!
MORE BEER
BODO BODO BODA
BODO
NAPIYOSUNUZ OĞLUM... UYUMALI OLUN BİRAZ UYUMALI... HERBİRİNİZ ÖN PLANA ÇIKMAK İÇİN "NİYE GİTTİ DAĞITTINIZ LAN... RİTİMLER BASIN ARKASINDA KALMIŞ HEP... VOKAL DESEN ,RRAK GİBİ GÜRÜLTÜ UYUMLU SİFİR MİNA KOYİM... HADİ BAŞTAN ALIYO.. RUZ... BÜTÜN BU YAPTIĞIMA MASRAFLAR BOŞA GİDERSE SORARIM BEN SİZE!..
..ABİ İYİYDİK BE... SEN BİRAZ FAZLA İCİP GEREKSİZ SİNİR YAPTIN BENCE... BARI PROVA SIRASINDA KMESEN...
KES LAN! NERDE NE ZAMAN İÇİCEĞİMİ SANA MI SORCAM KARDEŞİMİN BENİM İÇKİME, ÇALSANIZA OĞLUM NE DURUYOSUNUZ?...
P. PARDON ABİ...
AĞLIYO LAN GALİBA...
O KADAR İSTİYORSA KENDİ KEŞİP İ PEETREN VAR, AĞLAR TABİ
HORRRR FÜRRSSSSS
EEE
HORRR
IISSS
HOORRS FÜRRSS
PLIM PLIM
FIT FIT
PLIM
PIUUU... ÇOK FECİ İÇİYO OĞLUM.. BÖYLE GİDERSE YAKINDA BİZİM GURUP... RRAA YER SÖYLİYİM...
YENİ Bİ MENEJER BULMALIYIZ MORLUK... PİK RUBİN'E NE DİR SİNİZ.. USTURUPLU ALAR BENCE
NANKÖR LUK YAPMA LAN SEN DE NE YENİ MENEJER!.. ADAM BİZİ BU OLAMAZLIKLARDAN KURTARDI, MAKYON BÜTÜN VARINI YOĞUNU SATTI..
HADİ O ZAMAN, GİDİN BİR SON Kİ ÜÇ DÖRT...
RAC LAN AY EM EN ENTİKREYSİ... OLSUN BİR BODUDU BODUDU..
BİR GÜLÜN ÇEVRESİ DİKENDİR HARDIR BÜLBÜL HAR ELİNDE AH İLE ZARDIR, NE DE OLSAA KIŞIN SONU BAHARDIR BU DA GELİR BU DA GEÇER AĞLAMAA... BU DA GELİR BU DA GEÇER AĞLAMAA..
DİN DİN DİN
DİN DİN DİN

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Ankastre mutfak dünyasına bir giren çıkamıyor. Daha doğrusu muhakkak çıkan vardır da, ben biraz zorlandım. Tamam, makul ölçülerde seyler mümkün ama 18 bin dolara satılan ankastre fırını görünce de "ne oluyoruz yahu" dedim. Valla insan her gün lokantada yese en azından üç buçuk yıl karnı doyar bu parayla. E bu ürünün garantisi ne kadar? Üç yıl. Edindiğimiz tecrübelerden biliyoruz ki, sürekli kullanım halinde, bu tip ürünler garanti sürelerinin dolduğu günün ertesi bozulacak şekilde programlanıyor ve garanti süresi dolan ürünlerin tamiri için o ürünün bedelinden fazla tamir ücreti isteniyor ki, tamir ettirmek yerine gidilsin, yenisi alınsın. 4 bin dolarlık kahve makinesine hiç girmiyorum, üzerine biraz daha para ekleyip küçük bir kahveci dükkânı açmak işten bile değil doğrusu.

■ Ürünler ve garanti süreleri arasında artık daha net bir ilişki var bu arada. Bilhassa elektronik ürünler garanti süreleri biter bitmez intihar ediyorlar. Bu fenomenin (-ne fenomen mi? –e görüngü mü diyeydim?) çıkış noktası, bir türlü eskimeyen, bozulmayan Amerikan arabaları yüzünden Amerika'nın girdiği kriz. Abiler eskiden öyle arabalar yapmışlar ki, yakın zamana kadar Bakırköy – Taksim dolmuşları hala bu ağabeylerin yaptığı 1950-1960 model arabalardan müteşekkildi. E satılan arabalar sağlam olunca kimse arabasını yenilememiş, böylece büyük bir kriz olmuş. İşte o gün bu gündür şirketler üste tonla para harcayıp ürünlerinin o kadar da dayanıklı olmaması için çaba harcıyor. Ipod alıyorsunuz, pili zaten tümleşik, zamanla bitiyor, sadece pili değiştirmek isteseniz, yeni bir Ipod'tan çok para istiyorlar, olmuyor. Bana göre açık bir dolandırıcılık olan bu vakaya dikkat edin, etrafınızdaki kimi arkadaşlar "işletme zekâsı" falan diyecek. İşte o arkadaşlardan uzak durun, onlar kötü arkadaş, benden söylemesi.

■ Küresel ısınma falan diyoruz da diğer taraftan da bir evrim gerçeği var yahu. Üstelik bu bütün doğayı kapsıyor aslında. Tamam, sıcaklıklar değişiyor, atmosferdeki gazların oranı değişiyor falan ama doğa dediğimiz şey zannediyor musunuz ki buna seyirci kalıyor. Bence kıyısından köşesinden adapte olmaya başlamıştır bile. Biz desen, insanoğlu olarak her zaman söylerim çeşit çeşitiz. Alaska'da Sibirya'da yaşayanımız da var, Gobi çölünde yaşayanımız da. Ha ben gitmemeyi görmemeyi tercih ederim o uzak illeri ama neticede insan +40 derecede de, -40 derecede de yaşıyor. Ha -40 derece soğuk suda yüzemez yalnız onu baştan söyleyeyim, ortam müsait değil. Suyun ortamı yani. Bakmayın siz Barış Manço'ya. E bir şekilde bu 80 derecelik aralıkta yaşayabiliyorsak küresel ısınmaya da adapte oluruz gibi geldi şimdi bana bir an. Doğa da zaten kesinlikle bu yönde bir değişime ayak uydurduğuna göre çevreci arkadaşlar dünyayı atıyorum 1900 yılının koşullarına geri götürmeyi bir anda başarırsa işte o zaman felaket olur bence. Tabii bence diyorum sinsi gibi ama Alman bir profesör söylemiş bunu, Zizek efendiden dinlediydim internette. Hiç öyle maile sarılıp "ne alakası var, pis cahil" demeyin. Neticede iddiayı dile getiren adam koca profesör, Alman KPSS'sinden yüksek puan almış. Üstelik soruları da çalmamış.

■ En sevdiğim kısaltma ÇUŞ'tur. Çok Uluslu Şirketler manasına. Onlara da çuş demeyeceksek neye diyeceğiz zaten. Gerçi demeyenler var; misal bizim Ülker, gidip Cargill'le ortaklık yapmış. Eh bu zamana kadar iyi gelmişler. Kusura bakmasınlar ama Ülker de bu ortaklıktan çırak çıkmazsa günün birinde gidip Ülker'in elini öperim. Tabii Ülker tüzel bir kişilik, tüzel kişiliklerin eli öpülmez ama herhalde vardır el şeklinde bir dondurmaları, zaten ne görseler yapıyorlar, o dondurmayı öperim.

■ Bir de neden oy kullanmadın diye kızanlar var. Vedat abi geldi kızdı, Yılmaz abi geldi kızdı. Yahu seçimi Cargill düzenlesin, ben oyumu kullanayım. Baksana, adamların fabrikasına dokuz bin yedi yüz tane kapatma davası açıldı, fabrika meclisten özel yasa çıkartılıp yine açıldı. Daha fazla mısır lazım dedi, hoop kotalar yükseltildi, gümrük düşürüldü falan. Ben gidip vekil seçeceğim, benim değil Cargill'in dediği olacaksa, direk Cargill yönetim kurulunu seçelim gitsin.

■ "Sev çünkü sevmek en kolay" hatırladınız değil mi şarkıyı? Herhalde herkes hatırlamıştır ama ben yine de şu nakaratı bir yazayım: "Ne bir kürk ister bu şen gönlüm / Ne bir han ne de saray / ye iç eğlen çok kısa ömrün / Sev çünkü sevmek en kolay" Bana kalırsa burada ciddi bir gerekçelendirme hatası var. Şarkıcı (Yeliz abla) burada bize sevmeyi öğütlüyor öğütlemesine ama bunun gerekçesi olarak "en kolayının" sevmek olduğunu söylüyor. Velev ki nefret etmek daha kolay olsa onu mu öğütleyecek dersiniz? Sanmam. Valla birisi beni sırf kolay diye sevecekse sevmesin daha iyi arkadaş. Hele hele han almak, kürk almak beni sevmekten daha zor diye beni sevecekse yarın ona han alımında bir "kolaylık" yapıldığında beni sevmek yerine hana hamama koşuverir sanki o şen gönül. Bu kadar kolaycılık da biraz fazla doğrusu.

■ Hıyar ne zaman salatalık oldu buna üzülüyorum. Salatalık'ta bir küçümseme var, "Salataya layık" tamam ama "yalnız salataya doğramaya yarar" gibi bir mana çıkıyor. Hâlbuki salataya baktığımız zaman, rokası olsun, soğanı olsun, isterse nar ekşisi olsun, üzerine pul biber serpilsin, marul doğransın diğer malzemelerin çoğu tek başlarına varlık göstermekten uzak oldukları ve ancak bir takım oyunuyla var olabildikleri halde hıyar aynı zamanda takımdan ayrı düz koşu yapabilme, tek başına soyulup tuzlanıp yenilebilme potansiyelini haiz bir arkadaş. Yani standart bir salatayı oluşturan elemanların birçoğu "salatalık" olarak sınıflandırılabilecekken hıyar gösterdiği bütün tevazua rağmen bakınız MS word tarafından dahi "argo veya kaba sözcük" diye altı çizilir olmuş, hakkı yenmiştir. Yani evet, biliyorum, bazı zevat, muarızına çekinmeden hıyar diyebiliyor ama bu hayli kafa karıştırıcı da bir durum. Şimdi biliyorum ki misal birine köpek demek, köpek arkadaşımızın sonu gelmez ve mantıksız sadakatinden ötürüdür. Ama hıyar demek neden ötürü ki? Gayet faydalı, üstüne üstlük kilo da aldırmayan şahane lezzeti haiz bir bitkimiz kendisi. Bir karakter özelliği sergilediğine de şahit olmadım açıkçası. Ha biri bana hıyar dese bozulurum o ayrı.

■ Eskiden kibar bitirimler birine hıyar diyeceği zaman doğrudan demez, "yazık olmuş sana harcanan yoğurda" derlermiş. Ulan bunu biri bana dese, iki gün iki gece "ne demek istedi acaba" diye düşünür dururdum da aklıma hıyar gelmezdi. İyi mi kötü mü o bile belli değil. Üstelik MS Word de altını çizmiyor argo veya kaba sözcük diye.

■ Kendisine harcanan yoğurda yazık edilen kimi zevat Leman dergisine saldırmış. Yazdıklarını okuyunca kan beynime sıçradı. Susurluk ve 28 Şubat sürecinde neredeyse bütün ana akım basın darbeyi alkışlarken darbeye karşı net bir tavır alan mizah dergilerinin "28 Şubat'ı desteklediklerini" yalanını ilk ortaya atan kim bilmiyorum ama Tuncay Akgün gayet yerinde bir cevap vermiş. Hatta az bile demiş.
Ülkenin en temiz dergilerinden Leman'a çamur atmaya kalkanların aklından şüphe duyarım. Üçüncü yılımızı kutlarken, başta Behiç abi olmak üzere buradan Leman dergisindeki tüm ustalarıma selam gönderiyorum. Leman'ıma dokunma! Gücü yeten bu hafta bir Leman fazla alsın!

Aksamsefası

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n

İŞ MACERALARI -04-

SERBEST MESLEK!

Artık tamamen içine girdiğim, derin koridorlarında kaybolduğum İş Dünyası'nın bazı güzelliklerinden biri de, Serbest Meslek diye bi dalı olmasıydı! Böylece, bi dükkanda, firmada falan iş bulamadığım o zor günnerde, serbest ve özgür çalışmaya karar verdim bi dönem! Heyecanlı ve umutluydum. Bi patronum, ustabaşım filan olmıycaktı etrafımda. Gendi gendimin patronu olucaktım! Kendi kendime dedim ki: "Ne satiym o zaman?!"

Suculuk:

Finans ve Ticaret Dünyasının, can alıcı, temel sorularından biriydi bu! İş yapmak, bi annamda, "bişey satmaya çalışmak" demekti çünki. Fekat, "satmak" düşüncesi bana ilk başta, biraz saçma ve korkutucu gelmişti. Hem, daha bişiy satmadan insannarı kazıklıyomuşum gibi hissetmiştim nedense; hem de satıcak bişiyimin olmadığını düşünüp komplekse girmiştim. Bu garip sorunnarı kısa sürede aşıp (Annem, boş durma oğlum, yetişemiyorum masraflara diyordu), o günnerde pek popüler olan Suculuk işine girmeye karar verdim! İş Dünyası'na yeni atılan tüm canavar girişimcilerin gözbebeği olan, Finans merkezi Tahtakale'ye gidip, kendime süper bi su kovası satın aldım! Bişiy Satmadan evvel, bişiy Satın almak gerekiyodu. Bu nefis ticaret kuralı, çok hoşuma gitmişti, ve ilk adımı başarıyla geçmiştim! Kovayı, evde suyla doldurdum, içine de buzhaneden aldığım dev bir buzu koydum. Sokak suculuğunun sırrı basitti: Suyun, soğuk olucaktı! İçindeki buz, kovayı yüz metre öteden tahrik edici göstericekti, soğuk-soğuk terleyecekti kovanın plastiği! Ön taraftaki bardaklığa bi tane de bardak oturtup, E5 kenarındaki Numune Hastahanesi civarına yürüdüm. Orada, duraklar filan vardı, ayrıca hasta yakınnarı da susayabilirdi. Kovayı önüme koyup da müşteri beklemeye başladığımda, gene bazı saçma sebeplerle, utandım: İnsannarın susuzluğundan faydalanıyomuş gibi hissetmiştim! Belki, parasız dağıtmalıydım? Ama, emek harcamıştım, kova satın almıştım, buz koymuştum. Silkinip, kısa sürede tekrar Ticaret moduna girdim, hattâ bi ara "Soğuk Suu!" diye bile bağırdım, ürkek sesimle. Ama iş dünyasının çetrefilli ve zencefilli dehlizleri peşimi bırakmıyordu. Bu kez, daha sert bi kuralla tanıştım: Mafya! Hastanenin kapısına daha yakın bi bölgede su satan kıllı bi herif, "Git lan burdan!" dedi. Korkmuştum, ama cümlenin anlamını da çözememiştim. O çocuk saflığıyla: "Nereye gidiyim?" dedim. "Git!" dedi, "Git uzakta sat!." Eliyle işaret ettiği yer, taa hebesinin, yani kalabalığa acayip uzak bi yerdi. Uzun caddenin en dibinde, ıssız bi bölgede, tekrar kovamı yere koydum. Gelen geçen yoktu! Tek tük geçenner ise, susamışlarsa bile, o herifin kovasından içmişlerdi önce. İnsan akışı, bu yöne doğruydu! Orada susamayıp, tam benim önümden geçerken susayacak müşterilere ihtiyacım vardı. Nihayet, ilk satışımı yaptığımda ve parasını cebime attığımda, Ticaret Dünyası'nın nice mutluluklara ve sürprizlere gebe olduğunu düşündüm! "Soğuk Suu!" diye, on dakkada bir neşeyle bağırmaya başladım. Sonra tırsıp, öbür sucu bu satışlarımı görmesin diye, az daha kenara gittim. İnsanarın nerde ve ne zaman susayacağı belli olmuyordu; iki-üç saat içinde kova boşaldı! Paraları da saymadan haşur huşur sıkıştırmıştım cebime! Neyse, evde sayardım. Bu arada, o zamannar, hijyen filan diye bişeyden haberdar değildim! Şimdi düşününce aslında fecii saçma geliyor. Yüzlerce insan nasıl, sadece şöyle bi çalkanan, aynı bardaktan su içmişti o yıllarda!? Bu bana, o günnerde de biraz tuhaf gelmiş olacak ki, kovadaki suyun yarısını bardağı çalkalamak için kullanmıştım aslında. Fazla çalkalıyordum!. Sonuçta, bu zoraki Ticaret hayatım ve garip endişelerim fazla uzun sürmeyecekti.

Ertesi gün, kovamı, şapkalı özel adamlar kapıp götürdü! "Zabıta" olduğunu öğrendiğim bu kişiler, kovamı elimden alıp, nereye götürmüştülerdi acaba? İstesem, geri verirler miydi? Ve bir mucize oldu. İş ve Finans Dünyası'nın en nefis özelliklerinden biriyle, hayatımda ilk kez tanıştım: Torpil! Mahalledeki bi amca, Hasanpaşa'daki Zabıta komserini mi ne tanıyormuş. "Git oraya, benim adımı ver, kovanı al!" dedi. Gittim, utanarak onun dediğini dedim. Gerçekten harika bişiymiş Torpil! Bi zabıta, "Gel," dedi, kocaman bi deponun kapısını açtı, "Hangisi senin kovansa al" dedi.. Farklı renklerde ve biçimlerde, üstüste alta yığılmış, yüzlerce kova vardı! Aralarında simit tezgahları da göze çarpıyordu. Ne biliyim hangisi benim kovamı. Ağlıycaktım nerdeyse. Hiç kıpırdamadığımı görünce, "Al işte bi tanesini!" dedi ağbi. Herhangi bi kovayı alıp, zabıta merkezinden çıktım. Eve yürüdüm; hangi garibanın kovası olduğunu bilemediğim o plastik şeffaf şeyi, bahçenin bi köşesine bıraktım. Bi daha da suyla doldurmadım. Bana göre değildi Ticaret ve Finans dünyası!

Kitap ve Dergi Satışı:

Satmak için birisinden bişey satın almadan, ve satarken daha az tehlike yaratacak, bana daha fazla ait bişeyleri satmalıydım! Evde birikmiş duran çocuk kitaplarım ve mizah dergilerim, ticaret hayatında duraklama dönemine girdiğim o zor günnerde aklıma geldi. Her seferinde çalışmamı, ev geçimine katkıda bulunmamı söyleyen Annem, bu kez, satma oğlum dergilerini, deli misin demişti. Gözüm kararmıştı fekat, bu satışla başarıya ulaşmayı, Finans dünyasında yükseklere çıkmayı hedefliyordum! Bütün Gırgır'larımı, Çarşaflarımı, Milliyet Çocuk'larımı, Altın Kitaplar serisinden ciltli çocuk Romanlarımı, bi koliye koyup arsaya çıktım. Acayip umutluydum bu işten. Fekat, ilk gün hiç satış olmadı! Yanınızca, bi çocuk yanıma yaklaşıp, "Ne yapıyon len!" dedi. "Dergi satıyom" dedim. "Niye ki lan" diyip, dergilere isteksizce, iğrenç şeylermiş gibi baktı, sümüğünü içine çekip gitti sonra.. İkinci gün, tuhaflığı anladım. Evet, onnardan önce mizah dergisi okumaya başlamıştım. Bu çocukların ise hiç ilgisini çekmiyor, kitap filan da sevmiyor olabilirlerdi. Yine de daha eğlenceli bi satış uygularsam, hâlâ şansım vardı: "Niyet" şeklinde bi satışa geçtim! Her kitabın ve derginin ismini küçük kağıtlara yazıp katladım, çekiliş için de ucuz bi fiyat belirledim. Risk almayı seven veya canı o gün çok sıkılan bi kaç cocuk, nihayet tezgahıma uğradı, ve niyet çektiler! Fekat, itirazları çok saçmaydı: "Gene mi dergi çıktı yav! Oyuncak yok mu hiç" diyorlardı. Tekrarladım öfkeyle: "Yaa, yok! Bu niyette sadece dergiler kitaplar var. Ama, hepsi farklı dergiler! Yani kandırmaca yok, her çekilişte başka bi dergi çıkıyo. "Boş" koymadım!." Bu net açıklamaya rağmen, bi gerizekalı, artık nası kafasına takmışsa, "Yine dergi çıktı olum! Oyoncak çıkmadı," diye bağırdı bana. Küfredip giderken de, caanım Gırgır dergimi yırtıp attı! O anda niyeti iptal ettim. Zaten bana ait olmuş (satın alıp okuduğum tükettiğim, sevdiğim!) dergileri, tekrar satmak, bi anda saçma gelmişti. Yakında, "Pantolon" ve "Ediz" albümleri çıkarmayı düşünüyorum; ve buna benzer bi duyguyu hâlâ hissederim:

Zaten tüketilmiş, yani haftalık olarak okunmuş bir işi, albüm şeklinde de olsa tekrar satışa sunmak, biraz kurnazlık gibi gelir. İlban Ertem, Kemal Aratan gibi ustaların, "albüm" olayı sayesinde Çizgi tarihinde bi belge olarak yer almaları konusunu düşününce, ikna olmuştum ama. Elimde, Otisabi'nin, Behiç Pek'in imzaladığı nefis albümler var. Acaba parasız kalsam, satar mıyım bunnarı bi kaldırımda? Önce, imzalı sayfayı yırtarım tabii.. Amanin!. Albüm için, karikatürlerimi ayıklarken, beğenmediklerimi başka bi köşeye yığmıştım. Bi arkadaşım "Napıcan bunları?" dedi. "Çöpe atıcam" dedim. "Saçmalama. Satsana!" dedi. Oy oy, satmak ne acayip bi kavram! Ticaret ve Finans dünyasının gizemli koridorları! Haftaya, daha ilginç bi hikâye satıcam, pardon annatıcam sizlere: İş Maceraları 05. Tiyatro! Sahne, kulis ve tuvaletler arasında sürüp giden bir sanat yaşamı!

Akşamsefası

Çağdaş URAL

Ömer GÖKSEL

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Barış ÖZKAN

C.Çağlar ÖZDEMİR

Barış Cem ŞAHİN

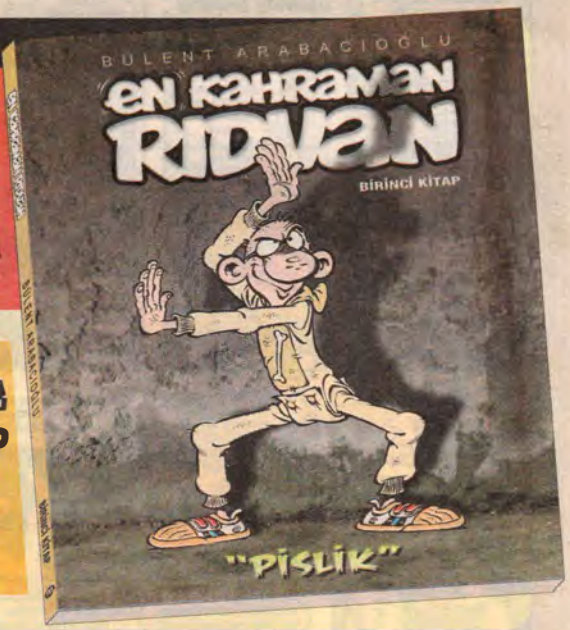
Necip DUMAN

BÜLENT ARABACIOĞLU

EN KAHRAMAN RIDVAN BİRİNCİ KİTAP "PİSLİK" ÇIKTI!

KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ POSTER KİTAP

marketlerde ve tüm gazete bayilerinde

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 23 Eylül 2010 | Sayı: 160

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kalkgrafi: Şevki Sayışman

Kalkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$

IBAN Numaralarımız:

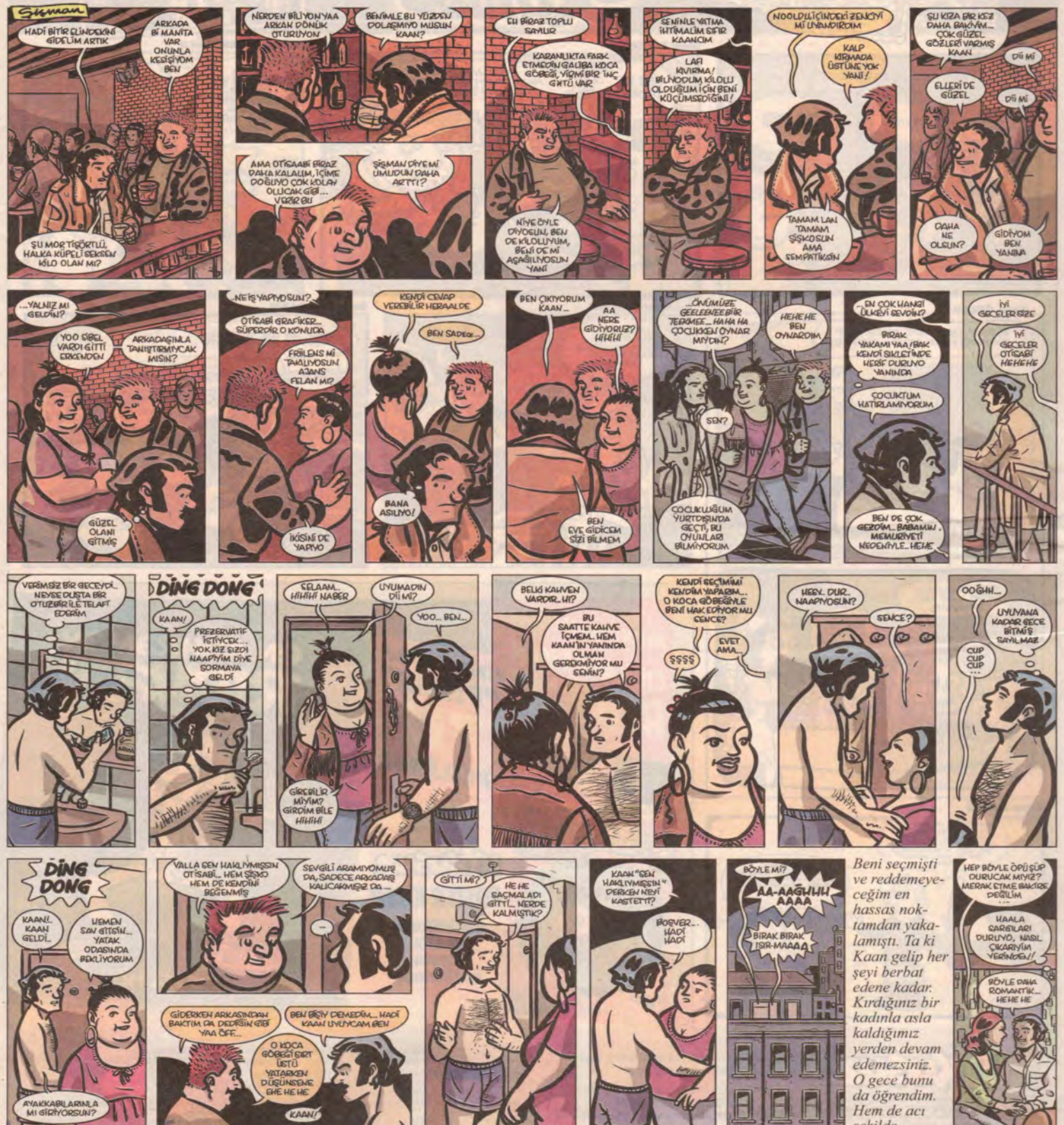
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 345973 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 345967

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Aksamsetasi

ISSN 1307-7619
30 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2010/40 No: 161
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Mardin'de 2003 yılında N.Ç.'ye tecavüz ettikleri iddiasıyla yargılanan 33 kişinden 28'i 9 yıl ila 1 yıl 8 ay arasında cezalara çarptırıldı. Karar da, N.Ç.'nin kendi rızasıyla ilişkiye girdiği belirtilerek bir çok sanığın cezasında ciddi indirimlere gidildi. Mahkemenin kendi rızasıyla ilişkiye girdiğine hükmettiği N.Ç'nin yaşı 12!..

Akşamsefası

BİR ŞEYLER DUYDUM

KONUŞANLAR:

-CEMALETTİN
-ÖMER
-RECEP

Geçen ocak ayında Selendi'de linç girişimiyle karşılaşıp Salihli'ye sürülen 21 Roman aileye verilen kira yardımı, iş ve çocuklara okul sözü unutuldu. Aileler kışa çadırlarda giriyor...

* "Romanlara 20 adet prefabrik ev kurulacak. Kendilerine iş, çocuklarına okul imkânı sağlanacak."
Manisa Valisi Celalettin Güvenç

* "Hükümet olarak insanlarımızı mağdur etmeyeceğimizi defalarca söyledik... İşse iş, aşsa aş vermeye hazırız."
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer

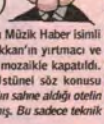
* "Ben artık Roman kardeşimi çadırlarda, derme çatma binalarda görmek istemiyorum."
Başbakan Recep Tayyip Erdoğan

DOĞUMLA DOĞRUDAN DA YANLIŞLIKLA ZİYNET SALİ'NİN GÖĞÜSLERİNE SAYMA!

TRT Müzik kanalında yayınlanan Müzik Haber isimli magazin programında Ajda Pekkan'ın yırtmacı ve Ziynet Sali'nin göğüs dekoltesi mozaikle kapatıldı. Programın yapımcısı Sinan Üstünel söz konusu mozaiklerle ilgili, *"Ajda Pekkan'ın sahne aldığı otelin yazısını blurlarken görüntü kaymış. Bu sadece teknik bir hata..."* açıklamasını yaptı.

BÜYÜK DEĞİŞİM

İstanbul Fatih Belediyesi'nin 'kentsel dönüşüm' adı altında Romanlara ait arsaları metrekare fiyatı 500-800 lira arasında kamulaştırdığı Sulukule'de, Hazine'ye ait bir arazi tam 5 katı fiyattan, açık artırma usulü ile ihaleye çıkarıldı.

ŞAK TE NİZ GELDİ YECİLİK

Beyoğlu Belediyesi'nde üç yıldır mimar olarak çalışan Özlem Aydın, belediyede çalışan bir kişinin kürtlere yönelik ayrımcı söylemlerine tepki gösterdiği için önce işten çıkarılmak istendi, kabul etmeyince de başka birime temizlik işçisi olarak "sürüldü".

Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ait bir polis minibüsünde görev yapan iki polis memuru, Ankara Kurtuluş Parkı'nda el ele dolaşan, bank ve çimlerde oturan çiftleri araç içinden anonsla çağırarak ("Kimlik kontrolü yapacağız. Buraya gelin!") Genel Bilgi Toplama'ya (GBT) tabi tuttu. Polisler yaptıkları kontrolün ardından, "Uygunsuz oturuyorsunuz!" diyerek çiftleri uyardı. Polisin bu tespitinin ardından 'uygunsuz çiftler' parkı terk etti.

ELİM TERLİYDİ KAYMIŞ OLABİLİR

Vicdani retçi Enver Aydemir'e işkence yaptığı iddiasıyla yargılanan Albay Mustafa Özmen, ilk duruşmada kendini savundu: *"Ben de insanım, belki küfretmiş olabilirim. Odadan çıkarmak için omuzundan tutmuştum, belki elim yüzüne kaymıştır..."*

UYKUSUZ

Ortaya çıkan yeni bir ses kaydına göre, emekli albay Arif Doğan'ın JİTEM'in başındayken 7 bin ruhsatsız silah dağıtarak bölgede terörist yetiştirdiği, kendisine bağlı 10 bin kişilik özel ordu ile beyaz kadın ticareti ve haraç dahil tüm kirli işleri kontrol altında tuttuğu açığa çıktı.

Emekli Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, "Halkın mukavemetini artırmak için Kıbrıs'ta cami yaktık," açıklamasında bulundu.

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

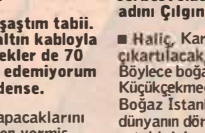
Barış UYGUR

■ Devir centrifikasyon devri, bu kelimeyi önümüzdeki dönemde sık duyacağız. Alt sınıfların yaşadığı mahallelerden kovulup, yerine üst sınıfların yerleştirilmesi gibi bir anlamı var. Sulukule'de yaptılar hani, kardeşlerimi kovdular, yerlerine kendileri kondular. Şimdi de Tarlabaşı'nda yapıyorlar, milletin evini Çalık Holding'e veriyorlar; milleti TOKİ konutlarına gönderip, Tarlabaşı'na kendileri yerleşecekler. İşin ilginci, yıllardır ağzına sınıf lafını almamış, Sulukule'de, Tarlabaşı'nda ve Cihangir'de yaşananlara ses çıkartmamış, Cihangir'den sopayla kovulan transseksüel kardeşlerimi ellerini ovuşturarak izlemiş soysuzlar, Tophane'deki saldırının ardından ağızlarından düşürmez oldu bu lafı. Ayıptır diyeceğim ama bu ülkede her şey olunuyor, bir rezil olunmuyor.

■ Bu AKM işini çok karıştırdılar, aralarında bir fark kaldı, o farkla çok güzel oldu. Başbakan gazetecilere pazar kahvaltısı vermiş. Açık büfe kahvaltı, yanında sınırsız çayı duyan koşa koşa gelmiş tabii. Talisker'i buzla içtiği için İskoçya'ya girişi ilelebet yasaklanan da katıldı mı göremedim, belki mutfakta servise yardım ediyordur. İşbu kahvaltıda başbakan "AKM'nin güçlendirmesine 70 trilyon harcamayı israf kabul ediyoruz" buyurmuşlar. Tabii 70 trilyon dediği, 70 milyon. Zaten bırakın bizi ABD'nin bile 70 trilyonu yok (70 trilyon nereden baksanız 50 trilyon dolar eder, o parayla bütün yurdu AKM'yle donatır, her birinde Berlin Filarmoniye harmandalı çaldırırız da yine artar. Başbakanın anlayacağı dille söyleyeyim, o paraya 5 milyon tane gemi, 70 trilyon kutu Cola Turka alınır be!) Başbakan da yüksek rakamları vurgulamak için eski para üzerinden telaffuz etme ekolündenmiş, onu anladık.

■ 70 milyonu ben daha önce duymamıştım, duyunca şaştım tabii. Yahu, güçlendirmeyi platinle mi yapacaklar, tesisatı altın kabloyla döşeyin, sahne motorlarına pırlantalar mı serpiştirecekler de 70 milyon lira tutacak allah aşkına? İnşaatçı değilim, ses edemiyorum ama yenisini yapsalar o kadar tutmaz gibi geliyor nedense.

■ Her neyse, başbakan AKM'nin yerine şahane bir şey yapacaklarını açıklamış. Hıncal Uluç'u da arayıp, bunun sözünü önceden vermiş. Bununla da kalmamış, İstanbul için öyle çılgın bir projeden bahsetmiş ki, Hıncal Uluç'un aklı çıkmış, bayılmış. Uluç'un nelere "bayıldığı", neleri sevdiği düşünüldüğünde bu çılgın proje de insanı korkutuyor doğrusu ya, ayrı mesele. Projeyi, "ay öyle çılgın ki bir görsen, bayılırsın" diye aktaran Uluç, ne olduğu konusunda sır vermiyor. Ne olabilir ki bu proje? İşte çılgın proje hakkındaki tahminlerim:

■ İstanbul Boğazına üçüncü köprü, enlemesine değil boylamasına yapılacak, bütün yalılarımız, emlakçıların cadde üstü evleri pazarlamak için kullandığı tabirle "cadde yalısı" olacak.

■ Her sokağa bir çılgın dürümcü açılacak, halkımız et sıkıntısına rağmen et gibi bir şeyler yeme olanağı bulacak. Büfeleştirme süreci tamamlanacak.

Çılgın Sedat belediye kadrosuna alınacak, nikâhlarda, nikâh memurunun yamnda eşantiyon olarak verilerek, "beni Ataköy'de bir kata, Tarabya'da bir yata bir de beş para etmez bir cep telefonuna sattın" şarkısını söyleyecek. Davetlilerin Çılgın Sedat'ı dövmesi serbest olacak ayrıca her gencimiz facebook'a girip İsmail YK gibi adını Çılgın diye verebilecek.

■ Haliç, Karadeniz'e kadar genişletilerek körfez hüviyetinden çıkartılacak, hayatının geri kalanına bir nehir olarak devam edecek. Böylece boğaz manzaralı evlerin sayısı bir anda yüze katlanacak. Ayrıca Küçükçekmece ve Büyükçekmece göllerine de aynı muamele uygulanarak Boğaz İstanbulluların ayağına getirilecek. İstanbul beşe bölünecek, dünyanın dört boğazlı tek şehri olacak. Bu boğazlara kurulacak köprülerle ortalık iyice şenlenecek, çılgın atılacak.

■ İstanbul toptan kentsel dönüşüm kapsamına alınarak Çalık Holdinge verilecek, İstanbullular Çorlu'daki TOKİ konutlarına yerleştirilecek. Yenilenen İstanbul'da artık sadece zenginler ve çılgınlar oturacak.

■ Kâğıthane –Dolapdere - Dolmabahçe tüneli KTunnel ve VTunnel'a bağlanarak tüm İstanbulluların Youtube'a girmesi sağlanacak.

■ İçkili eğlence yerleri hep beraber, Çatalca'ya taşınarak burası kırmızı bölge ilan edilecek. Ayrıca sigaralı eğlence yeri kavramı geliştirilecek, Kartal'da sarı bölge ilan edilerek buralar sigaralı eğlence yerlerine, Florya ise mavi bölge ilan edilerek çalgılı eğlence yerlerine tahsis edilecek. Diğer her yer çılgın belediye tesisleri olacak.

Akşamsefası

KAÇ YIL OLDU?

• Çetin Emeç'in mezarı başında yapılan anmaya hoca gelmeyince, ilginçlikler insanı Ertuğrul Özkök kendi iPhone'undan Fatiha duasını dinleteli **1 yıl**...

• Mardin'in Midyat İlçesi'né bağlı Mercimekli Köyü'nde, Michael Jackson için gıyabi cenaze namazı kılınarak köylülere taziye helvası dağıtılalı **1 yıl**...

• Tuğba Özay, bebek idrarının saça çok iyi geldiğini açıkladıktan 4 gün sonra, sevdiği erkeğin terini bile içebileceğini söyleyerek vücut salgılarıyla ilgili değişik bir duruş sergileyeli **2 yıl**...

• Yeraltı dünyasının ünlü ismi İnci Baba, siyasilere konulan yasakla ilgili yapılacak referandum için üzerinde, "*Evet demeyen ölsün!*" yazan bayram tebriklerini Turgut Özal dâhil birçok devlet büyüğüne gönderdiğini açıklayalı **23 yıl**...

• İçişleri Bakanlığı kahvehanelerde okey oynanmasını yasaklayalı tam **39 yıl** olmuş.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Dünya Liderler Forumu'nda yaptığı konuşmada,
"Türkiye'de internet sansürü yok," dedi.

İstanbul'da kentsel dönüşüm projeleri kapsamında 1 milyon bina yıkılıcak.

Tayyip Erdoğan'ın geçen hafta medya yöneticileriyle toplantıda, gazateci Yiğit Bulut, tüm medyayı denetleyecek "RTÜK benzeri bir üst kurul" kurulmasını talep etti.

ABD'nin, İran tehlikesini öne sürerek Suudi Arabistan'a 90 milyar dolarlık silah sattığı iddia ediliyor.

■ Haliç betonla kapatılacak, altı otopark, üstü çılgın alışveriş merkezi yapılacak. Belediyenin çıkaracağı çılgın kart'a peşin fiyatına dört taksit yapılacak.

■ **Sanat galerilerine saldırılar belirli bir program dâhilinde, happening kılıfı altında yapılacak. Galerilere saldırmak isteyenler bağlı bulundukları muhtarlıktan edinecekleri çılgın kâğıdıyla belediyeye başvurarak saldırının gerekçesini bildirecekleri formu doldurduktan sonra saldırmak için randevu alacaklar. İpini koparak sergi basamayacak.**

■ Adalar birleştirilip tek ada haline getirilecek ve halkın kafasındaki "şu Büyükada ama hangisi Heybeli, hangisi Kınalı" problematiğine son verilecek. Yekpare hale getirilen Adalar kamulaştırılarak Adalar halkının bir kısmı Eskişehir Adalar'a, geri kalanı On iki adalara yerleştirilecek, bölge Çalık Holding'e devredilecek. Çalık Holding yekpare adayı lale şekline düzenleyerek buraya çılgın villalar yapacak.

■ **Formula 1 pisti uzatılarak TEM otoyoluna bağlanacak, bölgeye girişteki gişelerde giriş ücreti 20 lira olacak, içeride hız yapmak, Türk Sanat Müziği sanatçısı ezmek, ehliyetsiz araba kullanmak, çılgın atmak serbest olacak.**

■ Haramilerin saltanatı bitecek, onların yerini İsPark alacak. Haksız yere halktan para alan otopark mafyasını, mafyadan fazla para alan İsPark'la çözen belediye, uyuşturucu mafyasını İsPüf, çek senet mafyasını İsSenet'le çökertecek, artık kimse mafyaya para vermeyecek, belediyeye verecek.

■ **Tüm cadde ve sokakların ardından giriş katta bulunan daireler de İsPark'a bağlanarak evlerinde televizyon karşısında park etmiş vatandaşlardan ilk iki saati 5, sonraki her saat için 2 lira üzerinden otopark ücreti alınacak. Artık sadece otomobilini park edenlerden değil, trafik sıkışıklığı yüzünden hareket edemeyen araçlardan da otopark parası alacak olan İsPark, son olarak yoldan geçen vatandaşları dövüp onların cebindeki parayı da alacak, çok çılgın olacak.**

■ Emek Sineması taşınacak. Emek'in yerinin Emek olması gerektiğinden hareketle Ankara Emek'e taşınacak sinema Ankara halkını sevindirirken, Emek'in yerine alışveriş merkezi yapılmasına gösterilen tepkiler göz önünde bulundurularak sadece veriş merkezi açılacak, merkezi İsPark işletecek, herkes gidecek para verecek bir şey almayacak. Verişlerde çılgın kart'a iki taksit imkânı olacak.

■ **Yazın sıcak, kışın soğuk havadan bunalan İstanbullular için dev iklimlendirme sistemi kurulacak. Çamlıca tepesi özelleştirilerek Çalık Holdinge verilecek, holding bu tepeye yapacağı toplu konutlar karşılığında tepeye yazın serin, kışın sıcak hava üfleyen çılgın pervaneler yerleştirecek.**

■ İstanbul'a adam gibi kaldırım ve yollar yapılacak. (Hah! En çılgını bu oldu)

UYUYUN LAN!

Tektip askerlik ne lan?.. Kominist miyiz ki biz tektip olacaz.. Dünyada tektip bişey mi kaldı.. Suyun bile portakallısı, çileklisi, vesairlisi çıktı babam çıktı.. Askerlikte bu modernizmin içinde bedelli, kısa dönem, kalın dönem gibi seçenekleriyle müşteri için cazip hale gekti," dedim meclis gaycısına.. "Ben asker kaçağıyım, benim için birşeyler yapabilir misiniz başkanım" dedi... "Helle batte yaparım" dedim ve enistengillerin dünürünün hediye olarak askerlikten getirdiği, alman üstün teknolojisi Leopar Tankının namlusundan yapılmış, 15 ay kalınlığında, "Şafak Karanlık" adlı odunla, gürük raporu alana kadar dövdüm.. Aslında dövmeme gerek yokmuş, odunla çekilmiş bi fotorafta yetiyomuş.. Ama "ben o oduna bi daha dokanamam, hediye bu, anısı var," diye diğer yolu tercih ettim.. Diğer yol dediğim, bildiğimiz dayak.... Ha bunları niye anlatıyorum.. Günkü yol yaptık, otoban düzdük diye sürekli asfalt anlatsam daha mı iyi?.. Yaptığımız yolların her metresini anlattım... Anlatacak santimim kalmadı lan, Dastin...

Kemalle görüştüm.. Başörtüsünü konuştuk.. Liderlerle buluşunca kadın kıyafetleri konuşuyoruz.. Tüm Türkiye senelerdir kadın kıyafetlerini konuşuyoruz.. Bi arada yılbaşlarında tv.de sıkıcak dansözün kıyafetleri konuşulurdu bütün yılın.. Vay be, nerden nerelere gelmişiz..

Okey oyuksuz okuyucusu.. Ben kaçarca... Bi tek bu köşe kalmış.. Orhana çok ayıp oluyo.. Benimkinden büyük odun, orhanda var.. Dergiyi basıyo...

vatandaşa Sorduk: jet-leg

Merlun FİSBERİLTALPTİMSİN (30)

"Öyle yatma jetlek olursun" dedim.. Yine de yattı uyudu.. Sabah kalkmasıyan "Vay başım ağrıyo, getim ağrıyo,... Dedim "Ağrı tabi.. Çıplak uyudun tahrik oldu ve HATAY'ın 70 santimlik TE cetleğiyle vurup başılttık, Yedik seni" dedim.. Yeni uyandığından anlamadı dediğimi.. sonra

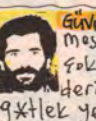
Alabodâ YIHARTIK (38)

Ailecek cetleğe yakalandığımızı anladığım da ilk başta biraz panik yaptım.. Sağa sola ateş açıp, benzinlik soydum.. Hapse atıldım.. Sonra panik gecince hapiste kalan 18 yılı beklemeye başladım... Durum bu..

Ali FATMAGÜLÜNSUÇUNEOĞLU (41)

Uçak yolculuklarındaki hostesle sevişme arzusunu hepimiz biliriz.. İşte çok uzun uçak yolculuklarında bu arzu yüzünden penis en sonunda taşa keser ve jetlek olur.. Bu jetlekler hava alanı güvenlik kapısında da sorun olur ve öterler.. Demir gibi öterler.. Tıninki..

GÜVERCİN KUMRUCUKLU (35)

Meselâ "ulan haydar abi çok g*tlek adammışsın" deriz ya, işte orda g*tlek yerine jetlek desek haydar abi belki de bizi dövmeyecekti.. Bu konuyu hastanede çok düşündüm ben.. Şimdi Haydar abiye gidiyorum.. Kaşıntı var..

Kemalle Lanya

Akşamsefası

Akşamsefası

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

SULTAN SONUNCU RECEP HAN'IN ARKA BALKON KONUŞMASI

Niye ki ne?!... Babadan oğula geçiyor da padişahlık, hemen tanımı teoriyi yapıyor "mutlakiyet" diye papyonlu monşerler, ceketli hanımlar... Bi kere de cemiyet kendi içinden çıkardı bir sultan, ağır mı geldi?... Osman Bey de Söğüt eşrafından sivil değil miydi beylik teşekkülünden evvel, zoruna mı gitti Derin!.. Kalbini mi kırdım, afedersin!..

Dolmabahçe'yi, mesela, halka açtık... Popüler isimleri kahvaltı müptelası yaptık... Normalde o saatlerde işkembe, tuzlama peşinde olanlar gelip efendi gibi sürüyolar ekmeklerine labneyi, kremi... "Oda Kahvaltı" yaparsam bak, şaşırmayın Dolmabahçe'yi... Vatandaş gelsin görsün, dışarda kıpırdamayan askerler ve içerde kıpır kıpır ben!.. Tek eksiğim "Paranoya" isimli bi yat...

Nedir, Tophane'de hengame çıkmış... Dört asırdırorda hadise yaşanır, ben n'apacam?.. N'apacam, topları üstlerine çevirtip her iki tarafı bertaraf mı edecem?.. İçene saldıran şaşkın, güzelin global beyliğimizi, Ak Türkleri, Receboğulları'nı zor duruma sokuyorsun... Bilirim, ayıklık da kafa yapar bazen... Bırak o Şıraz'ına baksın, sen kirazına; ayı yavrusunu sever gibi destek olmaz öyle!.. Öte yandan, sergisever arkadaş, sen de sergiye gittiysen git çalışmalara bak, sanat ayaana kapı önünde içmeye mi geldin yoksa çahal?!..

Devlet Bey, ki kendileri oymak beyi olur, Ani Harabeleri'nde cuma namazı kılacakmış... İyi, Allah kabul etsin... Ani'den mi geldi aklına cuma diye sorarlar adama... O cumanın tarihi bir-on-ikibinon... Topla, yirmiüç... Topla, beş!.. Beş yaşında çocuk kafasına ne diyecem, niye harabede namaz kılıyosun a Federe Devlet, ülkede cami mi yok?.. Teraviye de Efes Pilsen Harabeleri'ne git bari!..

Tuğra yaptırayım dedim, yakışır dedim, hop, Cemil İpekçi gönüllü oldu... Aman dedim, spekülatif gerilimler olmasın... Örneğin, Spekülatif Şener'e söz düşmesin... Olimpik grafik bir tuğraya mahal yok... Bu sebeple Sayın İpekçi, kokoreççiler için tek tip lizöz örüyor şu an, bu meşgalede... Tuğra için, Okyanus Ötesi'ne pusula gönderip yardım istedim... "Kısmet" şeklinde cevap geldi... Belki de Öteki Okyanus'a, Japonya'ya başvururum... Malum, japonca harfler, dövmede çok moda ikoncanlar...

Ak Türkleri, Beyaz'larla karıştırmayın sakın ha... Bu beyazlar var ya, çoktanrılı gibidir bunlar, tövbe istihbarat... Şarap Tanrısı da, ırmak kıyısına sermiş postu, unutulmaz Emmoğlu klibi gibi yazıyo gönlünce... Yarı Hacı'sın sen civanım, oluyo mu böyle?.. Ya dekoltede kafan veyahut dekoltede!.. Hani bin yıl sürecekti?.. Bin Yıl Masalları'na inanırken bana mı sordunuz?.. Bininci yılda da, gene Onuncu Yıl Marşı'nı mı söyleyecektiniz?..

Haluk Bey, Bilginer, çok haklı... Anne babasını kaybeden adam sahneye, piste, kürsüye çıkmaz... Efsane olacam diye mukaddesatını ihmal edersen, yavşayan efsane olursun, o olur!.. Sayın Bilginer'i Atatürk olarak da izledim ve inanın, o sandım... O mu yoksa?.. Yok ama yok...

Bu vesileyle yeni dönemdeki yeni andımızı sizlerle paylaşayım: Rizeliyim, delikanlıyım, evet işsizlik de var... Yasam büyüklerime meyva soyup yedirmek, küçüklerimin elinden sigara paketlerini alıp buruşturmaktır... Ülküm yükselmek, sabit durmak, Amerika ve Avrupa'yı özümden çok sevmektir... Şu boylu poslu varlığım, İslam dünyasına armağan olsun... Ey bugünümüzü sollayan ulu Atatürk; açtığın işletmeyi, kurduğun fabrikayı, gösterdiğin arsayı hiç durmadan satmak durumunda kaldık, ki sıcak para akışını sürdüreceğime and içerim... Ne mutlu Tayyibim diyene!..

Bu arada, Sayın Mehmet Barlas'ın okşadığı yanağımda zaman içinde tik hasıl oldu, bunu da belirteyim...

Milenyum Kemal'i başka alem... Türban da türban... Kardeşim, bu başa örtülmüyor mu, örtülüyor... Nereye, başa... N'apılarak, örtülerek... E, nasıl başörtüsü diil şimdi?.. Gelin buna başöğretmen... aman, başörtüsü sorunu diyelim, çözelim... Başörtüsünü diil, sorunu çözelim... İnanıyorum ki, Kemal Bey, önümüzdeki seçimde, hem de tek başına, oy kullanabilecek!.. İşte o zaman gerçek bir bey olacak... Kız alıp vereceğiz ve böylelikle sahil şeridine bizim cenahtan birçok gürbüz güvey, al yanaklı damat sızacak, inanıyorum, birçok mahcub gelin yerleştireceğiz kıyıya yakın...

Bi Erbakan Hoca'ya parti, bi de Bekir Coşkun'a gazete dayandırmadık arkadaş... İşi rast gitmeyen bizden biliyo... Bizim çocuk gemi maketi alsa mesele, Hoca oğluna parti bağışlıyo... Seçmeniyle beraber hemi de... Bekir Bey'e de cevabım nasıl ki her kafasını kaşıyan hayırlı şey düşünmüyorsa, her göbeğini kaşıyan da mel'un diildir, onuncu-yirminci köyü bırak da TOKİ konutlarına yerleş artık!..

Neymiş efendim, 58'e 42 nassı yorumlanıyo, bak... Dijitürk platformunda 42'de CNN Türk varmış da, 58'de de TRT Kürt varmış, Şeş yani... Ee?.. Nereye varıcan burdan?.. Dijitürk'ten mi emanet bize ülke?.. Biz de sizin kadar biliriz CNN'i, biz de biliriz Kozbi'yi, Beni Hil'i!.. Yukarı doğu yakasında aşk başkadır, biz de biliriz!..

O Abdullah'la görüş, vay efendim, bu Abdullah'la dertleş, vay vay vay vay... Bari birine bi'şey deme Derin!.. Hiç mi Abdullah olmasın hayatımda?.. Yalnız, aynı gün hem Barzani, hem de Talabani'yle görüşmemek lazım, çarpıyo, kafanın içi uğul uğul oluyo...

Padişah olmak, yargıya karışmak diildir, buradaki ayrımı görmek lazım... Hayır, yasama-yürütme-tatil, bitti, yeri gelir tümden kaldırırım... Tabii yargıda ilk kurtarılacakları ayarladıktan sonra...

İndirmeye indiririm barajı, olur bak, ama 10'dan çok da inmem... 9.15'ten bi santim aşağı olmaz, barajın rajonu var...

Son olarak dokunulmazlığı diline pelesenk eden kul, dokundurtmam kardeşim... Dokunmayın... Çünkü niye, huylanıyorum!..

vedatozdemiroglu@gmail.com
Akşamserüsü

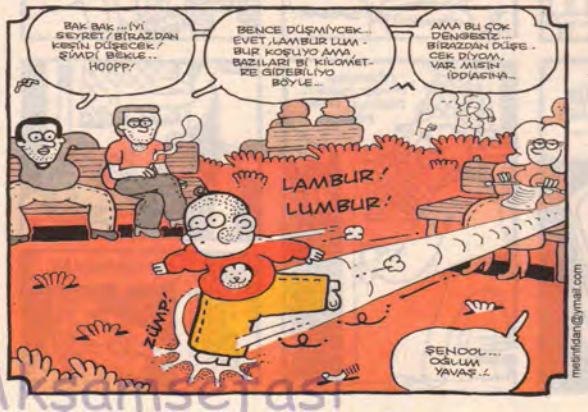
PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@ymail.com

ERKEK ERKEĞE GÖZ KIRPMASIN

Hangileri olduğunu bilmiyorum ama torbadaki hamsilerden üç tanesinin parasını ödemedim. Onlar 'kıyak' hamsiler. Marketteki balık reyonunun satıcısı, istediğim 1,5 kilo hamsiyi tarttıktan sonra, tezgahtan eline aldığı üç tanesini "Bunlar da benden olsun," diyerek (üstelik göz kırparak) torbaya attı. "Aaa sağolun!" dedim. Şaşırdığımdan falan değil, hamsiyle minnettarlık yaratmaya çalışan biri karşısında nasıl tepki verileceğini bilmediğimden. 'Hamsi' kelimesinin bir canlıyı küçük gösteren etkisi ihmal edilirse, aslında balıkçının tanımadığı birine durup dururken üç adet bütün hayvan hediye etmesi fena bir jest değil. Ama ne yazık ki, hayatın gerçekleri (*binlerce kifayetsiz hamsinin güverteye boşaltıldığı belgeseller*), bizlere üç adet hamsinin büyük bir lütuf olmadığını söylüyor. Balıkçıdan soğumama sebep olan en büyük nedense, başkasının (marketin) balığıyla minnettarlık yaratmak istemesi. Kendi malı söz konusu olduğunda, terazinin üzerindeki kesekâğıdından 10 gram fıstığı gözlerini kısarak geri alan kuruyemişçilerin yaşadığı şu dünyada, başkasının malını göz kırparak ikram etmek büyük bir kurnazlık. Abarttığımı düşünebilirsiniz, ama daha geçen hafta bankada sıra beklerken, yanımda oturan kişi, "Bunu alabilirsin," diyerek benimkinden epey önlerde bir sıra numarası teklif etti. Hiç tanımadığı bir insana, kendisi için hiçbir bedeli olmayan bir kıyak yapıyordu. Aslında sinsiliği iyilik olarak lanse eden bu adamı geri çevirmem gerekirdi. Ama sağlam bir karakterim olmadığı için "Aaa sağolun!" diyerek teklifi kabul ettim. Kurnazlığa ortak olduğum için de teslimat sırasında yaşanan göz kırpmasına katılmak zorunda kaldım. Erkeklerden gelen göz kırpmalarına karşı hassasiyetim, bana sık sık göz kırpan bir kapıcıyla aynı apartmanda yaşamamdan kaynaklanıyor. "Yapma şunu Eyüp Efendi!" diyemeyecek kadar kıyağa muhtaç bir hayatım (dağınık, unutkan vs.) olduğu için de kırpılan gözlere katlanmak zorundayım.

Maruz kaldığım göz kırpma sıklığı düşünüldüğünde bir tür "Fight Club" cehenneminde yaşıyor gibiyim. Kıyaklar sayesinde toparlanan bir hayat çok zor. Allah kimseyi kıyağa muhtaç etmesin...

Apartman aidatının son ödeme günü olduğu tamamen aklımdan çıkmış. Apartmanımızda ödemeler dengesi, sanki sonu hacze varacakmış gibi bir hissiyatla sağlanıyor (emekli olduğunu etrafına sağlam yaptırımlar uygulayarak saklamaya çalışan albay ruhlu bir yöneticimiz var). Esat Bey, bundan iki yıl önce apartman yönetimini devraldığında (bir tür darbeydi), '*aidatın son ödeme günü*' isimli bir psikolojik gerilime sahip değildik. Ömür boyu yönetici ödülü sahibi Esat Bey ve onun vazgeçemediği oyuncusu Kapıcı Eyüp Bey, zaman içinde nasıl bir baskı oluşturdularsa artık, "Yarın aidatın son günü!" repliğini düzenli olarak sarf etmeye başladık. İki yıl içinde tek repliği olan zavallı birer figürana dönüştük. Elektrik, su, doğalgaz sağlayan dev kurumların son ödeme gününü kaçırsak bile ertesi gün rahatça hayatımıza devam ederken, aidatın son gününü kaçırdığımızda telaşlı sabahlara uyandık. Kapıyı açtığımda Kapıcı Bey'in yüzündeki pis gülümsemeyi gördüğüm an ('*bakalım hazır mısın?*' gülümsemesi) aidatın son gününü idrak ettiğimizi anladım. Dönüp salonda oturan sevgilime baktım. Durumu fark ettiğine adım gibi emindim ama gözlerini televizyondan ayırmadı. Tekrar Eyüp Bey'e döndüm. Yokluğumda sırıtışını bir kademe daha arttırmıştı. "Ya kusura bakmayın, para çekmeyi unutmuşum, yarın ödeyeyim," dedim. İki elini teslim olmuş gibi havaya kaldırarak, "Valla benim için fark etmez, ama Esat Bey'in titizliğini biliyosunuz..." dedi. Esat Titiz'in bir an "Fırat Bey!" diye başlayarak dünyanın en gereksiz meselelerini devasa bir yönetim krizi olarak sunan görüntüsü aklıma geldi. Bir süre karşılıklı sustuk. Eyüp Efendi'nin bu suskunluktan büyük bir haz aldığına eminim. "Napıcaz peki?" diye sordum. Bu soruyla birlikte bütün kontrol Eyüp Efendi'ye geçmişti. Baştan beri çözümün kendisinde olduğunu bilmesine rağmen, finale kadar acı çektirmeye bayılan insanların o gevrek ses tonuyla, "Neyse, hadi bugünlük idare edeyim ben sizi," diyerek göz kırptı. Bu tip durumlarda hayatın insana bir yumruk hakkı verdiğine inanıyorum. Sinirimi bastırarak, "Tamam o zaman," dedim. Neredeyse bir şarkı tonlamasında "Oldu iyi akşamlaaar," diyerek asansöre bindi. Asansörün aynasında kendine bakıp gülümsediğini hayal ettim. Çok keyifliydi. Sanırım Eyüp Efendi, bütün özgüven ihtiyacını benden karşılıyordu. Bir daha bu adamın bana 'kıyak' yapmasına izin vermeyeceğime dair yeminler ettim.

'*1,5 kilo normal hamsi+3 adet kıyak hamsi*'yle eve dönerken, dünyadaki tüm kıyakları temsil eden dev bir göz hayal ettim. Sauron'un gözü gibi alev alev yanan ve kırpıldığı vakit "kıyaak kıyaak" diye sesler çıkaran iğrenç yaratıkların havalandığı bir fanteziydi bu. Göz kırpmaları üzerine kurguladığım dev prodüksiyonun meşguliyetiyle (kendi kendime 'kıyaak kıyaak' diye sesler de çıkarıyordum), aidat parasını bankadan çekmeden eve dönüyor olmam başlı başına bir geri zekalılık örneğidir. Hamsileri temizlerken de (o sırada üç kıyak hamsinin hangileri olduğunu tahmin etmeye çalışıyordum), kızartmaya başladığımda da ve hatta kapı çalındığında bile aidat parası aklıma gelmedi. Kapının çalınmasını, akşam yemeğine gelecek olan arkadaşlara yormam, sevgilimin kafasını mutfak kapısından uzatarak, "Eyüp Bey geldi," demesiyle bir anda boşa çıktı. Fantezi dünyasından sıyrılıp başrol Eyüp'ün ve Yönetici-Yönetmen-Albay Esat'ın gerilimli dünyasına düşünce ağzımdan sadece "Assiktir!" kelimesi çıkabildi. Sauron'a bile göz kırpıtıran ben, yeniden tek replikli bir figürana dönüşmüştüm.

Eyüp Bey beni "İyi akşamlaaar," şarkısıyla karşıladı. Lafı fazla uzatmanın anlamı yoktu. "Eyüp Bey, ben yine para çekmeyi unuttum, " dedim. Derhal ciddileşti. Taktığım mutfak önlüğünden gözünü ayırmadan, "Haaa... Valla bilemiyorum..." dedi. "Şimdi bankadan çekip geleyim dicem ama misafirlerimiz gelecek," dedikten sonra sanki daha fazla açıklama yapmam şartmış gibi, "ocakta yemeğim de var," diye ekledim. Bu son açıklamamla birlikte daha biraz önce ciddileşen suratının bir anda gevşediğini gördüm. Bütün gün Albay Esat'ın azarlarıyla kaybolan özgüveni, ocakta yemeği olan önlüklü bir erkek karşısında geri geliyor olmalıydı. Yüzüne yerleşen sırıtıştan içindeki kıyak kapaklarının açılmaya başladığını hissettim. Bir kıyağın arifesinde olabilirdim. "Valla nasıl yapalım?" dedi. "Bilmiyorum ki, isterseniz Esat Bey'le bir konuşayım," diyerek onu inisiyatif kullanmaya teşvik ettim. Kısa bir an durdu. Sonra eliyle 'salla' anlamında havayı tokatlayarak büyük bir neşeyle kıyağını sundu: "Madem misafiriniz de gelecekmiş, hadi bugün de idare edeyim sizi!" Bu güzel haberle birlikte en az onun kadar neşelendim. Hatta beklemesini rica ederek, mutfağa koşup Eyüp Bey ve ailesi için bir tabak hamsi hazırladım. Ve elbet, tabağı verirken göz kırpmayı ihmal etmedim.

(*1,5 kilo normal hamsi+3 adet kıyak hamsi*) - *1 tabak kıyak hamsi*, 4 kişi için biraz az geldi. Misafirlere ayıp olmasın diye, 'ben pişirirken doydum' yalanıyla mümkün olduğunca az yemeye çalıştım. Hatta servis tabağında kalan son üç adet hamsiyi sevgilime ve misafirlerimize kendi ellerimle paylaştırdım. Galiba bunlar, balıkçının bana kıyağı olan o üç hamsiydi.

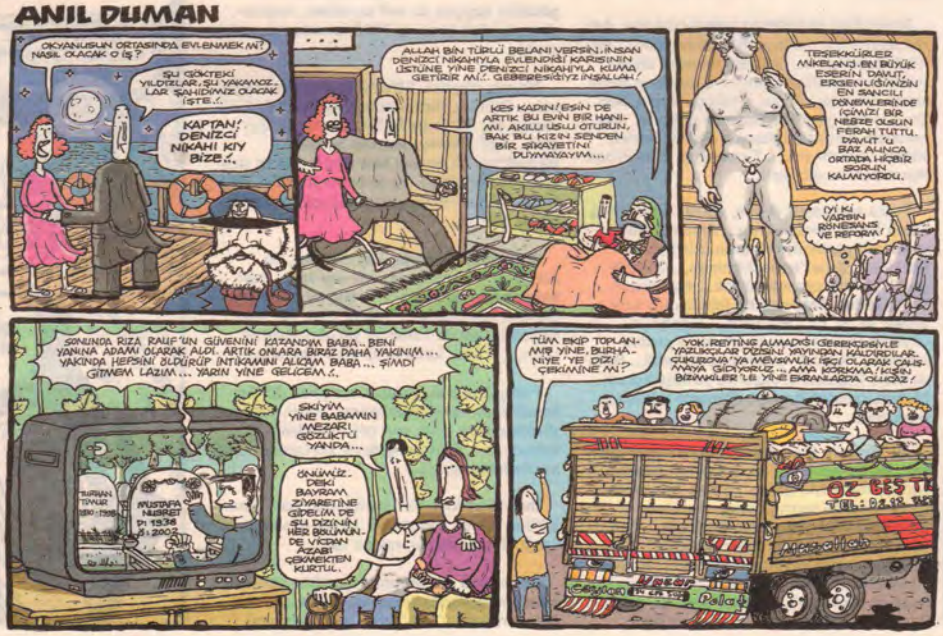
budaci@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ANIL DUMAN

Aksamsefasi

Akşamsefası

Cihan Ceylan

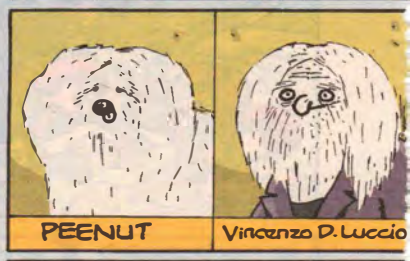

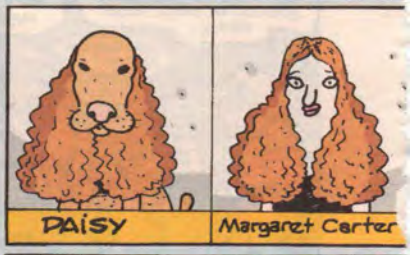

SAHİPLERİNE BENZEYEN KÖPEKLER

köpekle çocuğun dostluğu

alpay erdem

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Keşke çocuklar gerçekten son yirmi yıldır iddia edildiği gibi televizyonun ve bilgisayarın kölesi olsalar, mahalle kültürünü falan unutsalar. Kafam kaldırmıyor artık. Hergün hayvanlar gibi oyun oynuyorlar bizim mahallede. Oyun oynuyorlar deyince Mahallenin Muhtarları'ndaki Kandemir Konduk tarzı mahallenin sevimli çocukları gibi bir durum yok. Küfretmeye falan yeni alıştıkları için onun heyecanıyla devamlı bağırarak küfrediyorlar. Çok zevk alıyorlar küfretmekten. Oyun yapmışlar kendilerine. Bir apartmanın altına gidip devamlı bağırarak küfrediyorlar, en son biri dayanamayıp cama çıkınca onun şahsına da küfredip deli gibi bağıra bağıra kaçıyorlar. Yaşları on ila onbeş arasında değişen bir grup insan. Aslında tam internet kafeye gidip counter strike kastıracakları, playstation kafeye gidip pes'te birbirlerinin eline verecekleri yaşlardalar. Bizim apartmanın arka tarafında çok kritik bir boşluk alan var. Orası deliye çeviriyor galiba çevredeki çocukları. Kızışma dönemindeki ayılar gibi dört – beş mahalle öteden hissedip geliyorlar boşluk alanı. Son çare olarak o bölgeye paket halinde üç sezon House, bir sezon Flash Forward, bir de içinde Sylvester Stallone'nin son filminin de olduğu karışık sezon filmleri dvd'si bıraktım. Böcek savar tabletler gibi, nasıl ki böcek, böceksavar tabletin içindeki böcek yemini alıp yuvasına taşıyor, yuvadaki bütün böcekler ölüyor; öyle bir etkisi olmasını umuyorum. Çocuğu hemen orada mala çevirmeyecek, çocuk o dvd'leri eve götürecek, sonra başka çocuk gelip ondan alacak, üç sezon House M.d. dizisini maraton gibi izlemeye başlayıp, bir bölüm daha sokayım, bir bölüm daha izleyeyim sonra yatarım falan derken en az iki üç ay mala bağlayacak. Sonrasında zaten uyuşturucuya alıştırılmış gibi dizileri, sezonları kendi indirmeye başlayacak, sokaktan oyundan kesilecek. Tek tek yakalayıp dövmeyi çevre esnaf denedi, yararsız ve zahmetli bir yöntem.

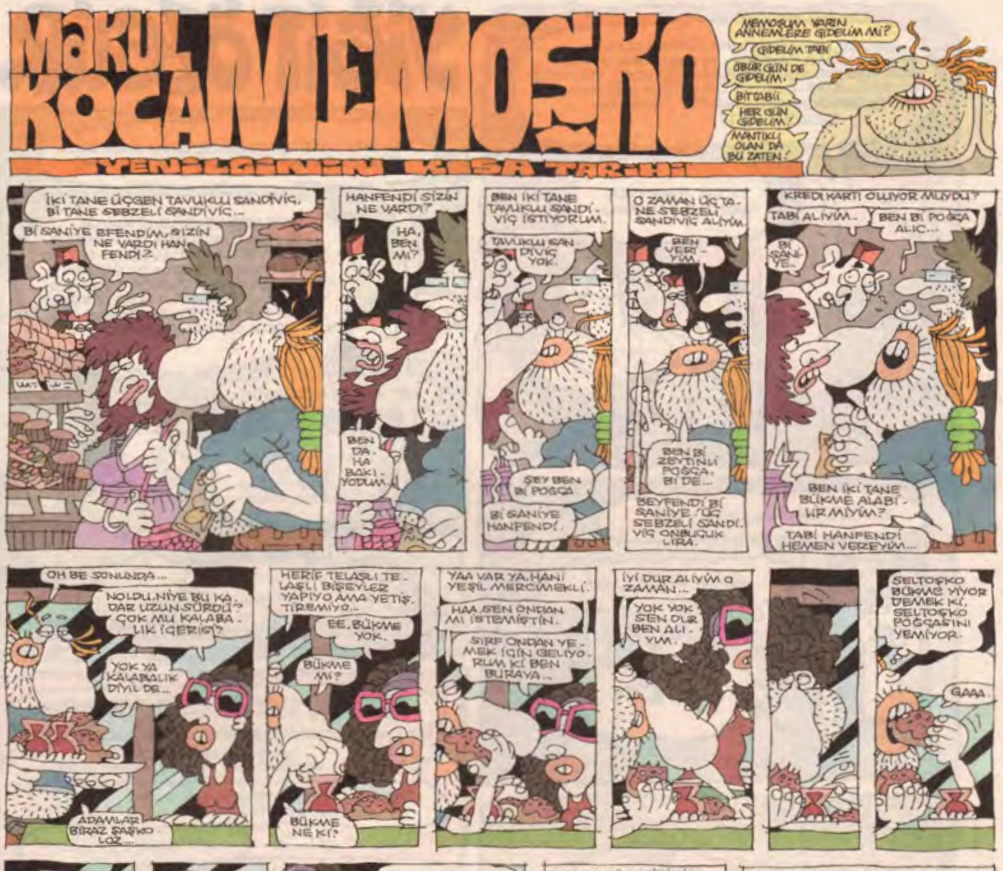

-Mağarayı çekiy
-Çekiyorum.

Yeni dönem kaydını yaptırmaya üniversiteye gittim. Yine yeni gelip kayıt yaptıracak öğrenciler için oyuncakları kurmuşlar okulun bahçesine. Bir numaralı üniversite oyuncağı tabii ki duvar tırmanışı duvarı. Üniversite demek kayıt sonrasında tırmanış duvarına tırmanmak, sonra da dağcılık kulübüne üye olmak demek çünkü. O tırmanış duvarının en tepesine sadece en tepeye kadar tırmanıldığında görülebilecek gibi bir "İstatistik – II" notlarının fotokopileri bırakılsaydı hoş bir sürpriz olabilirdi belki. Komik mi olurdu, yoksa sembolizmi fazla mı zorluyor olurduk onu bilmiyorum ama. Yani üniveristeyi kazanmak için çok uğraştın, bir çok engeller aştın (burada tırmanış duvarı aşılan engelleri sembolize ediyor) ama bak

Ziraat fakültesi kayıt kabül bürosu (temsili)

Aksamsefasi

sonunda eline geçen İstatistik – II ders notlarının fotokopisi aslında gibi. Daha anlatırken tiksindim sembolizmden. Yine de kayıt işlemlerini tamamladığı gibi koşa koşa duvara tırmanan tazelerin heyecanları görülmeye değerdi. Artık hayat hep böyle, her gün tırmanış duvarı, çimenlerin üzerinde laptopla yatmak, iki günde bir cinsellik.

husun?

Coşkun Aral'ın kendi kurduğu belgesel kanalı var, İz Tv diye. Çok uzun süredir izliyorum, programların genel konsepti şöyle: Programı yapan insan Türkiye ya da dünya üzerinde gitmek istediği bir yere gidiyor, orada geziyor dolaşıyor, sonra orada yemek yiyor, yemeği çok beğeniyor, sonra geri dönüyor. Çekimler genelde turla tatile giden anne – babanızın yurtdışında el kamerasıyla yaptıkları çekimler gibi (-Havuz var bak havuzu çek... -Çekiyorum ya. -Heykeli de çek. -Çekiyorum hepsini, geç seni havuzun yanında çekeyim. -Havuzdaki balıkları da çek). Geçen gün Kayseri'ye mantı yemeye gitti birisi. Şaka gibi. Bakıyorum kanala reklam veren de yok, sponsor olan da yok. Bütün para Coşkun Aral'ın cebinden çıkıyor (galiba). Finansman nasıl sağlanıyor? Coşkun Aral yıllar içinde biriktirdiği dev objektifli fotoğraf makinalarını kiloyla mı satıyor (sahibinden az kullanılmış çok büyük objektifli kamera. Sadece gözünün üstünde sinek dolaşan Afrikalı çocuk çekmek için kullanıldı)? Afrika'da bulunduğu dönem kanlı elmas, silah ticareti gibi bir işlere mi bulaştı? Bence ikincisi. Coşkun Aral Afrika'ya olayların en karışık olduğu dönemi gitti abi. İnsan sırf palmiye yaprağının içinden kurtçuk yemeye, karıncadan yapılmış yerli içkisi içmeye o kadar yol gitmez. Bi de kendi yaptığı programlara bakıyorum hala boynunda odun gibi objektiflerle dolaşıyor. Demek ki kanlı elmas. Ya da kaleşnikof.

Bir süredir aklımdaydı, acaba televizyonda bir filmde falan mizahi öğe olarak sigara içen maymun çıkarsa elindeki sigarayı mozaiklerler mi acaba diye. Geçen gün çıktı sigara içen maymun, elindeki sigarayı gerçekten de mozaiklediler. Bir süre düşündüm yirmiyedi senelik hayatımda daha önce bundan daha saçma herhangi bir şey gördüm mü diye. Bir kere dedemi atari oynarken görmüştüm, o kadar.

grouplife@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

SEVGİLİ SEYİRCİLER, BAŞBAKANA YAKINLIĞIYLA TANINAN **BIYIĞI** HER GECEN GÜN SEYRELMEYE DEVAM EDİYOR... GAZETECİLERİN SORULARINI CEVAPSIZ BIRAKAN **BIYIK ERDOĞAN**, SESSİZ KALMAYI TERCİH ETTİ...

İYİCE MANYADI YANDAŞ MEDYA...

BİKOŞU BAKKALA GİDİVER...

ADIM PİKAŞU!!!

EHHH! GIY GIY GIY KAFAM ZİKİLDİ BE!!!

DONK!

HAYDAA!..

YAV BEN MERAKTAN GELDİM ASLINDA.. O TAŞLARI NİYE DİZİYONUZ Kİ ÖYLE?

BURADAN BÖYLE SIRAYLA HEPSİNİ G.TÜNÜZE SOKACAĞIZ... MERAKLANMAYIN HEPSİ YUVARLACIK TAŞLAR, LIMBIR LIMBIR DİYE KOLAYCA GİRİVERİYOLAR... SONRA DA **SPA!! SPA!!** DİYE GERİ FIRLATACAKSINIZ, ÇOK EĞLENECEĞİZ...

ABİ BANA MÜSAADE...

ABİ Mİ? HAH HAH HAH!! İKİ TANE LIMBIR DATMADAN SALMAM!

HANİ YAPRAKLAR SEVER YA ÇİY TANELERİNİ... İŞTE ÖYLE SEVİYORUM SENİ...

GERÇEKTEN SEVER Mİ YAPRAKLAR ÇİY TANELERİNİ?..

TABİİ Kİ... MEMELERİNİ FALAN HEP ELLERLER...

ÇİY TANELERİNİN?

TABİ TABİ... ÖPERLER POPOLARINI VE YALARLAR.

PEKİ SONRA BABALARINDAN İSTERLER Mİ ÇİY TANELERİNİ?

YOK LAN İNSAN MI BUNLAR.

BİLLY, BABAN ÖLMÜŞ!!

DOZZ!!!

GEL SENİNLE BİRAZ KONUŞALIM BERKAY... ANNEN ÖLDÜKTEN SONRA SANA HEM ANNE, HEM BABA OLMAYA ÇALIŞTIM...

BİLİYORUM BABACIĞIM... ABLAM ÖLDÜKTEN SONRA BEN DE HEM ABLA HEM KARDEŞ OLMAYA ÇALIŞIYORUM...

HAH! ONU KONUŞUCAKTIM BEN DE... MANYAK MISIN OĞLUM SEN?..

KIZ OLSAYDIN BANA VERİR MİYDİN REPİK?

KIZ OLSAYDIM KESİN ADET GÜNÜMDE OLURDUM HÜSEYİN. YOKSA İNAN Kİ VERİRDİM.

TÜH BE ABİ...

şizofren

Deniz +ler

YILLAR ÖNCE BİR GRUP ARKADAŞIMIZI PÜSKÜLLÜ AYAKKABI MODASIYLA BERABER KAYBETMİŞTİK.

BÜTÜN KIZLAR BANA HASTA OLMAZSA İNSAN DEMESİNLER BANA

BAZILARI KOVBOY ÇİZMESİ KURBANI OLDU, BAZILARI ÇOK SİVRİ AYAKKABIYA YENİLDİ.

BORU KOT PANTOLONUMDA ALDIM, Bİ DE BANDANA BULSAM...

KAÇIN KIZLAR! EMRE BODRUM A GELİYOR...

PEKİ YA HEM ÇOK SİVRİ, HEM ÇOK UZUN, HEM DE ÇOK KÜT BURUNLU AYAKKABIYA NE DEMELİ?

YENİ SEZON

BU SEZON İYİCE İBİŞE BAĞLAMIŞLAR OLAY!

BRAVO BREH! BREH!

BİR KISIM SPORTİF İNSAN ÇOK PARLAK, ÇOK MODERN, AŞIRI RENKLİ SPOR AYAKKABI FURYASIYLA YİTİRİLDİ.

ÇIKIP BASKET OYNAYALIM MI LAN?

OLM HABER VERMEDEN GİRMESE'DİN KÖR OLUYORDUM LAN

PARLAK

RENK

ŞİMDİ KIZLAR TEHLİKE ALTINDA. KIŞIN DÜZ TABAN KÜRKLÜ "UGG" BOTLAR ZATEN ÇOK FENAYKEN

HEPİMİZ ARKADAŞ OLDUĞUMUZ İÇİN

AYNI AYAKKABILARI GİYMEMİZ GEREK

YAZ SEZONU ÇOK YÜKSEK ÇAPRAZ SARGILI DERİ AYAKKABILARLA TEHLİKE SİNYALİ VEREREK AÇILDI.

AY! KISA MI GÖSTERDİ YOKSA?

BENCE GAYET GÜZEL OLDU.. BİR DAKİKA DÜŞÜNMEYİN HEMEN ALIN DEDİM BEN!

ÇİRKİNLİK, BİLEKLİĞİ OLUP, PARMAK KISMI OLMAYAN KOMİK AYAKKABILARLA DORUĞA ULAŞTI. YAPMAYIN, ETMEYİN

HAY AKSİ ÇOK GEÇ KIZLARDA DA OLAY İBİŞE BAĞLAMIŞ

MODACILAR, EVRENDE DÜZGÜN AYAKKABI GİYEN BİR CANLI KALMAYANA DEK DEVAM EDECEKLER, ANLAŞILDI. KANMAYALIM...

DÜNYANIN GÜZEL AYAKKABILI SON İNSANININ DA ÖLDÜĞÜ O GÜN, SADECE DAHA KÖTÜ GÜNLERİNİ BİR HABERCİSİ GİBİYDİ SANKİ...

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Aksamseruası

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Jeofizik mühendisiyim ben aslında. Ama birçok jeofizik mühendisi gibi o işi yapmıyorum. Devlet zaten gerçekten de Jeofizik Mühendisliği'ni bitirip o işi yapanı, beşbin tane cumhuriyet altınıyla ödüllendirmek üzere halihazırda bekliyor, fakat altınlar elinde kalmış durumda, kimse o işi yapmıyor. Ben okul bittikten sonra ne yapacağım diye hiç derde düşmedim. Çünkü okurken çizer olmuştum bile. Bu işler böyle. Geçen sene okuduğum okuldan beni panele çağırdılar. Panel konusu ise şu; **Jeofizik Mühendisi Ünlüler**. Artık az ünlü çok ünlü karışık. Yani Jeofizik Mühendisliği okumuş, o etiketi almış, fakat o işi yapmayan ünlüler. Paneldeki öğrenci yerine koydum kendimi ve moralleri bozulmasın diye, çok özür diliyorum ama cevap bile yazmadım. Yazamadım, elim gitmedi. Neyse, hakem Fırat Aydınus da jeofizik mühendisi. Hatta biz okuldan kendisiyle tanışıyoruz. O benden bir sene önce girişli, birkaç sene önce çıkışlı. Ben on senede bitirdiğim için okulu. Hatta ben o zamanlar futbol da oynuyordum fakat bırakmak üzereydim, o da hakemdi yine, Selimiye'deki son maçlarımdan birini, tesadüf, Fırat Aydınus yönetti. Hatta ben maçta sakatlandım, geldi bana masaj yaptı falan. Geçenlerde de aradım kendisini. Yıllar yıllar sonra bir dostu arayasım geldi içimden. Dedim **Fırat Nasılsın? Kimsin** dedi. Bak, **"kimsin"**. Zaman içinde biraz böyle sert bir insana dönüşmüş. Ama hak da verdim, hakem ya, bin türlü insan arar. Şikecisi var şaibecisi var, biraz böyle hafiften paranoyak bir insana dönüşmüş. Dedim **ben Alpay**. Böyle anlatıyorum. İşte **maç, hakemlik, futbol, jeofizik,.. Çıkaramadım** dedi. Dedim **ben Alpay Erdem. Güzel soyisim ama çıkaramadım** dedi. O anda ben böyle bir az ünlülüğümün acısını bir yaşadım. Bir sarsıldım. O anda çok ünlüyü arayan az ünlü pozisyonuna düştüm. Dedim **Uykusuz dergisinden. Öyle bir dergi mi var** dedi. Dedim **kapat. Gözünü seviyim kapat** dedim ya. **Benim de** dedim **daha fazla canımı sıkma**. Böyle de bir anım vardır.

æ Sevdiğin köpeğin sana saldırması kadar da büyük bir g.t olma düşünemiyorum.

æ Hayattaki en az önemsenen cam çatlağı da belediye otobüsündeki cam çatlağı olmayaydı n'olurdu.

æ **Var mı böyle bir şey** adamları'nın nesli tükendiği için gerçekten çok mutluyum.

æ Sevgilisinin osuruğunu **pırt yaptı** diye anlatan tam candır.

æ Sevgilisi onu havaya kaldırmasın diye ağırlığını aşağı veren de candır.

æ Buradaki pastane hakikaten bir acayip. Galiba Koşuyolu acayip. Buradaki her şey bir acayip. Buradaki pastaneden bir şey almak gerçekten çok zor. Eğer canları istemezse size gerçekten zorluk çıkarabiliyorlar. Eğer o gün dondurma vermek istemiyorlarsa dondurma alamıyorsunuz. Bakınız geçen hafta. Öyle de karizmatik bir halleri var ki soramıyorsunuz da nedenini. **Dondurma veremiyoruz** diyorlar, bitti. Şu yüzden veremiyoruz diye bir açıklamaları da yok. Bir de tuhaf yönlendirmeleri var. Alman pastası istiyorsun mesela. Milföy pastası verelim diyorlar. Normal ekmek almaya gidiyorsun, halka ekmekle geri dönüyorsun. Canın delice sade poğaça çekmiş, bir pastanede en olmayacak şeyle karşılaşıyorsun, türlü türlü poğaça var, sade'si yok. O gün sade poğaça çıkarmak istememişler. Nasıl bir pastane sade poğaça çıkarmak istemez. Bir de insanın suratına mal gibi bakmaları var. Bir anda yedi sekiz kişinin mal gibi size baktığını hissediyorsunuz. Sanki bilinçli yapıyorlar, eğleniyor gibi bir halleri var. Kendi içlerinde mükemmel bir uyumları var. Korku filmi gibi. Şarküteri gibi. Eskaza oturup bir çay içmeye falan kalkarsanız o çayı içmeden kalkıyorsunuz. Kimse sizinle ilgilenmiyor. Ve bu pastane ilginçtir, batmıyor, kepenk kapatmıyor.

æ Matkap alacak ve onu kullanacak çağa ve kıvama geldim ben bence artık.

æ **Yancı nedir** diye sordular bana. Dedim **e2'yi düşün mesela. O yancı. CNBC-e'nin yancısı.**

æ Bir keresinde de bir televizyon programına davet edildiydim. Bir talk show programı. Kabul ettim programa katılmayı fakat ilginç bir şey oldu. Ben bir hafta sonraki programa davetliyim zannediyorum. Bir arkadaşımdan bir telefon geldi. **Alpay'ım bu akşam televizyona çıkıyormuşsun** dedi. Dedim **o bu akşam değil haftaya. Olur mu lan bu akşammış** dedi. **Yahu** dedim **sen delirdin mi? Benden daha iyi mi bileceksin zahir?** Benden daha iyi biliyormuş meğersem. Ufak bir araştırmayla gerçekten de o akşam televizyona çıkacağımı öğrendim ve kaskatı kesildim. Bir de ertesi akşam çok önemli bir sahnem var. Ona hazırlanmam gerekiyor. Tam intihar ipini hazırlıyordum ki bir telefon geldi. **Alpay çok kötüysen bu akşam çıkma istersen programa. Biz program sahibiyle konuşuruz, bir şey olmaz** dedi. Dedim **iki cihanda tuttuğun altın olsun senin**. Akşam güzelce oyunuma hazırlandım, geçtim televizyon karşısına konuk olmam gereken programı izliyorum. Program sunucusu önce bir beni güzeelce bir kalayladı, ama ne kalaylama, ne erdemsizliğim kaldı, ne .rosbu çocukluğum. Sonra da en acayibi, karikatürlerimi toparlamış, parça pinçik etti, havaya savurdu, stüdyodaki izleyiciler çılgına döndü, delicesine alkış tuttular. Ben de böyle sapsarı bir suratla **anası s.kiim** diye bütün bu olan biteni izledim. Her şey çok çılgıncaydı.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up

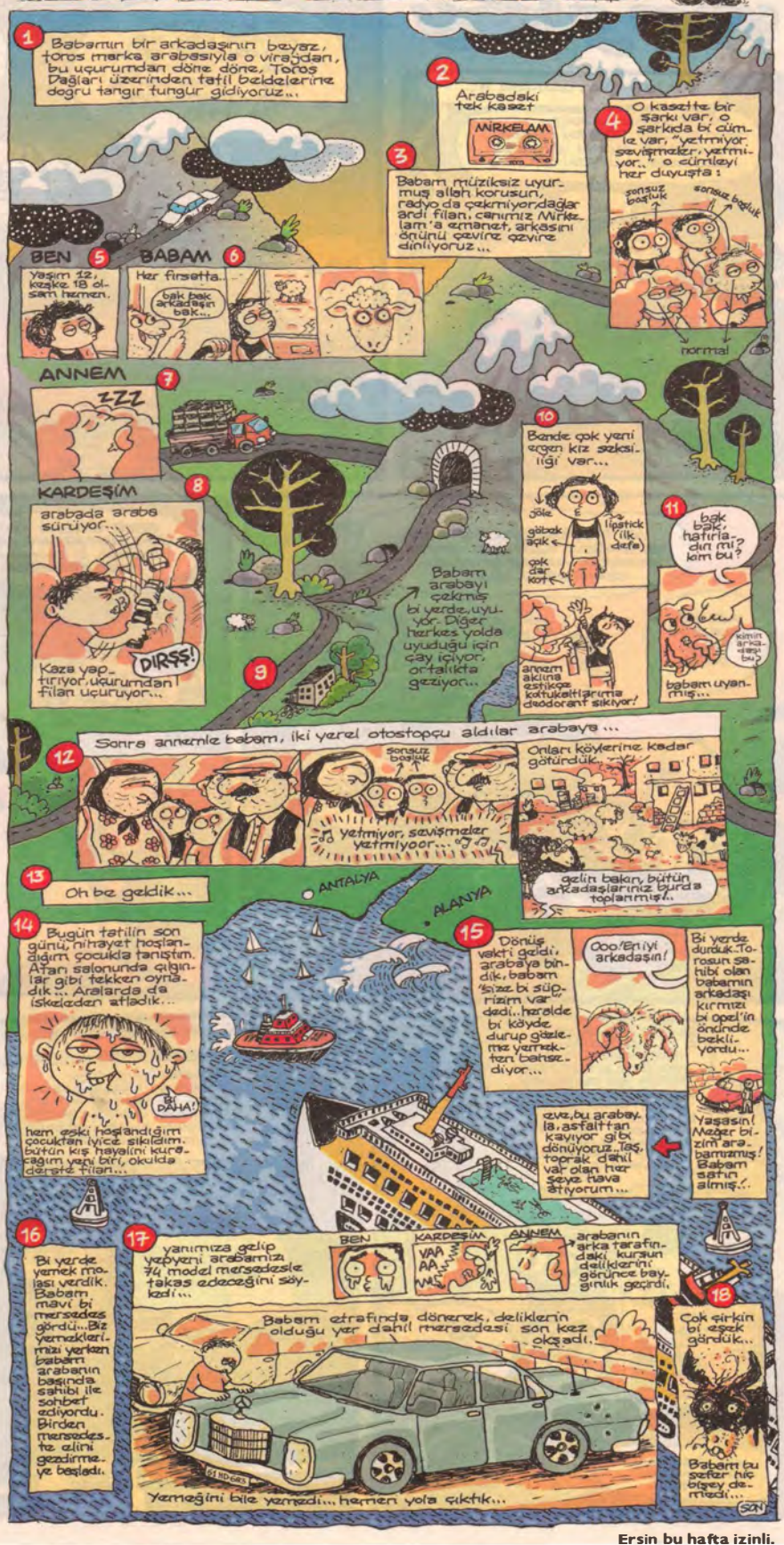
6 Ekim Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06

Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalp ipay aya

TOROSLARIN VİTESİ AYRIDIR

Göksu Gül

Ersin bu hafta izinli.

Aksamsefasi

uğur gürsoy

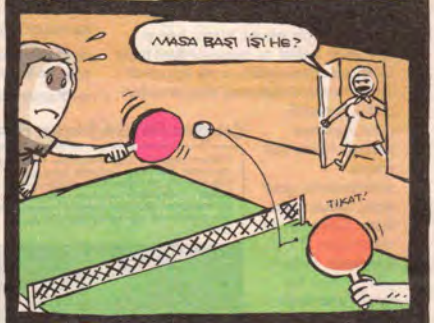

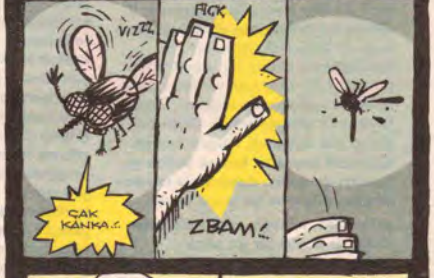

YAVUZ ÖZTÜRK

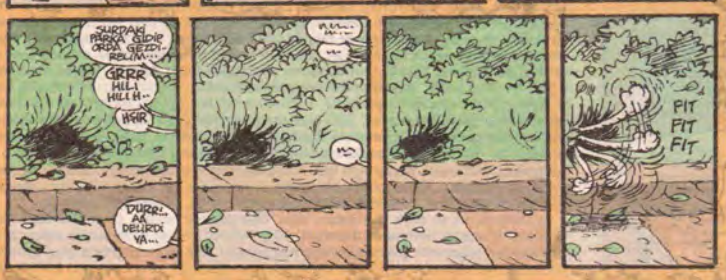

Aksamsetasi

SİNİRLİ

Aksamsefasi

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n·

İŞ MACERALARI -05-

TİYATRO

Nihayet, özgür benliğime ve sanatçı ruhuma daha yakışan işlerde çalışmaya başlamıştım! Tuvalet temizliği ve yer göstericilik, yeni işim Tiyatro'daki başlıca görevlerimdendi. Ayrıca baş Erkek oyuncuya, baş kadın oyuncuya, orta oyunculara, ve figüran oyunculara çay götürüyor, perdeyi kapatıp-açma işini de üstleniyordum. Bu gıcık Perde ile, fecii bir kavga yaşadık bi gün! O'nu, ve sağ ayağım'ın sahneye çıktığı günü de anlatıcam. Ama önce Tiyatro denen şu acayip dünyadan bahsedelim biraz:

Kadıköyde bulunan, özel bir tiyatro idi. Devletten yeterince özel yardım alamıyordu: Ucuz malzemeli koltukların "kol dayama" yerleri, sürekli yere düşmekteydi. Her gösteri sonrası, yerden dondurma çöpleri ve gazoz şişeleri haricinde, bi de "kol dayama" (kolçak) parçalarını toplayıp, koltuktaki yerlerine geri takıyordum! Yine de işimi sevmekteydim. Çünkü, bedava Tiyatro izliyordum! Bu saçma mantığın verdiği sevinç, ikinci ayda yerini sıkıntıya bıraktı. Çünki yeni oyun çıkmıyodu ve aynı oyunu 85 kere izlemekten fenalık gelmişti. Gene de işin mutfağında bulunan birisi olarak, eğlenceli anlar yaşayabiliyoduk: Bi oyunda, önemli yan rollerden birisini, sırf geyik olsun diye o akşam, başka bi oyuncuya vermişlerdi. Seyirci elbette bişey anlamamıştı ama, biz ("biz" diyebiliyodum ne güzel, ben de onnarın arasındaydım!) biz, yeni oyuncunun o roldeki hatâlarına veya ilginçliklerine acayip gülmüştük o akşam! Perdeyi kapatamadığımız bir başka günde ise, neredeyse ağlayacaktım:

Koduğumun perdesi, kapanmamıştı bi türlü! Halatlarında bi problem olmalıydı! Vodvil tarzı oyunlar sergilenen bi çok Tiyatro'da olduğu gibi, birinci perde, bi sürpriz gelişmenin donması ile sona eriyordu: "Baş erkek oyuncumuz, metresi ile öpüşürken, aniden karısına yakalanıyor!" O anda, perdenin haşırt diye inmesi lazım. Görevlerimden bi tanesi olan, ara müziği verme (teypte bi düğmeye basma) işini yapacak, ve ışıkları kapatacaktım. Ama öpüşme anında herşey kilitlendi: Öpüşen adamın karısı rolündeki bayan oyuncu, bi türlü sahneye girmedi! Onu aramaya başladık telaşlâ! Baş oyuncu (gerçekten öpmeyerek tabii) genç kadın oyuncunun üzerine dudaklarıyla eğildiği pozisyonda, terler akıtıyordu, yanakları şişmiş, gözleri kıpkırmızı olmuştu! Sahneye girmesi gereken oyuncuyu bulamayınca, Mehmet Ağbi perdeyi indirmeyi düşündü, ve bir delilik de orda yaşandı; perde takıldı raylara! Öpüşme rolündeki oyuncular mosmor olmuş, kasılmışlardı artık. Nihayet, "adamın karısı" rolündeki bayan oyuncu içeri girdi, perdeyi de Mehmet ağbi bi şekilde yarım yamalak kapadı, ben de ışıkları söndürdüm!. O gün iyi fırça yedik, baş oyuncumuz-patronumuzdan: "Oğlum böyle bi aksilik olursa, bi daha ışıkları söndür!" dedi bana. En fecii azarı ise, gerçek hayatta da karısı olan oyuncu abla işitti. Oyuncular, 180 kere sergilenen bi oyun'da, artık ne zaman kendi sahnelerinin geleceğini, içlerindeki biyolojik saate güvenerek felan, kenarda beklemeden de biliyolar. Etrafta, kuliste dolaşıyolar, o an geldiğinde dalıyolar içeri. Fekat o gün manyak bi unutkanlık yaşanmıştı işte. Kantinde, başka bi oyuncuyla konuşmaya dalmıştı bayan oyuncumuz.. Daha büyük bir korku ve heyecanı ise, kendim ilk kez sahneye çıktığımda yaşadım! O müthiş anlara geçmeden evvel, sırada öğle yemeği:

İş Dünyası'nın en nefis dakikaları olan "öğle yemeği" anları, tiyatro'da başa bela olmuştu. Düzensiz beslenme, düzensiz seks, düzensiz maaş ve düzensiz eğlence, daha o günlerden yaşamımı şekillendirmeye başlamıştı! Her öğlen patron'a (baş oyuncu), Sultanahmet köftecisinden köfte almaya gidiyordum. Bi ara, paketteki köftelerden bi tanesini yemeye başladım! Altı tane köfte vardı. Bir tanesini, elimi pilava değdirmeden, kibarca atıyodum ağzıma. Herhalde lokantada beş köfte koyduklarını sandığı için, bir kıllanma yaşanmadı. Zaten Yer Gösterme işine de geçince, bu küçük kurnazlıklara gerek kalmamıştı, cebim para görüyodu artık. Öğlenleri, karşıdaki marketten yarım-ekmek arası süper şeyler yaptırıyordum kendime! Yannız, şaka olduğunu sandığım acayip bi uyarı ile karşılaştım. Müdür ağbi, "Oğlum, bahşişler Tiyatroya ait. Her oyundan sonra bahşişleri kantine getirip, sayarak Mehmet'e teslim ediceksin." dedi! Bi türlü aklım almamıştı. Bahşiş, bana verilen bişeydi. Nasıl şirkete ait olur ki? Gerçi benim aklımın alıp almaması mühim değildi, koydukları kural buydu işte. Araya kendi kuralımı da ekleyip, şöyle bişey yaptım: Bahşiş verme, otomatik bi davranıştı. Kimse, "ay çok güzel yer gösterdi bize, dur azıcık para vereyim" duygusallığıyla hareket etmiyordu. Bu tarz soğuk bahşişlerin hepsini, Tiyatroya bıraktım. Şahsıma bilinçli bir şekilde, isteyerek verilen bahşişleri ise, arka cebime koydum. Bunu da kabaca, şöyle netleştirdim: Gülümseyerek verilen tüm bahşişler, benimdi! Köpeğe kemik atar gibi uzatılan bozuklukları ise, elimin tersiyle ittim.

Perde takılması gibi olaylar çok sık yaşanmıyordu. Günler genelde monoton geçmekteydi Tiyatro'da. Bazen günde tek bi oyun oluyor, gösteriden sonra salonu temizleyip, arka koltuklardan birine uzanarak kestiriyodum. Bu arada, kantine acayip borcum birikmişti. Şu "Alaska" denen buzlu çikolatının, hastasıyımdır! Sinemalar ve tiyatrolar sayesinde tanıştık bu nefis gıda ile. Yeni nesil pek bilmez, çünkü son yıllarda satılmıyor artık. İşte o Alaska, bütçemi fecii sarstı! Perde aralarında boynuma astığım tahta tezgâh ile, önce seyircilere satıyor, sonra iki tane de kendim yiyodum! Kantin defterine, her yediğim için bi çentik derken, bütün haftalığım Alaskaya gitmeye başlamıştı! Neyse ki günde bi taneye, ardından haftada üç taneye düşürdüm nihayet. Ve sanat camiasındaki bu nefis işimden ayrılana dek, fazla ilginç bi olay da yaşamadım başka. Sadece bi keresinde, Tuvaletler patladı. Tiyatro üç gün kapandı, kanalizasyon tamiratı için. Bi keresinde de yannışlıkla bayan oyuncular kulisine girip, hep hastası olduğum tiyatronun genç güzel kadın oyuncusunu çıplak gördüm; üç ay geceleri hayâlimden çıkmadı! Bi de, çok az bilet satıldığı için, patronun oyunu yine iptal ettiği bir gün, gişede yalan kıvırma görevini bana yıktılar. Matineye gelen bi seyirciye, "baş oyuncumuz bu gece hastalandı" deyip, parasını geri verdim!

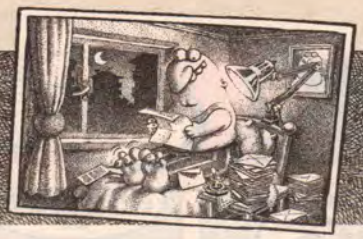
Tabii en manyağı Sahneye çıkmamdı! Ya da, çıktığımı sanmamdı. Tiyatroların çoğunda, sahne arkasında acayip koridorlar bulunur. Bu yollardan bi tanesi, baş oyuncunun kulisine giderdi. Perde aralarında, ona çay-kahve filan götürüyordum. Başka bi koridor, öbür oyuncuların kulisine giderken, bir diğer dehliz de Sahne'ye çıkıyordu! O günnerde dalgındım, aşıktım. (Gerçekten âşıktım! Yeni bi platoniğim vardı. hattâ binbeşyüz'de bir gerçekleşme olasılığı bulunan bi platonikti.) Neyse, aklım oralardayken, koridorları karıştırdım! Ayağımın ucunu, sahneye atar atmaz, zınk diye fark ettim ve durdum. Allahım, müthiş birşey doğrusu: Kalabalık seyirciler, sahne ışıkları, süslü dekorlar! Kimse beni fark etmiş miydi acaba? Gerçekten sahneye çıkmış mıydım, görünmüş müydüm uzaktan? Ter içinde, ayağımı usulca geri çekip, diğer karanlık koridordaki yoluma devam ettim. (Aslında, iki kere sahneye çıktım denilebilir. Bir turne esnasında, tüm vücudum ile çıkmıştım hattâ. Oyunun gösterildiği bi salonda, perde felan yoktu. Işık karartma ile ara veriliyor, oyuncular çıktıktan sonra tekrar yakılan ışıkların altında da, dekoru değiştiriyorduk! O çekyat'ı, ve bir koltuğu, Mehmet ağbi ile beraber sahnede taşırken, nasıl da utanmış, al al kızarmıştım. Ama güzel taşımıştım, hiç hatâ yapmamıştım! İnsan, "birisi beni mi seyrediyo lan" diye düşünmezse, eşya da güzel taşıyo, oyun da güzel oynuyo, hayat süper oluyo.

Bi sanat sezonu da böyle, Alaska borçları ve yeni Platoniklerle sona erdiğinde, İş Dünyası kollarını bana açmış "Gel yavrum!" demekteydi! Haftaya: Acayip bi, sosyetik "Fest Fuud" tükkânı!

Aksamsefası

gelen kutusu

Barış ÖZKAN

Cem GÜVENTÜRK

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Serhat UYUMAZ

Çağlar AVCIL

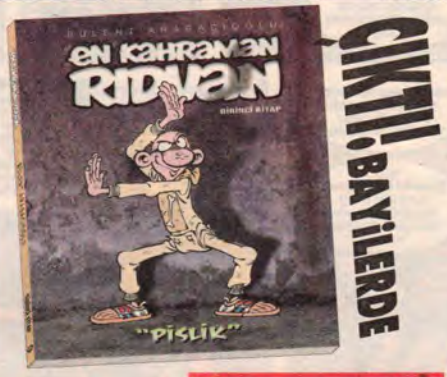

Erceren

Gürdem SINDIRAÇ

ÇIKTI! BAYİLERDE

Barış Cem ŞAHİN

marketlerde ve tüm gazete bayilerinde

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi I 30 Eylül 2010 I Sayı: 161
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Aksamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Ayhan

EYVAH, NEJAT AMCA YİNE KONTROL NOKTASININ KURMUŞ/İKİ SAAT LAFA TUTAR BENİ ŞİMDİ

...HAYIR HAYIR..ON DAKİKA SONRA ORDAYIM MESTAN BEY...

ÇOK İYİ DÜŞÜNMÜŞSÜNÜZ... HEPSİNİ İLMEYİLLE GÖNDERDİM MESTAN BEY...

...VÖRD DOSYASI...

LAN KİRACI!

AH!

NEJAT AMCA NAAPIYOSUN'YA TELEFONLA KONUŞUYORUM GÖRMÜYO MUSUN?

SİGTER!.. O NUMARALADI KARILARA YUTTUR CİLDİNİ SİGTİM!

ŞEY SORCAM SANA...

GİTMEM LAZIM NEJAT AMCA...

SEN ÇAVUŞU NERDE TOKATLIYON? BANYODA MI, KLOZETTE Mİ, DİVANDA MI?

NE? ÇAVUŞ MU?

HAA MASTURBASYON

HE OSBİRMASYON

EN SON NE ZAMAN YAPTIĞIMI HATIRLAMIYORUM BİLE..

YAA İŞTE BU... FIRSAT BULAMIYON DİMİ GİT/BENİ DÜŞÜNDÜĞÜN YOK/SEN DE BİR GÜN YAŞLANICAN

NE YAPABİLİRİM...

SANA BU EVİ BOŞUNA MI KİRAYA VERDİM KONTRATSIZ İBİNE?!

BU AKŞAMKİ MANİTANIN YA DONUNU, YA SÜTYENİNİ BİÇEYİNİ BANA GETİRİCEN

AMA...

AMA DEME... AMA DEME.. ZATEN LİPİDOM KARINCALANIYO.. İÇİ SENİN OLSUN AMBALAJINI İSTİYOM LAN!

TAMAM BAKARIZ...

BEN DE BAKARIM, KİRACI MIYOK BANA LALE!

...SAYZI NE OLSUN?

ORTA BOY BİŞİY İŞTE

MİİDYUM ÇIKARIYM SİZE

ÇIKARIN GÖREYİM

..BİRAZ PAHALI SANKİ..

YÜZDE YÜZ PAMUKLUDUR, HANMEENDİ ÇOK RAHAT EDER

PAMUKSUZ OLSUN.. UCUZ OLSUN.. SEKSİ BİR DE

AANLIYORUM

İP GİBİ ŞEY DÜNYANIN PARASI/KADINLAR OLMASA EKONOMİ ÇÖKER...

NEYSE, BU KÜLOT NEJAT AMCAYI BİR AY İDARE EDER

NAABER BARBO?

HER ZAMANKİNDEN Mİ OTİSABİ?

EVET

HER ZAMANKİNDEN İÇİCEN DİİMİ?

EVET DEDİM YA!

BUNUR AABİ HER ZAMANKİNDEN.. AHHA-HA HA HA NASIL ESPİR?

ÖFF BARBO!

KOMİKTİ İŞTE

Hergamandan

CEM YILMAZ YAPSAYDI GÜLMEKTEN YERE DÜŞERDİM, BU YAPINCA ÖF BARBO!

SSS... ŞU MASADA OTURANLAR KİM LAN? BU COĞRAFYANIN İNSANINA BENZEMİYORLAR

AMMAN DİYİM AABİ, O TARAFA BAKMA BİLE

..BU TEYZE GEÇEN HAFTA BARIŞ'IN MEKANINA DA GİTMİŞ VE Bİ MÜŞTERİYİ ALIP GÖTÜRMÜŞ

NİYE?

TEYZEM GENÇ SEVİYO, TUTUP KOLUNDAN EVİNE GÖTÜRÜYO, SABAHA KADAR POMPA

ÇOK YAŞLI LAN!

YAŞLI MAŞLI AMA DURMAK BİLMİYOMUŞ. ÇOCUK ÜÇ GÜN UYUDU, YATAKTAN KALKAMADI, ARTIK NE KOKLATTI, NE İÇİRDİYSE...

ZORLA YAPTIRIYO HA?

YİYOSA İTİRAZ ET

ŞİMDİKİ KURBAN DA BU GALİBA

ÖNCE MÜLAKAT YAPIYO

10 Dk. Sonra

BARBO Bİ TANE DAHA VERSENE HER ZAMANKİNDEN, SEK OLSUN

VERSENE ÖLÜM... SENİN ESPİRİNİ YAPTIM NİYE DONDUN

MEHLİKA HANIM SENİ MASASINA DAVET EDİYO

B-BELİ Mİ? YOK GELMİYİM, ZATEN KALKIYORDUM, BEN HER AKŞAM GELİP BİR TANE İÇİP GİDERİM... DİİMİ BARBAROS?

MEHLİKA HANIM BEKLETİLMEKTEN HAZZETMEZ!

...AYNI BÖYLE FAVORİLERİ OLAN, PARDÖSÜ GİYEN SEVGİLİM VARDI... AYHAN

PARDÖSÜYÜ ARKADAŞTAN ALMIŞTIM HE HE

ONDA SENİ GÖRDÜM DELİKANLI

ELİNİ UZAT BAKİİM

HMM... BAŞPARMAĞIN GÜZELMİŞ, BUNUN ŞEKLİ ÇOK MÜHİMMİŞ, NİYE BİLİYO MUSUN?

EH-HE

..BUNUN ŞEKİLİYLE ONUN ŞEKLİ AYNI OLUR DA ONDAN

TABİ

NEYDEN BAHSETTİĞİMİ ANLADIN... ZEKİ ÇOCUK HA HA HA HA

EEE.. BENİM EVE GİTMEM GEREKİYOR.. YAŞLI BİR DEDEM VAR, BENİ BEKLİYOR DA...

!?

HİÇ UMURUMDA DEĞİL, BU AKŞAM BENİMLESİN AYHAN

AYHAN?

ŞİMDİ KALKIP BENİM EMİRGAN'DAKİ EVİME GİDİCEZ.. HAŞKULADE.. OLUCAK HA HA HA

GELMEYİ ÇOK İSTERDİM İNANIN, AMA...

BENİ ARTIK SEVMİYO MUSUN AYHAN?

DELİ BU YAA!

PEKİ AMA ÖNCE TUVALETE GİDEYİM.... MALUM HEH-HE

CANIM YAA NE KADAR MASUM HEVECANDAN ÇİŞİ GELDİ HAHAHA

MEMO AYHAN'LA GİT SEN DE!

TEK UMUDUM BU.. OFF NE RAHATSIZ BİŞİYMİŞ ARAYA KAŞTI KAPINLAR NASIL GİYİYO BUNU?!

HADİ BİLADER NAAPIYON YAA, ÇABUK!

Evine gittiğimizde iç gıcıklayıcı bir müzik eşliğinde önce o soyundu. Sonra ben pantolonumu yarıya kadar indirdiğimde giydiğim kadın külotunu görünce hevesi kursağında kaldı. O gece iki ihtiyar tarafından sıkıştırılmıştım, neler oluyor bu yaşlılara?

LAN KİRACI...MFFUHH.. MEST OLDUM LAN, NE GÜZEL KOKUYO OĞŞHH... BEN BUNU HEP CEBİMDE TAŞIRIM ÇIKARIR ÇIKARIR KOKLARIM

KOKUSU GİDİNCE GETİR ŞARJ EDİYİM

YEMİN ET!

Akşamsefası

ISSN 1307-7619
7 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2010/41 No: 162
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, parti yöneticisi arkadaşlarına referandumda "evet" hediyesi olarak kendisinin de kullandığı dünyaca ünlü İsviçre çakılarından hediye etti.

UYUYun Lan!

Sen güzel güzel emniyet müdürlüğü yaparken bi anda coş... Ben böyle feytullahçıyım, böyle telefon dinlemecisiyim, öyle demirbaş olmayan cihazlar kullanıcısıyım diye dökül.. Bi anda lan! Dün asayişi sağlarken bugün yüzbinlerce kitapla asayişi boz... On sene önce sebetaycılarla ilgili böyle kitaplar çıkıyodu, herkezi sebetayci sanıyoduk.. Şimdi herkezi feytullahçı yaptılar.. Hayır feytullahçı denilenlerde, değillerse bile bozmuyolar, bi memnuniyet var.. Yani yemin ediyorum aklımı bilincim almıyo bazen bu ülkede olan biteni„ dedim Çevre ve Orman bakanına.. "Hazır gündem karışıkken antik kent Aliyoliyoli'yi batırıyorum o zaman„ dedi.. Ben de bunun, Popeye tarkanla inatlaştığını farkederek, İtalya başkanı Berlusconi'nin dayısının oğlunun hediye olarak verdiği, vakti zamanında kendisinin Aliyon-i yoliden söktüğü ve sınırdan öğ-tünde kaçak olarak geçirerek italyaya getirdiği, 3000, 4000, bilemedin 5000 senelik, ana taşıyıcı mermer sütun kolonundan yapılmış, "Kültür manyağı edici„ adlı odunumla izah ettim.. Dedim ki "Zamanında hedonistlerin zevk sıvılarıyla ıslattıkları bu medeniyet kalıntısını suya batırırsan, 3000, 4000, bilemedin 5000 senelik kurumuş zevk sıvıları suyun içinde tekrar gözünecek ve doğan güneşle beraber buharlaşmaya başladığın-da, her lodosla "biz afroditi, venüsü ciğerlerimize çekeceğiz, için için cenabet olacak kuşaklar, daha mı iyi olur„ dedim.. "öyle deyince aklına biraz yatar gibi oldu ama kısa süre, sonra yine bayıldı..... Ha bunları niye anlatıyorum.. Güzelliğ sizi anlatmıyorum da ondan! Bi şeyden de eksik olun lan..

Azebeycan'da Türkiye bayrakları indirtdiriyormuş.. Bi daha Söyleyemedim lan.. İndirtdiriliyormuş.. Bi daha çekilmeyecekmiş göndere... HAH!! Sanki diğer bayrak bizim değil„ dedim meclis çaycısına.. Duymadı geçti gitti. Kapı hafif aralık, bana geliyo sandım.. Çevre ve orman bakanına gidiyomuş meğerse.. Aradığı bakana ulaşamıyo yalnız şu an...

Eyi, o zaman uykusuz okuru.. Ben göğüs göğe artık, Orhan koridordan koridordan kükrüyo, köşeyi bitir„ diye- Baskıya girecekmiş dergi.. Destursuz girmesin...

Vatandaşa Sorduk: PANİK ATAK

Melamin EMAYECİ (41):
Panik atak, zingzang yen gibidir.. Yani zen... ak-kara, yuvarlak-köşeli, uzun-kısa ama kalın, iyi-kötü manikür-pedikür, şu-bu, yes-no gibi bir zıtlık lardan doğan hayat felsefesidir... Panik-atak, depresyon-yatak, Lüstiral-prozak, bunlardan bazılarıdır..

Hanhuğ KOTİK (32):
Hayat "şişman yaşlı bi teyzedir.. Ayakta zor durur.. Bazen sana yaslanıverir, bazen falancaya, bazen şuna.. O sırır hayat, ağzı kokar, terden vıcık vıcıktır, bi türlü anlayamadığın şeyler söyler hızlı hızlı, pazardan geliyodur yükü çoktur.. Uğraşamazsın bazen çocuk.

Kamil ENDİRSİN (28):
"Panik atak geçiriyorum pencereleri aç„ dedi.. "Atlıcak mısın lan, noluyo„ dedim.. Ben daha cümleyi bitirmeden kesik sert bi koku odaya yayılıvedi.. "Atlayagaldıktan sonra asarsaydın bari„ dedim.. "Ben osumadım„ dedi.. Camı niye açtırdın dedim.. atladı..

Albüke SOKMÖTE (35):
Kalbim vitesten viteşe koşan bir formula arabası motoru gibi çarpıyor, bacaklarım yeni ayaklanmış bir yavru gibi saçma sapan adımlar atıyordu.. Sokaklarından yol bulan ter, çatalından girip vahşi bi oğlanın gözetgetilen pençesi gibi beni arkadan uyarıyordu.. 50 kilo alınca geçti aman..

Akşamsefası

Tayyip Erdoğan'ın konuşması sırasında, "Parasız Eğitim İstiyoruz" pankartı açtığı için yargılanan üniversiteliler hakkında 6 ila 15 yıl arasında hapis isteniyor.

AKP, mahalle imamlığı uygulamasına başlıyor! Projeye göre imamlar mahallelerin kanaat önderi olarak görev yapacak, anlaşmazlıkları çözüp mahallelinin sorunlarını dinleyecek.

KAÇ YIL OLDU?

• Günaydın Et ve Kebap, yurtdışına çıkarken bile yanında sucuk götüren, bir oturuşta 2-3 kilo et tüketebilen Bülent Ersoy'dan aldığı ilhamla, "Bülent Sultan" markalı sucuk üreteceğini açıklayalı **1 yıl**...

• Galatasaraylı futbolcu Sabri, arkasında "Sarbi" yazan bir formayla sahaya çıkalı **6 yıl**...

• Mesut Yılmaz, Meclis'te yaptığı bir konuşmada, "*Bu ne lahanadır, bu ne turşudur... bu ne perhizdir?*" diye bağırarak bazı sorular soralı **15 yıl**...

• Hayat dergisi, "*Nikotin zekâyı kamçılar... Sigara hazmı düzene koyar, kabızlığı önler. Mikroplara karşı bünyeyi takviye eder. Salgınlar sırasında ağzınızda yanan bir sigara hastalıklara yakalanmanızı önleyebilir...*" iddialarıyla "*Sigara İçin*" başlıklı bir haber yayınlayalı **46 yıl**...

• Ünlü çizgi dizi "Taş Devri", ilk defa ABC kanalında yayınlanmaya başlayalı tam **50 yıl** olmuş.

1940'larda yürütülen deneylerde Guatemala halkını kobay olarak kullanıp bilerek frengi bulaştırdığı ortaya çıkan ABD, Guatemala'dan resmen özür diledi.

Üçüncü köprü projesinin iptali için meslek odaları ve vatandaşlar tarafından yapılan itirazların sayısı 1600'ü buldu.

DİKKAT! HEPSİNDE ÇAKI VAR!

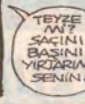
Başbakan Tayyip Erdoğan, parti yöneticisi arkadaşlarına referandumda "evet" hediyesi olarak kendisin de sürekli yanında taşıdığı Victorinox marka İsviçre çakılarından hediye etti.

"AR KANI DÖN VE ÇIK"

Ajda Pekkan, hayvan hakları için yapılan bir kampanyaya destek vermek için korumaları eşliğinde Beyoğlu'na gitti. Fakat standları şaşıran sanatçı, yanlışlıkla TAYAD'lıların (Tutuklu Hükümlü Aileleri Yardımlaşma Derneği) yanına uğradı. Bu stantta biraz daha 'tehlikeli' bir kampanya türü (insan hakları) olduğunu hisseden sanatçı, "Size daha sonra uğrayacağım," diyerek derhal ortamdan uzaklaştı. Ve bir daha ortalıkta gözükmedi.

HODRİMEYDAN

Gaziantep İbrahimşehir köyünde referandum öncesi köy meydanına boşaltılan 300 kamyon mıcır, referandumda 'hayır' çıkması üzerine Büyükşehir Belediyesi tarafından geri alındı.

BİŞEYLER DÜŞÜYOR

DÜNYANIN EN GEYİK BÜROKRATI BELLİ OLDU...

YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, ABD ve İsrail'in domatese yerleştirilecek bir genle Türk milletini 20 yıl içinde yok edebileceğini iddia ettikten bir gün sonra, Van Üniversitesi sosyal binası önünde sivrisinek nedeniyle oturamadıklarından yakınarak, *"Ayıp değil mi burada üniversitemiz var. Sivrisinekle mücadele edilecek yol bulunamıyor mu? Üniversiteler sadece makale üretmez. İnsanların yaşam standartlarını da yükseltmemiz gerek Tohum örneği, sivrisinek örneği ile toplumun sorunlarına üniversitenin sahip çıkması gerektiğini söylüyorum,"* açıklamasında bulundu.

TOKİ başkanı "İstanbul Yıkıldıkça Güzelleşir" dedi.

AKP Amasya milletvekili Avni Erdemir'in bacanakları, yeğenleri, enişteleri Amasya'daki çeşitli kurumlara yönetici olarak atandı.

Erzurum'da bir kişinin bir ayı tarafından öldürüldüğü gerekçesiyle Çevre ve Orman Bakanlığı avcılara "ayıları vurun" emri verdi.

BİR YAŞAM MİMARI AĞAOĞLU

Bizzat reklamlarında oynadığı "My World Europe" projesiyle olay yaratan Ali Ağaoğlu, medyaya sürekli haber olarak ülke için ne büyük işler yaptığını anlatıyor. Reklamlarda *'Herkesin havuzlu, güzel, kaliteli bir evde yaşamayı'* hakettiğini söyleyerek bol porselenli dişleriyle kahkahalar atan Ali Ağaoğlu bundan bir yıl önce şöyle demişti: *'1970'li yıllarda İstanbul'un Anadolu yakasında yapılan yapıların büyük bir kısmına inşaat malzemesini ben sattım.* **Kumları Marmara Denizi'nden, demirleri hurdadan çektik.** *O zamanın şartlarında en iyi malzeme buydu. Sadece biz değil tüm firmalar aynı şeyi yapıyordu. Deprem olursa İstanbul'a ordu bile giremez,* **ölen şanslıdır.'** ZANGIR ZANGIR

Hediye... Tekel işçilerine destek olmak amacıyla geçen 25 Şubat'ta protesto yürüyüşüne katılan öğretmenler hakkında görülecek davanın ilk duruşma tarihi açıklandı: 24 Kasım (Öğretmenler Günü)...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

barış.uygur@gmail.com

■ Şan ve şeref dolu 460, 360, 180 veya 21 gün hangimizin rüyası değil ki? Türk olarak doğduğumuzdan, haliyle hepimiz asker olarak dünyaya geliyoruz ama maalesef bu temel özelliğimizi uygulama imkânına ancak erkek olanlarımız üstelik belli bir yaşta kavuşabiliyor. Her bireyin asker olduğu (ki bunu da liberal yazarların bile askeri taktik ve strateji geliştirebiliyor olmasından anlıyoruz) cennet vatanımızda içinde bulunduğumuz günlere damgasını vuran tartışma bu kutsal vazifenin ifası üzerine.

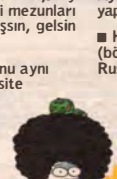
■ En son, Genelkurmayın "askerlik tek tip olsun, ilkokul mezunu ve doçenti hep birlikte, aynı süre askerlik yapsın, neticede imtiyazsız sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz" önerisi, hükümet tarafından "olacak iş mi canım, çobanla profesör, bilenle bilmeyen, Ahmet abiyle Zekeriya abi aynı süre askerlik yapamaz" diye savuşturuldu. Üniversite bitirip, hayatını ilim ve irfana adamış gençler rahat bir nefes alırken; diğer arkadaşlar üzüldü. Ya da tam tersi, tam bilemiyorum, benim amacım halkı askerlikten soğutmak değil, bilakis her Türk muharriri gibi askerliği sevdirmek.

■ Madem askerlik süresiyle ilgili tartışma var, asker doğmuş ve de asker doğduğunu Ankara Polatlı halkına çeşitli vesilelerle günde birkaç kere bağıra çağıra deklare etmiş bir kişi olarak bu konuda benim de bir iki öneri getirmem kaçınılmazdır. Kulaklarının dibinde bağırdığım Polatlı halkından da bu vesileyle özür dilerim.

■ Askerlik tek tip yerine tek tük olabilir. Nasılsa asker doğduğumuza ve beden dersinde bile hizaya girip uygun adım yürüdüğümüze göre fazladan talim yapmamıza gerek yok. Ancak elbette şan ve şeref dolu 460 gün yaşamak isteyenler bu haktan mahrum edilmemeli, dileyene dilediği yerde dilediği müddet askerlik yapma hakkı tanınmalıdır. Halen Bosna'da bir birliğimiz var mı bilmiyorum ama varsa beni kafadan yazsınlar; 7 gün 6 gece (şan ve şeref dolu olmak kaydıyla) askerliğe talibim. Bunu askeri ataşelikler için de düşünebiliriz. Roma askeri ataşeliğinde şan ve şeref dolu 4 gün 3 gece mesela.

■ İddialara göre askerliğin üniversite mezunları için 4, diğerleri için 9 ay olması gündemdeymiş. Bir de bedelli çıkacakmış. Diyorum ki onun yerine biraz daha detaylı yapılamaz mı bu? Neticede iki yıllık mezunlarıyla lise, lise mezunlarıyla ilkokul mezunları da bir değildir o zaman. Ha bana hepsi Ferrari; aslan gibi çocuklar o ayrı ama bu mantıkla ilkokul mezunları 5 ay askerlik yapsın, ilkokul terk durumu varsa mesela ilkokul 4'ten terkse, 4 ay yapsın. Lise mezunlarını da aynı kefeye koymamalı. Sosyalciler 7, fenciler 7,5 ay askerlik yapsın. Anadolu Lisesi mezunları 3 ay askerlik yapsın, 9 ay çalışsın, gelsin bir 3 ay daha yapsın.

■ Hem her üniversite mezununu aynı kefeye koymak yanlış. Üniversite mezunlarının askerlik süreleri de ÖSYM'nin açıkladığı taban puanlara göre düzenlensin. Ankara Hukuk mezunları 3 gün yaparken Harmantepe Hukuk mezunlarının 3 hafta askerlik yapmasıyla adaletsizliğin önüne geçilebilir. Doktoralı arkadaşların da aynı şekilde sınıflandırılması, uluslararası hakemli dergilerde 5'ten fazla yayını bulunanlar tamamen muaf sayılırken, hiç yayın yapmamış olanların fazladan iki ay askerlik yapması bence uygundur.

■ Bedelli ayrı. Bedelli askerlikte, parası çıkışmayanlara ödeme oranında askerlik yaptırılarak çeşitlemelere gidilmesi uygun olacaktır. 5 bin avroya 21 gün askerlik yapılıyorsa 2500 avrosu olan geri çevrilmemeli, 42 gün askerlikle idare etmelidir. Aynı hesapla 21 gün askerlik için 5000 avro verildiği düşünülürse, şan ve şeref dolu 460 günden yapılmayan 439 gün için 5000 avro alınmakta olup yapılmayan askerlik günü başına 12 avro düşmektedir. Dolayısıyla 12 avroyu bastıranın bir gün erken terhis olması pekâlâ sağlanabilir. 120 avron mu var? Çekinme, gel, on gün erken gidersin. Ayrıca anlaşmalı bankaların kartlarına yapılacak taksit fırsatları da düşünülmeli.

■ Haftanın diğer bir gündem maddesi de (böyle konuşunca da kendimi bir an için Ruşen Çakır gibi hissettim. Neyse ki bana sadece "Kol saati kazandınız" diye SMS geliyor) KPSS skandalı ve ÖSYM'yle ilgiliydi. Şu skandal işinde kopya çekenlerin hemen hepsinin aynı grubun dershanelerinden olmasına karşın, nedense kabak bu tosuncukları korumaya kalkan abinin başına patladı, olayın da hafiften üstü örtüldü ya, ayrı mesele. ÖSYM yeni tedbirler almış; adaylar artık sınava girerken yanlarında telefon, saat, kulaklık, bozuk para, küpe, anneanne falan getiremeyeceklermiş. Adayların sınava kalem, silgi, kalemtıraş, su, şeker getirmesi de yasaklanmış. ÖSYM gerekenleri temin edecekmiş. Bu listeyi dikkatlice oluşturmak gerek.

■ Sınava giren her adaya iki adet kurşun kalem, bir silgi, bir kalemtıraş, yarım litre su, kırk bir adet kuru üzüm, peçete, iki tavuk kanadı, barbekü sos, nazar boncuğu, bir adet YÖK başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın vesikalık fotoğrafını dağıtılsın. Sınavda kendisinin fotoğrafına bakılarak daha bir motive olunabilir.

■ Ek önlem olarak soru kitapçıkları parçalanarak adaylara parça parça dağıtılsın. Yok öyle eskisi gibi istediği sorudan başlamak. Sonra "sınavı bitirdim" diyerek çıkıp, akabinde ezberlediği soruların cevaplarını dağıtanlar varmış zira. Gerçi bu hafıza ve zekâ sahiplerinin MIT'de süper iletken teknolojilerinin geliştirilmesinde çalışmak yerine neden ÖSYM sınavlarına dadandığını allah bilir o ayrı.

■ Diğer güvenlik önlemi GSM şirketleriyle anlaşılarak şebekelerin tamamen kapatılması olabilir. Turkcell zaten artık hiçbir yerde doğru dürüst çekmediği için onların kapatmasına gerek yok.

■ Bu arada bilenler için söylüyorum, deniz tarafındaki kale, KPSS skandalında, sınav salonunda falan kopya çekilmemiş, sınavdan önce, soru kitapçıkları sızdırılmıştı. ÖSYM'nin buna karşı bir önlem almadığını düşünüyorsanız yanılıyorsunuz arkadaşlar. Hatırlayacağınız gibi KPSS skandalı, ÖSYM'nin sitesi çöktüğü için puanını öğrenemeyen bilgisayar meraklısı bir adayın "ulan ne işmiş bu, dur bakayım" diye uğraşıp siteyi hacklemesiyle ortaya çıkmıştı. ÖSYM muhakkak Rus hacker gruplarıyla işbirliğine giderek daha yüksek güvenlikli bir site kuracak ve böylece önüne gelenin sisteme girip "oha bu ne lan 350 kişi full çekmiş hele hele" demesinin önüne geçecektir.

PS: Bülent Uygun mu? Değil.

Aksamsetasi

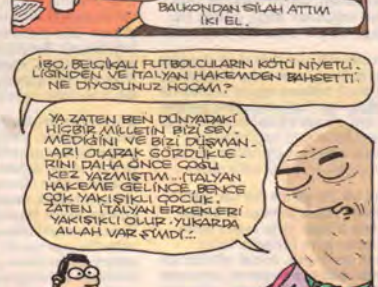

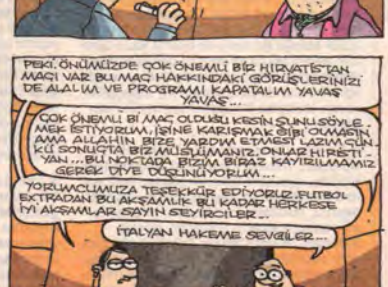

Umut rahatsızlandığı için eski karikatürlerini koymak zorunda kaldık.

Akşamsefası

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Mecnun olup çöle düşmeyeceksen
Ne Leyla'yı çağır ne de çölü incit"
Veysel Çolak – Güzel Suç'tan

• Hanefi Avcı olayından sonra AKP'nin açılımı: AK Polis!..

• Türban yasağı başından beri saçmaydı, umarım tamamen biter. Fakat üniversite, türbandan ibaret değil. Dışıyla uğraşmaktan kafanın içini unutmayalım: Geçen yıl 14 Aralık'ta, Abdi İpekçi Spor Salonu'ndaki Roman Çalıştayı sırasında Berna Yılmaz ve Ferhat Tüzer adlı iki öğrenci, "Parasız eğitim istiyoruz, alacağız" yazılı pankart açtılar ve bu yüzden hala içerdeler. Geçen haftaki (30 Eylül) duruşmaları, tutukluluk hallerinin devamıyla, 14 Aralık'a ertelendi. Bir pankart yüzünden, şimdiden bir yıldır hapisler ve "6 yıldan 15 yıla" yargılanacaklar. E, reva mı şimdi bu? Şiddet, saldırı, darp, hakaret, küfür yok. Sadece isteklerini pankarta yansıtmışlar. Berna ve Ferhat'a katılıyorum: Eğitim, parasız olmalıdır!..

• "Koy bi kaset, neşemizi bulalım"dan Pink Floyd'un "Hey You"suna gelmiş bulunuyoruz...

• Niçin seçmen totalde yüzdeli de, bireyde blok?.. Oyumun tamamını aynı partiye vermek zorunda mıyım?.. Yüzdeli oy kullanamaz mıyım?..

• Hah, bi de "Sessizce yoksay" çıktı facebook'ta, sinsi gibi!..

• İstanbul dışında da var mıdır bilmem, kaçtır boyacı kardeşlerin aynı kolpasına denk geliyorum... Yanından geçerken fırçayı düşürüyorlar, sen vicdan soslu bi uyarı yapıyosun, anında "Abicim, sağol" diye basıyolar aynı fırçayı, arkasından boyayı ayakkabıya, sonra "gönlünden ne koparsa..." Hayır, ilkinde illa ki düşüyosun... Ilk kim buldu, nasıl böyle yayıldı, merak içindeyim... Ha, yapmayan da vardır, o ayrı...

• Sevgi dolu kısa mesajlar ve sonra, o da ne, gayet teknik mesaj: "bi ariel bi de cif!"

• Beklan Algan'ı kaybettik... Bir çok insanla beraber benim de hocamdı... En yakışıklı 77 yaş adamını en nurlu spotlara uğurladık...

• Baraj altı uygarlık: Hasankeyf... Baraj altı parti: Tayyipkeyf...

• Fındıklı'da İstiridye adlı, gayet enteresan bir balıkçı var... Sadece öğlen açık... Günlük balık öğleden sonra kaçta biterse, o vakit kapatıp gidiyolar... Bitti, o kadar!.. Balık çorbası on numara...

• Keşke şu an Norveç'te olsaydım, hemen İsveç'e geçerdim!..

• 16 Ekim Cumartesi, öğleden sonrayı boş bırakın... Mahmut Hoca'ya gidicez!.. Detaylar haftaya...

• Bitsin: Yanındaki insandan "Bu" diye bahsetmek...

• Balmumcu'da, Darphane lojmanlarındaydık, odamın tam karşısında komşu apartmanın devasa yan duvarı beliriyordu. O duvara durmadan reklamlar çizilirdi. Marlboro – Camel kovboyları habire karşımdaydı. Bi gün çocukluk arkadaşım Tunçer Düvenci ziyarete geldiydi. Pencereden bakıp "Vay, ne şanslı adamsın lan!" dedi. "N'oldu ki lan?" dedim. "Görmedin mi oğlum?" dedi. Bakıp şaşırdım: Karşı duvara çorap reklamı babında seksi bir kadın çizilmişti. Enderesan ikondu! Ya da şöyle diim, bi ergen için iyi durumdu!..

• Bi timsah belgeselinde "Bu genç erkeğin tuhaf davranışlarının sebebi hala anlaşılabilmiş değil" diye cümle duydum...

• Faşizmin 3 F'si söylemine oldum olası ısınamadım... Bence büyük bi ters komplo... Neymiş; futbol, fado, fiesta kitleleri uyutmak için imiş... Futbol, zeka ve matematiğe dayalı spor diilmiş gibi... Fado, yani şarkı, türkü ruhun ihtiyacı diilmiş gibi... Fiesta, eğlence isteyene hak diilmiş gibi... İyi, 3 F yok, n'apıcaz, seminerde mi can vericez, anlamadım ki!.. Üçünü seven adam, aksine, anifaşist olur gibi yav...

• Azalarak Bitsin: "Özünde iyi biri!"

• Geçen gün berberde, televizyon açık, İbo'nun "Mutlu ol yeter"ini söylüyo güçsüz bir kadın sesi... Kimdir bilmem valla... Hiç olmuş mu?.. Madem söyleyemeyecektin, bari kendi şarkını söyleyemeseydin... Alışmışım ben onu gürül gürül duymaya... Güya daha yumuşak bi düzenleme, minimalist yorum falan... Yapmayın böyle... Çelik bile Erkin Koray'ın "Öyle Bir Geçer Zaman Ki"sine bu kadarını yapmadıydı... Son olarak, ho-ho-ho-hover diyorum...

• Kapitalist ahlak: Muhafazakar lider Berlusconi!..

• Haber bültenlerinde, spiker sözünü bitiren muhabire niye teşekkür eder ki?.. Adam işini yapıyo, niye ona huzurumuzda teşekkür ediyosun?.. Sana ne, senin kanalın mı ki teşekkür ediyosun?.. Sanki yoldan geçerken durup bilgi verdi... Teşekkürler Akif!.. Valla çok sevaba girdin Akif!.. Kral adamsın Akif!..

• Beyoğlu'nda havaya atılan mavi şeylerden aklım çıkıyo...

• Niye "Fenerbahçe Ülker" de "Beşiktaş Cola Turka?.." Beşiktaş alt markaya razı olmamalı... Her branşta amiral gemiyi almalı... Orayla anlaşma biter bitmez ya ana markaya geçsin ya da diyelim, Beşiktaş Eti olsun... Ayarlayın bunları!..

• Kişisel anayasama 'evet' diyenlere toptan teşekkürler...

• Hepsi altın aramaya gittiler... Ben burda kaldım... Döndüklerinde sadece biri altın bulmuştu... Altın aramaya gitmediğim için sadece beni ödüllendirdi... Arayanın sevdiği de aramayandı...

• Nuh'u soğutursa "tsunami" soğutur...

• Son Cumartesi, Bahariye Müjdat Gezen Tiyatrosu'na gittim, kızkardeşim Funda'nın yazdığı "Sihirli Pastalar" adlı çocuk oyununu izlemeye. Oyunda çok kolpacı, üçkağıtçı bir vezir var, finalde iyi kalpli ve saf kral "Veziri affedelim mi?" diye soruyo seyircilere çocuklara. Fakat çocuklar, can-ı yürekten "Haayır-Haayır" diye bağırdılar! İnceden ben de hayırcıydım çünkü vezir rolündeki oyuncu çok başarılıydı! Oyun da güzel, tavsiye ederim...

• Sadece meze yapıp yemek yapmayan insan çözümsüzdür...

• İlahi adalet: Gümüşlük Köyü'nün eski mal sahipleri, mülklerini çocuklarına dağıtırken, köye yakın arsayı, tarlayı oğlanlara; denize yakın sahil şeridini de kızlara vermişler. Çünkü deniz kıyısının bi numarası yokmuş o vakit, hesapta erkek çocuklarına kıyak yapmışlar. Ama zamanla deniz kıyısı acaip değerlenince bu işten karlı çıkanlar kadınlar olmuş. Anlamazsın, hayır nerdedir, nerde şer?..

• Nihayetinde pipetten toka yapan da gördüm...

• "Düzelirsen gözönünde bulundururum / Nasipse, kısmetse" diyor son şarkısında Gülben Ergen... Aşk mı yaşıyo, Çay-Kur deposuna eleman mı alacak belli değil... Dilekçeyi işleme koyarcasına...

• Bi arkadaşım, söyleyeceği şeyi unuttu, sonra da "Ne de güzel bi şeydi" dedi... Fırat gibi, yazık...

• Ne geçmezmiş be tekno müzik... İllallah dedim... Müzik falan diil, bildiğin ritim... Ayık kafaya hiç çekilmiyomuş hele... Beton beyine kalp ritmi gibi geliyor galiba, bu konu burdan ana rahmine kadar gider... Hacı Arif Bey'e, Tatyos Efendi'ye, Dede Efendi'ye ne zaman gelecek sıra?.. Aloo, Dede Efendi diyorum, dikkat et, isim yok, iki sıfat... O damardan çalışın biraz moderncanlar...

• Mafya liderinin oğlu: Baban öldüğü için bugün çalışmicam... Bugün infaz yok... Ama yarın babamı öldürenlerin ecdadını var ya...

• "Sevişere evlendik" ne ya, tahrik etmeye çalışır gibi...

• Reklamlarda ara-ara, kasketli bir süpermen beliriyo... İşte o an kafam sıfırlanıyo... Her gördüğümde bebek gibi oluyorum, bi de elimde çıngırak veriverse biri!..

vedatozdemiro@gmail.com

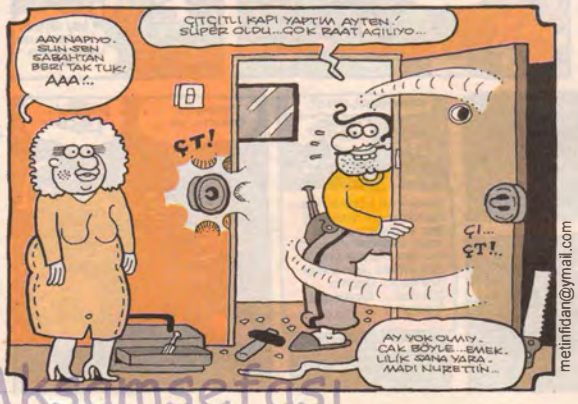
Akşamsefası

metinfidan@ymail.com

Akşamsefası

BU KOLONYA HEPİMİZİN

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Bizim evde televizyonun altındaki dolapta her zaman iki üç şişe kolonya olurdu. Hastalık zamanlarında komşuların getirdiği kolonyalardan oluşan bu kreasyon, annem tarafından başkalarının hastalığında kullanılmak üzere stoklanırdı. Ev hanımları tarihinde, bu kurnaz düşünce yüzünden (*biri hasta olsa da götürsek*) binlerce Tariş kolonyası hiç açılmadan ev ev dolaşmıştır. Firmanın bu kısır döngüden haberi olduğunu sanmıyorum. Aynı 'anne tipi kurnazlık' yüzünden insan bedeni görmeden yıllarını geçiren nevresim takımları olduğu da biliyoruz. Babamın mide kanaması geçirdiği günlerde bize gelen gül desenli bir nevresim takımı, bizden çıktıktan yaklaşık bir yıl sonra yine babamın yaşadığı bir kalp spazmı sonrası (uzaklara bırakılan bir kedi gibi) tekrar eve döndüğünde, annem, "A-aaa! E bunu ben vermiştim, çok ayıp!" demişti. Aslında bu bir milat olabilirdi. 'Güllü Nevresim Vakası'yla bilinçlenip olay protesto edilerek (*Dolaşan Nevresimlere Hayır!*) bu döngü kırılabilirdi. Fakat annem sanki şaşıran kendisi değilmiş gibi, güllü nevresim takımını Sema Teyze'nin o yıllar çocuklara söylenmesi ayıp kabul edilen ameliyatı (Sema'nın gizemi) için kullandı. Birilerinin hastalığı durumunda ülkemiz anneleri ortak bir bilinçle aynı davranış kalıplarını tekrar ediyordu: *Telefonla haberi al / haberi verene "A-aaa!" de / aldığın haberi en az üç kişiye yay, onlar da " A-aaa!" desin / bütün A-aaa'lar ziyaret günü ve saati için anlaşsın / ziyaret sırasında çok üzül / kolonyaları ve nevresimleri teslim et / eve dön /akşam evde kocana hasta arkadaşını anlatarak, "çok çökmüş zavallı!" de / kocan "kim çökmüş?" desin / kocanı ilgisizlikle suçla ve yat...*

Annem, yıllar içinde, kötü haberleri vermek için kendine has bir ses tonu geliştirdi. Daha kelimeler haberi oluşturmadan ses tonundan memleketteki boşanma, kavga, bahtsız evlilik, kanser, felç, ameliyat gibi gelişmelerle karşı karşıya olduğumu anlayabiliyorum. (*Memleket: Olayların hiç durulmadığı, siz ne kadar uzakta yaşarsanız yaşayın kötü haberlerini üreterek, anneler vasıtasıyla size kendini düzenli bir biçimde hatırlatan hastalıklı toprak parçası.*) Önce birini zorla hatırlatıp hayal meyal bir görüntü oluşturmak, sonra da bu bulanık şahsiyetin hastalığından uzun uzun bahsetmek üzerine kurulu bir sistem bu. Annem telefonda, "Hani İncesaray apartmanında bir karşı kapı komşumuz vardı, hatırlıyo musun sen onu?" dediğinde, eski komşumuzun iç organlarından birine doktorların açıp baktığını anlamam zor olmadı. "Yok, hatırlamıyorum," dedim. Hatırlamıyor olmamı pek ciddiye almadı ve direk kadının içine daldı: "Kadıncağızın safra kesesini almışlar." (*Kadıncağız: Ameliyat sonrası hacmen azalan kadınlara verilen isim*) "Öyle mi?" dedim. "İstanbul'da olmuş ameliyatı," deyince bunun memleketten yayılan ve telefonu kapatır kapatmaz unutulmaya müsait bir haber olmadığını hissettim. Yanılmamışım; "Git bizim namımıza da bir ziyaret et," dedi. (Namımız çok önemlidir bizim: *"Budacılar, safra kesenizin alınması hususunda çok üzgünler. Ve onları temsilen ben küçük oğul buradayım. Namımız yürüdüğü için biz iyiyiz. Ya siz?"*) Gitmemin gereksiz olduğunu, safra kesesinin tıpkı bademcikler ve 20 yaş dişleri gibi patır patır alındığını, bu organların zaten alınmak için var olduğunu bir türlü anlatamadım. Tartışmamız uzayınca en büyük silahını çıkararak, 'vicdan!' diye ateşledi: "Onlar zamanında sana çok baktı ama!" Resmen orantısız güç uyguluyordu. Daha fazla direnmenin anlamı yoktu. Durduramayacaktım. Namımız yürüyecekti.

Çantamda hediye paketi yapılmış bir şişe kolonya var. Niyetim çiçek almaktı, ama annem telefonda safra kesesinden açılan boşluğa törenle kolonya yerleştirmem konusunda ısrar etti (*çiçekler solar ama kolonyalar yıllarca dolaşır*). Aslında kolonya tercihiyle, çiçeği baş aşağı taşıyarak romantik görüntüyü yok etmeye çalışan erkeksi kaygıdan kurtulduğuma da memnunum. Takside nevresim takımı ve kolonyanın sihrini düşündüm. Taksinin camına vuran yağmurdan olacak, nevresim takımı ve kolonyanın hastalıklarda neden tercih edildiğiyle ilgili tespitim mısralar halinde düştü aklıma: *Hastasın sen, bak bu nevresim takımı, açar yatarsın / Hastasın sen, bak bu kolonya, sürer ferahlarsın /Safra kesenin yokluğunda umarım çok zorlanmazsın...*

Hastane odasının kapısından içeri baktım, "Duyunca hemmen apar topar geldik," diyordu bir kadın. Sonra küçükken benle ilgilendiği iddia edilen Safra Kesesiz'e baktım. Tanıyamadım. "Nasıl üzüldük, nasıl üzüldük..." deyip kafasını salladı bir başka kadın. Bir diğeri, "Maşallah iyi gördüm ama seni," dedi. Onları da tanımıyordum ama bu lafları, hareketlerini, yüzlerine takındıkları ifadeyi çocukluğumdan beri çok iyi tanıyordum. İçerde sahte duyarlılık terörü esiyordu. Sadece ziyaret süresi boyunca üzülen bu kadınların gitmesini beklemeye karar verdiğim an beni gördüler. Derhal üzülerek içeri girdim. Ziyaretçi kadınların üzüntüsü tepeden tırnağa beni süzerken bir anda kayboldu. Özellikle bir tanesi, ayak ucumla kafamın tepesi arasında 4-5 kere gidip geldi. Bakmaların ardı arkası kesilmiyordu, sanırım Safra Kesesiz de beni tanımamıştı. Köklerimi açıklamak zorunda kaldım. Safra Kesesiz kim olduğumu öğrenince, beni büyük bir hararetle karşıladı, ne kadar değişmiş olduğumu üst üste tekrar ederek elini öptürdü. Sonra, "Benimelimde büyüdü bu," diyerek ziyaretçi kadınları beni yeniden süzmeye davet etti. Bugünkü yazma becerimle, 4 adet orta yaşlı kadın tarafından yakın mesafeden süzülmenin zorluğunu sizlere anlatmam mümkün değil. Tam o sırada hemşirenin içeri girmesi büyük bir şanstır. Kadınlar, süzme alanlarına giren bu yeni canlıyla ilgilenmeye başlayınca beni bıraktılar. Kısa bir süre sonra da yıllanmış kolonyalarını bırakıp gittiler. Konuşacak hiçbir şey bulamadım. Safra Kesesiz, bütün boşlukları onun elinde büyüdüğümü iddia ederek doldurdu. "Ben sizi hatırlayamadım," diyemedim. Yaklaşık beş dakika sonra odaya giren bir adam (kocasıymış), kim olduğumu öğrenir öğrenmez, "Hay maşallah ne kadar büyümüşsün, sen bizim elimizde büyüdün sayılır," deyince, "Ulan annem nerdeydi benim?" diye düşünmek zorunda kaldım. (*O yıllar çok hastalık vardı yavrum, annen tüm sene ev ev dolaşıp kolonya dağıtmak zorunda kaldı. O yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocuktun sen, taa o zamandan belliydi safra kesem alındığında beni ziyarete geleceğin.*)

Odaya yeni gelen insan Safra Kesesiz'in kardeşi. Onu da hatırlamıyorum. Ama tanıtımım yapılır yapılmaz, ne dediğini tahmin edersiniz: "Aaa bu o Fırat mı? Vallahi tanıyamadım, sen bizim elimizde büyüdün sayılır." Durum iyice garipleşmeye başlamıştı. Hiçbirini hatırlamıyordum. Kimdi bunlar? Kaç kişinin elinde büyümüştüm? Gerçek ailem bunlar mıydı? Ben namı yürüyen bir Budacı değil miydim? Annem ellerinde büyümem için bu kadar insanı neden seferber etmişti? (*Annen sen küçükken deri pantolonunu giyip bir Chopper'ın arkasına atladı ve gitti. Tam bir yıl geri dönmedi yavrum, o yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocuktun sen, taa o zamandan belliydi bana kolonya getireceğin.*) Bir tür kimlik bunalımıyla çıktım odadan.

Hastanenin dış kapısından çıktığımda kolonyayı bırakmayı unuttuğumu fark ettim. Yeni ailemin yanına dönmeyi canım istemedi. Ellerinde büyüdüğüm bir dördüncü kişiyle tanışmak istemiyordum. Kolonyayı açıp yüzüme sürdüm. Kimlik bunalımı yaşıyordum ve biraz ferahlamaya ihtiyacım vardı.

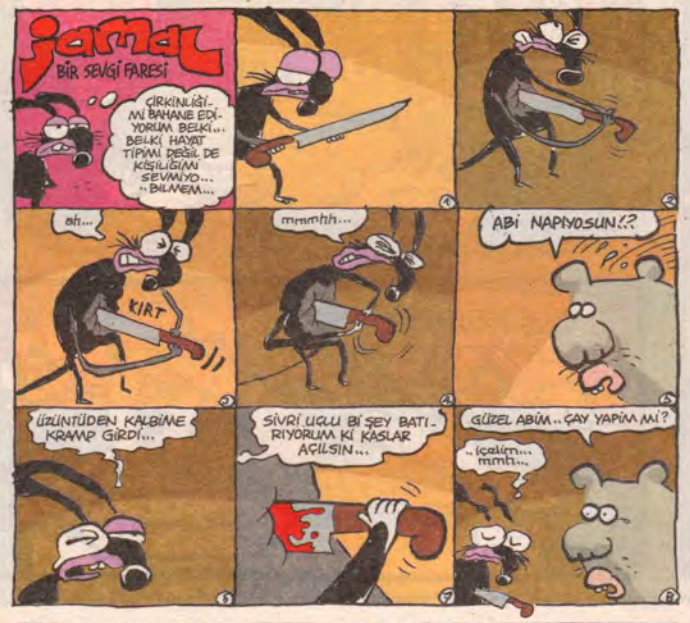
budaci@gmail.com

SANDALYELER NE ACAİP?..
OSURUK SESİNİ KAMUFLE ETSİN DİYE...
BROOHSSS

Cihan Ceylan

ANIL DUMAN

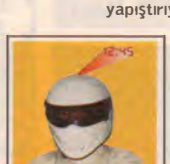

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Cep telefonunun alarm fonksiyonu vs. Erman Çağlar

04.30

Cep telefonunun alarm sesini seçerken olumlu, neşeli bir şeyler seçmeye çalıştım.düşünce olarak beni "Eeeermaaan, haydi uyaaan, bak yeşil çimenler, sevimli tavşanlar ve gökküşakları bile uyandı, haydiiiii" der gibi uyandırması gerekiyordu. O kadar neşeli. Şimdi, sabahın dört buçuğunda, daha henüz iki saat uyumuşken ve gördüğüm rüyada olaylar yeni gelişmeye başlarken telefonun neşeli alarmı daha ziyade "Ermaaaan, daha yedi buçuğa kadar uyuyabilirsiiin, çok az uyanıp beni yedi buçuğa kurabilirsin, yedi buçuk iyidir Erman" der gibi çalıyor. Neden yedi buçuk? Daha önce neden dört buçuğa kurdum? İş var çünkü, sabaha yetişecek işler, ya da biraz zorlarsam öğlene yetişmesi gereken işler. Demek ki öğlene yetişecek. Gördüğüm rüyayı kaçırmamak için alarmı hızla kurup tekrar uyumaya çalışıyorum. Yedi buçuğa kadar uyuyacağım için o kadar sevinçliyim ki istemsiz bir şekilde ayaklarımı birbirine sürtüyorum. Tekrar rüyaya daldığımda tam olarak tanımadığım bir evin salonunda çok da tanımadığım insanlarla birlikteyim. İki tane tanımadığım eleman televizyonun başında ellerinde joyistikler playstationda Tekken (dövüş oyunu) oynuyorlar. Diğer dört eleman ve ben Tekken sırasının bize gelmesini bekliyoruz. Çok da tanımadığım bir eleman bana bakıp uygunsuz bazı el kol işaretleriyle "biraz sonra eline vericem joyistiği meh meh meh" diyor. Demek ki Tekken playstationda Tekken turnuvası yapıyoruz. Gerçekten bu rüyayı yeniden görebilmek için mi o kadar coşkuyla yedi buçuğa kurdum alarmı? Altı yedi adamla izbelerde playstation oynamak için mi erteledim işlerimi? Üstelik anlaşıldığı kadarıyla sıranın bana gelmesine daha çok var. "Neyse lan, rüyadayım nasıl olsa, eninde sonunda fantastik bazı şeyler olur herhalde" diyerek etrafıma bakınıyorum. Yarısından çoğu içilmiş, gazı kaçmış, ısınmış içeriğiyle ikibuçuk litrelik kola şişesi de bizlerle. Bazen bu kadar gerçekçi rüyalar görebilmem korkutucu geliyor bana.

Canım, günaydın...

07.30

Alarmın ilk cıvıltılarıyla uyanıp yeni uyanan bir insandan beklenmeyen bir çeviklikle susturuyorum onu. Uyanmak hiçbir zaman sorun olmadı zaten. Sorun daha çok, alarmı daha ileri bir saate kurup biraz daha uyumak için kendimi çok kolay ikna edebilmem. Bir güzel söze, bir göz kırpmasına ikna oluyorum. Mesela şimdi içimdeki küçük adam bana "işler yedi buçukta kalkınca yetişiyorsa, sekizde kalkınca da yetişir. Yedi buçukla sekiz arasında ne fark var? En başında alarmı yedi buçuğa kurman çok saçmaydı zaten. Sekize kursaydın daha mantıklıydı" diyor. "Sekize kursaydım, neden sekiz buçuğa kurmadın diye konuşacaktın, bütün işlerimi baltalıyorsun, nefret ediyorum senden, nefret ediyorum, nefret edi-" diye bağırırken birden beni kendine doğru çekiyor, dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor, kendimizi şehvetle öpüşürken buluyoruz. "Nooluya lan?!?" diye dehşet içinde uyanıyorum. Adam öptüm lan. Hem de içindeki küçük adamı öptüm. Biraz kendime gelip saate bakınca saatin dokuzu yirmi geçtiğini farkediyorum. Neredeyse iki saat boyunca öpmüşüm içimdeki küçük adamı. Hemen şimdi kalkmazsam hiçbir şekilde yetişmeyecek olan işin stresiyle saçma sapan rüyalar görmeye başladım demek ki. O yüzden saati dokuz buçuğa kurup tekrar yatıyorum. On dakikalık uykunun bütün dertlerime derman olacağına, kafamdaki bu ağırlığı alıp güne zinde başlamamı sağlayacağına inancım tam.

Dört dakikaya da

09.30

Şimdi size biraz cep telefonumun alarmının "ertele" fonksiyonundan bahsetmek istiyorum. Ertele demek, dört dakika daha uyumayı hakediyorum, ama bu dört dakikanın otuz saniyesini telefonun alarmını kurmaya çalışarak harcamak istemiyorum demek.

Aksamiserisi

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SÖN...

Ertele demek, kendime değer veriyorum ve küçük şeylerden mutlu olmayı biliyorum demek. Ertele demek, hayvanlar gibi uyanığım ama yataktan kalkamıyorum, profesyonel yardıma ihtiyacım var demek. Zamanımı verimli kullanamıyorum, devamlı kendimi sabote ediyorum demek.

09.34

Dört dakika cep telefonum elimde alarmın çalmasını bekleyerek geçiyor. Alarm çaldığı gibi tekrar ertele tuşuna basıyorum. Artık bundan sonrası, öğlene yetişmesi gereken iş, ben ve cep telefonunun alarmı arasında yaşanan bir sinir harbi. Kim önce pes edecek? Benim etmeyeceğim çok belli. O yüzden ya yapılması gereken iş dile gelip "Özür dilerim, siz haklısınız, kimseyi böyle üzmeye hakkım yok, hatalıyım" diyecek, ya da cep telefonunun alarmı bir noktadan sonra dört dakikada bir çalmaktan vazgeçecek. Daha önce alarmı dört dakikada bir susturarak yatakta iki üç saat geçirmişliğim var. O yüzden kendime güvenim tam.

10.16

Yapılması gereken işin dile gelmesi çok olası olmadığı için, ben herhalde cep telefonunun alarmı bir noktadan sonra ötmekten vazgeçecek diye bekliyordum. Onun yerine -inanılmaz ama- yapılması gereken iş dile geldi. "Yazıyı bağlayamadı, fantastiğe bağlayacak enayi" diye düşünen arkadaşlar varsa aklımda öyle bir şey yok. "Yapılması gereken iş doğruldu, çalışma masasından aşağı atladı, beni kaldırdı, giydirdi, sonra karşısına aldı, neden böyle yapıyorsun Erman diye sordu" diye bağlayacağımı mı sandınız? Gerçekten sandınız mı bunu? Öylesi çok saçma olurdu gerçekten. Öyle bir şey olmadı. Onun yerine sabah kalkmaları gereken saatte kalkmış, efendi gibi çalışması gereken saatte çalışmaya başlamış bazı insanlar beni aradı. "Erman'cığım nasıl yetişiyor mu iş? Biliyorsun en geç onbire kadar elimizde olması gerekiyor işin. Şimdi çek ettim mailleri, henüz göndermemişsin, bir sorun mu var?" diyerek kolumu büktü, canımı yaktı. Ağzım dilim "işin başındayım şu anda, iyi gidiyor yani, en geç onbir buçukta falan elinizde olur", ses tonumsa "abi çok özür dilerim, üçten önce işi çok zor alırsınız, beni böyle zor duruma düşürdüğünüz için hepinizden nefret ediyorum, bir gün gelip büronuzu benzinle yakacağım" dedi. Bir süre daha karşılıklı işin nasıl da en geç onbir buçuğa yetişeceğini ve bunun ne kadar arzulanır ve uygun bir durum olduğunu konuştuk, birbirimize iyi dileklerimizi sunup telefonu kapattık. Telefonu kapattığım gibi alarm o neşeli melodisiyle çalmaya başladı. Durumun dramatik bütünlüğünü sağlaması açısından tekrar ertele tuşuna bastım, gözlerimi kapattım ve "dört dakikaya daha ihtiyacım var" dedim. Evet, bazen evde kendi kendime hollywood tarzı aksiyon filmi kahramanları gibi hareketler yapıyorum.

groagh@gmail.com

Aksamsefasi

KÜTÜK...

SİZOFREN

DENİZ +LER

TARZ SAHİBİ MEKANLAR NE ACAYİP OLMUŞLAR BEN ÇAĞDIŞI KALMIŞIM.

MİDEM KAZINDI LAN. BİR YERLERDE BİŞİ YESEM

DÜN SOKAKTA CANIM HAMBURGER ÇEKTİ ÇEKMEZ OLAYMIŞ. YANLIŞLIKLA TARZ HAMBURGERCİSİNE GİRMİŞİM.

BURGER

HE! ŞAHANE HAMBURGER

ŞURADA OTURUVERİYİM İŞTE...

SELF SERVİS GİBİ KASAYA SİPARİŞ VERDİM. PARA ÖDEYECEKTİM, ÖDEMEYİ SONRA ALIRIZ DEDİLER.

ÖDEMEYİ SONRA ALIRIZ EFENİM...

SEBEP?

SİPARİŞ VERME KISMI SELF SERVİS GİBİ, ÖDEME KISMI GARSON, BAHŞİŞ USULÜ. İYİ VALLAHA.

KILLANDIM LAN BAKALIM BAŞIMA NE İŞ GELECEK?

DELİ HESAP ÖDEMESEM BARİ... NEYSE KIRK YILIN BAŞI...

"EKSTRA PATATES İSTER MİSİNİZ?" DİYE SORDULAR, "YOK" DEDİM... SONRA HAMBURGER GELDİ.

O NE LAN?

BUYRUN AFİYET OLSUN

KAĞIDA SARILI. PATATES EKSTRA DEĞİL HİÇ YOKMUŞ. İÇECEK GELDİ, BARDAK YOK. YİYECEK GELDİ, TABAK, ÇATAL...

OLM ÇOK SİNİRLENDİM ŞU AN. BİR HAMBURGERE SİNİRLENMEDİĞİM KALMIŞTI HAYATTA. ONA DA SİNİRLENDİM TAM OLDU...

BIÇAK Bİ BOK YOK. HADİ O NEYSE PEÇETE NİYE YOK BE. İKİ YÜZ GRAM DANA ETİYMİŞ. ESAS DANA SENSİN BE.

KEŞKE YANIMDA ARKADAŞIM OLSAYDI DAĞITSAYDI BURAYI BARİ PEÇETE VERİN LAN

ÖKÜZLÜĞÜ TARZ HALİNE GETİRMİŞLER. YÜKLÜ MEBLAĞ ÖDEYİP, KOŞARAK KAÇTIM HİÇ TARZ SAHİBİ OLMADIĞIMA KARAR KILDIM.

SİNİRDEN SİGARAYA BAŞLICAM LAN ŞİMDİ... DUR LAN YOK BAŞLAMAYIM BIRAKALI DAHA BİR SAAT OLDU ÇÜNKİ...

DENİZ ENSARİ 2010

densari@hotmail.com

Aksumsefast

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

GECE İNTERNETTE GÖRÜP SELAM VERENLER OLUYO. "ÇALIŞIYO MUSUN, ONDAN MI AYAKTASIN?" DİYOLAR. KEŞKE SADECE ÇALIŞTIĞIMDA AYAKTA OLSAM. LİSEDEYKEN BAŞLADI BU GECE OTURMA DURUMLARI. BİR DAHA DA DÜZELMEDİ AKŞAMLISTÜ OKULDAN EVE GELİP UYURDUM, GECE 12'DE HERKES YATARKEN DE KALKIYODUM.

PH OĞLUM AH... NOOLUCAK BİLMİYORUM BÖYLE.. GÜNAYDIN BAKALIM...

NAA.. DİYİM ANNE YAA...

YİNE KALKTI DİMİ O?.. SÖYLE YATSIN!

BABAN YATSIN DİYO...

AKŞAM YEMEĞİMİ YİYİP SABAHA KADAR OTURUP SONRA DA OKULA GİDİYODUM.

TABİİ O ZAMAN BUNU BİR AYKIRILIK VE ACAYİPLİK OLARAK GÖRDÜĞÜM İÇİN İÇTEN İÇE GAYET DE HOŞNUTTUM. İSTEDİĞİM ZAMAN DEĞİŞTİRİRİM SANIYORUM, AMA MESAİ SAATLERİ BELLİ (Bİ İŞTE ÇALIŞMADIĞIN SÜRECE DÜZELTMEK ÇOK ZOR. BENCE GÖZLERİMİN ÇEVRESİNDEKİ MORLUK DA BU YÜZDEN. EN SAĞLIKLI ANIMDA BİLE "ÇOK YORGUN GÖRÜNÜYOSUN" DİYOLAR SKİCEM YANİ ARTIK.

VALLA GECE 3 GİBİ UYUYORUZ BİZ GENELDE. SENİNKİ FENAYMIŞ. Bİ DE GÜNDÜZLÜ KAÇIRMAK FENA OLUYO MUTSUZ EDİYO İNSANI...

SABAH 6'DA YATMAYI DA GEÇTİM. ARTIK ÖĞLEN 1'DE UYUYORUM...

YARIN ÖĞLEN UYUMA TUT KENDİNİ, SONRA BÜTÜN GECE UYURSUN. ANCA ÖYLE DÜZELİR.

DENEDİM OĞLUM, ÇOK DENEDİM AMA Bİ KEZ DAHA YAPMAM MADEM.

SONUNCU DENEMEMDE ÇOK ÜMİTLİYDİM. BÜTÜN GÜNDÜZ DAYANDIM VE AKŞAM 11'DE YATAĞA ATTIM... SABAH 8'DE KALKARIM. HATTA SPOR YAPARIM FİLAN DİYODUM...

NOOLUYO LAN... NİYE UYANDIM Kİ...

SAAT GECE 2...

AMA O YOR. GÜNLÜKTA BİLE OLMADI İŞTE.

GÜNDÜZ UYUYUNCA DİNLENEMİYOSUN Kİ ZATEN. BEN HEP ÇOK YORGUN UYANIYORUM. SÜREKLİ DEVASA CİSİMLER FİLAN GÖRÜYORUM, GİZEREK TARİF ETMEYE ÇALIŞIYIM. BAK, ESKİDEN BENİM UYKUM ŞÖYLE Bİ SEYDİ.. (AMA RÜYALARIMI DEĞİL, UYKUNUN BANA VERDİĞİ BİR HİSSİ ÇİZMEYE ÇALIŞÇAM.)

ESKİDEN DAHA Bİ BÖYLEYDİ.

ŞİMDİYSE SANKİ ŞÖYLE GİBİ.

YOK, BUNDAN BİŞEY ANLAMADINIZ. YANİ ASLINDA BEN ANLATAMADIM. OLSUN. YİNE DE SİLMİYCEM BU KAPELERİ.

ARADA ÇOK İLGİNÇ ŞEYLER DE OLUYO. LİSEDEYDİM. TAMAM MI DERS SAATİNDE OKULUN KORİDORUNDA DOLANIYORUM... MÜDÜR YARDIMCISI GÖRDÜ BENİ.

EVLADIM DERS SAATİNDE NE GEZİNİYORSUN SEN BURDA?.. YÜRÜ SINIFINA!!!

TAM SINIFA GİDİCEKKEN BİŞEY FARKETTİM...

AA.. Bİ SANİYE...

...BU GALİBA GERÇEK DEĞİL...

..ŞU AN BEN BUNU HAYAL EDİYORUM...

GERÇEK DE-GİL DİMİ HOCAM? O ZAMAN BEN ŞİNİFA GİTMEYEBİLİRİM DİMİ?

TABİİ Kİ.. İSTEDİĞİNİ YAPABİLİRSİN...

RESMEN RÜYAMDA ZİHNİMİ BENİ KANDIRMAYA ÇALIŞIRKEN YAKALADIM...

...VE O DA YAKALANDIĞININ ANLAYINCA ROL YAPMAYI BIRAKTI. SONRA BUNA BENZER BİŞEY BİR KEZ DAHA OLDU. İNSİPSİN GİBİYDİ VALLA, AMA BİR DAHA GÖREMEDİM. KEŞKE YİNE OLSA.

GEÇENLERDEKİ BU SON GECE UYUMA DENEMEMDE SAAT 2'DE UYANINCA YATAKTA BAYAĞ BİR UĞRAŞTIM. AMA SÜREKLİ UYUMAYI DÜŞÜNÜNCE UYUYAMIYOSUN. BİR DE "VAY BENİM SAĞLIĞIM. BİDEN GİTTİ VAY ŞÖYLE OLDU DİYE DİYE SABAHI ETTİK. 6 GİBİ ARTIK O YATAKTA DAHA FAZLA DUYMAYA DAYANAMAYIP KALKTIM. AMA TAM DA SES ETMEDİM. BÖYLE KENDİ KENDİME DAHA AYILMAMIŞ GİBİ YAPIYORUM, SÜT KOYDUM.. İÇERKEN DUR DEDİM AZCIK BİLGİSAYAR AÇIYIM. BİR ARKADAŞIM ONLAYNDI ONUNLA KONUŞTUK BÖYLE...

Yaa uykum açılmasın diye vücudumu kandırmaya çalışıyorum şu an. Aslında gayet ayık olduğum halde gözlerimi zor açıyomuş gibi filan yapıyorum, belki o zaman uykum gelir.

İyi de aynı vücut şu an bunu yazdığını gördü. Bence artık yutmaz bu numarayı.

Hasktir doğru.

HAKKATEN DE BİLİNÇ, BÖYLE SANKİ BİR HAYVAN GİBİ BİRDEN KENDİNE GELDİ..

LAN? NOLUY?!

UYANMIŞ YA BU?!

SKERİM HAA NİYE NUMARA MI YAPIYONUŞ?!

O UYANINCA DA BİR DAHA YATAMIYOSUN İŞTE. BAŞARISIZ BİR DENEMEDEN SONRA YİNE GÖZLERİ ZORLA YATAĞA GÖTÜRDÜM VÜCUDU NAAPIYİM...

BİŞEY YAPMAM LAZIM...

BİYERLERE GİTMEK...

ÇALIŞMAMAK FİLAN DA LAZIM BİRAZ.

GEÇEN HAFTAKİ BİR SAYILIK MOLA DA BU YÜZDENDİ. DİNLENDİM AZCIK. İKİ HAFTADIR DA EN GEÇ 3 GİBİ UYUYORUM. EĞER SÜSLÜK-SİZLİKTAN GEBERİP GİTMEZSEM, BİR SAAT DAHA GERİYE GİDİCEM İNŞALLAH... BAKALIM ARTIK. HADİ İYİ GECELER...

Akşamsefası

uğur gürsoy

Hande

ÇIKTI! BAYİLERDE

ÇİZGİLİ PİJAMA
FIRAT YAŞA
HAFTAYA KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ POSTER KİTAP
11.90 TL

POST-İT HEDİYELİ

GAZETE BAYİLERİNDE VE MARKETLERDE

Akşamsefası

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Sonunu düşünmeyen sinsi olamaz.**

æ **Halep Pasajı** oradaysa **Atlas Pasajı** burada.

æ Ya **Attilla** diye isim olsaydı. O zaman ne bok yiyecektik ya.

æ Geçenlerde o kadar büyük bir teyze gördüm ki sanki sekiz dokuz kardeşmiş de tek bir vücutda toplanmış gibiydi.

æ Taş üstüne taş koymayan adamın, bilhassa yakınım gibi oluyor bu insanlar, benimle ilgili eleştirisine bıyık altından gülmek gibi muhteşem bir huyum olduğu için kendimi ne kadar sevsem az diye düşünüyorum.

æ Beykoz Korusu'nda itina ile ağaçtan çöp tenekesine sıçan bir karga gördüm.

æ Şimdi dikkat ettim de benim bütün kalemliklerim Nescafe bardağı. Evet şu kırmızı seri. Bir ara o kadar çok almışım ki, kenarı kunarı çatlayanı kalemlik yapa yapa sayısız kalemliğim olmuş. Vaylar vayı, heyler heyi.

æ Kuzenim çöp kovasının üzerine ekmek koyabilen bir insan. Açıklaması da **bu çöp kovası evdeki en temiz şey**. Off yaa, bir gün olaydı yanlarımı ağrıtmayaydın n'olurdu. Tayanç Ayaydın n'olurdu.

æ İnsanın içinde yarış duygusu hep var. Bunu en çok da bisikletimle öyle rölanti giderken önüme çıkan başka bir bisikletçi gördüğümde hayvan gibi pedallara bastığımda anlıyorum. Tam bir ayıyım. Gerçi aynısını da başka bisikletçiler bana yapıyor. Demek ki bu bu işin özü. Bu arada tam dört senedir aynı formayı giydiğimi, Küçüksu'da sürekli önünden geçtiğim bakkal, **değiştir artık şu formayı, rengi gitti zaar** diye ardımdan bağırayazdığında anladım. Gerçi arkadaşlarım bakıp bakıp, **sen çok mu güneşte kaldın hacı** dediklerinde de inceden bi kıllandıydım ama. Ne bileyim, pek bilemiyorum. Bir de bisikletle ilgili, bir keresinde Yatağan'dan Milas'a inerken, yanıma bir araba yanaştı, tıpkı Fransa Bisiklet Turu'ndaki gibi arabadan bana su uzattı. Müthiş bir andı. Bir de yine, bitmez ki, bisiklet hikayeleri bitmez, Milas'tan Ören'e giderken, yanıma bir kamyonet yanaştı. Durdurdu beni. Ve **birader Milas'ta cüzdanını düşürmüşsün, ta Milas'tan geldim** diye bir cüzdan uzattı bana. Dedim **ağabey o cüzdan benim değil. Hadi yaa, demek ki öbür bisikletçiler düşürmüş, ben hemen geri dönüp Bodrum'a doğru onları yakalamaya çalışayım** dedi. İnsanımız hakikaten bir başka güzel. Bir de, Özlem'im de bisiklet parçalarını ve aparatlarını en az benim kadar seviyor. An oluyor bisikletimi tamir ederken, birkaç bin kilometre bakımı için takıp sökerken Özlem'imden bottom bracket aparatını istiyorum, tak veriyor. Aynakol sıkıştırma aparatı, tak veriyor. Alyan takımı, kablo keseceği falan, zaten şov yapıyor. İyi bir çırak gibi halleri var. Mayışa bağlasam olur yani. Bir de,.. şaka şaka yok başka bir şey. Var da yok.

æ Buradaki pastane ile ilgili bir şey daha söylemek istiyorum. Bayat ekmeği fırına sokup **fırından yeni çıktı** diye sıcacık ama kaya gibi ekmeği satabiliyorlar.

æ Bu arada biraz önceki cümlede **sıcacık ama kaya** diye bir şey oluşmuş.

æ İyi bir şarkı için uygun olmayan saat yoktur.

æ Sevgiliyle bir kafede, masada karşılıklı değil de yan yana oturmak. Hiçbir yere koyamadığım bir hareket bu. Tiksinti verici. Sevgililik müessesesine her ne kadar saygım da olsa Allah belasını versin inşallah böyle insanların. Peçeteliğin aynı tarafından peçete almıyorlar mı, televizyona bakıp klip izlemiyorlar mı, aklımı çıldıracak gibi oluyorum. Pisler.

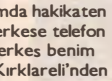
æ O değil de ameliyattan hep böyle birkaç santimle yırtıyorum ya, o kadar seviniyorum ki anlatamam. Tam apandisitten şüpheleniyorum, göbeğimi gösteriyorum, **oğlum apandis öbür tarafta** diyorlar, yırtıyorum. Menisküs'den şüpheleniyorum. **Oğlum menisküs öbür tarafta oluyor** diyorlar, yırtıyorum. Her defasında birkaç santim için göbek atıyorum, gerdan kırıyorum. Çalıyor gevendeler, raks ediyor çengiler. Köçek de oynatıyorum.

æ Tokken alışveriş yapamıyorum ben. Birkaç defa denedim, çok manasız geldi o anda yumurta. Ne bileyim, makarna ve hatta çikolata. Her defasında girdiğim gibi elim boş çıktım marketlerden. O yüzden açken alışveriş yapıyorum, öyle söylendiği gibi de .mı g.tü dağıtmıyorum. İhtiyacım olanı alıyorum, ihtiyacım olmayanı o anda alsam da daha sonra bir şekilde yine ihtiyacım oluyor yiyorum. Açken alışveriş yapmayı sonuna kadar destekliyorum, tokken alışveriş yapmayı anlamıyorum.

æ Kedi hakikaten ilginç bir hayvan. Köfteyle oyun oynayan kedi gördüm. Tamam kedi dediğin yemeğiyle oynar, tabiatında var, kuşla oynar, fareyle oynar. Tamam da köfteyle niye oynar ki bir kedi. Öyle mal gibi duran bir şey bu köfte, bir numarası yok. Yi gitsin .mına koyiim.

æ Son olarak; okurumla aramda hakikaten müthiş bir bağ vardır. Ben herkese telefon numaramı veririm. İsteyen herkes benim telefonuma ulaşır. Dün gece Kırklareli'nden Mert adında bir arkadaş aradı. **Ağabey burada Ece diye bir kız var, onu çok seviyorum. Bu haftaki köşene "Ece Mert seni çok seviyor" yazar mısın** dedi. Yazarım da yani ne bileyim, pek bilemedim.

æ Sevgilerimle.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Stand-Up

15 Ekim Cuma / İzmir Bornova Dungeon Bar / Saat: 21.15 / bilgi: 0232 339 98 90

16 Ekim Cumartesi / İzmir Bios Bar / Saat: 20.45 / bilgi: 0232 463 10 68

17 Ekim Pazar / Aydın E 5 Bar / Saat: 21.00 / bilgi: 0256 215 08 58

18 Ekim Pazartesi / Muğla Mabolla / Saat: 21.30 / bilgi: 0252 214 25 04

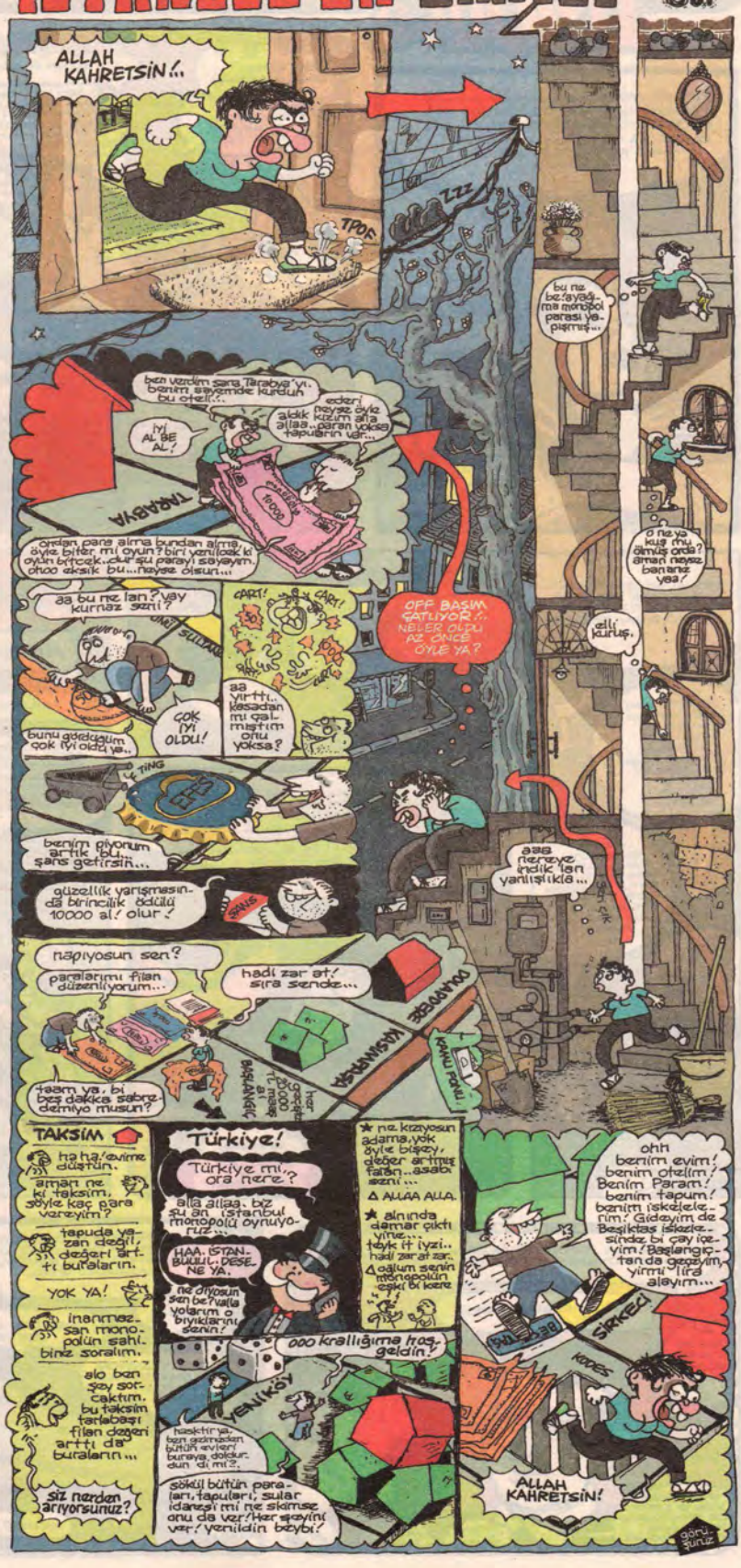
19 Ekim Salı / Denizli Jazz Rock/ Saat: 21.00 / bilgi: 0542 527 55 66

Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

İSTANBUL'UN SANİBİ

Göksu Gül

Aksamsetasi

AYRINTILAR

m·e·t·i·N·F·i·D·A·N·

Kaldırımı geçip, markete doğru yürürken, alnıma ve sağ bileğimin üstüne birşey damlar gibi oldu yine. Yukarıya baktım. Pek bir ıslaklık da yoktu aslında tenimde. Ağzımın suyu akmış olabilir mi acaba diyerek, dudaklarımı kontrol ettim. Ağzımın suyu kimi zaman fecii akar. Akmasına da müsaade ederim. Aslında ağzım, sadece bir çıkış tabii. Asıl, içimizde ne salgılar, ne zehirler ve ne yoğun karışımlar var! Daha geçen gün, üstgeçidin kenarındaki alt geçitin orta kısmından yürürken, bir anda ağzımın suyu (yani içimdeki sular) akmaya başlamış, ani basıncın geri ittirmesiyle, duvara tutunarak tüm zehirimi etrafıma boşaltmıştım! Hepsi.. hepsi akmıştı. Ter, kan, sperm, irin, idrar, su, gözyaşı, farklı renkte başka acayip algılar, hepsi, ne varsa! Öküz gibi böğürerek, ve kocaman ağzımdan büyük bir yelpaze halinde saçılan, bidonlarca akan sıvının basıncıyla düşmemek için, geçidin fayans duvarına tutunmuş, ağzım kadar açılan gözlerimle de etrafıma bakınmıştım. O acayip durumuma rağmen, başkalarının elbisesine filan sıçratmak da istememiştim. Şükür kimsecikler yoktu. Yalnızca, boşaltımımın son anlarında, artık sadece öksürür ve inlerken, yaşlı bir teyze geçmişti yanımdan, geçitte takır tukur öten ayakkabılarıyla. Yardım etmesini veya buna benzer birşey söylemesini istemiyordum ama, o, yine de duraklamıştı: Altgeçidi yavaş yavaş kaplamaya başlayan gölcüğe basmamaya çalışarak, elini uzatır gibi yaptı, ve "Boynunda birşey var" dedi. Sonra yürüyüp uzaklaştı.

Bir ihtiyaç listesi belirledim, marketten onları alacağım. Camlı otomatik kapının önünde durup, listemi çıkardım. Artık liste yapmaya üşeniyorum derken, son altı aydır tekrar iste yapmaya başlamıştım. Hoşuma gitmişti bu. Bazen sadece, listeler hazırlıyordum. Ardarda dizmek, sıralamalar yapmak beynimi dağıtıyordu. Güzel ve özenli listeme tekrar göz atınca öylesine dağıldım ki hattâ, içeriye girmeyi unutup, kapının önünde kala kaldım. Gökyüzüne baktım yine. Bu kez sol bileğimde, bir de ensemde ıslaklık var gibiydi. Fakat, hava bulutlu değildi hiç. Arasıra saçma hayaller kurmayı seviyorum: Bu yabancı ıslaklığın, yalaka'lardan geldiğini düşündüm birden. Kendimi bildim bileli (ne zaman bilmiştim kendimi sahiden?) evet, kendimi bildiğimi sandığımdan beri, hayatımda bu kadar Yalaka görmemiştim hiç! Heryerde gizli yalakalar vardı; bazıları açığa çıkmakta da sakınca görmüyordu. Ve yalakalık denen şeyde, ıslaklığı çağrıştırıyordu bana. Çevremizi kaplamış olan yalakaların sıçrattığı yalakalık sıvısı olabilir mi acaba bunlar diyerek, tekrar kafamı kaldırdım. Toplumu ve diğer insanları hayalci bi şekilde sorgulamam bu kadarcık sürmüştü; kafam tekrar önüme düştü! Mutlu olmak için, tekrar listeme göz attım. (Sürekli yukarıya, etrafıma ve listelere bakarken, bir ara boynuma da bakabilirdim aslında. Geçitte, o Teyze ne demek istemişti! Ne vardı boynumda? O günden beri bakmamıştım. İki sene öncesinde, bir pastahanenin önünde ayçöreği yerken edindiğim mükemmel bir becerinin sayesindeydi bu! Birilerinin "bak" dediği yerlere aylarca bakmayabiliyor, "dur" dediği yerlerde yürüyebiliyor, "gel" dediği yerlere gitmeyebiliyordum. Müthiş bir irade gücü istiyordu bu! Ama yıllar boyu süren bir nefs mücalesine değil, ayçöreğinin içindeki kendi keşfettiğim Sürretonx maddesine borçluydum bu refleksi. İnandırıcı olması adına şunu söyleyebilirim: Bir keresinde şakacı bazı tanıdıklar, inatla "Arkanda ayı var lan!" diyerek onbeş dakka boyunca beni uyarmışlar, ama bir kez bile boynumu çevirip arkama bakmamıştım. Ayı veya su aygırı, veya ördek, ne olduğunu acayip merak etmiş, fakat asla dönmemiştim arkama! Çok sonra, sesler azalıp uzaklaştıktan sonra, mecburen eve dönmek için o tarafa bedenimi çevirdiğimde; açık bir kitap ve üzerindeki salça lekeli bir yemek çatalını görmüştüm, ayaklarımın ucunda. Ayı ile, hiç alakası yoktu yani. İrade testinden yine başarı ile çıkmıştım! Hayatım boyu böyle devam edecektim!

Etrafımda yalaka ararken (görsem ne diyecektim gerçi?) ve güzel listemi sıvazlarken, marketin kapısı açıldı. Güvenlikçi "Kapının önünü kapatıyorsunuz. Girecek misiniz?" dedi. "Gir," veya "girsenize lütfen" dese, asla girmiycektim! Soru şeklinde uyardığı için, biraz düşünme süresi istedim. Bu arada, garip davranmaya başladığımın farkında idim. İçimde birşeyler çalkanıyordu. Bidonlarca zehirli sıvımı, gene mi alâkasız bir yerde dışarı boşaltıcaktım!? Iki kere hızla havaya zıplayıp, sonra direk gibi durdum kaskatı! Alt komşumuz, diş hekimi Erdal Pim'den öğrendiğim bir teknikti. Gerçi o gün, o sadece kendi tekniklerinden bahsetmişti ama, onun güzel konuşmasını dinlerken hayallere dalmış ve birdenbire böyle bir teknik icat etmiştim. İki kere zıplama ve ani bir duraksamadan sonra, tüm salgılarını beynimde ve ayak uçlarımda birikiyordu! Bir daha da çalkalanmıyordu belli bir süre. Bunları düşünürken, acayip birşey yaptım, ve listemi çıkarıp kapıdaki güvenlikçiye gösterdim. Sürekli dalıp gitsem, insanları dinlemesem bile, aslında ciddii bir müşteri olduğumu belgeleyen şeydi bu. Alacaklarım vardı. Karşılığında vereceklerim de elbet! "Girecek misiniz?" dedi tekrar, genç güvenlikçi adam. Kendime bazen, küçük sürprizler yapmayı seviyorum! Bunların sürpriz olması için, elbette aniden karar verilmesi, çok doğaçlama hareket edilmesi gerekiyor. "Girmiyorum!" dedim, güvenlikçiye. Halbuki ne güzel bir ihtiyaç listesi hazırlamıştım. Ve girmeyeceğimi, bu konuda ciddii olduğumu göstermek maksadıyla, kapının yanından usulca.uzaklaştım hattâ! Alt otoparkın içinde, üzeri sarı şeritlerle çizili bi yolda yürümeye başladım. Birisi "Güvenlikçi sana silah doğrultu!" dese bile, arkama bakmazdım o andan sonra! Büyük bir özgüvenle "Bu güvenlikçilerin silahı yok ki" derdim. Daha da meraklandırıp, "Güvenlikçinin arkasında vahşi bir aslan var. Aslan şu anda onu öldürüyor. Sonra uzanıp seni parçalayacak!" deseler bile, biraz korkuyla da olsa "Alışveriş merkezinin ortasında aslanın ne işi var" derdim. Yine böyle bir rüyanın sonlarında, sırtımdaki ağır ve sivri pençelerin acısıyla uyanmış, "Niye daha ciddii uyarmıyorlar! Niye daha detaylı uyarmıyorlar insanları!" diye bağırarak yataktan fırlamıştım.

Yukarı otoparka çıkmak için, pembe çapraz, sarı üçgen ve siyah yuvarlak çizgilerin bulunduğu, karmaşık bir yolda yürümeye başladım. Bir otomobil önümden yavaşça kıvrılarak, boş bir yere park etti. İçinden çıkan, alışverişe gelmiş karı-kocanın yanından geçerken, durdum. Çalkalanmalarımın azaldığı dakikalarda, insanlara-iyilik moduna giriyorum! Listemi uzattım adama: "Alışveriş yapmaktan bugünlük vazgeçtim ben. Eğer bir listeniz yoksa, hazır nefis listem size yardımcı olabilir. Buyrun lütfen!." Adam nedense çok şaşkındı, ama kadın kâğıdı aldı, hattâ okudu. "Biliyorum! Kısa bir liste" dedim. "Ama kendi asıl listenizin sonuna da ekleyebilirsiniz. Benim artık ihtiyacım yok." Ve önüme dönüp yürüdüm. Yine müthiş bir özgüven doluydum: "Bakar mısın? Deli misin sen kardeşim!" deseler bile, kafamı çevirmezdim artık! Kadının tuhaf kahkahasını, ve sert adım seslerini işittim peşimden. Kıllı bir el (o kadar bakmıştım artık) belime doğru uzandı ve Listemi cebime geri koydu: "Töğbe töğbee" diyen elin sahibi, geri döndü sonra.

Arkamdaki ayılara veya gergedanlara bakmama alışkanlığının yanında, olayları fazla kafaya takmama yeteneği de kazanmıştım son iki ayda. Bu kabalığı anında unutup, üç beş adım sonra açık alana çıktım. Ve kaldırımdaki ilk adımımda, aniden yüzüme sular sıçradı! Karşımdan gelen kişinin, bir yalaka olduğuna karar verdim: Çünkü süzgeç gibi her yanından sıvı fışkırıyordu. Hiçbir gizlisi, özeli, özelliği, derinliği, vicdanı ya da utancı kalmamıştı. Delik deşik olmuştu! Yine de onun gerçek bir yalaka olup olmadığını öğrenmeyi acayip istiyordum. Bugün alışveriş yapmamıştım, kendimi kötü hissetmekteydim; böyle bir bilgiye sahip olmak beni neşelendirebilirdi.

Fakat yanımdan geçen bir yabancıyla nasıl süratli bir ilişkiye girebilirdim? Risk alıp, "Basketbol federasyonu Başkanı geçiyor!" diye bağırdım. Tuhaf bir refleksle önünü iliklediadam! Cumhurbaşkanı geliyo desem kimbilir neler yapacaktı. Fekat, yalakaların fecii bir savunma mekanizması vardı. Fazla dalga geçerseniz, bilinçlerini kaybedip korkunç bir öfkeyle saldırabilirlerdi! "Özür dilerim ağbi! Yanlış görmüşüm!" diyerek, yürüdüm. Arkamdan, "Töğbe töğbee, vay gerizekâlı!" diye bir ses işittim. Bir de, kadın kahkahaları, ve bir Ayı kükremesi! Ayı kadını parçalıyor, ama kadın umursamıyor gibiydi. Yalaka, ayının arkasına geçmişti kurnaz adımlarla! Güvenlikçi, silah istedi telsizle! Boynunu ve cebimdeki Listemi tutarak, koşmaya başladım!

Aksamsetasi

C. Çağlar ÖZDEMİR

Gürdem SINDIRAÇ

İsimsiz

İltem DİLEK

Erceren

Ömer GÖKSEL

Bahadır UÇAN

Çağdaş URAL

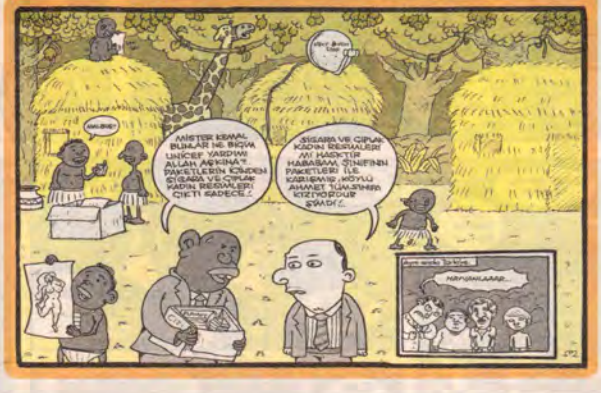

Cem GÜVENTÜRK

Ata YENİOCAK

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Ekim 2010 | Sayı: 162
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizirin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

O geceyi kurtarmak adına yapacağı her türlü aşağılamaya katlanabilirdim. Ancak konu boyut olunca kesip atmak gerekiyordu. Yoksa yayılacak dedikodunun önünü alamazdım. Önümü tıkayacak herkese pek acımasız olurum.

Aksamsefasi

14 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2010/42 No: 163
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Son bir yılda kolluk kuvvetlerince ya da askeri mühimmat patlaması sonucu 13 çocuk öldürüldü. Son 21 yılda öldürülen çocuk sayısı 355. Sorumlular önceki yıllarda olduğu gibi yargı önüne çıkartılamadı.

Aksamsefası

...ÖLDÜM

FIRAT BULDACI

TEK HAREKETLE 850 BİN TL KAZANMAK İSTER MİSİNİZ?

VATANDAŞLARIMIZ EVLAT KATİLİDİR... SAYGILARIMLA...

Malatya'da, 2 yıl önce üstü açık bırakılan su kanalına düşerek ölen 5 yaşındaki Sedef Kömürgöz'ün ailesi belediyeye 850 bin TL'lik dava açtı. Belediyenin avukatı İnanç Kara Ölmeztoprak, tazminat isteğine karşı ilginç bir savunma yaptı: *"Bu tazminata karar verilirse, ufak çıkarlar için kendi akrabası çok sayıda kişiyi çoluk-çocuk demeden katletme zihniyetine sahip birçok vatandaşımız, sırf tazminat için kendi çocuklarını ölüme itebilir."*

SİZE BİR YER BULDUK

15 Ağustos'ta Ankara'da oturma eylemi yapan 'ataması yapılmayan öğretmenler' hakkında 3 yıl hapis cezası istemi ile dava açıldı. İddianamede zaten atanmayan öğretmenlerin atanma haklarından yoksun kalmaları da istendi.

ÖLDÜRÜN LAN BARİ

ÖLDÜRÜR... SEK GÖMMEK ZORUNDA KALIRIZ... BİZ BURADA, HERKESİN GÖZÜ ÖNÜNDE ÇÜRÜMENİZİ İSTİYORUZ...

BANA KİMİ PROTESTO ETTİĞİNİ SÖYLE, SANA CEZANI SÖYLİYEYİM

• Kader Meşe ve Mahir Bektaş, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün konuşması sırasında parasız eğitim pankartı açtıkları için gözaltına alındı. İki öğrenci kişi başı 140 TL'lik cezanın ardından serbest bırakıldı.

• Berna Yılmaz ve Ferhat Tüzer, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın konuşması sırasında parasız eğitim pankartı açtıkları için gözaltına alındı. İki öğrenci 7 aydır tutuklu ve 15 yıl hapis istemiyle yargılanıyor.

KARA ÜTOPYA

Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, katıldığı bir televizyon programında *"İddiaya girelim, Ak Parti, 50 Sene daha iktidar..."* dedi.

İDDİAYA GİRERİM 50 YIL DAHA İKTİDARDAYIZ...

NEYİNE?..

AZIZ NESİN'E

ŞANSLI ARI

Zaman gazetesi yazarı Hüseyin Gülerce, Pensilvanya ziyareti sırasında Fethullah Gülen'in hiç bir insana zarar veremeyeceğini hocanın başından geçen gerçek bir arı hikayesiyle anlattı: *"Ben kimseye zarar vermem, veremem ki."* dedi. Hüzünlü bir sesle odasına giren arıyı anlattı. *"Uçamıyordu, felç geçirmiş gibi bir hali vardı. Belki açlıktandır deyip bir kaşık balın içine bırakttım olmadı. Yanına su koydum iyileşmedi. Ne yapsam düzelmiyordu. Aldım, bahçeye bıraktım. Sonra oturdum yarım saat ağladım. Ben kimseye tokat vuramam..."*

NOOLDU HOCA EFENDİ?..

BAL VERDİM... ..... SU VERDİM ..... MEĞER ORUÇLUYMUŞ ÜHÜÜ.

KAZASINI TUTMAK MECBURENİ...

REŞİT OLMAYAN ÇOCUKLARA TECAVÜZ EDİP BIÇAK KEDİYİ DE TEKMEYLE FİLAN ÖLDÜRÜRSENİZ BELKİ CEZANIZI HAFİFLETİRİZ... İYİ AKŞAMLAR...

Şırnak'ın Güçlükonak ilçesinde yolda buldukları patlayıcıyı inceleyen 12 yaşındaki iki çocuktan biri ağır yaralandı, biri hayatını kaybetti.

BU BİZİM EKSİKLİĞİMİZ. 30 YILDIR ÇOCUKLARIMIZA BOMBAYLA NASIL OYNANACAĞINI ÖĞRETEMEDİK...

Manisa'nın Soma İlçesinde "Azyak Madencilik" şirketinde göçük meydana geldi. İşçi Recep Aslan hayatını kaybetti.

MANİSA'DAKİ GÖÇÜK MÜ SİZİ BÖYLE KARA KARA DÜŞÜNDÜREN?..

HAYIR.. ŞİLİ'DEKİ GÖÇÜK. BÜTÜN İŞÇİLER HAYATTA... TAMAMI KURTULACAK GALİBA...

Mahkeme

Kiler Holdingin inşaatı süren Sapphire gökdelenindeki işçi ölümleri ve çalışma koşullarını protesto eden işçiler işten çıkarıldı.

SAPPHİRE GÖKDELEN İNŞAATI Sahibi: KİLLER HOLDİNG

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

Valla ne yalan söyleyeyim, Emir Kusturica sinemasını bir, Goran Bregoviç müziğini iki sevmem. Oky, geçen gün "dünya sinema başkanı olsam re-make film yapmayı yasaklarım" dediydi, ben dünya sinema başkanı olsam Kusturica'nın film, Bregoviç'in de film müziği yapmasını yasaklarım, açık konuşuyorum. Ama ("ama'dan önce söylenen her şey yalandır" diye üzerime gelecek olanın çok pis kalbini kırarım) Emir efendinin 16 yıl önce söylediği lafları şimdi öğrenip adamı evine kovalamak da kültür bakanına pek yakışmadı doğrusu. Hani adamın biri, yolda bir Musevi'ye rastlamış, durup dururken dövmeye başlamış. Musevi "be adam ben sana ne yaptım da beni döversin" diye sorunca "Siz Hazreti-i İsa'yı öldürtmüşsünüz" diye cevaplamış. Musevi "iyi de o iki bin yıl önceydi" diye cevap verince "Bana ne, ben yeni duydum" demiş ya, Kültür Bakanı da o hesap. Allahtan iki üç ay önce Emir efendi AKP'li belediyenin himayesinde şarkı söylerken duymamış da şimdi duymuş. Tabii dünyayı 16 yıl geriden de olsa takip eden bir kültür bakanımızın olması aslında bir lütuftur.

Küçüklüğüm, o zamanlar yeni kurulan YÖK'le ilgili "YÖK artık!" karikatürleriyle geçti, daha ilkokula gitmeden YÖK'ün ne şahane bir müessese olduğu kafama kazındı. Üniversiteyi bitirdim, yeniden başladım, YÖK hala orada duruyor. Osmanlının vergisi gibi, konuldu mu kalkmıyor demek ki. İşte bu YÖK tam da bir şekilde başörtüsüne özgürlük tanımışken hoop ikinci bir yazı geliverdi arkadaşlardan. Hayır takdir edilmeye de alerjileri var anlaşılan. Kurt muvar anlayamadım. Şimdi de diyorlar ki "Üniversiteler valiliklerden sivil polis istesin, görev yapacak sivil polislere yer tahsis etsin." Yazının devamını da okudum, yazıdakiler uygulanırsa üniversiteler Paşakapısı cezaevine dönüyor.

Önce kızacaktım ama Öğrenci Kolektiflerinden bir dosya ulaştı elime, iki haftadır fırsat bulamamıştım, şimdi okudum ki ne göreyim. Bu YÖK, yerden göğe kadar haklı arkadaş. Bu öğrenci milleti boyundan büyük işlere kalkışmış, okulunu bitirmeden, eline ekmeğini almadan, koluna altın bileziğini, parmağına nişan yüzüğünü takmadan, beşiğe üç çocuğu koymadan YÖK'e akıl veriyor. Neymiş, afiş asan arkadaşları bir ay, Deniz Gezmiş'i anan arkadaşları bir yıl uzaklaştırma almış. Az bile ceza almışlar. Sen, öğretmenler gününde Yusuf Ziya Hocanı andın mı, elini öptün mü de Deniz Gezmiş'i anıyorsun? En son ne zaman ölmüşlerinin ruhuna bir fatiha okuyup atanı dedeni andın da gidip başkasını anıyorsun? E o halde sana bir yıl az bile. Okuldan atmaları gerek senin gibisini. Koletifler.net diye site de yapmışlar bir de. Anca internetle uğraşın zaten. Ayrıla oyunla geçiyor günleriniz, sonra vatana faydalı olamıyorsunuz. Ama artık yeter. Kötü gidişe dur demek için benim de önerilerim var.

Bir kere, üniversiteler sivil polislere sadece yer sağlamakla kalmamalı, öğretim üyesi kadrolarını da sivil polislerden oluşturmalı. Tamam, sivil polis kardeşim kampusta gezip dolaşıp istihbarat toplayabilir ama derse de girecek hali yok ya? Yani girer girmesine de adamcağıza iki saat akışkanlar mekaniği dinletmenin, kafasına yok akışkanlar mekaniği yok büzüşkenler dinamiği diye gerekli gereksiz şeyler sokmanın âlemi var mı? O yüzden öğretim üyesi kadrosu da sivil polislerden oluşursa bu konuda rahatlarız. Çocuklara bilmeleri gereken, onları vatanlarına faydalı birer insan edecek bilgiler zaten polislerimizde mevcuttur, akışkanlar mekaniği bilmeden de oluyor. Bakın misal ben akışkanlar mekaniği bilmiyorum, bir tarafım mı eksiliyor? Hayır. O halde bir an evvel öğretim üyesi kadroları sivil polislerle doldurulmalıdır.

Üniversitelerimizde bahar ve yaz aylarında olur olmadık işler çevrilmekte, öğrencilerimizi ağına düşürmek isteyen karanlık odaklar tarafından yok yaz partisi, yok bahar festivali adı altında kontrolü güç etkinlikler düzenlenmektedir. Üniversitelerimiz ilim irfan ve de polis yuvası olduğundan bu tarz etkinliklere izin verilmemeli, illa olması gerekiyorsa Hilmi Şahballı, İsmail Türüt, Serdar Ortaç (Polis gecesinde çalmıştı) gibi isimlerden oluşturulacak bir kadro her üniversitede vereceği konserlerle bu ihtiyacı gidermelidir.

Üniversitelerimizde eline afişi alan kimi zaman dekandan mekândan damgalatıp sağa sola asmakta, bazı dekanlarımız da sivil polis olmadıklarından asılan afişlerin nevini anlamakta güçlük çekmektedir. O yüzden tüm fakülte dekanları değiştirilerek yerlerine terörle mücadele deneyimi olan birinci sınıf polis müdürleri atanmalıdır. Zaten dekan dediğin de herhalde lise müdürü gibi fazla derse merse de girmiyordur, dolayısıyla bu konuda formasyon aranması anlamsızdır. Gençlerimizi ağına düşürmeyi amaçlayan suiniyetli afişleri belirleyebilmesi yeterli kriterdir.

Yine görüyorum ki okullarımızda ipini koparan bir masa kurup o masaya broşürler, afişler kimi zaman teyp falan koyup genç dimağları zehirlemeye, onları dersinden, ezberinden geri bırakıp ağına düşürmeye çalışmaktadır. Bunlara karşı da bir an evvel önlem alınmalı, tüm kampuslarda masalar yere çivilenerek sağa sola taşınıp propaganda maksatlı kullanımı engellenmeli, giriş çıkışlarda üst baş araması yapılırken portatif masa sandalye sokmaya çalışanlar engellenmelidir.

Üst baş araması demişken, üst baş araması sadece elle yoklamayla kalmamalı, öğrenciler sırasıyla x ray cihazından, alkol kontrolünden ve kan testinden geçtikten sonra komple boy röntgenleri de çekilerek içeri alınmalı, ola ki eğitim öğretime zararlı bir madde kampusa sokulmak isteniyor bunun da önüne geçilmelidir. Öğrenciler muhakkak parmak izi okunarak içeri alınmalıdır.

Hali hazırda üniversiteler önünde kalem kağıt satarak rant sağlayan karanlık kişiler uzaklaştırılmalı, yerlerine sivil polisler görevlendirilerek hem teşkilata bir ek gelir sağlanmalı hem de karanlık emelleri haiz mihrakların öğrencilere Faber Kastel, A4 dosya kağıdı kisvesi altında propaganda yapmasının önüne geçilmelidir.

Açık öğretim bir hayli başıboş kalmıştır. Örgün eğitim yapan üniversitelerimizde öğrenciler kolaylıkla gözlem altına alınabilirken Açık Öğretim Fakültesi öğrencilerinin her biri kendi evinde, harala gürele tek başına eğitim görmekte, kimisi ders saatinde Açık Öğretim Fakültesi dersi yerine Garfield, Gossip Girl, Vivid gibi şeyler izleyerek dış mihrakların karanlık emellerine alet olmaktadır. Bu emeller o kadar karanlıktır ki, ben bile bu emellerin ne olduğunu hala anlayamamış bulunmaktayım. Yurdun dört bir yanındaki üniversite öğrencileri kontrol altında, huzur ve güven ortamında eğitim görürken açık öğretim öğrencileri başıboş bırakılamaz. Apartman yöneticileri ve mahalle muhtarlarıyla işbirliğine gidilerek bu öğrenciler tespit edilmeli, "Erikli Su'dan geliyorum", "Bambi Büfe'den geldim, bir siparişiniz var mı?" "Telekomdan arıyorum ahizeye üfler misiniz?" şeklinde sürekli olarak denetlenmeli ve kontrol altında tutulmalıdır.

Ancak ve ancak bu tedbirler sayesinde YÖK'ün dilediği kıvamda fikri yetlerince hür, vicdanı idare eder nesiller yetişebilecektir. Değerli YÖK'e saygılarımla arz ederim.

Aksamsefasi

UYKUSUZ

YÖK, üniversitelerden kampüslerinde sivil polisler için yer açmasını istedi.

KAÇ YIL OLDU?

• Ebru Destan, *"Kılık kıyafetimdeki uyum, köpeğimle de olsun istedim. Saçlarımı köpeğimin rengine uygun boyattım,"* diyerek köpeği Çoko'nun hayatındaki önemini vurgulayalı **2 yıl**...

• Orman arazilerinin turizme açılmasını çok isteyen AKP Milletvekili Nuri Uslu, *"Ormanı istediğimiz yerde kurarız, ama turizmi istediğimiz yerde yapamayız,"* açıklamasıyla portatif bir zeka örneği göstereli **2 yıl**...

• Mehmet Ali Birand, Kanal D Haber'de uçak kazası görüntülerini verirken, *"Şu anda görüntülerini izlediğiniz Türk işçileri, uçağa binecekler ve uçakla birlikte havaalanına düşecekler!"* yorumunu yapalı **3 yıl**...

• İbrahim Tatlıses, İbo Show programında *"Bu popun ne olduğunu biliyorsam Allah cezamı versin. O ne; cız pıs, cız pıs..."* açıklamasını yaparak kafasının kaldırmadığı müzikle (cıs tak), mangal ruhunu (cız bız) nefis bir ortalamayla birleştireli tam **16 yıl** olmuş.

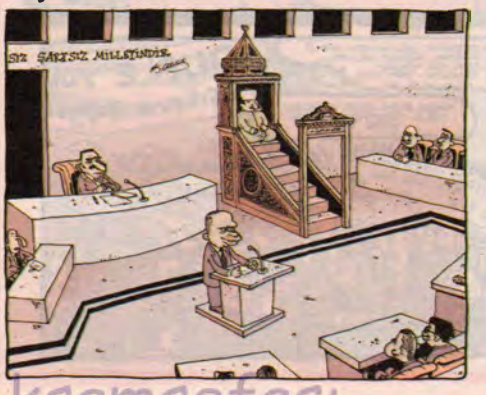
ABD'nin İncirlik üssündeki 90 Nükleer füzenin Türkiye'de kalmaya devam edeceği belirtiliyor.

"Ayakta bevletmek dinimizce uygun değildir" diyerek pisuvarları söktürmesiyle gündeme gelen eski Ordu Valisi Başbakanlık danışmanı oldu.

Tayyip Erdoğan türban konusuyla ilgili olarak "diyanete soralım" dedi.

CEBİT bilişim fuarında cuma namazı öncesi hutbe veren Diyanet İşleri Başkanlığı Bilgi İşlem Müdürü "Cenabı hak hayırlı içeriklere ulaşmayı nasip etsin" dedi.

UYUYUN LAN!

Türkiye'nin ilk insansı robotu yapılmış.. Hemen gittim.. İlk başta ibnemsi gibiydi dans falan etti.. Sonra föp kutusuna föp attı.. İşerken klozetin kapağını kaldırdı ve tam deliğine işedi, kenarlara sıçratmadı.. Bi ara bizden uzaklaştı o sırdı geldi.. Sigarayı söndürmek için, dibinde azıcık sıvı kalmış şişeye attığımızda "Cüyft" diye ses gelir ya.. işte o sırırken öyle ses geliyo.. Kokusu da bi yerde bi şey yanıyo gibi.. Ayrıca yaya geçidinde yayalara yol veriyomuş ve sağa sola dönüşlerde sinyal veriyomuş ama ibnemsiliğinden kullandığım için sağa mı sinyal verdi bağa mı göz kırptı çok anlayamadım,, dedim meclisteki kapalı oturumda, parti grup başkan vekiline.. Duymadı bu.. Baktım, masanın altından hararetli hararetli bi şeylerle uğraşıyo.. Eğildim ki, dyponuyla tivitıra tivitge tişeyler tivitliyo.. Bunun üzerine almanya başkanı ancelina merkelin, almanya-türkiye maçında, gol sevinciyle, yanımda zımp zımp zıplarken paçasından düşürdüğü, damarlı silikondan yapılma, terli, darbe etkili oyuncak başlıklı, "Mesut özil'den beter edici, odalı odunla kaleme aldığım 6 ciltlik, dev "Kapalı bir meclis oturumunda yapılmaması gereken hareketler ve nedenleri? (istediğiniz sıradan başlayabilirsiniz)" adlı eseri beraberce okumak zorunda kalınca, bana o kadar çok hak verdiki adeta yalvardı lan,, Ha bunları niye anlatıyorum.. Çünkü aslında anlatmıyorum da ondan.. içimden düşünüyodum olum, nasıl duydunuz?..

Ya o değilde benim gitmem lazım uykusuz okuru.. Bütün dergi bitip de bi tek benim köşe kaldığında, orhan'ın üstümde uyguladığı psikolojik baskıyı, balkanlarda uygulasam, emir kusturica mısın der adama.. Ne alakası var derim.. sen ne dersin..

VATANDAŞA SORDUK: TİWİTİR

KOVKUT TAVVAK (40): Tivitıv tivitıv hain tivitıv, Niçin ağacın yaprak larını yedin kıtıv kıtıv, Ben de senin gazına s*çarsam pıtıv pıtıv, yevşin onları çatıv çatıv... Ayvıcanna, terminatöv rus mu? Bide bunu mevak ediyorum..

Fakriborn DEĞİŞİKMİLLET (42): Halk arasında tivitır diye de bilinen Yutupfeysbuktivitıra gogıldan gelmektedir.. internet içindeki web ve www olarak kullanılan nokta kom, günümüzde halen mikrosoftla vindovstur.. Risistart?

Müçip Gülgöz SOMURTUYELİ (31): "Aşna maallede turan obiyi dövü yolar, gabuk gelin,, yazdım tivitırda follovırslarıma.. Bi tane dahi adam gelmeyince, bu yalan tivitırdan ayrıldım.. Bi hafta sonra tekrar döndüm ama.. Follovırslar üşüyor reis...

Mustafa ÖZTORAMANKORK (32): Tivitır bence çok da iyi güzel oldu tamam mı.. Ha, şu tunu yazar, bu bunu yazar, şu şön... Tivitır kurban olduğum yaradandan gelmiş olabilir amma lakin aslında öyle değildir. Hadi hayırlı işler..

Aksamsefasi

Aksamsefasi

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

BUSE'YE SESLENİŞ !

Etnik bir ot kaynatma bana Buse, ben çay istiyorum. Bildiğin Rize turist çayı ! Sus Buse, ben de biraz konuşacam.
Çok şey istiyosun. Sana kalırsa uçlarda gezinmeyi seviyosun. Neyin ucu bu Buse, bi görüyorum dingin gibi yogada, tütsüdesin; sonra bi görüyorum, sabaha karşı yılan gibi danstasın.
Bu yoga nedir, ibadet midir, neyin peşindesin Buse? Meditasyon diyosun. Huzur diyosun. Ama bir yandan da kokteyl kursun var. N'apıyosun?
Pijama partisi ne Allah aşkına?
Hâlâ ergen heyecanı nereye kadar?
Yaşıtların başrahibe oldu Buse!
Psikiyatrını duymaktan bıktım. Sanki evrenin sırlarını elinde tutuyo keçi sakal. N'oluyosa id-ego-süper ego arasındaki yetki karmaşasından oluyo işte, gömdün paraları seanslara be. Biliyorum, özne olmaya gidiyosun oraya. Bir-birbuçuk saat senden bahsedilince coşup mutlulukla yapıyosun ödemeyi.
Sıradışısın Buse, kabul.
Bağımsız sinema senden sorulur. E, madem bağımsızlığa bi düşkünlük var, yürü ordan

Behnan

Buse. Niye komple bağımsız olmayalım? Sen niye antiemperyalist diilsin lan Buse?!
İyi kalpli olduğunu biliyorum. Kötü kalpliye ne desen olmaz. İyi-kötü meselesi diil bu zaten. Ama ne zaman din konuşsak, finalde "Önemli olan iyi insan olmak" deme Buse. Daha da sus.
"Ajlıktan cislavet yiyoz" derler, bildin mi? Cislavet, lastik ayakkabı. Ajlık da açlık işte. Yok, biftekli salatana, mojitona, ıslak hamburgerine bişey demiyorum ama işte o ajlık yakıyo dünyayı. Şimdi senin kafan Altına Hücum'daki postal yeme sahnesine gider. Gitsin !
Alışveriş seni rahatlatmasın Buse. Hiç bilmediğin bir kentin sokaklarında kaybolma Buse. New York'ta sinema okudu diye Ceyda'yı kıskanma Buse. 1.5 yıllık sinema öğretimi nerde görülmüş? Hani n'aptı Ceyda sinema adına, döneli iki yıl oldu. Bi de hâlâ ekran koruyucusu Manhattan kolpacının. 92'de Mezzo var, biliyorum Buse. Peki Ferdi Tayfur'un gerçek adı Turan Bayburt, sen bunu biliyo musun?!
Sürpriz yaşgünü planlarken görmek istemiyorum bir daha seni, tamam mı Buse? Şimdi bas çayı da içelim.

BUSE'NİN CEVAP HAKKI !

Hiç te bilene !
"Yiğit gölgesinde de yiğit saklanır/Kötülerin gölgesi olmaz" diye türkü biliyorum ben, dil kampında Almanca'ya çevirmiştim. Bi ara da Portekizce öğrenicem!
Önyargılısın ve negatiften besleniyosun Tankut. Enerji ağında yırtılma var senin ! Ve lütfen lush'tan aldığım şampuanı kullanmaz mısın !
Oyun, mavra deyince canı giden sensin. Her seferinde king oynamayıp yarısında okey oynadığını da bilmiyorum sanma. Bi de play-station ziki var, oglan gibi, bi girince sabahı buluyosunuz yea.
Seyit Al'ı, Seyfettin Tomakin'i, Hüseyin Altın'ı bilmiyorum, evet. Kazakistan seçimleriyle ve Atayurdu Partisi'yle ilgilenemedim, affet. Zaten bakan olarak da sadece Cemil Çiçek adı var aklımda. Ben böyleyim Tankut. Necdet Evliyagil adını hiç duymadım.
"Ben böyleyim" diyen kadınlardan hoşlanmıyosun. Çocuk sesiyle konuşan kadınlara da gıcıksın. Makyaj da yüzünü boyayıp çıkmak sence.
Peki o zaman niye boyalı kadına daha çok bakıyosun Tankut, sen de mi ilkelsin ? Niye mini etek belirince aklın dalgalanıyor?
Çok içmekle övünülür mü Tankut?
Mister No gibi yaşamak istiyosun ama en kallavi maceran eski kaşar yerine taze kaşar gönderdiler diye markete sitem etmek.
Ve sen busun!
Sen antiemperyalistsin de n'apıyosun? Üs mü kundakladın, santral mi kilitledin? İnsansız uçaktaki olmayan insan sen misin?
Çalışcam deyip porno indirmek sende, sahaflardan püsküyü toplayıp içinde kaybolmak sende, şuursuz gibi sigarayı sigarayla yakmak sende.

Ve bu ot, kas gevşetici, Nepal'den bu ot !
Ceyda'ya gelince, Ceyda, sadece bir yıl görüntü yönetmenliği kursu aldı, tamam mı? Altı ay da barmaidlik yaptı Soho'da, kendi ayakları üzerinde durmayı öğrendi. Size kalsa kadınlar tek üzerinde dursun, öyle mi Tankut Bey?
Ben kimseyi kıskanmıyorum. Kendimle barışık olmayı, rüzgârın şarkısını duymayı öğrendim. Kalbimle beynimi arkadaş yapmayı becerdim. Beni yakan haddinden fazla lila ayakkabı almak oldu, modası çabuk geçti !
Ayrıca o keçi sakal, son seansta halojeni kısıp benimle dans etmek istedi, benim için bitmiştir!
Açık konuşuyorum Tankut, Sex and the City kadınları beş olaymış, aralarında ben de bulunaymışım, isterdim, evet. Hemen de Eyüp Sultan deme bi şimdi! Arap Sabunu'na kadar gider bu söylem!
Biz, Tankut, eskiden mağarada beklerdik, şimdi alışveriş merkezlerinde dolanıyoruz. Siz eskiden ava giderdiniz, şimdi mesai dolduruyosunuz. Budur Tankut!
"Tankut seni askere almazlar/Çünkü senin dübüründe çatlak var" desem bana yakışmaz. En iyisi biraz mum yakiim!

vedatozdemiro@gmail.com

PANTOLON

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N·

melinfidan@ymail.com

BİR AVUÇ FINDIK

En boşvermişlerimizin bile yaban mersini yiyip keçiboynuzu kemirdiği günler gelecek. Bir gün hepimiz Osman Müftüoğlu ve Mehmet Oz'ün tavsiyelerini uygularken bulacağız kendimizi. Bir şeylerin suyunu bir taşım kaynatıp ılımalarını bekleyeceğiz. Leş gibi kokmalarına aldırmayacağız. Sonra bu ılık mucizeleri, bedenimizde mucizeler yaratması için kafamıza dikeceğiz, daha bu yepyeni tadın şaşkınlığını atamadan, "Tadı fena değil aslında," diyeceğiz. O an ayaklarına bakanlar, parmak uçlarından başlayan pembeleşmeyi fark edecek. Daha uzun yaşama isteği peşimizi hiç bırakmayacak. Bir avuç fındıkla 1 yıl, üzüm çekirdeği yutarak 1 yıl daha, koyuna 'hayır!' diyerek 1 yıl daha, balığa sarılarak 1 yıl daha, market rafiarında kefir arayarak (bkz. şişe ayranların yanı) 1 yıl daha... derken tam 30 yıl fazla yaşayacağız. Azmedersek, 'dipçik' denilen bir mertebeye ulaşacağız. Daha da 'dipçik' gözükmek için yaşımızdan hiç beklenmeyen hareketler sergileyeceğiz. Sonra biraz daha yaban mersini atacağız ağzımıza. Yaşlılıktan herhalde, biraz uzun çiğneyeceğiz. Kimse öldüğümüze inanamayacak. "Dipçik gibi adamdı," diyecekler, "daha dün elinde yaban mersini torbasıyla merdivenleri ikişer ikişer çıkıyordu..."

Doktor, "Zayıfsınız ama bir *'obezin karaciğeri'* var sizde," dedi. Aklıma, *'şişman'*, *'NBA'*, *'şapka'*, *'devşort'* kelimelerinden oluşan genç bir Amerikalı görüntüsü geldi. Tişört numarası 32'ydi. Bir kanepede, kucağında kızarmış tavuk kutusuyla oturmuş, yüzüne vuran televizyon ışığı eşliğinde yağlı bacaklarına vura vura kahkahalar atıyordu. 'Obez karaciğeri' deyince ancak bu görüntüye ulaşabilmem, iç organlarımızı tek başına hayal etme geleneğine sahip olmamamızdan kaynaklanıyor. Daha o an, doktor maceramı arkadaşlara anlatırken bu dramatik tanımlamayı sık sık kullanacağımı hissettim. İnsanevlanının yaşamını sürdürebilmesi için dramatik öğelere ihtiyacı var. Hastalık tarihimizin en güçlü kavmi olan anneler, "*Doktor, 'sen bu ağrılarla nasıl yaşıyorsun'* dedi!" klasiğini büyük bir gururla haykırırken, varoluşlarını sağlamlaştırıyorlardı. Hastalık tarihimizin en zayıf kolu olan babalarsa "*Bi şeyim yok benim!*" diye diye, "bu ağrılarla nasıl yaşadığı" konusunda tıp bilimini hayretlere düşüren uzun ömürlü annelerin yanında eriyip gittiler. Bense hastalık tarihinde henüz bir varlık gösteremeyen oğul boyundandım. Acemiydim. Ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Elimde obez bir Amerikalının karaciğeri vardı. "Yani karaciğerim büyümüş mü?" diye sordum doktora. "Yağlanmış," dedi. (*Kanepede oturan hayali Amerikalı tişörtünü çıkardı, belinden meme seviyesine kadar 5-6 kat yağ tabakası ortalığa yayıldı*). Doktor, "Çok alkol alıyor muyuz?" diye sordu. Çoğul konuşmayı seven insanlardan biriyle karşı karşıyaydım. Sanki doktorla her gece beraber içiyormuşuz da, o bilincini kaybedip sabah ayılınca durumu bana soruyormuş etkisi yaratan bu çoğul soruya gülmek zorunda kaldım. "Pardon aklıma bir şey geldi de," diyerek manasız gülüşümü açıkladuktan sonra soruyu cevapladım: "Yok, en fazla haftada bir falan." "Sosyal içiciyiz yani?" dedi. Evet, sosyalız..." dedim. Literatüre geçecek bir vakayla karşı karşıya kalmış gibi, "Enteresan, yani genciz, zayıfız, fazla alkol kullanmıyoruz, ama kolesterol ve trigliseritimiz çok yüksek, karaciğerimiz bir obezinki gibi..." dedi. Ortaklığımızı bozmamak için çoğul sordum: "Peki napıcaz?" "Diyet yapıcaz," diyerek bir kâğıt uzattı. Kâğıdın başında "diyet listesi" yazıyordu. Yasaklar arasında ilk "sakatatlar" gözüme çarptı. "Kokoreç bu!" dedim içimden. Moralim bozuldu.

Eve gidince, ülkemizden Osman Müftüoğlu ve Amerika'dan Mehmet Oz'ün biz kolesterol mağdurları ve karaciğeri yağlılar için önerilerini internetten dikkatle okudum. Sağlıklı yaşam konusunda tam bir cahilmişim. Mesela, yaban mersinini, Avrupa ve Amerikalı halaların, pişirip soğuması için pencere kenarına bıraktıkları turtaların içine konan bir film meyvesi sanıyordum. Meğer benim ilacımmış. Okudukça, masum masum meleyen sevimli koyunların benim düşmanım olduğunu, pastanelerin kalp şeklinde hazırladığı kurabiyelerin kalp krizini simgelediğini ve yeme ihtimalim olmasa da kaz etinin tam bir bela olduğunu öğrendim. Bu güne kadar diyet ve sağlıklı yaşam konusuyla dalga geçmiştim. Hayatı kibrit kutusu büyüklüğünde ölçeklerle tarif edenleri küçümsemiştim. Okudukça açıldım, doğanın mucizeleri karşısında hayrete düştüm. Ve en önemlisi "bir avuç" demeyi öğrendim. Öğrendiklerimin heyecanıyla, aynı gece "bir avuç" fındıkla kolesterole savaş açtım. Fakat ne yazık ki, diyette ilk gün

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

tecrübesizliğinden olacak, 2. avuçla devam ettim. Fındık çok güzeldi. 3. avucu engelleyemedim. 4. avuç kolesterolün kesin zaferiydi. Yenilgiyi kabul edip 5. avuca geçtim. Paket bitince, kendi kendime dedim ki, "Asıl yarın başlıyorum diyete..."

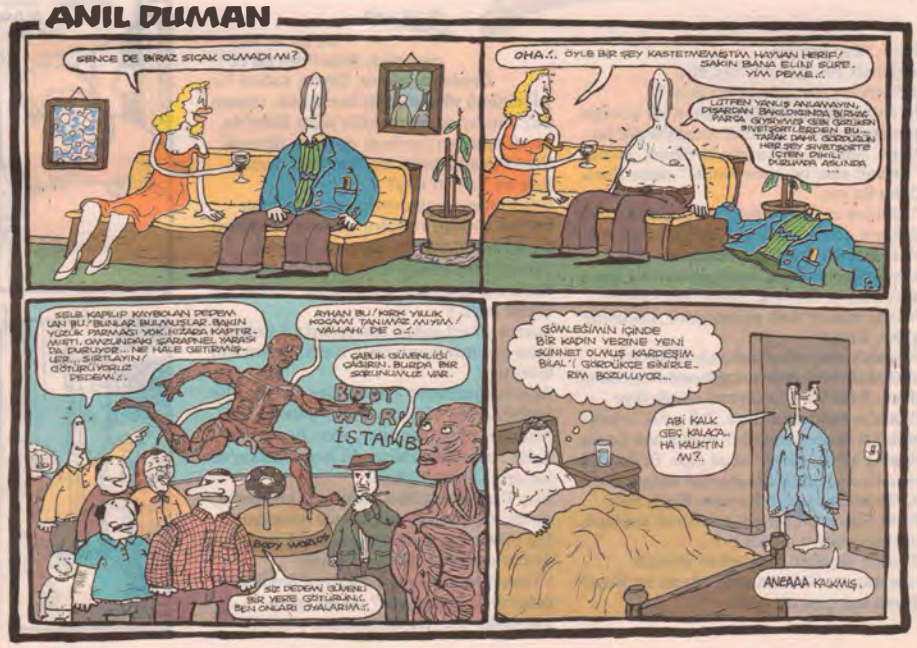
Diyete başlayalı bir hafta oldu, avuçlarıma biraz daha hakimim. Sık sık, "balık" demeye başladım. Henüz bir şey kaynatıp içecek fırsatı bulamadım ama kaynar sulara bol bol yeşil çay poşeti salladım. Bilimsel değil ama kolesterolümün düştüğünü, karaciğerimin yağlanmaya son verdiğini hissediyorum. Daha çok evde yemeye çalışıyorum. Her dakika düşman yiyecekleri kakalamaya çalışan acımasız bir dünya var dışarıda. Taksime çıktığım geceler, tertemiz ve sağlıklı beslenmek, midye ve kokoreçlerle bezeli sokaklardan geçerken bir zulme dönüşüyor ama direnmeye çalışıyorum. İnsan biraz bira içince, midyenin içine girip kapağı kapatmak, kokorece sarılıp dönmek istiyor. Geçenlerde böyle bir gecede, Emrah, yanımda yarım kokoreç, üstüne de 15 midye yemesine ve kalın sesiyle beni de günaha davet etmesine rağmen kendimi tutmayı başardım. Kendimle gurur duyuyorum. Dün akşam, tam tahıllı ekmek, balık ve salata yedim. Gece karnım acıktı. Fındıkta avuç dozajını hala tam ayarlayamadığım için "bir avuç" konusuna hiç girmedim. Evde fındıktan başka kolesterol düşmanı olmadığı için de biraz zorlandım. Diyetim konusunda henüz tam bilinçlenmeyen bünyem, karaciğerime aldırmadan sürekli bir şeyler istiyordu. Ama diyetimi bozmamaya kararlıydım. Azmettim, hiçbir şey yemeden aç aç yattım. Biraz sıkıntılı geçti gecem:

Son Akşam Yemeği

Bir ciğercideyiz. Yanımda Emrah, bir midyeci ve obez Amerikalı, karşımda Osman Müftüoğlu, Mehmet Öz ve Yaban Mersini oturuyor. Masaya bakıyorum. Bu masada uzun şişlere geçirilmiş ciğerlerin, etlerin, ezmelerin arasında kolesterol düşmanı sayılabilecek tek şey maydanoz. Böylesine mükellef bir sofradan sadece maydanoz yiyerek kalkmak mümkün değil. Bir süre sabrettikten sonra, ciğerlerden birini lavaşın arasına sarıp şişi çekiyorum. Doktor Oz, "Hayır Fırat!" diye bağırıyor. Emrah, "Aabi, çok güzel, ye sen," diyerek onu susturuyor. Amerikalı, "Ye adamım," diyerek Emrah'ı onaylıyor. Amerikalı ciğerleri çok hızlı tüketiyor ve boşalan her şişi eliyle tuttuğu göbek katmanlarına geçiriyor. Ortada hiç kan yok. Profesör Oz, yanında oturan Yaban Mersini'ni öpmeye başlıyor. İçimde tanımlayamadığım bir sıkıntı var, kendimi günah işlemişim gibi hissediyorum, ama bir yandan yemeye devam ediyorum. Sürekli bir şeyler kaynatıp içmem ve içimi temizlemem gerekiyormuş gibi hissediyorum. Ama ne suyu kaynatmam gerektiğini bilmiyorum. Osman Müftüoğlu'na soruyorum, cevaplamıyor. Emrah, "Ciğer yemek karaciğere iyi gelir" iddiasında bulununca, bir an ferahlıyorum. Söyledikleri çok mantıklı geliyor. Amerikalının göbeğindeki şiş sayısı gittikçe artıyor. Profesör Oz, masadan kalkıp kültür fizik yapmaya başlıyor. O ana kadar sükunetini koruyan Osman Müftüoğlu, kulağıma eğilerek, "Ciğerleri bir taşım kaynat, ılıdıktan sonra sabah akşam birer bardak iç," diyor. Amerikalı göbeğine bir şiş daha soktuktan sonra ölüyor. Çok telaşlanıyorum. Doktor Oz'a, "Bişeyler yapsana!" diye bağırıyorum. Doktor Oz, "Benim Amerika'ya dönmem lazım," deyip koşarak uzaklaşmaya başlıyor. Arkasından bakıyoruz. Osman Müftüoğlu, "Maşallah dipçik gibi!" diyor.

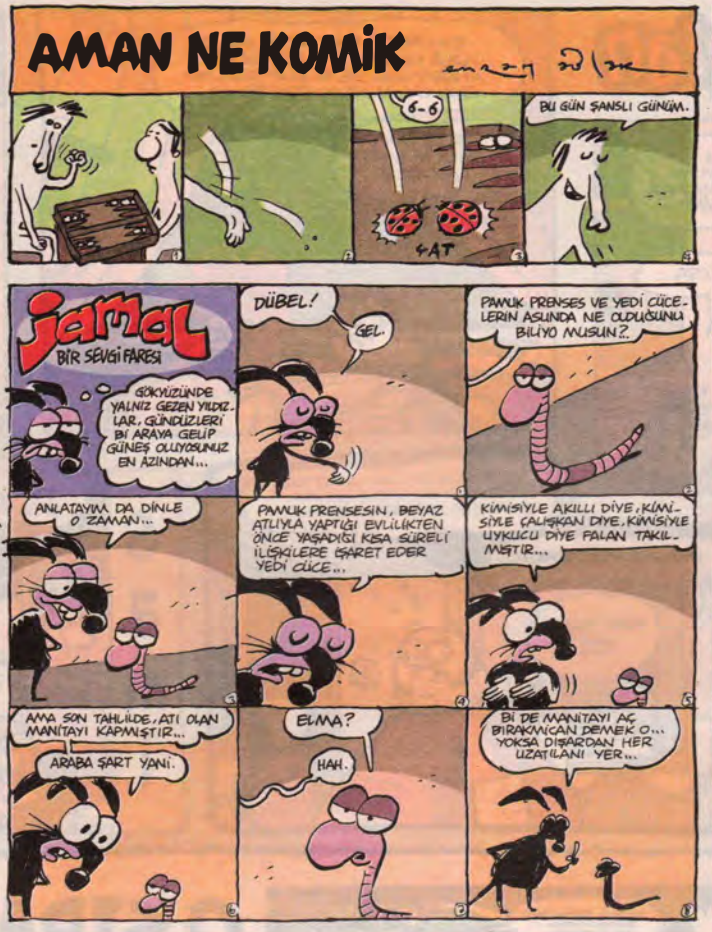
budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

Aksamsefasi

Aksamsefası

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

İstanbul'un en prestijli semtlerinden birindeyim. Buradaki apartmanlarda, iki daireden birinde ev kadınlarının boş zamanlarında yağlı boya tablo yaptıkları söyleniyor. Semt manavlarından sadece natürmort tablolarda kullanılmak üzere satın alınmış salkım salkım üzümler, parlak kırmızı elmalar ve yüksek kondisyonlu şeftaliler üzerine inanılmaz hikayeler dinledim. Konuştuğum bütün manavlar o meyvelerin mundar olduklarına oldukça emin. Hatta bir tanesi "abi insanlar aç yani anlıyor musun, o kadar meyveyi afrikaya göndersen afrikadaki insanlar o kadar meyve için çocuğunu keser, yanlış mıyım?" diyerek muhabbet açmaya bile çalıştı. Hemen tezgahında sergilediği cevizleri göstererek "cevizler taze mi, bahçe cevizi mi yoksa fabrikasyon ceviz mi?" diyerek konuyu değiştirdim. Esnafa soru sormaya gelmiyor .mına koyim, herkes muhabbet peşinde. Gerçi oradan "fabrikasyon ceviz nedir, fabrikasyon ceviz var mıdır?" üzerine sonu gelmez bir konuşmaya girdik, ama o başka bir yazının konusu. Sonuçta, ben de zamanında ceviz ağacı besledim dedemin bahçesinde; biliyorum ki bir ceviz ağacının üstündeki cevizlerin bir kısmını sincaplar bir kısmını da komşular çalıyor, ağacın sahibine kalıyorsa ancak bir avuç ceviz kalıyor. O bir avuç cevizi de bahçe sahibinin karısı "kabak tatlısı yapacağım, bu cevizleri de kabak tatlısının üzerine koyacağım" diyerek alıyor. Geriye ne kaldı? Hiç. Sıfır ceviz. Durum böyleyken İstanbul'daki bütün manavlar nasıl kilolarca taze ceviz temin edebiliyorlar? Demek ki fabrikasyon ceviz diye bir şey var. Gel gör ki, bunu herhangi bir manava anlatmaya çalışınca manav ceviz çuvalından (dikkat edin çuval diyorum) bir ceviz alıp, "abi bi tat bak, fabrika cevizi mi bu allasen, ye bi, aç ağzını, valla ye" ağzınıza ceviz yedirmeye çalışıyor. Karşınızdaki insan ağzınıza bir şeyler beslemeye çalışırken tez anti-tez ortamında herhangi bir şey tartışmaya çalışmak anlamsız geliyor. Aynı sıkıntıyı babannemle de yaşıyorum.

Her neyse, sonuçta İstanbul'un en itibarlı semtlerinden birindeyim, elimde son derece cins bir köpeğin tasması var, bir yandan aypodumu dinleyip bir yandan köpeğimi dolaştırıyorum. Beni alt eşofmanımla oturduğum odamdan alıp sosyal statü olarak dört beş basamak yukarıya taşıyan olaylar dizisi biraz karmaşık. Zamanında benim bir yabancı filmde başroldeki çocuğun babasının başroldeki çocuğa söylediğine şahit olduğum gibi "hayat, sadece bayramlarda gördüğün uzak bir akrabandan gelen hediye paketi gibidir evlat; paketi açana kadar içinden süper bir elektronik oyuncak mı yoksa b.ktan çirkin bir kazak mı çıkacağını bilemezsin evlat." Köpek benim değil, aypod da benim değil, zaten bu civarı da çok iyi bilmediğim için ben köpeği dolaştırmıyorum, köpek bin yıldır aynı çevrede kakaya çıkartıldığı için otomatik olarak o beni gezdiriyor. Ben sadece bir iş için bu tarafta yaşayan bir arkadaşa ziyarete gelmiştim, sonra eleman "dur bir duş alayım sonra birlikte çıkalım, benim de zaten dışarıda işim var" dedi, olur dedim, sonra "ben duş alırken ...'i (yabancı kökenli sevimli köpek ismi) yürüyüşe çıkartır mısın?" dedi. Olur dedim (köpek dolaştırma fikri bir şekilde çekici geldi). Onun üstüne "benim aypodu da al istersen, gezdirirken takılırsın" da dedi. Ona da olur dedim. Sonra elime bir adet şeffaf buzdolabı poşeti verdi, ama herhangi bir açıklamada bulunmadı. Anladım ki dışarı çıkınca köpek kaka yapacak, sonra ben o kakayı alıp buzdolabı poşetine koyacağım, sonra çöp tenekesi bulana kadar kakayı bir süre cebimde dolaştıracağım. Dokunmatik aypodunu bana verdiği için pek itiraz edemedim ama, yine de canım sıkıldı. Eleman yıllardır cebinde kaka dolaştırdığı için ona böyle şeyler ona normal geliyordu demek ki. Aslında buzdolabı poşedini elime vermesiyle, poşedi cebime koymam arasında çok kritik bir zaman aralığı vardı. Eğer o noktada "Kusura bakma (elemanın adına Kerem diyelim) Kerem, ben daha önce hiç bilinçli olarak kaka ellemedim, köpek besledim ama ceviz ağacını beslediğim gibi besledim, uzaktan bahçede besledim. Kakasıyla çok işim

İstanbu

Aksamsefasi

olmadı'' deseydim belki poşet işine bir alternatif bulurduk ya da köpeği tuvalette kedi kumuna sıçacak şekilde eğitirdi ve dokunmatik aypodu da bana hediye ederdi; olaylar tatlıya bağlanırdı... Bilemiyorum.

Dışarı çıktık, köpeğini gezdiren benim gibi bir çok insan vardı. Üzerimde İstanbul (ya da east 'n bull ya da 1st anbul) yazan svitşört olmadığı için oraların yerlisi olmadığımı hemen anladılar. Hayvan önce beni çeke çeke gazete bayiine götürdü. Sanırım Hürriyet gazetesi almamı istiyordu. Zaten gazete bayii de uzaktan köpeği görünce Hürriyet'i kıvırdı, kol altına sıkıştırmalık hale getirdi. Hürriyet'i aldık, oradan yakınlardaki bir kitapçı / dvdcinin önüne götürdü beni. Bir süre anlamsız bakıştık hayvanla. İradem onunkinden biraz daha zayıf olduğu için en sonunda ''kitapçıdan alacağım bir şey yok, zaten yanımda bir tek minibüs parası var'' demek zorunda hissettim kendimi. Hergün niye getiriyorlarsa artık hayvanı kitapçıya, şartlanmış demek ki. Büyük ihtimalle benim tırt arkadaşım hayvanı dışarıya bağlayıp yalandan kitaplara dvdlere bakıyor hergün. Oysa okuduğu bütün kitapları benim kitaplıktan çaldığını ben biliyorum. Yürümeye devam ediyoruz, bir yandan da sıçsın da bitsin bu sıkıntı diye düşünürken köpek belli bir noktada yoğunlaşmaya başladı. Oldu, oluyor derken hemen civardaki aparmanlardan birinin giriş katından ''semtimiz'' demeye çok istekli yaşlıca bir kadın çıktı. Çok köpekli bir semtte yaşadığı için köpek kakasına aşırı duyarlı hale gelmiş, algıları keskinleşmiş. ''Beyfendi o hayvanın pisliğini alacaksınız değil mi oradan?'' diye bağırdı hemen. Yaşlı olduğu için olaylar daha gelişmeden şikayet etmekte sakınca görmüyor. ''Nasıl olsa yaşlıyım bişey derlerse yaşlıyım ben terbiyeli davran falan derim'' diye kuruyor kafasında. Ben daha ''teyze (beyfendiye karşı teyze diyerek sinirlerini yıpratıyorum) daha bir şey yapmadı ama yaparsa alacağım'' derken hayvan inanılmaz bir şova başladı. Önce benim sadece karikatürlerde gördüğüm muntazam kakalardan birini bıraktı, sonra ilerleyerek sıçmaya başladı. ''Acaba yere bir şey mi yazıyor, bize bir şeyler mi anlatmaya çalışıyor?'' dedirtecek kadar uzun takıldı. ''Eyvah eyvah, rezalet!'' dedi kadın, cebimden buzdolabı poşedini çıkartıp ''alıyorum, hepsini merak etmeyin'' diyerek onu sakinleştirmeye çalıştım. Köpek adına ben utanmıştım. Kadın ise herhangi bir tartışmayı tadında bırakacak ya da söyleyecek mantıklı bir şeyi yoksa susacak yaşı çoktan geçmişti. ''Yani onları oradan alıyorsunuz ama mikropları kalıyor yani, rezalet!'' diye hiçbir şekilde karşılık verilmeyecek bir laf söyledi. İşte insanlar yaşlı teyzelerle kavga etmeye böyle başlıyor. ''Mikroplar her yerde'' diye başlayan ve hiçbir yere varmayan fantastik bir kavganın eşiğindeydim. Üstelik, elime geçirdiğim poşedin kakanın sıcağını hissediyordum. Teyze son hareketini de yaptı, torbayı kastederek ''onu kesinlikle bizim çöp kutumuza atmıyorsunuz, rezalet kokuyor, mikrop yuvası'' dedi. Artık ne olacaksa olsun diyerek ''Hanımefendi mikroplar her yerde'' dedim. Kaka torbası cebimdeydi ve teyzeyle mikropların doğasını tartışmaya çalışırken uzunca bir süre orada kalacaktı.

+

nezih semti (temsili)

groaght@gmail.com

Aksamsefasi

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SÖN

YİĞİT ÖZGÜR

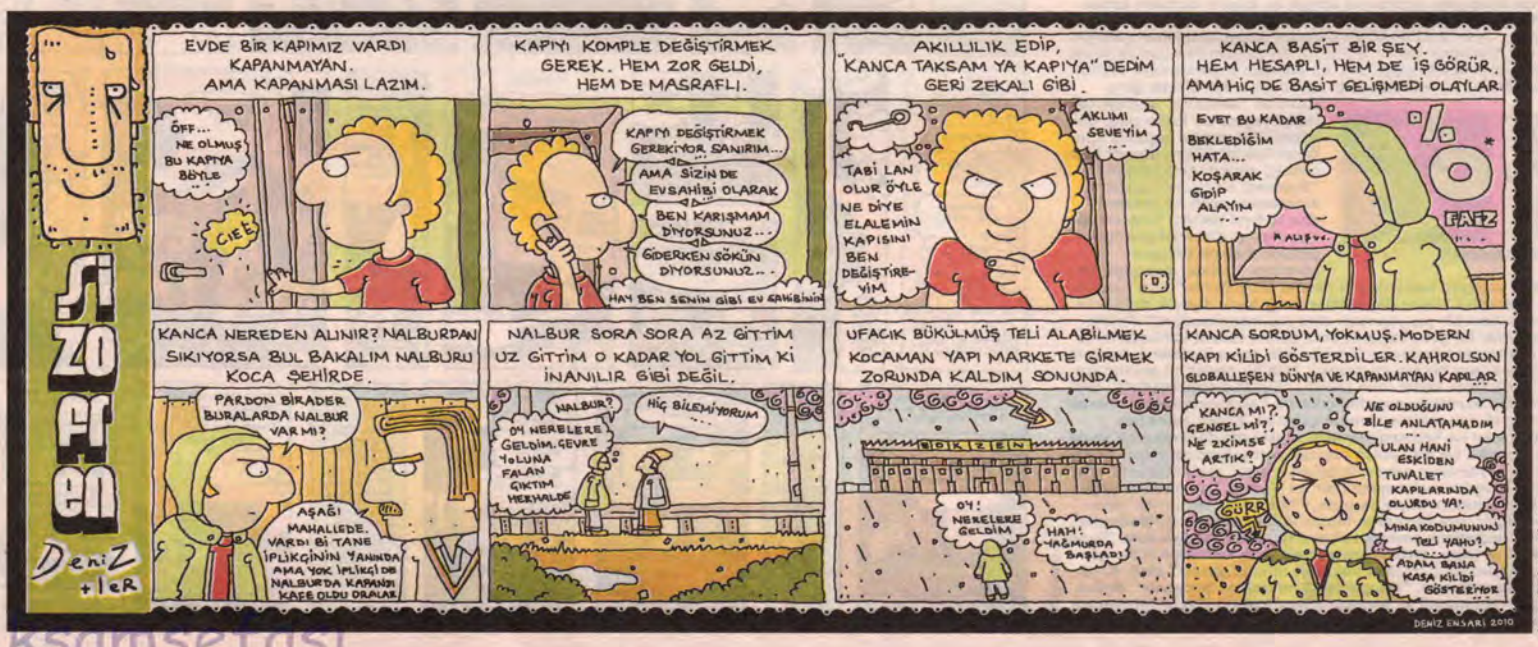

densari@hotmail.com
Aksamsefasi

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

LİSE SONA KADAR HAYATINDA KOMŞULARIYLA TARTIŞMAMIŞ KAVGA ETMEMİŞ BİRİYDİM AMA O GÜN DAYANAMADIM. APARTMANDA SAYISI GÖSTERİLEN AMA BÖYLE ÇOK NEVRUT Bİ AMCA VARDI TAMAM MI, KİMSE YAŞLI ADAMLA BÖYLE KONUŞULMAZ FİLAN DEMESİN, KUSURA BAKMAYIN AMA BEN BÖYLE MARANİN AHA KOYİYİM... BENİ BİLE DELİRTTİ YANİ O GÜN...

YAA DURAN KEDİNİN KAFASINA TEKME ATILIR MI?! NAPTI HAYVAN SİZE?!

HEE?.

NE EE'Sİ YAA, HAYVAN KENDİNDE DEĞİLDİ! ÖNÜNÜZDE BİLE DEĞİLDİ, GİDİP VURDUNUZ RESMEN!?!

MEAOV!!.

BİZİM BAKIP YEMEK VERDİĞİMİZ Bİ KEDİYDİ BU Bİ DE

KOMŞUOĞLU BENİ KEDİDAMA HAA!. SAÇMA SORAZAĞLIDUM KİME VURAZAĞIMI İT?!

DELİRA

ULAN SENİN GİBİ KOMŞUYU SKİYİM, AMCA AMMCA DİNLEMEM Bİ DAHA BÖYLE BİŞEY GÖRÜRSEM O TEKME ATAN BACAĞINI KIVIRIR GİTÜNE SOKARIM SENİN.!!

NASIL YAPTIM NASIL BÖYLE BİŞEY SÖYLEDİM HALA İNANAMIYORUM AMA YAPTIM İŞTE. TABİ ONDAN SONRA KARŞILAŞICAZ KAVGA EDICEZ GİBİLİYİM YÜZÜNDEN ORDA OTURAMAK, O APARTMANA GİRİP ÇIKMAK KABUS OLDU BANA. ARTIK BEN DE KOMŞUSUYLA KAVGALI BİRİYDİM....

ŞİMDİ OTURDUĞUM EVİN SALONU BÖYLE Bİ BOŞLUĞA BAKIYO. BİRBİRİNE BAKAN BİNALAR VAR YANİ. O BİNALARDAN BİRİNDE Bİ KADIN VAR. BENİM ŞU ÖMRÜMDE GÖRDÜĞÜM EN İĞRENÇ İNSAN GALİBA O OLABİLİR...

MELİSSAA!! ALPEREEN!! BAKIN KIZIYORUM VE KIZINCA NELER OLACAĞINI GAYET İYİ BİLİYOR OLMALISINIZ. !!!!!!!!!!!!

ÇOK TİZ VE YÜREK BİR BİÇİM PUY. DURUMLARI HAVAL EDİ.

KARI EVİN İÇİNDEKİ ÇOCUKLARA PENCERENİN KENARINA GELİP ORDAN BAĞIRDIĞINI GÖRDÜĞÜM ÇOCUKLAR BİZİM EVİN ÇOCUKLARI OLMALI.

BU TİP AİLELER BENCE EN FENASI. KESİN DEMOKRATİK ÇAĞDAŞ MODERN FİLAN DİYODUR BU KARI KENDİSİ İÇİN. "ÇOCUKLARI ASLA DÖVMEM..ONLARLA KONUŞMAYI TERCİH EDERİM" FİLAN. AMA KONUŞMUYO KI, SÜREKLİ İĞRENÇ ÇIRTLAK SESİYLE BAĞIRIYO VE O ÇOCUKLAR Y.IRRAK GİBİ İNSANLAR OLACAK BAK BEN SÖYLİYİM.

MELİSSA BUNU BİR KEZ DAHA TEKRARLAMAK İSTEMİYORUM.!!!

AMA ANNE/DOĞRUSU BUNU ANLAMAK ÇOK GÜÇ!!!

HAYTA OLMUŞ BİLE YIRRAK GİBİ. BU PA BUYUN. CE ÇOCUKLARINA MODERNLİK KIS. VERİ MİNİK BOY. LE DAYANICAK.

ALPEREEN!. DERHAL BURAYA GEL.!!! KONUŞACAĞIZ!!!!!

KABUS GİBİN LAN...

OYSA NE KOMŞULUK HAYALLERİM VARDI. PERİHAN ABLA'YI İZLEYEREK BÜYÜDÜM LAN BEN...ERGENLİĞİME DE SÜPER BABA'YA DENK GELDİ, HEP DİYODUM Kİ "ŞU AN YOK EVET, AMA İLERDE NASIL OLSA ŞU ŞEKİL Bİ YAŞANTIM OLUCAK."

BIYIKLI LEYLA BİZİM HACIYI FENA KALAMLAMIŞ HAA...

ÖYLESİNE YOLDAN GEÇERKEN MUHABBETE DAHİL OLUVERİYO. MAKSİM. KİMSE GARİPSEMİYO, SELAM BİLE VERMEYE GEREK YOK.

BEYLER NİYAZİ GELİYO...

HOOP TIRNIK! ORDAN İKİ ÇAY GETİR DE İÇİNİZ DÜNSÜN.!.

HARBİ Mİ ALİ ABİ, E O NE ZAMAN DENMUŞ Kİ Z.

VALLA BUBALARDI. NAS PAVULCU DAVUT SOY. LEDİ...

AMAN BEE, BIKTIM SİZİN ÇAYINEDANI.

BAKMAYIN AMAN BE FİLAN DİYE KONUŞTUKLARINA. BİRİNİN BİR DERDİ Mİ VAR. ANINDA YARDIMCI OLURLAR...NİŞ.

EVE DOLLUŞMUŞ AYIAR EHHH...

TAKMA BE ERSİNİM. BULURUZ BİR YOLUNU. BİZ DE AİLEN SAYILIRZ.

SAĞOLUN... ÇOK.. ÇOK İYİSİNİZ...

TABİ YA! HEP BERABER ARADIK MIYDI.

DİZİNİN YAKIŞIKLISI BİRİNDENİZ.

HAYDAR ABİ SEN ÇOK ARAMA KENDİNİ DE KAYBEDERSİN SONRA NEME LAZIM...

PİYANGO BİLETİNİ BİR DE BAK YANİ.

SUS BE TIRNIK! Bİ SUS BE!.

HAH HAH HAH HAH HOH HAH HAH HEH HOH HEH

(HEP BERABERS)

AMA DİZİ KOMŞULUĞUNU BIRAK, Bİ KİŞİYİ BİLE TANIMIYORUM LAN. ÜST KATTAKİYLE KARŞILAŞINCA MERABALAŞIYORUZ DA, ALT KATTAKİ KADIN BİRAZ HAVALI GALİBA. Bİ KERE GÜLÜMSEYEREK İYİ AKŞAMLAR DEDİM, ZORLA CEVAP VERDİ. PEK YÜZ VERMİYİ. NEYSE DUR BEN O BAĞIRAN ÇIRTLAK KADINI ANLATAYIM. ASIL, İŞTE BİR GÜN ÖĞLEN UYANDIM, DERSİ GÜNÜYDÜ. STRESLİYİM. KÖŞE BOŞ FİLAN..OTURDUM MASAYA. BAKTIM MESAJİNE ÇOKTAN BAŞLAMIŞ BU..

...MELİSSA BU YAPTIĞIN ÇOK YANLIŞ VE BUNU KONUŞACAĞIZ.!!! ALPEREEN SENİN YAPTIĞIN ŞEYE GELECEK OLURSAK BUNA ÇOK AMA ÇOK KIZDIĞIMI BİLİYORSUN!!! KONUŞACAĞIZ!!!

BAYANA-MADIM...

YAA Bİ SUS BE!..

DEDİM.

THE DARK KNIGHT

...

BEN SESSİZ SÖYLEDİM SANIYORDUM. KENDİ KENDİME ARTISLİK YAPMIŞ. TIM AMA KADIN DUYDU ABİCİM...

... SUS BE'YMİŞ! SUSMU. YORUM İŞTE ?! KUŞBEYİNLİ! GERİZEKALIYA BAK SEN!!! SUSMAYACAĞIM./ HAYDİ KO. LAYSA SUSTUR!!! ORDAN KONUŞMAK KOLAY / BEYİNSİZ!!! ÇIKSANA DIŞARI BEYİNSİZ !!!

THE D

VAR YA AKLIMA GİCTİ... Bİ İNSAN BU KADAR ANI ÇAMUR OLUR LAN, YEMİN EDERİM YARIM SAAT BAĞIRDI BANA MELİSSA VE ALPEREEN'İN KARDEŞİ GİBİ OLDUM. BALKONUN KAPISI AÇIK. GİRİCEK DİYE ORMANIN ÖTEKİ TARAFINA GEÇEBİLİYORUM...GİTTİM SONRA TÜLÜN ARKADAŞININ BAKTIM, ORDAN GÖREMEMESİ LAZIM. AMA, BARİZ BANA BAKIYODU.

NE SAKLANIYOSUN ORDA HA?.ÇIK DA GÖRELİM KUŞ BEYİNLİ.. SUS'MUŞ.. SEN SUS PSİKİ!!

NOOLU.. YO LAN...

SONRA ANLADIM Kİ BALKONUN ÇAMURUNDAN YANSIMANI GÖRÜYO... SUS DEDİKTEN SONRA SESİMİ DUYMAMAK İÇİN BEN, KUVVETİNİ SESİNİ KISTIRIP TIRSA TIRSA TÜLÜN ARKASINDAN BAKMAK İYİCE İNTİKAM YANI KENDİMİ.

BU DA HAYATIMDAKİ İKİNCİ KOMŞU KAVGAM OLDU İŞTE. ŞİMDİ O KARIYI GÖRÜCEK KORKUSUYLA (ŞANIMI BENİ GÖRSE BAĞIRACAK.) SEVGİLİ BALKONUMDA RAHAT RAHAT OTURAMIYO OLDUM. YANİ ALPEREEN VE MELİSSA'NIN ANNESİ BALKONU ELE GEÇİRDİ, BALKON ARTIK ONLUN...HEP KAVGA EDİCEZ, O BANA BAĞIRACAK ÇAĞIRACAK, BEN DE BEH YETER LAN KES DİYCEM O DA "AKŞAM KOCAM GELİNCE SENİ DÖVDÜRÜCEM" DİYCEK DİYE HAYALLER KURUYORUM. HATTA KONUSU DAİRE KAPISINA KADAR GELMİŞ ZİLE BASIYO, MERCEKTEN GÖRÜYORUM. BİRLEŞMEDEKİ BİR ANDA AÇIP İNDİRİYORUM İPNEVİ.! OHA YALNIZ İYİCE DELİRDİM, TANIMADIĞIM ADAMA BİLE KIZDIM YANİ. AMA HEP O LANUK KARİSİ YÜZÜNDEN, SESSİZCE Bİ LAF BİTİM O KADAR BAĞIRILIR MI Z.

İYİAKŞAMLAR...

İYİ AKŞAM.. LAR ABİ.. CIM...

KIM DEMİŞ LAN KOMŞULUK BİZİ DİYE. AMA İŞTE KOMŞU. LUK:.

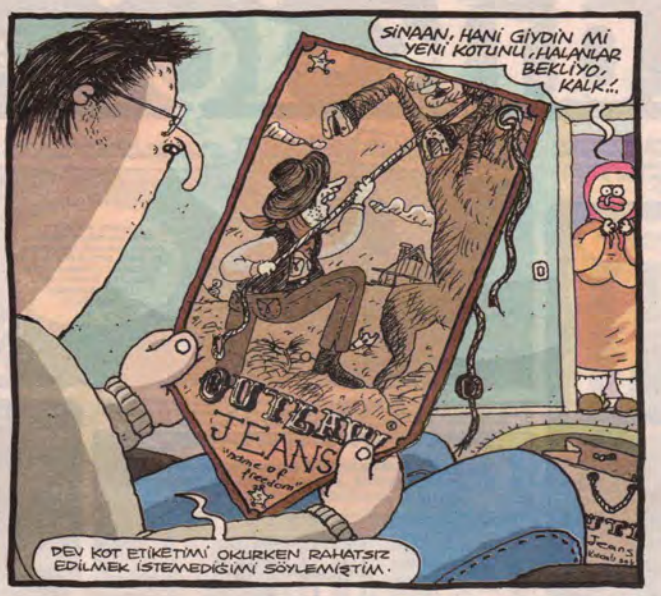
VALLA DA KOMŞULUK BU.

OLSUN...BU OTOPARKTA. LARA BU ARALAR SEANSLARAMA BAŞARDIK AMAA, Bİ TANEDİ TİŞÖRTÜMDEKİ Bİ YAZIYLA İLGİLİ BİŞEY SÖYLEDİ, GÜLÜMSEDİK FİLAN... HERKESE SELAMUN VERİRİM OĞLUM. BEN. KUSURSUZ OLUYO ONLAR DÜŞÜNSÜN YOKSA BEN VERİRİM YANİ, OTOPARKÇILARLA SAMİMİ DEĞİLİZ HENÜZ AMA OLSUN BU DA BİR ŞEY. MANAV VE KASAPLA DA TANIŞMAK MIYDI OUR BU İŞ.. YALNIZ ALTTAKİ KADIN YÜZ VERMİYO.. Bİ DERDİ VARSA SÖYLESİN YETER MAHALLEDE YARDIM EDERİZ, NEDİR YANİ... BİZ BİR AİLE (DİZİ MÜZİĞİYLE...)

Aksamsefasi

uğur gürsoy

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Nerede bir, kaldığı oteldeki odasının mini barından kullandığı, ne bileyim, çikolata olur, kola olur, tükettiği ne varsa, fiyat olarak g.tüne fazla fazla girmesin diye, daha sonra dışarıdan aynılarını alıp yerine koyan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun gözleri büyük ve böyle komik komik bakıyor, burununun bir deliği diğerinden fark edilir ölçüde pört.

æ **Serdar Turgut**, gazetesindeki köşesine koyduğu fotoğrafta, sanki bize bir şey yapmış gibi duruyor.

æ Kanlıca-Küçüksu arasında öyle sahilden bisikletimle geçerken, arkadaşıyla yolda yürüyerek muhabbet eden bir adamın, birdenbire havada uçan bir kargayı görmesiyle yerden taş alıp **si-amuğagoyum** diye taşı kargaya fırlatması bir oldu. Hayatımda gördüğüm en acayip enstantaneler arasında ilk yediye rahatlıkla girebilecek bir hareket yaptı. Gerçekten çok acayipti. Karga da şaşırdı. **N'oluyoruz** der gibi havada bir süre sabit durdu baktı adama. Daha sonra da **la havle** çeker gibi başını hafifçe bir yana çevirip sonra düzeltip uçtu gitti. Daha da acayibi, kargaya taş atan adamın arkadaşı, kargaya taş atan adamı teskin etti. Bir gün sonra kargaya taş atan adamı Üsküdar'da küçükçük çocuklarla birlikte canhıraş bir şekilde gelin arabasından zarf koparmaya çalışırken gördüm.

æ Self servis bir lokantada çorbası soğumasın diye önüne çıkan ilk masaya oturan da can değilse bu dünyada hiçkimse can değildir.

æ İzdivaç programlarından birinde adam kadına **kraterlerime uygunsun** dedi. Tamam, **kriterlerime uygunsun** demek istiyor ama yani şimdi **kraterlerime uygunsun** diyen bir insanın da kriterlerine nasıl uyulur hiç bilemiyorum.

æ **Yalnızlık Allah'a mahsus** diye bir laf var. İnsanoğlu öyle gani gönüllü ki, kendi derdlerini falan unutup Allah'ın yalnızlığına üzülüyor.

æ Peki **yağmurdan kaçarken doluya tutulmak** nasıl saçma bir laftır. Yağmurdan kaçarken doluya tutulduğun o anlarda yağmurdan kaçmazken doluya tutulmama şansın mı var. Yağmur bir süre sonra doluya çevirdiğinde sen yağmurdan kaçmazsan anan sitilir. Yağmurdan kaçarsan en azından bir şansın var. Bir ağaç dibine, bi kuytu bir yere di mi. Hayır yağmurdan ne kadar kaçabilirsin ki coğrafi şartlar değişsin, he hacı. Bu yağmurun doluya çevirdiği alanda sen kaçsan da kaçmasan da hep varsın, he hacı. İki türlü de doluyla muhatap oluyorsun. Peki **kaçarken**'i niye vurguluyorsun. Hacı. Ne anlatmak istiyorsun.

æ Uçsuz bucaksız bozlardaki tek ağaç'a duyduğum saygı da çok başkadır. O öyle tek başına mücadelesini verir gibi. O öyle inançlı, o öyle mağrur. Mağrurluğun en çok yakıştığı şey o.

æ Şehirler arası otobüs yolculuklarında otobüs **kısa** ihtiyaç molası verdiğinde, (gerçi bu hareketi de hiç anlamıyorum, herhangi bir talep yokken koca otobüs duruyor, **beş dakika ihtiyaç molası verdik** diyorlar, sanki gönüllerinden kopmuş gibi, **bir işesin garibanlar, bu da bizden olsun** der gibi, manyak mıdırlar nedirler), neyse, otobüsün içinde tuvaletteki insanı beklemenin gerilimi de ne acayiptir yarabbim. Zaten hepi topu iki üç kişi iniyor, ve bir otobüs dolusu insan otobüsün içinde, bu maksimum üç kişiyi bekliyor. Bir de tuvalete gidenlerin hepsi dönüyor da bir tanesi kalıyor ya, **acaba sıçıyor mu** diye insan düşünmekten kendini alıkoyamıyor. Böyle bir şeyi düşündürteceğime içime sıçarım daha iyi. Ne özgüven sahibi pis insanlarsınız be Şehirler Arası Otobüs Yolculuklarında Kısa İhtiyaç Molalarında Hemen Tuvalete Koşan İnsanlar. Allah belanızı versin inşallah. Sevimsiz nursuzlar. Bu dünya sizin gibiler yüzünden yaşanmaz bir hale geldi iyice be.

æ Kuzenim felaket filmlerinin hastası. Televizyonda denk gelmesin. Ekran başına çivileniyor yemin ediyorum. Alt yazılı olursa izlemiyor. Türkçe dublaj seviyor. Nerede bir volkan patlamış, tsunami olmuş, deprem-fırtına-iklim değişikliği, efendime söyleyeyeyim, dünyaya göktaşı düşmüş, hastası. Yine böyle meteorlu bir filmden sonra çalışma odama geldi; **oğlum Amerikalı bilim adamları ne acayip. Dünyaya çarpmakta olan meteoru bombayla uzaklaştırmaya çalışırlarken dünya yörüngesinden çıktı, o anda bilim adamları gerçekleşecek olan iklim felaketini tane tane bilimsel verilerle açıkladılar. Bizde olsa, bizim bilim adamımızın ağzından çıkacak ilk laf, "sıçtık" olur** dedi. Sonra da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı. İşin kötüsü, ben de o anda boş bulunup güldüm. Mizahi açıdan, bir şeyi Türkleştirmek'ten nefret ettiğim kadar çok az şeyden nefret ederim. Resmen dokum bozuldu o anda. Eh be kuzenim sen beni güldürdün ya, Allah da seni sürüm sürüm süründürsün inşallah. Pis. Benim bu kuzenim **.m** diye kısa bir film yapmak istediğini, konusunun **.m** olacağını, başrolünde **.m** olacağını söyleyebilen bir insan. Benim bu kuzenim kış aylarında bol bol karpuz reçeli yiyen bir insan.

æ Son olarak; en büyük hazinem, unutulmayan tipler çizmiş olmamdır. Her gittiğim yerde soruyorlar. İsmail Hasta Ruh'lar, Top Canavarı'lar, Şevki Teyze'ler,.. Bir hoş sadâ bıraktığımı yüzlerdeki mutuluklardan anlıyorum.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up (YENİ OYUN)

15 Ekim Cuma / İzmir Bornova Dungeon Bar / Saat: 21.15 / bilgi: 0232 339 98 90

16 Ekim Cumartesi / İzmir Bios Bar / Saat: 20.45 / bilgi: 0232 463 10 68

17 Ekim Pazar / Aydın ES Bar / Saat: 21.00 / bilgi: 0256 215 08 58

18 Ekim Pazartesi / Muğla Mabolla / Saat: 21.30 / bilgi: 0252 214 25 04

19 Ekim Salı / Denizli Jazz Rock / Saat: 21.00 / bilgi: 0542 527 55 66

Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Aksamsefasi

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen Oky

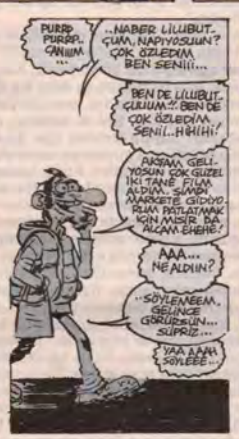

4aksamsetasi

AYRINTILAR

m·e·t·i·N·F·i·D·A·N·

"İnsanlara karşı saygılı biri olduğumu söylediniz, İmren hanım. Merak ediyorum; böyle düşünmenize neden olan şey nedir acaba?"

"Ama, hep öyleydiniz siz! Çalıştığım süre içinde dikkat ettiğim kadarıyla, iş arkadaşlarınızla, gelip giden müşterilerle aranız hep iyiydi mesela. Böyle gördüm sizi, kimseyi kıracak aşırı bir davranışta bulunmadınız."

Elime güzel bir fırsat geçmişti nihayet! Saygılı filan değildim, belki korkağın tekiydim sadece. Bu yanlış gözlemi için küfretmek istedim kendisine, 'orospu' dedim içimden! Gerçek orospuların, bu kelimenin kullanımında bir sorumlulukları olmasa bile, yine de bir kadına yapılabilecek en ağır hakaret olarak kabul görüyordu. İmren hanım da öfkemi sonuna dek hak etmiş gibiydi. Çocuk vardı sanki karşısında, söylemeye çalıştığım şeyi sürekli reddediyordu. (Onunla tekrar karşılaşma düşümün gerçeklik kazanmasını istemiyordum galibâ. Böyle bir hayâle zor zamanlarımda öyle sıkıca sarılmıştım ki, benim istediğim şekilde gitmeliydi herşey. Bir tane eksiklik, birazcık tuhaflıkla bile karşılacaksam, hiç gerçekleşmemeliydi öyleyse!) Ama oradaydı işte, karşımda. Kısacası, saçmasapan bir kontrol duygusu beynimdeki tüm kanı sünger gibi emiyor, cılız, bir halta yaramayan tuhaf düşünceler üretmeme sebep oluyordu. Böyle delice bir gayrete rağmen, neyi kontrol ettiğim ise hâlâ pek belli değildi! Küçük sarı pufta da iyi oturamıyor, öne eğiliyordum sürekli. Belim ağrıyordu. Sağlıksız herifin tekiydim. Kendime iyi bakamadığım için bir alçaktım. Bana acıyordu belki, hazırladığı küçük şefkat gösterisini başarıyla sunuyordu? Gerçekten bunu yaptığına inansam bile, yine de kesinlikle iğrenmezdim. Bana acınmasından yani. İnsanları o konuda engellemek neredeyse imkansızdır. Üstelik yaşam sandığımdan da zordu, her türlü âcizliğimden bir kazanç sağlamasını bilmeliydim.

"Kısa kaldınız bizde," dedim. "Hoşlanmıyordunuz belki yaptığınız işten?"

"Hep böyle bir yer açmak aklımdaydı. Oradaki son günlerim de bu düşünceyle, kafamdaki plânlarla geçti. Etrafıma karşı ilgisizdim farkettiyseniz, bir düş alemindeydim sanki. Az kalsın, kovduracaktım kendimi! (İstenilmeme korkusu olmayan insanlar, nasıl da rahatça şakasını yapabiliyor bunun. Fahir Bey'in, seni gerçekten kovabileceğini mi düşünüyordun? İçi gidiyordu adamın sana bakarken, kaltak!..) "Gerçi şimdi burada da, durumun çok iyi olduğunu söyleyemem. Size birşey diyeyim mi? Açık konuşmam gerekirse, arkadaşımın parasıyla halledildi sayılır herşey. Yalnızca dekorasyonuyla ilgilendim ben. O yüzden, fazla sorumlu hissetmiyorum kendimi. Ama o da bana bu sorumluluğu hiç yaşatmadı zaten. Heveslendiren, canımı sıkmamamı tembihleyen hep oydu. Ne olabilir ki canım, küçük bir macera yaşarız alt tarafı deyip duruyordu. Bir ara yurt dışına gitmeyi düşünmüştüm, kız kardeşimin ve doktor eşinin yanına; ilginç bir fikir gibi geliyordu bana. Arkadaşım da tam o sıralarda, mağaza için tekrar iknâ etti beni. Kendisi bu semtte oturuyor, insanlarını tanıyor. Tek tük de olsa hatırlı müşterilerimiz var yani.."

Arkadaşının, kadın mı yoksa erkek mi olduğunu merak ediyordum. Sıraladığı bir yığın lafın özeti, hikayesinin kutsal ana fikriymiş gibi, ilgimi cezbeden tek şey bu olmuştu. Sorsam, ne kadar salakça duruma düşerdim. Bir an gerçekten sorduğumu hayâl ederek ürktüm, midem kasıldı! Ve garip diyebileceğim birşey oldu, başka bir konuya geçmişken, geriye dönerek kendisi söyleyiverdi bunu.

"Görmüşsünüzdür belki. Ara sıra uğrardı şirkete, beni ziyaret etmeye. Uzun saçlı, esmer bir bayan."

"Evet, hatırladım." Merağımı giderdiğimi belli etmemeye çalışarak acilen bir soru yönelttim İmren hanıma. "Sağlığınız nasıl?"

"Küçük bir operasyondu, biliyorsunuz. Bakın, izleri kalmadı sayılır artık. Sağlığım için gerekliydi; ama burnumun da daha hoş bir şekle girdiğine seviniyorum doğrusu." Bunu söylerken, yüzünü hafifçe yana çevirerek, bana doğru uzatmıştı, sanki dokunmamı istermiş gibi. Ben de nedense, o an kendimi azıcık geri çekiverdim!

"Gördünüz mü? Saygılı birisiniz işte. İnsanlara çok dikkatli bile bakmıyorsunuz. Onların mahrem alanına girmekten sakınıyor, önem veriyorsunuz böyle şeylere."

"Söylediğiniz, doğru olabilir. Fakat sadece, onunla ilgili bir durum değil..." Başaracaktım herhangi birşeyi! Aksi davranış, karşı koyuş gücümü tam hissettim. Kabalaşmamam ve ileri derecede saçmalamamam yeterliydi.

"Saygıyı, uyum sağlamakla ilgili bir konu olarak düşünüyorum ben. Kendimi geriye çekişim de, o genel uyumdan habersiz birisi olduğumu gösteriyor belki; hattâ güzel bir bayanın karşısında nasıl davranacağını bilmeyen bir kişi olduğum bile söylenebilir. Böylece, geriye tek bir şey kalıyor sanki: korku. Fakat o da saygıyla eşdeğer görülür çoğu zaman. Karşınızda kabalık etmekten çekinişim, ve bunun için gerekirse azıcık endişe duymam bile normaldir. Yüzünüzü seyretmeyi, dikkatlice incelemeyi, birşey söylemek için yüzünüze baktığım anlarda yapabilirim. Onun dışında, sizin izninizle de olsa bu kez çekinirsem, bence saygıdan değil, yine kişisel bir özelliğim olduğu içindir. Böyle karakteristik özelliklerin, genel bir saygı kavramı içinde yer almadığına inanıyorum. Bir insanın omuzundaki ip parçasını almak gibi. Önümde oturan, hiç tanımadığım bir kişinin omuzundaki ipliği almıştım minibüste. Çünkü o an kendimce haklıydım, almam gerekiyordu o ipliği. Garip bir takıntı gibi, değil mi? Saygıdan, iyi niyetten filan uzak birşey yani! Ama bu tür takıntıların, bazı tuhaf davranışların zehirini azaltan, ve onları saygıya benzeten şey de yardım duygusu olabilir yine. Saçındaki veya omuzundaki iplik parçasını aldığım kişi bu durumun farkında olmadığından, özel bir yardımda bulunduğumu hissederim. Çok büyük bir iyilik olarak düşünmeyin tabii. Sonuçta kendimi daha fazla tatmin etmiş oluyorum o anda."

"Yani siz, gizlice, bir insanın omuzundaki iplik parçasını mı almayı tercih edersiniz, onun yüzüne, yeni sağlıklı burnuna bakmaktansa?"

Gülümsüyordu İmren hanım, ya az önceki küçük iltifatım için, ya da konuyu böyle dallandırıp budaklandırdığıma!

"Hayır, onu demek istemedim. Yüzünüz gerçekten çok hoş görünüyor. Ama, ne bileyim, vücudun diğer bölümlerinden farklıdır elbette. İnsanın yüzüne dikkatli bir şekilde bakarken (rahatça bakabiliyordum yüzüne, kendimi söyleyeceklerime kaptırmıştım çünkü) o kişinin ifadesini görür, iç dünyasına ait özel bilgilere ulaşabilirsiniz."

"Fakat burun o anlamda, en az tepki veren organlardan biri sayılmaz mı? Siz ona bile bakmaktan çekindiniz."

"Tek başına durmuyor ki orada. Hemen üzerinde gözler vardır. Yüzün tam ortasında, etrafı başka önemli şeylerle çevrili hassas bir noktada bulunur burun."

"Öyleyse saygıyı, pardon, çekinmeyi gerektiren en önemli organ o oluyor? Bakın, ben sizin burnunuzu rahatça seyredebiliyorum şu an."

"Şimdi sadece konuşuyoruz. Bir organ olmaktan çıktı, bir konu haline geldi burun. O yüzden, hiç tereddüt etmeden üzerinde kolayca fikir yürütebilir, bütün bildiklerimi açığa çıkarabilirim. Bunu yaparken de..."

Şuh bir kahkaha attı İmren hanım! Ne olduğunu anlayamadım, sözümü de bitirmemiştim daha. Şaşkın, yarım yamalak güldüm ben de onunla beraber..."

'Fantaziler ve Korkuk'tan

Aksamsefasi

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN BİRİNCİ KİTAP "PİSLİK" ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

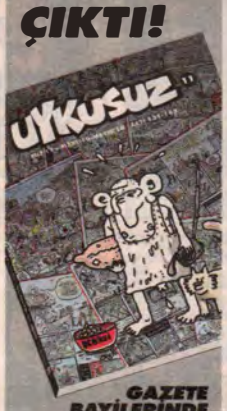

DAHA ÖNCE YAYINLANMAMIŞ TAM MACERA ÇİZGİ ROMAN
ÇİZGİLİ PİJAMA
FIRAT YAŞA
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

HAFTAYA UYKUSUZ'LA BİRLİKTE SÜPRİZLİ POSTER!

CİLT 11 ÇIKTI!

GAZETE BAYİLERİNDE VE MARKETLERDE

O DON?

Göksu Gül

Münir Özkul'u Selamlıyoruz!

Yurdumuz mizahının yaşayan en büyük ismine alkışlarımızla selam göndereceğiz.

Hababam Sınıfı'nın Mahmut Hoca'sına, Bizim Aile'nin Yaşar Ustası'na bugüne kadar bize yol gösterdiği, güldürdüğü, gözlerimizi nemlendirdiği, hayatımızı zenginleştirdiği için alkışlarımızla sevgimizi gönderip, şükranlarımızı sunacağız. Ustamızın tüm sevenlerini bekliyoruz.

16 Ekim Cumartesi, 15.00'te Cihangir Parkı'nda buluşuyor, ardından ustamızı evinin önünde selamlıyoruz.

UYKUSUZ LEMAN PENGUEN Uluslararası MİZAH Festivali

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Ekim 2010 | Sayı: 163
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Fotograf:** Şevki Sayışman
Hakkı İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Müdür:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik: Yurtiçi:** 99TL **Amerika:** 100$ **Avrupa:** 70€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Aksamsefasi

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Güzel, tatlı dilin en etkili ikna yöntemi olduğunu keşfeden patronlar, şirket yöneticileri bu kızları eğitip her yere yerleştirdiler. Bazı hemcinslerim (misal: Kaan) ise bir şey vaad ettiklerini zannedip geri çeviremediler. Böyle de sosyal mesaj veririm.

Aksamsefasi

ISSN 1307-7619
21 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2010/43 No: 164
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00TL.

ÇİFT TARAFLI POSTERİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

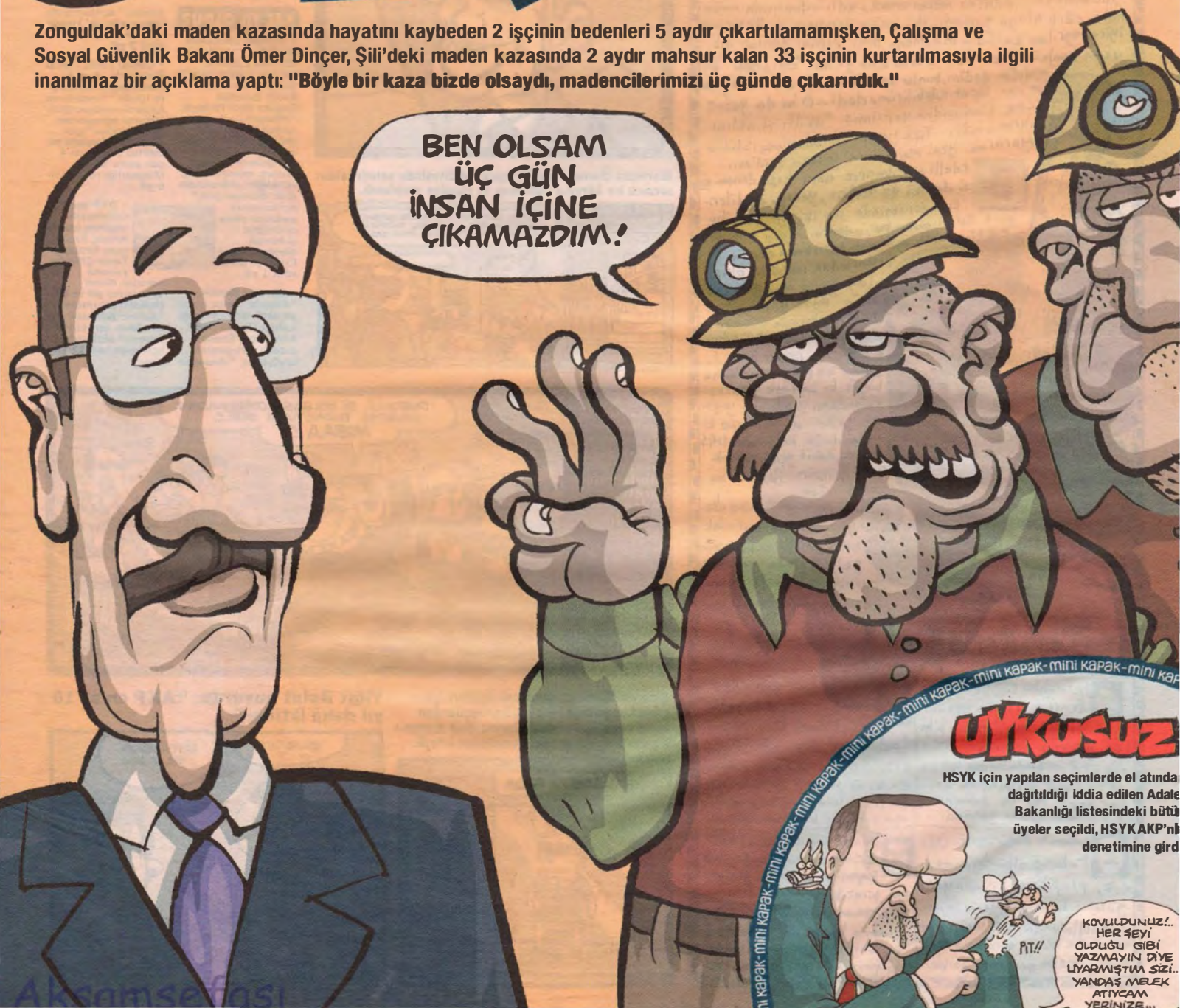

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Zonguldak'daki maden kazasında hayatını kaybeden 2 işçinin bedenleri 5 aydır çıkartılamamışken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, Şili'deki maden kazasında 2 aydır mahsur kalan 33 işçinin kurtarılmasıyla ilgili inanılmaz bir açıklama yaptı: "Böyle bir kaza bizde olsaydı, madencilerimizi üç günde çıkarırdık."

BEN OLSAM ÜÇ GÜN İNSAN İÇİNE ÇIKAMAZDIM!
Aksamsefası
mini kapak-mini kapak-mini kapak-

UYUYUN LAN!

Vay efendim hepiyerse sızmışız da, HSYK'yı ele geçirmişiz de, falan da filan, yıkıyolar ortalığı. Adı üstünde olum, "İKTİDAR" lan... Ya ne yapıcaz dık?..... Vatandaş oyuyla vermiş yönetimi bize.. Direksiyonu almadan, arabayı nereye süreceZ.. Vites olmayınca neye takıcaz?.. Gaz yoksa nasıl basacaz? Ve en önemlisi, niçin?.. Yani neden?.. Why minıt" dedim CHP'liye.. "İyi o zaman, biz de resepsiyona gelmeyiz, iktidar başınıza bürokrat taşırsınız bütün gece" diye karşılık verince, CHP'lilere yollamak üzere bastırılan 3000 adet resepsiyon davetiyesini bükerek silindir haline getirdikten sonra eriyik demire bandırıp çıkararak soğumaya bıraktığım, 10 bin hakim gücündeki "Adalet mekanizması" adlı odunumla müdehale edip araya girdim... İki kaşın arasına..... Birbirinden iyice ayrılan kaşların arasından bitiş jeneriği yazıları gibi akan kanlara bakarken Kemal kılıç geldi. "Abi" dedi "Ben gideyim dedim, bunlar beni dinlemedi, elimde belgeler var ispat edebilirim" dedi... O'nu da gazoz içme kamışından yapılmış "akıllı ol, aklını alırım" adlı Türk yapımı ilk odunumsu robotla uyararak yeni maceralara yelken serdim...

Bedelliyi çıkarırız ama kısa dönemini de iki ay uzatırız, yerse" dediler.. "Kısa döneminde son iki ayı, tercihe göre paralı olsun bari" dedim.. "Biz sana dönücez" dediler ve bi anda hepsi bana döndü.. Bakışlarından rahatsız olup olay yerini maykıllı Cekesinin "ayda götüngötün yürüyüş" dansıyla terkettim..

Boğaz köprüsünü satıyoruz.. üzerine biraz daha para koyup daha büyük bi köprüye geçicez.. Vatandaşın vergileriyle yapılan yolları da satıyoruz ki vatandaşa KGS olarak DGS olarak, nakit geçiş olarak geri dönsün.. İktidar bu demek olum..

Hadi sevgilim Uykusuz okuyucusu, ben fokufak kaçayım.. Biraz'dan Orhan gelir, telaşa boğulur buralar.. En aziz duygularımla, bye-minıt...

Vatandaşa Sorduk: Feysbuk

Netenyahu Silistire (43): Feysbuk kimlik yerine geçiyo mu lan?.. Bütün bilgileri yükledik anına koyim... İlk okul arkadaşından tut da orta okul arkadaşına kadar hepsi var ve dahası neler neler... Şimdi aklıma gelmedi...

Bimbildurlan Çam (35): Feysbuk sosyal hayata girebilmek için hazırladığımız CV gibi birşeydir.. Şiir vin sağlam olursa en kral sosyal ortama girersinle kalmayıp çok da müthiş manitalar kapmak lazım..

Sehmih Marmarayıcı (32): Fotoraf albümlerimden çık, profilime geri dön yarru güzel... Favori filmlerimde, interestlarımda gör beni... Bana arkadaşlık teklifi gönderme nazlı güzel, telefon numaranı gönder..

Edwirt İngilizceler (38): Ezan okunurken feysbuku kapatıyorum veya görüntüyü biraz kısıyorum.. Doğrumu yapıyorum diye sordum günah çıkarma kabininde.. İmam efendi de sağolsun cevapladı.. Sonra geldiğimiz gibi gizlice kaçtık.

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının rakamlarına göre 71 bin kişinin telefonu dinleniyor.

Hanefi Avcı'nın 28 gün önce boşalttığı makamında unuttuğu iddia edilen 14 yıl öncesine dair ses kayıtları Türkiye'de yasadışı dinlemenin tarihi hakkında ipuçları verdi.

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesinde satırlı saldırı sonucu bir öğrenci başından ve elinden yaralandı.

KAÇ YIL OLDU?

- Michael Jackson'ın kendisine "*Halilciğim 2010'da Ereğli'ye gelmeyi düşünüyorum,*" dediğini iddia eden Ereğli Belediye Başkanı Halil Posbıyık, "*Michael Jackson, sadece konser için değil, Ereğli'yi görüp eksikliğini gidermek için gelecekti. Ama kısmet, rahmetli oldu, eksikliğini gideremeden öbür dünyaya gitti,*" açıklamasını yaptıktan sonra eksikliğini gidermek isteyen herkesi Ereğli'ye davet edeli **1 yıl**...

- Mustafa Sandal, "*Alacağım aklını melek yüzlüm*" sözlerini hangi kadına (Tuğba Ünsal, Azra Akın, Emina) yazdığı tartışmaları büyüyünce, "*Ananeme yazdım,*" açıklamasıyla '*aklını alacağı*' kişinin ananesi olduğunu iddia edeli **3 yıl**...

- Cumali Tekin, Tayyip Erdoğan'a uğrunda ölebileceğini söylediği ve içinde "*Duygularım kabardı patlayacağım/ Kabıma sığmıyorum çatlayacağım*" gibi dizelerin bulunduğu bir mektup yazdıktan 4 gün sonra MEB Müşavirliği'ne atanalı **6 yıl**...

- DYP'den milletvekili seçilmek isteyen Kıvanç Özel, uçak kiralayıp Tansu Çiller'in yalısına havadan dikeni ayıklanmış gül ve kır çiçekleri attırmasını, "*Gülleri yalakalık için atmadım, atraksiyon yaptım,*" sözleriyle açıklayalı tam **11 yıl** olmuş.

Maç için İstanbul'a gelen Trabzonspor taraftarı yasadışı dinlemeleri protesto eden ÖDP'lilere saldırdı. "Ogün Samast Oley!" tezahüratları atan saldırganlardan hiçbiri gözaltına alınmadı.

Çizmeci Gıda'da sendikalı işçileri işten çıkartan patron, yeni aldığı işçilerden sendikaya üye olmadıklarına dair Kuran-ı Kerim üzerine yemin etmelerini istedi.

Yiğit Bulut buyurdu: "AKP en az 10 yıl daha iktidar"

Aksamsefasi

İLHAM KAYNAĞIM MADEN

Zonguldak'ta yaşanan maden kazası sonrası, "Güzel öldüler!" açıklamasında bulunan Çalışma Bakanı Ömer Dinçer, Şili'deki kurtarma operasyonunun ardından bir kere daha coştu: ***"Böyle bir kaza bizde olsaydı, madencilerimizi üç günde çıkarırdık."***

BİSİKLİTİ DÜŞÜR

EN İYİSİ EVDEN ÇIKMAYIN!

"Erkek veya kız öğrenci farketmez güvende olmak için;

1. Grup halinde gezmelisin
2. Karanlık caddelerde yürümemelisin
3. Eğlence yerlerine erkek arkadaşlarınla gitmelisin
4. Evde kapıyı kilitlemelisin"

Hacettepe Üniversitesi yönetimi, taciz ve şiddet olaylarına karşı öğrencilere bazı çözüm önerileri sundu.

ONLAR İÇİN DUA EDİYORUZ...

Milli Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulu, somut konuları dahi anlamakta güçlük çeken otistik çocukların ders programına bir saatlik zorunlu din dersi koydu. Öğrenme güçlüğü çeken çocukların becerilerini geliştirmede çok önemli olan beden eğitim dersi, bu nedenle bir saat azaldı.

ZEKERİYA AYNI HATALARI YAPMANI İSTEMİYORUZ!

6 yıl önce yayınlanan "Bir İstanbul Masalı" dizisinin tekrar bölümlerinde, "Zekeriya" karakterinin eşcinsel olduğunu itiraf ettiği sahne ATV tarafından sansürlendi.

AYAKLARIM GİNE KİRLENDİ

84 yaşındaki Necmettin Erbakan, 684 oyla Saadet Partisi'nin genel başkanı seçilerek siyasete geri döndü ...

İLK İKİ YIL İYİYDİ ASLINDA.

14 yaşındaki H.D 2006'da tecavüze uğradı. Adli Tıp, H.D'ye 2008 yılında "psikolojisi bozulmadı" raporu verdi. Yargıtay'ın talebiyle olay 2010 yılında tekrar incelenince Adli Tıp, H.D'nin ruh sağlığının bozulduğuna karar verdi.

DİNLE BAK ÇOK KOMİK!

Tarım Bakanı Mehdi Eker, ithalat kararına ve alınan tüm önlemlere rağmen et fiyatlarının yükselmesi konusunda fikrini açıkladı: ***"Et üretimi arttı ama talep de arttı. Refah ve gelir seviyesinin yükselmesi, krizin de sona ermesiyle birlikte insanların et tüketimi arttı. Fiyatlar o yüzden yükseldi."***

EN İYİ KURGU

Yönetmen Emir Kusturica'nın protestolar yüzünden Altın Portakal Film Festivali'nden ayrılarak ülkesine dönmesinden sonra, Antalya'da bir grup, Kusturica'ya benzettikleri İsviçreli oyuncu Michael Neuenschwander'i dövdü.

FIRAT BULDAĞI

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ HSYK seçimleri yapıldı, gerçek ortaya çıktı, 3 milyon hâkim savcı var, onlar da süper çıktı. Tabii 3 milyon hâkim savcı yok o ayrı. Mesele şu ki, HSYK seçimlerinden önce bakanlık ve YARSAV tarafından hazırlanan iki ayrı listenin dolaştırıldığı, 200'e yakın HSYK adayının katıldığı seçimin sonucunu da bakanlık listesinin tayin ettiği iddia ediliyor. Yani hiç seçim yapılmasa da üyeleri bakanlık atasa yine aynı durum ortaya çıkacakmış, ben buradan önlerine gelen listeye mührü vuran tüm hâkim ve savcılarımızı ve dahi mübaşirlerimizi ve de zabıt kâtiplerimizi tebrik ediyorum, demokrasinin enfes bir örneğini verdiler. Zaten seçimlerde de parti liderlerinin hazırladığı listelere oy vermiyor muyuz? Çok güzel demokrasi olmuştur. Ben zannediyordum ki hâkimler savcılar, gıdıp listeden tek tek oy verecekler, böyle demokrasi mi olur diye karalar bağlamıştım. Turşu bile yiyemedim iki gün, düşünün artık. Neyse ki hâkim ve savcılarımızın düşünmelerine gerek kalmadan bir liste verilmiş de, demokrasi olmuş.

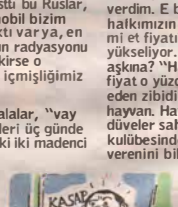
■ Şili'de (ki ince uzun bir ülkedir, haritada yerini arayıp da bulamayanlar için söylüyorum, bilenler için deniz tarafındaki kale) madenci kardeşlerim iki ayı geçen bir süre mahsur kaldıkları maden den başarılı bir operasyonla dışarı çıkartıldılar. Canlı yayında izledik. Operasyon göz yaşartıcıydı, madenci kardeşlerimin çıktıktan sonra verdikleri demeçler ve işçi kimliklerine sahip çıkmaları daha nefisti. Ama bunun büyük bir tezgâhın, uluslararası bir komplonun ürünü olduğu ortaya çıktı; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımız, kıymetlimiz Ömer Dinçer bu komployu ortaya çıkardı. Az daha lapin gibi seviniyorduk.

■ Efendim, bakanımız "biz olsak ne ki, ohoo, üç günde çıkarı çıkarıveririk işçileri" diyerek Şili makamlarının dünyaya oynadığı bu oyunu açık etti. Bakanımızın gözünden kaçmış olabilecek diğer kompoları araştırdım ve dehşet içinde gördüm ki dünya birlik olmuş, bizi küçük düşürmek için elinden geleni ardına komamış. Buradan bakanımızın yüksek dikkatlerine sunmak isterim.

■ Misal şu BP'nin Meksika Körfezinde yarattığı petrol sızıntısı. Aylardır bir curcuna bir curcuna. Ne diye? Çok büyük bir felaket gibi gösterecekler de sonradan temizledik diye gep gep gerinecekler. Hâlbuki bu neredeyse ülkemiz topraklarının kadar büyük petrol sızıntısı bizde olsa, değil birkaç ayı, üç, bilemedin dört günde ne petrol bırakırdık ne kirlilik. Amerikalılar hava yapıp kendilerini acındırıyorlar, ondan oluyor bu işler.

■ Çernobil faciasını da unutmadık. O zaman tabii komünisttu bu Ruslar, türlü hile hurda. Çernobil bizim burada önünde olacaktı var ya, en fazla bir haftada bütün radyasyonu alır süpürürdük, gerekirse o radyasyonu içerdik ki içmişliğimiz var.

■ Şimdi bir takım ukalalar, "vay sen Şili'deki madencileri üç günde çıkartırdın da, buradaki iki madenci kardeşimin cansız bedenini niye aylardır çıkaramıyorsun bre bakan!" diye ünleyecek. Bırakalım bunları. Bakanımız biliyor da konuşuyor. Şili'nin mert madencilerini sevgiyle kucaklar her birini tenzih ederim ama Şili makamlarının yaptığı yakışık almadı. Bu kurtarma operasyonları falan hep bizim bakanı küçük düşürmek, kurtarılan işçilerin ölmediğine üzülüyormuş gibi göstermek için oynanan oyunlar.

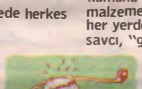
■ Tarım Bakanımız da bir süredir merak ettiğim bir meseleye açıklık getirdi, et fiyatlarının yüksek olmasını bir süredir ülkece zenginleşmiş olmamıza bağlamış. Düşünürsek mantıklı. Bende mesela dün 10 lira vardı, Oky'den 100 kâğıt borç aldım, koskoca dünya sinema başkanı, elini cebine attı mı 100'den aşağı para çıkarmaz; oldu mu sana benim servet 110 lira. Zenginleşiverdim. E biz böyle zengin olmasak, halkımızın cebi dolmasa, yükselir mi et fiyatı? Alabiliyoruz ki et fiyatı yükseliyor. Yanlış olan nedir allah aşkına? "Hayvancılık bitti, et azaldı, fiyat o yüzden artıyor" diye feveran eden zibidilere kanmayın. Her yer hayvan. Hatta kesim fazlası danalar, düveler sahipsiz dolanıyor, yedek kulübesinde bile gördüm, beyanat verenini bile duydum. Et çok ama bizde de para çok. Bende mesela şu an tam 110 lira var. Demek ki etin kilosu 110 lira olsa yine alabilirim. Düşününce ucuzmuş bile etin fiyatı.

■ Devrimci Karargâh soruşturmasını yürütenlerin sorguladıkları şahıslara "Senin için Marx mı önde gelir Şeyh Bedrettin mi?" diye sormuşlar. Eksik sormuşlar, bu sorularla bir yere varılmaz. İlgililere sorabilecekleri yeni sorular sunmaktan mutluluk duyarım.

1. Lenin'i mi daha çok seviyorsun yoksa dedeni mi?
2. Süleyman Demirel mi önde gelir, Sevda Demirel mi? (şaşırtmaçlı soru)
3. Marx'ın sakalları mı daha uzundur Suavi'nin mi?
4. Bir kilo demir mi daha ağırdır iki kilo demir mi?
5. Dördüncü enternasyonal mi döver dokuzuncu hariciye koğuşu mu?

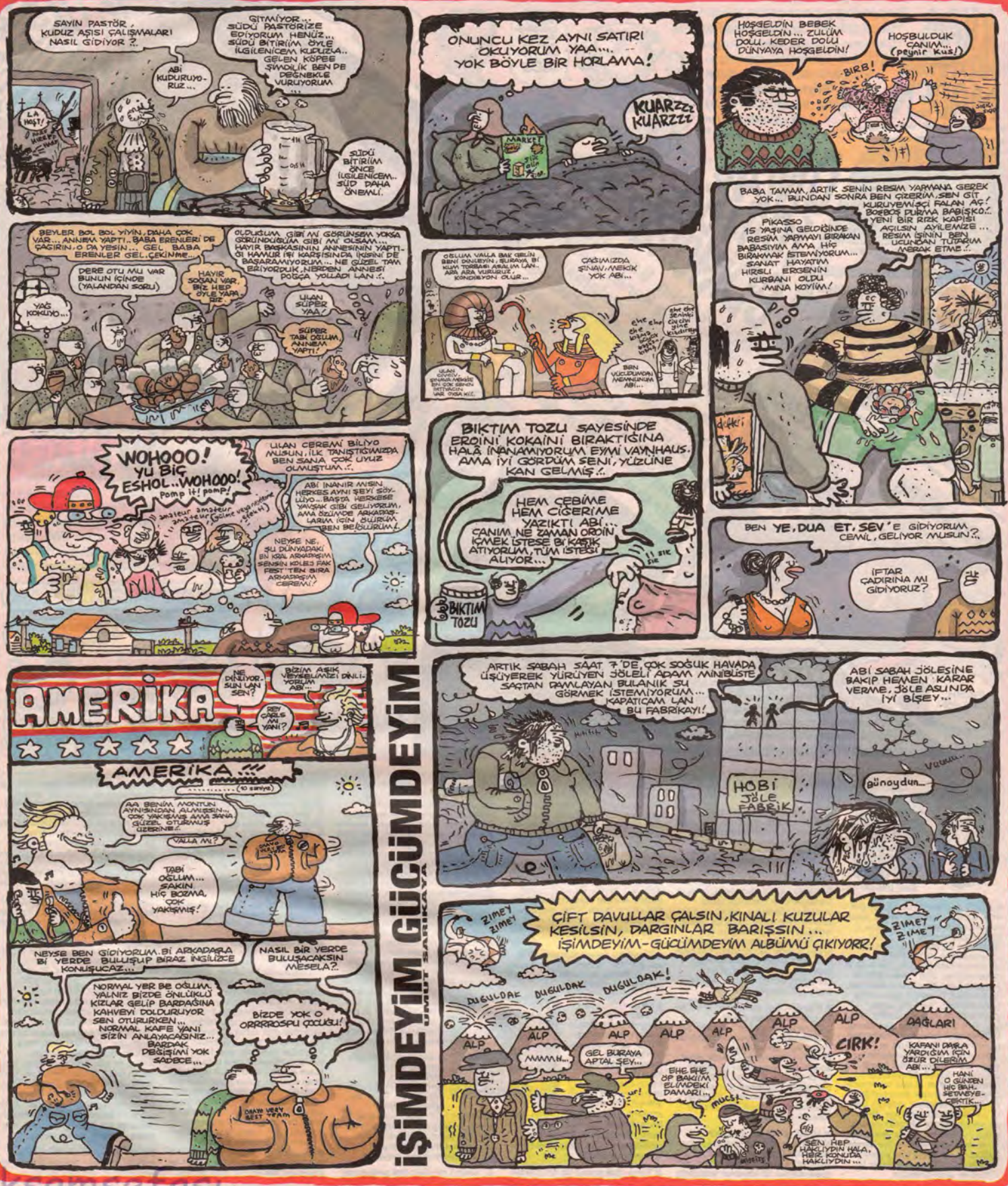
Bu sorular sorulursa daha net netice almak mümkündür. Arz ederim.

Deleted Scenes: Bu ülkede herkes golf sopasını hak ediyor Burası İstanbul Ayazma, önceden fakirler vardı, onları kovalattık, biz konduk. Zaten buralar havuz olacak, fakirler hep boğulurdu. Bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor. Yani şimdi hak ediyor. Önceden öyle miydi? Hiçbiri hak etmiyordu, denizden kum çekip, hurdalardan profil yapıp bina yapsınlar diye sattık. Önceden hak etmiyorlardı, şimdi ediyorlar. Ediyorlar dediysek, yine hepsi hak etmiyor. Mesela bakın burada bir takım insanlar vardı şimdi lafın gelişi insan diyorum, yoksa Sinan kardeşim bunların filmini çekse, tab etmeye gerek duymaz, Ara kardeşim çok çok siyah beyaz bir iki fotoğraflarını çeker belki de, sözünü etmeye değmez kişiler yani, gusto yoksunu bir kesim, biz onları buradan kovdurttuk, iyi yaptık, çok da güzel iyi yaptık. Zira bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor ama herkes dediysek abartmanın âlemi yok. İyi yaşamanın da bedeli var arkadaş. Onuncu katta bahçe olur mu? Kot farkından olabilir, orası ayrı, onu daha önce yaptılar. Kumunu da biz sattık denizden çekip. Nerede kalmıştık? Hah, bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor. En çok da golf hak ediyor. Ama buralarin eski sakinleri, bu gustosuzlar ancak golf sopasını hak ediyor. Bakın ben deniz kumunu hurda demiri inşaat malzemesi diye sattım, bunu uluorta her yerde de anlattım ama bir tane savcı, "gel bakalım arkadaş sen ne ayaksın?" diyebildi mi? Diyemedi. Niye? Ben iyi yaşıyorum, iyi yaşatıyorum ama gerekirse adamı yaşatmam da. Bu golf sopası var ya bu golf sopası. Bakın nasıl buradaki gecekondulardaki insanları yaşatmadım, herkes ayağını denk alsın. Sıkıysa bir tane cumhuriyet savcısı çıksın da "vay adam suçunu itiraf etti" diye işlem yapmaya kalksın bakalım da görelim. Berlin'de hâkimler var, burası da Berlin değil. Berlin, Berlin'de. Yani Berlin in Berlin, o da Sinan'ın filmi, bu da Sinan'ın filmi. Bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor. Ama sonra bir takım zevat bize laf ediyor, başlarım ha. İnşaata başladık bile zaten. Midyat, Şeyfo, gülün.

Seren Yüce'nin Çoğunluk filmi son yıllarda izlediğim en güzel film olmuş. İzlemeyenler çok şey kaçırır.

Aksamsefasi

Aksamsefasi

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Sen de iyisin hoşsun ama azıcık delisin kurban olduğum."
C. Fehmi Başkut – Buzlar Çözülmeden'den

• Yıllar önce, Münir Özkul taksidedir. Trafikte dururlar ve Şişli Camii'nde kalabalık bir cenaze törenine tanık olurlar. "Allah rahmet eylesin, ne çok seveni varmış" der Münir Özkul. "Bu ne ki abi" der taksici, "Sen bi de kendi cenazeni gör!.." Mayısta düzenlenecek Uluslararası İstanbul Mizah Festivali'nin onur ismi Münir Özkul'u selamladık hafta sonu. Ustaların ustası rahatsızlığına ve yükseklik korkusuna rağmen pencereden el sallayıp karşıladı selamımızı, sağolsun... Yaşar Usta, Mahmut Hoca, Münir Baba gönlümüzde birdir, hayalle gerçek karışmıştır, sanatın saf gücü zamanı sislendirmiştir... Çok büyük bir Hababam Sınıfı'yız şimdi... (Dev eserin yaratıcısı Rıfat Ilgaz'ı rahmetle, saygıyla anarım.)

• Silah tüccarının vicdanı da barışı reddeder!..

• Cüzdanı Ret: Bedelli yok!

• "Soğuk savaş" ne Allahaşkına? Sakın doğrusu "Soğuk barış" olmasın?!

• RTE'nin B Planı: MKYK ile olmazsa, HSYK ile olur!..

• Maddeci ayrı, mülkçü başka, malcı farklı...

• Cinsel Zeka: Nihayetinde sevişecez, sıhhatlisini bulayım bari!..

• Kendini at, köpek sanan insan, seni-beni ne sanmaz?!..

• Podolski'nin Nuri Şahin'e yaptığı yavşaklığı görünce alman ve polonyalı olmadığıma sevindim...

• Sayın Ecevit'ten bize kalan Sevgili Ecevit!..

• Bitsin: Kardeşleri birörnek giydirmek...

• Bi dönem dudak okuma uzmanıydım. Sonra iş kazası geçirdim: Sezen Aksu'nun dudaklarına baka baka aşık oldum, divane oldum, malülen emekli oldum...

• Alkol, dünyayı sağcılaştırıyo... Yok, açamıcam, bu kadar...

• Emir Kusturica: Altın Portakal'dan "gelmiş geçmiş" en iyi yönetmen. (Hadi sanattan anlamıyosunuz, Maradona'nın kankasına yapılır mı bu?)

• Azalarak Bitsin: "Altına imzamı atarım!.."

• Dostoyevski, iyi ki "Rus"luğu ve "Rulet"i ayrı ayrı sevmiş!..

• Bugünü aslında nasıl sabırla bekledimdi: Amsterdam'da gurbetçilere gösteri yapıcam bu Cumartesi. 27 Ekim Çarşamba da Ankara If'teyim, meraklısına...

• Dünyadaki her şeyin masalda karşılığı yok ama masaldaki her şeyin dünyada karşılığı var...

• Dışındaki ikincisiyim içimdekimin.

• Yatırınca tek gözü kapalı kalıp, diğer gözü mavi mavi, cam cam olan naylon bebeği aklıma getirip korkuyorum...

• Komünizm: Böyle bir şey yok. Ama olabilir de...

• Sarhoş garson gördüm. Ben bir sarhoş garson gördüm bu yaz, hiç bu kadar bariz sarhoş görmemiştim. Açıkhavada bi düğüne gitmiştik, bizim garson önceleri çok kibardı. Giderek çözüldü. Masada bi şey eksik, biri "Bunu ancak sen bulursun usta" dedi, garson kahkaha attı, "Evet ancak ben bulurum" deyip gitti, çok sonra geldi. Bir başkası "Meyve söylemiştik, gelmedi" dedi, garson ellerini "tüh" modeli birbirine vurup "Hakkaten yaa" dedi, gene gitti. Çok daha sonra geldi meyve. Valla da enteresan bi adamdı...

• Babam, biri hakkında "Şen şakrak, boktan herifin biridir" demişti yıllar önce...

• Taksi olmayan sarı araba, neyin peşindesin?..

• Ferhan Şensoy'un, yaptığı pazılları gösteren bir arkadaşımıza "Son numaran bu mu lan" demesi...

• Demi Mur, beni onlara verme!..

• "Cemile kimseye bıçak filan çekmez, munis bir kadındır!" (Öyle Bir Geçer Zaman Ki'den)

• Ne zaman tahammül edemiyorum, işte o zaman tahammül edilmez oluyorum...

• Dostoyevski'nin "Suç ve Ceza" için alternatif isim olarak "İyi Ayyaşlar"ı düşünmesi...

• Küreselleşme: Dolunayda liberal olan sosyalist...

• Boğa güreşi olmayan ülkeye İspanya modelini örnek vermek... Ver gene de, ver... Ver... Adamın coşkusunu diyordum, boğaları salıp önünde koşma boyutunda... Öyle oluyor...

• Hepimiz Gogol'ün paltosunun aynısını almışız, gezelim şimdi yetim gibi...

• "Hastaneye götür, hastaneye" fısıltısıyla biten reklamdan nefret geldi yeminlen. Bu kadar acımasız bişey olmaz. Reklamın kötüsü oluyomuş hakkaten...

• Şu an: NTV ekranında, çıldırmış gibi habire "gardırop" diyen bi adam var, yemin ederim...

• 80'lerin Türk Sineması: Asiye ve Vasfiye, sadece televizyonda gördüler Belinda şampuanını... (Müjde Ar'ın tüm filmleri güzel)

• Behlül, Bitter'e dadanıp obez meczup olmuş diye duydum.

• 70'lerin Türk Sineması: Her gün peşime bıyıklı takılıyo... (Şarkıdan)

• Allah ve Ahlak: İkisinden en az birine bağlanman gerekir.

• 60'ların Türk Sineması: Fakat sevdiğim adam ne yaptı? Katiller sürüsüyle kadeh tokuşturdu. (Filmden)

• Demet Evgar, Browni'nin çekimleri için Çarli'nin Çikolata Fabrikası'nda iki ay staj yapmış diye duydum.

• 50'lerin Hint Sineması: Ya gardaş bu bahtımız ne gara hu... (Avaramu...)

• Duygulanım bozukluğu var, çünkü duygulanım var, çünkü duygu var... Komple olmayaydılar, daha mı iyiydi?..

• Bitti: Suna Pelister (Suna Abla)

• Belki benim cebimdeki kağıt para, dönüp dolaşıp öbür cebime girer...

• Aranızda ilk yudumu alkolsüz olan alsın...

• Herkes 15 dakikalığına ünlü ve sonra kalan zamanında eski ünlü olacak.

• Yeğenlerim Ada ve Kartal'ın valeye "Abi" demeleri...

• Anadil olmayan dilde de eğitimin mümkün olduğu aşikar iken, hala "anadilde eğitim mümkün mü" diye tartışmak anlam taşımıyor...

• Abesle iştigar: Hem kelime dağarcığım var, hem de yapacak işim yok...

• Sabahın ilk kahvesinin keyfiyle, Sabahçı Kahvesi'nin hüznü tereddütsüz çelişki...

• Tezat'la Paradoks arasında Çelişki yok!

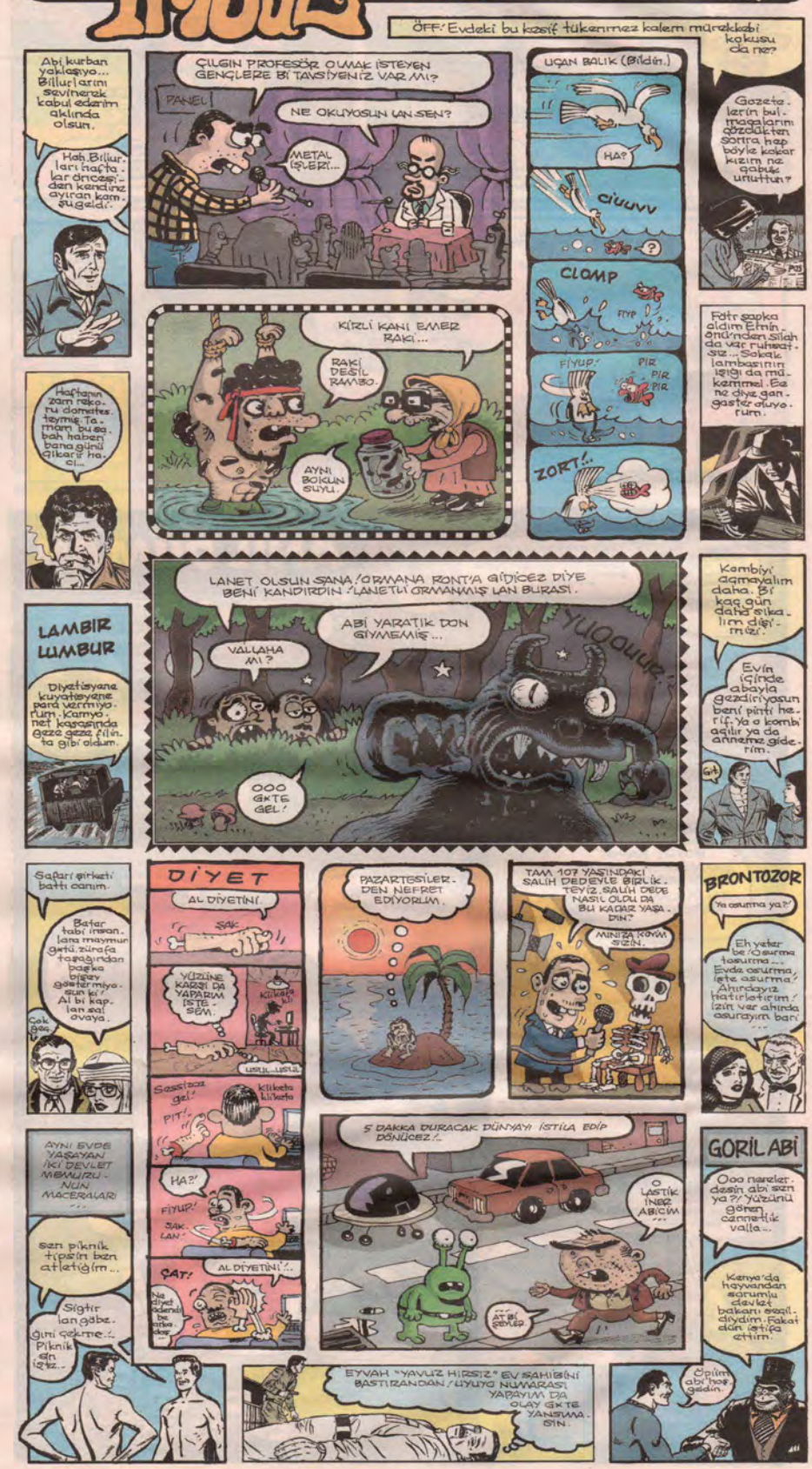
• Düzenli alışveriş yaparsın, bankadan-mağazadan düzenli kampanya mesajları alırsın, haftasonu kalabalık Asmalımescit'te iki sıra, yan yan, yengeç gibi yürümeye çalışırsın, ondan sonra "uçlarda yaşamayı seviyorum!" Hangi uçtaydın, pardon... Tam ortasında olmayasın sakın!..

Behnan

vedatozdemiro@gmail.com

TRIBAL GRAFEKSİYON C.ÜSTÜN.

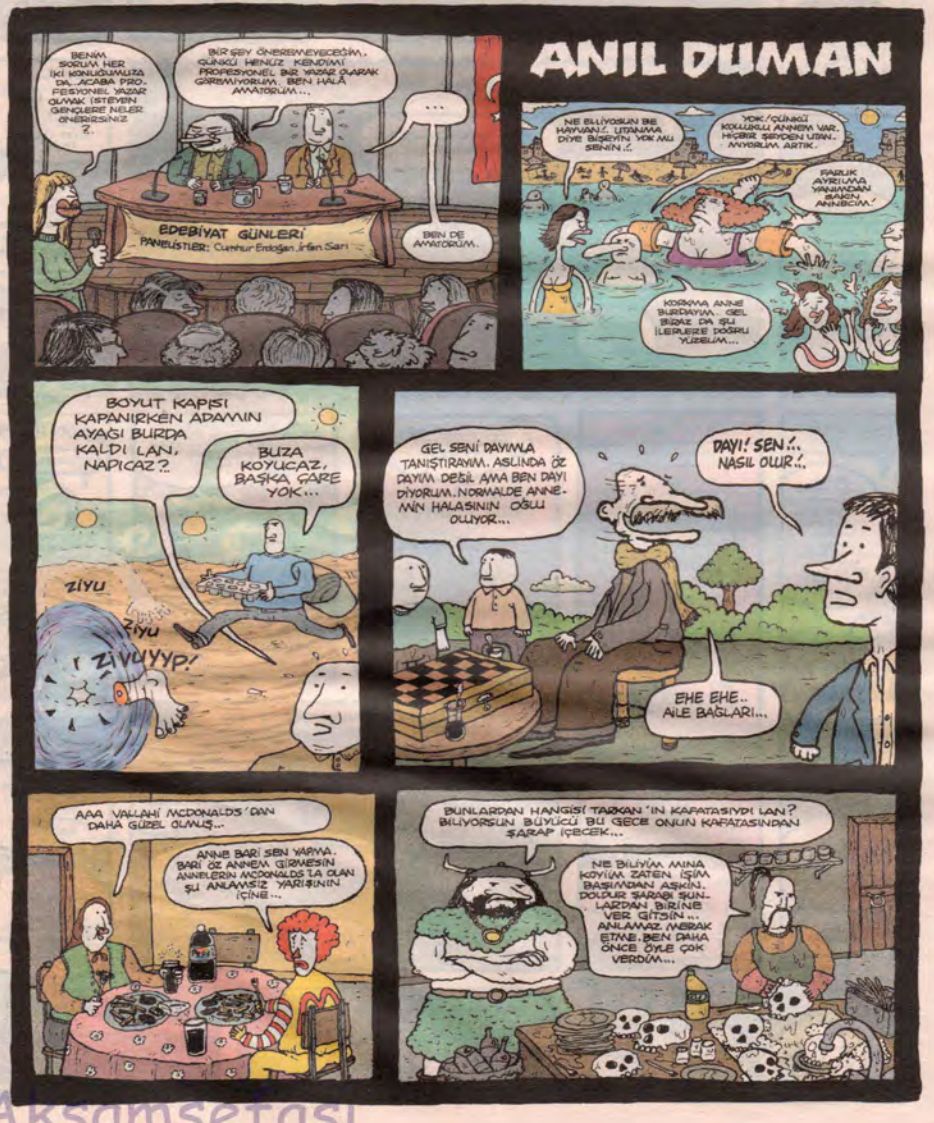
Aksamsefasi

3 BOYUTLU KARİKA BİRBİRİNİN AYNISI GİBİ GÖRÜNEN AMA FARKLI HESAPLAMALARLA ÇİZİLMİŞ BU İKİ KARENİN ORTASINA, HALK ARASINDA "BAŞI BAK ŞAŞIR" DEDİĞİMİZ (SAĞ VE SOL GÖZÜN, AYRI RESİMLERİ GÖRMEYE ZORLANDIĞI) ODAKLAMA YÖNTEMİ İLE BAKTIĞINIZDA, ÜÇÜNCÜ BİR HAYALİ KARE BELİRECEK. RESMİN ÇİLLOP GİBİ SANAL DERİNLİĞİ. İŞTE O KAREDE!

metinfidan@ymail.com

Aksamsefasi

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

VOOOAAARRRHHH!

Biraz eski kafalı biriyim. Mesela, sözlerin anlaşılmadığı, sert müzik yapan gruplarla karşılaştığımda, yanımda bulunan insanın kulağına eğilip, "Abi bunlar hep aynı şarkıyı çalıyor," demekten kendimi alamıyorum. Bu tip durumlarda aklıma başka bir şey gelmemesinden ve hemen eğilecek bir kulak aramaktan rahatsızım. Bu tehlikeli tavrın, ilerleyen yaşlarda, salatanın sonlarına doğru çocuklarını, "Salatanın en güzel yeri kaldı!" diye sürekli ikaz eden bir baba tavrına dönüşme tehlikesi var. (*Bu 'salata ikaz mekanizması' aşağı yukarı şöyle çalışıyor: Salata kasesinin içinde seviyeyi gözleyen bir şamandıra, salata seviyesi dibe yaklaştığında tıpkı bir sifon mantığıyla çalışarak babanın içine su doldurmaya başlar. Babanın içini dolduran su (salata suyu), gittikçe yükselerek bulduğu ilk boşluktan (ağızdan) dışarı taşar. Bu çağıldayan suyun çıkardığı ses, insan kulağına "salatanın en güzel yeri" olarak ulaşır. İkaz sesi, babanın bir yandan bizleri uyarırken, bir yandan tükettiği salata suyunun bitmesi ve böylelikle basıncın azalmasıyla yavaş yavaş kesilir.*) Doğruluğuna inanılan fikirlerin sürekli tekrarı, bir süre sonra fikrin ne olduğunu önemsizleştirerek çevredeki insanlarda '*amaan yine başladı*' etkisi yaratmaktan başka bir işe yaramıyor. Bu sefer kendimi tutuyorum. Sonuçta böyle bir müziğin kendine has kuralları, terimleri ve en önemlisi bilgisine sahip bir dinleyici kitlesi var. Hemen gidip birinin kulağına sahip olduğum tek fikri fısıldamam gerekmiyor. Belki biraz anlamaya çalışırsam, vokal stili için '*adam böğürüyor*' demek yerine, '*brutal vokal*' demeye başlayabilirim. Belki biraz daha dikkatli dinlersem, vokalin ne dediğini bile anlayabilirim. Mesela bir ara vokalist, "Köpekleerrrhh!" diye bağırdı. Evet, bu bildiğimiz köpek! Ama sonra köpeklerin neler yaptığını anlayamadım. Çünkü köpeklerin ardından, "Voooaaarrrhhhh!" diye bağırdı. Doğru dürüst anlamadan dinlemeden, adamın bir köpek sürüsüne daldığını iddia etmek de istemiyorum.

Grubun vokalisti, "Şimdi bizde ayrı bir yeri olan, gecelerce uğraştığımız bir aşk şarkısı..." dediğinde, çok sert bir parçanın içinde 10 saniye kadar süren melodik bir bölüm dinleyeceğimizi anladım. Yanılmamışım, vokalist her zamanki gibi bağırıyor (karşılıksız aşk), ardından 10 saniye kadar sakinleşen enstrümanlara normal insan sesiyle (ikna çabası) eşlik ediyor ve sonra yine bağırıyordu. İmkânsız bir aşk gibi geldi bana. Ama yine de Haluk Levent yüzünden İstiklal Caddesi boyunca sürekli sevgililerini bağırarak tehdit eden ("Yollaardaa bulurum seni!") gitarlı sokak çalgıcılarından daha iyiydi.

Grubu çok az kişi izliyoruz. Sahnenin önü boş. Korkudan hepimiz duvar kenarına dizilmiş gibiyiz. Vokalist, 10 saniye kadar tatlı dille sevgilisine seslendikten sonra, bağırarak sahne önüne atlayıp (abartmıyorum) yerlerde yuvarlanıyor. Hemen yanımdaki kız kafasını sallamaya başlıyor. Bazı sallamaların head bang kültüründe ilgisi olmadığını, yalnızca bir hevesin sallandığını anlamak zor değil. Sabah boyun tutulması olarak geri dönen bu bilinçsiz sallamalar, iyice abartıldığı vakit boyun fıtığına ya da çember halinde icra edilirken bilinçsizce coşulursa kafa tokuşmalarına sebebiyet verebiliyor. Hayat gerçekten karışık. '*Head bang*' gibi nefis bir terimin, '*kafa tokuşması*' gibi koçlara özgü ilkel bir davranışa dönüşebilmesi basit bir kaza olarak açıklanamaz. Tabi ben tam bilmiyorum, belki bu tür durumlar için camia kendi içinde, '*brutal çarpışma*', '*metalik kesişme*', '*doom and boom*' gibi alt türlere göre farklılık gösteren terimler kullanıyor olabilir. Kız kafasını sallarken dengesini kaybedip sendeliyor. Yerdeki vokalist, bu iç kulak kaynaklı denge bozukluğunu yanlış anlayıp bir hayran, bir yandaş, bir yoldaş bulduğunu sanarak kıza doğru hamle yapıyor ve yüzüne doğru bağırmaya başlıyor (oysa tam bu ana şarkının melodik kısmı denk gelse ne güzel olurdu). Kız, hazır sendelemişken, bozuntuya vermeyip sallamayı biraz daha arttırıyor. Düşmek üzere olan bir çocuğu korumak isteyen yaşlılar kadar tedirginim. Neyse ki brutal adam, sallanan kızın yanından zıplayarak uzaklaşıyor ve şu ana kadar görsel olarak sıfırladığı arkadaşlarının yanına gidiyor. Gitaristler, vokalistin sahneye dönmesiyle tekrar kadraja girince iyice coşuyorlar ve '*biz de varız, biz de varız*' anlamında zıplamaya başlıyorlar. Fakat vokalistin şovu paylaşmaya niyeti yok. Arkadaşlarının zıplamasına, yere sırtüstü uzanarak karşılık veriyor. Bu yeni hareket karşısında, vokale basmamak için olacak, gitaristlerin zıplama yüksekliği azalıyor. Bir süre sonra vokalist, sanki küsmüş gibi, yattığı yerde sırtını bize dönüyor. Tekrar melodik kısma yaklaştığımızı hissediyorum. Kız, kafasını durdurup merakla sahnede sırtı bize dönük yatan vokaliste bakıyor. Gerçekten çok sarhoş. Ona bütün iyi niyetimle, "O uyudu, hadi sen de eve git, biraz dinlen," demek istiyorum. Fırsat verilse, vokalistin de üstünü örtüp ışıkları kapatmak niyetindeyim. Dışarıda felaket bir yağmur yağıyor, elimde buraya gelirken satın aldığım şeffaf şemsiyelerden var. Bu iki gitaristi de şemsiyemin altına alıp evlerine kadar bırakabilirim. Onlara yolda, vokalistin onlarsız bir hiç olacağını; şu hayatta zıplayarak öndekine yetişmeye çalışmanın yorgunluktan başka bir şey olmadığını; zıplamanın, sürünmenin, yuvarlanmanın ve hatta sırtını dönüp yatmanın ön plandakilerin genetik özelliklerinden kaynaklandığını anlatırdım. Gerekirse, "Ya baterist napsın? Adamın yüzü bile gözükmüyor!" derdim. Sırtı dönük vokal, melodik kısma nihayet başladı. Yaklaşık 10 saniye sonra bitirip bize yüzünü bile dönmeden sahneyi terk etti. Sallanan kız, "Çok iyi yaa!" deyip sendeledi. İç kulağı tamamen birayla dolmuştu. Gitaristler biraz daha solo atıp (*o hâlâ aramızda*) programı sonlandırdılar. Ama ne yazık ki arkalarını dönüp gidemediler. Çünkü toplanması gereken kablolar vardı.

Gitaristlerin kabloları kollarına sarmasını izledikten sonra eve gidecektim. Güzel bir gece geçirmiştim. Fakat aniden, kafa sallayan kızın bana bakarak, "Şemsiyeli adam var burda!" deyip kahkaha atması (*kusmadan önceki son çılgınlık*) biraz keyfimi kaçırdı. Bu tür ani çıkışlar karşısında, vereceği cevap hiçbir zaman zekice olamayan erkeklerle aynı kaderi paylaştım: "Dışarıda yağmur yağıyor." "Aman ıslanma!" diye karşılık verdi. Dalga geçiyordu ama çok sinirlenmedim. Sonuçta o, yerde yatan bir adama kafaların sallandığı atmosferik bir dünyadan geliyordu. Bense, bu atmosferin içinde kaygıyla evladını arayan şemsiyeli bir babaya benziyordum. Meteorolojiye göre kazanan bendim, ama sıkıcıydım. O ise birazdan, yağmurun altında kusmak gibi, yarı romantik yarı brutal bir anının sahibi olacaktı. Kabloların sarımı tamamlanmadan çıktım.

Eve yaklaşırken havlama sesleri duydum. Onları tanıyordum. Bizim apartmanın yanındaki boşlukta toplanan köpek sürüsüydü bu. Gecenin ilerleyen saatlerinde iyice cesaretleniyorlardı. "Köpekleerrrhh!" dedim kendi kedime. Ses tellerim, bu tür bir brutal çıkışa yabancı olduğu için öksürmeye başladım. Köpekler, öksürmeme daha çok havlayarak karşılık verdiler. Şemsiyemi kapatıp bir korunma silahı haline getirdim. Zira köpekler bildiğim köpeklerdi, ama sonrası belli değildi.

budatci@gmail.com

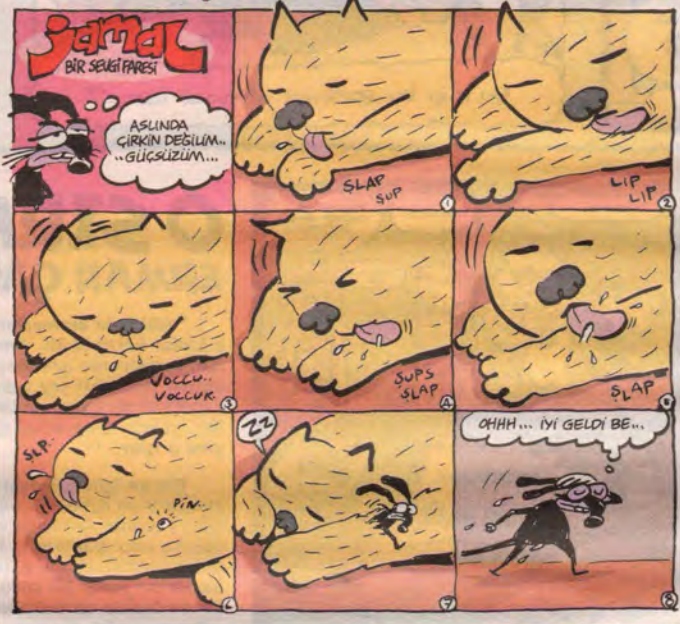

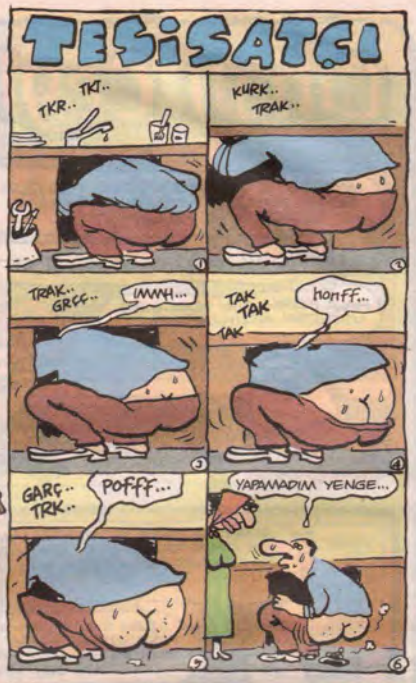

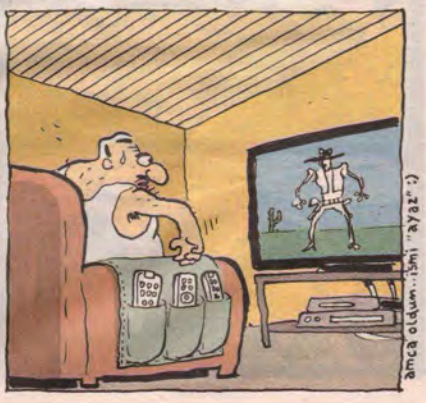

Aksamsefasi

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

"Abi, izin vermezler ki, yani o iş o kadar kolay değil, Amerika çıkar izin vermiyoruz arkadaşım sen ülke olarak böyle bir şey yapamazsın, yaparsan da karşında beni bulursun der adama. Öyle anlattığın gibi değil yani o işler..."

Bir an için çocuğun kafasını avuçlarımın içine alıp sıkmak, "hangi işler yavrum, Amerika kim? Beş dakika önce bambaşka bir şey anlatıyordun, eski kız arkadaşını başka bir yerde bir sürü adamlarla dans ederken görmüştün onu anlatıyordun?" diye bağırasım geliyor. Doğrudan benimle konuşmuyor ama yine de surat ifademi "eski kız arkadaşınla ilgili olan sıkıntılarını anlıyor ve sempati gösteriyorum"dan "evet abi Amerika... Süper güç zaten"e ayarlıyorum. Tüm zamanların en uyumsuz insan grubuyla birlikte tüm zamanların en sıkıcı cuma gecesi gezmesini yaşıyorum. Masadaki çoğu insanın kimin arkadaşı olduğu belli değil. O onun arkadaşı, öteki de sonradan masaya gelen tanımadığımız elemanın arkadaşı, benim tam olarak tanıdığım tek insan çoktan kalkıp başka bir masaya başka bir yerden tanıdığı başka insanların yanına gitti. Ben elemanın peşinden dolaşıyormuş gibi gözükmemek için masada kaldım. Masadaki diğer insanlarla aramdaki sosyal bağ bundan ibaret. Neyse ki masada kız var da, dışarıdan göze hoş gözüküyoruz.

Bana neşeli şeylerden bahsedin!

Tam "masada kız var" diye düşünürken masadaki kızlardan biri "öff abi, ne kadar ciddi konulara girdiniz..." diyerek sıkıntısını dile getirdi. Ben bu kızı tanıyorum. Şahıs olarak tanımıyorum ama insan olarak tanıyorum. Bu kız, gece boyunca tek bir muhabbete katılmayan, komik bir şey söylenince gülen ama komik bir şey söylemeyen, sadece sıkıldığında dile gelen kız. Küçük bir Semra Özal gibi, etrafındaki tüm insanları kendi eğlencesinden sorumlu tutuyor, yeterince eğlenemezse bunun hesabını çevresindeki insanlardan soruyor. "Ben dışarıdan yemek söylüyorum, sen aç mısın? Sana da bir şeyler söyleyeyim mi?" diye sorulunca cevap vermeyen ama gelen yemeğe ortak olan, üstüne bir de yemeği beğenmezse "olm buranın pidesi bokum gibiymiş, bir daha buradan söylemeyelim" diyen ev arkadaşınız gibi. Ev arkadaşı örneğini de düşününce kendi kendimin sinirini bozuyorum. İnşallah kavga çıkar.

Kavga falan çıkmıyor, onun yerine

Aksamsetasi

az önce "Amerika abi..." diyen eleman bir iki saniyelik duraksamadan sonra "domates fiyatları ne olmuş ya? Et fiyatına satıyorlar domatesi eheh" diyor. Vay arkadaş ya. Kıza bakıyorum, yaptığı müdahalenin işe yaramasından memnun kırbacını yerine kaldırıyor (sembolik anlatım). Bundan sonrası domatesin çok pahalı olmasıyla ilgili çeşitli kötü şakalar ve neşeli tespitlerin havada uçuşması. Ben zaten hergün kendi kendime en az yedi sekiz tane kötü şaka yapıyorum, hafta boyunca kendimden sıkılıp haftasonu dışarı çıkmam da bu yüzden. Normalde benden daha az kötü şaka yapan arkadaşlarla çıkıyorum, ama işte eleman başka masaya geçti ben burada çok tanımadığım insanlarlayım, yukarıda açıklamıştım tekrardan anlatmayayım. Az önce küçük Semra Özal tarafından tokatlanan elemanlardan hiçbiri tekrardan "hükümet istese domates fiyatlarını bugün düşürür ama Amerika abi... İzin vermezler adama." diye ciddi bir muhabbete girmeye cesaret edemiyor. Ona bile razıyım şu anda. Sıkıntı dar bir boğazlı kazak gibi bedenimi kavrıyor. Çok sıkılınca böyle benzetme işine giriyorum, kafam dağılıyor, keyfim yerine geliyor. O da işe yaramazsa kafamı gönderiyorum gezsin dolaşsın, surata da "meşgul" tarzında bir ifade yerleştiriyorum kimse bulaşmasın diye; rahat ediyorum. Bir nevi zihinsel meditasyon, transandantal yolculuk.

Amerika ve Türkiye'miz (yorumsuz...)

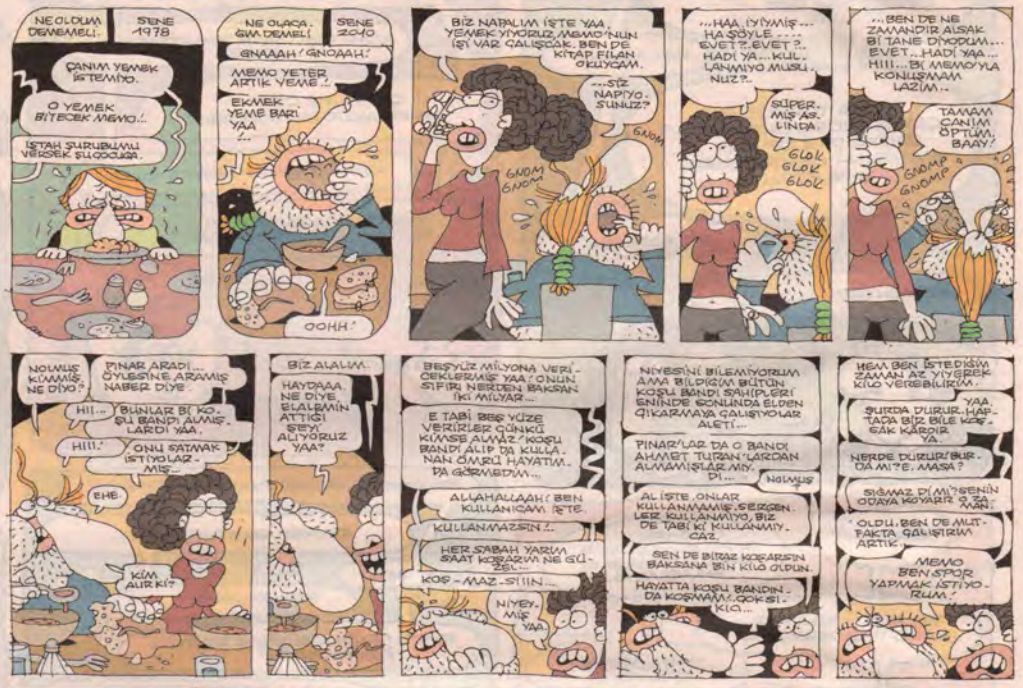
Benzetme kesmeyince, zihnimi boşaltıyorum, gözümün önüne ilk gelen imgeye odaklanıyorum. Gözümün önüne ilk olarak Muazzez Ersoy geliyor. Neden Muazzez Ersoy? Çünkü insan beyni böyle çalışıyor. Az önce domatesi duydu, domatesi düşününce tarım ve ziraat hakkında düşünmeye başladı, oradan tarım festivaline gitti, tarım festivali deyince de aklına Muazzez Ersoy geldi. İnsan beyni mucizevi bir organ. Muazzez Ersoy'un bazı tarım festivallerinin tarihlerini ezbere biliyor olabilmesi olasılığı geliyor aklıma.

groajh@gmail.com

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

Aksamsetasi

YİĞİT ÖZGÜR

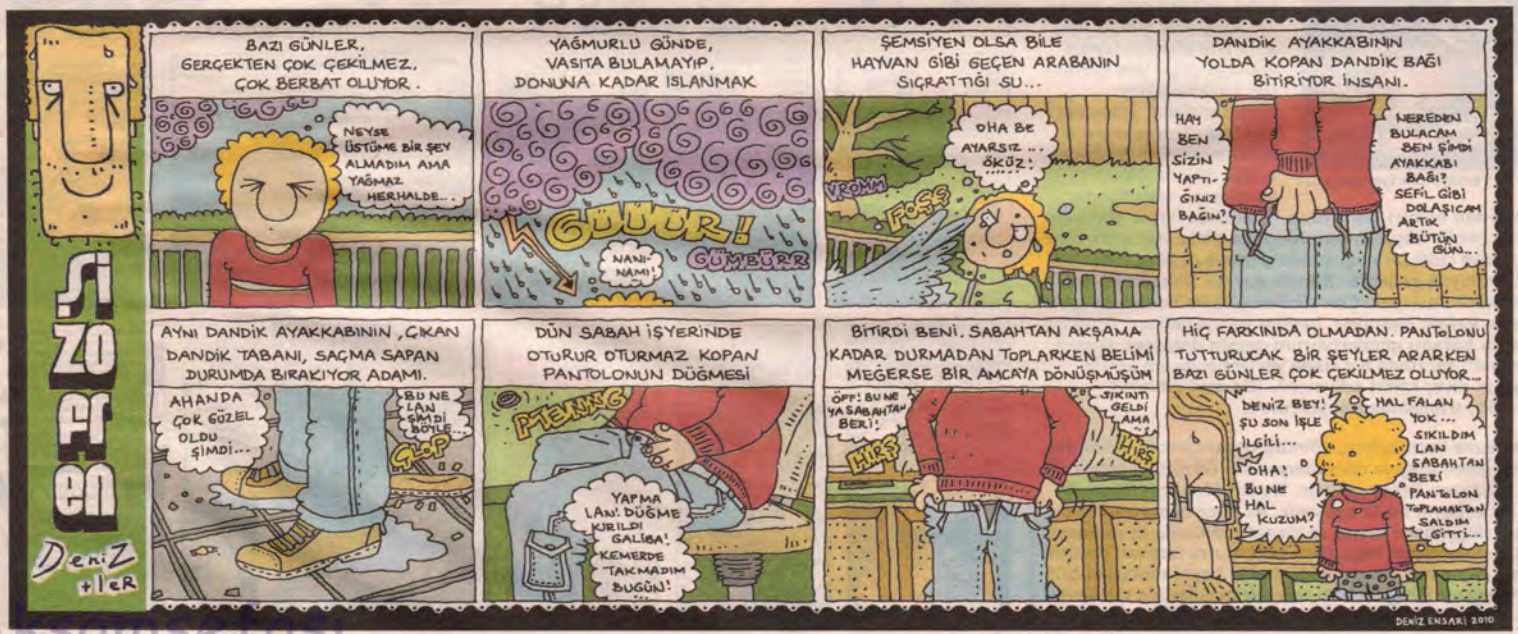

densari@hotmail.com
Aksamsefasi

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

GEÇEN GÜN ÇOK KÖTÜ ZEHİRLENDİM.

NEYLE ZEHİRLENDİN NE YEDİN Kİ?

YEMEKTEN DEĞİL YAA DİZİDEN... DİZİ DİNLİYCEM DEMİŞTİM YA GECE ÇALIŞIRKEN.. ONDAN.

YA MÜZİK DİNLESENE ARTIK ALIŞTIR KENDİNİ.

YAA MÜZİKLE OLMUYO.. HEM SIKI. LIYORUM HEM DE OLMUYO İŞTE..

YA DA DUR DAHA ÖNCESİNDEN BAŞLIYCAM.. Bİ ABUNİZ ŞÖYLE Bİ ŞEY SÖYLEMİŞTİ.

İNSANDA EN ÇOK DUYGU UYANDIRAN SANAT RESİMMİŞ... GERÇEKLİK YANİ.

MÜZİK DEĞİL Mİ LAN!? MÜZİK ŞİMDİ DAHA Bİ DUYGU UYANDIRICI AMA?..

GENELDE MÜZİK ZANNEDERLER AMA RESİMMİŞ.

EVET ABİ ÖYLE BİRİNDE DE KESİNLİK-LE...

SİNEMA ÇOK ŞEY YAPABİLİR TAMAM.. AMA HER NE KADAR İLGİLENDİĞİM SEYDİĞİM BİŞEY DE OLSA BİR RESİM BENİ ANİDEN NEŞELENDİREMİYO YA DA DEPRESYONA SOKAMIYO. MESELA RESİM SERGİLERİNDE ŞÖYLE İNSANLAR GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRIYORUM.. BEŞ SAAT DURABİLİYOLAR Bİ RESMİN KARŞISINDA..

BİR DERDİ VAR HERHAL...

ŞÖYLE BİŞEY.. (RESİM AMBİS.. LA RESİM DE →)

YANİ HAKKA-TEN O KADAR ACAYİP ŞEY-LERİ HİSSETİ-RİYOLAR MI ANLAN BU RESİM?

DAVGA GEÇMİŞTİM.. BELKİ YETERLİ DÜZEYDE Bİ ENTELEKTÜEL BİRİKİMİM YA DA RESİM OKUMASI YAPABİLİCEK ÇAPTA Bİ RESİM KÜLTÜRÜM YOKTUR.. O YÜZDEN.. O DERECE ETKİLENMİYO OLABİLİRİM.. MÜZİKSE ÇOK DAHA DOĞRUDAN ETKİ EDEBİLİYO SANKİ... GEÇEN GÜN BANYOYU MANYOYU SİLİYM DEDİM.. BİLGİSAYARA DA GÖTÜRDÜM SİLERKEN Bİ YANDAN MÜZİK ÇALSIN HESABI.. LİSTEDEN KARIŞIK ÇALDIĞ İŞTE, THE FOUNTAIN'İN SOUNDTRACKİNDEN AĞIR HÜZÜNSEL Bİ ŞARKI Bİ BAŞKADI, ANINDA ŞÖYLE OLUVERDİM..

HAYAT ACI DO-LU... HEP ÖYLEYDİ, VE ÖYLE OLMAYA DA DEVAM EDECEK...

DUM-DUM DUMA!!! ; ; DUM!..

BU SİKİPTİN KURTULMANIN TEK YOLU VAR, O DA ÖLMEK...

Bİ KAÇ DAKİKALIK Bİ ŞARKININ İNSANI BÖYLE YAPABİLMESİ ÇOK İNANILMAZ DEĞİL Mİ? O AN O DUYGUYA HARŞI KOYMAK MÜMKÜN DEĞİL. "DUR LAN BU DUYGU GEÇİCİ, ŞU AN FAZLA ETKİLENİYORUM" DİYE DÜŞÜNEBİLMİYOSUN BİLE. BEN BANYODA HÜZÜNLÜ O KARANLIK SULARINDA YOL ALIRKEN BİRDEN ŞARKI DEĞİŞTİ. HURŞİD YENİGÜN ÇALMAYA BAŞLADI.

♫ DÜRİYEMİN GÜZÜMLERİ KALAAYLI AAH KALAAYLI.! FİSTAN GİYMİŞ.. ETEKLERİ ALAAYLI, ALAAYLI AMMAN AMMAN! ♫

VİCİRİK VİCİRİK

AZ ÖNCEKİ RUH HALİMİ TAMAMEN UNUTTUM. HAYAT MANYAK GİBİ GÜ-ZELDİ ARTIK.

BAZEN DE ŞEY AKLIMA GELİYO. EĞER İKİ TANE ŞARKI DUYGULARI BU KADAR HIZLI DEĞİŞTİREBİLİYOSA ACABA BUNU SİLAH OLARAK KULLANMAYI DÜŞÜNEN OLMUŞ MUDUR?

EFENDİM DİNLEYEN HERKESİN İNTİHAR ETMESİNİ SAĞLAYAN ŞARKIYI SONUNDA BESTELETMEYİ BAŞARDIK.

GÜZEEEL... DERHAL ŞEYAPIN. UÇAKLARA DÜŞMAN GÖKLERİNDEN-LETİN HOPARLÖRLE FALAN MI.. ARTIK NASIL YAPCAKSANIZ BİLMEYDİM. ŞEYAPIN İŞTE.

BAŞÜSTÜNE. AYRICA NAKARA-TİNİ YANLIŞLIKLA BİRİN DE DİNLEDİĞİM SKİYİM BÖYLE HAYATI ELVEDA.

ÇALIŞIRKEN MÜZİK DİNLEYEMEYİ-ŞİMİN SEBEPLERİNDEN BİRİ DE İŞTE BU.. BİR TİP ÇİZİCEM DİYELİM, HÜZÜNLÜ MÜZİKLİ Bİ MÜZİK ÇA-LARKEN ÇİZERSEM ŞÖYLE OLUYO..

BU UMKUNDA BİLE DEĞİL...

BİLİNÇALTI NEŞELİ Bİ MÜZİK. "TEYSE ŞÖYLE...

SKİNDE BİLE DEĞİLSİN

E ARKA ARKAYA Bİ NEŞELİ Bİ HÜZÜNLÜ ÇALINCA DA DE-ĞİŞİYO SÜREKLİ.. ABARTARAK ÇİZDİM TABİ BU KADAR BA-RİZ Bİ FARK DEĞİL.. AMA HEP BÖYLE Bİ DUYGU DEĞİŞİMİ OLUYO...

BEN DE FİLM DİNLİYORUM İŞTE. DAHA ÖNCE DE BAHSETMİŞ-TİM.. BİLİNÇSİZ BİR FİLMİ KONUYORUM.. ONU DİNLEMEYEREK ÇİZİYO-RUM.. FİLM BİTTİĞİNDE Bİ BAKIYORUM. Bİ KAÇ KARE ÇİZMEMİŞ BİLE... BUNU İLK KEŞFETTİĞİMDE ACAYİP BİLİNİYORDUM.. SONRA YAVAŞ YAVAŞ TÜKETTİM.. İYİ BİLDİĞİM FİLMLERİ İNGİ-LİZCE VE TÜRKÇE DIŞINDA FARKLI DUBLAJLARDA DA DİNLER OLDUM.. MESELA GELECEKTE DÖNÜŞ SERİSİNİ DVD'DEN MACAR-CA BİLE DİNLEDİM.. SONRA TAM BUNU DA TÜKETMEK İÇİN REYKEN HARİKA Bİ DAMAR BULDUM...

DİNDAR EFEM RADYO TİYATROSUNU SUNAR: BİLİM OYUNU!

BİLİM, BU KADAR KÖTÜ OYNANIR MI LAN MÜTHİŞ.

İKİ YILDIR ONLARI DA İYİCE EZBERLEDİM.. YETERİN-CE FİLM İZLEYEMEDİĞİM İÇİN DİNLEMELİK YENİ FİLM DE ÇIKMIYO. NAAPİCAM NAAPİCAM DERKEN GEÇENLER-DE Bİ ŞEY GELDİ AKLIMA...

MAHİR? YENİ Bİ ŞEY BULDUM.. AŞK-I MEMNU'NUN BÖLÜM-LERİNİ DİNLİYCEM YUTUB'DAN! NASIL?

E CANIM SEN İŞİ-NE BAKMADIN AMA ONU?

HİÇ PARKET. NAYO Kİ Bİ BÖLÜM DİNLEDİM.. ANLAMMAK İÇİN GÖRMEYE GEREK BİLE YOK, Bİ ŞEY BİN DEFE TEKRARLIYOLAR ANLAMAYAN KALMA-SIN DİYE. BENCE İŞE YARIYCAK.

E İYİ DENE BA-KALIM BU GECE.

İZLEMEDİM AMA BİRKAÇ BÖLÜM FİLMİ BİLİYORDUM TABİ Kİ. BÖYLE BÖLÜMLÜ DE BİTİRDİM.. BAKTIM GA-YET İYİ ÇALIŞABİLİYORUM.. DİKKA-TİM DE DAĞILMIYO.. "ALLAH'I DE-DİM.. "NEFİS Bİ MADEN BULDUN ERSİN.. ÇÜNKÜ BU EN AZ 50 BÖLÜM FİLANDIR...

...REYKER, ARADI.. O DA GELİYORMUŞ.

–NE? REYKER DE Mİ GELİYORMUŞ?

– EVET. REYKER DE GELİYORMUŞ.

–DEMEK REYKER DE İZLEMİŞTİ HAA.

VE ARKA ARKAYA 10 BÖLÜM DİNLEDİM.

SABAH OLDUĞUNDA ÇOK BERBAT DURUMDAYDIM AMA SEBEBİNİ ANLAMAMIŞ-TIM.. BİLİNÇSİZİM BİR FİLMİ KONUYORUM.. ONU DİNLEMEYEREK ÇİZİYO-RUM.. FİLM BİTTİĞİNDE Bİ BAKIYORUM. Bİ KAÇ KARE ÇİZMEMİŞ BİLE... BUNU İLK KEŞFETTİĞİMDE ACAYİP BİLİNİYORDUM.. SONRA YAVAŞ YAVAŞ TÜKETTİM.. İYİ BİLDİĞİM FİLMLERİ İNGİ-LİZCE VE TÜRKÇE DIŞINDA FARKLI DUBLAJLARDA DA DİNLER OLDUM.. MESELA GELECEKTE DÖNÜŞ SERİSİNİ DVD'DEN MACAR-CA BİLE DİNLEDİM.. SONRA TAM BUNU DA TÜKETMEK İÇİN REYKEN HARİKA Bİ DAMAR BULDUM...

NOLUYO LAN...

NEYSEM VAR BENİM.. SABAHLADIM DİYE Mİ? Bİ ŞEY Mİ YEDİM NOLUYO...

ZANGIR ZANGIR

...NEYSE BİZDE ÖYLE BİŞİ YOK.. BİR ÇOCUK GİBİ ONANMAKSIZIN İZLEDİ MİDİNİZ MAHİRİZA?

DUR BARİ YATIYIM. DEYİP BİLGİSAYARI KAPATTIĞIMDA NEDEN ÖYLE OLDUĞUMU İD-RAK ETTİM... BEN RES-MEN AŞK-I MEMNU'DAN ZEHİRLENMİŞTİM... AŞK-I MEMNU'DA BİR DOZ AŞIMI YAŞADIM.. ÇOĞUNLUĞ İZLEMİŞ SEVMİŞTİR AMA ARKA ARKAYA HİÇ TAVSİYE ETMEYİM. ÇOK ÇİD-DİYİM.. PSİKOLOJİK Bİ ŞEY DEĞİLDİ YAANİ.. ÖYLE FİZİK-SEL Bİ HASTALIK GEÇİRDİM ANİDEM BU-LANDI BİLEKİM. TİT-REDİ BAŞIM DÖNDÜ.. NORMALDE SABAH-LARKEN OLMAZDI BUN-LAR. ZATEN YATMIŞKEN YATTIĞIMDA DA. BİR GECEDE ANGUTA DÖNÜŞTÜĞÜMÜ FARK-ETTİM YANİ.

ADNAN... BİLGİ... FİRDEVS... MİHAL... BEYLÜL... NİHAN... BAŞ-BİR... BAHTER... NİHAN'IN BABASI... ŞEYHMUS...

NİHAN'IN NOLUYO BANA TELEFONA ULAŞAMIYOM... YARDIM İSTEMELİYİM...

BİZİ DİNLEMEK ÇOK TEHLİKELİ O YÜZDEN ONU ELEDİK.. AMA ŞİMDİ NE DİNLİYCEM HİÇ BİLMİ-YORUM.. HERŞEYİ TÜKETTİM.. OPERA Mİ DİNLİYCEM ARTIK NEDİR.. ANNE HOCAM FİRDEVS HANIM.. ANNEM HOCAM DEĞİL.. ZATEN AZİZİM İÇİN YANI... AZİZİME İÇİN DE ÇOK NİHAT KONUŞULMUŞTUR...

http://flizy.com/en/1q48x4
http://flizy.com/en/1agewd

uğur gürsoy

Akşamsefası

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de polise şikayet edildim ben. Bak o acayipti işte. İzmir Alsancak'ta çok sevgili bir kız arkadaşımı, bir vesile ile, (her şeyi de açıklamamak), morali aşırı bozuk bir şekilde öyle amaçsızca dolanırken gördüm. Aşırı bozuk ama. Çok bozuk. Aşırı. Dedim **hacı hayırdır**? Ben bazen kız arkadaşlarıma **hacı** derim. Evet, düzeltmem gereken bir durum bu. Neyse, **seni ilgilendirmez** dedi. Dedim **nasıl ilgilendirmez! Arkadaşlık müessesesi bugünler içindir. İster kov, ister söv, ama seni emin bir şekilde evine bırakmazsam içim rahat etmez** dedim. **Evime gitmiyorum ben** dedi, ara sokaklara daldı. Dedim **ben de geliyorum, ya herro ya merro. Seni şikayet ederim, bırak peşimi** dedi. Dedim **etmezsen şerefsizsin**. O önde ben arkada böyle sokak sokak geziniyoruz. Ama ne yapayım ya, çok sevdiğim bir arkadaşım. Senelerden beri tanışıyoruz. Kız bir de yani. Gecenin bir vakti ben nasıl bırakayım bu kızı böyle bir başına. Öyle sokaklara girdik ki, korkudan altıma sıçacak gibi oluyorum. Acayip acayip, karanlık karanlık adamlar, fazlasıyla şaşaalı kadınlar görüyorum. Beynimin içinde depresif bir The Doors şarkısı dönüyor. Derken sokağın başından Yunus polisleri çıkıvermesiyle, **bu buzluk beni rahatsız ediyor, lütfen bunu benim başımdan alır mısınız** diye beni polis ağabeylere şikayet edivermesi bir oldu. **Anası s.kiim** dedim, **n'oluyoruz**. Dedim **durum öyle değil, benim arkadaşım bu**. Ama bir yandan da soğuk terler döküyorum. Polis ağabeyler her ne kadar bana inansalar da, **yapacak bir şey yok. ileride nefes alın lütfen** dediler. Öyle kös kös ardıma baka baka ayrılmak kalmak zorunda kaldım oradan. Ama aklım da hâlâ arkadaşımda. Cahillik işte. Ulan bu kız Alsancak kızı. Orada bir yerde heykel atölyesi varmış, kalıvermiş orada. Benimse bütün gece kaldığım otelde gözüme uyku girmedi. Ertesi gün pastanede buluştuğumuzda, benim gerçek bir salak olduğumu, Alsancak kızlarının başlarının çaresine bakmakta uzman olduklarını tane tane anlatmasıyla irkildim. Çok acayipti. Çok çok acayipti.

æ Yüksek klozet, bildiğin ayakta sıçmak.

æ Uzun mesaja dünyasının küçüklüğünden dolayı kısa cevap yazan da can değilse bu dünyada çok az kişi candır.

æ Kusmak, bildiğin ağızdan sıçmak.

æ Senden sonra gelenin siparişi senden önce ona gidiyorsa sen karizmatik değilsin arkadaşım. Hiç boşuna g.tünü de yırtma. **Ama önce ben geldiydim. Benim kokoreçimi niye arkaya attınız ya**. Git evine hüngür hüngür ağla. Kokoreç dediğin nedir .mına koyiim. Yemesen ölmezsin. Ama karizman yoksa her gün ölürsün. Bu arada karizma da emek ister. Tıpkı yetenek gibi. Tek başına bir şey ifade etmez. Çok çalışmak gerekir. Karizması olmayan insan dünyanın en zavallı insanıdır.

æ İlkokulda ispirto moru önlük giymek zorunda kalmış olan bir arkadaşım var. Fakirlikten. Annesi en ucuz diye bazardan gitmiş onu almış. Size yemin ediyorum, o travmadan hâlâ çıkamamış bir arkadaşım bu benim. Her muhabbet o ispirto moru önlüğe çıkıyor. Otuz yaşında şu an kendisi. Her muhabbet o şimal yıldızı gibi parlamışlığa çıkıyor. Hayattaki en büyük acıyı yaşamış gibi bir hali var. Belki de öyledir, ben bilemem. Kumaşı, üzerine ayakkabı cilası atılmış siyah poşet gibi olan önlük giyen arkadaşımı hatırlıyorum da mesela, **yetti gari bu erken boşalma** diyerek penisine zarar verdiği için gazetelere çıktıydı. Yamansın fakirlik, zalımsın fakirlik.

æ Kuzenim, **sende gördüm kete'yi, sende gördüm pike'yi... hurç'u sende gördüm bebeğim** diye şarkı sözü yazıp onu besteleyip huşu içinde söyleyebilen bir insan.

æ **İnişe geçtik** anonsundan yarım saat sonra da inmeseydi şu uçaklar n'olurdu.

æ İnternette bir görselin üzerine tıkladığın zaman çok büyüyeceğini zannediyorsun ama az büyüyor ya, üzülmüyor musun.

æ Kış geldiğini şampuanın şişesinden zor akmasından anlıyorum ben.

æ Son bir senede eve o kadar çok usta geldi ki, evde usta bekleye bekleye usta bekleme ustası olduğuma inanamıyorum.

æ Rahat hat otobüslerde tekli koltuklar sağda olsa keşke. Sağda olunca pencereden her şey çok daha güzel gözüküyor. Solda olunca manzaranın önünden hep araba geçiyor, hem de biraz uzak oluyor manzara. Hem çiftli koltuktaki yanındakiyle konuşursun öyle yol geçer. Ben tekli koltukta tek başıma ne yapacağım ahir. Manzaraya bakacağım, tabii. Lütfen. Tekli koltuklar sağda olsun. Please. Lütfen.

æ Öneri: İzmir Alsancak'ta Boombox'ta her Cuma Cumartesi Chocolate adında bir grup sahne alıyor. Olağanüstü bir enerjileri var. Hem çok eğleniyorlar, hem çok eğlendiriyorlar.

æ El yazısında sonradan konulduğu çok belli olan apostrof'tur az cahili ele veren. Yazarken fark etmemiş, apostrofluk yer ayrılmamış harfler arasında, sonradan kontrol ederken koyuvermiş. Pis.

æ Bacak sallamak kadar da bir insanı rahatlatan başka bir şey daha var mıdır acaba şu dünyada.

æ Son olarak, **hiçkimse de belgesel izliyorum ama izdivaç programlarını da izliyorum** demiyor ya.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up (YENİ OYUN)

30 Ekim Cumartesi / **Gemlik** Kafe Cafe / Saat: 21.00 / bilgi: 0505 802 69 18

31 Ekim Pazar / **Çanakkale** Promil / Saat: 21.00 / bilgi: 0286 213 96 38

1 Kasım Pazartesi / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 224 44 54

2 Kasım Salı / **Eskişehir** Up and Down / Saat: 21.00 / bilgi: 0222 230 33 36

Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Çarpışma

İpek & burak

Yazan Gizem Oky

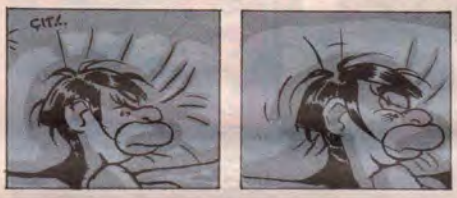

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n·

LEŞ GİBİ

Altından su damlayan ıslak kesekağıdını, iki koltuk arasındaki boşluğa oturttum.

"Güzel yıkadın mı yavrum?" dedi Gürcan. Anahtarı çevirdi ve kamyonu çalıştırdı.

"Görmüyo musun? Ipıslak işte!"

"Ipıslak, iyi yıkanmış mı oluyo yani?"

"Tane tane yıkayacak değilim ya bi kilo üzümü! Suyun altına tuttuk işte."

"Kızma yavrum, kızma," dedi Gürcan, sırıtarak. Bi iki üzüm aldı, ağzına attı. Üzüm yerken bile sırıtabiliyordu. Aslında onun bu sırıtmalarından hiç hoşlanmazdım, ama gerçekten çok yakışıklı bi tipti Gürcan. Tuvalette sıçarken bile bu herifin çekici görüneceğine emindim. Bir ay önce bi kavgaya tutuşmuştuk onunla. O sıralarda ilgilendiğim fakat karşılık bulamadığım bir kızı, işyerinden telefonla aramıştım. Konuşmam bitip de telefonu kapattığımda, gene ayrı sırıtışıyla: "Vaay, yengemiz ha? Oğlum biraz daha sert konuşsana!" diyerek, tavsiyelerini sunmuştu Gürcan. O zamanlar bu sırıtışı bir takılma değil de, bi saldırı olarak algılayıp, "Ne diyosun sen be!" diye karşılık vermiş, atışıp itişmiş, sonra da birbirimize girmiştik. Önce Gürcan atik davrandı, fazla sert olmayan bir yumruk patlattı yüzüme. Hemen ardından ayağımı kaldırıp savurmuştum ama, önemli bi yerine değil de, beline filan denk getirebilmiştim tekmemi. Babacan müdür araya girip bizi yatırmış, ikimize de tatlı sert birer tokat salladıktan sonra, barıştırmıştı. Daha sonra gerçekten de anlaşmaya başladık. Başka çaremiz de yoktu, aynı şirketin, aynı kamyonunda çalışıyoduk. O şöförü, ben de taşıyıcısı ve sorumlusuydum. Bir taşıyıcı olmaktan hiç gocunmazdım da, şu sorumlu olma işi tuhafıma gidiyodu. Gaz pedalının hangisi olduunu bile bilmeyen biri, kocaman bir kamyondan nasıl sorumlu olabilir ki! Ama işte, faturalar, irsaliyeler, adresler filan benim elimde bulunduğundan, usulen kamyon sorumlusu oluyordum, öyle denmekteydi. Gürcan'ın işi ise, iğrenç sesler çıkartan bu şeyi sürmek ve benzini ile filan ilgilenmekti. Bazen yardım ederdi bana taşıma işinde, neşesi yerindeyse.

Bir eliyle direksiyonu tutup, diğeriyle üzüm atıştıran Gürcan'a baktım. Şu ipne kadar yakışıklı olmayı isterdim diye düşündüm. Onunla, aynı kamyonda olmaktan mutluydum! Çünkü iyi vakit geçiyordu.

"Kaç!" dedi Gürcan. Arkama yaslanıp kendimi geri çektim. Önümden hızla bir üzüm tanesi geçti, pencereden çıkıp, kaldırımda yürümekte olan bi kadının göğüslerine çarptı. Kadın etrafına bakındı ama pek birşey anlamadı.

"Ulan bi gün araya, tam ortasına sokucam," dedi Gürcan.

"Ee, ne olucak o zaman?"

"Lüp diye girecek içeri. Off!"

"Girmez oğlum. Çok uzaktan atıyosun. Çarpar, seker!"

"Tam arasına nişanlayabilirsem girer," dedi Gürcan ve vites değiştirdi. Zorlandı kamyon, ve yine o çirkin sesi çıkardı.

Ben üzüm atmıyordum hiç. Hedeflediğimiz kişi, atış esnasında beni farkedebilirdi. Arkama çekilmem, Gürcan'ın da benim penceremden üzümü fırlatması daha mantıklıydı. İki göğüs arasına bi üzüm sokma ideali olduu için, genelde kadınlara atardı Gürcan. Belki de bunu başarmış ama göremememiştik. Kamyon hareket halindeyken attığımız için, üzümzedeyi uzun uzun seyredemiyorduk. Bazen, erkeklere de fırlatırdı Gürcan, tipini beğenmediklerine, "Tipini skyim" diye mırıldanarak.

"Demek kediyi öldürdün ha?" deyip, sağa çevirdi direksiyonu. Bu yolu çok seviyorduk: Çok ağaç, çok gölge, çok kız vardı.

"Oğlum, ikide bir söyleme şunu. Öyle bi durumda sen de aynı şeyi yapardın."

"Veterinere götürürdüm ben," dedi Gürcan.

"Neyi veterinere götürüyorsun! Yamyassı olmuştu hayvan. Ben an az yetmiş kilo filanım, ne olur üzerine çullanırsam? Bit kadar bişeydi zaten! Daha yeni doğmuştu nerdeyse."

"Almıycaktın ki! Keşke almasaydın."

"Naapıyım! Direğin dibinde görünce öyle. Ne biçim miyavlıyodu."

"Yavrum, o zaman dikkatli olucaktın. O kadarcık kediyle yatılır mı hiç."

"Kutuya koymuştuk demiym ya!. Kutuya koymuştum, çıkmış işte sonra."

Bunu Gürcan'a anlattığıma bin pişmandım. Herif bi bok anlamıyo diye düşündüm. "Oğlum, gece miyavlıyodu diyorum sana. Annesini arıyo işte. Mecburen aldım kutuyla beraber yataama."

"Hayret bişey yaa," dedi Gürcan, "Nası hissetmedin ki? Ama uykuda zor tabi."

"Heralde!" dedim. Sonunda bu salak anlamıştı.

"Yine de bi veterinere götürürdüm ben olsaydım."

"Y.rrağımı veterinere götürürdün sen! Hayvan tamamen ezilmişti diyorum. Ne işe yarıycak."

"Kaç!" dedi Gürcan. Kafamı çektim. Üzüm pencereden çıktı, güzel bir genç kadının omuzlarında sekip kayboldu. Kadına baktım. Kadın da bana bakıverdi! Çaktırmadım. Çaktırmamam pek zor olmadı. Çoğu zaman bişey çaktırmayan donuk ve aptal bi ifade taşırdım suratımda. Kamyon yine gacırdadı.

"Ulan, en azından bi iğne filan yapardı doktor, öldürürdü hayvanı."

"Herif bedavaya mı yapacak iğneyi. Hem kedimi öldürtücem, hem de para vericem!?"

"Almazdı lan!"

"Ya alırsa?"

"Almaz oğlum, manyak mısın. Ya da, belediye veterinerine götürecektin o zaman, hıyar!"

"Sanki belediye hemen kıçımın dibinde! Oraya gidene kadar ölürdü zaten."

"Kaç!" dedi tekrar. Şakıldım. Üzüm penceremden jet gibi fırlayıp, köpeğini gezdirmekte olan bi kadının kafasına çarptı. Kadın, kabarık saçlı olduğu için, bişey hissetmedi

Bi üzüm aldım, ağzıma attım. Üzümü seviyordum. Atmak için alıyorduk daha çok. Fakat Gürcan yarısını götürürdü yine. Ben de öylesine, ağzımda geveleyip oynuyordum işte.

"Parkın ordan mı sapıcaz?" dedi. Elimdeki adresi kontrol ettim. "Öteden girelim. Benzincinin ordan..." Gacırdayarak dönüp, sakin bir sokağa girdik. Biraz gidip, bir ilaç şirketinin önünde durduk. Elimdeki kağıtlarla aşağıya indim, arka kapıyı açıp yukarı zıpladım. Bi koliyi kenara çektim, aşağı atlayıp koliyi kucağıma aldım. Depoya girerken, kamyonda bekleyen Gürcan'a bakıyordum. "Lavuk," dedim, dönüş yolunda daha isabetli atışlar yapmak için sabırsızlanıyor olmalıydı.. İçerideki kadın ise, tam üzümlük geldi bana!

"Şu köşeye bırakır mısın?." Paketleri istenilen yere koyma zorunluluğumuz yoktu, içeri girip bırakmak yeterliydi. Gene de kadının dediğini yapıp, gösterilen yere bıraktım. Sonra bişeyler imzalattım, çıktım dışarı. Güzel kalçaları vardı kadının.

"Hadi be! Göğüsleri peki, üzümlük mü?" dedi Gürcan.. Gelmemişti, görememişti işte hıyar. Zaten taşıyacak tek bir koli vardı, ne bok yemeye gelsindi ki.. O kadınla sadece düzüşmek bile, Gürcan'a yakışır diye geçirdim aklımdan. Benim şimdilik daha iyi becerebildiğim şey, kedi öldürmekti! Yatarken ezdiğim yavru bi kediyi, sabah uyanınca farkettiğimde, can çekişmesin diye üzerine yastık kapatıp boğmak... bir düzüşmenin gizeminden alıntılar taşısa da, sıcak bir çift üzümlük göğüs kadar samîmi bi duygu değildi hiç.. Yalnışlıkla alınan alıntılara muhtaç kalmamam için, bi an önce neyi almak istediğime karar vermem gerekiyordu. Onsekiz yaşında olduğum halde, yüzbin senedir bunu düşünüyormuşum gibi sıkıldım, Gürcan'a baktım.

"Başka bi yer yok di mi?" dedi, çalıştırdı kamyonu.

"Yok.." Elimi kesekağıdına soktum, ıslak diplerden çürük bir üzüm alıp ağzıma attım. Kamyonun dışarıdaki aynasından suratıma bakıyodum. Parmağımın ucundaki ıslaklığı farkettim aniden. Küçük, çok küçük, yapışkan, leş gibi bir ıslaklık! Kolum zaten dışarıdaydı; parmağımın ucunu kapıya sürtüp sildim, ve kendimi içinde hissettiğim bataklığın tüm ıslaklığından bir anda kurtulmuşçasına, büyük bir hazla rahatladım.

Aksamsefasi

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi I 21 Ekim 2010 I Sayı: 164
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kağıt: Şevki Sayışman
Hafta İçiler: Eivan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 345967

Aksamsefasi

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Bir ilişkiye neden ihtiyaç duyarız? Bazı eksikliklerimizi gidermek için değil mi? Bu sefer ki partnerimin hazırladığı düzenekleri, yalanları o yüzden yadırgamadım. O kadar yalan içinde tek gerçeklik seksti. Yani benim başlıca ihtiyacım.

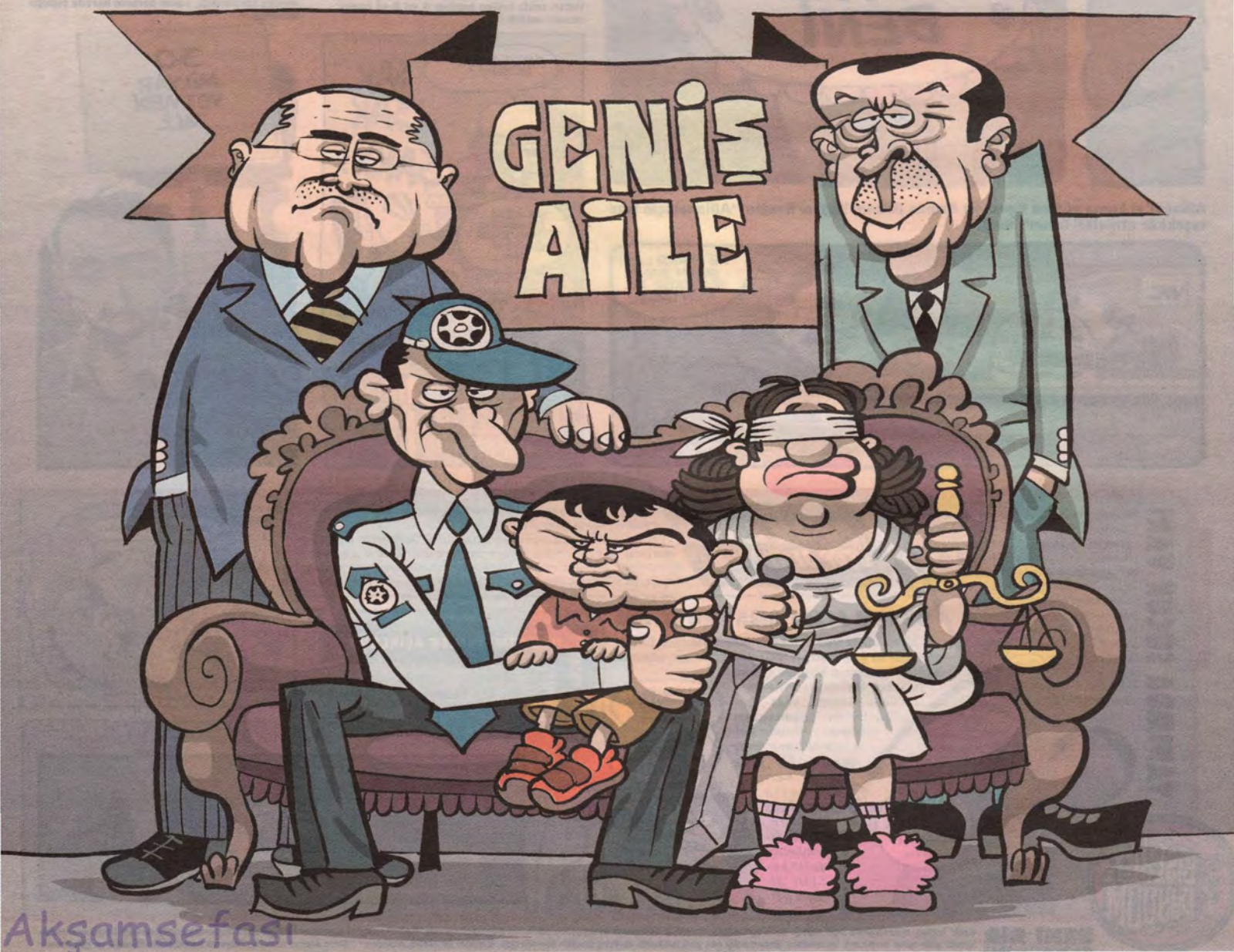
Aksamsefasi

28 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2010/44 No: 165
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Ogün Samast çocuk mahkemesinde yargılanacak!

Akşamsefası

UYKUSUZ

Hrant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast çocuk mahkemesinde yargılanacak.

Milli Eğitim Bakanlığı, Tayyip Erdoğan'ın katılacağı Gençlik Şöleni için yaptığı duyuruda "Kasım ayı bursları için imzalar Gençlik Şöleninde açacağımız stantta atılacaktır ve imza atmayanların Kasım ayı bursu verilmeyecektir" diyerek Tayyip Erdoğan'lı şölene katılmayana burs vermeyeceğini açıkladı.

Batman'da Dünya Kadınlar Günü etkinliklerinde Kürtçe şarkıya alkışla tempo tutan sekiz kişiye toplam 6 yıl 8 ay hapis cezası verildi.

1999 yılından bu yana deprem vergisi adı altında toplanan 30 milyar lira buharlaştı. Bu paranın nereye harcandığı, kalan paranın nerede olduğu bilinmiyor.

Allianoi'yi kuma gömen Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu "Allianoi için bize teşekkür etmeleri lazım" dedi.

FIRAT BUDAĞCI

YANIMDA SUCUK VAR!

Devlet Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış, Ankara Üniversitesi'nde kendisini protesto ettikleri için polise şikayetçi olduğu öğrencilerle ilgili bir açıklama yaptı: *"Keratalar keşke yumurta atacaklarına yumurtaları getirselerdi sucuklu yumurta yiyip medenice tartışsaydık. İnşallah Türkiye o günleri görecek."*

PAŞAM BİRAZ UÇUP GELİYORUM

Tayyip Erdoğan'ın referandum öncesi verdiği demeçlerde hesaplaşmaktan bahsettiği 12 Eylül darbesinin lideri Kenan Evren'in hayranı olduğu ortaya çıktı. Erdoğan, 1998'de belediye başkanıyken görüştüğü Evren'e *"Sizin zamanınızda ben olacaktım ki... İstanbul'u uçururdum!"* demiş. Erdoğan, 2003'de de Evren'e saygılarını sunmuş: "Paşam, bu ülkenin sizin gibilere ihtiyacı var."

DURUM ALERT AMA BEN İYİYİM

15 Ekim Cuma günü İstanbul üniversitesinde türban konusunda iki grup arasında gerginlik yaşanırken, odasında Twitter hesabının başında bulunan İstanbul Üniversitesi Rektörü Yunus Söylet, saat tam 13:59'da yaşananları tivitledi: *"Bugün üniversitede hava biraz gergin. İki grup dalaşa hazır. Güvenlik alert. Polis çevrede. Bizim dönemimizin delikanlıları olsaydı (!)"*

"KALİTELİ YAŞAM"I HAK ETMEYENLER AÇIKLANDI

Ali Ağaoğlu, Ataşehir'deki yeni projesi My Towerland'in tanıtımı için verdiği yemekte yaptığı konuşmaya çok hızlı girdi: *"1954 doğumluyum, 23 yıldır şantiyelerde amelelerle uğraşıyorum..."*

BİŞEYLER DUYDUM

BENİ BİR Kadir Topbaş, metrobüslerle ilgili yaptığı basın toplantısı sırasında, arka kısımda konuşanlara çok kızdı. Bu çıkış sırasında, Kadir Topbaş'ın engelleyemediği öfkesini bastırmaya çalışırken zıt duygular arasında sürekli gidip gelen mimikleri, kameralara göstermediği asıl yüzü hakkında korkunç ipuçları barındırıyor. Özellikle ilk atağın ardından, *"Biraz asabım bozuldu,"* diyerek kameralara döndüğü an çok önemli.

Bülent Arınç "İnternet medyasına düzenleme gerekiyor" diyerek yeni bir sansürün müjdesini verdi.

Facebook sayfasında, 12 Eylül referandumunda "hayır" oyu kullanacağını söyleyerek hükümeti eleştiren öğretmen açığa alındı.

9 kişinin öldürüldüğü Mavi Marmara baskınında laptop çalan bir İsrailli askere 5 ay hapis cezası verildi. Cinayetlerle ilgili henüz bir gelişme yok.

KAÇ YIL OLDU?

• "Cem Zeng", "Bora Vang", "Şirin He", "Melek Hu" isimlerinden oluşan masa tenisi milli takımımızla 16. Akdeniz Oyunları'na katılalı **1 yıl**...

• Tasavvuf Derneği, Cizre'de düzenleyeceği bir konferans için Cizre halkına üzerinde, "*Müjde!!! Allah'ın cennetine girmenin ne kadar kolay olduğunu açıklayacağımız konferansımıza tüm halkımız davetlidir,*" yazılı davetiyeler dağıtalı **1 yıl**...

• Eski Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, enflasyon rakamları yüksek çıkınca, "*Hanımları eğitin, eşlerinin gelirini bilsinler, her şeyi istemesinler!*" diyerek ekonomik bir çözüm sunalı **2 yıl**...

• Satın aldığı lüks cipleri yakmasıyla ünlenen manken Deniz Akkaya, son Range Rover marka cipini de yakınca, Borusan Oto'dan "*İki tarafın da imajını düzeltmemiz gerekiyor, gelin beraber çalışalım,*" teklifi alalı **5 yıl**...

• Manken Esra Eron, tarih bilgisinin "süper" olduğunu söylediği röportajda, Atatürk'ü Samsun'a trenle göndereli **6 yıl**...

• Mustafa Sandal, "*Eğer, O olmasaydı, şu anki hayatımızın binde birini bile yaşayamazdık. Okey mi?*" sözleriyle Milli Mücadele övgüsünün finaline küçük bir emperyalist öğe ekleyeli tam **16 yıl** olmuş.

uyuyun lan!

Meclis kulisinde sigara içmek yasaklandığı için kulisin bahçeye açılan kapısının önüne tenteli sigara içme yerleri yaptık.. Görseniz, o tentelerin altında 20-30 kişi doluşup sigara içiyo.. Sigara yasağı meclisten nasıl geçti, hayret.. Evet, "HAYRET" adını verdiğim, 400 yaşında tütün ağacının gövdesinden yapılma odunum sayesinde geçti.. Neyse, konuya döneyim.. Çıktım gizli gizli sigaramı içiyorum (millet sigara otlanmasın diye "içmiyorum, içeni sevmiyorum" diyorum.. Yoksa "başkanım bi dal, başkanım bi kalite" paketin dibini kurutuyo partililer). Konuya dönüyorum tekrar.. Kemal Kılıç (Keleş gibi) geldi yanıma.. "Türkiye'nin sosyal bi devlet olduğunu düşünmüyorum" dedi. Tam o sırada dumanı ciğerime çekmiş bulunduğum için duman kaçmasın diye bişey demedim. Ama kafamı "yanlış düşünüyosun, iktidara geldiğimden beri ziyaret etmediğim ülke kalmadı, acaip sosyolleştik" manasında iki yana salladım.. Sonra "Laikliğe takılıp kaldık" deyince "Haaa, sen onu diyosun" anlamında kaşımı ve suratımı hafif yukarı kaldırıp, gözlerimi de kapadım.. "Boşverelim laikliği maikliği, asıl sosyal hukuk devleti elden gidiyo" deyince de, kaşlarımı hafif çatıp, bi ucunuda hınzırca kaldırıp "Eee, elden gelen, elden gider.." gibilerinden kıpırdandım.. Sonra, nefes almadığımı ve bu süre zarfında moraldeğimi farkettim.. Bunun üzerine son çare olarak, dünya tarihinin başından beri içilen sigaraların küllerinin, tsunami dalgalarının basıncıyla sıkıştırılarak meydan vuku bulduğum "Sosyal bunun neresinde" adlı odunumu devreye soktum. Asker müşterekte anlaştık.. 28 gün bedelli dövdüm.. Ken yu biliv it minit...

Kimin çocuk Mahkemesinde yargılanacağına bence kadınlar hamamında karar verdiler.. Çünkü mahkemede "Avukat avukat, babasında getirseydin bari" diyebilir hakimler..

Sonra Orhan'ın sesi duyuldu uzunun uykusuz koridorunda.. Bu sesin bir yelmicesine, yazar ve çizerlerin kış gatalarından esti geçti.. Ürperti omurgaları dikeltti, geç kalanları dömeltti... Hoş geldin Orhan!...(m)

vaTandaşa Sorduk: APAÇİ

Hayettin HAYRETTİN (43): Oğlumda bi saçlar, bi havalar.. Jöle parası yetiştiremiyorum hayvana.. "Ne lan bu" dedim.. "Apaçi modeli" dedi. Hemen aile fertleri olarak harekete geçtik ve kovboy misali, bu kültüre son verdik..

Züldühar KADİGARH (37): "Noldu, niye korktun" dedim "yoo korkmadım, sağ şekli bu" dedi.. "Toplumsal bi yansıma bu.. Halk olarak korku var" dedim "Psikojik çözümü mü yapıyosun" diye sordu.. "Yok sosyocolik atımı yaptım" dedim

Tuslum KAPLUMGURBA (28): Apaçiye ürkütmeden yaklaşıcan.. Aniden yaklaştırsan "Atar" yapabilir.. Ama ürkütmeden yaklaşsanız dahi size "gider" de yapabilir.. Bi tuhaf bu apaçi nesli.. Lakin "Sker"ler...

Öğuhev GAZNÜL (35): Porno film sektörünün mağrifeti.. Apaçik filmler.. Her yerleri gözüküyo kadınların.. Memeleri, kalça yuvarlakları, üzerindeki ter zerrecikleri.. Hele hele o upuzun bacaklar, iki tarafımızdan belimize dolanacakmışcasına..

YAŞASIN ADLİ TIP KURUMU!

ODTÜ öğrencisi bir kızı kaçırarak tecavüz eden iki sanık, Adli Tıp Kurumu'nun rapor için 1,5 yıl sonrasına randevu vermesi nedeniyle mahkeme tarafından tahliye edildi. Kararı protesto eden sanık avukatları cübbelerini çıkararak duruşma salonunu terk etti.

BİZ DE GİRİŞİMCİYİZ

Bugüne kadar çıkan bütün albümleri çok satan İbrahim Tatlıses, 40. albümü **"Hani Gelecektin"**deki şarkılardan emin olamayınca, Tayyip Erdoğan'dan randevu aldı. Sanatçı, Başbakan'dan "*çok güzel*" yanıtını alınca rahatlayarak albümünü piyasaya sürmeye karar verdi.

TÜRKİYE'DE BİR İLK: BAŞBAKANLIK ONAYLI ALBÜM

Şok gazetesi, "Fatmagül'ün Suçu Ne" dizisinde çok konuşulan tecavüz sahnesinin ardından, "bazı girişimcilerin" Fatmagül'ün şişme bebeğini piyasaya sürüceğini iddia etti. Şişme haber yapmak konusunda kaygısızlığıyla bilinen Şok gazetesi, haberin doğru ya da sallama olmasını önemsizleştiren bir de alt başlık kullandı: **"İster tecavüz et, ister koynuna al."** Haberin devamı da gazetenin coşkusuyla uyumlu: "*Patentini almak için başvuruda bulunan girişimciler, Fatmagül'e benzeyen şişme bebekler üretip piyasaya sürecekler. Böylece isteyen Fatmagül'e tecavüz bile edebilecek!*"

BURDAYIZ, SENİ İZLİYORDUK. Facebook sayfasında, 12 Eylül referandumu için oyunun "hayır" olacağını yazan ve "*Madem 12 Eylül'le ilgili derdiniz vardı, 7 yıldır neredeydiniz?*" diye seslenen öğretmen açığa alındı.

ÇANTA, TELEFON, TİŞÖRT KESMİYOR KUZEY!.. BENİ TAMAMEN TAŞLA KAPLAMANI İSTİYORUM!.. KESMİYOR BENİ BU KADARCIK TİKİLİK! DAHA ÇOK İSTİYORUM DAHA ÇOK!..

HADİ ARKADAŞLAR, ONA İSTEDİĞİNDEN DAHA FAZLASINI VERELİM!

ATARLI! ATARLI! ATARLI!

GİDERLİ GİDERLİ

FİLİTLİ! FİLİTLİ!

Eu de toilet

FONDÖTEN

ŞURDA BİR KERVANSARAY VAR, YÜRÜ ORDA KALALIM!..

BENİ KERVANSARAYA GÖTÜRMEYECEKSİN UMARIM FERHAT! YOK MU BİR ARKADAŞININ EVİ FİLAN?

YOK KIZIM YOK AYARLAYAMADIM İŞTE... BİR TEK HALAMLAR VAR BU ŞEHİRDE TANIDIĞIM! NOOLCAK YA KERVANSARAYDA KALSAK! NOLCAK! NOLCAK!

GÜNDEN GÜNE SENDEN TİKSİNİYORUM FERHAT!

ak gerdim

BİR DAHA ŞEHİR DIŞINDAN İLİŞKİ KURMUYORUM LAN, YÜRÜYO GİBİ AMA ASLINDA YÜRÜMÜYO İL SINIRI DIŞINDA İLİŞKİ...

He-man'in abisi

ŞETİN

SİGARA İÇİYO MUSUN LAN SEN?

İÇMİYORUM ABİ

KÖTÜDEN BİŞEY KAPLANMAYKEN İÇME... İN, ÖYLE E.. KOKMASIN HAVAN, SONRA BABAM SIKAR BİZİ..!

ABİ İÇMİYORUM DİYORUM SANA, KÖTÜ BİŞEYLERİN SENDEN UZAKLIYOM, HAYRET BİŞEY YA..!

GÜZELİM!.. HADİ ŞİMDİ MUTFAKTAN İKİ MANDALİNA GETİR DE GELİM!

SİNA! SİNA!

NİYE BEN GETİRİYORUM YA, SEN GİDİP GETİR!

La git!

KAHSSS...

YAH! İLİŞKİ BİTİMİNDE YAZILAN DEVASA BOYUT, TAKİ MAİL DE SONUNDA GELDİ... UYAN ESKİ SEVGİLİM SU MAİLDEN SONRA HİÇ HIZI KESMEDEN DİREKT ROMAN YAZMAYA OTURSAN BELKİ DE TÜRK EDEBİYATI #ENİ KAZANACAKTI AMA KESİN VURUP KARAYI UYUYAKLARINDUR, UYU KERZİM UYU, ZİRA KADİFE CEMİŞTİ.. LERİN DÜNYASINDA ADAMI AFFETTİĞİNİZ SÜRÜ YAZANMALARINI İSTENMEM..

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

UMUT SARIKAYA

SESSİZ SİNEMA

D.RİLONG DRİLONG DİNG DONG

Pardon bayan, Edinburg'a nasıl gidebilirim acaba?

DRİLİNG DROLONG DRİNG DRONG

Edinburg'a diyorum... nasıl gidebilirim?

DRİLİNG DONG DRİLİNG

Ben yazıları hep kaçırıyorum.

SAZ!

Anamsın...

-FİN-

GUBİK GUBİK GUBİK GUBİK GUBİK

KOSKOCA NÜKLEER DENİZALTIYI BAHRİDİN SUDAN ÇIKAR ÇIKAMAZ GİDİP EVDE BÖREK DÖNEŞ Mİ DİYE SAATLERDİR BAKIYORSUN.. NE CESUS ADAMSIN KAPTAN...

GENİŞ DEVİRİM HİSLER İNSANIYIM...

BUKET NEDİR CANIM ALLAHAŞKINA SENİN DERDİN?.. GEÇ KARŞIMA KONUŞALIM, İKİ MEDENİ İNSAN GİBİ KONUŞALIM...

AYAKKABIYI YENİ ALDIĞI İÇİN İLK GÜN EVDE GİYEN BİRİYLE ASLA İLİŞKİ TARTIŞMAM.. ÇIKAR ŞUNLARI ORHAN, SİNİRİM BOZULUYOR.. ÇORABI, ÖDEYİM...

spor wear

PARTİMİZİN GENÇLİK KOLLARI GELDİ EFENDİM...

BÜTÜN SİYASİ PARTİLERİN GENÇLİK KOLLARI AYNI İNSANLARDAN MI OLUŞUYOR LAN... BEN BU TİPLERİN AYNISINI BAŞKA PARTİDE DE GÖRDÜM...

BÜTÜN PARTİLER GENÇLİK KOLLARINI AYNI BERBERDEN ALIYORUZ ABİ, NORMALDİR...

ALLAH ALLAH ÇOK SAÇMAYMIŞ... ŞİMDİ BUNLAR BENLE AYNI FİKİRDE Mİ?

EVET AYNI FİKİRDESİNİZ ABİ...

Partisi

BUGÜN GÖRÜŞMELİ MİYDİ GÖRÜŞMEMİZ AYDIN... NASIL, VAR MI ACİLİYET SEBEBİ?

YOK DOKTOR BEY, SADECE SİZİ GÖRMEK İSTİYORUM, TEŞEKKÜR EDERİM.

BANA DEĞİL ORHAN BEYE TEŞEKKÜR EDİN... ALÇIDA, BANDAJDA SAĞLAYAMADIĞIMIZ MÜKEMMEL KİPRİTSİZLİĞİ BİR TEK ORHAN BEYİN TAKIM ELBİSESİNDE SAĞLAYABİLDİK... BAKIN ORHAN BEY, BU HASTANIN BÜTÜN KEMİKLERİ KIRIKTI. BURAYA GELDİĞİNDE, İKİ GÜNDE MEMEN KAYNAMIŞ.

ORTOPEDİ SERVİSİ

DOĞRUDUR. BENİ DE ÇOK KEDİLER FAYDALANDIM BU HUSUSTAN...

TEŞEKKÜR EDERİM ORHAN BABA..!

BİR GÜN BURADAN ÇIKACAĞIM, HAYATTA BAŞARILAR DİLERİM...

EN SEVDİĞİM SANATÇILARDAN YUTUB SAYESİNDE TİKSİNDİM LAN!.. AL İŞTE YİNE SİK GİBİ BİR İFADE İLE DONDU KALDI...

YUTUB DOLANA KADAR SANATÇININ BU İFADESİ İLE DAKİKA LARCA BEKLEMEYİZ AMA TEZ DOL BE YUTUB, TEZ DOL NOLURSUN...

Broadcast yourself.

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İki Resim Arasındaki 7 Fark

HOLLANDA SINIFI ve PERU SINIFI

1. **Hollanda sınıfına sabah aydınlığı hakim olmasına rağmen, okulun sıkıcı havası hissedilmektedir...**
   Peru sınıfında akşam kasvetinin havası olmakla birlikte daha rahat ortam gibi görünmektedir...

2. **Hollanda sınıfının en asabi öğrencisi en sağdaki kız gibidir...**
   sınıfında, sağdan ikinci arkadaş, sinirli elektriğine sahiptir...

3. **Hollanda sınıfında kız ve erkek öğrenciler eşit sayıda ve karışık oturmuşlardır...**
   Peru sınıfında kız öğrenciler azınlıkta ve grup oluşturacak şekilde biraradadır...

4. **Hollanda sınıfı kafeye benzer...**
   Peru sınıfı kahvehaneye...

5. **Hollanda sınıfındaki kızın bandanası egemen kültür simgesi olduğu için normal karşılanır...**
   Peru sınıfındaki gençlerin başlığı üçüncü dünya simgesi olduğu için etnik sayılır...

6. **Hollanda sınıfının acarı ortalarda oturan minyon kıvırcık gibidir...**
   Peru sınıfının acarı en soldaki, ayaktaki öğrenci gibi görünmektedir...

7. **Hollanda sınıfında tişört fazladır...**
   Peru sınıfında eşofman...

(Geçen hafta Hollanda'daydım, kaldığım otelin balkonu bir okulun sınıfına bakıyordu... Sigara içmek için balkona çıkınca çocuklar el salladı, ben de salladım... Sonra "Bi saniye" yapıp, Uykusuz'un geçen hafta verdiği Fırat posterini gösterdim onlara... El salladılar, alkışladılar, coştular... İnşallah günün birinde Peru'yu görmek de kısmet olur...)

İNGİLİZ SINIFI ve BREZİLYA SINIFI

1. **İngiliz sınıfı, üniformalı...**
   Brezilya sınıfı, formalı...

2. **İngiliz sınıfının işgüzar öğrencisi, sağ arkada elinde kağıt tutan kız gibidir...**
   Brezilya sınıfının işgüzarı en önde, ortadaki eleman gibidir...

3. **İngiliz sınıfı genellikle yaramaz elektriği verir...**
   Brezilya sınıfı komple yaramaz elektriği verir...

4. **İngiliz sınıfının tek arap öğrencisi azınlıktadır...**
   Brezilya sınıfında siyah-beyaz eşitliği vardır...

5. **İngiliz sınıfında renk hakimiyeti vardır...**
   Brezilya sınıfı, ışık mekanıdır...

6. **İngiliz sınıfının ele avuca sığmazı ortada, ayaktaki arkadaşımız gibidir...**
   Brezilya sınıfının durdan sustan anlamazı en solda pencere önüne oturan kardeşimiz gibidir...

7. **İngiliz sınıfında "Bitse de gitsek" havası sezilir...**
   Brezilya sınıfı "Kafam zaten başka yerde" çağının ortamıdır...

(Bu arada, Amsterdam'da tanıştığım biri anlattı... Kızının ödevi için bir Budist rahibe gitmişler... Budist, reenkarnasyona inandığını söylemiş... Ve şöyle bir örnek vermiş: "Şu an zor durumda olan zenciler, önceki hayatlarında çok kötülük yapan insanlardı!" Anlatan kişi "Şaştım kaldım" dedi... Hakkaten Budist'in de yobazı oluyomuş lan!..)

vedatozdemiro@gmail.com

ama arkadaşlar iyidir

cihan kılıç

... HAFTAYA : "BÜYÜK HESAPLAŞMA"

Akşamsefası

melinfidan@ymail.com

İLİŞKİLERDE ÇARPIŞMA SAFHASI

"Kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Bir sorun çıktığında varoluşu belirginleşen insanlar vardır. Mutlaka başka yerlerde de yaşıyorlardır, ama ben onlara daha çok trafik ışıklarında rastlıyorum. Yayalara yeşil yandığı an, ilk hareketleri karşıya geçmek değil de, kıstıkları gözleriyle kural ihlal etmeye yatkın araçları tespit etmek oluyor. Böyle terbiyesiz bir araç bulduklarını an, sanki dünyanın bütün ihlallerini aynı anda faka basmış gibi bir öfkeyle, trafik lambasını işaret ederek sürücünün haddini bildiriyorlar. Kırmızının bilincindeki yoldaşlarından iki üç metre ilerde kalmış bu zavallı araç, onun o günkü haklılık duygusunu doyurmak için bulunmaz bir fırsat. Bu tip durumlarda, arabalı insan, modern insanlık tarihinde yürüyen insandan (piyade) daha üstün olmasına rağmen sesini çıkaramıyor (*sarı bir ırk olan taksiler hariç; onlar hem araçlı hem de piyade kuvvetlerden daha üstün*). Zaten bu öfkeli piyadeler karşısında bir arabalının yapılabileceği en mantıklı şey sessiz kalmak. Aksi takdirde, arabanın içinden tartışmaya çalışmak çok işlevsel olmayacağından (biliyorsunuz arada cam var) ya kafayı pencereden uzatmak (hiç hoş değil), ya da dışarı çıkmak (geçici piyade olmak) gerekiyor. Benim bu tür durumlar için araç sahiplerine tavsiyem, radyonun sesini biraz açmalarıdır. Haklılığına inanan öfkeli bir piyadenin sadece ağzının oynaması, ama sesinin duyulmaması arabalıyı cevap vermekten kurtaracaktır. Tam bu aşamada, el, 'pardon' anlamında kaldırılabilir. Çünkü haklıya hakkını teslim etmek öfkeyi kısa bir süre hapseder. Böylelikle haklı piyade, nihai amacı karşıya geçmek olduğu için söylene söylene geçip gidecektir (öfkenin geçmesi). Şimdi radyoyu kısıp gaza basma vakti. Çünkü araçta olduğunuza göre yetişeceğiniz bir yer var. Geç kalmanızı istemem.

"Kırmızı yanıyor!" dememe rağmen yeterli reaksiyon zamanını gösteremeyince, yaya geçidinin tam ortasında durduk. "Ayy! Görmemişim..." dedi sevgilim. (*Ay: Kadınların kısa bir süreliğine bu dünyadan ayrıldıklarını belirten minimal çığlık, erkek isterse bu çığlığı tersine çevirerek ("Ya! Görmezsin tabi!") simgesel bir zafer kazanabilir.*) Kadınlar tarafından çıkarılan bu minik ama güçlü ses, mutfakta (böcek), salonda (korku filmi), doğada (yine böcek)... mekân fark etmeksizin her zaman bir sıkıntının başlangıç selamı gibidir. Bu sesle birlikte kadın ve erkeğin kendilerine has kokuları ve dolayısıyla görev alanları belirginleşir. Sorun, diyelim ki bir böcekse, kadının ay'laması sonrası olay yerine 'noldu?' sesiyle intikal eden erkek, ağzında böceği küçümsediğini gösteren yılışık bir gülümseme ve sevgilisinin tezahüratları eşliğinde ("*Öldür onu! Öldür onu!*") hayvanın üzerine varacaktır. Böcek, erkek neslinin devamı için önemli bir besindir. Ama şimdi konumuz böcekler değil, insanlar. Sağ taraftan bir insan seli yaya geçidinin ortasında duran arabamıza doğru yaklaşmaya başladı. "Geliyorlar!" dedim. Aslında gazlayıp gidebilirdik ama bu tür ince ayarları yapamayacak kadar basireti bağlı bir ilişkimiz var. Alacağımız haklı tepkileri düşününce büyük bir sıkıntı kapladı içimi. Arabadan inip yayalarla birlikte karşıya geçmeyi düşündüm. Kitle iyice yaklaşmıştı. Yüzlerine baktım, yollarının önünde bir engelin bulunmasından pek etkilenmişe benzemiyorlardı. Geçişleri sakin oldu, sükünetlerini bozmadan önlerinde duran arabamızın etrafından dolanıp gittiler. Aldırmazlık konusunda, kendilerini temsil eden trafik lambasındaki organsız yeşil adam kadar başarılıydılar. Tam yeşil adamların geçiş törenini kazasız belasız atlattığımızı düşünürken, geçiş üstünlüğünü görünce uzaklardan koştuğunu tahmin ettiğim genç ve sinirli bir yeşil, arabayı kullanan sevgilime parmağıyla trafik lambasını göstererek öfkesini beyan etti. Derhal önüme baktım. Yanımdaki kadın, (artık ondan sevgilim diye bahsetmek istemiyorum), hem '*noldu bilader*' ve hem de '*sana ne*' anlamına gelebilecek bazı hareketler yaptı. "Yapma!" dedim. Adamın geçiş süresi boyunca mimik ve jestlerle kavga ettiler. Toplumsal algıya göre, kadının yanındaki erkek olarak, yeşil adama karşı benim de saldırganlık emareleri (*gelişmelere göre 'tamam kardeşim hadi'den 'yürü git lan!'a varan bir yelpazede*) göstermem gerekiyordu. Yapmadım. Arkadaki arabalar klakson çalmaya başlayınca, "Hadi gidelim," dedim.

Oysa ne güzel başlamıştı herşey, küçük arabamızla, küçük evimizden Pera müzesine gitmek üzere kültürel bir yolculuğa çıktığımızda çiçek gibi bir çifttik. İlişkilerinde kadını kopilot düzeyinde tutan erkeklerin aksine, araba kullanmayı ret ederek, görüntümüzü Avrupa standartlarına kadar taşımıştım. Oysa şimdi biraz önceki tartışma sonrası, mimikleri 'bilader' seviyesine gerilemiş, vitesi ensesinden tokatlayarak araba süren bir kadın vardı yanımda. Bir araç aniden önümüze çıkınca, "Öküüüz!" diye bağırdı. Kendi ihlallerinde sessiz ama başkalarının ihlalleri konusunda tam bir kuralcı olan taksicilere dönüşmüştü. Yüzüne baktım, tanınmaz haldeydi. 'Artık öpülmez bu,' diye düşündüm. "Önümüzdeki Opel'i kesin bir kadın kullanıyor," diyerek uzun uzun kornaya bastı. Sonra kenara çekilen Opel'i sollamak için vitesi tokatlayıp gaza yüklendi. Bütün bu hareketler yetmezmiş gibi, arabayı sollarken de eğilip şoförüne baktı. İnanamadım. "*Öndeki arabayı kullanan denyo nasıl biri?*" isimli daha çok taksicilerin oynadığı, büyük trafik oyununu oynamaya başlamıştı. Gittikçe sararıyordu. Bu tür hareketler için taksicileri hoş görmek mümkün; sonuçta onlar, aşağı yukarı bitkisel hayata benzeyen iş yaşamlarında ('debriyaj-gaz-fren'den oluşan 3 pedallı bir hayat) varlıklarını hatırlayabilmek için soldan yavaş giden kadın ya da çok yaşlı sürücülere ihtiyaç duyuyorlar. "Biraz sakin ol, kaza yapacaksın," dedim. "Gel sen kullan beğenmiyorsan!" dedi. Beğenmiyordum, ifademi biraz daha sertleştirdim: "Elini kolunu sallayıp durma, kimin napcağı belli olmaz." Bir kavgaya doğru ilerliyorduk. "Hiç bir şey olmaz," dedi. "Sen öyle san, araçların yüzde 8'inde silah var!" diyerek şiddeti artırdım. Atıyordum. "Ya git işine!" diyerek aynı anda kornaya asıldı. Bir 'öküz' daha canını sıkmıştı. "Sen bana dayak yedirmeden rahatlamayacaksın," dedim. Etkili bir cümleydi bence; hem potansiyel bir tehlikeye dikkat çekiyordum, hem de '*bir kavga falan olursa bir erkek olarak elbette ben muhatap olacağım hayatım*' anlamında kollayıcı ve erkeksi bir alt metin veriyordum. Sonrası ani bir fren, art arda tekrarlanan 'ay' sesleri ve önümüzdeki taksiden sinirle inen bir adam...

İlk şoku atlattıktan sonra ufak bir sevinç kapladı içimi. Haklılığımı kelimelerle anlatamamıştım ama işte şimdi somut olarak (tampon, far, çamurluk boyası) haklı çıkmıştım. ("*Ölsem de görseniz!*" *diyerek hayatını ortaya koyan annelerin yaşadığı şu dünyada, haklı çıkmak ve haddini bildirmek için bir arabayı gözden çıkarmam çok görülmemeli.*) İyice sararan sevgilim şokta gibiydi, "İyi misin?" diye sordum. "Senin yüzünden, dikkatimi dağıttın!" diye cevap verdi. Hatanın nerde olduğunu tam kestiremeyen her insan gibi suçunu üleştirmeye çalışıyordu. Sinirlendim ama bir şey demedim. Taksici arabadan indi. Arka tampona bakıp ellerini açarak durumu Allah'a bildirdikten (Hey Allah'ım yaa!) sonra hışımla bize doğru yürümeye başladı. Erkeğin zamanı gelmişti ve eğer dayak yiyebilirsem, sevgilime tam bir ders olacaktı.

budaci@gmail.com

Aksamsefasi

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Eskiden etrafımda "Erman dur yapma" diyen insanlar vardı. Suratımdaki kararlı ifadeden, kıpır kıpır hallerimden falan parayı yine ihtiyacım olmayan bir elektronik cihaza, ya da daha da anlamsız bir şeylere gömeceğimi anlarlardı. Sahaftaki plaklara bakışımdan pikap almayı planladığımı anlıyorlardı mesela. Kafamın içinde gibiydi i.neler. Pikap almak istiyordum, onun yanına amplikatör almak istiyordum, onun yanına filmlerde gördüğüm çok nadir blues kayıtlarını almak istiyordum. Premier marka mp3 playerımla sabahtan akşama metal karışık klasörü dinliyordum ama neden dinliyordum? Çünkü pikap yok, plak yok, amplikatör yok. Büyük ihtimalle aslında rafine zevklerim var ama gerekli teçhizat olmadığı için hala tam ekmek tavuk döner yiyip, siyah tişörtle gezen bir insanım. Gerçek müzik plaktan dinlenir. Sadece "caz tutkunu musun lan sen? Eheh. Olm caz tutkunu galiba bu..." diyerek vazgeçirdiler beni. Caz tutkunu burada eşcinsel anlamında kullanılmış tabii. Gerek caz tutkunlarından, gerek eşcinsellerden özür diliyorum. Ayıp onların ayıbı, benimle alakası yok. O zamanlar önümü kesiyorlar, kişisel gelişimimi engelliyorlar zannediyordum ama aslında fena bir insan olduğumu, "dur yapma" denilmezse daha da fena bir insana dönüşeceğimi benden önce görmüşlerdi.

Yıllar içinde bu insanlar dört bir yana dağıldı tabii. Hayat gayesiydi, eğitimdi derken hepsi bir tarafa gitti. Amerika'ya gidip akademisyen olanı da var, mühendis olup Sibirya'ya petrol rafinerisi kurmaya gideni de. Bir tanesi de Almanya'ya taşındı. Onun zaten saçı uzundu ve jiletle inceltilmiş top sakalı vardı. Yıllarca elemana bakıp bakıp "ulan bu bir şeye benziyor ama neye benziyor?" diye kendi kendimi yemiştim. Almanya'ya taşınıp oradaki akrabalarıyla çekildiği fotoğrafları feysbuka yükleyince taşlar yerine oturdu. O bir gizli almancıydı. Senelerce bir gizli almancıyla dostluk etmiştim. Pişman mıyım? Asla. Dünya tatlısı bir insan. Yine de garip hissediyor insan kendini.

Konuyla alakası yok kıp "bir şeye benziy düşünüyorum. Dav

Sonuç olarak etrafımda "yapma Erman, keriz olma" diyecek kimse kalmamıştı. Çalışmaya başladıktan sonra elime akmasa da damlar miktarda para da geçmeye başlamıştı. O noktadan sonra olaylar gelişmekte gecikmedi. Tam bir görgüsüz gibi gidip önce pikap aldım. İşten alayanlar bilirler, amplikatör, kolon falan almadan pikap almak; araba almadan araba tekerleği almaya benzer (bebek).

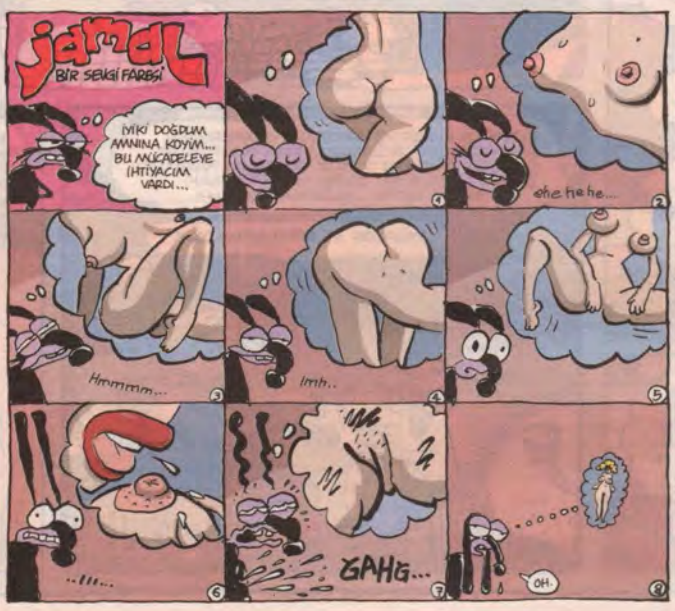
Aksamsefasi

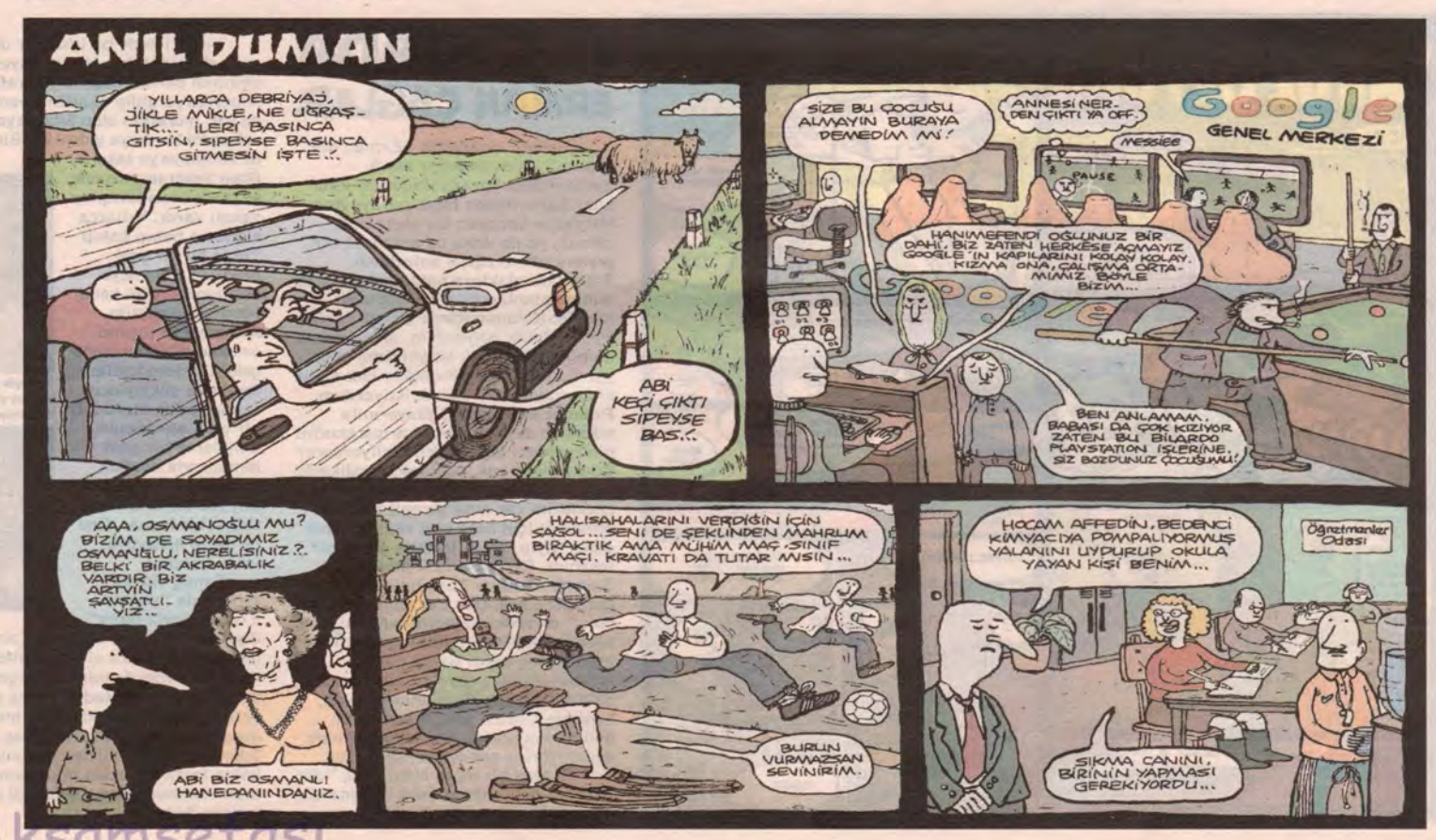

Aksamsefasi

Tabii bu benim evde cihazı çalıştırıp tablasını dönerken izlememe mani değildi. Diğer cihazları topladığım uzun ve sancılı süreci geçiyorum. Tüm ekipman bir araya gelip de ses çıkartabilecek bir düzenek oluşturduktan sonra pikabıma bir plak yerleştirdim (zaten bir tane plak vardı o da arkadaştan bir yerden Eagles – Hotel California albümü), koltuğuma oturdum ve kendimi müziğe bıraktım. Ve size bir şey söyleyeyim mi dostlar. Plaktan müzik dinlemek gerçekten inanılmaz bir keyif. Ayrıca ben yıllarca karışık playlist dinlediğim için albüm dinlemeye çalışırken çok sıkılıyorum. Zaten ben ya çalışırken ya da dışarıda yürürken falan müzik dinliyorum, oturup müzik dinlemeye çalışırken hayvan gibi boşluk hissine düşüyorum. Ayrıca Eagles da çok afedersiniz s.kim gibi bir grup. Eagles'ı çok seven insanlar varsa kusura bakmasınlar. Neticesinde plaktan müzik dinlemeye çalışmak benim için tam bir zulüm oldu. Ama ekipman inanılmaz, sesi ancak ikiye kadar falan açabiliyoruz, üçe çıkartınca komşular rahatsız oluyor. Baslar falan.

iki gündür mutfağa ba-
na neyebenziyor?" diye
tine benziyor...

Şimdi atıl kalmasın diye sistemi bilgisayara bağladım, ordan yine mp3 çaldırıyorum. Metalikakilemol albümü. Ama artık evde pikap olduğu için dışarıda bir yerde plak gördüğümde hemen yanında bitiyorum. Önce bir süre etrafında dolaşıyorum, sonra elime alıp inceliyorum, fiyatına falan bakıyorum. Çünkü etrafımda "Erman yapma, keriz olma" diyecek bir insan yok. Hele ki dükkan sahibi yanıma gelip "ooo çok güzel kayıttır bak" falan derse iyice kafam gidiyor. "Kayıt he mi?" diye seviniyorum. Gerçi yine tutuyorum kendimi çünkü plak işi şöyle: satılacak gibi plakların fiyatları fantastik, ilginç gibi plakların fiyatları fahiş, komik unsuru olabilecek plakların (kapağı falan) fiyatları yüksek, satılmayacak gibi plakların fiyatları uygun. O yüzden geçen gün eve elimde fransızca çocuk şarkıları plağıyla geldim. Çünkü etrafımda bana "yapma Erman" diyecek insan yok.

groagh@gmail.com

Aksamsetasi

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SÖN...

YİĞİT ÖZGÜR

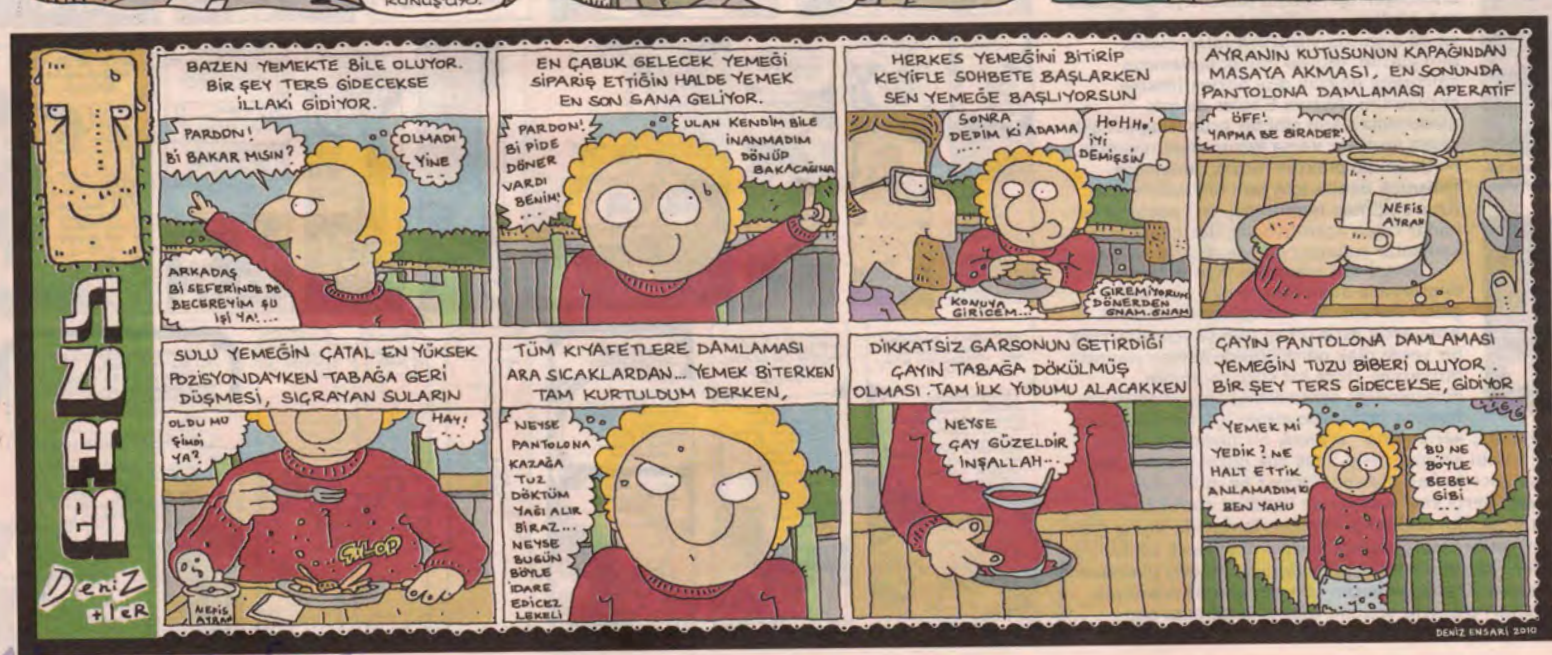

densari@hotmail.com
Aksamsefasi

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

■ Kabineden bildiren sıkıcı Ankara muhabiri gibi oldum ama ben sıkıldım, kabine sıkılmadı. Milletin ağzı torba değil ama bakanların ağzı 3D ev eğlence sistemi maşallah, 7.1 komple surround. Gün geçmiyor ki bir bakanımız beyanatıyla gönüllerde taht kurmasın. Enerji bakanı Taner Yıldız, Çinçin mahallesindeki Harput kıraathanesinden çıkarken veya okeye dönerken yaptığı açıklamada: "Hidroelektrik santrallerine karşı çıkanlar elektrik kullanmasın" buyurmuşlar. Gerçi açıklamanın yapıldığı yerle ilgili bir bilgim yok ama niteliği kahvede maç seyrederken duyulan tekerlemelere benzediği için bana öyle geldi. Önce kızdım ama sonra sayıyla kendime geldim ve bir kez daha kabinemizin ne şahane arkadaşlardan kurulu olduğuna şaşarak durdum. Sonra saygıyla toprağa oturdum. Bu anda ne düşmek dalgalara ne kavga, ne hürriyet, ne karım; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve ben bahtiyarım.

■ Bence de Hidroelektrik santrallerine karşı çıkanlar elektrik kullanmamalılar. Bununla da kalmamalı. Efemçukuru'nda, Bergama'da falan altın madenine karşı çıkanlar da altın takmamalı. Takmamakla kalmamalı, bugüne dek düğünlerde nişanlarda taktıkları yarım, çeyrek, tam cinsinden altınları da taktıkları yerlerden toplamalılar. Cep telefonu, bilgisayar gibi elektronik aletlerde de eser miktarda altın olduğu için bu çevreci tipler, bu aletleri de bırakmalı, ağızlarında altın diş varsa kerpetenle sökülmelidir.

■ Nükleer santrallere karşı çıkanlar da elektrik ve su kullanmamalı, Atom Karınca'yı izlememeli, büfelerden adı atom olan içecekleri tüketmemelidir. Aynı şekilde Nuclear Assault grubunu dinlemek de bu kişilere men edilmelidir. Gerçi Nuclear Assault dinleyen kaç kişi kaldık, bir ben bir Oky bir de bebek. (Yazının burasında Nuclear Assault'tan Critical Mass'i dinledim de, 80'lerden geleceği görmüş abiler.)

■ Bu nükleer enerji karşıtlarının Marvel çizgi romanları okuması da engellenmeli. Nükleer örümcek tarafından ısırılıp Örümcek Adam, radyasyonla yeşil dev olanları okurken iyi, ülkeye bu imkânları sunmak üzere nükleer getirilince kötü öyle mi? Yok öyle yağma. Yarından tezi yok, bunların evinde ne Örümcek Adam ne Hulk görmeyeceğiz.

■ Rüzgâr enerjisi diyenler duyuyorum. Sabah akşam rüzgâr enerjisi dilenen gafillerin Don Kişot okumaları yasaklanmalıdır. Madem çok seviyorsun yeli, değirmenini; yel değirmeninin en büyük muarızının hikâyesini de okuyamazın arkadaş. Değil mi sayın Taner, sayın Yıldız. Bu arada hakikatten yıldız gibi parladınız.

■ Peki ya antik kent, kuntik kent diye baraj yapımına karşı çıkanlar? Onlar da su içmesinler arkadaş. Yağmurdan yağmura ağızlarını açıp beklesinler.

■ Yetmiyormuş gibi orman arazilerinin yerine yol, baraj ve toplu konut yapılmasına karşı çıkan ipsiz sapsızlar var. Bu muhteremler de evlerini bıraksınlar, bir daha arabaya binenin bacakları kırılsın, Belgrad ormanında yaşasınlar. Hatta Belgrad'a gitsinler. Orman kesilirken cav cav eden, yolu da kullanmasın! Gitsinler ilkel komünal düzen kursunlar. Adidas da giymesinler, ağaç kabuğu yesinler.

■ Haftanın diğer surround siyasetçisi Egemen Bağış, AB stratejimiz için yeni sloganı açıkladı: "Avrupa sıkı dur! Türkiye gelip seni kurtaracak!" Sloganı duyan Alexis'inden Martinez'ine bütün Avrupalıların rahat bir nefes aldığına eminim. Gerçi Hans'ın "Türkiye serin gel! Biz burada iyiyiz" falan demesi mümkün ama olsun. Şimdiden zalimlerin ekonomik diktatörlüğü altında inleyen Avrupa halkları bayram etmiştir. Hans ve AB kompradorları kılçıklık yapmasın. Ama öyle tek sloganla olmaz. Başka sloganlar da lazım.

1. Titre Avrupa, Kurtarıcın geliyor (titre oligarşi ritminde)
2. First we take Wienna, than we take Berlin (slow)
3. Avrupa görmüş insanlarsınız, bizi de görün.

■ Hmm. Düşündüm de, hiçbiri "Avrupa sıkı dur! Türkiye gelip seni kurtaracak!" kadar saçma değil. İnsan uğraşsa yapamıyor.

■ Toplumsal barış konusunda ne zaman umutlansam tam tersi oluyor. Yine umutlanır gibiyken İbrahim Tatlıses'in Barış Türküsünü dinledim ve umudum söndü. En son umutlandığımda da Mahsun Kırmızıgül, "Kardeşlik Türküsü" yapmıştı, sanırım beste ve sözlerin sakaletinden ülke birbirine girdi. Şimdi korkarım aynı şey yine olacak zira bir beste ve söz sakaleti daha dünyaya gelmiş. Bu arada sakalet kelimesi TDK'da niye yok?

■ Şarkılarda politik mesaja karşı değilim. Ama "hepimiz kardeşiz bu kavga ne diye?" şeklinde soru soranın vakit kaybetmeden "oh bebek" şarkılarına dönmesi gerekir. Sen daha kavganın niye koptuğunu anlamamış, tarafların neden çatıştığını çözememişsin; senin neyine be adam mesaj vermek?

■ "Kollarında üç yuvarlaklı sarı bant bulunan ve beyaz baston taşıyan yayayı trafik yolunda gören sürücü ne yapmalıdır?"
a) Selektör yapıp dikkatini çekmelidir
b) Yayayı korkutmadan yanından hızla geçmelidir
c) Korna çalmalıdır
d) Durmalıdır
Yukarıdaki soru ve şıkları ehliyet sınavın sorularından. Şimdi soruyorum, böyle bir sınavda kopya çekilir mi? Ali Ağaoğlu'na sorduk "çekilir mi dediler, çekilir dedim, çekilecek" dedi.

■ Ersin geçen anlattı ya; çalışırken radyo tiyatrosu dinliyoruz. Bu tiyatroların yazarı olarak nedense genellikle Alfred Hitchcock'u gösteriyorlar. Oyunu dinlemeye başlıyoruz, kahramanlar "kuruyemişçiye" gitmekten bahsediyorlar. Hayır, öyküler Alfred abimizin yazamayacağı kadar kötü de, dünyada herhalde sadece ülkemize has olan kuruyemişçilik müessesesinin Londra'nın has çocuğu Hitchcock'un yazdığı oyunda ne işi var allah aşkına?

■ Kadir Topbaş'a sözüm yok ama İstiklal Caddesinde normalin iki katı yüksekliğinde alışveriş merkezi ve otel yapımına izin veren mimarın diplomasında hangi profesörün imzası varsa çıksın ortaya! İki çift lafım olacak!

Aksamsefasi

Sandık-içi

ERSİN KARABULUT

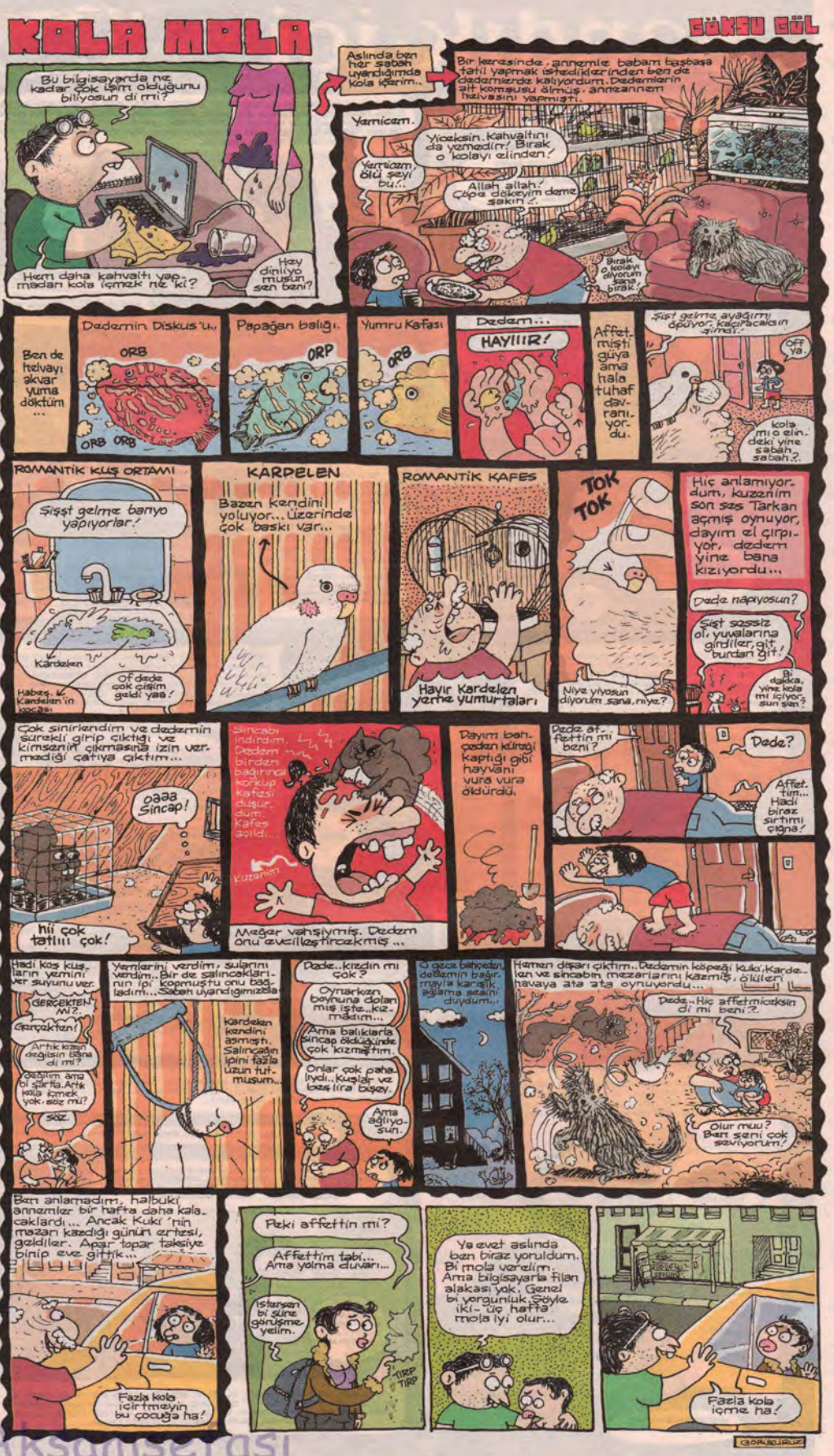

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bar açmak için zannedersem önce bir yerden bir **Trainspotting afişi** edinmek lazım.

æ Bir soğuyup bir ısınan otel duşudur turnelerde anamı s.ken.

æ Özlem'im son bir senedir feci bir şekilde uzaya merak sardı. Uzayla ilgili kitaplar okuyor falan. Kocaman kocaman kitaplar ama bunlar. Uzayla ilgili belgeselleri asla kaçırmıyor. Uzayla ilgili filmlerin hastası. Uzaya bakmayı çok seviyor. Uzay olsun yeter ki. Yine öyle bir akşam balkonda melül melül uzaya bakarken, dedim **ben şu Özlem'ime bir teleskop alayım en iyisi. Çok sevinir zahir. Şöyle iyisinden.** Doğum günü hediyesi olarak aldım, deli sevindi. Bugüne kadarki bütün başarısız doğum günü hediye almalarımın hepsi bir anda telafi oldu. O gün bu gündür her akşam her açık havada uzaya bakıyor. Zannedersiniz bugüne kadar uzaysızlıktan ölmüş. Ay'a ayrı bir sempatisi var. **İstanbul'dan o kadar güzel gözükmüyor** diye Bozcaada'lara mı gitmedik. **Ay'ın saati gelecek** diye Bozcaada'larda gecenin ikilerini mi beklemedik. Bana sorarsan aynı ay, bir rengi değişik oluyor. Ha süper mi, süper. Öte bir şey. Hele kırmızı olduğunda akıl alıyor. Ben zaten hobisi olan insanı ayrı severken hobisi olan bir Özlem'imi,.. neyse, geçenlerde kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Aylardan beri teleskopu iyi saklamıştım kendisinden fakat bu defa unutayazdığımdan salonun ortasında devasa teleskopu görmesiyle, **bu taleskop ne lan, yoksa karıları mı rontluyorsun** demesi bir oldu. Ve o anda o özel bir anlam yüklediğimiz o narin teleskop, şirkin pis bir taleskop'a dönüştü gözümün önünde. **Taleskop** evet, **aşortman** gibi. Artık başka bir baharatı var. Yine s.ktin attın kuzenim bir güzelliği daha. Ayrıca burası Miami mi lan, hangi karıyı gözetleyeceğim. Cam silen teyzeyi mi gözetleyeceğim. Evlerden ırak olsun. Dağlar taşlar kuru ağaçlar ve uçuşan kuşlar. Bir de korsan visidi getirmiş izleyelim diye. **Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak**.

æ Bu yaz yaptığım Karadeniz bisiklet turumda Trabzon Çarşıbaşı'nda yağmura yakalanınca bir amcaya **bu yağmur ne kadar sürer** diye sordum, çünkü her zaman bilenine sormak lazım, her yerin yağmuru karakteristiktir, mesela Muğla'da yağmur başladığında **bu yağmur yedi gün yağar** diyebiliyor bir Muğlalı, Karadenizli amcadan aldığım cevaba bakın; **olur beş gün yağar, olur hiç yağmaz**. Dedim **çok teşekkür ederim, çok aydınlatıcı oldu bu**. Öyle yola devam ettim, bir saat sonra da yağmur durdu zaten.

æ **Big Babol**'un yeni çıktığı günleri çok özlüyorum.

æ Denizli'de Denizli Horozu görmeye hayvanat bahçesine gittiğime inanamıyorum.

æ Aşk'ı Memnu'da **Adnan Bey Matmazel'i ne zaman Madam yapacak acaba** diye hep heyecanla bekledim ama olmadı ya bir türlü o. Beni Aşk-ı Memnu'ya bağlayan tek şeydi halbuki bu yabanıl ihtimal.

æ **Toygar Işıklı** tam **Hügo**'ymuş.

æ **Direkt**'e **direktman** diyende bir sinsilik var. Bir kolpacılık var.

æ Televizyon koltuğu ile cinsellikteki domalma pozisyonu aynı şey. Her ikisinde de sizi s.ken şeye tam bir teslimiyet söz konusu. Böyle de sert tespit yaparım yalnız. Hiç beklemezken.

æ Nedenini bilmediğin bir şekilde, misal Sebastian'da bir .rosbu çocukluğu seziyorsun ya, (Türkçe isim kullanmamak, başıma bela almak istememek, alınganlık kol gezmek), bir şey söyleyeyim mi, ben senin yanındayım. Varsın senin için **fesat** desinler, varsın **senin için kötü birader** desinler, **olur mu lan, Sebastian süper bir insan bir kere** desinler, **kıskanıyor musun lan yoksa sen Sebastian'ı** desinler, ben senin yanındayım. Varsın seni buzluk yerine koysunlar, ben senin yanındayım. Bence de Sebastian .rosbu çocuğu. Ben sonuna kadar, senin yanındayım.

æ Yanarım yanarım, **off the record** hayat yaşayan'a yanarım.

æ Kapı kilitleri kapıların çok mu kenarında ne. İnsanın böyle kapı kenarına eli falan çarpıyor. Bir kapı kilitleyeceğim diye. Bence insanlık onuruna ters bir durum bu. Şunu bir on santim daha içeri alın .mına koyiim. Belki benim ellerim tombik. Hayret bir hadise yani.

æ Rahat rahat osurma yaşı sanırım onyedi. Onyedi'ye kadar bir sıkılıyorsun, bir çekiniyorsun. Onyedi'den sonra s.kmişim anasını diye ver ediyorsun osuruğu.

æ Beykoz'da bir dükkanda, **Ayakkabı Alana Pantalon Bedava**. Hem de pantalon. Haberiniz olsun.

æ Yanlış: **Kötü adam rollerinde o kadar başarılıydı ki semt pazarında halk linç etti.**

Doğrusu: **Halk zırcahil**.

æ Yazarlar Futbol Takımı olarak bundan üç ay öncesine kadar Macaristan'a turnuvaya gitme durumumuz vardı. Takımdan sadece altı kişi gidecekti. Beş kişi netleşti, altıncıya kimse yanaşmıyor. Yani herkes gitmek istiyor ama hani ayıp olmasın diyerekten. Son saniye ben dahil oldum derken kalecimiz üstad çizer Ender Özkahraman'ın kendini hatırlatmasıyla altıncı kişi Ender ağabey oldu. Daha sonra turnuva iptal oldu. Akabinde Yazarlar Futbol Takımı mail grubundan Ender ağabeyin yazdığı mailde dev kahkaha attım. **Alpay'cığım keşke benim yerime sen gidemeseymişsin Macaristan'a.**

æ Sevgilerimle.

Stand-Up (YENİ OYUN)

30 Ekim Cumartesi / **Gemlik** Kafe Cafe / Saat: 21.00 / bilgi: 0505 802 69 18
31 Ekim Pazar / **Çanakkale** Promil / Saat: 21.00 / bilgi: 0286 213 96 38
1 Kasım Pazartesi / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 224 44 54
2 Kasım Salı / **Eskişehir** Up and Down / Saat: 21.00 / bilgi: 0222 230 33 36
Her Perşembe / **Talisim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

twitter.com/alpayalpay
www.alpayerdem.com
alpayalpay@gmail.com

Akşamsefası

Çarpışma

İpek & Burak

Yazan Çizen OKY

Aksamsetasi

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n·

İş Maceraları 06 'FestFuud', önümüzdeki günlere kaldı. "Bi gaste patronunun zengin oğlunun açtığı uçuk-kaçık festfud restoranındaki, Hamerikan usulü fecii az pişmiş kanlı biftekler.den, ve mankenlere verilen özel tıkınırıa partilerinden" bahsedecektim iştahla! Fekat bi yandan da, geçen gün izlediğim bi İran filmindeki nefis Heavy Metal ve Punk müziklerden söz etmek istiyorum âcilen! Fekat, hepsinin öncesinde:

Taşınmak! İnsanı aynı anda hem hüzne hem neşeye bulayıp, manyak duygular içinde bırakan delice bi aktivite! "Kıpır kıpır" olmanın, fiziksel gerçek karşılığı! Herşey harekete geçiyo, sahip olunan tüm atomlar yer değiştiriyo. Vücut gidiyo başka bi yere, masa gidiyo aynı anda, Cd'ler gidiyo, silgi gidiyo. "Neyim vardı burada başka" diye etrafına bakınıyor insan, onları da kapıp alıyor yanına. Değersiz olanlar, geride kalabilir. Şu basit, gıcık dolap meselâ. İhtiyacım yok artık ona, yeni yaşamımda! İHTİYACIM YOK SANA! Anlıyo musun!? İstemiyom SENİ! Kal burda ve ağla. Salakh dolap!. (Bilader, bi dakka.) Buyrun? (Bu dolap senin mi!?) E-evet. Yeni tuttuğum evde lazım olmıycak. O yüzden bırakıyom onu. (Ulen ben de senin çıktığın evin, yeni kiracısıyım hıyar! Bu iğrenç tahta yığınını gtüme mi sokucam. Al götür yanında! Süper, boydan boya raflı vitrinim var benim. Sadaka mı bırakıyosun, çöp gibi. (Annadım da, bağırmanıza gerek yoktu.) Anladıysan, hadi al dolabını, yürü! (Gel dolaph. Dolaap, gel diyorum! Bak ağbi kızıyo ama. Dolaap!.) Aazına zçmış duvarların. Şu renge bak! Bok rengi gibi. Kahverengiye boyanır mı koca salon duvarı.. Evet, ne var yine! (Son kez bakıyom da içeri. Eski hayatımdan bişii kalmasın diye! Yeni bi hayata başlıycam akşama çünkü. Artık burası, komple eski. Ayy, nası kokuyo. Eski ya çünkü, dii mi! (Nasıl eski hayvanoğlu hayvan! Biz eşek miyiz. Şu anda da benim Yeni hayatım başlıyo burada! Bak bakalım şu Hikeya'dan aldığım boydan boya, cilalı vitrine? Eski mi bu! Senin iğrenç sunta dolabından kat be kat harika! Sittir git şindi hadi, güya yeni hayatına!) Fekat, siz benim kafamı çok karıştırıyosunuz. Bi taşınma zevki tattırmadınız şurada yani! (Yerde, anı kırıntıları felan var hep. Onları da süpür süpürgeyle, öyle git!) Anı kırıntısı diil onnarya, ne biçim romantiksiniz siz de! Çekirdek kabuu! Süpürdüm ama, bazıları takılıyo halıflekse, gelmiyo. Buyrun, bu depozitom! Emlakçı size vermemi söyledi. Siz de peşinotoyu bana vericekmişsiniz! Bu işler parayla hep işte. Altı aylık komisyonitoyu ödedim dün yeni hayatıma! Siz kaç sterlin verdiniz buraya ağbi!?

KORE filmleri'nin verdiği o nefis sinema lezzeti gibi; birçok İran filmi de çok güçlü duygular ve harika bi seyir-keyfi yaşatmakta insana. "Children of Heaven" ve "Baran"dan sonra filan, bu kez de "No One Knows About Persian Cats"den haberdar oldum bi şekilde. Müzik keyfine de doyduk bu arada, sinemanın yanında. O diyarların zengin müzik kültüründen az da olsa haberdardım ama, oldukça zor şartlar altında çalıp söylediklerini (sebebi çok belli olsa da!) bu kadar etkileyici örneklerle görmemiştim. Bahman Ghobadi'nin yarı-belgesel filminde gerçekten manyak şarkılar var! Ve şu söyleyeceğimi hangi müzik tekniğiyle bağdaştırır, veya ne tür bir fonetik ilişki kurarsınız bilmiyorum ama: İngilizce'den sonra bolca Farsça, ilaç gibi geldi! Hem de çatır çatır Rock! Ahırda, sıçan ineklerin arasında çalıyor çocuklar, gizli ev konserlerinde takılıyorlar. Yokluğun ve zorluğun, hayâlgücü ve iradeyi inadına tetiklemesi gerçeği, bir kez daha net şekilde anlaşılmakta. Katlanılan mecburiyetler ve sert yasaklar; garip, acı bi lezzet vermiş yaşantılara. Bu arada türban, "siyasi bi simge" olma işlevini yıllar önce hızlı bi süreçle bi anda bitirip, "siyasi bi zorunluluk" haline de çoktan gelmiş elbet: Filmde birçok klip karesinde, o hızlı sürecin travması sorgulanmakta zekice. Ööuuh, müziğe de siyaseti bulaştırdın ne güzel! İyidir iyi. Makarnanın üstündeki salçalı nefis sos gibi. Kuru kuruya ne müzik gider, ne edebiyat, ne de sinema! Ara sıra bulaştırmak, lekelemek lazım! Şindi de, spora siyaset bulaştırıyım azcık: Ne oldu şu dünya basketbol ikinciliğimiz hakkaten!? Deli bayramı gibi, unutuldu hemen. "Dünyada reklâmımız" olacağı için, her türlü abukluk kâbul görmüştü. Kadroda olmayan, yani oynamayan sporculara bile para dağıtılmış! Fırsattan istifade, arada (samimi gülümsediğine inandırılmış, fekat görülebilecek en şeytanca reklam bakışlarına sahip) kurnaz müteahhitler de türedi!. Uh, iyi bulaştırdım, sıvadım güzel. Biraz da tiyatroya siyaset bulaştırıyım, sonra magazin gasteciliğine mimari bulaştırıcam! Ardından vaktim kalırsa otomotiv sektörüne abajurculuk felan bulaştırırım! Adama bak ama, dii mi? Sanki, reçelin üstüne sucuk konup yenmez, iğrenç olur öyle der gibi, ikide bir "Spora siyaset bulaştırılıyo"muş! Kendileri ve cemaatleri tüm varlıklarını bu siyaset denen güce borçlu oldukları halde, başkalarına yasak edecekler nerdeyse! Tamam, yeterince bulaştırdım. Rock ve Blues müziğinden nereye geldik. Uluslararası zoraki adı "No One Knows About Persian Cats" olan bu belgeselimsi'yi, bi şekilde edinip izleyin, ve en çok dinneyin ama!

3D: İkibuçuk gün uğraşıp, mizah dergiciliği tarihimizdeki (ilkini Leman'da yapmıştım) ikinci '3-Boyutlu Karikatür'ü çizdim; ne dergiden ilgi gösterdiler (cücük gibi küçücük basılmış!) ne de okuyucu herhangi bi yorum getirdi! Siterim böyle işi, manyak mıyım, yapmam bi daha. Stereoscopic denilen 3D tekniğini uygulayarak, cillop gibi "derinlikli resim" çizdim çatır çatır! Bi çok insan "şaşı bak şaşır" denilen yöntemle odaklama yapamıyorsa, meraklı azınlığın kabahati ne! Zaten, saman kağıda basılan bi mizah dergisinde de, ancak bu teknikle 3D resim çizilebilir! "Anaglyph" yöntemde, her kareyi farklı renk filtresiyle örtüp, iki karikatür karesini, tek resim haline getirmek mümkündür. Ama bu tek kareli 3D resim, kötü kağıtta çamur gibi, soluk gözükür; ayrıca da bakılabilmesi için derginin şu karton gözlüklerden vermesi icap eder. Halbuki bedavaya, çıplak gözle bakılacak 3-boyutlu karikatür yapmıştık işte. Mundar oldu gitti. Neyse, benim özel bi hobim ve ilgi alanım olduğu için, fazla da artistik yapmıyım şindi. Meraklıları, "metinfidan@ymail.com" adresine isteklerini belirtirlerse, 3D'nin büyük ve temiz bir jpeg resmi kopyasını gönderirim.

Semşiyes! (Herhalde, bu kişisel bi rekor.) Geçen seneki şemsiyemi bu sene de yanımda bulunduramadığım için, elbette ki bundan bi utanç duymuyorum! O, pek normal, mevsimlik bir kaybediş! Otobüslerde felan en çok unutulan eşya ünvanına sahip Şemsiye'ye yakışan, insâni, küçük tatlı unutuşlar da var. Fekat, geçen günkü neydi Allahım!? Altgeçitteki bi çocuktan 10 liraya aldığım büyük erkek şemsiyesini, o günkü Kadıköy gezintimde, anlarda dokuz kere filan unuttum! Bu sayı, şuna tekabül ediyor: Akşama dek, girdiğim oturduğum her yerde kalkarken şemsiyemi unuttum! Hıçhirinde şemsiyemle çıkmadım dışarıya! Sıcak ayçöreği yapan fırına girip oturdum, orda unuttum; çizgi romancıya girdim, orda unuttum; postaneye girdim unuttum! Büfenin önünde unuttum! Su faturasını yatırırken unuttum. "Şemsiyemi kolayca unutabildiğimi" de unutup, bi sonraki yerde dikkatli olmuyordum heralde. Fecii saçma bi gündü. Her sokağı iki kere yürüdüm: Çık, yürü. Dön, al, yürü. Alma anları ilginçti gerçi: Üç tanesinde, ordaki bi görevli arkadaş gülümseyerek uzattı. İki-üç tanesinde duvarda felan bi yere asmışlardı. İki tanesinde ise (en nefis olanları) kimseye bişiy demeden, kimsecikler de bana bişiy demeden, az önce oturduğum masaya yürüdüm, orda o anda oturan kadın ve adam bile bişey demeden, iskemlenin kenarına uzandım, aynı pozisyonunda beni bekleyen şemsiyemi aldım, gene kimse bişiy demeden yürüyüp çıktım. Sanki hiç yaşanmamış gibi! Peki, ne deseler beğenirsiniz? Pardon, ne deseler beğenirdim yani? "Amma unutkan salaksın lan manyak" deseler, beğenmezdim herhal. Hmm? Şey deseler beğenirdim bak: "Aslında hazır doğranmış donmuş patates berbat bişey ağbi! Pazardan alıp doğramak lazım kilo kilo!." Bunu pek beğenirdim, ve şemsiyemi gene orda unutup hemen lafa dalardım!

Aksamsefasi

YILMAZ ASLANTÜRK **OTİSABİ 4** "Kayıtdışı hatıralar"
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

ÇİZGİLİ PİJAMA
FIRAT YAŞA
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
İMZA GÜNÜ
7 KASIM PAZAR
14:00 - 17:00

30 EKİM - 7 KASIM ARASI
29. İSTANBUL KİTAP FUARI'NDA
2. SALON'DAYIZ, HEPİNİZİ BEKLERİZ!

UYKUSUZ
TAM KADRO İMZA GÜNÜ!
6 KASIM CUMARTESİ
14:00-18:00

TÜYAP
www.tuyap.com.tr

İSTANBUL'U YAZMAK

TÜRKİYE YAYINCILAR BİRLİĞİ

YİRMİ DOKUZUNCU İSTANBUL

KİTAP FUARI

ULUSLARARASI
SALON 5
30 Ekim - 2 Kasım 2010

ONUR KONUĞU
BOOKS FROMSPAIN
İSPANYA'DAN KİTAPLAR
GUEST OF HONOR
29. İSTANBUL KİTAP FUARI
29th ISTANBUL BOOK FAIR

30 EKİM - 7 KASIM 2010

www.istanbulkitapfuari.com

TÜYAP TÜM FUARCILIK YAPIM A.Ş. / FUAR ALANI VE MERKEZ OFİS
www.tuyap.com.tr
Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi 34522, Büyükçekmece / İstanbul Tel: 0212 867 11 00 - 867 12 00 Faks: 0212 886 66 98
E-posta : Yurtiçi Satış: yurticisatis@tuyap.com.tr Yurtdışı Satış: sales@tuyap.com.tr Reklam Satış: reklam@tuyap.com.tr Yurtdışı Fuarlar: tuyapoperasyon@tuyap.com.tr
Proje Tahsisleri: tahsis@tuyap.com.tr Fuar Alanı: fuaralani@tuyap.com.tr Teknik Hizmetler: teknikhizmetler@tuyap.com.tr

TÜYAP İstanbul
Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi
Büyükçekmece, İstanbul, Türkiye

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) İZNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR.

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi I 28 Ekim 2010 I Sayı: 165
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Fotoğraf:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (cagla[redacted]@uykusuzdergi.com) [redacted] Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Basım: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Aksamsefasi

Aksamsefasi

4 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2010/45 No: 166
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in daha önce yaptığı, "Yeni yıla yeni vergilerle girilmeyecek" açıklamasına rağmen alkollü içkilerdeki Özel Tüketim Vergisi'ne yüzde 30'luk rekor zam yapıldı. Bakan Şimşek, gazetecilerin bu açıklamayı hatırlatması üzerine gülerek, "Ben, yeni yıla zamlarla girmeyeceğimizi söylemiştim. O nedenle bu düzenlemeyi erken yaptık," açıklamasında bulundu. Ertesi gün, Bakan'dan zammı açıklayan ilginç bir savunma daha geldi: **"Bizim için gelir değil, vatandaşın sağlığı önemli."**

Akşamsefası

YERALTI ÖYKÜLERİ

"kocakarım"

ERSİN KARABULUT

DEVAMI 8. SAYFADA

UYKUSUZ

Emniyet Genel Müdürlüğü, polis olabilmek için en az 70 IQ seviyesi şartı getirdi.

BİŞEYLER OLDUM OİSTAMAM MELİH

FIRAT BUDAĞI

Kendisini sınırlayan yasaları anında değiştiren AKP, şimdi de "görevi kötüye kullanma" suçunun cezasını indirmeyi öngören bir teklifi Meclis'e getirdi. Bu konuyu, görevini bol bol kötüye kullanan Melih Gökçek'le AKP milletvekili Burhan Kuzu arasında, geçen yıl açığa çıkan bir telefon görüşmesinden hatırlıyoruz. Konuşmanın sonunda Melih Gökçek, şöyle seslenmişti Burhan Kuzu'ya: **"Abi bir zahmet abi ya. Bir fitilleyeyim de 3 yıldan 6 aya indirelim bunu."**

FİTİLİ KÖTÜYE KULLANMAKTAN BEŞ YIL CEZASINA, BU CEZANIN PARA CEZASINA ÇEVRİLMESİNE, PARA CEZASININ KUŞA ÇEVRİLMESİNE, KUŞUN DA FİTİLLENMESİNE KARAR VERİLDİ...

OH..

ÖNCE BİZ İZLEYELİM

G.TÜ GÖRÜLÜKTÜ...

Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü'nün, giriş ve çıkışlarında güvenlik kameraları bulunan Ankara Atatürk Kültür Merkezi'nde, dansçıların provalarını yaptığı salona da ses kayıt sistemli kameralar yerleştirdiği ortaya çıktı. Bakanlık, durumu protesto eden dansçılara kameraların güvenlik amacıyla konulduğu cevabını verdi.

Aksunsefası

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, yapılan alkol zammı sonrası yaptığı açıklamada, "Bizim için gelir değil, vatandaşın sağlığı önemli" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

• Röportaj sırasında Rasim Ozan Kütahyalı'ya bacağını uzatan ve yazarın göğüs kıllarını elleyen Helin Avşar'a Bursa Kükürtlü Lions Kulübü tarafından "en iyi röportaj" ödülü verileli **1 yıl**...

• Van'ın Çavuştepe Köyü sakinleri, ABD'nin 44. başkanı seçilen Obama için 44 kurban kesip, davul zurna eşliğinde halaylar çektikten sonra kestikleri kurbanın kanını posterdeki Obama'nın alnına süreli **2 yıl**...

• Erzurum Depremi'nde, mühendisliğini yaptığı bina yıkılan Süleyman Demirel, *"O bina 35 yıl ayakta durdu diye kimse takdir etmiyor da, niye yıkıldı diye herkes eleştiriyor,"* açıklamasını yapalı **27 yıl**...

• "Dante gibi ortasındayız ömrün" dizesi, Serdar Ortaç tarafından "Dantel gibi ortasındayız ömrün" haline getirilen "Otuz Beş Yaş" şiirinin şairi Cahit Sıtkı Tarancı doğalı tam **100 yıl** olmuş.

Recep Tayyip Erdoğan, doğayı katleden HES'leri savunmaya devam ediyor: "Su akar Türk bakar dönemi bitti!"

Zonguldak Kandilli Beldesi'nde özel bir şirkete ait maden ocağında meydana gelen göçükte maden işçisi Hüseyin Taşçı öldü.

12 Eylül darbesinin ürünü YÖK'ün 29. kuruluş yıldönümü...

- "TEKE TEK ÖRDEK" YİYELİM Mİ?
- "HEMEN GELİYORUM!"

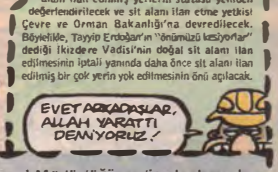
Ertuğrul Özkök, Fatih Altaylı'nın sunduğu "Teke Tek Özel" programına Murat Bardakçı'yla beraber katıldıktan sonra, aslında programa bir yanlış anlaşılma sonucu istemeden dahil olduğunu açıkladı. Bu yanlış anlaşılmaya göre, Ertuğrul Özkök, telefonda kendisine yapılan davet sırasında "Teke Tek Özel"deki "özel" kelimesini "ördek" olarak anlamış ve çok güzel ördek pişirmesiyle meşhur Murat Bardakçı'nın kendisini "ördek" yemeye davet ettiğini sanmış.

TAMTEŞEKKÜLLÜ CEZA

BİTİRİYORUZ!...

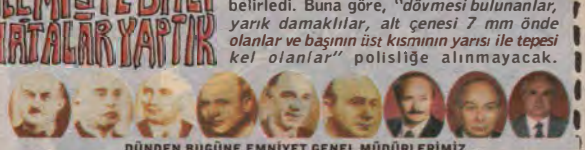
İkizdere Vadisi'nin doğal sit alanı ilan edilmesiyle bölgede yapılması planlanan hidro elektrik santrallerin engellenmesine karşı hükümet ataba geçti. Meclis'e sunulan yeni kasayla doğal sit alanı ilan edilmiş yerlerin statüsü yeniden değerlendirilecek ve sit alanı ilan etme yetkisi Çevre ve Orman Bakanlığı'na devredilecek. Böylelikle, Tayyip Erdoğan'ın "önümüzü kesiyorlar" dediği İkizdere Vadisi'nin doğal sit alanı ilan edilmesinin iptali yanında daha önce sit alanı ilan edilmiş bir çok yerin yok edilmesinin önü açılacak.

Meclis İnsan Hakları İncelemе Komisyonu raporuna göre, hükümlü ve tutukluların tedavilerini karşılamakla yükümlü Adalet Bakanlığı'nın tedavi masraflarını "Bütçe yok" bahanesiyle mahkûmlara ödettiği, pek çok tıbbi malzemenin cezaevine girmediği açığa çıktı.

GEÇMİŞTE BAZI HATALAR YAPTIK

Emniyet Genel Müdürlüğü, polis alımlarında adaylarda aranacak fiziksel özellikleri yeniden belirledi. Buna göre, *"dövmesi bulunanlar, yarık damaklılar, alt çenesi 7 mm önde olanlar ve başının üst kısmının yarısı ile tepesi kel olanlar"* polisliğe alınmayacak.

DÜNDEN BUGÜNE EMNİYET GENEL MÜDÜRLERİMİZ...

UYUYUN LAN!

Akole kolgibi zam yaptım... Sigaraya da savaş açtım... İyice 4. murat gibi oldum lan... Tek farkım, o her gün daha ağır bi gürz kaldırarak idman yapıyormuş, ben hergün daha ağır odun kaldırarak adam dövüyorum.. Tek fark bu... öte yanı aynı...

Resepsiyona kimse gelmedi ya lan... Bi kısmısı küslük var diye gelmedi; bi kısmısının memleketten dönürleri geldi diye gelmedi.. Yani Cumhuriyet bayramı resepsiyonumu, kurban bayramı ziyaretimi ben anlamadım arkadaş...

Zorunlu eğitimi 8 seneden 13 seneye çıkarıyoruz. E anca olum... Bizde gençlik masturbasyonu öğrenene kadar zaten 8 sene geçiyo... En kıymetli çağlarımızı geliştiremediğimiz bi yetenek olarak mastira harcıyoruz..

Kemal kılıç bana "omurgasız,, demiş... Benden iki karış kısa herif bana nasıl omurgasız der lan.. Bendeki omurlardan iki tane kemal çıkar.. O sinirle towombo yerlilerinin ruhani liderinin hediye ettiği, fil bacağından yapılmış, "Yurttan sesler borusu,, adlı odunumu devreye sokmak üzereyken yandaş medya "Abi sen otur biz hallederiz,, diye beni yerine oturttu... Matriks filminde ner kesin ajan simitle dönüşmesi gibi bi recepleşme geldi medyaya...

Ve orhanın sesi çakladı dergi koridorlarında.. Yoksa ensemde mi çakladı... Kimbilir... Tek bilinmesi gereken derginin matbaya gitmesi gerektiğiydi sevgili uykusuz okurları. Matbaaya yetişecek diye yazmaktan çizmekten ısınıp kor olan kalem uçları gördüm..

Bye minit..

Vatandaşa Sorduk: TOPLU KONUT

Fezvil Yüzelli Yedioğlu (40): Meyve suyu reklamı gibi toplu konut reklamı çıkıyo lan televizyonlarda.. Gidip 10.000 peşine ev satacaz diye iddia ediyolar.. Acımızdan ölüyoz diyorum, anlamıyolar.. Kimle konuşuyo olum bunlar..

Naydır Ahmet NDR (38): Toplu konuta kışla denir... Bilinenin aksine sadece top değil, tüfek, taramalı dabancada mevcuttur... Ayrıca müstakil konut ve müstakbel eşim nerimar bunlardan bazılarıdır..

Kuşrukhan Gübbel (37): Hükümet "en az üç çocuk istiyoruz,, deyip her yeri konut içinde bırakıyor ama biz daha doğuramadık lan.. Az daha bekleseydiniz...

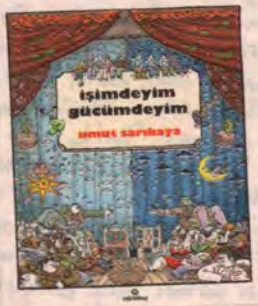
Mehmet Niyazi Celi (28): Küresel ısınmadan dolayı buzul çağı gelince bi tek türkiye sıcak kalacak.. Avrupalı amerikalı turist buzul dönemi bizim ülkede geçirecekler.. Bu kadar yapı içinde o yüzden kaldık bence...

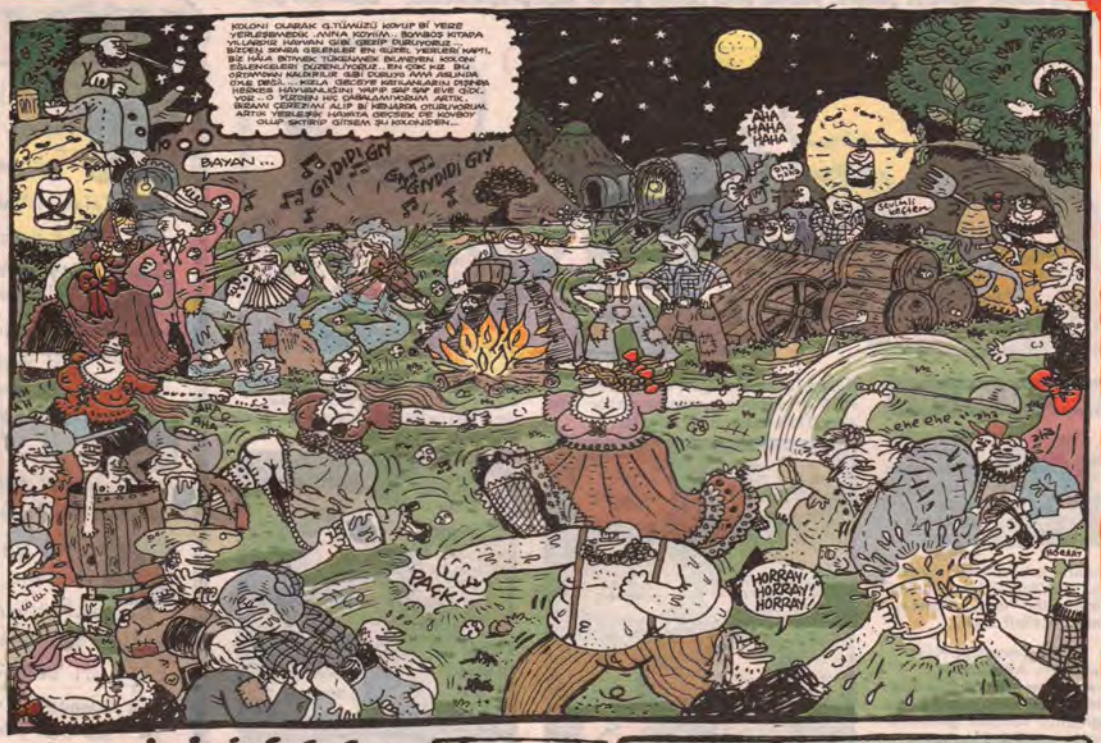
Aksamsefası

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

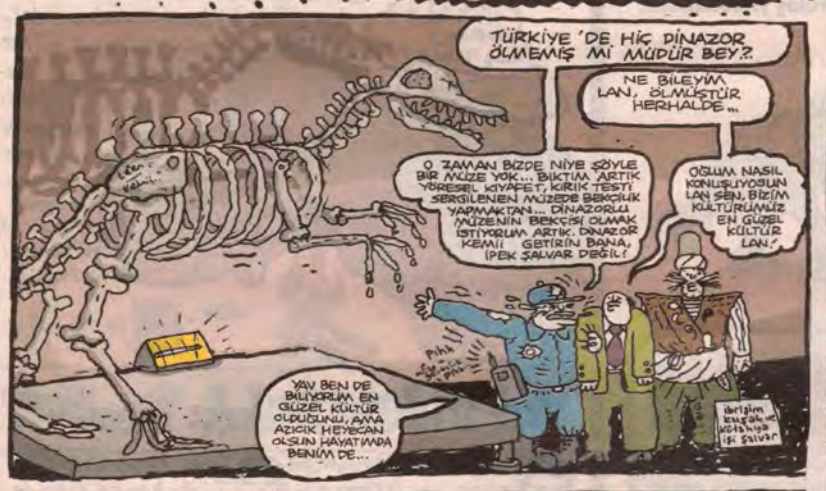

Daha önce okuduğunuz karikatürlerden oluşan kitabım sonunda çıktı!

O GECE UYANDIĞIMDA ŞİMDİYE KADAR EVİME TADİLATA GELMİŞ BÜTÜN USTALER BAŞUCUMDA DİZİLMİŞ SARSILARAK AĞLIYORDU...
SEN BİZE GÜVENDİN BEYY! EVİNİN KİLİDİNİ BİZDEN SONRA DEĞİŞTİRMEDİN!.. BİZİ İNSAN YERİNE KOYDUN!.. SEN BİZİ ANLIYORSUN!.. BİZİ ANLIYORSUN!! UHU UHU UHU!
NİYE GÜVENMİYİM USTACIĞIM... İNSANIZ SONUÇTA... PARKECİSİNİZ SİZ HIRSIZ DEĞİL?
İNSANIZ LAN! İNSANIZ LAN!.. UHUHU!
uhu
uhu
uhu

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Ne Oktay Ekşi'nin ne yazdığıyla, ne o yazıya olan tepkiyle ne de istifasıyla ilgileniyorum. Benim merak ettiğim sadece, bir Oktay Ekşi yazısını baştan sona (ki tartışmalı cümlesi sondaymış) kimin okuduğu? Otuz yıldır bir şekilde elime geçen Hürriyet gazetesinde ne ben bir Oktay Ekşi yazısını sonuna kadar okudum ne de tanıdığım bir başkası. En azimlimiz "Ben bazen ana sayfadaki spotu okuyordum" diyen Yılmaz abi çıktı. Hakikatten, kim okudu o yazıyı sonuna kadar da ondan sonra böyle olay oldu?

■ Ayrıca bu tartışmalar sırasında Hürriyet'in aykırı ve muhalif bir sesi temsil ettiği gibi beyanatlar da okudum ya, parende atasım geldi. Yerim dardı, atmadım.

■ Her nasılsa yine denk geldim bir yerde, "mizah dergileri bölünerek çoğaldığı için"tekerlemesine. Efendim bundan yıllar evvel Limon ve Hıbır falan çıktığından bu yana, herkesin ağzında aynı tekerleme: "Eskiden bir Gırgır vardı, şimdi çok bölündüler." Hayır, bu şekilde tekerleme tekerleyenlerin bir tanesinin de "Eskiden bir TRT vardı, televizyon kanalları çok bölündü", "Eskiden bir Tercüman-ı Ahval vardı, gazeteler çok bölündüler" diye yakındığını görmedim. Her şeyde çeşit isteyen arkadaşların iş mizah dergilerine gelince hepi topu dört tane mizah dergisi olmasına bu kadar şaşırmaları, bunu bu kadar eleştirmeleri neyin nesidir merak ediyorum. Eskiden bir CHP vardı sonra partiler çok böldü diyenini de görmedim. Zaten birden fazla unsurunun bulunmasına itiraz yükselen iki şeyden biri Türkiye solu diğeri mizah dergileri anlaşılan. 20 tane sol örgüt varsa 20 tane de sağ örgüt var ama herkes solu birleştirmenin ve bu sırada da "bir"leştirmenin derdinde.

■ Dünyanın en büyük adliye binasını yapmakla övünen zihniyet dünyanın en büyük hapishanesini yaptığı gün havai fişek atar gibi geliyor bana. Şecaat arz ederken sirkat söylemek böylesi bir şey herhalde. Söz konusu inşaatın yapımında çalışan bir kişi daha hayatını kaybetmiş. Adalet Bakanlığı yetkilileri liderlik iddialarını "dünyanın yapımında en çok işçi ölen ve en büyük adalet sarayı" diye değiştirebilir.

■ Erol Büyükburç'un spermleri çalınmış diye duydum. Arkadaşlar, Memo, bir el atın da tamamlayın eksiğini, kime diyorum. Mast Der derken iyiydi. (Genç okura google ödevi: mast-der)

■ Bu arada elbette ki büyük insanlar fikirleri, ortanca insanlar olayları, küçük insanlar kişileri konuşur. Ben daha ne kadar küçülebilirim bilmiyorum ama kimi kişilerin spermlerinden konuştuğuma göre varın gelin siz hesap edin.

■ Kadirimiz Topbaşımız şimdi de 60 katlı bir belediye sarayı yaptıracakmış. Yakışır. Şaka etmiyorum hakikatten yakışır. İstiklal caddesine beş yıldır adam gibi taş döşeyeme, git 60 katlı belediye sarayı yap. İstiklale iki kere döşediği taşlar gibi olacaksa akıbeti, çok yakında kurtuluruz kendisinden söyleyeyim. Kumunu demirini de bizzat Ali Ağaoğlu'ndan alsın, eskiden sattıklarından alsın yalnız. Zira İstanbul'da herkes iyi yaşamayı hak ediyor, bunun da başka türlü gerçekleşeceği yok. 60 katlı belediye sarayı olur mu dediler, olur dedim, olacak.

■ Başörtülü arkadaşlarımın haklarına karşı çıkarken "iyi o zaman isteyen de bikiniyle mi gelsin okula!" çıkışı var meşhur. İşte ben bunu anlamıyorum. Tek temennim bunu duyan başörtüsü savunucularının derhal "elbette gelsin, neden gelemesin ki" demesi. Zira açık konuşuyorum özgürlükleri her iki yandan ne kadar geliştirebilirsek, o kadar çok normalleşeceğiz.

■ 29 Ekim resepsiyonuna askerlerin katılmaması garip. Bu "bana ne oynamıyorum" tavrını anlamak güç tamam ama koskoca başbakanın da yalnız başına katılması daha garip değil mi şimdi? Hayır, bahane de kafadan kimse inanmasın diye söyleniyor: "bu akşam dünürler gelecekti de" Koskoca Türkiye Cumhuriyeti Başbakanının dünürü, bula bula 29 Ekim akşamını buluyor ziyaret için de Başbakan dünürünü arayıp "hafız yarın gel, öbür gün gel, deli misin sen durduk yere 29 Ekim'de geliyorsun?" demiyor. Artık gün gibi açığa çıkmıştır ki Emine Erdoğan ve Hayrunisa Gül birbirleriyle kanlı bıçaklılar, Tosun Paşa'daki Adile Naşit'le Hikmet Gül gibi birbirlerine ha girdi ha girecekler, o kurnadan bu kurnaya diyerekten. Bu kadarı da biraz sakil yahu. Nereden baksan "düğün olsa da çağırmasalar, çağırsalar da gitmesek"çilik. Komşularla sıfır sorun politikası yürüteceğiz diyorsun ama evde hanımı bile ikna edemiyorsun, nasıl olacak bu işler. Benim için bu resepsiyonun yıldızı paldır küldür gelen dünürler olmuştur. Dünürler Mozambikli ya, bilmiyorlar belirli gün ve haftaları.

■ Belirli gün ve haftalar demişken, dünyada ilkokulda okuyan bebelere "Nato Günü" adı altında kutlama yaptıran veya bugünün anlam ve ehemmiyetine dair ödev veren başka bir ülke daha var mıdır acaba? Tamam, Nato gününde okullarımızda merasim falan yapılmıyor, havai fişek atılıp çocuklar Nato yıldızının köşelerini veya Nato'ya üye devletleri sahnede canlandırmıyor ama benim aklımda kalmış işte bir şekilde, ders kitabında "Nato günü" yazan bir sayfa. Hala var mı bir araştırın sonra Vedat abiyi arayın.

■ Nato günü nato mermer.

■ Ne borsa, ne altın ne de döviz. Geçtiğimiz haftanın en çok kazandıran yatırım aracı alkollü içecekler oldu. Hatta son birkaç yıllık performansına bakılırsa 1980'lerin enflasyonlu Türkiye'sinde olduğumuza inanmak an meselesi. Hükümet bu yolla insanları alkolden uzak tutacağını sanıyor ama bana kalırsa başlıca yatırım aracı olarak çok daha büyük ilgi görecek alkollü mayiler. Hatta bizim bakan Mehmet Şimşek eski finansçı, eminim parasının bir kısmını bu yönde değerlendirmiştir. Değerlendirmediyse finansçılığına şaşarım. Ben zaten kendi payıma kendi portföyümün hatırı sayılır bir kısmını alkollü mayilere yatırdım şimdiye değin, hiç zarar ettiğim olmadı. En azından eve gidince içiyorum, bünyeme vitamin giriyor.

DEVAMI VE SONU HAFTAYA.

Aksamsefasi

PANTOLON

METİN FİDAN

melinfidan@ymail.com

KIŞ HAZIRLIKLARI

Berenin, atkının, eldivenin ve içinden müzik sesi gelmeyen tüylü kulaklıkların vakti yaklaştığı için sabırsızlanan insan sayısı artıyor. Henüz soğuklar iyice bastırmamasına rağmen, kış kreasyonuyla daha da sevimli olduğunu bilen kızlar ilk provalarına başladılar. Burunlar, olası bir gribi "slm" diye karşılayarak sevimli yüzlerin tam ortasında kızarmaya hazır. Kâğıt mendiller, burnü bir ton daha kızartmak için çantalara yerleştirilmeye başlandı. Erkekler, mekâna girince çıkaracakları paltoların altına giyecekleri tişörtleri ayarladılar ("yaz-kış tişört giyerim"). Anneler, buz gibi havada balkon yıkamak için güç topluyorlar. Babalar, hava durumunu sıcak günlere nazaran daha dikkatli izlemek ve tuzlama çalışmalarına destek vermek için koltuklarında yerlerini aldılar. 2–5 yaş grubu çocukların, kat kat giysiler ve kalın paltolar yüzünden kollarını kapatamayacaklarından ve ortalıkta bir '+' işareti gibi (yabancı çocuklar için haç işareti) dolanacaklarından henüz haberleri yok, ama mevsim ayırt etmeksizin neşelerini koruyorlar. Ananeler, daha etkili "ayaz" diyebilmek için çatlak dudaklarına krem sürüyorlar. Dedelerin bazıları öldü, ama yaşayanlar, eski kışlardan bir anıyı hazırda tutuyor. Gazeteler, "Son 100 Yılın En Soğuk Kışı!" manşetini atabilmek için bilim insanlarından haber bekliyor. Muhabirler, "Sibirya soğukları geliyor!", "Kara kış kapıda!", "Erzurum'da kış, Antalya'da yaz!" demek için son provalarını yapıyorlar. Kameramanlar, kışın ortasında güney sahillerinde güneşlenecek deli turistler için yola çıkma hazırlıklarına başladı. 'Facebook status'ları "*Dışarıda kar yağıyor. iPod'umda "Something Always Wrong" çalıyor... İnsanlar bla bla bla (nokta)*" türü tanımsız hallere ayarlanıyor. Söylemedi demeyin, bu sefer çok kara bir kış geliyor.

"Bu nasıl?" diye sordu. Üzerindeki örgülerin bel hizasından başlayıp bir sarmaşık gibi dolana dolana boğaza kadar ulaştığı bir kazağı gösteriyordu (botanik kazak). Tam bu sırada aynı kazağın haki rengini giyip kabinden çıkan bir adam gördüm. Vücudu sarmaşık örgülerle kaplanmıştı. Bel kısmından kök alan sarmaşıkların büyümeye devam edip adamın yüzünü sonra tüm kafasını sardığını düşündüm (Elyın Triko Sanayi ve Ticaret). Birazdan feci bir şekilde can verecek bu adamı görünce, "Ya yok, ben öyle kazak giymem," dedim. Peki, nasıl bir kazak istiyordum? Bana gösterilen bütün kazakları retederek sonuçta ilahi kazağa ulaşabilecek miydim? '*Hem farklı olsun, hem göze batmasın*' düşüncesiyle yıllarımı sıradan şeyler giyerek geçirdim. Güzel olanı hep hissettim, ama hiçbir zaman ona ulaşamadım. "Peki, nasıl bir şey istiyorsun?" diye sordu sevgilim. Satıcı kızın yüzünde de "Evet geri zekâlı, nasıl?" der gibi bir ifade vardı. İki kadının, kararsız bir erkeğin yüzüne aynı anda bakması, erkeğin yaşını hızla düşürür. Ayaklarımla yeri teperek, "Kazak falan istemiyorum ben!" diye bağırmak istedim. Alışveriş zamanı anne rolüne bürünen sevgililere güven olmaz. Kendi giysileri için 'retro'nun, 'vintage'nin peşinde dolanırken, erkeği için bir anda örgülü kazağı çıkarıverir. Kendinizi normalde giymeyeceğiniz, güven vaat eden, sıcacık trikolar içinde "Ye Dua Et Sev" filmine bilet alırken buluverirsiniz (ülkemizde anne rolüne bürünen sevgililer yüzünden, bir sabah, alt-üst takım pijamayla uyanan adamlar oldu). Satıcı kızın yüzüne baktım ("*Evet, hala seni bekliyoruz geri zekâlı!*"). Bıkkındı. Tam o sırada, vücuduna sarmaşıklar dolanmış adam, "Pardon bakar mısınız, bunun camgöbeği gibi bir rengi var mı?" diye sorunca beni bırakıp ona gitti. "Hadi yürü çıkalım," dedi sevgilim. "Camgöbeğini bi görseydik," dedim. Göremedim.

"Aslında ben ayakkabı istiyorum," dedim. (Dergiden bazı insafsız arkadaşlar, o güne kadar gururla giydiğim retro ayakkabılarımın, aslında sandığım ruhu yansıtmadığını, hatta çok kötü olduğunu söylemişlerdi.) "Zaten senin nasıl bir kazak aradığını anlamadım ben," dedi sevgilim. "Ya ona sonra ben kendim bakarım," dedim (*erkeğin sıkıntıdan kurtulmak için sığındığı belirsiz gelecek*). Yerinden, yurdundan, evinden, ailesinden, giydiklerinden bir türlü memnun olmayan, her şeye karşı çıkan ama niye karşı çıktığını bilmeyen liseliler gibiydim. Tıpkı bir ergen gibi bütün kalıpları bir anda yıkıp geçecek ani bir patlamanın peşindeydim

Bana ayakkabı ararken, sevgilim, "Bir dakika!" diyerek bir vitrine yanaştı, sonrasında herhangi bir dakika uyarısı vermeden mağazadan içeri girdi (erkeğe verilen ara). Bu yeni mağazada olaylar çok hızlı gelişiyordu. Sevgilim, benim aksime kendisine sunulan bütün ayakkabıları ciddiye aldı. Onları tek tek (genelde sağ tek) ayağına giyerek bodur bir aynada dikkatle inceledi. Satıcı bu sırada bütün ayakkabıları aynı şevkle överken sürekli, "Bunu her şeyin altına giyebilirsiniz," diyordu. Dünyada 'her şey' karşıtıyla var olduğuna göre, buralarda bir yerde hiç bir şeyin altına giyilmeyen bir ayakkabı olmalı diye düşündüm. Raflarda onu aradım. Sonunda mağazanın erkek kısmında, arkası yumurta topuğa benzeyen, ön tarafı Peter Pan'ın ayakkabıları gibi havaya bakan, kimsenin hiçbir şeyin altına giyemeyeceği tanımsız bir nesne buldum (belki İzzet Yıldızhan giyebilir). Bu mağazada işimiz çabuk bitti. Her şeyin (kot) altına giyebileceğim kışlık bir ayakkabı bulmak üzere yolumuza devam ettik.

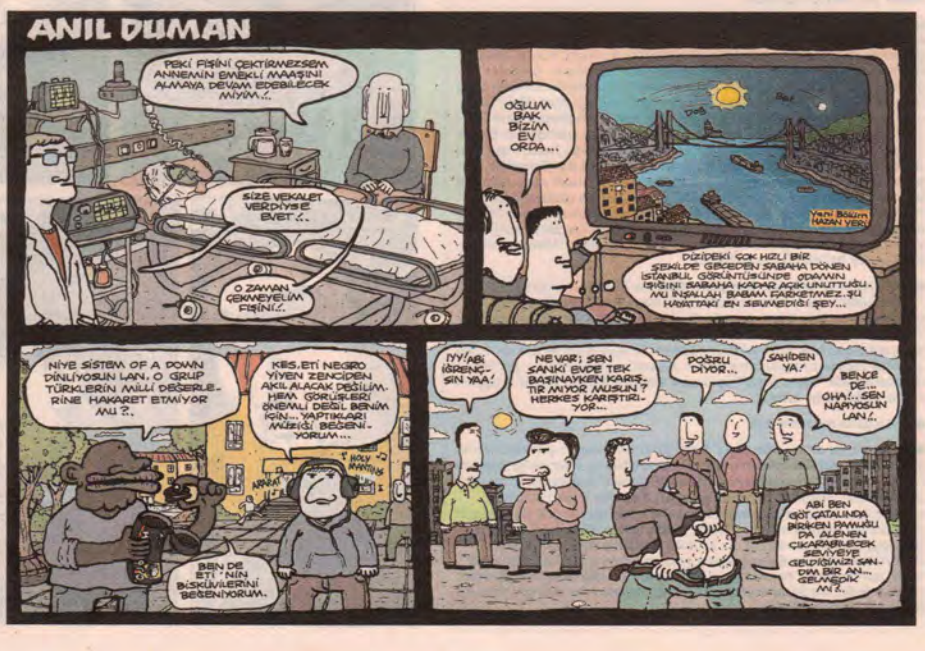
Bana zirve tırmanışı kalitesinde botlar gösterdiler. Beğenmedim. Cat'ler su geçirmez, dediler. İnanmadım. Bir umutla, "Bak bu Camper!" dediler. "Çok pahalı değil mi o?" dedim. Sonunda, "Peki siz nasıl bir şey arıyorsunuz?" dedi satıcı. Altında 'geri zekâlı' kelimesinin gizlendiği bu tonlamayı bugün ikinci duyuşumdu. Dergidekilerin ayakkabılarını hatırlamaya çalıştım. Ersin'inki gibi bir şey arıyorum, demek ayakkabı dünyası için pek geçerli bir tanım değildi. "Yani bilmiyorum ki," demek zorunda kaldım. "Peki, teşekkür ederiz, hadi çıkalım," dedi sevgilim. Lise yıllarımdan beri annemden başlayarak kadınları fitil edip çarşılardan çıkaran ("Yürü Allah'ın cezası!") bir adamım. Büyük bir hayalin peşinde, sıradanın devamlı müşterisiyim. Mağazadan çıkar çıkmaz, sıkıntıyı dağıtmak için yıllardır özenle dizayn ettiğim belirsiz geleceğe bir kere daha sığındım: "Neyse ya, sonra ben kendim bakarım."

Alışveriş merkezinden çıktığımızda epey soğuk bir havayla karşılaştık. "Ooo ananemin bahsettiği ayaz bu!" dedim. Etrafta, birbirine sarıldığı için yürüme güçlüğü çeken çiftlerin sayısı artmıştı. Dört bacak, tek vücut ve iki kafadan oluşan soğuğa dayanıklı bu canlılar kışın yaklaştığını müjdeliyorlardı. Soğukların iyice artmasıyla dişi olanın kafası erkeğin göğüs bölgesinde tamamen kaybolacak, böyleliklе dört bacaklı, tek vücutlu ve tek kafalı yeni bir canlıya dönüşeceklerdi. Sevgilime baktım, beresini çoktan kafasına geçirmiş, montunun fermuarını çenesine değdirecek kadar çekip tedbirini almıştı. Kışa hazır görünüyordu. Burnunun kızaracağı günler yakındır, diye düşündüm. Sonra aklıma sarmaşık örgülü kazak geldi. Önemli olan soğuktan korunmaksa neden olmasın, diye düşündüm. Tekrar sevgilime dönüp belirsiz geleceğimi görünür hale getirmek için ilk adımımı attım: "Camgöbeği nasıl bir renk?"

budaci@gmail.com

Fırat Budacı

Akşamsefası

AMAN NE KOMİK

BENİM ANATOMİM C VİTAMİNİN EMİLİMİNE UYGUN OLDUĞUNDAN BÖYLE OLUYO BENCE...

POLİSE HABER VERİCEM ABİ..KURTARSINLAR SENİ...

ONLAR BENİ KURTARACAĞIM KEMİKLERİMİ KIRAR.. KALSİYUMUM AZMIŞ..ONDAN OLUYO DEDİ...

FOŞK FOŞK

BU ÇELİK YELEK BİRAZ SIKTI YALNIZ...

VURULDUKÇA AÇILIR...

...

AY BEN VAZGEÇTİM FANTEZİDEN MANTEZİDEN KALDIR ŞUNLARI.. KALDIRKALDIRKALDIR..

GIZIM NİHALE GOYDUK, DAHA NE? GURU GURU MU YİYELİM?.

KAŞLARA RASTA YAPTIRACAM... ..ŞU AN KARAR VERDİM...

..SİZLER DE EKRANLARINIZIN BAŞINA HOŞ GELDİNİZ SEVGİLİ KONUKLAR...

SELİM BEY?

TUVALETTE YAKALADINIZ.. BIRAZDAN GELİR.

YAA NE SÖYLİYOSUN?

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Minik bir gerilim hikayesi: Oturduğum yerden apartman yöneticisini hissedebiliyorum.

Şu anda beni düşünüyor. Yetmiş yaşında yalnız yaşayan bir kadın şu anda evinde beni düşünüyor. Belki de oturduğu oymalı kakmalı koltuğun kenarlarını sıkıyor, kendi kendine "Erman Çağlar, 47 numara..." diye sayıklıyor. Ben ise daha onun ismini bile bilmiyorum. Ama saltanat gibi bir ismi olduğuna eminim. Damarlarındaki iktidar kudreti o kadar yoğun ki, fazlası kollarından gürbüz kol kılları olarak dışarıya hücum etmiş. Saçlarını ise sadece zihin gücüyle on yıldır falan aynı uzunlukta ve şekilde tutmayı başarıyor. Büyük ihtimalle insanları çıplak elleriyle boğmayı seviyor. İnsanları çıplak elleriyle boğmayı seven birisini gördüğünüzde, tanırsınız. İlla birilerini boğduğuna şahit olmak zorunda değilsiniz. Ufak tefek ipuçları verirler. Sizle konuşurken elleri seğirir, arada bir boğazınızda beliren damarlara kaçamak bakışlar atarlar, bazen istemsiz dudaklarını yalarlar falan. "Siz çok çöp çıkartıyorsunuz" diye dışarıda yakaladığında da, "asansör hep yedinci katta" diye kapıya dayandığında da aynı şeyi hissettim.

> "Kapıcı eşi eşine yardım etmek için asansörü temizler iken kolunu asönsöre sıkıştırması neticesinde koparak uzuv kaybı olmasında bina yöneticisinin sorumluluğu var mıdır? Bu iş kazası sayılır mı?"
>
> **apartmanyoneticisi.com adresinden bir alıntı**

"Asansör hep yedinci katta". Soru cümlesi değil, herhangi bir açıklaması da yok. Ben o sırada odamda çok değişik şeyler düşünüyordum. Okul var, askerlik işi var, bu haftanın yazısı var, kız işi var, bir yerden alınıp başka yere götürülmesi gereken belgeler var, yapmak istediğim şeyler var, satın almak istediğim şeyler var, elimden çıkartmak istediğim şeyler var, arkadaşlar var, aile var. Bunların hepsini bilinçli bir şekilde olmasa da belli bir ritimle düşünüyorsun yalnızken. Hayatını belli bir düzen içinde sürdürebilmek için gerekli bir süreç. Ki zaten kafası hızlı çalışan bir insan değilim, işler allaha emanet yürüyor. Kimbilir hangi belgeyi nereye yatırmadım da şu anda polis beni tutuklayıp karakola götürmek istiyor diye uykularım kaçıyor geceleri.

"Asansör hep yedinci katta". İşin ilginç apartman yöneticisi sormadığı bu soruya gerçekten yanıt bekliyor. Karşımda bir şey söylemeden durduğuna göre durum böyle. Apartmana girdiğinde asansörün yedinci katta olduğunu görmüş, yedinci kata çıkmış, yedinci kattaki diğer iki daireyi es geçip benim kapımı çalmış. İnsanın hayatında "keşke zihinsel özürlü olsaydım da insanlar bana hiç bulaşmasaydı, yan tarafa salyayı akıta akıta yaşasaydım" dediği anlar oluyor. Çok sık olmuyor, ama oluyor. Kadın dikkatle boynumdaki damarları incelerken, söylenecek makul bir şeyler düşünüyorum. "Biz çok binmiyoruz

Aksamsefasi

SÖN...

asansöre" mi demem gerek? Gerizekalı gibi. Onu söyleyemiyorum ama ondan başka bir şey de gelmiyor aklıma. Zaman kazanmak için "efendim?" diyorum.

"Asansör hep yedinci katta". Ses tonunu ve vurgusunu bir nebze olsun değiştirmeden cümleyi tekrarlayabilmesi inanılmaz. Kadının karşısında "genciz diye böyle yapıyorsunuz, ne kötülüğümüzü gördünüz, aidatları zamanında yatırıyoruz biz" diye çözülüp ağlamam an meselesi. Gerçi ima ettiği şeyi bile anlamadım. Asansörü çok kullanıyorsunuz, bir gün bozulursa sizin yüzünüzden bozulacak mı demek istiyor? Ya da asansörü o kadar fazla kullanıyoruz ki, başkalarının kullanmasına mı mani oluyoruz. N'oluyor .mına koyum. Artık ne cevap vereceğimin ya da konuşmanın nereye gittiği çok da önemli değil zaten. Hep yedinci katta duran asansörün yıkıcı etkisi inanılmaz boyutlarda. İçeri girdiğimde bütün düşüncelerimin yadinci kattaki asansör tarafından bölüneceği, bu konuşmanın üstünden bir hafta geçmişken bile kafamı toparlayamayacağım çok belli. Kendimi biraz biliyorsam önümüzdeki haftalar, kadınla tartışıp kazandığım, sonra kadının beni dava ettiği ve benim davayı da kazandığım fantaziler üretmekle geçecek. O süre zarfında daha çok iş aksayacak, daha çok belge götürülmesi gereken yerlere gidemeyecek, benim polisler tarafından alınıp götürülme ihtimalim biraz daha artacak.

Diyaloğun herhangi bir yere varma ihtimali çok zayıf ama yine de şansımı deniyorum. "Biz de herkes kadar kullanıyoruz asansörü. Ekstra bir durum yok, eve gelince biniyoruz asansöre" diyorum. Başına "teyzeciğim" ekleyince kulağa makul ve saygılı bir cevap gibi geliyor. Uzlaşmacı ve biraz korkak bir insanım. Hiç düşünmeden "teyze s.ktir git" diyebilecek arkadaşlarım var. İnanması güç ama devamlı sürtüşmeden, kavgadan kaçınan benden daha sakin ve huzurlu bir hayat sürüyorlar. Kafaları daha rahat.

Apartman yöneticisi aldığı yanıta çok takılmıyor. Ses tonumdan beni hadım ettiğini ve onun yüzünden asla çocuğum olamayacağını anlıyor. İstediği de buydu büyük ihtimalle. Suratıma şöyle bir bakıp "biraz daha dikkat edelim lütfen, burada hep birlikte yaşıyoruz, değil mi?" diyor. Sorusunun cevabı evet. Hep birlikte yaşıyoruz. Bir gün bir yerde yedinci kata çıktıktan sonra asansörü dördüncü ya da beşinci (şüphe çekmesin diye her seferinde farklı katlara) gönderen birisini görürseniz bu öyküyü hatırlayın, bilip bilmeden kimseyi yargılamayın. Kafayı toparlayabilirsem haftaya görüşmek üzere. Sevgiler, Erman.

gnoag@gmail.com

Aksamsetasi

YİĞİT ÖZGÜR

Aksamserafi
densari@hotmail.com

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

ZAMANDA YOLCULUK

Tüm ülke panik yaşıyordu, çünkü tecrübeli başyazar Oktay Ekşi istifa etmişti. Halk "Şimdi bizi kim sağduyuya davet edecek, kim tüm kişi ve kurumların serinkanlı olması gereken bir dönemden geçtiğimizi vurgulayacak, kim devletin yıpratılmaması için diyalog ve konsensus çağırısında bulunacak ve kim satır aralarının buram buram uzlaşma, yoğun yoğun anlayış kokan mesajını verecek" düşüncesiyle sersemlemişti. Demek ki, sağduyu daveti boşuna değildi. Üç-beş gün sağduyuya davet edilmeyen toplum, gerçekten de serinkanlılığını yitirmişti. Oktay Ekşi bıyığı bırakan genç subaylar olmuş ve hemen tespit edilmişlerdi. Demek ki tüm meslek hayatını kontrol ve dengecilikle geçirmek, böyle çılgın bir final getirebiliyor, vasat mesaisi kendini imha eden tortular biriktiriyordu. Başyazar herkesi davet ettiği sağduyuda, özüne yer bulamamıştı. Demek ki, ara ara delirmek şarttı, çok akıllı olunca deli denmiyordu sana ama kallavi bir hasta olma ihtimali mevcuttu. Halk yollara dökülmüş, "Baskılar bizi yıldırdı" pankartları açan sessiz yığınlar her yere, sinemaya, düğüne hep beraber gider olmuşlardı.

Ali Ağaoğlu'nun yeni reklamı gündemi değiştirdi. Ele avucasığmayan işadamı, maket şatoların yanında King Kong gibi gezerken "Bana 'Gözleri Tamamen Kapalı' filmindeki büyük orji şatolarından yapamazsın dediler, yaptım" diye gürlüyor, arka planda çırılçıplak dans eden romantik (coşumcu) çiftler seçiliyordu. Halk iyice sersemlemiş, kitle yürümeyi yeni öğrenen bebekler gibi bi oraya, bi buraya yönelir olmuştu. Silvio Berlusconi, Türk vatandaşlığına geçmek için başbakanlıktan istifa etmişti. Süleyman Beberuhi adını alacaktı. Bronzlar bronzu, eğlenceden uzak kalamazdı.

Tam o sırada bir yurttaşımız zaman makinasını buldu. (Doğrusu makina mı yoksa mekine mi, o daha bulunamadı.) Devrim arabalarında yaşadığımız hayal kırıklığının bir benzeri oldu. Ulaştırma Bakanı "Zaman makinasını tam çalıştıracaktık ki, Fransız Devrimi oldu, bu yüzden erteledik" dedi. Ama kararlı mucit, pes etmiyordu. Makinasıyla önce ileriye gidip geleceğin teknolojilerini kullanmış, sistemi pırıl pırıl kurmuştu. Tarihte akbil parası karşılığında dolanıyordu. Zamanın piji olmuştu.

Bununla beraber, türklere zamanda yolculuk yasaktı. Mucit türktü ama genede bizden herkes vize istiyordu.

Obama, her hafta bir Amerikan başkanıyla buluşup kahve içiyordu. Madonna, yakın tarihe uzanmış, allem kullem ederek Marilyn Monroe ile dudaktan öpüşmüştü. Bizden de Rahmi Koç'un babası Vehbi Bey'le Polonezköy'de buluştukları iddia edildi ama Koç ailesiyle ilgili tüm söylentiler gibi bu da doğrulanamadı.

Sonra zaman yolculuğu biraz yayıldı. Hititler ve Finikeliler, Ahmet Davutoğlu'nun girişimleri sonucunda vizeyi kaldırmışlardı. Ayrıca kendi yakın tarihimize, 40-50 kişilik gruplar birleşip gidebiliyorlardı. 80'ler, 90'lar partisi yapmak yerine bizzat 80'lere toplu halde gidip eğlenip dönen Asmalımescit insanlarıyla Ayşe Arman röpotaj yapmıştı.

Çok ucuza iki-üç gün öncesine de gidebilirdiniz.

Zamanda yolculuk, bir manyaklık halini almıştı. Hiç yolculuk yapmayana, zamanda gezinenler yazıklanır gibi bakıyorlar, yaşlı teyzeler Eyüp Sultan yerine Lale Devri diye tutturuyorlardı. Teoman, hesapta hata yapıp kendisini içki yasağı sırasındaki Amerika'ya yollayan şirkete üç ayrı dava açmıştı.

1000 yılının Moğolistan'ına yetti param. Dokuz kişiydik. Tur rehberi minyon bir kızdı. Kafilede iki profesör, iki de doçent vardı. Keyifli bir yolculuktan sonra, Moğolistan dağlarına vardık. Dağın başında öylece duruyorduk. Ortada ev, köy yoktu. Dağ kedileri dışında hayvan da yoktu. Önce para verdiğimiz için etkilenmiş gibi yaptık. Sonra ben dayanamayıp "Haybeye gelmişiz valla" dedim. Adam gibi şimdiki zamanda uçakla gelsek bari insan görürdük. Evde oturup kitabımı okuyacağıma, Moğol ayazında kakırdıyordum. Minyon rehber "Bu dağlar böyle sıra sıradır" dedi. Doçentlerden biri "Sıradağlar mı?" diye sordu. Minyon "Evet" dedi. Bu arada iki profesör, bir dağ mantarının ucundan azıcık ısırıp tadına baktılar. Bi tanesi hemen bayıldı. Diğeri hepimize bakıp "Gök-Tengri" dedikten sonra bayıldı. Minyon telaşa kapıldı. Profesörlerin kravatlarını gevşetip, boyunlarını kolonyalı mendille sildik. Ayıldılar. İlk bayılan "Ben devlet memuruyum, bu olay duyulursa sicilim yanar" diye bağırdı. Dağlarda "yanar yanar" diye yankılar duyuldu. Diğeri sakindi. 1010 yıl geriye gidip mantar ısıran o değildi sanki. Hepimize tek tek bakıp "Yer Tengri" dedi, sustu.

Bu tatsız yolculuktan sonra, zaman gezilerinden uzak durdum. Zaten iş iyice piyasaya dönmüştü. "Boş zamanlarımı zamanda sörf yaparak geçiriyorum" diyen ikoncanlar vardı. Ebru Şallı, şişman imparatoriçelere pilates öğreterek gelir sağlıyordu. Nihat Doğan, düğme sesiyle Yedi Uyuyanlar'dan ikisini uyandırdığı için pasaportuna el konulmuştu. Süleyman Beberuhi, eski ülkesinin eski haline gitmiş, lir çalıp, göbekten üzüm yiyordu.

Tam bu sırada bir davet aldım. Yoksa Oktay Bey bu sefer de tek tek mi sağduyuya davet ediyordu? Hayır, davet Hollanda'dan, ressam Vincent Van Gogh'tandı. Yol parasıyla beraber peksimet de yollamıştı. Acaip heyecanlandım. Yanlışlıkla çağırmış olsa bile gidecektim. Alp Tamer Ulukılıç'ı arayıp "Sormamı istediğin birşey var mı?" dedim, "Van Gogh'un abisi benim de abimdir, Theo'ya selam" dedi.

Gittiğimde ressam tarlada çalışıyordu. Biri kadın, diğeri erkek iki köylü samanların gölgesinde uyuyorlar, bu da onların resmini yapıyordu. Tokalaştık, elime sapsarı boya bulaştı.

- Senin vinyetlerini Behnan mı çiziyo?

- Evet. Okuyosunuz dergiyi.

- Okuyorum ama bazen geç çıkıyo.

- Piii. Artık zamanda yolculuk olduğu için günlük gecikmelerin önemi yok.

- Behnan iyi çiziyo. Nasıl biri?

- Çok iyi biri. Peki niye beni çağırdınız, Behnan'ı çağırsaydınız ya...

- Sıs lan!

Ressam celallenmişti. Uykusuz'da yazdığım ve Behnan'ın resimlediği, Vincent'in Yatakodası resmine müzede dayanamayıp dokunuşumu anlatan yazıyı okumuştu. Resmine dokunmam ona dokunmuştu.

- Niye dokunuyosun benim resmime arkadaşım?

- Çok seviyorum ben seni abi!

- Ne abiliğimi gördün lan! Uyumsuz, yalnız bi adamım. İnsanlara yaklaşamıyorum çünkü kontrollü, az sevebilen biri değilim.

- Yani insanlara sevginle zarar vermemek için uzak duruyosun sen abi.

- Aynen öyle mına koyim!

Sarıldı ve biraz ağladık. Konuşmalarımız köylü çifti uyandırmıştı. Adam gelip modellik parasını istedi. Van Gogh "Resim bitince" dedi. Bana da "Paranın hepsini verirsem arazi olurlar, resmi bitiremem" diye fısıldadı.

Üç gün kaldım evinde. Hiç muhabbeti olan biri değildi, habire resim yapıyordu. Çok absint içip gene resimden konuşuyordu.

Tam zamanında ayrılıyordum, çünkü o gün Gauguin'i bekliyordu ve ev küçüktü. Vedalaşırken, kulağımı hafifçe tutup, "Öyle olur olmaz dokunma hafız" dedi.

O kadar absintten sonra direk Lale İşkembecisi'ne çöktüm.

Vedatspor

• 7 Kasım Pazar, "Beşiktaş Şiirleri"nin imzası için 14.00-16.00 arası, Tüyap Kitap Fuarı'nda Uykusuz standındayım...

• 8 Kasım Pazartesi, tek kişilik gösterimle, Beyoğlu Hayal Bistro sahnesindeyim... (22.00)

vedatozdemiro@gmail.com

Aksamsefasi

uğur gürsoy

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kuzenim gerçek değil. Tamamen uydurmasyon. Gündelik hayat içinde kuzenimlik olarak düşündüğüm ne varsa yazdım kuzenim diye. Cümleye gel. Öyle bir tip yarattım kafamda. Fakat kuzenim'in alıp yürümesi, internet sayfalarında **o kuzen benim** diye tipler çıkması falan... bu gidişe bir dur demenin vakti geldi diye düşündüm. Gerçek değil kuzenim. Uydurmasyon. (-Fakat Alpay bey, keşke açıklamasaydınız. -Bir şey olmaz. Yıllar önce de Kamil Seven Adam'ın yüzünü gösterdiydim. Bir şey olmuyor. Ben yine ara ara kuzenim hikayeleri yazmaya devam edebilirim. Yazdıkça eğlenebilir, dergide tekrar okudukça gülebilirim. Bir şey olmaz. Olsa da bir şey olmaz.)

æ Diş macununun ortasından sıkılmasına uyuz olan insana uyuz olduğum kadar hiçkimseye uyuz olmuyorum.

æ Sihirbazların gerçekten de sihirbaz olduklarını öğrendiğim gün, (yaş yedi), tam anlamı ile yıkılmıştım. Ben adamların gerçekten de uçtuğunu, kadınların gerçekten de ortadan ikiye kesildiğini zannediyordum. Ne güzel bir dünyam vardı. S.ktin attın dünyamı yaşla gelen bilinçlenme. Halbüsi mallık ne kadar da güzeldi.

æ Herkes beni birilerine benzetiyor. Hele bir de bu benzettikleri kişi kıvırcıksa onun ben olduğuma inanıyorlar. **Kesin Alpay Erdem bu, baksana oğlum, kıvırcık resmen** diyorlar zahir. 1 18 reklamlarında oynayanlardan birine benzettiler önce, daha sonra bir sürü bir sürü kıvırcığa, en son da **Cemali** diye ikili bir grup vardı, onlardan biri olduğuma kani getirilmiş. Gerçekten çok ilginç. Hem gerçekten onlardan biri olsaydım grubun adı **Cemalpay** ya da **Alpayali** olması gerekmez miydi. Kıvırcığım diye mi oluyor hep bütün bunlar. Hayır en sonunda Kıvırcık Ali'ye de benzetecekler o olacak. Üstelik Kıvırcık Ali kıvırcık bile değil. Ulan çok komikmiş.

æ Cemali'den iki şarkı üstüste gelsin; **"duymak istiyorum"**, **"dünya yalan"**...

æ Sabahın köründe kalkıp çocuğunu okula, kocasını işe gönderdikten sonra bir iki saat daha uyuyan ev hanımı da candır. **-Akgün Şeker-**

æ Nerede bir, bisiklet sürerken istediği hıza ulaşınca pedalları geriye doğru çeviren bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. **-Bilge Ünbal-**

æ Dağ keçilerini anlamıyorum. İki tane erkek dağ keçisi, böyle güzel güzel geçinirlerken, birdenbire sürüdeki dişi keçilerin ne kadar da seksi olduğunu fark ediyorlar ve başlıyorlar kavga etmeye. Biraz önce aynı ottan otlayan onlar değilmiş gibi. Tam anlamı ile kız için arkadaşını satmak bu. Bir de asıl bundan sonrası acayip. Sürüde yirmi tane dişi keçi var, paylaşın..mına koyiim. Kardeş payı yapın. Yarı yarıya. Yarısına sen tıklat, diğer yarısına arkadaşın tıklatsın. Ya da ondokuzuna sen tıklat, birine o tıklatsın. En çirkinini ver, en yaşlısını ver. Beraber takılın işte. Açık havada. Tabiat sana öyle bir özgürlük vermiş. Kimse de ayıplamıyor. Ama hayır, **hepsine ben tıklatacağım. Yirmisi de benim olacak.** Ne..rosbu çocukluğuymuş bu be arkadaş. Ölümüne boynuzluyorlar birbirlerini. Ya içlerinden biri ölüyor ya da pes ediyor, geri çekiliyor. Bundan sonrası da acayip. Kavgadan galip çıkan keçi, sürüde ne kadar dişi varsa ver ediyor seks'i. Biraz önce derdest ettiği arkadaşının gözü önünde hem de. İnsan kendini mağlup keçinin yerine koyuyor da, çok büyük acı be. Hem kızların önünde dayak yiyorsun, hem de önünde nazire yapar gibi seks partisinin kralı yaşanıyor, insan kendini o dağdan aşağı atar. Çok büyük acı. Çok çok büyük acı. Allah düşmanımın başına vermesin.

æ Başka yerde izlediğim National Geographic evimde izlediğim National Geographic'ten hep çok başka gözüküyor nedense gözüme. Hele bir de Wild'sa uzaydan gelen gibi.

æ Evden çıkmadan önce gelen az çiş de insanı nasıl yaman bir ikilemde bırakıyor yarabbim. O kadar az ki işemezsen de olurmuş gibi geliyor. İşersen de sanki boşuna işemişsin gibi. Çok az, daha bu mesane dolana kadar saatler geçer gibi. Nice koçyiğitler bu az çiş yüzünden harap olmuştur. Öyle bir ömür törpüsüdür bu az çiş.

æ Nostalji arkadaşlığı da ne acayiptir yalnız. Sadece eski güzel günlerden bahsedebilmek için bile bir sürdürülebilirliği olan.

æ Bir kahvede çaycının şekersiz çay içeni hemen fark ettiği, bir daha çay getirdiğinde çayı şekersiz getirdiği o dikkate büyük hayranım ben. Ömrümde beceremem böyle bir şeyi. Değil kendiliğimden fark etmek, yüz kere de **şekersiz içiyorum ben çayı** dese müşteri, yine şekerli götürürüm. **Yine şekerli götürürüm, yine şekerli götürürüm.** Ben saati olmayan bir arkadaşıma tam altı sene boyunca saat sormuş bir insanım. O **benim saatim yok** demekten yoruldu, ben sormaktan yorulmadım. Büyük hayranım. Fakat yine de şeker getirmeyen bu arkadaşların o çay kaşığını her defasında niçin getirdiklerini anlamıyorum. Orası bir muamma.

æ Yağmur çiseledeğinde şemsiye açmak istemek fakat kimse açmadığı için utanmak şemsiye açamamak. Kahırbela böyle bir şey.

æ Salep'in tam böyle çok güzel içildiği sıcaklığa eriştiği o anın büyük hastasıyım.

æ En çok da derbi'de gol göremeyince üzülüyor insan.

æ Uçak indiğinde alkış patlatmak isteyene de az sinir olmam yalnız.

æ Sevgilerimle.

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

Stand-Up
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Akşamsefası

çatpışma

İpek & burak

yazar çizer OKY

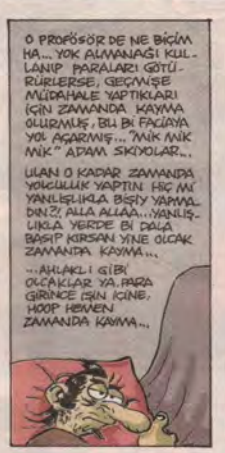

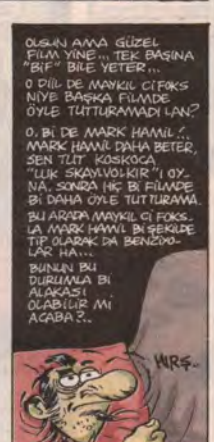

Aksamsefasi

AYRINTILAR

m·e·t·i·n f·i·d·a·n

İŞ MACERALARI -06-

FestFuud

"Bizimle çalışmak ister misiniz?"

O yıllarda, bi vitrinde bu yazıyı gördüümde, kek gibi acayip mutlu oluyodum! Kendi mekânımdan çok uzakta, Nişantaşı-Şişli tarafında dolanırken, büyük camları kâatla kaplanmış bi binada, aynı yazıya rastladım ve gene birdenbire mutlu oldum! "Evet, sizinne çalışmak istiyom! Siz ister misiniz peki, benlen?" Böyle riskli espriler yapan bi çılgın dilidim elbet. Normal şekilde, hatta azıcık tekleyerek (şey, dışardaki iş ilanı için ben, camda..) derdimi izah ettim. Formu doldurdum, ve ertesi hafta yeni işim FestFuud'a başladım!

Öteki festfuud'lardan farklıydı burası. Belki fest'i de yoktu, sadece food'du. Zengin bi işadamının oğlunun, deneysel ticaret amacıyla açtığı tuhaf bi mekândı! Burdaki kocaman köftelerin bir teki, nerdeyse yarım kiloydu, ve Hamerika'daki şubeleri gibi üç farklı şekilde, az pişmiş -orta- ve çok pişmiş olarak hazırlanıyordu hamburgerler. Fekat çokpişmiş'inde bile, istediğin kadar pişir hattâ, ortası fecii kanlıydı! Fışır fışır kan damlıyodu tezgaha. "Bok para" sahibi ve "deneysel ticaret" meraklısı işadamı oğlu, bu farklı kültürün damak lezzetinin, nedense bizim damaklarımız tarafından da kâbul görebileceğini sanmıştı! Belki de, sadece Nişantaşı civarındaki özel damakları hedef almıştı. Çünkü bi tane hamburger 25 lira filandı, ama peynir-ekmek gibi satın alıyordu gerizekalı zenginler ve gösteriş meraklıları! Fekat hepsini yiyemiyorlardı bile. Tabaklarda yarım kalıyordu, peçetelere çıkartıyorlardı çaktırmadan, kanlı etleri. Herneyse, benim aklım başka yerdeydi o sıralar! Etle metle derdim yoktu.

Gerçi, bu da et. Sebebini bilmiyordum ama, göçmenler beyaz etli, pardon beyaz tenliydi hep! Bulgaristan göçmeni bir ailenin, annesiyle beraber hamburgercide çalışan, güzel bir kızıydı. Hiç konuşmuyordu! Ben de az konuştuğum için, otomatikman kendime yakın ve de uygun bulmuştum! (kadınların konuşmadan da çıldırtıcı ve kafa karıştıran şeyler yapabileceğini henüz bilmiyodum). Alt mutfaktaki "soğan halkaları" hazırlanan bölümde (eşşek kadar, dev halkalardı bunnar, ve şaraba batırılıyorlardı), güzel ve gizemli göçmen kızın yanında takılmaya gayret ediyor, arasıra da ayıp olmasın diye Annesi ile laflıyordum. Zaten yalakalık olsun diye, kız'ın Annesine herkes iyi davranıyordu. Ne saçmalık. Ne cahillik! Sanki annesine iyi davranırsan, kızını sana mı vericek? (Evet. Aynen böyle düşünüyodum! Benden uygun talipli mi bulucaktı). Şaka bi yana (şaka diil ki gerçek!) öyleyse gerçek bi yana, kızın annesi bu arada tatlı dilli, iyi bi kadıncağızdı. Çevredeki genç erkeklerin kurnazca yaklaşımlarını çok iyi idare ediyor, ne bizi kırıyor, ne de aşırıya kaçmamıza müsaade ediyordu. Hem geleneklerine bağlı, hem de zeki ve modern bir göçmen Türk'tü. Bu arada, kızı sahiden konuşmuyordu hiç! Bir ara dilsiz olduğu fikrine bile kapıldım. Ve aniden, onu sinemaya götürmeye karar verdim!

O aralar, ön kısımda çalışıyordum. Deli bi yerdi burası. Lunapark gibiydi! Niçin halâ açık olduğumuzu, ne zaman kapanacağımızı bilmiyordum? Abartılı biçim ve renklerde, korkunç bi dekor vardı. Kanlı köfte karışımının hazırlandığı bölümü, büyük bir camdan izleyebiliyordu müşteriler (bence iştah kaçırıcı!) Mini etekli hostes kızlar vardı lobide; kapıdan girenlere 'hoşgeldiniz' diyorlardı. Herkes de hoşbulduk diye karşılık veriyordu sırıtarak, fıstık gibi kızları görünce. (Günümüzde, alışveriş merkezi kapılarındaki güvenlikçilere de artık "hoşgeldiniz" demeleri emrediliyor. Zavallılar, zaten yorgunnar, bi de yüzlerce suratsız, çıcık tipe, 'hoşgeldiniz' demek zorundalar! Ayıp olmasın diye, her içeri girişimde "hoşbulduk" diyom onlara (içimden de gelerek hem!) Ve dikkat ettim, yüzlerce ayı ve öküz de ööle geçiyor bi yanıt vermeden. Karşındaki insan, mecburiyetten de olsa "sana bişii diyorsa" nasıl bi tepki vermezsin? Tepkisiz şaşkın kütükler sizi!.) Gülümseyerek, 'hoşgeldiniz' dedim. Bu adamı bi yerden tanıyordum ama, çıkartamıyodum. Dondurma istediğini söyledi, ve sonra suratıma baktı uzun uzun. "Ne kadar çok sivilcen var senin!" dedi, "Öğleden sonra ofisime gel. Özel bi sabun vericem sana." Ünlülerin makyajcısı Corci"ymiş. Kıyak bi adamdı! O gün gidip gizemli sabunumu almış, dönüşte de Videocu'ya uğramıştım. Video-film deliliğinin hüküm sürdüğü yıllardı! Haftada en az bir film kiralıyor, bitpazarından satın aldığım Beta videoma takarak izliyordum. Acaba, göçmen Kızı eve video izlemeye mi davet etsem diye, fantastik bi fikir geçti aklımdan!? Evet modern bi aileydi ama; yuh o kadar da moderen değil! Ayrıca daha, kıza nasıl sinema teklif edeceğime bile karar verememiştim!?

Aşağı inip çıkıyor, etrafında dolanıyor, her an söylemeye hazırlanıyordum. Kızın konuşmaması, işi zorlaştırıyordu! Bi kere yemekte yanına oturdum, "sinemayı seviyo musun?" dedim. Yirmibeş dakka boyunca önündeki tabağı seyretti, bişeycik demedi. Baktım olacak gibi değil, gayet zekice bi hareket yaptım. Gidip, annesine sordum! (adını unuttum:) "... abla, kızınla sinemaya gidebilir miyiz?" Yine o, tüm zorlukları idare eden ve en şeytanca hamleleri yumuşatan bakışı atıp, "Kendisine sorsana evladım." dedi kadıncağız. Kısacası, İş Dünyasında ufak tefek de olsa ilerleme (tecrübe) kaydediyordum ama; ilk kez içine girdiğim kız dünyasındaki ilerleyişim, saçmasapan hamlelerden ibaretti. Gerçi o kadarı bile yeterince heyecan vericiydi; ilk kez bi sosyal ortamda (erkeklerin kızlarla beraber çalıştığı bi mekanda) bulunuyor, onları çok yakından gözlüyor, hattâ istem dışı dokunuyordum (hamburger paketleyip ortada koştururken yumuşak göğüslerin Flomph! diye çarpması, çeşitli arkadaşça el şakaları). Ama bu kadarı yetmiyordu, fazlasını bekliyordum. Aşk istiyodum. Bi sevkili arzuluyodum! Manyak manyak şeyler istediğim yıllardı. Büyümeye başlamıştım iyice. Bu arada, benden daha çabuk büyüyenler de mevcuttu! Göçmen kızın yanında sürekli dolanan, zayıf, açıkgöz bi tipin, uzun ince bıyıkları bile vardı! Kızın konuşmamasını dahi umursamıyordu hiç; öylece yanında oturup, bakıp duruyodu ona, sinsice.

Ekmek teknemiz Festfuud ise, gittikçe saçmalamaya başlamıştı. Hamburgerler zaten iğrençti, sonra dondurmalar da bozuldu (üstüne özel konan bisküvi artık ithal edilmeyip, yan sokaktaki bakkaldan aldığımız yerli püsküüt batırılmaya başlandı!) Genel lezzet prensibine aykırı olduğu halde, "Ayran" da satılmaya başlandı! İşadamının oğlu, bakıyine para kazanamıyor, tam eğlenceye verdi kendisini: Haftada bir iki gece, sadece ünlü kişilerin ve mankenlerin davet edildiği hamburger partilerinde mesailere kaldık. Onlara özel hamburgerler kızartıyor, biralar açıyorduk. Tombik, beline sarıldığı bi manken kızla arasıra tezgahların yanına uğruyor, "Oğlum güzel kızartın, iyi pişirin" diyor, spatulayı eline alıp köfteyi çevirerek, çeşitli şirinlikler yapıyordu. Gidişat kötüydü ama, aynı 'bi ülke elden giderken onun bir üyesinin yalnızca kendi maddiyatını düşünmesi' gibi benim de aklımda sadece Göçmen vardı! İnce bıyıklı, kara-kuru kurnaz, harekete geçmişti. Bi gün yemekte onu, kızın sandalyesine elini atmış vaziyette gördüm! Ve kız da sanki, mırıldanıyordu! Eh, konuşmak gibi birşeydi bu onun için! Etrafında en çok ben dolanmıştım, en fazla ben konuşmuştum onunla, benim doğal hakkımdı, böyle yapmaması gerekirdi diye, hüzün ve öfke içinde düşünerek, direkt arabeske attım kendimi! İşin gerçeği, hiç bi sigim de yapmamıştım. İçimde şehvetli duygular uyansa dahi, yine de arkadaşça davranmıştım daha çok. O herif ise daha en baştan belki, erkeksi duygularını yansıtmıştı hemen. Önce korkutsa da, dürüst olduğu için sonra yumuşatmıştı kızı. Aradan çekildim, usulca. Geri kaydım. Biraz daha gittim. G.tüm dolaba çarptı! Zaten başka da gidecek yer kalmamıştı. İki hafta kadar sonra, fantastik FestFuud'umuzun iflas bayrağı çekildi. Yarım maaşları, verdiler elimize!

Makyajcı Corci'nin pasajındaki videocu'ya uğrayıp, bi aslanım Patrick Swayze filmi (Road House!) bi de azcık duygulanmak için "Gülüm Benim"i (D.Tuna, İ.Tatlıses) kiralayıp, Mecidiyeköy'e otobüslere doğru yürüdüm.. Biraz dinlenecektim açıkçası! Sonra tekrar yollara düşüp, "benimle çalışmak isteyen" var mı acaba diye, vitrin ilanlarına bakarım yine.

Akşamsefası

işimdeyim gücümdeyim
umut sarıkaya

haftaya kitapçılarda

FIRAT YAŞA
ÇİZGİLİ PİJAMA
KİTAPÇILARDA

not defteri hediyeli
UYKUSUZ POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı
2011 KARTPOSTAL TAKVİMİ ÇIKTI!

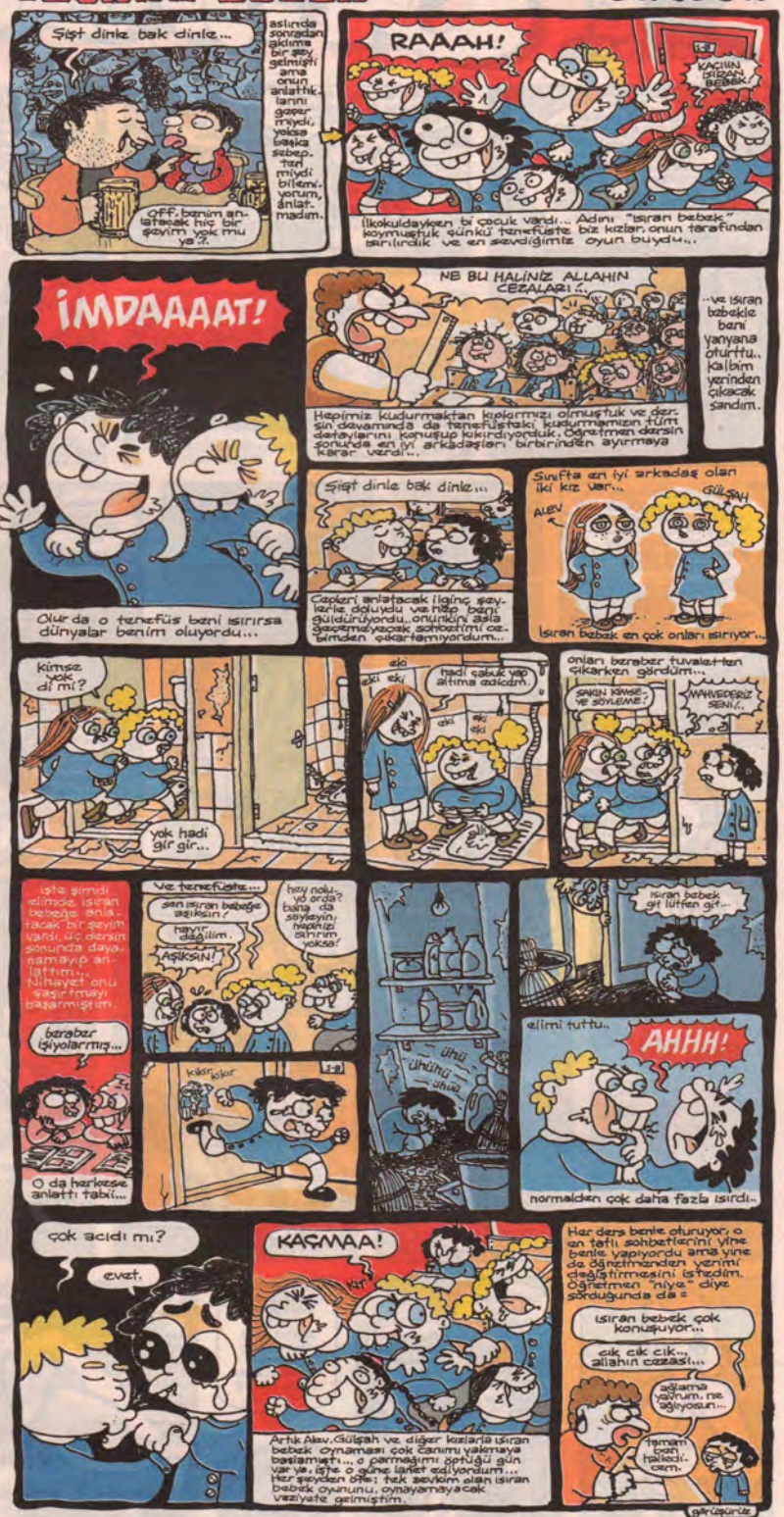
TÜYAP 29. İSTANBUL KİTAP FUARI
UYKUSUZ TAM KADRO İMZA GÜNÜ!
6 KASIM CUMARTESİ 14:00-18:00 UYKUSUZ STANDI

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
İMZA GÜNÜ 7 KASIM PAZAR 14:00-17:00
UYKUSUZ STANDI

ISIRAN BEBEK

Göksu Gül

UYKUSUZ
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi I 4 Kasım 2010 I Sayı: 166
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Haklar İşleri: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
İBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Gelen kutusunu 2 haftadır yayınlamadığımız için amatör arkadaşlardan özür dileriz.

Akşamsefası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Pyrrhic...

...SONRA CEM GELDİ KANKASI ALPASLAN'LA, BİZİM BETÜŞ NASI HEYECAN YAPTI ANLATAMAM... BACAĞI ZANGIR ZANGIR TİTRİYO, KIZIM DURFİLAN AMA YOK YANİ KOPMUŞ... HA HA HA BİZ GEBERİYORUZ GÜLMEKTEN AMA BU ANLAMIYOO... HA HA HA HA

AYY YAA TEŞKE SEN DE OLSAYDIN, ŞİMDİ ANNATINCA SANA KOMİK GELMİYO TABİ...

ŞEYİ ANNATMIŞ MIYDIM... SANA

Bİ DAKKA Bİ DAKKA... BİŞİY SÖYLİYCEM

KOMİK Mİ?

EEHH... HAYIR PEK SAYILMAZ

ACIKLI MIŞ BİRİNE BİŞİY Mİ OLDU YOKSA?!

GEÇENDE İLİŞT GEÇİTTE Bİ KEDİ GÖRDÜMDÜ AYY ÖLMÜŞTÜ BÜTÜN GÜNÜM MAHVOLMUŞTU... HİÇBİŞE YİYEMEDİM, HEPO GELDİ GÖZÜMÜN ÖNÜNE

BUNA ALIŞTIRA ALIŞTIRA SÖYLEMEK İMKANSIZ DİREKT SÖYLİYİM... EVET

BEN AYRILMAK İSTİYORUM

EVET

?!

NA-NE OLDU KI?

BOŞVER

AA NİYE BOŞVERİYOMUŞUM... NEDİR?

ÖNEMLİ DİİL... HADİ KALKALIM.. BEN KALKAYIM

HAYIR YANİ BAŞTAN BEĞENMİŞTİM, ŞİMDİ NOOLDU?.. EVET BİRAZ UÇARIYIM, DELİYİM AZCIK AMA MESELİYİM... AYAKLARIM DA YERE BASAR.. BUYUM YANİ DEĞİŞEMEM DEĞİŞEMEM

..BAZI BEKLENTİLERİN BENDEN SANA DÖNÜP YAPMAMIŞ OLABİLİR, AMA BEN HALA AİLE DEĞERLERİMİZİN YAPI TAŞLARININ BOZULMAMASI GEREKTİĞİNİ SAVUNURUM HEP...

OFF KAFAM ŞİŞTİ! BU NASIL CÜMLELER ?

.. BUNU ŞUNUN İÇİN SÖYLÜYORUM EĞER SEKSİMİZ YOK DİYE YAPIYOSAN..

SENİNLE KONUŞUYORUM..# BİŞİY DEMİYCEK MİSİN?

İYİ GÜNLER

TEMİZ İŞ OLDU... HE HE HE

Bİ DAKKA! LÜTFEN DİYORUM AMA

NE ZAMAN AĞLADI, BOYALARINI AKITTIN?

BEN GİDENE KAL, KALANA GİT DEMEM TAMAM MI?

BU LAFLARI SADECE FEYSBUK PROFİLİNE YAZIYORLAR SANIRDIM

SANA GİDELİM..

SON KOZUNU KULLANIYOR, AMA YEMEM. BİR KERE YATTIN MI ORASINCAN YUTAR SENİ!

İSTEMİYO MUSUN?

BAK BİZ AYRI DÜNYALARIN İNSANIYIZ

Pİİ.. NELER DİYORUM, ONA BENZEMEYE BAŞLADIM BEN DE

SEN KENDİ DİKENLİ DÜNYANDA KAL, İSTEMİYORUM ORAYI!

TAMAM

AMA EVİNDE BİRKAÇ EŞYAM KALDI, ONLARI ALMAM LAZIM

EVE BİR KERE GELDİ, ONDA DA CAR CAR KONUŞTU HER ZAMANKİ GİBİ. HANGİ EŞYASI VAR?

AHH!

AH AH!.. DİZİM AHH!

ÖYLE HIZLI YÜRÜRSEN DÜŞERİM TABİ!

HIZLI YÜRÜMÜYORDUM

TABİ CANIM!

KIRILMAMIŞTIR UMARIM.. ÇOK ACIYOO!..

BAKMA BAKMA!

SİYAH LAN, HEM DE DANTELLİ

DON İŞTE

ŞEFFAF LAN, ÇOK SEKSİ

GÖRMEMİŞ GİBİ!

BEN BUZ GETİRİYİM, ACISINI ALIR

HAYIR GİTMEE... ELİNİ KOY, İYİ GELİR

KOYMA

AĞDA YAPTIRMIŞ OOLUM

..NE OLDU BÖYLE, HAYAT NİYE BU KADAR HOYRAT ÇAKMADI BİZE? NASIL DA SAVRULDUK KURU YAPRAKLAR GİBİ..

TELEVİZYONDAKİ BİR DİZİ FİLMİN İÇİNDEYİM SANKİ!

..YAŞANMIŞLIKLARIMIZ ÖKSÜZ MÜ KALSIN HA?

BEN EŞYANI VERİYİM.. NEREDE DURUYO?

HIH... YATAK ODASINDAKİ KOMİDİNDE

JARTİYER..

ÜFF... NE SEKSİ LAN

NE ZAMAN GİZLEMİŞ BURAYA?

HADİ GİŞŞTE HADDİNE KOLBASTIYA HACI...

İNSAN KENDİ DÜĞÜNÜNDE OYNAMAZ MI EHE HEHE

KANAPEDE YATAN SAATLİ BOMBADAN HEMEN KURTULMALI. AMA DOĞRU KABLOYU KESMEM LAZIM YOKSA ELİMDE PATLAYCAK

UUU.. ETEK BİRAZ DAHA AÇILMIŞ..

ÇANTANA MI KOYUCAKSIN YOKSA POŞET Mİ VERİYİM?

YANIMA GEL

KORKUYORUM..!

NEDİR BU AŞKIM?

SENDEN ÖNCEKİ İLİŞKİMDE ÇOK CANIM YANDI..!

ANLAT CANIM, SİZ ERKEKLER HEP İÇİNİZE ATARSINIZ, PAYLAŞMAZSINIZ

ÇOK SERTTİ, ACIMASIZDI

..EN KÜÇÜK HATAMDA BİLE VURURDU BANA

KIZ MI?

EVET.. SIK SIK TOKAT ATARDI, EN ÇOK DA KAFAMA..!

BİR KEZDAN DAYAK MI YİYORDUN YANİ?

ELİ ÇOK AĞIRDI AMA..!

NE BİÇİM ERKEKSİN?!

Bu kez ilişkinin başından "son" için veri toplamak gerektiğini atlamıştım. Sadece sevmediği şeyleri akılda tutmak gerekiyor. Yanında durmak istemeyeceği bir erkek profili çizerek gitmesini sağladım. Ben de gidene kal demeyenlerdenim.

AA BAKMA MODERN FELAN GÖRÜNÜRÜM, RAHATIM AMA KISKANÇLIKLAR DA... PİRE İÇİN YORGAN YAKARIM YAANİ

KOLAYMIŞ

Aksamsefasi

ISSN 1307-7619
11 KASIM PERSEMBE
SAYI: 2010/46 No: 167
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başta Kenan Evren olmak üzere 12 Eylül darbecilerinin yargılanması ile ilgili açılan soruşturmada Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı görevsizlik kararı verdi. Kenan Evren, büyük ihtimalle zaman aşımından faydalanarak yargılanmadan kurtulacak.

İLK DÖVMEYE GÖRE BİRAZ İDDİALI OLDU, KALÇANIZA Bİ YONCAYLA FİLAN BAŞLASAY-DIK...

TATTOO ST

only God can judge me

YERALTI ÖYKÜLERİ

"kocakarım"

2. BÖLÜM

ERSİN KARABULUT

DEVAMI 5. SAYFADA

Hrant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast'ın çocuk mahkemesinde yargılanacak olmasının yankıları sürüyor.

12 Eylül darbecilerinin yargılanması için açılan soruşturmada savcılık görevsizlik kararı verdi. "İnsanlığa karşı işlenen suçlarda zaman aşımının kaldırılması" teklifini reddeden AKP milletvekilleri sayesinde darbeci generallerin zaman aşımından yırtmasına kesin gözüyle bakılıyor.

Koç Holding CEO'su "Bu yıl gençleri öpeceğiz" dedi.

Kadına yönelik şiddeti protesto etmek isteyen kadınlar Tayyip Erdoğan'ın konuşmaya aptığı toplantıdan kovulurken, kadına yönelik şiddet sonucu Ekim ayında 20 kadının öldürüldüğü açıklandı.

Aksamsefasi

UYKUSUZ

KAÇ YIL OLDU?

• Diyarbakır'da bir kimya öğretmeni öğrencilerine, "*X şahsı hayatı boyunca 3.10 üzeri 22 tane iyilik ve 4.10 üzeri -2 mol kötülük yapıyor. Hesap günü mizanda iyilik ve kötülükleri tartılıyor. İyilikleri ağır gelirse cennete, kötülükleri ağır gelirse cehenneme, tam nötrleşme olursa Arafa (hayvanların ve delilerin barınacağı yere) gidecek. Bu şahsın hesabı görülünce durumu ne olacak. İşlem yaparak sonucu bulunuz (N: 6.10 üzeri 23),*" sorusunu sorali **1 yıl**...

• Rus işadamları, Michael Jackson'ın Lenin©in yanına gömülmesi karşılığında ailesine 3 milyar dolar teklif edeli **1 yıl** ...

• Obama'nın seçilmesiyle tüm dünyada yaşanan coşkuya İtalya Başbakanı Berlusconi, "*Barack yakışıklı, genç ve bronzlaşmış...*" açıklamasıyla katılarak İtalya halkını bir kere daha utanç içinde bırakalı **2 yıl**...

• İbrahim Tatlıses, "Yorgun" filminde attığı gerçekçi tokatla Seda Sayan'ı bir hafta boyunlukla gezmeye mahkum edeli tam **27 yıl** olmuş.

İstanbul'da 5 yaşındaki Dilara, Antalya'da 8 yaşındaki Aslı'dan sonra Urfa'fa 12 yaşındaki Fehime'de rögar kapağı açık bırakılan kuyuya düşerek öldü.

BİŞEYLER DUYDUM

FESTUS OKEY SIKICA

Nijeryalı Festus Okey'in gözaltında ölümüne neden olmakla suçlanan polis memurunun yargılandığı davada, Festus'un kimlik bilgilerine ulaşılamadığı için yine ilerleme kaydedilmedi. Festus Okey davasıyla ilgili yıllardır bir türlü karar veremeyen mahkeme heyeti, duruşmada müdahil olmak için başvuran Göçmen Dayanışma Ağı aktivisti 9 kişi ile katıldığı bir televizyon programında mahkemeyi eleştiren avukat Güray Dağ'ın kendilerine ve cumhuriyet savcısına hakaret ettiğini ileri sürerek suç duyurusunda bulunmaya karar verdi.

NORMAL DÖVÜLEBİLİR İNSAN

Tayyip Erdoğan'ın koruması Saffet Demirci, trafikte tartıştığı gazeteci Çetin Yılmaz'ı hastanelik etti. Saffet Demirci, olayın ardından, "*Gazeteci olduğunu bilseydim dövmezdim,*" dedi. Korumanın olaydan sonra 'görev gereği' yurtdışına çıktığı öğrenildi.

TURKCELL'İN YIKIM GÜCÜ

Kapsama alanını genişletmek isteyen Turkcell'in Tunceli'nin Pülümür ilçesinde Aleviler için kutsal sayılan bir ziyaretgâhı yıkarak yerine baz istasyonu diktiği ortaya çıktı.

ŞİMDİ BİRAZ DAHA İYİYİM

ABD'nin eski Başkanı George W. Bush'un anılarını yazdığı **"Karar Noktaları"** bu hafta piyasaya çıkıyor. Edinilen bilgiye göre Bush, kitapta, Irak'ta kitle imha silahı olmadığını öğrendiğinde duygularını şöyle tarif ediyor: **"Kendimi berbat hissettim."**

BU ÇOCUK KAÇAR!

Tutukluluk sürelerini en fazla üç yıl olarak düzenleyen değişiklik, 31 Aralık 2010'da yürürlüğe giriyor. Bu değişiklikten, davası çocuk mahkemesine devredilen Hrant Dink'in katili Ogün Samast'ın da yararlanabileceği iddia ediliyor.

Aksamsefasi

UYUYUN LAN!

CHP lilerin bana gücü yetmeyince, birbirlerine düştüler.. Beter olsunlar... Kemal demişki "CHP'deki korku imparatorluğunu yıktık" demiş.. Padişahın yeniçeri ocağından korktuğu gibi korktu lan bu partisinden, dedim papağana... "Selamın aleyküm" dedi.. "Ha pardon, öyle selamsız sabahsız girdim muhabbete, nasılsın, aleyküm selam papağan" dedim.. "Abi papağan değil, ben konuşuyorum" diye çevre ve orman bakanı çıktı bunun arkasından.. "Hem papağan değil ki bu, güvercin" dedi... Onun bu genel kültürü karşısında etkilenip "bravo, çevre bakanı, orman bakanı falan dediğin böyle olur" dedim.. "Sözde değil özde çevreciyiz biz" dedi.. "Şu anda çevrecilik denince, çevreciliği bilen biziz" diye muhabbeti uzatınca, ormancılıkla ilgili bilgisini de arttırmak için, kestane, gürgen, palamuttan yapılmış odunumla onu başbaşa bırakıp, "güvercin" adındaki papağanla muhabbete devam ettim...

12 eylülcülere görevsizlik kararı çıktı... korku imparatorluğu diye ben buna derim işte...

Kemal feysbukta "sakin güç" diye sayfa açmış... "Sakin güç" benim en eski odunumun adı lan! Kapattırtırırım o feysbuku! Hasta etmesinler adamı... Başka işim bulsun kendine... "Kemal" iyiydi, onu niye kullanmıyo?.. Başka bi kemal daha mı var? Bundan sonra "sakin güç kemal" mi diicez yani...

Her Türk askerdoğarı maaşa bağladık.. En az 3 çocuk istiyorum.. Parasıyla değil mi kardeşim!

Neyse uykusuzcu Orhan geldi yine.. Bağırıp duruyo "Ben bu dergiyi nasıl basıcam" diye... Stres için de kaldım lan...

Bye minit...

Vatandaşa Sorduk: Füze kalkanı

Kelami Gürz (30): Biz kısrak başı gibi batıya girmeye çalıştıkça bu lavuklar bizi kalkan olarak hep doğuya tutuyolar.. Sgicem kalkanınızı da, füzenizi de lan.. İnsan olun!..

Billurhan Cünup (36): Natoya de ki "İran da 30 milyon tane Türk yaşiyo lan, manyak mı olduvuz hayvan oğlu hayvanlar.. Türkçe konuşuyo bu adamlar... Türkiyeyi seviyolar... Füze kalkanı mı, kardeş kanı mı?. Soruyorum..

Fehlime Deynek (32): Bu aptal Amerika her kavgaya bizi çağırıyo... İrana hayvan gibi silah satıp, ham petrollerini işlerken iyiydi.. Herifler kendi rafinelerini yapınca tuka kaka oldular...

Nurettin Tursil (40): Belli mi olur olum.. İran değil miydi Irakı füze içinde bırakan zamanında... Saddam gibi bi adam salalar başımıza, farketmeyiz, sonra al başına füzeyi...

işim-deyim gücüm-deyim

umut SARIKAYA

Akşamsefası

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Seksenli yılların duydukça sinirlendiren esprilerinden biri de hiç şüphe yok ki İETT kısaltması için söylenen İneklik Etme Taksi Tut esprisiydi. Anlaşılan o ki Kadir Topbaşbu espriyi hayata geçirmenin yollarını aramış ve bulmuş. Aşağı yukarı beş yüz metre olan Karaköy-Tünel'ine binmek istediğinizde akbiliniz yoksa 2,5 lira ödüyorsunuz. Yanında 500 metre için 2,5 lira ödemek zorunda olduğunu öğrenen iki kişiden biri, gayet yerinde bir hesap yaparak "ulan ikimiz taksiye binsek 4 lira yazacak, yürü atla taksiye" diyerek aynen uzadılar. Böylece insanları taksiye binmeye teşvik eden dünyanın ilk toplu taşıma sistemiyle de tanışmış olduk. Anlaşılan o ki, gerek Tünel gerekse Taksim fünikülerini kullanarak ineklik etmektense taksi tutmak daha yerinde bir davranış. İETT bu zamdan sonda isminin açılımının İneklik Etme Taksi Tut olduğunu yedi düvele duyurmuş bulunmaktadır.

■ Tabii yine erken feveran ettim, istemezükçü cepheye asker yazılmış gibi oldum ama düşünürsek Topbaş haklı. Otobüs bileti fiyatları dünyanın nice şehrinde bu seviyede. Misal New York, misal Berlin. O halde neden vaveyla ediyoruz? Ha şimdi İstanbullu Berlinli kadar kazanmıyor diyenler çıkabilir, efendim allah boş duranı sevmez, İstanbullu da çalışsın, Berlinli kadar kazansın. Bakın belediyeye? İnek sağar gibi sağıyor maşallah paraları. Taksi fiyatına götürüyor toplu taşıma araçları.

■ Bunu düşünürken aklıma geldi. Suyu da neredeyse bedavaya içiyoruz yahu? Bakkaldan su aldım gelirken, yarım litre, elli kuruş. Demek ki litresi bir lira. E evde? Bir yıkanıyoruz yirmi, otuz litre su gidiyor, belki daha fazla. Her gün bir kere yıkansak, ayda bin lira su parası gelmesi lazım ki gelmiyor. Gelmesi lazım. Kadir Bey'e sesleniyorum, nasıl ki toplu taşıma taksi fiyatına ve hatta daha pahalıysa, evimizdeki su da pet şişe fiyatına olabilir.

■ Aynı zamanda misal dışarı çıktığımızda tuvalete gidiyoruz, her girişimizde bir lira ödüyoruz. Evde bedava. O da olmaz. Evdeki tuvaletlerden gelir sağlama esasına dayanan bir proje derhal hayata geçirilmeli. Artık Topbaş evimizdeki tuvaletlere peçeteci mi diker, kendi mi hesap eder, klozetlere sayaç mı taktırır o kadarını bilemem. Ama bu işletme modeli üzerine düşünmelerinde fayda var. Zaten bu minvalde şeyler düşünüyorlar genellikle.

■ İmza gününde bir okur Yılmaz Abi'ye, "Otisabi çok komiksin, aynı benim gençliğimi çiziyorsun" dedi. Dayanamayıp "siz kaç yaşındasınız?" diye sordum, Yılmaz Abi'den on beş yaş küçük çıktı. Bana "ileride ben de sizin gibi olmak istiyorum" diyen okurumuzun da benden beş yaş büyük olması benim içimde bir yaradır. O kadar yaşlı mı gösteriyorum lan?

■ Bu seneki imza günü de Merve'lerin ezici üstünlüğüyle kapandı. Toplamda 47 Merve geldi. Merve'yi 22'yle Ezgi izledi. Tüm imza günlerinin ilk "Atılım"'ı bu sene geldi.

■ Günün sürprizi Türkiye'ye birkaç yıl önce gelip dergimizin hastası olmuş Japon okurumuzdu. Japon okurumuz var lan, Casio kol saati istesek anında getirir kanımca.

Bu oldu: Hayatımın ilk karne dayağını yedim

Efendim geçmiş zaman, o zamanlar kredili sistem var, çalışkan aklı başında çocuklar liseyi iki buçuk yılda bitiriyor. Tabii biz bu cenahtan varesteyiz. Lise sonda, ilk sömestr sonunda bazı arkadaşlarımız mezun oldu, biz olamadık ama eğlenmek bizim de hakkımız diyerek aldık bir takım alkollü mayileri, gittik bir parkta içmeye başladık.

■ Tabii İstanbul geceleri soğuk oluyor, hele bir de aylardan şubat ise, bambaşka. Sabaha karşı dört sularında soğuktan korunmak için parktaki küçük bir kulübenin içine girdik demleniyoruz. Birden üzerimizde çok kuvvetli ışıklar yandı. Işığa doğru bakıyoruz ama hiçbir şey göremiyoruz. Tabii fizikten kaldığımızın açık bir delili olarak "Oğlum ışık orada olduğuna göre onlar bizi göremiyordur, burası karanlık" diyerek istifimizi bozmadık.

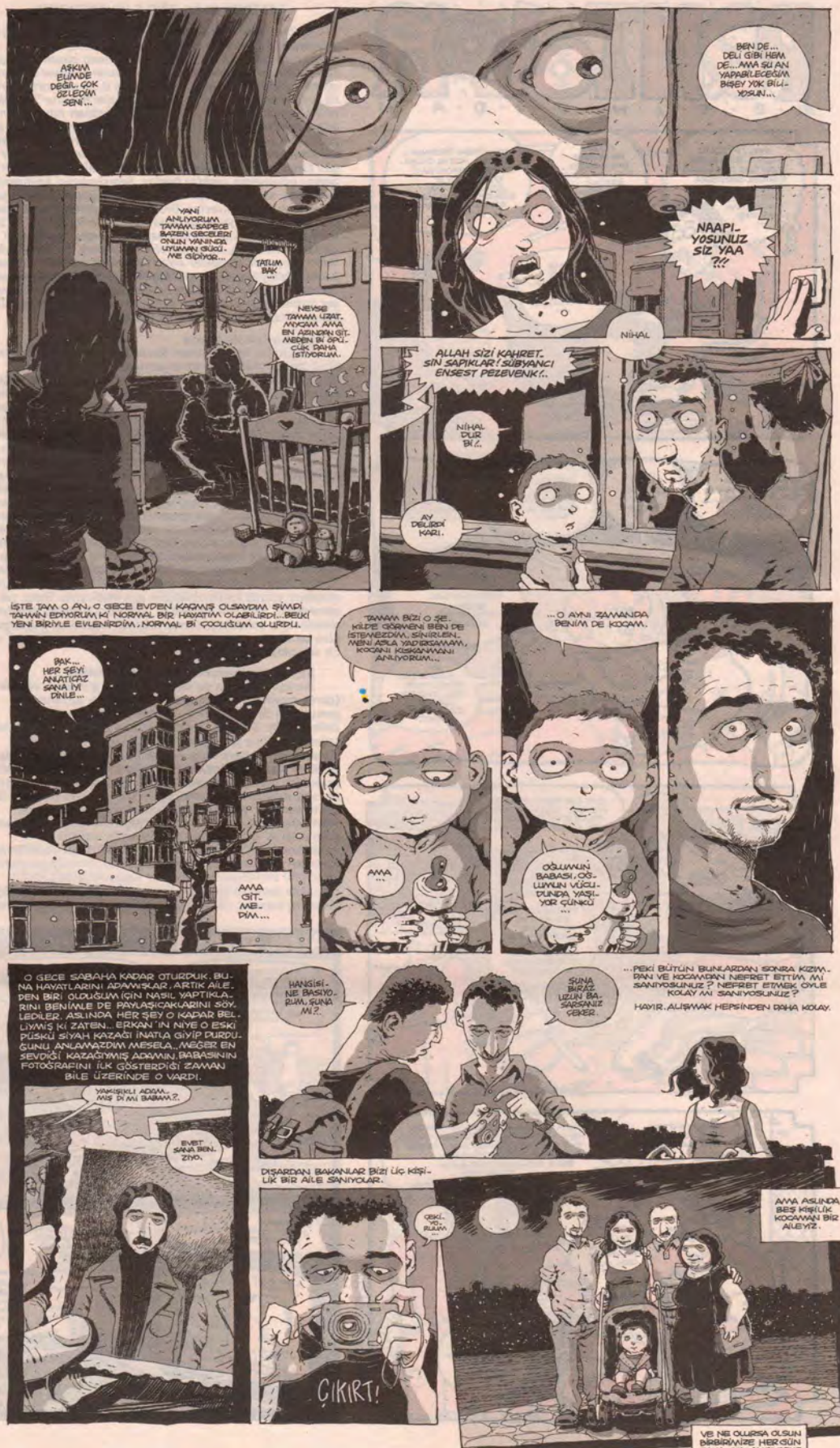
■ Çok değil iki dakika sonra yere yatırılmış, polisler tarafından aranıyorduk. Polis amcalar (polis bizim amcamızdır) bizi kaldırıp ayaküstü sorguladılar. Onlara oto hırsızı olmadığımızı, zaten otomobil kullanamadığımızı söyledik. Polisler de bize baktı, liseli çocuklarız hakikatten, "Burada donarsınız, gelin karakolda misafirimiz olun, çayımızı için" dediler. Biz de kabul edip minibüslerine bindik.

■ Minibüsten inip karakola getirildik ama bizi getiren polisler ortadan kayboldu, başka polisler tekrar sorgulamaya başladı. Biz aynı şeyleri anlattıktan sonra aramızdan hangi cin fikirlinin aklına geldiyse, birimiz "Amirim, (her polis bizim amirimizdir, büyüğümüzdür, überimizdir) şimdi erken mezun olunuyor ya, biz de mezun olduk onu kutluyorduk" diye bir bahane daha uydurdu. Polis arkadaşımıza şöyle bir bakıp "Ver bakayım karneni" dedi. Arkadaşımız karnesini çıkartıp polise uzattı. Polis karneye şöyle bir bakıp: "Bu ne lan Milli Güvenlik'ten zayıf almışsın, nereye mezun oldun eşekoğlueşek!" diye sert bir tokat aşkediverdi. Hepimiz lise boyunca her karnede bol bol zayıf getirmiş ve anne babamızdan bir tek fiske yememiştik ama şimdi polis arkadaş (polis bizim dostumuzdur, arkadaşımız, kankam ızdır), ebeveynlerimizin yerine getirmediği bi faziletli görevi yerine getirerek adeta bir ebeveynlik dersi veriyordu doğrusu. Polis amca (polis bizim amcamız, halamız, halaoğlumuzdur) "Ulan Milli Güvenlik dersinden de kalınır mı be! Bari matematikten kalaydın" diye arkadaşımıza sopa atarken arkadaşımız da "Amirim matematikten de kaldım vallahi, bakın isterseniz oraya" diyordu.

■ Benim karnede daha az zayıf olduğundan mı, polis amca yorulduğundan mı bilmiyorum daha az sopa yedim. Diğer arkadaşımızın karnesi bile yoktu, zaten o sıralar lisede de okumuyordu ama o da bir iki tokat yedi. Şimdi yalan söylemeyeyim, ben hepsinin üstüne bir de karakoldaki televizyonda çalan müziğe ayağımla tempo tuttuğum için tokat yedim.

■ Ertesi günün akşamına kadar nezarethanede bekledik. Karne yüzünden ilk ve son dayağımızı polisten yemiştik. Bu da polisin bizim sadece dostumuz arkadaşımız değil, aynı zamanda rehberlik öğretmenimiz, disiplin kurulumuz, hayat koçumuz olduğunu gösteriyordu. Bu arada hakikatten milli güvenlikten de kalınır mı arkadaş? Beleş dersti lan o.

Akşamsefası

PANTOLON

M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

metinfidan@ymail.com

ESKİDEN OLSA BÖYLE ISLANMAZDIK

Kaldırımlarda sık sık şemsiye ölülerine rastlıyorum. Öylece yatıyorlar. Sağlamlık konusunda iddiası olmayan şeffaf şemsiyeler bunlar. Yola yağmurlarla devam etmek zorunda kalan sahipleri tarafından, bir ters dönme hikâyesi sonrası sinirle fırlatılıp atılmışlar. Emeklilerin daha memuriyetlerinin ilk yıllarında ("o zamanın parasıyla daire fiyatına") edinip yıllar boyu kullandıkları ve zamanla sokakları ikiye yaran bir asaya dönüşmüş şemsiyelerine hiç benzemiyorlar. Ara sıra, yağmurun yağma ihtimalinin olmadığı günlerde, şemsiyeyle kaldırıma vura vura ilerleyen yaşlılar görüyorum. 46 yıldır her gün törenlerle tıraş olduklarından kendi sakallarını hiçbir zaman görememiş yaşlılar bunlar. Şemsiyelerini kaldırımlara vura vura, sanki yaşadığımız hayatın yanlışlarını bizlere işaret ediyormuş gibi yürüyorlar. Onları, şemsiyelerinin uzun metal ucuyla kaldırımda yatan şeffaf şemsiye ölülerini dürtüp, "Yazık, milli servete yazık..." derken hayal ediyorum. Oysa kendi zamanlarında olsa, bu şemsiyeler kırılmazdı, bu domatesler tatsız çıkmazdı, yemekler ziyan edilmezdi, insanlar kravatsız bakkala bile gitmezdi, gençler büyüklerine asla karşılık vermezdi, faturalar antrelerde başıboş bırakılmazdı ve asla hiçbir yere geç kalınmazdı. Oysa şimdi şu yerde yatan şemsiyenin haline bakın. "Yazık!" gerçekten çok yazık...

Şemsiyeyle ilk temas

Küçükken, taze beyinleri karartmayı seven ergenlerden birisi bana, "*Kenan Evren'in şemsiyesi aslında silahmış,*" demişti. İnsan o yaşlarda, genel kafa yapısına (top, taş, değnek, bağırmak, koşmak, bağırarak koşmak vb...) uymasa da bazı bilgileri unutamıyor. Kenan Evren'e ulaşma şansım olmadığından (o sıralarda çok meşguldü), çevremde görünüş olarak ona en yakın insan olan dedemi göz hapsine almak zorunda kaldım. 7-8 yaşın kurgu şiddetiyle, dedemin şemsiyesinin bir silah (en azından bir bıçak) olduğuna inandım. Dedem acaba kimleri öldürüyordu? Bir dönemim, dedem (katil) evden çıkar çıkmaz şemsiyesini alıp gizli mekanizmayı aramakla geçti. Bulamadım. Ama dedemin Kenan Evren'i televizyonda gördüğü zamanlarda, "Aslında iyi yaptı..." gibi yorumlar yapması yüzünden, ortalıkta kirli bir şeyler döndüğüne dair inancım uzun süre devam etti. Dönemin 7-8 yaş insanları, bastıran bir yağmur karşısında şemsiye açacak maddi olanaklara ve bilinç düzeyine sahip olmadığından şemsiyeyle ilk ilişkim bu anlattıklarımdan ibaret. Yine de, tıpkı akıllı yazarlar gibi, bir şemsiyeyi darbe yıllarının metaforu olarak kullanabildiğim için mutluyum. Daha çok azmederek, 12 Eylül darbesini, `*göt.müzde açılan şemsiye*' metaforuyla anlatacak düzeye erişmek istiyorum. Duyduğuma göre bu düzeye erişen yazarlar, göz kırptıklarında "kıpss" diye bir ses çıkıyormuş.

Büyük şemsiyelerin düşüşü (metaforlu)

İlerleyen yıllarda da kendime ait bir şemsiyem olmadı (*darbe travması*). Islanmayayım diye elime tutuşturulan şemsiyeleri de bir yerlerde unuttum (*80 sonrası kuşağın belleksizliği*). Sonuçta, doğanın ıslatma çabasına karşı kendimi savunmak adına şemsiyeyle aramda sağlıklı bir ittifak kuramadım. Doğaya karşı verilen bu mücadeleyi başarıyla sürdüren insanları gözlüklerimden süzülen yağmur damlalarının arasından çıptayla izledim. Fakat gördüğüm kadarıyla, şeffaf şemsiye mağdurları dışında, diğer bazı şemsiye sahipleri de çeşitli sorunlar yaşıyor. Mesela bugünlerde yollarda dev şemsiyeler görüyorum. Türkiye'de yaşamamıza rağmen Londra yağmurlarını arzulayan bu insanların (x kuşağı) kendi hayatlarında da beklentilerinin büyük olduğunu düşünüyorum. Hayalleriyle, içinde bulunduğu şartlar bir türlü uyuşmayan her insan gibi zorlanıyorlar. Ülkemiz kaldırımlarında sık sık rastlanan duvar-direk engelini geçemediklerinde nedense içimi bir sevinç kaplıyor. (*Böyle bir kazaya şahit olduğunuzda, etrafta,*

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

gözlüğü yağmur damlalarıyla kaplı olduğu için gözleri görünmeyen, ama ağzının aldığı şekilden sevindiği anlaşılan biri görürseniz, o benim.) Ama şemsiyelerinin hacmini sorgulayıp olaydan ders çıkaracaklarına, eminim direği ve duvarı suçlayarak, Londra'nın o ferah yaşam standartlarını özlüyorlardır.

Kendime ait ilk şemsiye (şeffaf)

Daha şemsiyeyi alalı 5 dakika bile olmamıştı. İlk rüzgâr atağında ters döndü, kısa bir süre geometrik olarak şeklinin tam zıddında direndikten sonra da kırıldı. Ayıplı malıyla baş başa kalmış binlerce insan var şu dünyada. Ama ayıplı bir malla yağmurun altında baş başa kalmak çok farklı bir duygu. İnsanın isyanı ıslanınca daha bir şiddetli oluyor. Üstelik bu, kendim için aldığım ilk şemsiyeydi. Çok sinirlendim (*öfkemin derecesini anlamak için, yağmurun altında ellerini havaya kaldırarak haykıran, sonra da diz çökerek kendi üstüne kapanan çok ıslak bir adamın sinematografik isyanını düşünün*). "Böyle saçma şey olmaz!" diyerek şemsiyeyi kaldırıma fırlattım. Kandırıldığımı düşünüyordum. Geri dönecek ve şeffaf şemsiye satıcısına haddini bildirecektim (*kararlılığımın derecesini anlamak için, biraz önceki adamın aniden kafasını kaldırıp hiddetli gözlerle boşluğa (kameraya) baktığını düşünün*) Hızla geri dönerken, aklıma bu tür şikâyetlerde ayıplı malın bir belge gibi suratlara çarpılması gerektiği geldi. Geri dönüp yerde yatan şemsiyeyi aldım (*bu kısımlar sinematografik değil, hiç bir şey düşünmeyin*). Yol boyunca sarf edeceğim süper lafların provasını yaptım. Uzaktan şeffaf şemsiye satıcını gördüğümde sahneye çıkacakmış gibi heyecanlıydım. Elimde parçalanmış bir şemsiye, ıslak bedenim ve zehir gibi dilimle ona haddini bildirecektim.

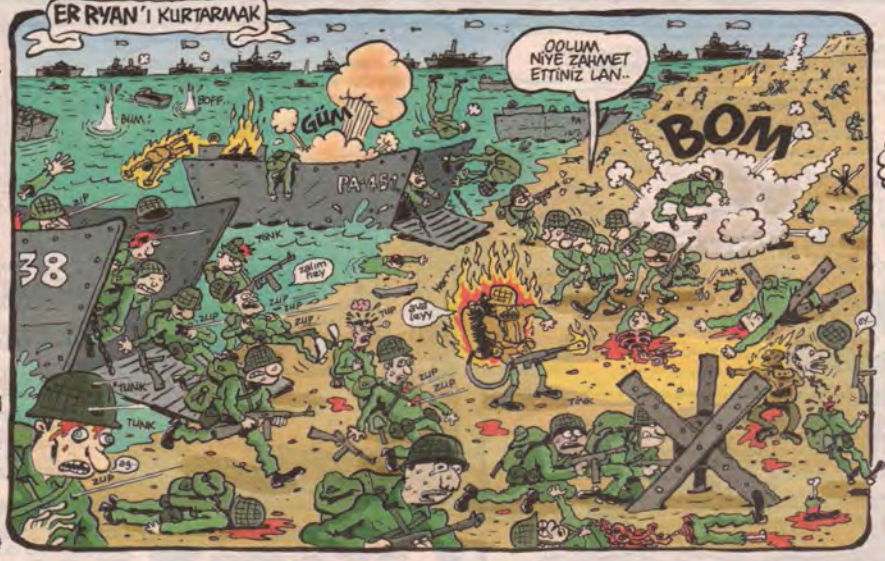
"Abi ben bunu yağmur için satıyorum, rüzgâra napiyim ki..." diyerek yeni bir şemsiye uzattı. Hayatımda bu kadar edebi bir açıklama, böylesine etkileyici bir sokak felsefesi görmedim. Beklediğim bu değildi. Öfkesi hiç beklemediği bir cevapla, bir anda yönünü şaşıran insanlar gibi sadece, "Ama olmaz ki!" diyebildim. Elimde yeni bir şemsiye ve felsefi olarak doyurulmuş ıslak bir kafayla geri döndüm. Bu seferki evin yakınlarına kadar dayandı. Yeni cesedi, herhangi bir öfke belirtisi göstermeksizin sakince yol kenarına bıraktım. Artık ölümlere alışmıştım.

Ertesi gün, Migros'tan şeffaf şemsiyelerin 4 katı fiyatına (kaldırıma vurma farkı), ucu metal aksamlı şemsiyelerden aldım. Mecidiyeköy Meydanı'ndaki şeffaf şemsiye satıcısına yaklaştığım anlarda yağmurun kesilmesi büyük bir şanssızlıktır. Yağmur yağmamasına rağmen yanından açık şemsiyeyle (gururla) geçmek saçma olacaktı. Yine de üzerine yürüdüm. Yaklaştıkça genlerimden gelen bir güdüyle şemsiyenin ucunu kaldırıma vurarak yürümeye başladım. Yaklaşan şemsiye sesleriyle bozuk düzenin üzerine yürüyen bir darbe gibiydim. Yanından geçerken göz göze geldik. `Bunlar yanlış işler' anlamında kaldırıma daha bir şevkle vurmaya başladım. Yaşlanıyordum. "Kıpss."

budac@gmail.com

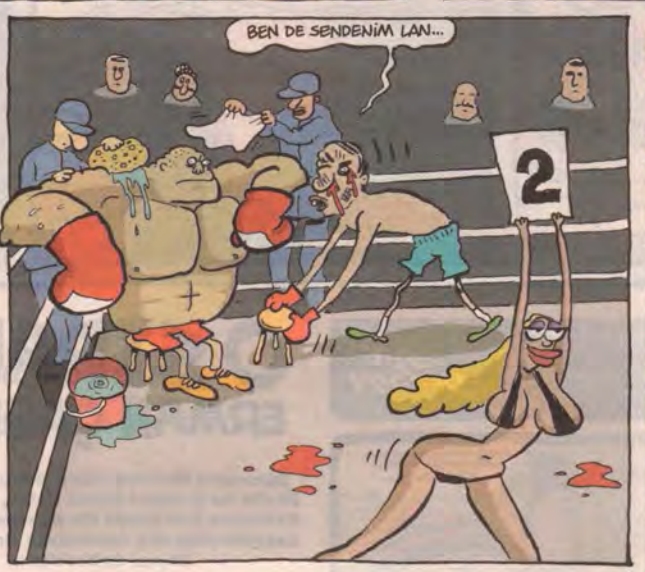
Akşamsefası

ER RYAN'I KURTARMAK
OOLUM NİYE ZAHMET ETTİNİZ LAN..
BOM
GÜM
BOFF
BUM!
PA-451
38
TUNK
ZUP
TAK
OY..

İKİ KİLO KIYMALIK İSTİYORUM. AMA KURBANA KADAR YAŞAMASI DA LAZIM..
VETERİNER

VANGOK
ERKEK KUAFÖRÜ

ÖYLE YAPINCA KABA BİR GÖRÜNTÜ OLUŞUYO DİYE TİLT PEDALI TAKTIRDIM..
AHI...
BÜZEK
TAK

BEN DE SENDENİM LAN...
2

Nuhun gemisi
GELİN TUFAN KOPACAK.
ÇABUK BU TARAFA.

AFFET ABİ.
SEN DİĞERLERİ GİBİ DEĞİLSİN, UYMA O HAYVANLARA...
Hayvan- lığın lüzumu yok. Fanilen.

TORBA ATILIR MI LAN? LAZIM OLUR...
kıyk...
MİGROS

KALP MASAJ CİHAZI BOZULDU.. HASTAYI VURDURUYORUZ...
TAPA TUPA
TAPIR TUPUR

jamal
BİR SEKSİ FARESİ
GÜZELLİĞE METHİYELER DÜZEN TÜM DÜNYA YAZARLARI, ŞAİRLERİ, ANLİSİ YENLERİ..... ...ÇİRKİNLER HANİZİ Mİ SSTİ?.
kırt kırt
kırt kırp
kıtırt kırt
kırt
HAH!
KIP
ıntıh...
umh...
pımf
mes

GELİN GELİN..TUFAN YAKLAŞIYO...
GEMİ?
GEMİ YOK..TANE 5 URA ABLACIM... EVET ŞEMSİYEDEN İSTEYEN.
FIUR

ksmsetasi

Cihan Ceylan

fırat...

uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Dünyamız Üzerinde Olup Bitenlerin Çok Büyük bir Kısmına İlgisiz Kalan, İlgilendiği Konuların Çok Büyük Bir Kısmını İse Yanlış Anlayan veya Hiç Anlamayan Arkadaşımla Akşam Sohbetlerim ya da Gece Dışarıya Çıkacağıma Evde Kalıp Kendimle Oynasaydım Daha İyiydi

Birinci Bölüm : Geçmişimiz.

Kısa süreli çalıştığım iş yerinde tanıştık. Bilgisayarına bedavaya virüs programı yüklediğim için beni çok sevdi ve o sevgisi bir daha asla azalmadı. Ben işten ayrıldıktan sonra bir süre koptuk. 2005 senesinde birlikte "Batman Begins" filmine gittik, çıkışta yemek ısmarladı. Üç sene ondan haber almadım. Üç sene sonra, 2008 senesinde birlikte "Batman Dark Knight" filmine gittik, filme girmeden önce patlamış mısır, filmden çıkınca yemek ısmarladı. Bir hafta sonrasında filme tekrar gidelim mi diye aradı. "Çıkışta da yemek yeriz" diye ekledi. Kabul etmedim. "Batman'i oynayan adam ölmüş" dedi. He dedim. Sonrasında iki sene daha ondan haber almadım.

İkinci Bölüm: Bugünümüz.

Neden tam bir hovarda gibi "abi bu akşam çıkıp biraz kafaları dağıtalım ne dersin?" dediğinde hayır demedim? Neden daha önce Avatar'a gitmek ardından da bana yemek ısmarlamak için aramadı? Peki ya Inception'a gidelim diye niye aramadı? Bu soruların tam bir cevabı yok. Normalde o sene çıkan herhangi bir gişe filmine çağırması, ardından da bana yemek yedirmesi gerekiyordu, hele ki Inception'a kesin çağırır diye bekliyordum. Onun yerine dışarıya bira içmeye çağırdı. Tavırlı eski kız arkadaş gibi neden beni filmlere çağırmadın diyecek halim yoktu. Ben de normalde bana "kafayı dağıtmak, iki tek atmak, muhabbetin belini kırmak" gibi çirkin terimlerle gelen insanları otomatik olarak ensesinden tutup geri gönderirken (bir güreş oyunu), bunu kaçırmıştım. Bazı şeyler olması gerektiği gibi olmamıştı. O yüzden bu akşam oturup dışarıda bira içecektik.

Üçüncü Bölüm: Onu Tanıyalım.

CV'sindeki "ilgi alanları" kısmında şöyle diyor: Sinema, yürüyüş, kitap okumak, müzik dinlemek, bilgisayar. Gerçekten de bazen sinemaya gidiyor, bazen yürüyor. Bilgisayarı da var. Bunları gözümle gördüğüm için onaylayabiliyorum. Kalan kısım biraz muamma. Yalan söylüyor demiyorum ama biraz abartmış olabilir. Sonuçta insanlar acımasız iş dünyasında birbirlerinin bir adım önüne geçebilmek için neler yapmıyorlar. Bunun dışında gözlerini kırpıştırmayı, karşılaştığı yeni olguları anlamamayı ya da yanlış anlamayı seviyor. Ben de o huyunu çok seviyorum işte. Üç boyutlu sinemayı anlamamasını seviyorum, Amerika'nın parlementer sistemini anlamamasını seviyorum. Obama kim? Başkan. E o zaman cumhurbaşkanı kim? Canım benim.

Dördüncü Bölüm: N'aaptın ya? Neler Yapıyorsun?

Aksiyon Ekstra

Ben kendi adıma çalışıyorum. O da çalışıyor. Onsuz geçen yıllarda ne yaptım? Çalıştım, okula gittim. O ne yaptı? O da çalıştı, o da okula gitti. Daha söylediğimiz biralar gelmeden konuşulacak konuların tamama ermesi hayra alamet değil. Hemen şimdi "Avatar" deyip biralar gelesiye kadarki süreyi doldurabilirim. Ya da biraların gelmesini beklerim, Avatar'ı o zaman söylerim. Avatarla ilgili "üç boyut ne acayip, ekrandan çıkıyormuş gibi" muhabbeti ilk biranın yarısını alır. Sonra "Inception" derim. Onu da "efektler gerçekmiş, yönetmen bilgisayar istememiş" diye sıvarız ortaya. Etti mi bir bira? Bunların hesabını yaparken "Avatar'a gittin mi?" diye o soruyor. Ben ayarlamıştım oysa kafamda bazı şeyleri. Neyse ki hemen "olm aslında üç boyutlu sinemada bir değil iki tane sinema perdesi varmış bir tanesi normal gözle görülemiyormuş, gözlüğü takınca görülüyormuş, o yüzden öyleymiş" diye saçmalıyor. Öyle değil o. Tam nasıl olduğunu bilmiyorum ama öyle değil. Frekanslar falan farklı.

Beşinci Bölüm: Katı Olan Her Şey Buharlaşıyor

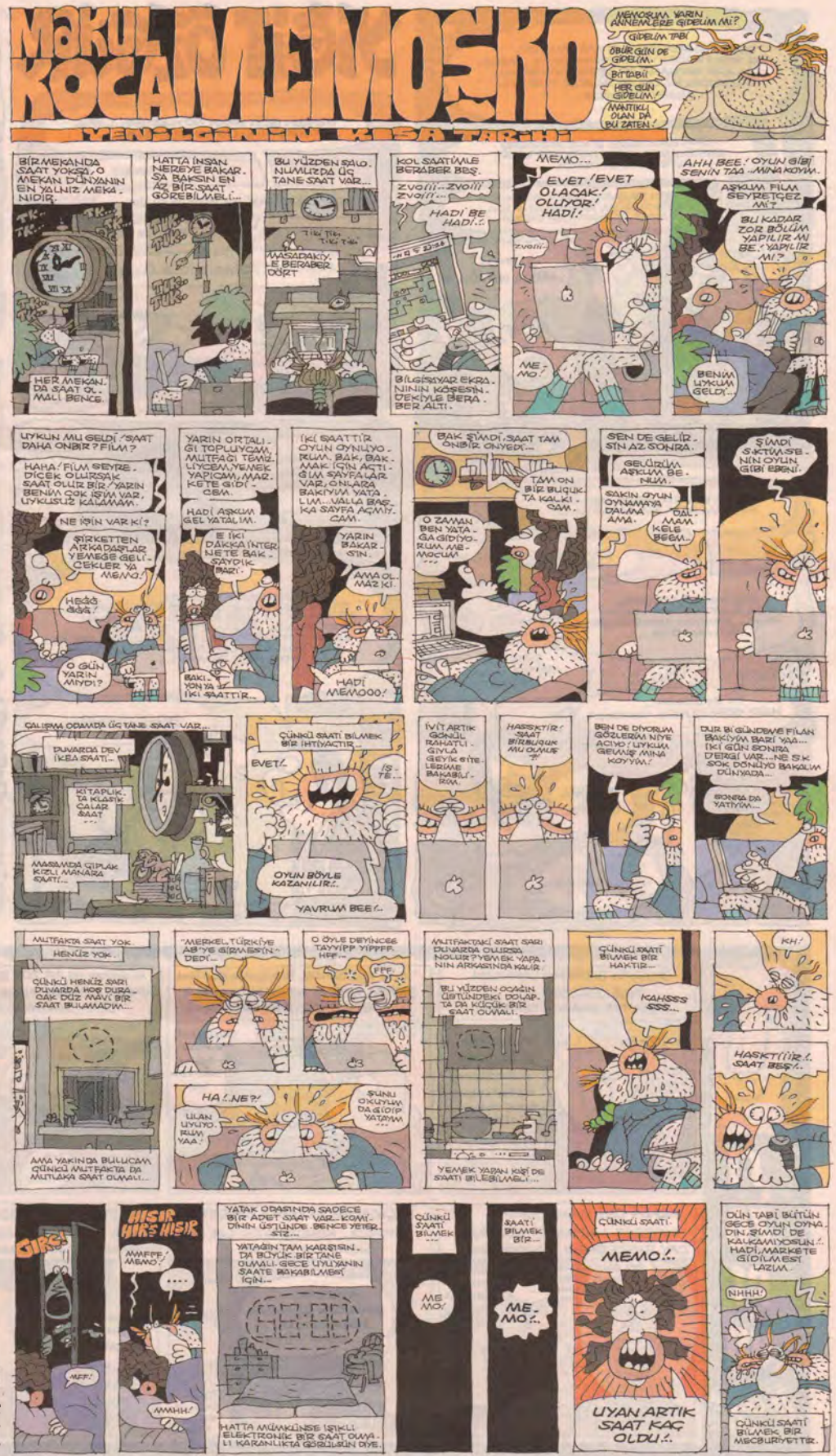
Keşke işin içine frekans falan girmeseydi ama durum böyle. Frekans deyince iyice anlamamaya başlıyor. Bir birayı nasıl bitiririm hesabı yaparken olayın hararetiyle iki tane birayı ard arda sokuyorum. Üçüncü biranın ortalarına doğru bu sefer de inceptiondaki efektlerin bilgisayarla yapılmadığına inanmıyor. Anlamaması bir yana, olayları tamamen kavrayan benimle dalga geçer gibi konuşması "adamları nasıl uçurdular o zaman uzaya mı çıkardılar" deyip gözlerini kırpıştırması çileğin üstüne pudra şekeri gibi oluyor. Videosunu izledim lan, benim anlattığım gibi. Çizerek anlatmayı deniyorum. Bunu anlamaması bitince (nereden alakayı kuruyor bilmiyorum ama) olimpiyatlardaki çekiç-disk-cirit atanlar ve onların hayatlarını nasıl kazandıklarıyla ilgili çok saçma bir şeyler daha ortaya bırakacak, beni de adım adım kendi yaşadığı fantastik dünyaya sürükleyecek. Henüz ondan haberim yok.

groagh@gmail.com

Aksamsefasi

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SÖN...

YİĞİT ÖZGÜR

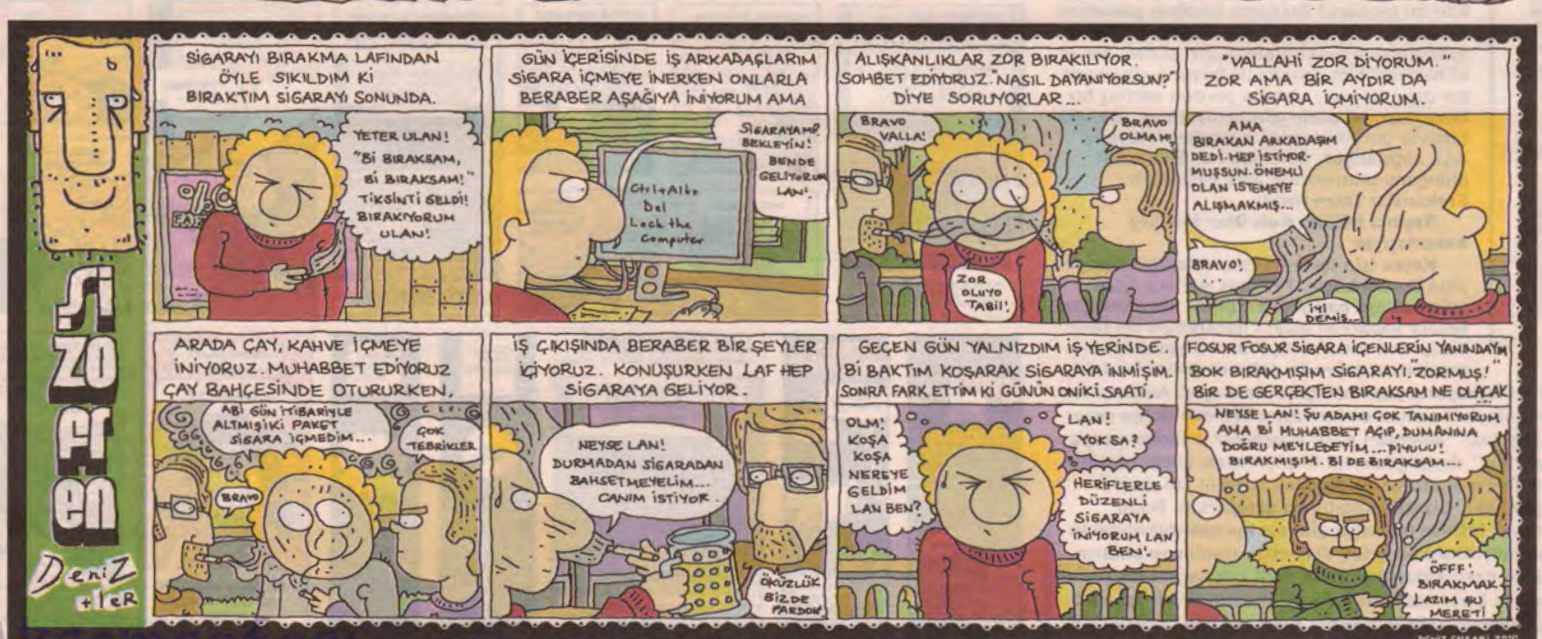

densarf@hotmail.com

Akşamsefası

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

SİSLİ GEÇMİŞ ZAMAN!

1968: Hiç hatırlamıyorum, doğmuşum. (68, elektrikli yıl imiş, 7 Kasım da ilk sosyalist devrimin günü. Ankara'da Eski Gülhane'de doğmak, 10 Kasım'da taburcu olurken, doktorum Nurten Hanım'ın "Belki de yeni Atatürk bu" demesi ve tereddütsüz yanılgısı.)

1969: Hatırlamam. (Sonradan öğrendim, Demirel o yıl AP'nin (Adalet Partisi) başına geçmiş.)

1970: Anımsamam. (Pele, Meksika'daki Dünya Kupası'nda coşmuş.)

1971: Bilmem. (Ankara'dan Babaeski'ye nakil, Trakya. Ömrümde duyduğum en güzel ilçe adı.)

1972: Bilemem. (Münih Olimpiyatları'nda insanlar ölmüş, olimpiyat yaşamak demekken.)

1973: İnceden hatırlamak. (Kırklareli'ye geçiş, sünnet olurken babamın bana çizgiroman Tarkan okuması.)

1974: Net. (İlk Dünya Kupası maçımı seyrettim, kalecisi Enver Mariç olan (eski) Yugoslavya, Brezilya'yla 0-0 berabere kaldı, Almanya'dan gelen terzi Kadir amcamın evinde seyrettik, sonra da Kars'a gittik, şimdi Ardahan'ın ilçesi olan Göle'ye.)

1975: Eve televizyon geldi. (Vikingler, kıta dur, Can Akbel'le Güne Bakış, mizah dergilerine göre Kele Bakış!..)

1976: Montreal Olimpiyatları (Bütün sülale "Rumen cimnastikçi Nadya Comaneci'ye hayran olduk. O da sonradan obez oldu.)

1977: Kızkardeşim Funda, 22 Nisan'da doğdu. (Kar çok yağdığı için 23 Nisan törenleri iptal edildi, aynı gece TRT, "Vurun Kahpeye" filmini yayınladı.

1978: Kayseri. (Dünya Kupası finalinde Arjantin, Hollanda'yı yendi, babamla abim uzatmalarda uyudular, ben "cingit gibi" seyrettim, aynı yıl "Etimek" piyasaya çıktı; anannem Atiye Hanım'ı kaybettik, boncuk mavi gözlüydü. Gündüz helva yaptı, akşam öldü, gece o helvayı yediler.)

1979: "Atın, eskimiş çoraplarınızı atın, Jill geliyor!" (Yeni yıl bu reklamla başladı tek kanallı televizyonda, gene Kayseri. Mimar Sinan'dan Ahmet Paşa İlkokulu'na nakil.)

1980: Malatya'ya tayin. (İlkokul bitti, sonbaharda darbe oldu, Yeşilyurt kirazının en az kayısı kadar güzel olduğu saptandı.)

1981: İlk mastürbasyonlar. (Atatürk'ün 100. doğum günü kutsandı, babamın Milli Güvenlik dersine girdiği sınıflardan İmam Gümüş adlı öğrenci, adını Önder Gümüş olarak değiştirdi; gözlüğe iyice alışıldı.)

1982: Beşiktaş, sonunda Şampiyon. İskenderun. (Orta ikide ilk deniz manzaraları, sıra arkadaşım Tuncay Demirbacak'ın hristiyan olması, anayasaya yüzde doksaniki evet.)

1983: ANAP. (Anavatan Partisi ve Papatyalar ve Nokta dergisi.)

1984: Lisespor. (Platini'nin frikiğini, Arcanoda koltuğundan kaçırdı, Fransa şampiyonu oldu Avrupa'nın.)

1985: Fizikten kaldım, ikmalde geçtim. (Şevkiye Hoca çalıştırdı beni, iki ders arasında Godfather'ı okudum, Kelebek'i zaten okuduydum.)

1986: Lise bitti, Maradona'ya Tanrı el verdi, Beşiktaş gene şampiyon, selamunaleyküm İstanbul! (Sonra İletişim Fakültesi olacak İ.Ü. Basın Yayın Yüksek Okulu'na "şetland kazakla" kayıt!)

1987: Çarşaf dergisinde yazarlık. (Fenerbahçe'de yaz kampı, Arif Kemal'den özgün müzik, Yer Demir Gök Bakır!)

1988: Gırgır'da amatör yazarlık. (Engin Ergönültaş, Behiç Pek, Yavuz Taran, Serhat Gürpınar'la beraber sabahlama zevki.)

1989: Beyazıt'ta okul, Cağaloğlu'nda iş, Eminönü'nde belediye otobüsü. (Uykuya dalıp, Zincirlikuyu'da uyanıp, geri döndüğüm olduydu.)

1990: Avni dergisi, Mecidiyeköy. (İlk kitabım "Kaldırım Yazıları" çıktı. Ayrıca: 'Gözü parlıyor aniden kızın, şeytan tüyü var bu hınzırın!')

1991: Gümüşsuyu, bekar evine çıkış, dergini de Yeşilyurt'a taşınması. (Kapıcının makbuzda soyadımı "Özdericek" yazması, "Yanlış olmuş, doğrusu Özdericeket" demem.)

1992: Leman'a geçiş, (Beşiktaş üçüncü kez – üstüste – şampiyon.)

1993: Uğur Mumcu'ya kıydılar, Madımak'ı yaktılar, Çiller ve Akşener'i, başımıza sardılar... (Okul en sonunda bitti.)

1994: Sabahla dur! (Yılın son ayı askerlik.)

1995: Beşiktaş'ın şampiyonluğu ve temmuz sonuna kadar sivillik dışı olmak. (Terhis olduğum sabah Milli Kütüphane'ye gidip anatomi atlası inceledim, şehre dönünce izlediğim ilk belgeselde "Deneyimsizlik, pandalara acı böğürtlenleri tattırıyor" cümlesini duydum.)

1996: Leman artı Öküz mesaisi. (Cumhuriyet'te 'Yüksel Endeğer' takma adıyla yazmaya başlamak.)

1997: Vedat Bey'in Görkemli Hayatı çıktı. (Çınar Yayınları)

1998: Yıl başında evlenmek ve 10 Eylül'de oğlum Can Ilgaz'a hoşgeldin demek. (Radyoda bile çalışmak, onu da bırak, Bayülgen'le bile çalışmak.)

(Yazdığım bu ilk özgeçmişin devamı ya haftaya ya da sonraki haftaya)

ŞEFFAF ÖLÜM

cihan kılıç

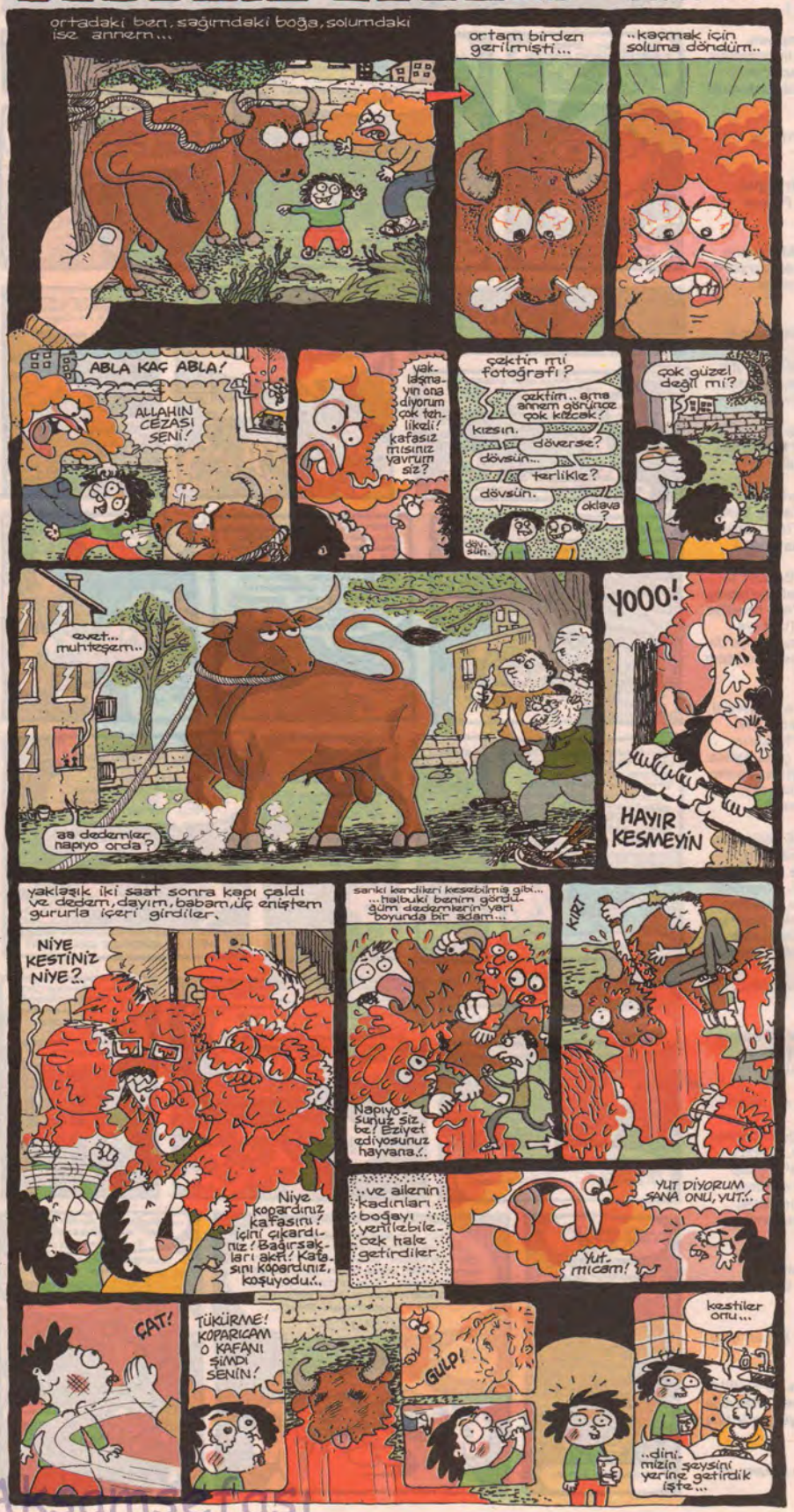

vedatozdemiro@gmail.com

Aksamsefasi

DEDEMİN BOĞASI

Göksu Gül

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Başka yerden köfte söyleyen köfteci de can değilse bu dünyada hiçkimse can değildir. Lan çok sevimli oluyor. Hiç denk geldiniz mi böyle bir an'a. İnsanın yüreği de fena oluyor bir yandan. Bir yandan da böyle kıpır kıpır oluyor insanın yüreği. Hayatı daha çok seviyor, hayata daha çok tutunuyor insan. Onu öyle izlerken. Kendi köfte tezgahının yanına tabureye çömelmiş, başka köftecinin daha güzel yarım ekmek köftesini yiyor. Kendi sardığından daha güzel bir kağıda sarılmış yarım ekmek köfteyi yiyor. Öyle iştahlı yiyor ki, ikide bir ağzı kağıda geliyor, geldikçe kağıdı biraz daha sıyırıyor. Ayran da açmış yanına. Ayranı kendi dolabından çıkarmış ama. Hiç denk geldiniz mi. Bu öyle bir görüntü ki görünce bitmez. Devam eder. Denk geldiniz mi.

æ Yazdığım şeyi okumazsam benim için bir kıymeti yoktur. Heyecanımı buna borçluyum. En iyi okurum benim. Ben attığım telefon mesajlarımı bile okumayı çok severim. Hem de defalarca. Canım sıkıldıkça. Bu arada telefonunda **giden mesajlar**'ın **gelen mesajlar**'ından fazlaysa sen **kaybeden**'sin arkadaşım. Ağlaman için yeterli bir sebep bu bence.

æ **Sigaramın yarısını ben içtim yarısını rüzgar**'daki rüzgar'a olan tiksintiyi sadece ben mi hissettim acaba. Herkes rüzgar'a bir övgü, bir güzelleme gibi düşündü sanki bu sözleri. Ama benim hissettiğim, bayağı rüzgar'a gizli bir öfke nöbeti gibi bir şey bu. **Harrospi çocii, sigaramın tamamını da içeydin madem, bir ağız tadıyla şurada sigara içirmedin, g.tsün oğlum sen g.tsün** gibi bir şey bu. Ya da ben çok yanlış düşünüyorum ama bence hiç de yanlış düşünmüyorum. Fesat falan da değilim bir kere tamam mı.

æ Banyo aynasında diş ipi kullanımından kaynaklı kalıntılar olan, (diş ipiyle öyle dişlerin arasını temizlerken diş ipini diş arasından çektiği anda aynaya diş ipi vasıtasıyla diş arasına kaçmış yemek artığı fırlaması durumu), öyle kalıntılar olan insanla gönül rahatlığıyla öpüşebilirsin arkadaşım. O insanın ağzı gerçekten çok temiz. Çok temiz ama.

æ .mına koyiim **John Lennon** da **J. L.**, **Jennifer Lopez** de **J. L.**. Bu arada Tüyap'ta altıbuçuk saat süren canhıraş imzamızda John Lennon gözlüklü bir kız geldi imza almaya. Yalnız gözlüğün sadece çerçevesini takmış. Camları yok. Öyle bir delice John Lennon sevgisi. Eee, sevdiğin şey normal mi ki sen normal olasın. John Lennon bu. Psikopatın önde gideni. Ayrıca da çok komik bir adam John Lennon. **Ringo Starr sizce dünyanın en iyi davulcusu mu** diye soruyorlar John Lennon'a; **o Beatles'ın bile en iyi davulcusu değil** diye cevap veriyor.

æ Çubuklu sahilinde onlarca balık tutan adam arasında balık tutan tek kadın. Ben seni seviyorum.

æ Tamam da Tarkan'ın diksiyonu bozuk. Sadece Tarkan diye belgesel seslendirtmek, bilemedim. O apaçık e'lerle **keaandi keaandine** demiyor mu, deli çıkacağım. Sadece Tarkan diye. Peki benim belgesel izleme zevkim ne olacak hacı. He hacı.

æ Bir ortama kızsız giden beş altı erkek zorlasan candır ama kesinlikle maldır.

æ Hayatta da çok az şeyden korkarım **sözümün arkasındayım adam**'ından korktuğum kadar. Hayattaki en sevmediğim şeydir sözünün arkasında olan insan. Pis bir tarafı var bu sözünün arkasında olan insanların. Sevimsiz bir tarafları var. Buzluk gibi. Kasıntı. **Sözünün arkasında.** sanki **görmemiş** gibi. Daha önce hiç sözü olmamış, bir tane sözü olunca da ona koala gibi sarılmış gibi. Sanki hep, **bir gün sözüm olsa da şöyle aslan gibi arkasında dursam** diye beklemiş gibi. Sözdür bu .mına koyiim, bunu nesinin bu kadar arkasında duruyorsun. Sözdür yaa, boşlukta havaya karışır uçar gider. Bunu bu kadar mesele yapmanın bir manası yok. Sözünün arkasında duracağına yeni sözler söyle bana güzel arkadaşım. Sözlerin hep sözünün arkasında durmakla ilgili olmasın. İnanılmaz sıkıcısın.

æ Güzel adam yandan güler. İnanmıyorsanız arkadaşlarla topluca çektirdiğiniz fotoğrafa bir bakın. Bütün güzel arkadaşlarınızın yandan güldüğüne hayretler içinde şahit olacaksınız. Simetrik gülenlerin ise azılı birer .rospu çocuğu olduklarını gözlemleyeceksiniz.

æ Kötü bildiğin adamın sana iyilik yaptığı o andır erme.

æ Üniversite mezunu bir insan da olsam arkadaşlarla bir yere gitmeye karar verdikten sonra **gidek** demekten kendimi alıkoyamıyorum. O kadar güzel bir tınısı var ki bu **gidek**'in. Belirli aralıklarla **gidek** demezsem yaşayamam. O kadar bir hali var.

æ Bir arkadaşımın arkadaşı, halihazırda televizyonda yayınlanan bir komedi dizisi için, **ben ki osuruğa gülen adamım, o diziye bir kez bile gülmedim arkadaş** dedi arkadaşımın arkadaşı olan o arkadaş.

æ Son olarak; **bende kulak yok, bir gitar akort etmeyi bile öğrenemedim** diyordum, hakikaten kulak yokmuş bende. Sağ kulak yüzde elli duymuyormuş. Bayağı bildiğin yarı yarıya sağır yani. İşitme testi yaptırdım da ör-gendim. Neyse ki sol kulak cin gibi. Sağ kulağın da eksiğini kapatıyor. Zaten öyleymiş. Bir kulağı hiç duymayan bile bunun farkına yıllarca varamayabiliyormuş. Öyleymiş yani.

æ Sevgilerimle.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Stand-Up

22 Kasım Pazartesi / **Antalya** Simurg / Saat: 20.00 / bilgi: 0242 241 66 25

24 Kasım Çarşamba / **Adana** Ora / Saat: 21.00 / bilgi: 0322 224 24 24

Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

AksamSefasi

Çarpışma

İpek & burak

Yazan Çizen OKY

Aksamsefasi

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·f·i·d·a·n:

KOLLEKSİYON

"İnsanoğlunun, dizginleyemediği bir tutkusu bu, oğlum. Elindekini "çoğaltma, biriktirme" arzusu! Ben de o zehirli duyguya çoğunlukla yenik düştüm elbet. İlkokul ve ortaokul günlerimi hatırlıyorum da şimdi: Pul koleksiyonu yapmakla başlamıştı ilk, bu canavar tutku. Düzenli bir biçimde sürdürülen, altyapısı olan, gerçek bir Kolleksiyon denilemezdi aslında. Okulun önündeki ucuzcu kırtasiyeden, harçlığım müsade ettiğince, elime ne geçerse ucuz pullardan alıp koyuyordum defterime! Onları bir cımbızla zarifçe tutma gerekliliği bile, zihnimi ele geçiren "biriktirme" deliliğim karşısında yenik düşmüştü: Şekerli, simit susamlı ellerimle hepsini avuçluyor; pul defterindeki ince kağıtlı ceplere, onları resimlerine göre sıraya dizip oyalanıyordum! Zaten, yüzde doksan'ı sahte pullardı; tek gerçek olanlar postaneden aldığım, veya eve gelen mektuplardan söktüklerimdi! Herneyse, ister eğlence ister manyaklık deyin; sonuçta, biriktirme, koleksiyon yapma arzumu tatmin ettiğim ilk deneyimlerimdi bunlar. Yaşım biraz daha ilerlediğinde, çizgi-roman türü dergiler biriktirmeye başladım.

Bir koleksiyonculuk sapıklığını, "sevilen birşeyin kendi kendine çoğalmasından" ayıran şey: Sevmediğiniz şeyleri de biriktirmeniz, yani koleksiyonun değeri ve kapsamı için onları da arşivinize katmanızdır! Zaten okumuş ve sevmiş olduğum bir sürü derginin yayında; onların iki katı kadar, sevmediğim çizgi romanlar ve dergiler de mevcuttu! Daha sonra, orta yaşlarımda; artık daha ilginç nesnelerin koleksiyonunu yapmalıyım diye düşündüm. "Küçük maket otomobiller" biriktirme hevesine kapıldım bir ara. (Ama şu günlerde tüm market raflarını dolduran, Çin malı ucuz maket arabalardan değil. Daha sağlam, birebir gerçek modellenenlerden!) Pahalı bir koleksiyon çabasıydı açıkçası. Sadece beş tane biriktirebildim! Zaten sıkılmıştım, onları da üst kattaki komşunun çocuklarına hediye ettim. Bir filmde izlediğim ilginç bir kolleksiyon, pek ilgimi çekmişti: Kötü bir mafya adamı, hasımlarından kestiği insan parmaklarının koleksiyonunu yapıyordu! Çok uçta bir "biriktirme deliliğiydi" bu tabii. İnsanlara zarar vermeyi hiçbir zaman düşünmedim, oğlum. Gerçi bir nevii "insan koleksiyonu" yapanlar da vardı etrafımızda: Örneğin kimi haz tutkunu kişiler, birçok insanla tanışıp cinsel ilişki kurmayı yaşamsal bir amaç haline getiriyor; hayatlarına girip çıkan her kişi için neredeyse duvara birer çentik atıyorlardı. Bu doğal hobilerin dışında; bir iki ilginç denemem daha oldu: Bir ara "kültablası biriktirmeye" heveslendim. Pazarlardan çarşılardan, ilginç kültablaları topladım hevesle! Sonra eşimin (Annenin) yoğun motivasyonuyla sigarayı bıraktığımda, bu kolleksiyon da anlamsız geldi, bitirdim. Küçük bir "tuzluk kolleksiyonu" denemesi, ki sekizinci tuzlukta son buldu; çünkü o kadar aramama rağmen başka ilginç bir tuzluk bulamamıştım! Ve gayet anlamsız, şu an okurken sana çok saçma gelecek bir "biriktirme" çabası: "Ampul koleksiyonu" yapmaya heveslendim! Ama bayağı kısa sürdü. İkişer tane yetmişbeş mumluk, kırkbeş mumluk, yirmibeş mumluk, yüz mumluk ampul; dört tane minik ampul, bir o kadar garip şekilli tasarruflu ampullerden, ve tesadüfen çöpte bulduğum kırık bir değişik ampülden sonra, bu heves de geçmişte kaldı. Bir boşluk sürecinden sonra, çok geçmeden, ilk aşkım, ilk arzumla tekrar karşılaştım:

"Film biriktirmek!" Evet söylemeyi unuttum, aslında yıllar öncesinde "Video film" arşivi yapmıştım üçyüz tane kadar. Artık internet çağındaydık, ve neden Cd'lerde dijital olarak biriktirmiyorum diye, kafama dank etti! Aslında evde yüzelli tane kadar CD vardı. Ama bunu, gerçek bir Kolleksiyona dönüştürmeli, ve sona erdirmeliydim! Evet, sihirli kelime buydu: "Sona erdirmek." Yani, Kolleksiyon'u tamamlamak! Delice ama zevkli bir uğraşla, ter akıttım. O yüzelli filmi, iki ayda beşyüz adete çıkarttım. Nasıl olsa internetten film indirmek kolay ve ucuzdu; bunu önleyen bir yasa da tam olarak mevcut değildi. Bir sene sonra, indirdiğim ve arşivlediğim Film sayısı 1700'e ulaşmıştı! Ama daha korkunç ve de mükemmel bir hedefim vardı. Dediğim gibi, Kolleksiyon'u tamamlamak! Tüm siteleri, uçsuz bucaksız İnternet alemini hırsla taradım; ve yıllar sonra nihayet, "Dünyada çekilmiş filmlerin yüzde doksandokuzunu", Cd'lere kopyaladım!

İşte, bu benim, sana ve torunlarıma en büyük mirasımdır! Yüzbinlerce Cd'lik komple film arşivimi, huzur içinde sizlere bırakıyorum. Hepsi özel sandıklarda korunmuş vaziyettedir. Canınız istediğiniz zaman çekip izlersiniz bi film. Sizleri, çok seviyorum!.."

-Yıl: 2109. Satürn civarları-

"Ah, dedeciğim. Ben de seni seviyorum, o gençlik heveslerini ve garip tutkularını anlayışla karşılıyorum, ama. Ne diyeyim, biraz da boş yere zahmet etmişsin! Uzayda can sıkıntısından, holo-ekranda mektubunu tekrar okudum da şimdi; o sandıklar dolusu filmi napayım ben yahu. Hepsini Dünya'da, eski evde bıraktım zaten. Küflenmiştir o Cd'ler çoktan. Bak! Elimde tuttuğum, şu kibrit kutusu büyüklüğündeki minik cihazı görebilsen: Nanoterm Mega7Chip! Bununla, televizyona, gösterici bi ekrana bile ihtiyaç duymadan, üstelik hologramla, istediğin yere 3d görüntü yansıtarak herşeyi izleyebiliyosun. "Tüm Dünya Sinema Arşivi" var içinde! Ayrıca bonus olarak "Tüm Dünya Müzik Tarihi"ni de eklemişler komple! Vallaa yazık etmişsin sen, o kadar Cd'ye, harddiske filan. Anneannem de kızmıştır kadıncağız, boş disk ve Cd için harcadığın onca paraya. Zaman ne acayip ilerliyor değil mi? Sen de nerden bilecektin tabii. Neyse, yine de seni çok seviyorum; bizleri çok düşündün, saygı gösterdin. Şu an, Satürn'e doğru yol alıyorum. "Dünya dışı canlı varlıklar" görüldüğü ihbarı geldi. İnşallah, bu seferki doğrudur! Geçen sefer karşılaştıklarımız, otlu birer kaya parçasıydı. Gözü andıran iki tuhaf çıkıntıları vardı, ve sadece yarım saatte bir kıpırdıyor gibiydiler. Canlı mı, değiller mi, karar veremedik tam! Ama benim, hâlâ umudum var..

Aksamsefası

• HAYATIN ANLAMI ARMUTTUR!..
• NOSTALJİ GEÇMİŞE DEĞİL GELECEĞE ÖZLEMDİR!..
• OTOMOBİLLER AERODİNAMİK DEĞİL, SOSYODİNAMİKTİR!..
• TELEVİZYON ŞÖMİNEDİR!..
• SİNEKKAYDI TRAŞ DEMOKRASİNİN GEREĞİDİR!..
• TOPLUMLAR HAYVANDIR!..
• TOPLUMLAR BİTKİDİR!..
• HEPİMİZ SİNEĞİZ!..
• HEPİMİZ BİLARDO TOPUYUZ!..
• HEPİMİZ KIYMA MAKİNESİYİZ!..

MEMO TEMBELÇİZER

UTANMADAN İDDİA EDİYORUM

ÇIKTI! *KİTAPÇILARDA*

not defteri hediyeli
UYKUSUZ POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı
2011 KARTPOSTAL TAKVİMİ
ÇIKTI!

FIRAT YAŞA
ÇİZGİLİ PİJAMA
KİTAPÇILARDA

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
KİTAPÇILARDA

gelen kutusu

Barış ÖZKAN

Erceren

Utku SÖNMEZ

İskender KALAFAT

Serhat UYUMAZ

Uğur ATAY

Emir SAĞLAM

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Kasım 2010 | Sayı: 167
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

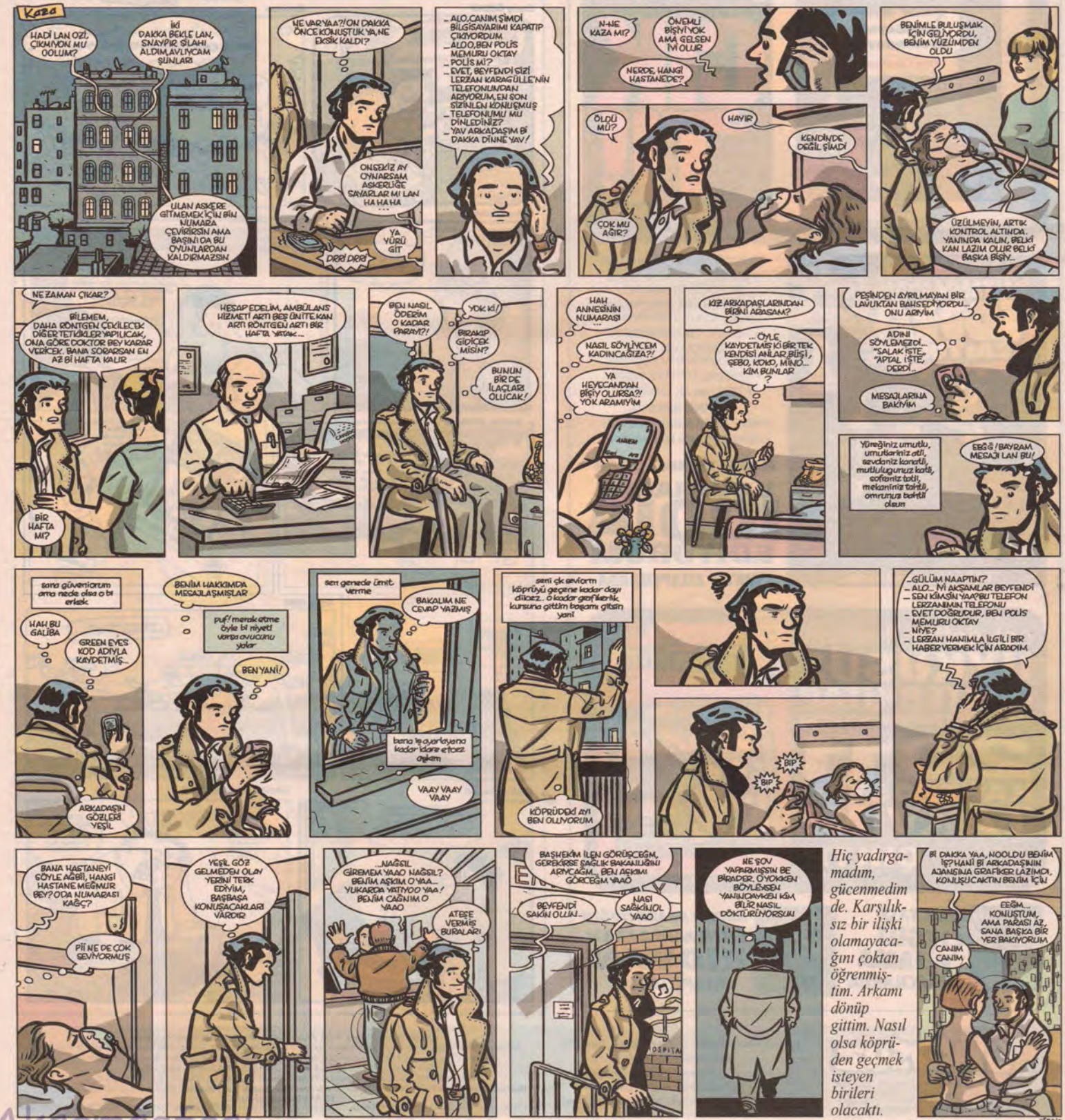
Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Fotograf: Şevki Sayışman
Hukuk Uşkları: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefasi

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Hiç yadırgamadım, gücenmedim de. Karşılıksız bir ilişki olamayacağını çoktan öğrenmiştim. Arkamı dönüp gittim. Nasıl olsa köprüden geçmek isteyen birileri olacaktı.

Akşamsefası

ISSN 1307-7619
18 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2010/47 No: 168
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

İYİ BAYRAMLAR

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

SIRF SENİN PSİKOLOJİN BOZULMASIN DİYE KESMEDİK. BARİ BIRAK DA GİTMEDEN AĞZINA YÜZÜNE İKİ TANE DAHA ÇAKİİM ŞUNUN...

BEAAA!! BAEEE!! BEAAA!!!

ÇITI

ÇITI

ÇITI

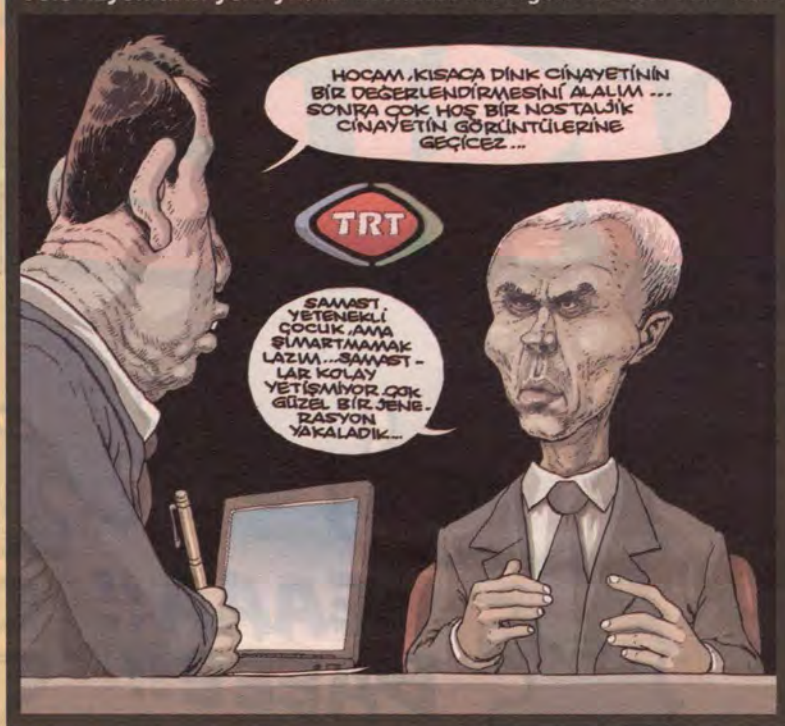
ÇITI

ÇITI

BIRAK GİTSİN BABA... DÖNERSE SENİNDİR...

Akşamsefası

Televizyonların yeni yıldızı Mehmet Ali Ağca! Siftah TRT'den.

KAÇ YIL OLDU?

• Cüneyt Arkın, üniversite yıllarında, bir kızın iç çamaşırına iğrenerek bakması üzerine bunalıma girdiğini ve ünlü olduktan sonra kendine sürekli yeni iç çamaşırı aldığını kamuoyuna açıklayalı **1 yıl**...

• Erzincan'da sahnelenen "Üvey Karım" adlı tiyatro oyununda, rol gereği kenardan bağırarak sahneye çıkmak isteyen oyuncu, kendisini 'eylemci' zanneden valinin koruması tarafından kıskıvrak yakalanalı **1 yıl**...

• "Kadirizm" kelimesi, ilk defa, Star TV'de yayınlanan "Savcı" dizisinin tanıtım fragmanında kullanılmaya ("Kadirizm geliyor!") başlanalı **15 yıl**...

• İçişleri Bakanlığı, "Kayıp Kızlar" ve "Tele Kızlar" filmlerinin ardından 'insanların kötülüklere karşı bilinçlenmesinde payı olduğu gerekçesiyle' Nuri Alço'ya takdirname vereli **25 yıl**...

• Cat Stevens girdiği bunalımdan Yusuf İslam olarak çıkalı tam **31 yıl** olmuş.

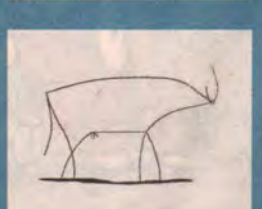

1 NUMARA BENİM

Twitter'a çok hızlı giren Devlet Bahçeli, "MHP'nin 40'ıncı yılı" isimli efsane hesaplamasının ardından, takipçilerine yepyeni bir bilmece daha sordu: ***"Bir yazın yanına üç sıfır ekleyin. Sıfırlardan birisi zeka ve kabiliyet, diğeri bilgi ve eğitim, sonuncusu birikim ve tecrübe olsun. Bulduğunuz 1000 sayısından biri silerseniz kalan üç sıfırdır. Bir anlam ifade ediyor mu? Hayır. Öyleyse bir (1) size göre ne olmalıdır? "***

BİZİM Bİ TELEKULAK VARDI.

Polis, "Yargıda rüşvet" operasyonu kapsamında, Avukat Necdet Okçu'nun ofisindeki televizyona gizli kamera ve dinleme cihazı yerleştirdi. Avukat, bir süre sonra kendisine yeni bir televizyon alıp eski televizyonu eşinin iş yerine gönderince, avukatın eşini telefonla arayan polis kamerasını geri istedi.

BİZ BECEREMEDİK AMA ÇOCUKLAR HALLEDER!

ABD'nin 1959'daki Küba devriminden beri aşağı yukarı 600 kez öldürmeyi denediği Fidel Castro'yu hedef alan bir suikast oyunu piyasaya çıktı. Kaliforniyalı Treyarch şirketinin piyasaya sürdüğü "Call of Duty - Black Ops" isimli oyunda çocuklar Castro'yu öldürmeye çalışacak.

BEN DE BİRAZ HAVA ALSAM İYİ OLUCAK...

Esenyurt'ta bir ilköğretim öğrencisi, derslerinde başarısız olduğu için okulda otopark görevlisi olarak çalışmaya başladı. Fosforlu yelek giyip ağzında düdükle araçları düzenleyen öğrenci, bunun karşılığında derslerden geçirileceğini iddia etti. Okul müdürü durumu şöyle değerlendirdi: "Nefes alma sorunu var. Ara sıra dışarıya çıkartıyoruz."

ÖĞRETMEN PAZARINDA DARALMA!

Geçen aylarda rektörlük seçimleri için, ***"İşletme özellikleri olan bir insan gelse daha iyi idare edebilir,"*** açıklamasını yaparak üniversitelere işletmeci mantığıyla yaklaşan YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan piyasaya geri döndü: *"... İnsanlar hala Türkiye'de öğretmenlik programlarına gidiyor. 374 bin bekleyeni olan bir programa siz müracaat ediyorsunuz... İnsanları da anlamak mümkün değil. 374 bin kişi iş bekliyorsa ben o pazara girmem..."*

BUNLAR BİLİNSİN

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı, Tayyip Erdoğan'a *"Allah senin cezanı verecek"* dediği için hakkında 3 yıl hapis istemiyle dava açılan ve yaşı (14) küçük olduğu için gizli celsede yargılanan çocuğun ismini açıklayıp Meclis tutanaklarına geçirtti.

SEVAPTIR... Çok sayıda milletvekilli hacca gittiği için mecliste yasal düzenlemeleri yapmak için yeterli sayıyı bulamayan AKP farklı çözümler üretiyor. AKP Kahramanmaraş Milletvekili Veysi Kaynak, Meclis Genel Kurulu'nda görüşülen düzenlemelerin Meclis'ten geçmesi için, hacca giden vekillerin daha önceden imzaladıkları oy pusulalarını toplu halde meclis görevlisine verirken yakalandı.

BİŞEYLER OLMUŞ

FIRAT BUDACI

UYKUSUZ

"Dilini koparırım", "Sen kimsin be!", "Analarını da satarlar", "Karısını boşasın ona bilmem kimi yapalım", "Seks kaseti olan eşcinsel"... Bunlar mahalle kavgasında değil, siyasetçilerin ve gazetecilerin son günlerdeki tartışmalarında geçen sözler.

Bursa'da vahşice katledilen Sevgi Taşkın'ın, katil zanlısı Bülent K.'yı daha önce iki kere polise şikâyet ettiği halde korumaya alınmadığı ortaya çıktı.

Türkiye'de son 1,5 yılda 1 milyon 284 bin çocuk suça bulaştı.

MHP Grup Başkanvekili Mehmet Şandır Başbakan'a "Dilini koparırız" dedi.

UYUYUN LAN!

Çek, çek, çek!" diye haykırarak uyanmışım... Rüyamda Anadolumuzun merinosu gibi, sık kürklü gürbüz bi kuyrum.. Şahane bi villanın bahçesinde kafama göre takılıyorum.. Etrafımda insanlar benim için deli oluyorlar.. Türlü türlü sebzelerden yeşilliklerden yediren mi dersiniz, başımı sırtımı okşayarak sevgilerini belli eden çocuklar mı istersiniz, artık, boncuklarla süslemeler, kınalar yakmalar, villanın sahibi benim, bunlar da kiracılar filan heralde yani.. Her şey süper güzel... Derken "O" geliyo.. Eski püskü kıyafetleriyle sıradan bi adam.. "Kemal mi lan bu acaba" diye düşünürken çukur kazmaya başlıyo.. "Bahçeyi ne eşeliyosun lan" demek için bunun yanına koşuyorum ve "mee mee" diyorum.. O an seslerimin ve dudak yapımın bu konuşma için yetersiz olduğunu hissettiğim anda rüya tersine dönüverdi.. Herifle bi anda yaka paça olduk biz.. Sık kürkümden tuttu bırakmıyo... Bende toynak olduğu için bunun yakasını bi türlü kavrayamıyorum.. Kol, el ve parmak yapımın bu tartışma için müsait olmadığını anladığımda artık bu bir kabustu ve ben, kazılan çukurun oraya yan yatırılmıştım bile.. 3 kolumu birden iple bağlayan bu adam 4. kolumu belliki "van minit" derken kullanmam için bırakmıştı ama ben sadece "mee" diyebiliyordum. Sonra bu bıçak çekti.. Ama dua da okumaya başladı.. Dua mua benim aklım karıştı.. "Bu herif iyi bi herife benziyo lan aslında.. Kemal olamaz" diye düşündüm.. Fakat bi-çağı gırtlağa dayayınca ter içinde uyanmışım... Sık kürk ter yaptı.. Her şeyi mevsiminde giymek lazım...

Neyse uykusuz okuru, "Bunu bize niye anlattın, dediğinizi duyar gibiyim.. Size mi anlattım ki oolum.. Orhana anlatıyodum.. Sonra Orhan bi anda kilo verdi ve verdiği kilolardan siz oluştunuz, kendinizi beni dinler halde buldunuz.. Meraklanmayın, haftaya dergi geçikir, Siz-ler birleşip ornana dönüşürsünüz gene ve matbaadan aldığınız güçle baskı uygularsınız.., Bye minit :)

P.S.= Ödünle kurban kesmeye çalışan vatandaşlarımızı buradan uyarmak istiyorum.. "Mundar etmişsin," dediler.. "Kanı bile aktı halbuki" dedim.. "Kattiyen!.. Gokgünah" dediler.. Dövüştük.

Vatandaşa Sorduk: AYFON

Ozan GİNGİN (38): Erkek olursa AYHON, kız olursa AYFON koyucam dedim.. Eski isimlere saplanıp kalmışız, bu eskiler yüzünden ne teknolojimiz, ne altyapımız gelişmiyo dedim.. Yine de dayaktan kurtulamadım.. Kıyıncalar, kayın pederler, kayın ağacıyla dövdüler beni.

Hilmittin TUŞLU (40): Ayfonuma pimapen yaptırdım.. Hem yandan hem üstten açılabiliyo.. Tülüydü, perdeydi derken cidi harcamalarım oldu.. Aveyaya ve-yahut yadafona geçicem.. Türksel geziriyo...

Berhulş KOTÇİYN (32): Issız bi adaya düşsem yanıma üç şey, PTT, telekom Ayfon alırım.. Bi de çeken bi adaya düşersem daha iyi olur.. Issız önemli değil... Mühim değil yani... Mevzu su olmaz ya bi.. Ayıpediyosun...

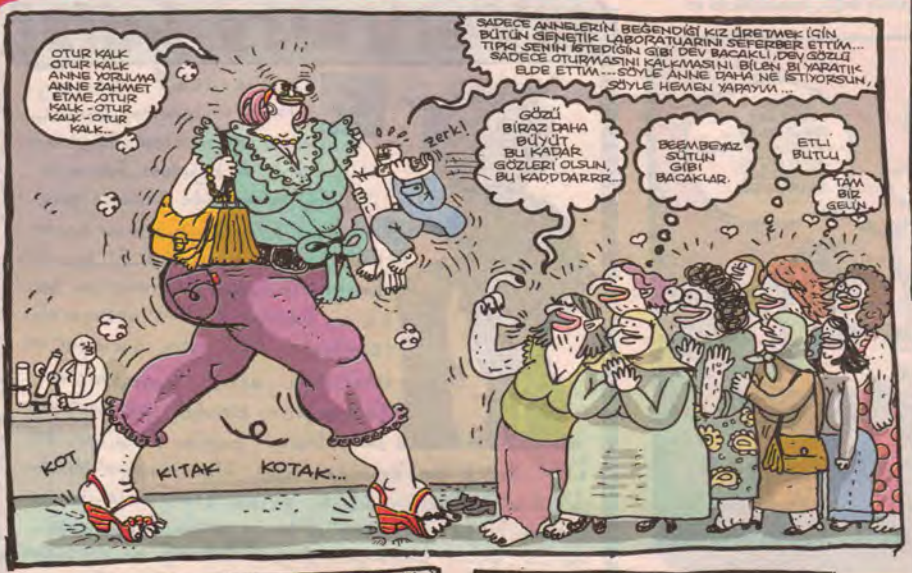

Osseman EMPAYIR (45): Parmaklarımızın uçlarındaki sürtreşim gücüyle çalışan erkranlı dijitalejiye ayfon, bunların birbirleri arasına meydana gelen farkırıaklıklara da 3g, 3s, 4s², 3p⁶, 4p⁶, 3d¹⁰ denir.

Aksamsefasi

işim-deyim gücüm-deyim

umut sarıkaya

Aksamsefasi

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

SISLI GEÇMİŞ ZAMAN

1999: Deprem... Tophane'de nargile miskinliğini takiben eve yürüdüm. Yalnızdım, sular akmadığı için annesi oğlumu alıp annesinin evine gitmişti. Televizyon karşısında uyuyakaldım ve devasa uğultuyla uyandım. Her nedense apartmanda eğlence var sandım. Televizyon üstüme üstüme geliyodu. Sonra sallanma hafifledi ama çok şiddetli şekilde yeniden başladı. Besmele çektim. Ev eşyası delirmiş, hainleşmişti. Sallanma bitti. Şehrin evleri bir anda aydınlandı, ardından tüm ışıklar söndü. İstanbul'da yıldızları hiç o kadar parlak görmemiştim, korktum. Hemen bizimkileri aradım, deprem sırasında zaten annesinin ayaklarında sallanan oğlum, uykusunu hiç bozmamış! Sonra telefon da çalışmaz oldu. Dışarı çıktım. Birisi "Deprem Edirne merkezliymiş" dedi. Tuhaf bir kabile gibi bahçede toplanmış, sayıklar gibi konuşuyorduk. Üst katta oturan kız, gecelik ve çıplak ayakla yanımıza geldi. Arkadan araba farı vurunca kızın rontgeni göründü adeta, bi sessizlik oldu. Biri sabahlık verdi kıza. Yürümeye başladım. Sokaklar kalabalıktı. Korkuyla beraber dayanışmacı bir iyilik hali çökmüştü insanlara. Donla yürüyen birine balkondan şort atıldığını gördüm. Tüm ifadeler bebek gibiydi. Biraz daha yürüyünce bir apartman önünde piknik tüpte kahve yapanları gördüm. (Sonra bir taksiye rastlayıp oğlumun yanına gittim.)

2000: Yazılarım, sanal ortamda ve günlük gazetelerde imzasız olarak çok dönmeye başladı. Hatta bir kaç tanesi "Komik yazı, mutlaka okuyun" ibaresiyle bana bile gönderildi. "Ölmeden anonim olunur mu lan" diye kıllandım... (İnşaat filminin senaryo

mesaisi, ayrıca VÖSYM soruları eğitim kanalında skeçleştirildi artı ANS)

2001: Televizyonda yerli film izlerken, ikiz kulelerin yerle bir olduğunu gördüm ve sonra o film yarıda kaldı... (Oğlum, bıkıp usanmadan anlattığım "Yüzüklerin Hamdi Efendisi" cümlesini söyledi!..)

2002: Kitap ve senaryo işleri için Cumhuriyet'teki "Issız Oda Yazıları"na son verdim, Leman'da "Kıllandırma Servisi"ne, Lemanyak'ta "VÖSYM"ye devam... (Korsan TV'ye yazar mesaisi, Ata'nın Niyazi Gül adlı veterineri, televizyona yazdıklarım içinde kendime en yakın hissettiğim tip oldu.)

2003: "Selam Dünyalı Ben Türküm" çıktı, çok satanlar listesine girdi. Daha da önemlisi, korsanda rakipsiz bir numaraydım! Rahmetli Ercan Arıklı, Haftalık dergisine çağırdı, birkaç ay orada da yazdım. İlk sayı için Cem Yılmaz'a "Gel beraber Demirel'e gidip çapraz söyleşi yapalım" dedim, sağolsun kırmadı, ilk sayı kapağı ortadan yarıp reklam aldı. Bu arada, aklımdan çıkmaz, Arıklı'nın kaza geçirdiği yer için derginin tasarımcılarından sevgili Uğur, defalarca "Burası kör nokta abi, çok tehlikeli" demişti. Ercan Bey, nur içinde yatsın. (Yüzüncü yıl şampiyonluğu nedeniyle Lucescu için bir şiir yazdım. "Pardesüsü buruşuk" diye eleştirilirdi, oysa o, sözkonusu pardesüyü maçtan sonra futbolcularının terli sırtlarına koyan bir adamdı, şiirde bunu anlattım. İlerleyen zamanda bu şiirler çoğaldı, kitap oldu.)

2004: Reklamcılığa giriş, zaten gecesi gündüzüne karışmış adamken, iyice mesai içinde kalmak, bazen şahane dostluklara bazen kibirli saçmalıklara maruz kalmak, nihayetinde mizahımla imzamı çakmak... (Haksız suçlama nedeniyle Leman'dan istifa ettim, Can Ilgaz okula başladı, yıl sonunda abimin ikizleri Ada ve Kartal dünyamıza teşrif ettiler.)

2005: Denize düştüm lan! Bildiğin üstüm başım giyinikken, hem de şubatın soğuğunda denize düştüm. Bi çekim için Fındıklı'dan tekneye binmeye çalışırken, dalgalar salladı tekneyi, direk denize girdim. Sonra bi taksiye bindim, şoför bana "Verdiğin para mis gibi deniz kokuyo abi, ben Karadenizliyim, bu kokuyu çok severim" dedi! (Bi haftalık iznim kalmıştı, liseyi okuduğum İskenderun'da geçirdim, orda sıkılıp ani bir kararla Konya'ya gittim, Mevlana'nın doğum günüymüş o gün meğer, bilmiyordum, "Gel" diyene gittiğim için sevindim durdum.)

2006: Sürmenaj geçirip reklam mesaisini bitirdim, artık kendime yazmaya karar verdim. Plato Sahnesi'nde sadece arkadaşlarımı çağırdığım dört kapalı devre gösteri yaptım, sonra yine ajandalara, defterlere espriler yazdım, vakit bulduğumda şiirler de yazdım. (Fermuar dergisine davet ettiler, bir yıl süreyle oraya Bebek Kafası, Paşa Gönül Kriterleri ve Evlerden Uzak köşelerini yazdım. O yıl okuduğum kitaplar içinde en çok Stendhal'ın "Kırmızı ve Siyah"ından etkilendim.)

2007: 1 Nisan'da Galatasaray'da Old City Komedi Kulübü açıldı, sahne aldım ve ilk defa komedyenlikten para kazandım. Mizah dünyasındaki en eski arkadaşım Oky, yeni dergi çıkaracaklarını söyleyip beni de çağırdı, sonradan derginin adı Uykusuz oldu. Ruhsal bozukluklar nedeniyle evlilik tıkandı, çare olsun diye hayatımın ilk psikiyatrına gittim, merhaba antidepresan! (Doktor "Niye bana geldiniz?" diye sordu, "Yürüyüş mesafesindeki ilk profesör sizdiniz çünkü" dedim.)

2008: Bir yıl süreyle Arnavutköy Kuzgun'da, her hafta gösterimi yaptım, bildiğiniz gibi Uykusuz yazılarına devam ettim, gösterimle Ankara, İzmir ve Eskişehir'e de çok gittim. (İlaçla alkolü karıştırdım ve böylece evlilik sona erdi. Hakikaten de her işte bir hayır varmış: Ve aleykümselam aşk!)

- BİR SANİYE: Hayatımda pişman olduğum tek paragrafı 2008'de yazdım. Boşanma öncesinde, çeşitli haller nedeniyle, üslubuma ve anlayışıma uymayan o paragraf, benim için kazadır. İyi ki, hayatta ehliyetim ve arabam olmamış, ne diyebilirim?

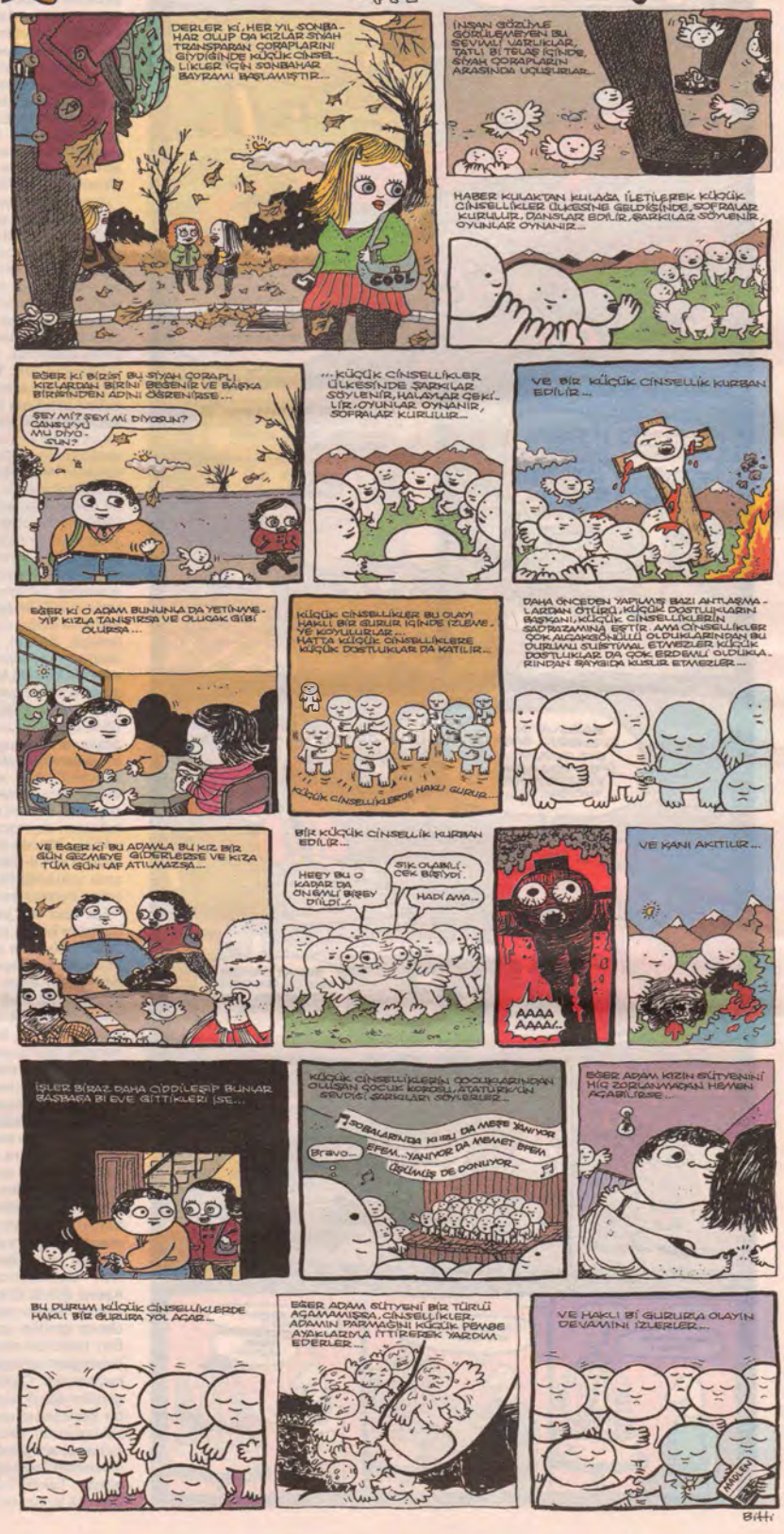
2009: Şampiyon Beşiktaş adlı kısa filmi yaptık. Uykusuz'a devam, çeşitli şehir ve mekanlarda gösteriye devam, tiyatro topluluğu kurmak için ilk kıpırdanışlar, yıl sonunda Milliyet'in Cadde ekinde "Paşa Gönül Kriterleri"ni yazmaya başladım, Kıbrıs'lı saymaz isek Londra'da ilk kez sınır dışı gösterimi yaptım. (Bir tv kanalına 26 bölüm program yaptım, Beşiktaş şampiyon olduğu gece canlı yayına da kafam kıyak çıktım, işte bak o da hataydı. Ama güzel sohbet, sağlam muhabbet oldu, ayrı!)

vedatozdemiroglu@gmail.com

Akşamsefası

Küçük Cinsellikler Destanı

ender yıldızhan

BAY HAMİLTON'DAN AĞZA ALINMAYACAK SÖZLER

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Anneler, kimin kim olduğu, kimin ne dediği ve olaylar geliştikçe kimlerin daha neler diyebileceği konusunda çok hassastırlar. Patlak veren yeni bir olayın aktarımı esnasında, olayın kahramanlarını kısaca tanıtıp (*Aslanbaşların gelini*), asrın skandalı şiddetinde dedikoduya giriş yaparlar. Dedikodu için 'yeni bir gelin' ya da 'hayırsız bir evlat' yeterlidir. Bir keresinde annemin, tanımadığı insanlarla ilgili bir dedikodunun girişini, "Tanımıyorum. Eeee?" diye karşıladığına şahit olmuştum. Olayın kahramanları bu topraklarda yaşamasa bile (*Rodrigezlerin gelini*), annemin, *dinleme / kendi içinde küçük eklemeler yapma* (*Rodrigezlerin küçük gelini*) */ anlatacak insan arama / hemen bulma ve derhal anlatma* sıralamasını bozmayacağına eminim. Dedikoduyu, iki kişinin bir üçüncünün hayatını yeniden yorumlamaları olarak tanımlamak mümkün. O mekânda olmamasına rağmen, hayatı ortaya serilen üçüncü için korkunç bir gerçek bu. Yeryüzünde üçüncü konumuna düşmeyen canlı yoktur. Bugün artık, en ilkel toplumlardan biri olan Padaung kabilesi (*boyunlarını demir halkalarla 40 santime kadar uzatan kabile*) hakkında bile ileri geri konuşabiliyoruz. (*Onlar için "oğlum yazık lan!" diyen arkadaşım var*). Bu anlamıyla belgeseller bile birer dedikodu prodüksiyonu sayılabilir. Belgeseller, bizlere müren balığının sinsiliği, peygamberdevesi dişisinin kocasını nasıl yediği (*aslında aile içi bir meseledir*), aslanların bir günde 50 kez çiftleşebildiği (*yatak odası dedikodusu*) ve Coşkun Aral'ın bir böceğe bile "neden olmasın" diye yaklaşan beslenme alışkanlıkları hakkında dedikodular verir. Ama ben, hayvanlar âlemi hakkında ilk dedikoduyu belgesellerden değil annemden duydum. 1983 yılının sıcak bir haziran günü, bir koyun hakkında ortaya atılan iddiaları babama anlatıyordu. Yüzünde, dedikodu yaparken her zaman aynı standardı tutturmayı başardığı şaşkınlık ifadesiyle: "Sadi Beylerin kurbanlığı hastaymış!" demişti. Babam, annemin dedikodu konusunda insanoğlunu aşıp bir koyuna kadar gelişme göstermesiyle çok ilgilenmedi. (*Kadınlar, gündüzleri öğrendikleri skandalları akşamları eve taşıyınca, genelde bir duvardan (babalar) geri'seker ve ertesi sabah erken saatlerde tekrar hemcinslerinin arasına düşerler.*) Babam cevap vermeden haberleri seyretmeye devam ederek, ülke meselelerini bir koyuna tercih edince, annem en sona sakladığı final cümlesini erken kurmak zorunda kaldı: "Eee ucuz etin yahnisi yavan olur!" Babamın aksine bu haber benim çok ilgimi çekmişti (*bir koyunu ülkeme tercih ediyorum gibi algılanmasın, yaşım yedi*). Gerek hasta bir koyunun nasıl göründüğünü merak etmem, gerekse anlamını bilmediğim 'yahni' ve 'yavan' kelimelerini Sadi Beylerle ilgili bir gizem sanmam yüzünden, hasta koyunu ziyaret etmeye karar verdim. Bu ziyaret için, Kurban Bayramı yaklaşırken bir ağıla dönüşen apartmanın bodrumuna inmem gerekiyordu.

Karanlık merdivenlerden aşağı inerken Amerikan çocuk sinemasının eli fenerli çocukları gibi macera hissiyle dopdoluydum. Sanki sabah saatlerinde sarı kafalı çete arkadaşlarımla 'ağaç ev'de buluşmuş, sonra ağaçtan sarkan halatın ucundaki tır lastiğinde sallanmış ve öğleden sonra da annemin benim için hazırladığı yaban mersinli turtayı koca bir bardak sütle mideye indirmiş gibiydim. Apartmanın bodrumunda, beni gizemli bir sandık yerine koyunların bekliyor olması havayı biraz bozuyordu, ama ruh olarak Amerikan standartlarına yakındım. Merdivenlerden dikkatle inerken arkamdan biri (Bay Hamilton), "Nörö gidiyon sen!" diye bağırdı. "Koyunlara bakacaktım," dedim Kapıcı Şükrü Efendi'ye. "İyi hadi bak," dedi. Şükrü Efendi, hemen yol vererek bu tür maceraların olmazsa olmazı gerilim unsurunu yok saymıştı. Oysa gerçek bir Bay Hamilton olsa, böylesine karanlık bir merdiven bulmuşken arkadan yanaştığı çocukları germeden bırakmazdı. Çıplak bir ampulün (*ülkemiz şartlarında gerilim öğesi*) loşluk seviyesine kadar aydınlatabildiği bir koridordan geçtim. Koyun sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Önümdeki ağır demir kapıyı (*sallıyorum, tahtaydı*) açtığımda bütün sürü bana baktı. Sonra hemen önlerindeki yemeğe döndüler. Bütün gerilim burada bitiyor. Takdir edersiniz ki koyun, macera ve gerilim için çok uygun bir hayvan değil. Aralarında dolaşarak Sadi Beylerin hasta koyununu aradım. Bulmam zor olmadı. Diğerlerinin en az 10 katı şiddetinde koyun gibi bakıyordu, zayıftı ve en önemlisi Kurban Bayramı'nın en belirleyici organlarından olan kuyruk, bu zavallı hayvanda bulunmuyordu. Hayatımda ilk defa kuyruksuz bir koyun (diet koyun) gördüm. Gidip biraz kafasını sevdim. Melemeye çalıştı, ama tam olarak diksiyonu tutturamadı. Boynuzları kendi etrafında 2 tur atan bir koçun önündeki karpuz kabuklarından birini alıp onun önüne koydum. (*O yıllar, kendisi de küçükbaş hayvan sahibi olan Heidi, biz çocukları duygusallığa davet etmek için fena bastırıyordu.*) Sonraki günlerde Bay Hamilton'ın, "Hasta o, elleme len!" uyarılarına rağmen koyunu sık sık ziyaret eder oldum.

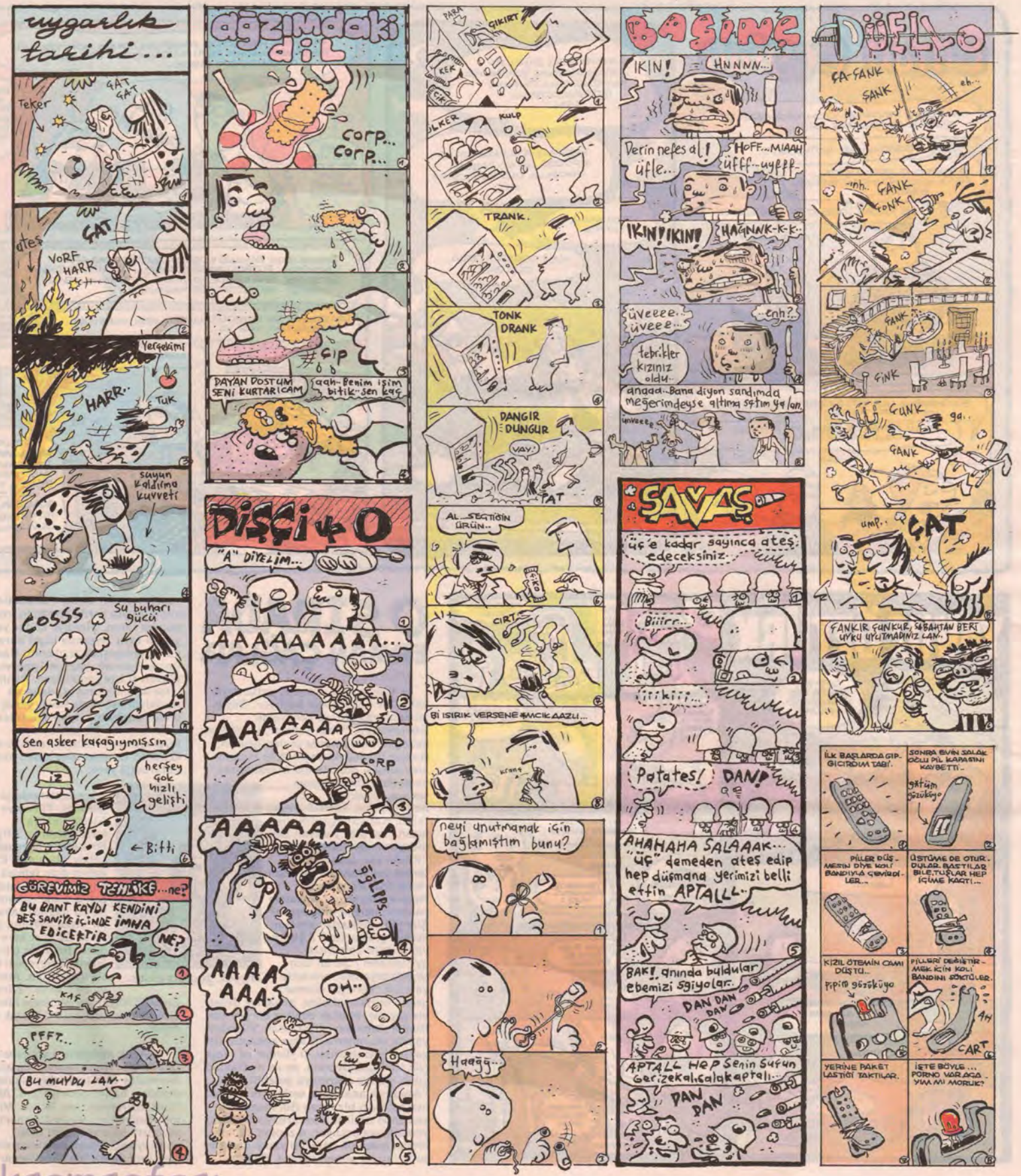
Bayram yaklaştıkça, Sadi Beylerin hasta koyunuyla ilgili ileri geri konuşmalar şiddetini artırdı. Bu büyük skandala, *"Dördüncü kata yeni taşınanların gelini et yemiyormuş!"* gibi ufak sosyetik skandallar da eşlik ediyordu. Babamın, bu yeni gelin için o yıllar çok bilinmeyen 'vejetaryen' kelimesini kullanarak bütün parsayı topladığını ve bir kanaat önderi gibi gerindiğini hatırlıyorum. Bayram sabahı, elinde bıçakla koyundan koyuna zıplayarak koşan küçücük bir adam çıktı ortaya. Kısa boylu, zayıf ama çok çevik olan bu adam, koç, koyun, dana ayırt etmeden her yere yetişiyordu. Babam hariç bütün apartman bu kasabı övmeye başladı. (*Babam, "hayvan katliamı", "hayvan hakları" gibi o döneme bol gelen bir terminolojiyi kullanarak, önüne kavurma konuncaya kadar, müthiş bir muhalefet sergiledi.*) Çevik Kasap'ın o ana kadar gösterdiği bıçak performansı beni pek etkilememişti. Ama Sadi Beylerin hasta koyunu, bozuk diksiyonuyla 'mi'leyerek bodrumdan çıkarıldığında, sanki Heidi gelip elimi tutmuş gibi ürperdim.

Çevik Kasap, Sadi Bey'in koyununu hemen kesti. Hayvan, sanki kendi isteğiymiş gibi (ötenazi) hiç debelenmedi. Sonra onu bir kompresörle şişirdiler. Kompresör, apartmanın birinci katındaki evin balkonunda olduğu için görünmüyordu. Görünen sadece yukarıdan inen bir boruydu ve kaynağı görünmediği için ilahi bir havası vardı. Çevik Kasap, ilahi boruyu koyunun bacağına taktı. Yaşanan bir çizgi film şişmesi olduğu için tüm çocuklar şişen koyunun etrafını neşeyle sardılar. Parmaklarıyla gergin deriye bastırdılar. Tekmelemek isteyen bir küçük yaş (*çocuklar içinde hava olan şeyleri tekmeler*), olayı sezen bir büyük yaş tarafından durdurularak azarlandı. Çevik Kasap, koyunun karnını yardığında normalde her gün karşılaşmadığımız bağırsaklar, yarı akışkan bir hızla yeryüzüne saçıldı. Bayılmışım. Eve götürülürken Bay Hamilton'un, "Eh eh... Ödlekmin len sen," diyen sesini duyduğumu hatırlıyorum.

Üç saat sonra, küp küp doğranmış koyun önüme konduğunda afiyetle yemem, çocukluk dengesizliği olarak açıklanabilir. Aynı şekilde, "Hayvan katliamı!" diyerek sert bir üslup ortaya koyan babamın ikinci tabağı istemesi de, iki uç duyguyu aynı bünyede yaşatabilen bir aile genetiğimiz olduğunu kanıtlıyor. Yemek sırasında, *'koç yumurtasıyla ilgili geleneksel mizah'*a katkılarıyla tanınan dayım, bayılmam konusunda benimle biraz dalga geçti. O yıllar, genç bir erkeğin olur olmaz bayılması, bir tür zayıflık olarak algılanabiliyordu. (*Ufak bir şeyden bayılan erkek, dünyaya erkekliği azalmış olarak ayılabilir. Özellikle bizimki gibi ataerkil toplumlarda bayılan insanın arkasından ya da Bay Hamilton'un yaptığı gibi direk insanın yüzüne"ödlek" dendiği çok olmuştur.*) Ne yazık ki olay dayımla sınırlı kalmadı. Bayramın ikinci günü tüm apartmanda konuşuluyordum: "İrfan Beylerin küçük oğlan bayılmış. O hengâmede bi de onla uğraşmışlar. Hasta gibiydi zaten o çocuk."

budaci@gmail.com

Aksamsefasi

Aksamsefası

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

• Bazen yazı yanıyor, patlamaya yakın bir hal almaya başlıyor. Böyle zamanlarda yazıya yanaşmak istemiyorum. "Yazı yanıyor, uv, dokun bebeğim" anlamında söylemiyorum. Ocağın üstündeki yağla dolu tavanın alev alması gibi. Doğal olarak biraz uzak duruyorsun yanan tavaya. Uzaktan bağırıyorsun, küfrediyorsun falan. Kafanın içindeki ilk insan "buralar yanıyor, ben gideyim" diye düşünüyor. "Kadın var dadanayım, yemek var yiyeyim" ilk insan rahat bazı konularda. Nereye gidiyorsun? Ankastre yanıyor, nereye gidiyorsun? Şiir gibi: Ankastre yanıyor, nereye gidiyorsun? / Şimdi vakti değil zamansız ayrılıkların / Şu an tam şeyedemiyorum, ankastre yanıyor. Yerleşik düzene geçeli milyon yıl oldu, ankastre denen bir şey var, mutfak denilen bir şey var. Bunlar yanmasın istiyor insan. Vücudum yansın istemiyorum, ama ankastre de yansın istemiyorum. O yüzden ne ateşe çok yaklaşabiliyorum, ne de mutfaktan çıkıp içeriye oturmaya gidebiliyorum. "Aaeaeaa aaa" diye sesler çıkartarak ateşe bakan bir insan (ilk insan). Ne zaman ki aspiratör kararıp yavaş yavaş yamulmaya başlıyor, o zaman ilk insan aklına gelen ilk hareketi yapıp uzaktan su fırlatıyor yanan tavaya. Ondan sonrası görsel efekt. Patlamalar, yağ yanıklarıyla yerde kıvranan insanlar, duman falan. Şimdiye kadar yazıyla yanan tava arasında ilişki kuramayan varsa anlayışla karşılarım. Bazen çok geç kalıyorum, yazı yetişmeyecek gibi oluyor. O işte yanan tava. Panikleyince iyice kafam duruyor, daha da gecikiyorum. O da yavaş yavaş siyaha dönen aspiratör. İyice sıkışınca da aklıma gelen ilk şeyi ortaya bırakıyorum. Artık buradan bıraksam kendiniz de gidersiniz zaten metaforun götürdüğü yere.

Büyük geçmiş olsun...

• İnternette bir film gördüm. Türkçeye "Zorla Giren" adıyla kazandırılmış. Afişinde de bir kadının ağzından çıkan kobra yılanı var. Etrafı da kobra dolu (vinyet olarak koyuyorum). Şimdi, ben çok üstüme gelinmedikçe cinsel içerikli şaka yapan bir insan değilim. Her gün en az üç dört kere çok güzel fırsatlar çıkıyor önüme, tutuyorum kendimi söylemiyorum. Ama kobra yılanı? Ama "Zorla Giren"? Hiçbir şey demesem bile geçmiş olsun demek istiyorum. Büyük geçmiş olsun.

• Artık internetten youtube videosu izlenir gibi film izleniyor bu arada. Normalde film indirirken namus meselesi haline getiriyorum. Aksiyon filmi indiremiyorum, Bruce Willis indiremiyorum, Kevin Costner'in sevimsiz suratını üç yıl oldu görmüyorum. Ama bağımsız sinema izle, yeni dalga izle iyice saman kağıdı

Aksamsefasi

gibi oldu içim. İnternetten film işi ilaç oldu, kanayan yaraya merhem oldu o noktada. Steven Seagal'ın ne kadar kaçırdığım filmi varsa bir günde izledim. Ekmek gibi şişti suratım yakın çekim Steven Seagal izlemekten ama değer. Sana değer Steven Seagal. Yirmi yıldır durmaksızın insanların boynunu kıran bir insan. Yıllar onu eskitememiş ama biraz cumhuriyet sucuğuna dönmüş. Kafası boynuna, boynu da vücuduna kaynamış. Biraz da işi el alışkanlığına vurmuş, eskiden daha yoğun hırpalardı kızını kaçıran insanları, şimdilerde kafayı tuttuğu gibi kırıyor boyunlarını. Yine de "boz ayı mı yener, Steven Seagal mi yener?" sorusunun cevabı hala Steven Seagal.

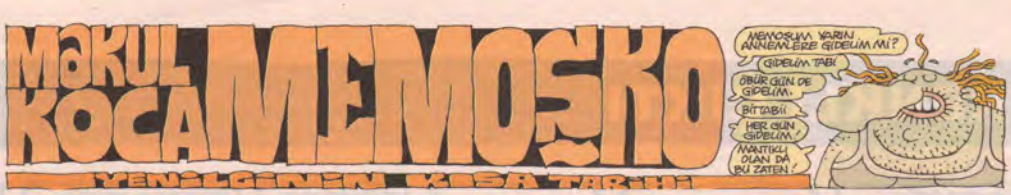
• Bu hafta bayram hediyesi olarak sizlere, çalışıp yazıyı yazmam gereken saatlerde çalışmayıp, onun yerine meh meh meh diye uğraşıp çizdiğim bir kısa öyküyü oraya bırakıyorum. Öyküde şunlar oluyor: Ben arkadaşıma sucuk almadıkları için bağırıyorum, çünkü mangal yapıyoruz ve sucuk almamışlar. Sonra babam bağırışları duyup geliyor, neden bağırdığımı soruyor, sucuk alınmadığını öğrenince o da sinirlenip sucuk diye bağırıyor. Böyle anlatınca komik olmuyor ama çizince de çok komik olmadı. Kendinize dikkat edin, bayramda güzel yerlere gidip çok eğlenmemeye çalışın, çünkü ben burdan yine Steven Seagal'e bağlayacağım. Sevgiler, iyi bayramlar; Erman Çağlar.

graaj@gmail.com

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

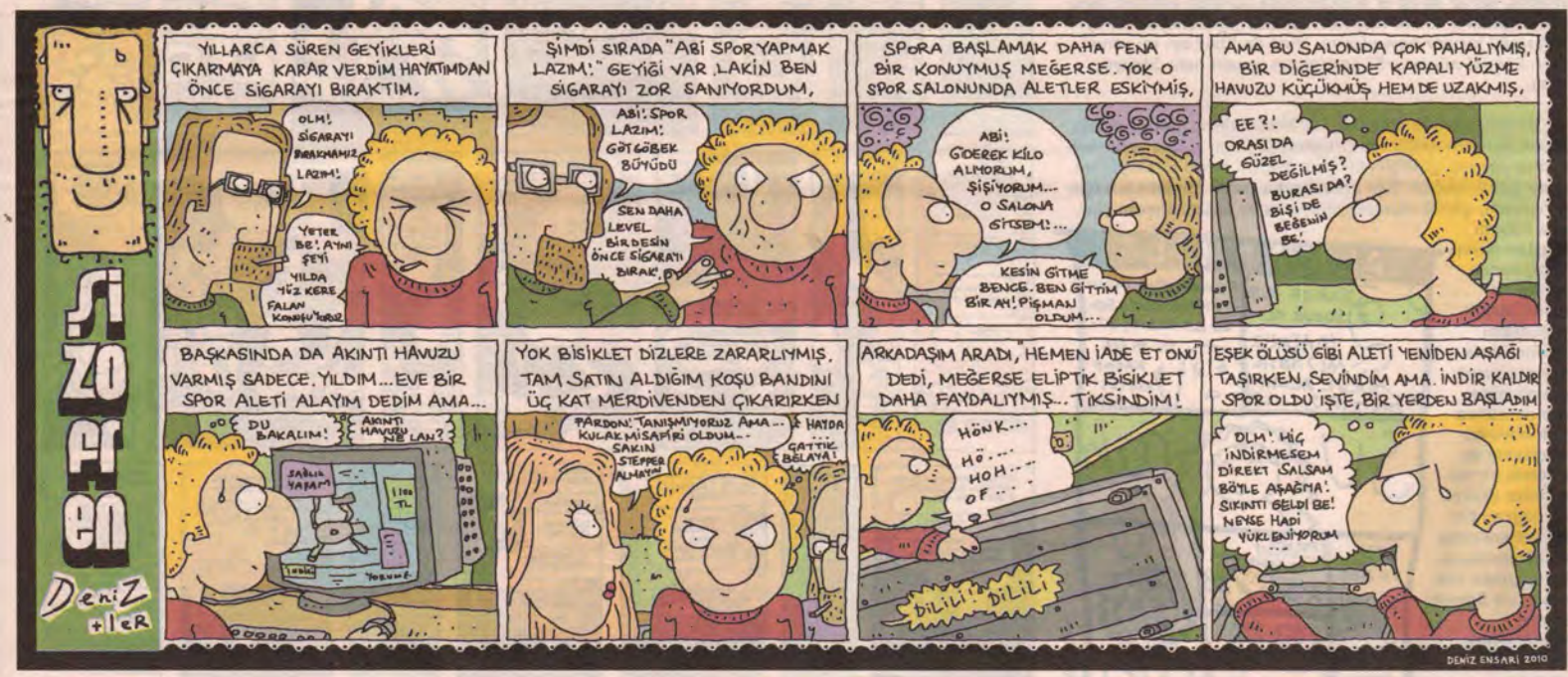
SÖN

Aksamsefasi

RENKLİ ÇIKTI

cihan kılıç

densari@hotmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

■ Bayram küskünlerin barıştığı, düşkünlerin bakıştığı, pişkinlerin de sırıttığı bir geleneğimiz. Pişkinliğine bayramı bahane eden en bildik tipleme de, alacaklısına "yahu bayramüstü çocuklara harçlık bile veremedim, olsa dükkân senin" diyen çakal Yeşildirek esnafıdır. Akşama doğru size olan borcunuzu ödemeden Audi'sine atlayıp Florya'daki villasına gidecektir.

■ Ne alakası var? Çok alakası var. Türkiye, daha geçen gün açıklandı ki dünyanın en zengin on beşinci ülkesi. İşte bu Türkiye, daha bugün, "bayramüstü işçilere harçlık bile veremedi." Harçlığı geçin, bayramüstü işçilerin maaşlarına kesik bile attı. Türkiye Taşkömürü Kurumu, vardiyası normalde bu pazartesi günü başlayan işçilere "bayram nasılsa tatil, sizin mesai bayramdan sonra başlar, bay bay, ay pardon iyi bayramlar" dedi, sırf bayram tatilinde "ücretsiz izne çıkartmak için.

■ Dünyanın en zengin on beşinci ülkesine işçinin tatilini gasp etmek yakışmıyor doğrusu. Tabii sizde de eminim hafiften bir hareketlenme olmuştur, "gerçekten o kadar zengin miyiz?" diye. Olması normal, o zenginliği yedirmiyorlar anam bize, madenlere inen biz, yolları yapan, binaları diken, kabloları döşeyen biz ama malı götüren onlar. Nasıl diye soracak olursanız hatırlatayım: "bayramüstü çocuklara harçlık bile veremedim" diyerek bize olan borçlarını da, yanlarında çalıştırdıklarına maaşlarını da ödemeyerek.

■ Son KPSS sınavından sonra, sınav sonuçlarını açıklayan internet sitesi yoğunluktan ötürü çökmüş, sınav sonucunu öğrenmek isteyen bilgisayardan anlayan bir kardeşimiz, "dur ulan ben şunu biraz kurcalayayım" diyerek sisteme girmiş ve yüzlerce insanın bütün soruları doğru cevapladığını öğrenmiştir. Bu arkadaş, KPSS'de full çekenlerin birçoğunun birbiriyle evli, aynı evde oturan, aynı cemaatin dershanelerinde çalışan insanlar olduğunu da ortaya koyunca ÖSYM'nin mızrağı çuvala sığmamış, ÖSYM tarihinin en büyük kepazeliği ortaya çıkmıştı.

■ Şimdi bu sınavın Eğitim Bilimleri kısmı yenilendi. Üstelik kopya çektiği subuta ermiş kişilerin Genel Kültür ve Genel Yetenek sınavlarında da ful çektikleri ortaya çıktığı halde sadece Eğitim Bilimleri sınavı yenilendi. Kopyacıların TC Kimlik numaraları bilindiği için internette örneğin bakanlardan referans alıp TRT'ye girmek istedikleri falan da ortaya çıktı. Yenilenen sınavdan sonra koşa koşa sonuçları öğrenmeye gittik ama ne görelim, bir de aday şifresi istiyor ÖSYM. Kopyacıların bu kez kaç net yaptıklarını göremeyelim diye. Hayatımda ilk kez resmi bir kurumun, kopyacı, hırsız, ahlaksız insanları korumak için kendi güvenilirliğini çöpe attığını görüyorum. Hadi hayırlısı olsun.

■ Fikirlerine katılmasam da Engin Ardıç'ın Türkçeye olan hâkimiyeti bence su götürmez bir gerçektir. Fikirlerine hala katılmıyorum ama abi de artık eskisi gibi yazamıyor. Kimse heyecan yapıp, "Değişti diye böyle diyorsun" demesin zira konu o değil. Şu anki ana meşgalesi CHP karşıtlığı. Olabilir, bi'çok yazısının altına imzamı da atarım. E ama önce Kılıçdaroğlu'na eş bulmaya çalışması, "Kılıçdaroğlu karısından boşansın, onun yerine bilmem kimi yapalım" basitliğine düşmesi ve akabinde bu yazısını "mizah yazısı bu" diye savunması olmadı, hiç olmadı. Yarın öbür gün panellerde falan "abi bana bir hanım yapabilir misin?" diye sorana, "ben de sizin gibi olmak istiyorum" diyene ne cevap vereceksin? Kantarın topuzu fena halde kaçmış bu bir, kadını aşağılayarak mizah olmuyor bu iki.

■ Altına imzamı atarım da ne lan bu arada? İntihal yapar gibi. Sen kendi yazını yaz, onun altına imzanı at, niye başkasının yazısının altına imza atıyorsun, deli misin? Hah işte bu yazının altına imzamı atarım. Niye? Ben yazdım arkadaş.

■ Eğitimciler toplandı, zorunlu din eğitimi baki kaldı. Din eğitimini illa okulda hem de zorla vermek istemenin mantığını çok anlamıyorum. Hayır, din adamları toplanıp camide zorunlu matematik, havrada zorunlu fizik, kilisede zorunlu kimya eğitimi koysalar ona da karşı çıkarım. Aynı şey.

■ Agatha Christie'nin daha önce kaldığı odada kalmanın nesi cazip allah aşkına da bir alay para veriliyor. Agahta hanım kişisel temizliğiyle tanınan bir şahsiyet desen o da değil? Nedir-bu işin esbabı mucibesi?

■ Haber şimdi geldi; Esenyurt'ta bir ilköğretim öğrencisi Matematik, Fen ve İngilizce derslerinde başarısız olduğu için müdür tarafından otopark görevlisi yapılmış, fosforlu yelek giyip okul önünde araçları düzenliyormuş. Yerinde bir uygulama, müdür tebrik ediyorum. Tabii diğer uygulamalar için de yüreklendirmek gerek. Mesela diyelim ki çocuk derslerde dökülüyor ama matematiği iyi. O halde derhal koy çocuğu kantine, biyoloji dersinde falan uğraşmasın, tost satsın, hesap yapsın. Varsayalım genç arkadaşımızın beden eğitimi zehir gibi. Ters takla düz takla mum duruşu gırla ama diğer dersler nanay. Al yanına çocuğu müdürüm. Şahsi koruman yap, takılsın.

■ Hatta hazır okulu otoparka çevirmişken sınıfları da üçer beşer işletmelere kiralasan, orta halli bir alışveriş merkezine çevirsen okulu? Fena mı olur 2-B'nin yerine Mango açılsa, okulun kantini food court olsa? Personele de çok gerek yok; nasılsa çocuklar okumuyor, okusalar da bir şey olacağı yok, düz lise değil mi orası? Kolej bebeleri gibi ders görecekler de ne olacak?

■ Ölmeden önce izlemeniz gereken 100 film, ölmeden önce okumanız gereken 100 kitap gibi listeleri gazetelerimizin internet siteleri sağ olsun, sık sık görüyorum. Tabii her seferinde öldükten sonra seyretmem gereken filmler hangileri diye merak etmeden de duramıyorum. Ciddi bir mantık hatası var, zira dünya üzerinde çevrilmiş tüm filmler, ölmeden önce görülmesi gereken filmlerdir. Öldükten sonra çok ihtimal vermiyorum yani bir ortam olsun da toplanıp Roma Tatili seyredilsin. Ha "gerzek internet gazeteciliği editörlerini öldürmeden önce izlemeniz gereken 100 film" listesi yaparlarsa o olabilir.

■ Daha önce, trafik polislerinin sürekli olarak trafik kurallarını çiğnemesini garip bulduğumu, trafik polisinin trafik kurallarını çiğneme hakkı varsa ahlak polisinin, cinayet masasının falan ne yapacağını çok merak ettiğimi söylemiştim. Arkadaşlar sağ olsun fazla merakta bırakmadılar, geçen hafta Ahlak masasında görevli dört polis bir kadına tecavüz etti. Polis arkadaşlardan biri daha önce kalpazanlık suçlarını araştırıyor olacak ki üzerinden bir de sahte dolar çıkmış.

Aksamsefası

KULAK

Göksu Gül

uğur gürsoy

Aksamsefasi

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sahalarda görmek istemediğiniz hareketleri televizyonda niye gösteriyorsunuz arkadaşım.

æ Tabure'nin de kullanma kılavuzu olmasın.

æ **Allah'ın gücüne gitmesin** diye bir laf var. İnsanoğlu, kalbi, esasında o kadar temiz ki, öyle laf çıkarmış. Koskoca Allah'ı bile kendi gibi görüyor. Onunla empati kuruyor. Çünkü kendisinin gücüne gidiyor. İçine sinmeyen bir şey yaptığında üzülüyor hüzünleniyor.

æ **Resepsiyonist** diye de korku filmi bence rahatlıkla olabilir. Çok şehirlerde iyi kötü çok otellerde kalıyorum. Ve çok korkunç resepsiyonistlerle karşılaşabiliyorum. Bir tanesini anlatmak istiyorum. Şehirlerimizden bir şehrimizde anlaşmalı bir otele götürüldüm. **Anlaşmalı** derken, yani **bu arkadaş bizden, bu arkadaşa fiyat olarak bir güzellik yapın,** anlaşmalı böyle. Hayatımda gördüğüm en büyük memelere sahip, yimiüç yirmidört yaşlarında, kızışmışlığı her halinden belli olan çok çok büyük bir resepsiyonist hanımefendi, **70 Lira** olan oda ücretini anlaşmalı olduğu için **60 Lira** deyince, **bu kadar indirimi ben kendim de yaptırırdım, fatura da almayacağıdım, anlaşmaya gerek yokmuş** dememe, **ne yapsaydım, 35 mi yapsaydım** demesi bir olmasıyla dişlerinin arasından kızışık bir kahkaha atması bir oldu. Ama çok sinirlendi. Gözleri döndü. Memelerini daha bir öne çıkardı. O memelerini öne çıkardıkça ben pıstım. Arkadaşım da yanımdaydı. O tamamiyle iptal oldu. Hafiften şöyle bir geri çekildi. Sonra resepsiyonist dedi ki, **bir tane oda var, onda da üç yatak var** dedi. **Yataklar biraz küçük ama** dedi. Dedim **no problem. Şu saatten sonra ebemi s.kseniz benim için problem değil. Şu saatten sonra her şeye varım. Değil mi ki siz dişlerinizin arasından o kızışık kahkahayı attınız. Gerçekten hiç problem değil.** Minicik bir asansörde, ben, arkadaşım, çünkü arkadaşım beni yalnız bırakmak istemedi, en azından odaya yerleşmemi görmek istedi, bellboy, üçümüz altıncı kata doğru çıkmaya başladık. Asansörde ben artık dayanamadım, **anası zevklenmişe bak lan** dedim. **Bir dövmediği kaldı** dedim. Sonra bunu dediğim için bellboy'a sus payı parası vermek zorunda kaldım. Battıkça batıyorum. Ama çok korktum. Bellboy, resepsiyoniste bu dediklerimi yetiştirirse resepsiyonist beni bitirebilirdi. Ki bellboy hiç güven vermiyordu. Parayı aldı ama yine söyleyecek gibi bir hali vardı. Odaya bir girdim ki, üç yatak var ama birleşirirsen tek yatağa tekabül etmesi bile şüpheli. **Yahu** dedim **bu nasıl bir ortam böyle.** Yatakların üzerine papyon şekli verilmiş havlular konulmuş falan. Bir an başım döndü, düşüp bayılacak gibi oldum. Bellboy gider gitmez, bu otelden, bu resepsiyonistten nasıl kurtulacağımızı düşünmeye başladık. **Otelinizi sevmedik** diyemezsin, çok fena yapar adamı. Zaten mimlenmişim. Arkadaşım, **aslında bana o kadar gıcık olmadı, ben konuşabilirim istersen resepsiyonistle** dedi. **Ben de korkuyorum ama denenebilir. Bende kalırsın bu akşam** dedi. Ağlamaya başladım. Bir yandan ağlarken de odadaki otel kibritlerini cebime indirmeyi de ihmal etmedim. En azından bellboy'a verdiğim paranın karşılığında ciğerim soğur diye düşündüm. Velhasılıkelam, otelden çıktık ama altımıza da sıça sıça. Ardımızda çok sinirli dev bir resepsiyonist bırakarak. Gerçekten çok büyük bir resepsiyonistti. O kadar büyük bir resepsiyonisti ki etrafında dört tane de küçük resepsiyonist dönüyordu. Bir de tayt giymiş. Zaten yani o tayt böyle deriye sürtündükçe meydana gelen statik elektrik sayesinde küçük resepsiyonistler yörüngede kalabiliyorlardı.

æ Büyük teyzelerin kendi g.tlerinin üst kısmında bir g.tlerinin daha oluştuğunu fark ettiniz mi. Fark etmemek mümkün değil. Zaman içinde bir g.tleri daha oluşmuş ve yürürken daha çok o g.tlerini kullanıyorlar, onlardan destek alarak. Kendi asıl g.tleri de zaman içinde aşağı ine ine ine, tabii üsttekinin de ittirmesiyle, bir dağdan gelip bağdakini kovma durumu, baldır nahiyesinde eriyip gitmiş. Selülite karışmış. Resmen g.t yenilenmiş. Ortalama büyüklükteki teyzeler hen on senede bir g.t yeniliyorlar. O gözle bakmak lazım. Dipdiri taptaze götleriyle arz-ı endam ediyorlar. Bir de böyle g.te ilgili; herkes kendi g.tünün güzel olduğunu düşünüyor ya. **Çok güzel lan bu. Şuna baksana. Dünyanın en güzeli.** İkinciliği Jennifer Lopez'e veririz. Yahu şunu bir aynaya bakın. Şunun da bir kendi içinde özeleştirisini yapın. Herkesinki de güzel değil. Bazısınınki güzel. Kaldı ki senin gerçekten güzel bir g.tün olsa, biz sana bunu hissettiriyoruz. Çünkü biz ona bakıyoruz. Çünkü biz ona bakmak zorundayız. Çünkü biz insanız. İnsan öyle bir şey. Ona bakmaya programlı. Dünyayı kurtaracak olsan, öyle bir alet yapmışlar da başında sen bekliyorsun, bir düğmeye basacaksın, önünden böyle güzel bir g.t geçse, o düğmeyi falan unutur, o g.te bakarsın. **-Ağabey dünya!. -E g.t! Lütfen ama. Bir insanın da bu kadar üzerine gelinmez.** G.t böyle bir şey. Bir de ben bu mevzuyu esasında oyunumda anlatıyordum. Fakat artık anlatmaktan vazgeçtiğim için sevgili okurla paylaşmaktan en ufak bir beis görmediğimi de belirtmek isterim. Böyle bir şey. **Kaldı ki yani ben bu g.te bakamadıktan sonra dünyayı neyleyim.** Öyle bir şey. G.t öyle bir şey.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up

22 Kasım Pazartesi / **Antalya** Simurg / Saat: 20.00 / bilgi: 0242 241 66 25

24 Kasım Çarşamba / **Adana** Ora / Saat: 21.00 / bilgi: 0322 224 24 24

26 Kasım Cuma / **İzmit** Crash / Saat: 21.00 / bilgi: 0537 222 90 13

28 Kasım Pazar / **Diyarbakır** Roll / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 970 00 72

1 Aralık Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat:22.00 / bilgi: 0312 418 95 06

Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com twitter.com/alpayalpayalpay www.alpayerdem.com

Çarpışma

İpek & Burak

Yazar çizer Oky

Yine herzaman yaptığın gibi beni hiç dinlemeden çektin gittin Burak... Yine hiç anlamaya çalışmadan!.. Artık burda kalamam. Bu hem bana hem de sana kötülük olur... Bir süre görüşmemenizin ikimize de iyi geleceğinden adım gibi eminim... Sakın yanlış anlama senin yüzünden değiyorum ama hayatımın gerçekten saçmasapan olduğunu düşünüyorum artık. Okulumu bitirmek ve bir iş bulmak istiyorum... Birbirimizi engellediğimizi biraz düşünürsen sen de anlıycaksın. Her şeyi de nedim, bin kere senden ayrıldım bin kararsızlığım yüzünden senden gerçekten özür diliyorum.. Doğrusu bu Burak inan bana... Birbirimizi ne kadar sevsek de aynı zamanda zarar veriyoruz. A

Böyle yazarak çok saçma oldu biliyorum ama konuşmaya çalışmıştım.

Bir ara zaya. larımı almaya gelicem. Ayy, yazamıyorum kendine hep iyi bak tatlı.

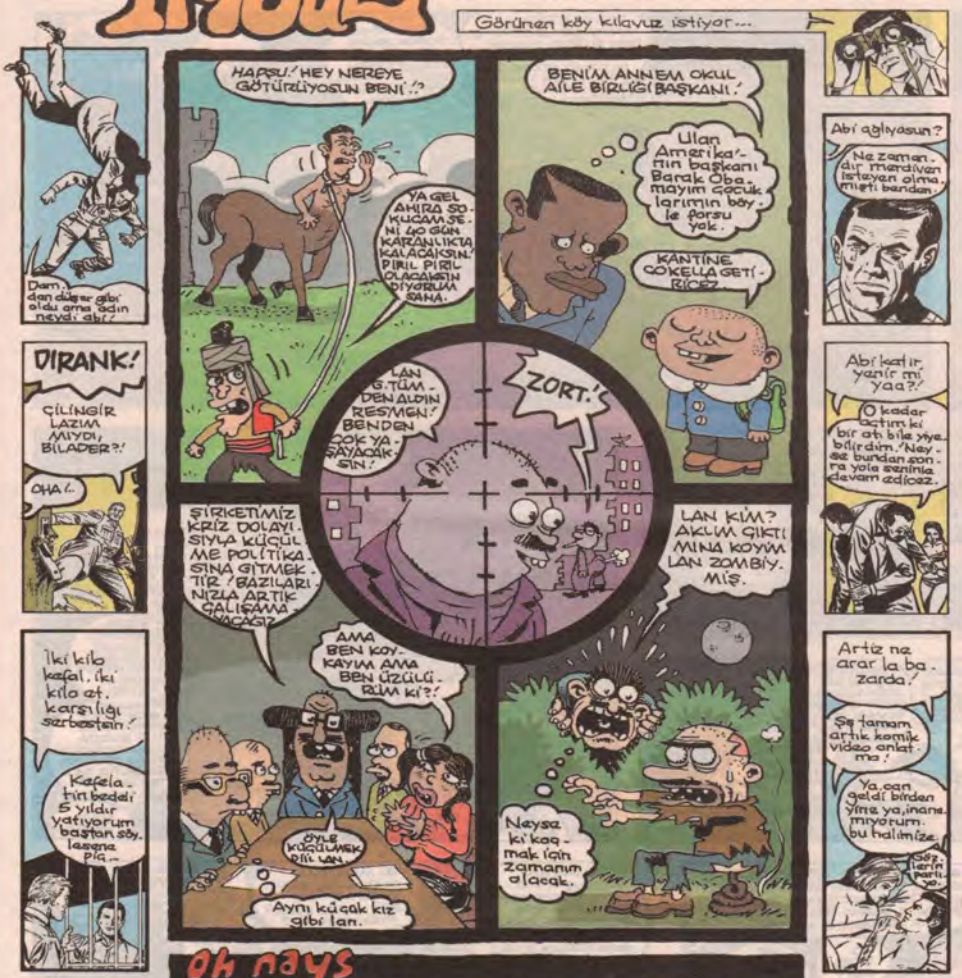
Sakın ama sakın geri dönmeyeceğimi düşünme!!

EEEH KEYİF.

Akşamseraası

Tribal

Gnaeksiyon C.üstü

umut sarıkaya
işimdeyim gücümdeyim
kitapçılarda

• HAYATIN ANLAMI ARMUTTUR!..
• NOSTALJİ GEÇMİŞE DEĞİL GELECEĞE ÖZLEMDİR!..
• OTOMOBİLLER AERODİNAMİK OEĞİL, SOSYODİNAMİKTİR!..
• TELEVİZYON ŞÖMİNEDİR!..
• SİNEKKAYDI TRAŞ DEMOKRASİNİN GEREĞİDİR!..
• TOPLUMLAR HAYVANDIR!..
• TOPLUMLAR BİTKİDİR!..
• HEPİMİZ SİNEĞİZ!..
• HEPİMİZ BİLARDO TOPUYUZ!..
• HEPİMİZ KIYMA MAKİNESİYİZ!..

MEMO TEMBELÇİZER
UTANMADAN İDDİA EDİYORUM
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

YILMAZ ASLANTÜRK
OTİSABİ 4
Kayıtdışı hatıralar
ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

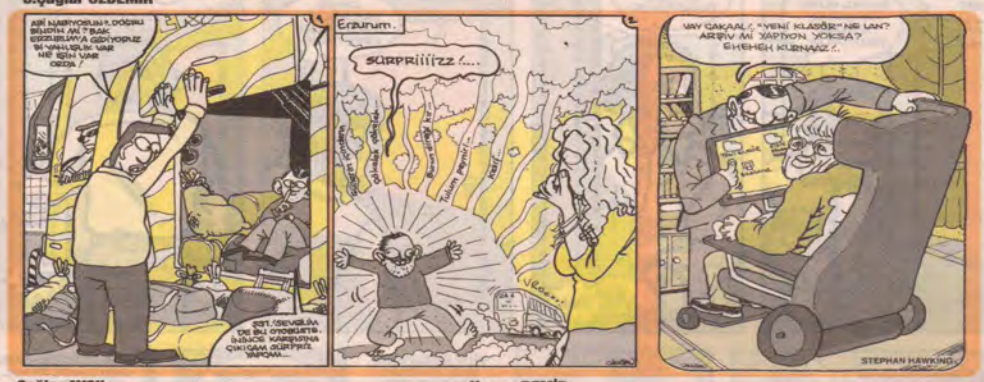
not defteri hediyeli
UYKUSUZ POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı
2011 KARTPOSTAL TAKVİMİ
ÇIKTI!

Aksamsefasi

C.Çağlar ÖZDEMİR

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Çağlar AVCIL

Kerem DEMİR

Barış ÖZKAN

Ömer GÖKSEL

Erceren

Çağdaş URAL

Sandık-içi

UYKUSUZ

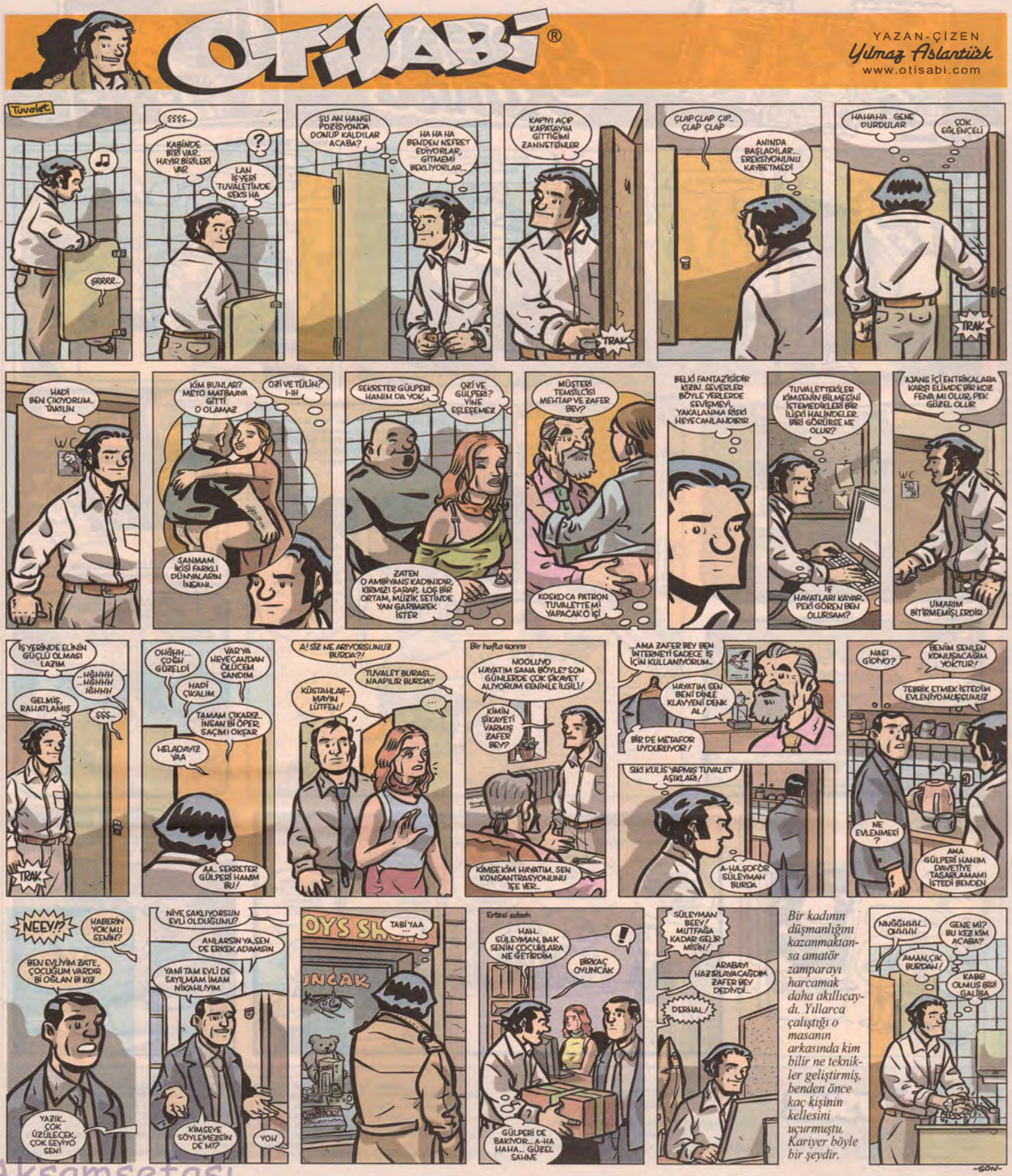
Haftalık Mizah Dergisi | 18 Kasım 2010 | Sayı: 168
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Kalıba İşleyen: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Montaj: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Faks: 0 (212) 245 63 60 • İSSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Aksamsefası

Akşamsefası

ISSN 1307-7619
25 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2010/48 No: 169
1,75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Türkiye'de kurulması planlanan Füze kalkanı projesi NATO zirvesinde kabul edildi. Diplomatik kaynaklar Türkiye'nin bir kontrolünün olmayacağını ileri sürse de Tayyip Erdoğan "Düğmeye biz basarız" dedi.

DÜĞME NEREDE YA?..

DÜĞME SENSİN.

Akşamsefası

DOKUNA DOKUNA

Ülke yöneticilerinin toplaştığı büyük ölçekli zirvelerde, Berlisconi ve Erdoğan'ın öncülüğünde liderlerin birbirine dokunma modası gittikçe yaygınlaşıyor. Artık liderler söyledikleri ne kadar saçma olursa olsun, birbirlerinin kolunu, elini tutarak, olmadı sırtını sıvazlayarak yakın ilişkiler kurabiliyorlar. Son NATO zirvesi de bu anlamda yoğun temaslarla geçti. Berlusconi'nin bel kavrayarak bu alanda liderliği kimseye kaptırmadığı zirvede, Obama özellikle Abdullah Gül'e bol bol dokunmaya gayret etti. Yaşanan yoğun temasların ardından, zirveden füze kalkanlarının Türkiye'ye yerleştirilmesi kararı çıktı.

ÖPTÜN MÜ BABANIN ELİNİ!

Mersin Nihal Erdem Ticaret ve İletişim Lisesi'nde dönemlik 50 TL okul aidatı toplayacağını söyleyen okul yönetimi, bu paranın ödenmemesi üzerine, öğrencilerine ilginç bir öneride bulundu: Bayram harçlıklarınızı getirin!

melihin devcebi

Ankaragücü Başkanı Ahmet Gökçek, Hürriyet'e verdiği röportajda, "*Yaklaşık* ***35 milyon liralık*** *gelirin büyük kısmı onursal başkanımız Melih Gökçek ve yönetici arkadaşlarımızın* ***kendi cebinden verdiği paralardır,***" açıklamasıyla babası Melih Gökçek'i övmeye çalıştı...

Not: Melih Gökçek 4 dönemdir belediye başkanlığı yapan bir maaşlı...

Bir Amerikan şirketinin ürettiği geri dönüşümlü, çevre dostu cips paketi, "*çim biçme makinesi kadar ses çıkarması, sinemada film izlemeyi kabusa dönüştürmesi*" gibi nedenler ileri süren onbinlerce kişinin baskısıyla piyasadan çekildi.

TAMAM ŞİMDİ BOZULDU

Isparta'nın Gelendost ilçesinde üç yıl önce 9 yaşındaki bir kız çocuğuna cinsel tacizde bulunulması iddiasıyla görülen davada, mahkeme heyeti üçüncü kez çocuğun ruh sağlığının bozulup bozulmadığına ilişkin rapor istedi.

ALTINCIYI DA VURUNCA DONUP KALMIŞ, GİDİP ALDIK.

Eskişehir'in Muttalip beldesinde aynı sokakta 6 kişiyi öldüren İhsan Doğu'nun, ilk cinayetten 3 ay sonra yakalanmasının ardından Vali açıklama yaptı: "*... ekiplerin yoğun faaliyetleri sonucu şüphelinin* ***hareket kabiliyeti giderek azaltılmış ve yapılan başarılı operasyon sonucu*** *şüpheli suç aletleri ile birlikte yakalanmıştır*"

Time Dergisi' nin düzenlediği "Yılın İnsanı" anketinde Recep Tayyip Erdoğan, Lady Gaga' ya 50 bin oy fark attı.

VOGUE

KILIÇDAROĞLU: "VATANDAŞ KURU EKMEK GİYİYOR"

ÜLKEMİZE HOŞGELDİNİZ!

ABD'deki havalimanlarında terör saldırısı olasılığına karşı kullanılan vücut tarayıcıları yolcuları 'çıplak' gösterdiği gerekçesiyle tartışılırken, Amerikan Ulaştırma Otoritesi (TSA), biraz daha abartarak, güvenlik görevlilerine bu taramalarda şüpheli buldukları kişileri elle arama yetkisi verdi. Bu yeni yetkiye göre, görevliler, yolcuların kalçalarını, göğüslerini ve cinsel organlarını üzerine basarak ve 'avuçlayarak' arayabilecek.

ALLAH CEZANI VERECEK!

İbrahim Tatlıses, bayramın son günü bir otelde verdiği konser sırasında sahneye çıkardığı 10-12 yaşlarında bir kız için, "*Bu beni çok seviyor, 2 yaşından beri beni takip ediyor. Bodrum'a geldi, Antalya'ya geldi,*" açıklamasını yaptı. Kızın, "*Antalya'ya gelmedim,*" cevabı üzerineyse yıllardır vazgeçemediği samimiyet rüzgarını bir kere daha estirdi: "*Vay küçük o..pu!*"

DANKEK YİYİP KOLONYA SÜRMÜŞLER

* "Portmanto, askılık, dolap vs.'deki aile bireylerine ait kıyafetler nasıldır?"
* "Karşı cinsle tokalaşma yapılmakta mıdır?"
* "Kolonya, gülsuyu ikram edilmekte midir?"
* "Ev ve gıda amaçlı kullanılan malzemelerin markaları nelerdir (deterjan, tuz, bisküvi vs.)?"
* "Duvarda daha önceden çerçeve, pano, resim olduğunu belirtir şekilde çivi veya boya, toz izi var mıdır?"

'Darbe Günlükleri' nedeniyle hakkında soruşturma açılan emekli Oramiral Örnek'in, Donanma Komutanlığı yaptığı dönemde, şüpheli subay ve astsubayların evlerinde 'aile ziyareti' adı altında yaptırdığı fişleme çalışmasından bölümler okudunuz.

BİŞEYLER DUYDUM

FIRAT DUDACI

UYKUSUZ

Devlet Bahçeli, Yılmaz Güney ve Ahmet Kaya için vatan haini dedi.

Bu sene Diyanet İşleri Başkanlığına ayrılan bütçe, İçişleri ve Dışişleri bakanlığı bütçelerini geride bıraktı.

Kadir Topbaş Birleşmiş Milletlere bağlı, Birleşmiş Kentler ve Yerel Yönetimler Birliğinin dönem başkanı oldu.

Çevik Kuvvet artık YERLİ BİBER GAZI kullanacak!

- **Tayyip Erdoğan, milletvekili dokunulmazlığıyla ilgili "Biz bu ayrıcalığı kaldıracağız," diyeli 9 yıl...**
- **Vestel Manisa-Bursa maçında hakem Metin Tokat'ın başına bir paraşütçü düşeli 6 yıl...**
- **Kenan Erçetingöz, Metin Şentürk'e "Görmeyi mi isterdin, yoksa böyle iyi mi?" diye soralı 9 yıl olmuş...**

Fırat Budacı

Kaç yıl oldu?

ÇIKTI!

KİTAPÇILARDA

BAYKAL GAZETECİLERİN SEÇİMDE ADAY OLUP OLMAYACAĞI SORUSUNA GÜLÜMSEYEREK "YARINA ÇIKACAĞIMIZI BİLMİYORUZ" DİYE YANIT VERDİ.

AŞLINDA DOĞRUSU "YARINA ÇIKACAĞINIZI

UYUYUN LAN!

Camiler kışla, minareler süngü, füzeler kalkan derken seneler geçiverdi valla.. Ne mutalefetler geldi geçti sen gelmeeez oldun sen geelmeez ooldun ♫ gelmez ooldun ♫ "-dedim Kemal kılıç'a.. "Fıtık ameliyatı oldum o yüzden gelemiyorum.. Fıtık ettiniz lan beni!" dedi.. "Desinler değişemem ♫ desinler değişemem " diye cevap verdim iyimi?.. iyiyse başlıyorum anlatmaya uykusuz

CHP grup başkan vekili, milli eğitim bakanını "KPSS'ye girelim, az puan alan istifa etsin" diye düelloya davet etmiş. Ben bu düelloya şahsen kaynımın enistesinin Kuzey Kore'den hediye olarak getirdiği, alıngan ağacından yapılma "viardı vörld" adlı odunla katıldım ve bilinci oldum.. Evet yanlış duymadınız birinci demedim.. Diğer yarışmacılara en sonunda bilinçlerini kaybedicek kadar odunu verince, beni bilinci seçtiler...

Diyanet, farkıcı tarkanın bi takım açıklamaları üzerine "kimse bize hayvan sevgisini öğretmesin " demiş... Çevre bakanıyla da kapışmıştı bu tarkan... Manisa tarzanı gibi oldu.. manisa tarkanı..

Lübnan halkına cep telefonundan konuşma yaptım.. Aslında Kenyayı aramıştım ama yanlış düşünce hiç bozmadan devam ettim sesleri kesik kesik geliyodu," ben sizi sonra aricam " dedim, nazikçe kapattım.. Ehlen...

Orhana vereyim köşeside gideyim eve uykusuz okuru... Bayram tatili yasaklansın... Zihinsel durgunluk yapıyo.

Vatandaşa Sorduk: Kuzey Kore

Kısa MALBOROĞLU (40): Kore'nin karadeniz bölgesine, kuzeykore, antalya kaş side muğla fetiyeyede güney kore, bunların birleşiminden oluşan birleşim kümesinede "heps: birbirine benziyo" denir..

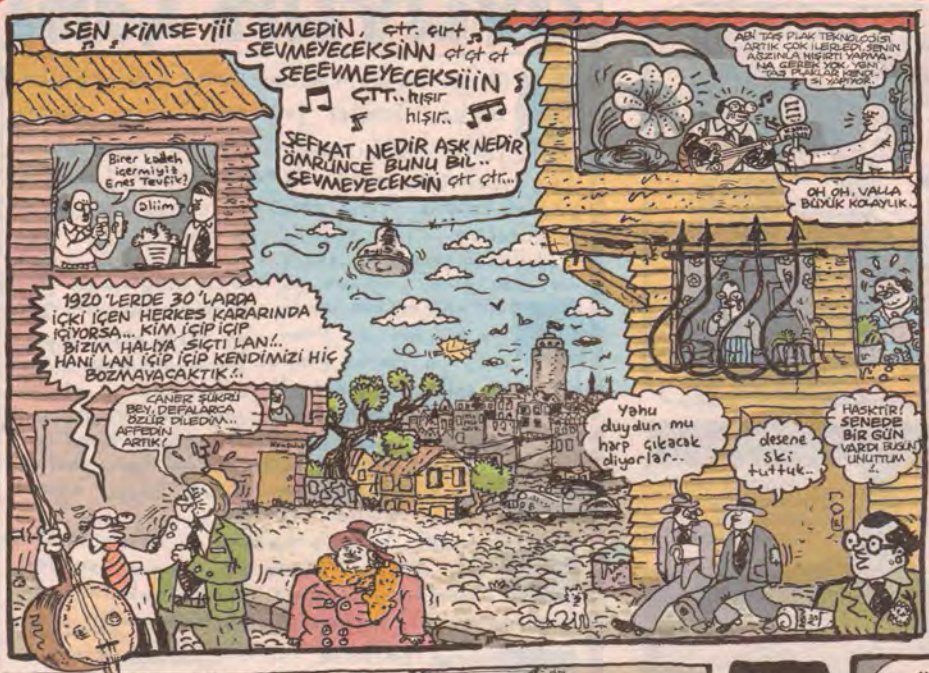
Cüyneyt TİN (39): Gururlu korelilerin bu alıngan tavırları yüzünden birbirlerine bomba attıklarını televizyonlarda gördüm.. Kesin onajına felan küfretmiştir ki ondan soruntu yaşanmıştır.

Ihlıntaş GULDERİK (31): Kuzey korelilerin saç traşları ne kötü lan.. O yüzden sinir yapmış olabilirler.. 2-3 kuaför ithal etseler pırıl pırıl olup ginli gibi sırtaracaklar benzer...

Cezve İSİMCEZVE (28): Bu kuzey korenin üstünü örtüp 20-30 sene dinlendirmek lazım.. İyice demini alınca açıp konuşacaksınbunlarla "derdiniz ne aslanım sizin " diye.. dimi?

işim-deyim gücüm-deyim
© UMUT SARIKAYA

Aksamsefasi

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Taksi Hikayeleri

• Geçenlerde sabah, erkenden bir işim vardı. Taksiye binerken "Bozuğum yok" dedim, şoför "Hallederiz" dedi... Sonra, istediğim yere vardık, bi karışıklık oldu... Ben, tam paranın üstüne cebimdeki bozukluğu ekleyip, tam sonuca ulaşmaya çalışırken, adam beni demir para içinde bırakmaya çalıştı... "Gerek yok" dedikçe para sayıyordu... Neyse, ödeyip inerken "Sen bi daha taksiye binme!" dedi... "Niye" dedim... "Binme, binme" deyip uzaklaştı!..

• Yıllar önce bi arkadaşımla taksiye bindik. Efendi gibi görünen şoför, yanımızdan kara çarşaflı kadınlar geçerken "Ne diyosunuz bunlara" diye sordu... "Ne diyeyim ki" dedik, durduk yere... "Abi, bunlara peygamber tavuğu derler" dedi... "O neymiş öyle?" dedim... "Bunları yiyen cennete gider!" dedi... Şaşırdık kaldık... Sonrasında yol üzerinde gördüğü her dişi için bişeyler söyledi... En sonunda, duraktaki reklam raketindeki kadına da laf attı... Piii ki ne piii!..

• Yine yakınlarda bi taksici anlattı... Sonradan doktor olduğunu öğrendiği iki müşteri binmiş... Dalgınlıkla taksimetreyi açmayı unutmuş, bunu da ancak hastaneye vardıklarında farketmiş... Doktorlardan biri "Olmaz böyle şey" demiş... Yaklaşık fiyatı, hatta kendi ifadesine göre bariz şekilde daha azını talep etmiş... Doktor yine bağırıyormuş, "Doğru düzgün yapsana işini kardeşim" diye... "Tamam abi, para istemiyorum, inin" demiş, fakat doktor hala bağırıyormuş, "Bu memleket sizin gibiler yüzünden bu halde" diye... "Alttan aldıkça coştu" diye anlattı... En sonunda taksici dışarı fırlayıp bağırmış, "Yeter lan, yeter be, siz hastanın karnında makas, sargı bezi unutuyosunuz, bu kadar tepki görmüyosunuz, inin gidin lan arabamdan" diye... O bağırınca doktorlar susup gitmişler...

• Konudan ayrı: Kurban Bayramı'nda kurban kesiyosak, Cadılar Bayramı'nda da cadı s.kelim!

• Bi arkadaşım binmiş taksiye bi zaman, "Serencebey'e gidicez, biliyo musunuz?" diye sormuş, taksici "Bilmiyorum ama empoze ederseniz gideriz" demiş... Yol boyu semt empoze etmek...

• Dolmabahçe'de trafik tıkandı, şoför anlayışlı çıktı, "Sen yürü abi, bekleme hiç" dedi... Ödeyip indim... Komondo Merdivenleri'nin orda, bir tinerci vardı... Beni görünce "Abi, yap bi güzellik" dedi... "Tüm bozukları taksiye verdim" dedim, "Hakkaten gördüm, taksiden indin" dedi... İyice yaklaşınca "Vay abim, paşa gönül kriterleri" dedi!.. Arkadaş beni televizyondan tanımıştı... "Sigara alır mısın" dedim, aldı...

• Bi taksici, yaşlıca bi meslektaşının başına geleni anlattı... İki genç kız binmiş taksiye, "İstanbul'a yeni geldik, kalacak yerimiz de yok" demişler... Eşini memlekete gönderen taksici, her ne düşündüyse "Buyrun, bizim ev müsait, bizde kalın" demiş... Kızlar kabul etmiş... Eve gittiklerinde çay demlemişler, adam bi bardak çayı takiben bayılmış... Nasıl etkili bir ilaçsa koydukları, üç-dört gün baygın kalmış... O süre içinde kızlar evde kalmışlar, adam ayıldığında yiyip içtiklerinden anlamış... Ekstra bişey de çalmamışlar, sadece evde kalmışlar... Ne saçma bi kayıp zamandır bu lan!..

• Cem Yılmaz anlatmıştı, yaşayan efsane aktörlerimizden biri, yıllar önce, bi gece yarısı, evinin sokağındaki taksi durağına gitmiş, kafa bi dünya, "Ulan ibneler, götürün beni bilmemne çocukları" diye girizgah yapmış... Abi ayıp oluyo, doğru konuş" demişler... Aktör, küfre devam... "Bak fena olur" demişler, kavga çıkmış... Tabii onlar kalabalık, aktör yalnız başına, almışlar altlarına... Vur ha vur!.. Darbelerin bi noktasında, aktörün sesi duyulmuş: "Stoooop!"

• Gençten bi çocuk, taksiciye "Abi, para evde, alıp getireyim" demiş, inmiş... Bekle bekle, yok..." Kolpa açtı galiba, apartmanın arka kapısından çıktı gitti" diye düşünmüş, çekip uzamış... Aylar sonra o çocuk, gelip durağında bulmuş taksiciyi... "Abi ister inan ister inanma, paranı getirmeden önce çiş yapmak için banyoya gittim, ayağım kaydı, kafamı küvete çarptım, saatlerce öyle yatmışım" demiş, borcunu ödemiş... "İnandım vallaha, ne diye böyle yalan söylesin ki" dedi adam...

• Konudan apayrı: "Cenap Şahabettin"le ilgilenin, "cünup cenabettin"le ilgileneceğinize...

• Bi taksici, arkadaşıma anlatmış... Üç kişi, hastanenin morgundan, ölülerini alıp taksiye binmişler... Sığmadıkları için, ölüyü öne, taksicinin yanına oturtup, emniyet kemerini de bağlamışlar... Aklı çıkmış adamın... Durup kalkmalarda ölü kaykılıyomuş... Arkadaki üzgün akrabalar, düzeltiyolarmış... Anlattığına göre, taksinin içine bakan bir trafik polisinin de beti benzi uçmuş...

• Ata ve Cenk Demirer kardeşlerle taksiye binmiştik, plaka dikkatimi çekti, adımdaki sessiz harfler tersten diziliydi ve doğduğum şehrin plaka numarasıyla bitiyordu... Taksiden indiğimizde, Cenk "Eyvah, udu bagajda unuttum" dedi... "Plakası TDV 06" dedim... Ata "Nasıl ya, sen bindiğin taksinin plakasını ezberliyo musun?" diye sordu... "Yokya" dedim, durumu anlattım... Nihayetinde bulundu ud...

• Henüz çok çömez bi yazarken, bi gece yarısı Gırgır'dan bi abiyle beraber taksiye bindik. İşyerinin anlaşmalı taksilerinden biriydi ve şoför arkadaş, klasik müzik dinliyordu, "Ne güzel yav" falan dedik, Unkapanı'nı takiben Tarlabaşı'ndan çıkmaya başladık. Birden, bir adam yola fırlayıp taksiyi durdurdu. Taksiciye kimlik gösterip, "Çekin kenara" dedi. Çok sarhoştu. Abi "Ne yaptık ki durduruyosun" diye sordu. Adam sinirlendi, "İnin lan aşağıya" diye bağırdı. Abi "Doğru konuş" dedi. Adam "Doğru konuşmazsam n'olur" dedi. Bu arada taksiden inmiştik. Abi bu sefer cevap vermedi, direk adama yumruk attı. "N'oluyo lan" dedim içimden. Adam elini beline atar gibi yaptı, zaten sallanıyordu. Düşmesin diye kollarını tuttum, bu sefer abi iki yumruk daha salladı, adam yere yığıldı. Tüm bunlar olurken klasik müzik çalmaya devam ediyodu. Adamı en son yerde, taksinin plakasını almaya çalışırken gördüm. Taksiciye göre gösterdiği kimlik gerçekti. Klasik müzik dinleyen taksici "Kuytu bi ara sokağa çekip iyice dövseydik keşke" diyerek geceye nokta koydu...

• Konusuz: Yunan filmi izledim, yunanca da zombiye "jombi" demeleri aklımdan çıkmadı, çıkamadı...

• Saba Tümer'e konuk olduğumda "Ehliyetim yok benim" dedim, "Aa, benim de yok" dedi, "Bi gün taksiye binelim mi beraber" dedim, güldü, "Tamam" dedi...

vedatozdemir@gmail.com

AKSİYON

Vedatspor: 29 Kasım pazartesi ve her pazartesi Beyoğlu Hayal Bistro'dayım. (22:00)

PANTOLON

METİN FİDAN

MUMP!.. ÇOK GÜZELMİŞ ANNE!.. KAVURMALI EKMEK ARASI... Bİ YARIM DAA YARDANA 70'Lİ DA TENEFÜSTE YİRİM!.. ÇOK SEVİYOM KAVURMAYI.. ETLİ BAYRAMLAR HARİKA BİŞİ!..

OĞLUM Bİ HAFTADIR ET YİYOSUN SABAH AKŞAM.. TAMAM YOK, BİTTİ ARTIK... KOMŞULARIN GETİRDİĞİ ET KALMADI HİÇ... YARIN ARTIK PATATES HAŞLARIM SANA...

ETLİ PATATES OLABİLİR Mİ?.. NEYSE, KALMADI DİYOSUN AMA? O ZAMAN BUNU YAVAŞ YİYİM!..

OAAH!.. KAYDETTİN Mİ BU ANI? BİR SANİYE KADAR KİLOT GÖRÜNDÜ SANKİ!.. BİR BAKALIM... AZ GERİ AL... KAYDET, KAYDET! HAVAYA ATACAK ŞİNDİ KADINI..

ÖBÜR KANALDAKİ POPÇU MANKENİN FRİKİĞİNDEN ENSTANTANELER VAR BURDA!.. OUHH! ARALANDI ETEK NEPİS!

OLUM BU NASIL TV İZLEMEK LAN? ELİNİZDE KUMANDA, EN UFACIK EROTİK BİR GÖRÜNTÜYÜ KAÇIRMAYIP KAYDEDİYOSUNUZ...

TV CAPTURE DENİR BUNA! ERKEKLERİN AVLANMA İÇGÜDÜSÜNÜ DE TATMİN EDİYO! UVV! SIYRILDI BUUZ!..

YOK BÖYLE DANS

DVD RECORDER

EEOOH!.. YIKAMIYOM LEN!.. İNATLAŞIYO BENLE YA! AKACAKSAN, AK ADAM GİBİ!.. BEKLİYO NAZ YAPIYO.. GİDER Bİ GEŞMEDEN YIKARIM BİEN DE... YAVUŞAK!..

ULAN" İNSAN MUSLUĞA KAVGA EDER Mİ? SENSÖRLÜ Bİ MUSLUK BU... ELİNİ TAM ALTINA TUTMAZSAN, AKMIYO İŞTE!.. GEL LAN BURAYA... ÖYLE ELLERİN PİS Mİ ÇIKICAN!?

BİRAZ DOLAŞAYIM, ÖFKEM DİNSİN, GELİCEM!.. HAYATTA HİÇ BİR SENSÖRE GÜVENMİYOM...

BU KIZIL ÖTESİ IŞIKLI SOBALAR SADECE VURDUĞU YERİ ISITIYOMUŞ, İNSANIN DİĞER YERLERİ SOĞUK KALIYOMUŞ... DOĞRULUK PAYI NEDİR BUNUN..

HARRRR!..

YOK ÖYLE BİRŞEY BU SOBALAR ÇOK NEFİSTİR. HAVAYI ISITARAK, AYRICA EKONOMİ OLARAK...

OYY YANDIM ANAMH!..

metinfidan@ymail.com

İSTANBUL VE KADINLAR

ender yıldızhan

Üsküdar'da tatsız akşamüstü

ANADOLU YAKASININ KIYI İLÇELERİNDEN ÜSKÜDAR'IN, DİĞER KIYI İLÇELERE KIYASLA, DAHA MÜTEVAZI BİR GÖRÜNÜMÜ VARDI... SAKİNLERİNİN ÇOĞU, YA DÜŞÜK GELİR GRUBUNDAN AİLELER, YA DA ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİYDİ...

BURADA OTURAN BİR ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİ OLAN OZAN DA, SIKICI SEMTTE EVİ OLAN ÇOĞU ÜNİVERSİTELİ GİBİ, BOHEMİ MAKYASLI, BİR HAYAT YAŞIYORDU. KENDİNE, İNGİLİZ ROCK GRUPLARINDAN, AMERİKAN DİZİLERİNDEN RENKLİ BİR DÜNYA KOPARMIŞTI...

AMA BAZEN ÖYLE ANLAR OLUYORDU Kİ, OZAN'IN, İÇİNE GİRDİĞİ BU KABUKTAN SIYRILIP, KENDİNİ DIŞ DÜNYAYA ATMASI GEREKİYORDU...

PEYNİR BİTMİŞ...

İYİ AKŞAMLAR EVLADIM!..

İYAKŞAMLAR.

BU ARALAR SİZİN DAİREYE Bİ KIZ GİRİP ÇIKIYOR... KİM O?..

HALAMIN KIZI O BENİM...

GÜRÜLTÜ YAPMADAN, İNSAN GİBİ GİRİP ÇIKIN EVLADIM!.. BURASI NORMAL Bİ APARTMAN! AAA!..

HIHI..

BODRUM KATINDAKİ YAŞLI TEYZENİN, GENÇLERE SÜREKLİ LAF SOKTUĞU BU APARTMAN, 1. SINIFA YENİ BAŞLAMIŞ, HEVESLİ BİR MİMARLIK ÖĞRENCİSİNİN GÖRÜP DE BOŞ GEÇMEYECEĞİ TÜRDEN BİR APARTMANDI...

HOZAM, GEÇEN GÜN ÜSKÜDAR'DAYDIM... O GÜZELİM TARİHİ EVLERİN ARASINA, ÖYLE ÇİRKİN BİŞEY YAPMIŞ Kİ... İM.. BETONARME... İMM.. BÖYLE, İNSANA HİÇBİŞİ KATMIYOR!.. İM.. NASIL DESEM.. İM.. BETON!..

BURAYA ÇÖP DÖKEN SEREFSİZDİR!

GÜZEL ŞEYLER DE VARDI ELBET. TE... MESELA HER SOKAKTA, HER KÖŞE BAŞINDA, MARKET, BAKKAL GİBİ YERLER BULABİLİRDİNİZ. SADECE BU TÜR DÜKKANLARA BAĞLAYARAK, İLÇEYİ BOYDAN BOYA GEÇEBİLİRDİNİZ...

ÜSKÜDAR

KADIKÖY

ÜMRANİYE

HATTA, BÖLGE MARKET SEKTÖRÜNDE ÖYLE İLERİYDİ Kİ, İSKELE MEYDANINDAKİ KOCAMAN BİR TARİHİ YAPI BİLE, SÜPERMARKETE ÇEVRİLMİŞTİ...

SUSUK

MÜZİK

YAPIYI, HAMAMDAN MI ÇEVİRMİŞLER, MANASTIRDAN MI BOZMUŞLAR BİLMİYORUM AMA, MARKET OLARAK KULLANILMASI HİÇ UYGUN DEĞİLDİ... SÜTUNLARIN ARASINA SIKIŞTIRILAN KOCAMAN RAFLAR DARACIK, KARMAŞIK KORİDORLAR OLUŞTURMUŞTU...

OZAN TAM GIDA REYONUNA GİRDİM SANIYORKEN, AYAKKABI RAFLARINA KARŞILAŞIYORDU... SÜT VE SÜT ÜRÜNLERİNİN ARASINDA OLDUĞUNA İNANDIĞI BİR ANDA, TUVALET KAĞIDI FİYATLARI GÖZÜNE ÇARPIYOR. DU...

EN SONUNDA, KASİYERİN DE YARDIMIYLA, PEYNİRİ, 10 PAKİKA GİBİ BU İŞ İÇİN UZUN SAYILABİLECEK BİR SÜREDE SATIN ALABİLDİ...

EVE DOĞRU YOLA KOYULDU. KAPIDAN GİRMEDEN ÖNCE, YAŞLI TEYZENİN, PENCERESİNİN ÜSTÜNE YAZIYI FARKETTİ...

BURAYA ÇÖP DÖKEN SEREFSİZDİR!

ÇAN SIKINTISININ DA ETKİSİYLE, ELİNDE OYNADIĞI MARKET FİŞİNİ, KASITLI OLARAK PENCERENİN ÖNÜNE BIRAKTI...

BURAYA ÇÖ DÖKEN REFSİZD

NORMALDE, ÖYKÜMÜZ FANTASTİK BİR ÖYKÜ DEĞİL, AMA ÜSKÜDAR'DA, CANI, TÜRBE, MEZARLIK GİBİ ÜHREVİ YAPILARIN YANI SIRA, KÖTÜ KALPLİ İNSAN DA ÇOK OLDUĞUNDAN, BEDDUALAR, KÖTÜ DİLEKLER GERÇEK OLUYORDU...

GUVİ GUVİ

GUVİ GUVİ

GUVİ GUVİ

BU YÜZDEN OZAN, HAYATININ GERİ KALANINI BİR SEREFSİZ OLARAK SÜRDÜRMEK ZORUNDA KALDI...

YA ÖLÜM, SOLA BAK SOLA!.. BEN SENİ GÖRÜYORUM, PENCEREDEYİM! SARI BİNA...

HANİ-AH! GÖRDÜM GÖRDÜM.. GELİYORUM...

HA, ÖNER.. EVDE BEYAZ PEYNİR BİTMİŞ, ŞU KÖŞEDEN ALABİLİR MİSİN YAZ?.. KOVA DA YOK...

TAMAM ALIRIM.

SEREFSİZ...

KÖŞENİZDEKİ HER BEYİ ÇOK CİDDİYE ALAN ANLAYANA NOT: BAŞLIK KARŞINIZDA BAYIYORUM. ŞAKARA PAYIYORUM. DUPARAMIN ÇOK YAKININDA BİR ÇAMAŞIR CANIYORUM. HİPSİ BU. ŞAKARA YOK ÖRDEK. NORMALDE PEK İŞİMİYORUM.

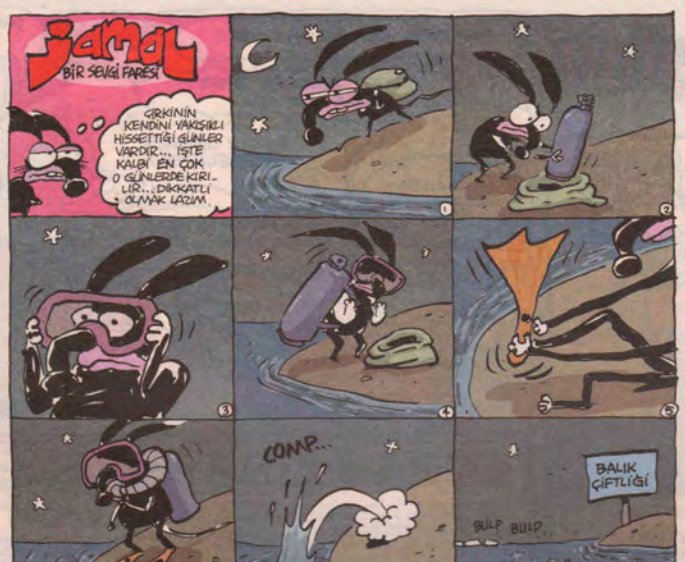
Aksamsafast

AMAN NE KOMİK

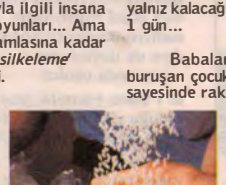

Fırat Budacı

O SON PİRİNCİ YEMEYECEKTİM

Eğer hepsini yemezsem çok kötü bir şey olacak, kaygısıyla pilavı son pirincine kadar tükettiğim yıllar oldu. Hayatımın geri kalan kısmını kazasız belasız geçirebilmek için pilavdan medet umuyordum. İstikbalim için neden pilavı tercih ettiğimi tam bilmiyorum. Galiba, tabakta bırakılan pirinçlerin öbür tarafta ziyancı insanların peşinden koştuğu söylentisini yayan anneannemden etkileniyordum. Gaipten gelen bu haber, kutsal kitapların öte dünyayla ilgili verdiği masalsı bilgilerden daha ilgi çekiciydi. Anneannem, bu pirinçlerin (*erkekse Baldo, dişiyse Yasmin, çocuksa Osmancık*), peşinden koştukları insanları yakalayıp yakalayamadıkları konusunda, şakacı babamın ısrarlı sorularına kesinlikle cevap vermezdi. Ona göre, uhreviyatın aşılmaması gereken sınırlarında arsızca dolaşan bu adam, peşinden pirinç bile koşmadan direk yanacak ilk insanlardan biriydi. Anneannemin fantastik dünyasına göre, kahve içtiği için bıyıkları ters çıkan çocuklar, tabakta kalan intikamcı pirinçler tarafından kovalanabiliyordu. Ama bir yandan da bütün bu felaketlerden kurtulmak için, "Tövbe tövbe tövbe..." demek yeterliydi. Çünkü bu durdurucu kelimenin tekrarıyla, pirinçler derhal kovalamayı bırakıyor, gece tırnak kestiğimiz için sırtımıza binen şeytan koşarak uzaklaşıyor, tuvaletlerimizin içinde bekleşen cinler kendilerini zor bela evden dışarı atıyorlardı. (*"Pirinçler ve Şeytanlar" hakkındaki hikayeler ilerleyen yıllarda ortadan kayboldu, ama cinler meselesi üniversite yıllarında bile peşimi bırakmadı. Ülkenin aydınlık geleceği olan bazı üniversiteli arkadaşlar, yurtlarda banyo yapan ters ayaklı cinlerin (YURTKUR cini) hikayeleri konusunda ısrarcı oldular. Üstelik bu arkadaşlar, anneannem gibi 'tövbe kolaylığı' falan da sunmuyorlardı.*)

Pilavla başlayan takıntılarım, kurgularını Tim Burton şiddetinde yaşayan anneannemin de omuz vermesiyle zaman içinde artış gösterdi. Takıntılarımın çok orjinal olduğunu söyleyemem. O yıllar, Hollywood, henüz çizgilere basmadan yürüme gibi görsel şölen vaat eden takıntıları bizlere öğretmediği için, Jack Nicholson ("*Benden Bu Kadar*") yerine anneannemle ("*Ben Deme Allah De*") idare ediyordum. İşte, sağ ayak-sol ayak meseleleri, kulak memesini tutup havaya öpücük attıktan sonra vurulacak tahta aramalar, kara kediler karşısında yan dönmeler ve matematik bilgim geliştikçe sayılar ve katlarıyla ilgili insana hayatı zehir eden sonu gelmez akıl oyunları... Ama bunların hiçbiri, sıvı gıdaları son damlasına kadar içmek için '*bardağı ağzıma 4 kere silkeleme*' takıntım kadar bana zarar vermedi.

Ülkemizde, baba tarafından bazı akrabaları hiç görmeden yıllarını geçiren çocuk sayısı epey fazladır. Benim de sadece tariften ibaret (*babanın Fransa'da yaşayan teyzesinin oğlu*) şaibeli akrabalarım oldu. Her şey, bahsettiğim bu gizemli akrabanın bir yılbaşı öncesi bize Fransa'dan paket göndermesiyle başladı. Paketi açar açmaz, "Ouuvv!" dedi babam. Üzerinde Ballantine's yazan bir viski şişesine bakıyordu. "Hem de 12 yıllık!" diyerek viskinin tanıtımını tamamladı. Annemse, üzerinde Passion (tutku) yazan bir parfüm şişesinebakmasına rağmen herhangi bir heyecan belirtisi göstermedi. (*Passion, tutkulara alışık olmayan annem tarafından hiçbir zaman sürülmeyecek ve güzel şişesi hatırına bir süs eşyası olarak aynanın önüne yerleştirilecekti.*) İlerleyen günlerde Passion'u bir iki kere havaya sıkarak tutkuyu içime çekmeye çalıştım, ama benim için asıl önemli olan babamın da bel irttiği gibi ("Ouuvv!") yaşıtım Ballantine's'di. İskoç yaşıtımı test etmek, Passion kadar kolay olmayacaktı.

Şişenin içindeki viskinin fabrika çıkış seviyesinin değişmesi için aylarca beklemem gerekebilirdi. Üstelik onu salonun vitrinine yerleştirmişlerdi. Bu kötüydü, çünkü o yıllarda salon vitrinine bir kere giren bir daha dış dünyaya çıkamayabiliyordu (mesela anneannemin vitrininde 30 yılı aşkın bir süredir yeri bile değişmeyen bardaklar var). Umudumu kaybetmedim. Bekledim, sabırla bekledim. 12 yaşındaki bir çocuğun viskinin peşine düşmesi sizlere biraz itici gelebilir. Fakat küçük şehrin sıkıcı dünyasında (*babaların rakı, annelerin su, çocukların yerel gazozla yıllarını geçirdikleri bir dünya*), bu günahkâr tutku hoş görülmeli. Babamın keyiflenip şişeninin kapağını açtığı o günün gelmesi yaklaşık 2 ay sürdü. Kapak açıldıktan sonra evde yalnız kalacağım günün gelmesiyse yalnızca 1 gün...

Babaların evlatlarına alkol yudumlatarak buruşan çocuk yüzlerine kahkaha atma geleneği sayesinde rakı ve biraya aşinaydım. Geçmiş alkol tecrübelerime dayanarak her ihtimale karşı yanıma 1 paket Tadelle aldım. Viskimi sek doldurdum (o yıllar buzlu sevmiyordum). İlk yudumla birlikte babama yeniden hak vermek ("Ouuvv!) ve hemen Tadelle'ye abanmak zorunda kaldım. Sonra içimi hoş bir sıcaklık kapladı. Bir paket daha Tadelle'yle birlikte hoş bir ambiyans yakaladım (insan kendi yaşıtlarıyla daha iyi anlaşıyor). Kapının kapanma sesini duyduğumda (açılma sesini viski yudumladığım bir haz anında kaçırmış olmalıyım) bütün ambiyans dağıldı. Henüz bardağımda bir parmak kadar viski vardı. Bir an, o parmağı yok etmem gerektiğine karar vererek bardağı kafama diktim. Planıma göre, boş bardağı eşofmanımın cebine sokup annemin karşısına tertemiz çıkacaktım. Ama ne yazık ki kafama diktiğim bardağı bir türlü aşağı indiremedim. Havada kaldı bardak. Bilincimden bağımsız bir hayat süren takıntılarımın belki de en saçması olan, '*bardağı ağzıma 4 kere silkeleme*' zorunluluğu beni kıskıvrak yakalamıştı. Silkeledim, silkeledim, silkeledim, silkeledim. Maşallah, bardakta tek bir damla viski kalmamıştı. "Napıyosun sen?" dedi annem. 12 yaş için geçerli olan elimdeki tek gıdayı öne sürdüm: "Tadelle yiyorum." Cevabım annem için geçerli değildi, şaşkınlığının öfkeye dönüşmesi fazla sürmedi. "Vay başıma gelen!" diyerek üzerime yürüdü.

Annemin, küçük yaşta alkol batağına saplanmış bir evladın haberini babama verip vermeyeceğinden emin değildim. Akşam yemeği annemin beni sık sık dilimleyen keskin bakışları altında biraz sıkıntılı başladı. Birkaç kere, kafasını babama doğru devirip '*söyliyim mi*' anlamında kaşlarını kaldırarak beni tehdit etti. Karşılık vermeden yemeğimi yemeye devam ettim. Yaşıtım Ballantine's'in kuruttuğu ağzım yüzünden sık sık su içiyordum. Bu aşamada annem, "Ne yedin, ne içtin de bu kadar dilin damağın kurudu?" lafıyla sözlü tacize başladı. Babamın, "Çok su içenlerde 'gizli şeker' olabilir," çıkışıyla konudan tümüyle sıdkını sıyırmış bir tespitte bulunması, bedeninde 'gizli alkol' dolaşan benim için rahatlatıcı oldu. Rahatlamam uzun sürmedi, Ballantine's yüzünden ha bire içtiğim su midemi iyice şişirmişti. Önümdeki pilav gözümde büyümeye başladı. Fakat bildiğiniz gibi, bazı uhrevi sebeplerden dolayı kusacak gibi olsam bile pilavı bitirmek zorunda olan bir yaşam tarzına sahiptim. Son üç saat içinde viski, Tadelle, su, taze fasulye, yoğurt ve son olarak belalım pilav yüzünden midem iyice zorlanmaya başlamıştı. Tabakta kalan pirinç tanelerine baktım, onlar da arkamdan koşup koşmayacaklarının belli olacağı bu karar anında kaygıyla bana bakıyorlardı. Son bir gayretle tabaktakileri art arda kaşıkladım. Kenarda kalan son pirinç tanesini de parmağımla kaşığa iterek bir pilavdan daha başarıyla çıkmayı başardım. Salona gidip üçlü koltuğa uzandım. Midem bulanıyordu. Vitrindeki yaşıtıma baktım. Bir daha içmeyeceğime dair 3 kere tövbe ettim. Midem iyice bulanmaya başladı. Kalkıp banyoya gittim. Kusarken, koridordan banyoya doğru yaklaşan babamın, "Alla allaaa!" diyen sesini duydum. O son pirinci yemeyecektim.

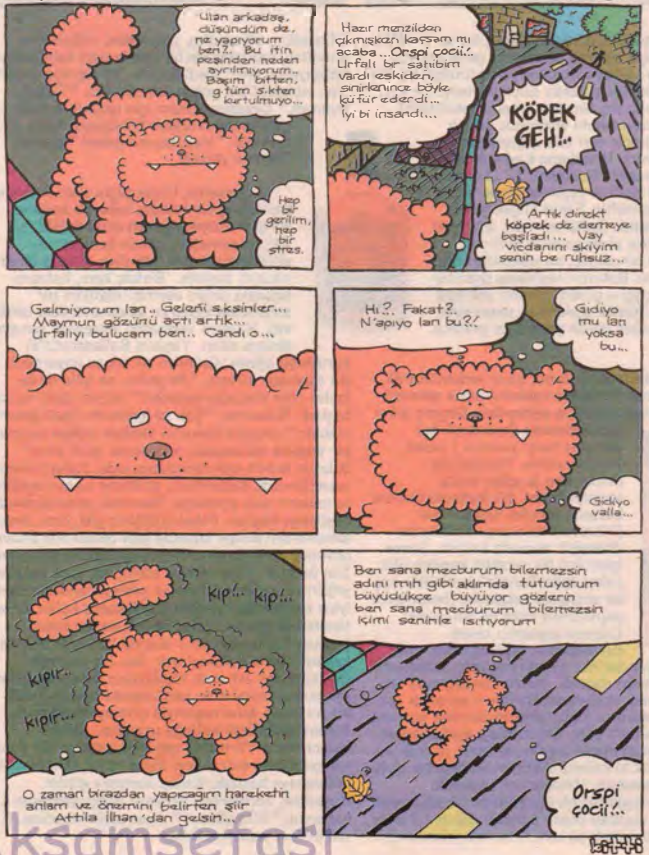
Akşamsefası

Cihan Ceylan

köpekle çocuğun dostluğu

alpay erdem

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Asık surat'ı, asık suratlı**'yı değil de, **güler yüz**'ü, **güler yüzlü**'yü bitişik yazmak istiyor insan.

æ **Acayip**'e **aciip** diyen de candır.

æ Engin Altan Düzyatan'ın kafası niye eğri duruyor.

æ Bilimin Ta Kendisi. **Ta .rospu çocuğu** der gibi. Bilimin, **Ta Kendisi!**

æ **Ümraniye Belediyesi'nin unutmadığı insan olmak da ne acayipmiş** dedi bir arkadaşım. **Her bayramda mesaj çeker, her özel günümde halimi hatırımı sorar** diye de devam etti sonrasında usulca.

æ **Pubis**. Hastalık ismi olduğu yüz metreden belli. Hem de pis bir hastalık ismi.

æ Posteri duvara yan yapıştıranla işim olmaz.

æ Tipi Genç Semih'in gerçekten genç olduğu zamanlardaki tipine çok benzeyen bir arkadaşım var. Nedenini tam olarak bilememekle birlikte, ne zaman görsem her defasında ağzına vurup elinden ekmeğini almamak için kendimi gerçekten çok zor tutuyorum. Bir gün yapacağım ama. Çap diye vuracağım ağzına. Biliyorum ses de etmeyecek. Bunu hissediyorum. Saygı duyacak yine. Efendiliğini hiç bozmayacak.

æ Hafıza kaybı geçiren oğluna, **beni de mi hatırlamadın oğlum** diyerek alınganlık yapan anne de candır. **-Begüm Akarsu-**

æ Bir yerde dağıtılan keki çikolatayı kendisi yiyemeyip çocuğuna götüren kadın da candan öte candır. **-Hakan Kayış-**

æ **"Ne alakası var" repliğinden haz duyanlar** bir araya toplansalar, **"ne alakası var" repliğine karşı nötr bir tavır sergileyenler** karşısında rahatlıkla direnebilecek bir çoğunluğa zorlasan ulaşırlar.

æ **Çok gezen mi bilir çok okuyan mı?** İnsanlardaki bu **bilme** sevdası nedir anlayabilmiş değilim. Gez .mına koyiim, bunun bir güneşin bir tadını çıkar. Sincap gibi gezin. Sincap'tan ne üstünlüğün var senin. Bir şeyi de bilme, bilmeden gez. Oku .mına koyiim roman oku. Hikayenin içine gir, yazarını bilmeden oku. Bir şeyi de bilme, keyfini çıkar. Ayı. Çok pis bir insansın bence sen. Sana bir şey söyleyeyim mi. Biz insanlık olarak çok bilen insanları sevmiyoruz. Onları fazlasıyla sıkıcı buluyoruz. Pis seni. Adi şerefsiz g.t seni. Sizin gibiler yüzünden insan bir şeyi bilmeye de korkar oldu. Bilme'nin imajını yerle bir ettiniz. Ben buradan örnek verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum ama sevgili okur, **Alpay kardeş sen şu insanı mı kastettin** diye bana sayısız e-maille sayısız insanın ismini verir. Pis insanlar bunlar.

æ Süpermen tişörtlü insanları sokaktan teker teker toplayıp kapalı bir spor sahasına doldurup sopayla dövmek gibi hayallerimin olması beni kötü bir insan mı yapıyor acaba. Ama hayali bile çok güzel. Yaradana sığınıp sopalamaktan bahsediyorum. Aman dileyene sinirlenip daha fena sopalamaktan. Off, ne tatlı olur.

æ Evimde dividi'si olan filmi televizyonda yayınlandığında izlemekten daha büyük bir keyif alıyorum. Çünkü o zaman büsürü insanla birlikte izlemiş gibi oluyorum. Varsın küfürleri kessinler, varsın önlerine çıkan her şeyi mozaiklesinler. Umrum değil.

æ Ağzında balık olan çatıdaki martı gibi mutluluklar nasip etsin güzel Allah'ım.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Aksamsefasi

æ Markette kasa yanında poşetini dolduran çocuğa sen bahşiş vermezken, hatta uyuz olurken, **ne bu .mına koyiim, hizmet mi şimdi, ben kendim de doldururdum poşetimi** derken, durumu senden daha kötü olan tanıdığının bir an bile düşünmeden bozukları çocuğa verdiği o andır erme.

æ İnsanoğlu'nun iyimser olduğu söyleniyor. Bilimsel açıklama. Misal öleceğini bilen tek yaratık insan. Fakat buna rağmen neşeli diyorlar. Tamam da total toplamda insanoğlu öleceğine inanmıyor ki. Sonrasında başka bir yaşama inanıyor. Bence insanoğlu kötümser. Misal piknik ortamında Şükrü ağabeyin bize orta boylu bir leğende yaptığı salatayı küçük bir kulisle boykot etmek işten bile değil. **O leğende donunu yıkamıştır** desen bitti işte. Kimse yemez o salatayı. Bu da insanoğlunun kötümser olduğunun en büyük kanıtı bence. Bir kişi de **tamam da o leğene deterjan değmişse temizdir o leğen** demez. Demez arkadaşım demez. İnsanoğlu kötümserdir.

æ Havayolu şirketinin umursamadığı adam olmak da ne fenaymış. Uçak üç saat rötar yapıyor, öncesinde mesaj bile atmıyor. Havalimanında bir keriz sen oluyorsun. Herkese mesaj atmışlar, sana mesaj atmaya gerek görmemişler. Seni umursamamışlar. Şu an yaşadığım budur. Gerçi fena da olmadı, oturdum köşemi yazıyorum işte şıkır şıkır. Başkası olsa ortalığı ayağa kaldırırdı. Öylesine bir malım ki anlatamam.

æ Yara'sının kendi kendine iyileşmesini bekleyebilen, o yarayı bir kez bile koparmayan insan tutkusuzdur, ruhsuzdur. O insandan uzak durmakta fayda vardır.

æ Hayatımda bir kez bile **cv** hazırlamış bir insan değilim.

æ **Facebook'a face** diyene gıcığım.

æ Süpermen tişörtlüleri hadi neyse de, **stop following me'li** evrim tişörtü giyenleri hakikaten çok fena dövmek istiyorum. Bir insan sadece mallığını bu kadar belli ediyor diye dövülür mü. Dövülmez. Ama ben dövmek istiyorum. Bu da benim zaafım olsun.

æ Son olarak; kış mevsiminin geldiğini şehre akın eden sığırcıklardan anlayan insan, ben seni seviyorum.

æ Sevgilerimle.

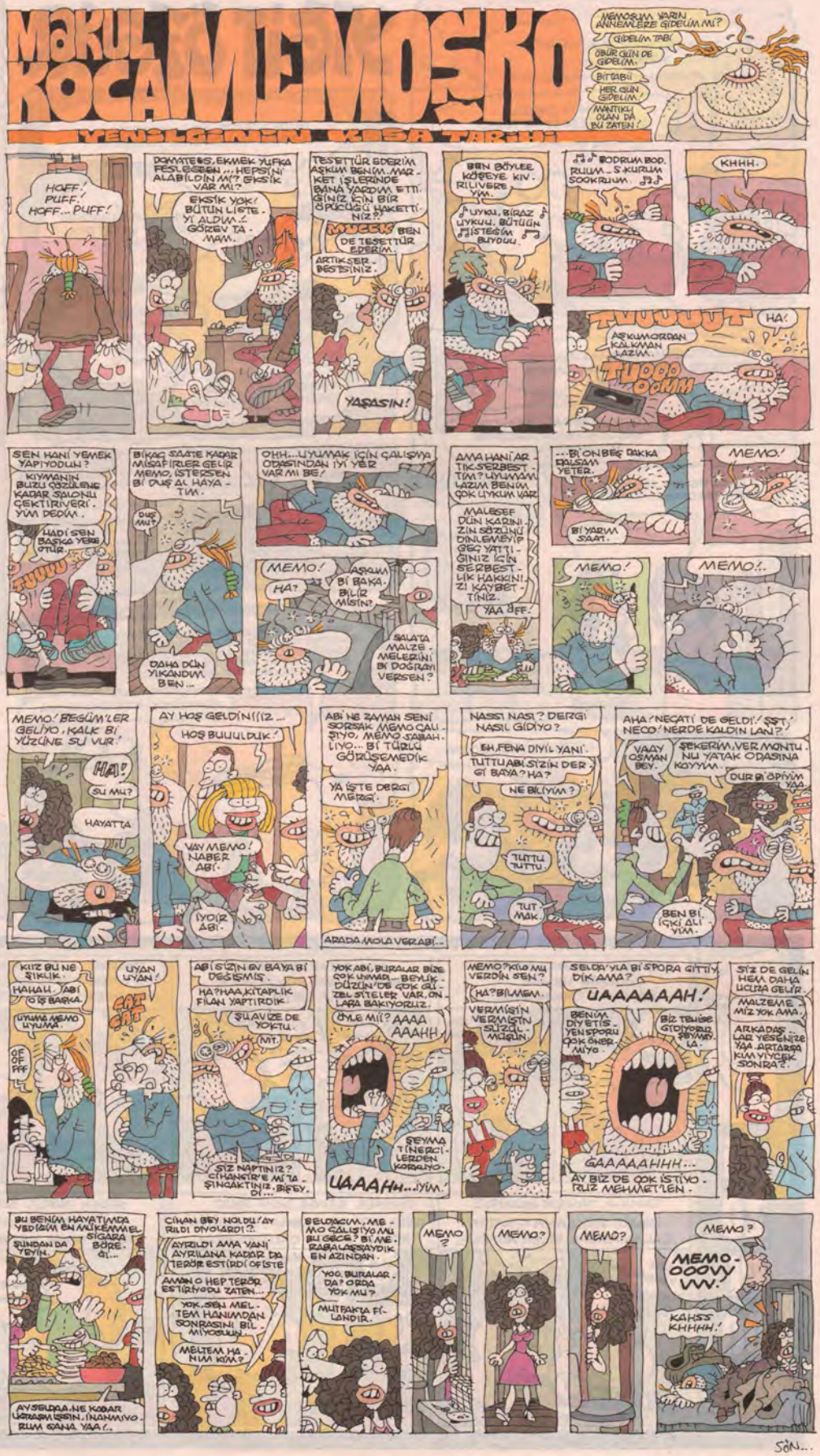
Stand-Up

26 Kasım Cuma / **İzmit** Crash / Saat: 21.00 / bilgi: 0537 222 90 13
28 Kasım Pazar / **Diyarbakır** Roll / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 970 00 72
30 Kasım Salı / **Bolu** Abant İzzet Baysal Üni. / Saat: 18.00 / bilgi: 0532 568 89 39
1 Aralık Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat:22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Aksamsefasi

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLİĞİN KISA TARİHİ

Geçen hafta yepyeni bir köşe çizmiş olduğum halde dergide teknik bir hata sonucu yanlışlıkla iki üç hafta önce yayımlanmış bulunan köşem tekrar yayımlanmış. Kötü mü olmuş? Yoo bence süper olmuş, bu sayede bu hafta enfes bir tatil yaptım. Herkesten özür diliyorum. Grafiker arkadaşım Fırat'a selam ediyorum.

YİĞİT ÖZGÜR

KİM BU GÖZLERİNDEKİ YABANCI ..

YABANCI DEĞİL MUZAFFER ENİŞTEM...

NİYE KİMSE ARAMIYOR?. TELEFON MU BOZUK YOKSA ?..

DUR EV TELEFONUNDAN ARAYIP KONTROL EDEYİM...

Bİ DAKKA... BEN NİYE ARIYORMUŞUM? O BENİ ARASIN...

AMAN BOŞVER VAZGEÇTİM...CAR CAR HİÇ ÇEKEMEM ŞİMDİ..

SEKS OYUNCAĞI ALMAYA UTANDIM, NORMAL OYUNCAK ALDIM BETÜL...

NAPİYİM LAN BEN ONU ?.!! AT GİTSİN.!!!

G.TÜMÜZE FALAN SOKMAZ MIYIZ?

ALLAH'INIZ VARSA SOKMAZ-SINIZ...

KORKTUĞUM BAŞIMA GELİYOR... GİTTİKÇE ANNEME BENZEMEYE BAŞLIYORUM..

ÇOK NORMAL...BEN DE YAŞLANDIKÇA ANNEME BENZİYORUM...

AMA BENİM ANNEM JAMES BROWN'A BENZİYO...

EVE GEL O..SPU BABAN GELECEK...

BİRAZ HIZLI GİTMİYOR MUYUZ?

YOK LAN ANÇA.!!

BU MU MAYKIL ÇEKSİN TAKLİDİ?.

Yetenekli değilsiniz

E ÖLDÜ.?

ÖNLEMİMİZİ ALALIM... BU ANLIĞA KODUMUN GAZETECİLERİNE GÜVEN OLMAZ... DUDAK HAREKETLERİNİ FALAN OKUYO AĞZINA SIÇTIKLARIM. ASLINDA G.TLERİNDEN ASACAKSIN BİR İKİ TANESİNİ..

MİKROFON AÇIK BAŞKANIM...

HEPİNİZİ GÖMÜCEM...

BAZEN KONUŞMADAN BERABERCE SUSMALI... GÖZLERİYLE KONUŞMALI İNSAN ...

sizofren

İŞYERİNDE, MÜDÜRLE BERABER PİSUVARA İŞEMEK NE KADAR ÇİRKİN BİR ŞEY...

HAY ALLAH!

TÜH! TÜH!

AMA BİR DE İŞERKEN SOHBET EDEN MÜDÜR VAR Kİ O DAHA ÇİRKİN.

EVET HAYDİ!

ÖFF! SÜPER ÇİRKİN! FAYANSTA SÜMÜK VAR!

"ŞIRRRR..." SESİYLE BERABER, "NE HABER?" DİYE SORDUĞUNDA ÖYLE AYAKTA DİKİLİRKEN, BEYNİM DURUYOR..

NE HABER CANIM NASILSIN?

NASILSIN BERKEN ?

AMA EN ÇOK, BAŞKA KATLARDAKİ TUVALETLERİ KULLANANLARI HİÇ ANLAMIYORUM...

KİM BU BE ?

TAMAM, TANIŞIK MÜDÜRLE İŞEMEK SIKICI AMA O KATTA ÇALIŞMADIĞINI BİLEN ADAMLA,

SEN KİMSİN LAN?

EYVAH! BİLİYOR...

ONUNLA İŞEMEK DAHA SIKICI DEĞİL Mİ? "HİÇ KASMA, BİLİYORUM. BİR ALT KATTA ÇALIŞIYORSUN,

YİNE O?

YİNE Mİ SEN?

NEDEN İNATLA BİZİM KATA GELİYORSUN Kİ! GERÇİ BİZİM KATTA DA

NEREYE? HANİ KAHVE ALIYODUK ?

GEL AŞAĞIDAN ALALIM... DAHA GÜZELMİŞ

BİR ALT KATIN KAHVE MAKİNASININ KAHVESİ DAHA GÜZEL DİYE BİR GEYİK VAR AMA İNANMAMAK LAZIM! OFİS EFSANESİ BUNLAR!

EVET LAN! GERÇEKTEN DAHA GÜZEL GALİBA

YOK LAN! AYNIŞEY AMA BİRAZ DAHA DEĞİŞİĞİ

KAHVE ESSPRESSO

DENİZ ENSARİ 2010

Deniz +ler

ensari@hotmail.com

Sandık•içi

ERSİN KARABULUT

GEÇEN SENE BİR GÜN BİZİM FINDIKLI'DAKİ OKULDAN TAKSİYE BİNDİM DERGİYE GİDİCEM...

ŞELAMLAR... ASMALI MESCİT'E ...

NERE. YE?.

ASMALI MESCİT ...

ASMALI MECİT'İ DİYOSUN HERALDE...

YOK ASMALI MESCİT VAR YA TÜNEL'İN ORDA, ORAYI DİYORUM.

HAHAH!.. ASMALIMECİT'İN YERİNİ BANA ANLATMAA DOSTUM, BEN ORALARIN ÇOCUĞUYUM.

ORANIN ASIL ADI ASMALI MECİT'TİR. MUHTARLIĞINDA BİLE ASMALI MECİT YAZAR. AMA BAZILARI ASMALI MESCİT BİLİR NİYEYSE HALA...

ALLAH ALLAH DİYORUM NASIL OLUR, 10 YILDIR GİDİP GELDİĞİM YER, DERGİ DE ORDA FALAN... ADAMIN TAVRINA UYUZ OLDUM İNANASIM GELMEDİ TELEFONDAN GİRDİM, ASMALI MESCİT YAZDIM GOOGLE'A, SONRA BİR DE ASMALIMECİT ARATTIM...

YOK YA ASMALI MESCİT'MİŞ İŞTE? GÖSTERİYİM, İSTERSİNİZ...

BEN BA- KAMAM Kİ ARABA KULLANI- YORUM, BAKA- MAM BEN!. AMA YANLIŞ BİLİ- YOSUN.

BAKA- MAM ARABA KULLANIYO- RUM GÜN- KÜ...

ARABA KULLANIRKEN TELEFONA BAKILIR MI YAA! HAHAH... BUNU DA BİZ ÖĞRETME- YELİM AMA DİMİ KARDEŞİ.

ASMALI MECİT TİR ORASI...

BÖYLE DURUMLARDA, AKLIMA HEP ORTAOKULDA BİR HERİF VARDI O GELİYO. ADAMLA TARTIŞIYOSUN DİYE- LİM TAMAM MI, BİRDEN ŞÖYLE YAPIYODU...

YAA TAMAM PA O ZAMAN SEN BAĞIRIYOSUN ORDA YANİ? HAKLI MIYDIN ORDA, BİR PLİŞİN BAK ANLIYCAKSIN.

YAA ABİ SEN OTURDUĞUN SEMTE BAK ÖYLE KONUŞ...

OĞLUM NE ALAKASI VAR SEMTLE LAN. BAŞKA BİŞEY KONUŞULYOZ BURDA.

SAÇININ TİPİNE BAK ÖYLE KONUŞ ABİ.. ALLAH YA... SAÇA BAK.

BİR AKŞAM PA ZİL ÇALMIŞTI, BİZİM SİTEDE YAN BLOKTA OTURAN BİR KOMŞUMUZ... BUNLARA MİSAFİR GELMİŞ, ADAM MİSAFİRLERİ GERİ GÖTÜRCEKMİŞ AMA OTOPARKTA ARABASININ ARKASINA SAHİBİNİ BİLMEDİĞİ BİR ARABA PARKETMİŞ. YAN TARAFTA PA BABAMIN ARABASI VARMIŞ. "ÖTEKİ ARABANIN ÇIKMASI LAZIM AMA KİMİN OLDUĞUNU BULAMADIM. BARI SEN ÇEK DE ÇIKIYIM." DİYE GELMİŞ, BABAM GİTTİ NEYSE, ADAMSIN- LA ÇIKMIŞ ADAM, SONRA TAM GİDİCEKKEN ŞÖYLE YAPMIŞ...

DUR BEN BU ARABA- YA BİR VURAYIM DA BENİ UĞRAŞTIRMAK NEYMİŞ GÖRSÜN GÜNÜNÜ!..

AL AMİGA GİDİĞİM!.. GÖTÜ SIKTUĞUM!.

ÇATIRT! ÇÖTÜRK!!

GİTMİŞ GELMİŞ İKİ ÜÇ KEZ ÇOK KÖTÜ ÇARPMIŞ BÖYLE.

SONRA DA BA- BAMA BAKMIŞ.

ÇAĞŞAK

OOHAA ...

BABAM EVE GELDİ, DEHŞET İÇİN- DE, "BEN BÖYLE BİŞEY GÖRME- DİM, NORMAL İNSAN SANİP SE- LAMLAŞTIĞIN KONUŞTUĞUN A- DAM YARATIK ÇIKIYO, BÖYLE BİR ŞEY YARIN ADAMA NASIL NOR- MAL DAVRANICAM, ARTIK YAA" FİLAN DEMİŞTİ.

BEN DE ŞU YAŞIMDA HALA BİRİYLE KONUŞUP DERDİMİ YETERİNCE İYİ ANLATABİLİR- SEM Bİ ŞEKİLDE HER KONUDA UZLAŞABİ- LİRİM GİBİ GELİYO. ELİMDE DEĞİL YANİ ÖYLE GİBİ GELİYO İŞTE.

...ABİ O YÜZDEN YAPTIĞIN ÇOK YANLIŞTI...

HARİBİ ÇOK AYIP ETMİŞİZ... SEN ANLATINCA AN- LADIM ŞİMDİ, SAĞOL IRSİN ...

BİTTİ MİNİ MİNİ DEMİR!

AMA GALİBA HİÇ ÖYLE DEĞİL. NE KA- DAR İYİ KONUŞURSAN KONUŞ DİYA- LOĞ, KURAMAYACAĞIN ADAMLAR VAR. O GÜN TAKSİCİ TAM Bİ RUH HASTASI ÇIKTI, DELİ HERİF... BEN DE SALAK MI- YIM NEYİM NİYE TARTIŞIYOSAM, "HE CANIM HE" DE GİT İŞTE... AMA ELİMDE DEĞİL, O İĞRENÇ KENDİNDEN EMİN GÜLÜŞÜNE UYUZ OLDUM, "YAA GOOGLE'A GİRDİM, BELEDİYENİN SAYFASINDA BİLE ASMALIMESCİT YAZIYO" DEDİM. BU SEFER DE NE DEMEYE BAŞLADI MANİAKOĞLUMANYAK BİLDİĞİ MUSUNUZ...

İŞTE BEN DİYORUM SANA, İNANMIYOSUN Kİ DOSTUM... ORANIN ADI ASMALI MESCİT'TİR... MUH- TARLIĞINDA BİLE ÖYLE YAZAR AMA KİMİSİ ASMALI MECİT ZANNE- DER HAHAH... O YÜZ- DEN DÜZELTTİM SENİ...

!...

NASIL YAA?. ASMALI MECİT DİYEN SEN DEĞİL MİYDİN, BEN ASMALI MESCİT DİYODUM ZATEN?.

YOO YOO!.. DOĞUP BÜYÜDÜ- ĞÜM YER YAA!

BEN ORAYA ASMALI MECİT DER MİYİM. ÖĞREN DE GEL DOSTUM...

"YAA TAMAM NEYSE NE" DEDİM AMA ARTIK ÇOK GER- GİNLEŞTİ, ÇOK FAZLA GERİLMİŞTİK. "BİRADER NEYSE NE FİLAN DİYE KONUŞMA AYIP OLUYO" DEDİ BEN DE "YAA BIRAK BİRADERİ MİRADERİ KAZDEŞİM YÜRÜ SADECE" DİYE ARTİSLENİNCE İYİCE ALEVLENDİ ORTALIK. HERİF DURDU. AHA DEDİM ZORAYI YİYORUM... O ARA DA KİKBOKSA GİDİYODUM, "DÖVER MİYİM LAN ACABA, DÖVERİM BELKİ" FİLAN DİYORUM, SONRA DUR DEDİM. SAKİNLEŞTİRDİM, KENDİNİ. AMA FİNA, COŞMA DİYE SAKİNLEŞTİRDİM, KENDİNİ. AMA SAKİNCE BAŞLAYAN YOLCULUK DAHA 10 DAKKA OL- MADAN GALATASARAY'IN ORDA SON BULDU, İNDİM ARKADAN GELEN TAKSİYE BİNDİM. BEN DE...

AKLIMI YİTİRİCEK GİBİ OLDUM.. HERİF BENİ RESMEN KEN- DİNİ GİBİ DELİRTTİ...

HAYIRDIR BİRADER NİYE İNDİN O ARAÇTAN?.

YAA MANYAK MIDIR NEDİR, ASMALI MESCİT DİYORUM, ASMALI MECİT DİYO, TAKSİCİ OLMUŞ ÖĞRE- NEMEMİŞ, NEREDEN ÇATTIK RUH HASTASINA YAA...

NERESİ DEDİM ABİ, PARDON?.

ASMALI MESCİT ULAN... ASMALI MESCİT !!!

Aksamisefasi

uğur gürsoy

YAVUZ ÖZTÜRK

Aksamsefasi

akıl fikir ofisi

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

■ Hukuka neler oluyor anlamak imkânsız. İki yıl önce başbakanı protesto eden, ıslık çalan; bakın ıslık çalan diyorum, üniversite öğrencileri 15'er ay hapis cezasına çarptırılmış, daha önce suç işlemedikleri için de cezaları ertelenmiş. Şimdi kardeşim, önce bu dava nasıl oluyor da iki yıl sürüyor bu biir, hadi iki yıl sürdü, sen benim başbakanımı protesto etmeye kalkan, bu çocuklara ancak iki yılda ceza verebildin tamam da şu "daha önce suç işlemedikleri için cezalarının ertelenmesi" saçmalığı ne yahu? Ne belli bunların daha önce suç işlemedikleri? Var mı bunun bir garantisi, ki ben buradan iddia ediyorum, bugün başbakanıma ıslık çalan, daha önce de muhakkak bir müessir fiil içerisinde bulunmuştur. Zamane gençliği zaten suça meyilli, kesin bir suç işlemişlerdir. Sen benim başbakanıma ıslık çal, here horo yap, sonra da elini kolunu sallaya sallaya sokaklarda dolan. Adalet bunun neresinde? Bugün başbakana ıslık çalan yarın öbür gün banka soyar, kalpazanlık yapar. Bari madalya taksaydınız. Ya yarın öbür gün, bir takım kendini bilmezler "nasılsa cezasını erteliyorlarmış" diye bütün büyüklerimizi protesto ederlerse ne yapacaksınız?

■ Hayırlı uğurlu olsun, yeni kırmızı kitabımız kabul edilmiş. Tabii kitabımız diyoruz ama gizli bir kitap bu. Haliyle dünyanın en az satılan kitabı olma ihtimali yüksek. Neticede daha az satış ancak insanların kendi kitaplarını yazıp size getirmesiyle mümkün. Diyelim bir kitap yazıp bin adet bastınız, siz daha piyasaya süremeden, aynı kitabı yazan bin arkadaş getirip kitabı size zorla satarsa, işte o zaman daha az satmış olursunuz ki bildiğim kadarıyla çok da sık rastlanan bir durum değildir bu.

■ Bizim gazetelere göre NATO'da kalkanları indirmiş gibi görünüyoruz ama elin oğlu gülüyor. Eşeği bize itelemeye kalktılar, reis-i cumhurumuz masaya yumruğunu vurunca boyayıp öyle iteledileer. Kalkanın hedefinde yine İran var ama bu sefer İran var demiyoruz. Gerçi adamlar kendi aralarında diyorlar o ayrı. Bari arkamızdan konuşmayın be. Açıyorum kalleş BBC'yi "komuta Türkiye'de değil pratikte bir farklılık yok" diyor. Açıyorum mendebur Süddeutsche Zeitung'u "Rusya da İran'a karşı füze kalkanına destek olmak üzere davet edildi" yazıyor, açıyorum sarı çıyan Frankfurter Allgemeine'yi, iki satırda "İran'dan söz edilmesi Gül'ü sinirlendirmiş olacak ki..." diye geçiştiriyor. Açıyorum hain Le Figaro'yu "Ankara se rallie au projet de bouclier antimissile" diyor ki Fransızca bilmediğim için bir halt anlamıyorum. Ama kesin onlar da arkamızdan hay huy ediyor gibi geliyor bana.

■ Tamam, bir kandırık ettiğiniz, çocuğu "ay vallahi atta gitmiyoruz, iğneciye gidiyoruz" diyerek evde asker ettiğiniz ortada ama bu kadar da ayan beyan olmuyor sayın dış dünya. Hayır, hiç aklınıza gelmiyor mu ki bizim ata sporlarından biri de "dış basın hakkımızda ne demiş" diye dış basını okumaktır, bari "kandırdım kundurdum düvel eşeğe bindirdim" diye yazmayın, ağırımıza gidiyor.

■ Ben İran'a İran demem, İran'a İran demedikçe diyerek bu işin içinden sıyrılmamızı neredeyse ellerinde bayraklarla sokağa atlayıp kutlamaya kalkan basın amigolarının bir bildiği de olabilir tabii. Önce o kalkan el inecek dedik, kalkanı indirdik memlekete döndük, evde bir bayram havası, Lizbon'dan abimiz gelmiş, komşularımız bizi çok severmiş. Çağan Irmak mı yazdı lan sizi prensesin rüyaları? Neşeliler sizi.

■ Efendim şimdi de bir takım kadrolu tatavacılar, Tatavla'da park yeri bulamayasıcalar, bazı kardeşlerimiz KPSS'ye girmeden hükümettekilerin yakını oldukları için memur oldu diye ayaklandı. Anlamak kabil değil. KPSS'yle girecek oluyorlar, üstelik bütün soruları yapıyorlar, hemen itiraz: "Kopya çekildi!" E sınavsız giriyorlar, yine feveran, nasıl olacak bu işler? Adam sınavla girmeye çalıştı, kopyacı dedin; sınavsız girdi "sınavsız olur mu" diyorsun, ne istiyorsun yahu? Arkadaşlardan biri de Almanya'daymış, sürekli olarak orada ikamet ettiği halde burada kamu görevlisi gözüküyormuş diye yine bir alay küfür kıyamet. İyi de kardeşim, buradaki halk da, Almanya'daki lahana turşusu mu? Kanımca halka hizmet ettikten sonra hangi halka hizmet ederse etsin. Ben yediğim ekmeği ayrı tutmam Alman kardeşimle, kamu görevlimi mi paylaşamayacağım?

■ Bir son dakika haberini sizinle paylaşmak istiyorum. Paylaşım için teşekkür edin, repleri unutmayın. Taliban liderlerinden Molla Mansur ile aralarında devlet başkanı Karzai'nin de bulunduğu Afgan yetkililer, ABD ve NATO arasındaki gizli görüşmeler ve Molla'ya CIA kaynaklarından yüklü miktarda para ödendiği geçen ay ortaya çıkmıştı. Sanırım CIA, Taliban'ın iki numaralı adamını satın almak niyetindeydi.

■ Tam bu olay açığa çıkmışken, skandal skandal doğurdu. Zira aylardır kendisini Molla Mansur olarak tanıtan adamın Molla Mansur olmadığı, paraları da alıp ortadan kaybolduğu öğrenildi. Buradan selam olsun Afganistan'ın Sülün Osman'ına! NATO'ya da geçmiş olsun, her sakallıyı Taliban sanıp Sülün Osman'ı uçaklarında ağırlamışlar, cebine de açıklamaya utandıkları miktarda, milyon milyon dolar para koymuşlar. Abi güzel sakal indirmiş kerizlerden şimdi ara ki bulasın. Bu anda ne düşmek dalgalara, bu anda ne kavga, ne hürriyet, ne karım. NATO, ABD Genelkurmayı ve ben bahtiyarım.

■ Dünyanın jandarmasına bakın hele. Biz de gep gep gerinerek gezinen bu adamları bir şey sanmıştık. Meğer hepsi mankafalıymış, hiçbirinde yaraya sürülecek akıl yokmuş. Yok, uydudan izliyorlarmış, saç telini görüyorlarmış, parmak izinden eltinin kim olduğunu söylüyorlarmış bilmem ne. Ulan elin sarı çizmeli Mehmet ağasına milyon dolarları bayılmışlar, ciddi ciddi devlet başkanıyla falan görüştürmüşler; şimdi de "meğer o değilmiş" diyorlar. Bizim sahte Molla Mansur üstüne üstlük NATO uçağıyla kaçmış gitmiş bile!

Tenzih ediyorum!

Asırlarca İngiliz zulmü altında inlemiş, patates kıtlıklarında berhava olmuş, kan kusmuş, kızılcık şerbeti içtim demiş, mert İrlandalı kardeşlerimi tenzih ederim, her biriyle dansa kalkar parkeleri teperim ama İrlandalı kompradorları şiddetle kınıyorum. Bu, benim canım İrlandalımın kanını emen vampirler, her bir İrlanda vatandaşını 500'er bin dolar borçlandırmışlar. E ne oldu bu para, kumarda mı yediniz, valör, swap falan mı döndü, sıcak para çıktı, demir kazık mı girdi, nasıl deve ettiniz lan parayı? Kim yaptıysa borcu o ödesin kardeşim. Sen komprador olarak halkın kanını emerken üstüne üstlük bir de halkı kişi başı 500 bin dolardan ipotekledisen bize ne be? Bitsin bu İrlandalının çektiği zulüm. Kardeşi kardeşe vurduran, ekinini patatesle değiştirip kıtlıktan geçiren İngiltere'den çekti çekeceği kadar, bir de sizin gibi hain evlatlarından mı çekecek? Yeri gelmişken İskoç da candır, İskoç halkını da tenzih ederim.

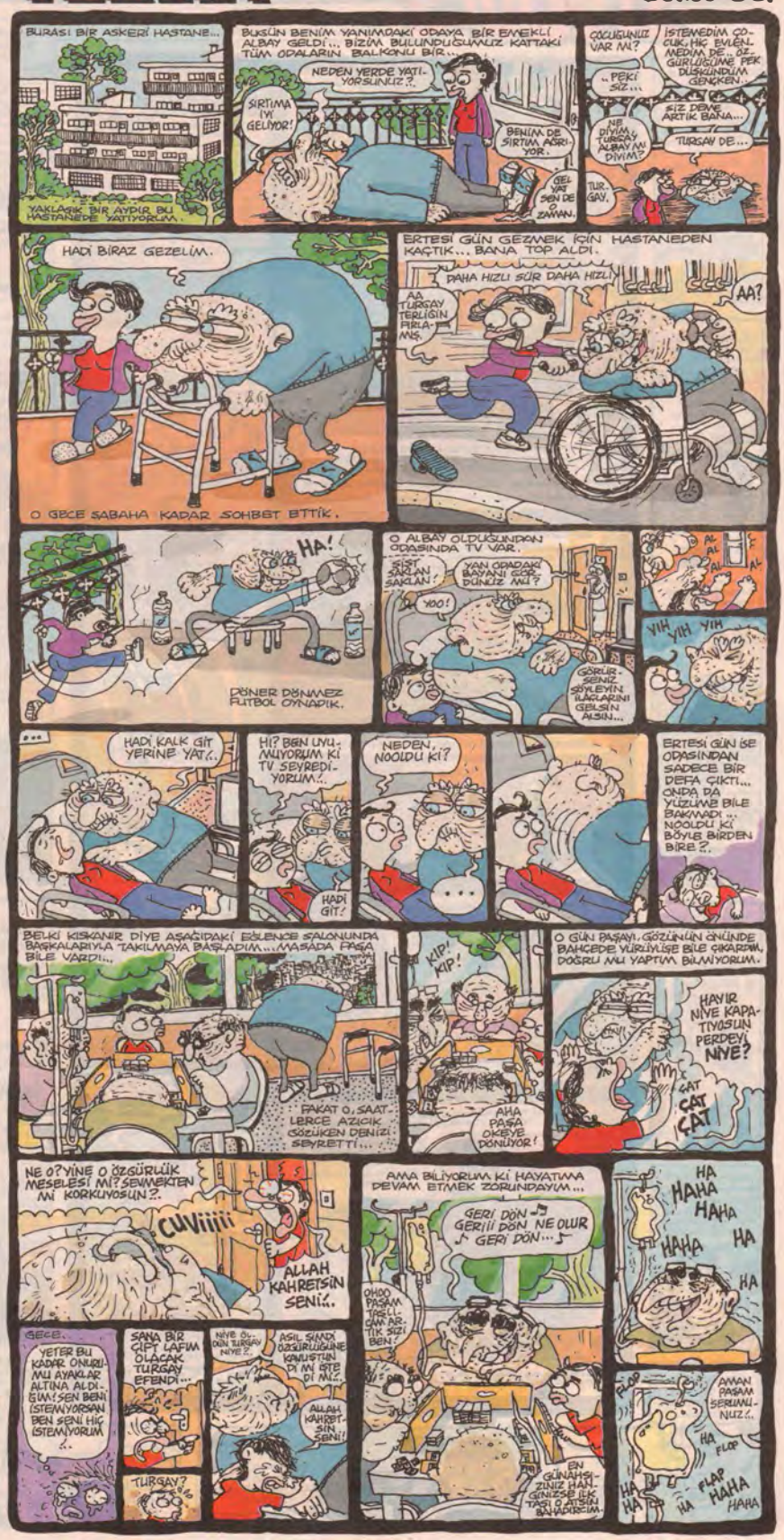
Daha önce tenzih etmiştim, yine ederim, her iki taraftaki Koreliler canımdır, ciğerimdir; egemenler sidik yarıştıracak diye onları horoz gibi dövüştürmeye kalkanlar kafamı kızdırıyor. En sonunda bir egemen gelip "çıkın lan ülkeden, Almanya'dan oğlum gelecek diye hepinizi kovacak, ondan korkarım. Arkadaşım durun, siz kardeşsiniz!

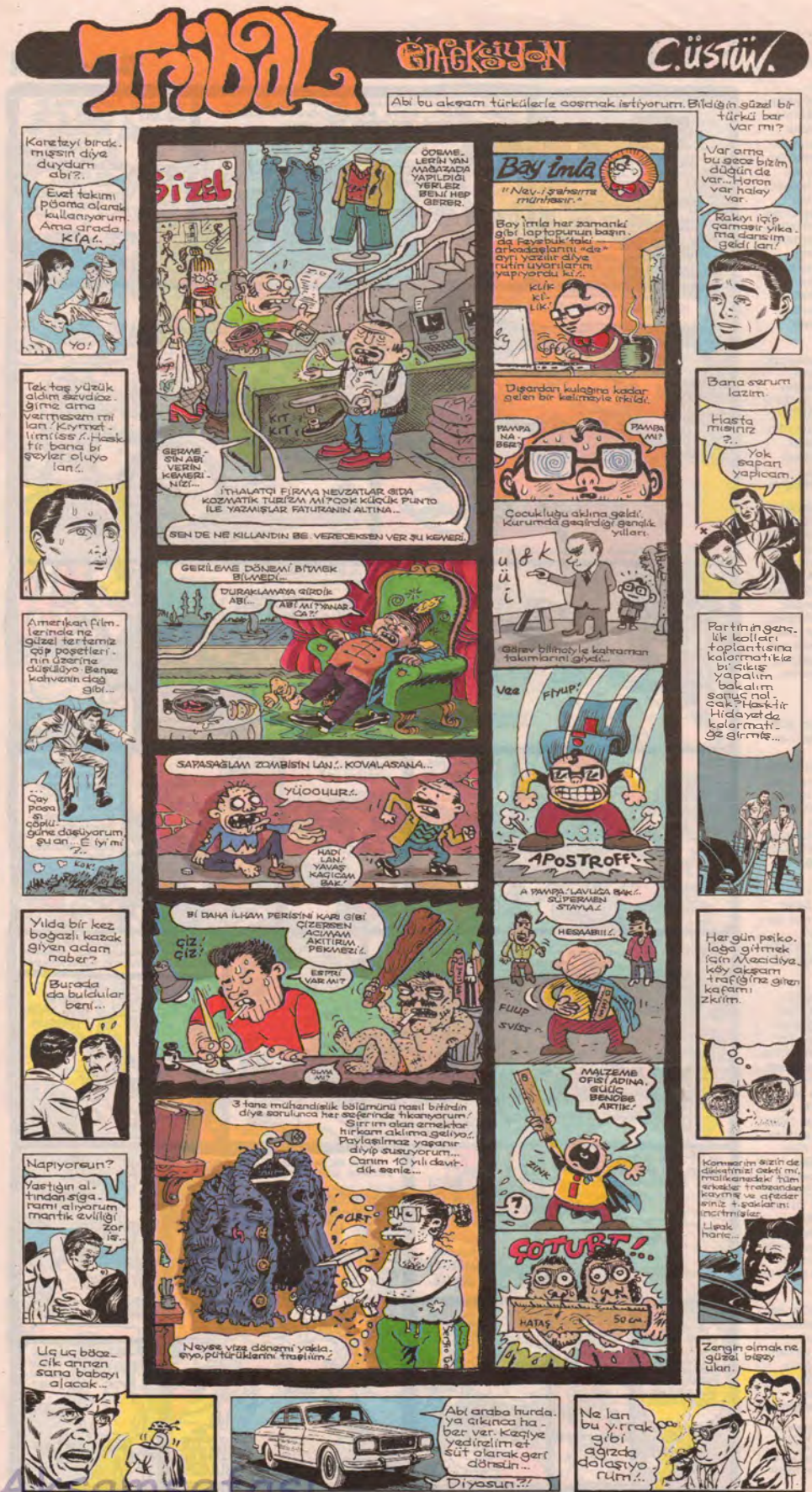
Arkadaşlar elinde Metafor'un 2004'te çıkardığı promo cd olan varsa adamı hasta etmesin, ulaştırsın. Dünya Sinema Başkanı Oky de ben de acilen istiyoruz! O CD haftaya burada olacak. Kemal! (Kut olan) olmadı sen bir el atasın diyor Oky. (Kemal abi ben saygıda kusur etmem, Oky dedi öyle). Ve evet, Metafor, feci core.

Aksamsefasi

TURGAY

Göksu Gül

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N·

Biraz daha tuvalette pineklemeye karar verip, gazetenin başka bir ekini aldım elime. İlk sayfadaki standart fotolardan biri, bu kez daha da tuhaf geldi bana. İnsanlar, yürürken niye acayip gözüküyorlar!? Ünlü bir magazin kişisinin sevgilisiyle beraber, ünlü bi alışveriş merkezinden çıkarken çekilmiş fotosuydu: İkilinin bacakları, daha doğrusu o andaki adımları, çok garip görünmekteydi! İnsan bedeni ve kıvrımları, gerçekten de sihirli birer et parçası. Örneğin kıçım. Yarım saattir burada pineklemekteyim; ve onun esnekliği sayesinde kıç kemiğim etime batmadan dakikalarca oturabiliyorum. Tekrar resme baktım: Aman tanrım, sahiden de acayip bir pozisyonda gözüküyor şu ünlüler. Ne biçim bir kare bu! İnsan, adımlarını bir bir atarken, tam da bu adımında yakalanır mı. Bir saniyede kaç adım vardır!?. İlk kez, çizgi-romancı Manara'nın karelerinde gördüğüm şekliyle: Bedenimiz, çok manyak pozlar verebiliyor, ve çok tuhaf açılara sahibiz; "profilden"in dışında, yüzlerce!. Belki o zamanlar kadın vücudunu da iyi tanımıyordum. Ve bu ressamın zor ve garip açılardan resimlediği bazı güzel kadın pozları, "hatalı" geliyordu bana: Hem, cinsel anlamda biraz itici buluyor; hem de anatomik olarak "yanlış yapmış" sanıyordum! Çok sonraları, ressamın özellikle zor açıları (az bilinen insan bedeni pozlarını) çizmeyi sevdiğini düşünmeye başladım. Duranlığı yırtmak isteyen bir sanatçı da, ancak bu mantıkla hareket edebilirdi. Gazetenin ekini tekrar elime aldım: Bu ünlü pozlarını yakalamaya çalışan magazinciler de, aynı yaratıcı düşünceyle deklanşöre basıyor olabilirler miydi? Kıçımı oturakta az oynatarak, biraz bunu düşündüm. Magazincileri, elbette ki sevmiyordum bu yapışkanları. O yüzden onlara böyle bir pâye vermek istemedim. Mutlakâ ki tesadüftü. Aynı, benim de sokakta yürürken çekilmiş fotoğraflarımda olduğu gibi. O zamanlar dijital ortam da yoktu, ve masraf olmasın diye sadece iki-üç poz verebilmiştim. İkisinde de, en berbat adımımda yakalandım. Resimlerden bir tanesine hâlâ, bu nedir diye bakar dururum: Bahariye taraflarında, bir plâkçı dükkânının önünden geçiyorum. Özellikle, bu kaldırımda yürürken poz vermek istedim. Arkadaşım, ileriden, karşı kaldırımdaki bir kafenin önünde basıyor deklanşöre. Amacım, plakçı dükkânının vitrinindeki, büyük Rock müzisyenlerinin renkli afişlerinin tam önünden geçerken, hoş bir kareye yakalanmak. Bunu başarıyorum. Fakat, otomobiller park etmesin diye kaldırıma konan kısa ve kalın demirleri hesap edemiyorum: Bir ayağımın attığı adım, demirlerden birinin yuvarlak kafasıyla çakışıyor. Ve garip bir perdelenme, tuhaf bir vücut hareketi. Tarif etmem güç! Demir-ayak gibiyim. Hafif aksak. Kolum da arkamda kalmış bu arada; nasıl becerdiysem. Zaten tipim biraz kayıktı, iyice dağılıp yamulmuşum o karede. Ve nedendir bilmem, "yürürken güzel görüneceğimi" düşünmüştüm hep! Bir garantisi yokmuş demek. Gerçi şimdi, "dijital" zamanı. Bi kuruş harcamadan, onlarca pozum yakalanabilir, o kaldırımda. Ama geçti artık. O dükkan yok. O kaldırım, başka kaldırım. Akşam güneşi, havanın rengi bile bir başka. Birkaç yüksek bina dikildi o bölgeye.. Gazetenin ekine tekrar göz attığımda, resimdekilerin daha da tuhaf bir açıda gözüktüğünü farkedip, salakça hüzünlenmeyi kestim:

Üstelik, ünlü magazin kişisi olan adam, benden on kat daha düzgün tipli bi herifti. Öyle bir insanın vücudu bile, en sinir bozucu pozlara yakalanabiliyordu: Pantolunu, bacaklarından çıkmış gibiydi sanki, ve deri ceketi çok tuhaf bir salınma hareketinin ortalarında kalmıştı.. Ah, şu elbiseler! Hiç güvenilmez onlara.. Altın çağını yaşayan, ve her aksiyon filmi karesinde karşımıza çıkan Bilgisayar Animasyonculuğunda, "sahici bakan gözlerle" beraber, modellenmesi hâlâ yeterince becerilemeyen diğer şey: Elbiseler. Daha doğrusu, onların yüzlerce potu, büzgüleri, neredeyse sonsuz çeşitlilikteki kıvrımları!. Birçok Dijital animasyon (çizgi) filmde, eşya, ortam ve hayvan çizimleri mükemmel seviyedeyken; insan karakterlerine çoğunlukla streç türü elbiseler giydiriliyor! Bedenin şeklini alarak, fazla büzgü ve pot yapmadıkları için.. Ah, bizi başka bir 'biz' yapan şu manyak ve gizemli kıyafetlerimiz!. Gözlerimin bulunduğu bölgeden, aşağıya, dizkapaklarıma doğru baktım.

Çok tuhaf.. En çok, diz kapaklarımı seviyorum! Diz kapaklarımı okşadım. Dirseklerimden daha çok seviyorum dizkapaklarımı, ve isimlerini. Hiç de bir kapağa benzemedikleri hâlde! Bilmiyorum, bana oldukça güzel geliyorlar işte. Zeten sevdiğim çok az yerim var, bir de onların hassas dengelerini sorgulayamam. Muhabbetin biraz daha cinselliğe kayması ve gevşemek adına, şunu da ekleyeyim bari; kadınlarda ise kol bilekleri'ni seviyorum; erkeklerde de sırtı beğenirim. Bir erkek sevgilim olsaydı, her gece sırtına sarılırdım onun. Veya sarılmazdım! (Böyle açıksözlü davranmak adına şöyle ipnelik esprili cümleler kurmak dahi irkiltici!) Sonra, daha aşağılara baktım: Terliklerim vardı ayağımda.

Ayaklarımı, onların içinden çıkardım. Hemen önümdeki yumuşak tüylü, ufak halıya bastım. Yavaşça doğrulduğumda, pijamam da nasıl olduysa üzerimden sıyrılıp, yere düşmüştü hafifçe. Yanlız, garip birşey oldu. Pijama, küçük kumaş dalgaları halinde dağılmadı yerde. Sadece ufak büzgüler yaparak, bir beton blok gibi, sert biçimde dik durdu! O yüzden, ellerimi pijamanın kenarına dayayarak, kendimi yukarıya doğru çekmem gerekti. Çamaşırın içinden nihayet çıktım, ama bir ayağım hafif kenara takılınca, langur lungur duş bölmesinin içine yuvarlandım! Ne olduğunu anlayamayıp henüz doğrulurken, duş bölmesinin kapağı şıngırdayarak hızla kapandı: Ve içeride, küvetin ortasında; eski bir yabancı sinema oyuncusu (yeşil gözlüklü), büyükçe bir at kafası, ve elinde şekerlik tutan bir kadın kolu ve bileği ile karşı karşıya kaldım. Atın kafası, az yukarıdaki pencere boşluğuna tam oturmuştu; kadının bilekli kolu ise duş musluğu deliğinden küvete uzanıyordu. Daracık mekanda öylesine yakındık ki, irkilip geri çekilmek yerine, tekrar düşmemek için onlara tutundum. Bir ön önce birşeyler yapmak, bu tırsıtıcı saçmalıktan kurtulmak gerektiğini biliyordum. Ama bu telaşımın bile, nedense düzenli bir sırayla olması gerektiğine inanıyordum. Yoksa, küvette sonsuza dek, buruş buruş kapalı kalacaktım. Hızla karar verererek, kadının bileğini öptüm! Ve elinde tuttuğu şekerlikten bir şeker aldım. O sırada duş kapısı çaldı! Bayramlaşmaya gelen mahalleli bir çocuktu. Heyecanlanıp mantıksız birşey yaptım; şeker yerine Rock yıldızının yeşil gözlüğünü alıp tutuşturdum çocuğun eline, duvardaki atın ağzına da şekeri verip, süratle dışarı çıktım!

Banyodan tam çıkarken, flaşlar patladı! Artık pineklemekten sıkılan ve yeni günün stresini taşıyan yüzümde, ekşi ve şaşkın bir ifade vardı. Bir ayağım içeride, bir ayağım koridorda, elim ise duvarın kenarında eğreti pozisyondaydı. Yine tipsiz bir duruşumdu.. Koridorun ilerisinde, beni görüntülemekte olan 'gözlemci ben' ise, çok tatlı gözüktü gözüme. Gidip, dizkapağını okşamak istedim. Vazgeçip, televizyonda belgesel izledim.

Aksanse Tasf

umut sarıkaya
işimdeyim gücümdeyim
kitapçılarda

- HAYATIN ANLAMI ARMUTTUR!..
- NOSTALJİ GEÇMİŞE DEĞİL GELECEĞE ÖZLEMDİR!..
- OTOMOBİLLER AERODİNAMİK DEĞİL, SOSYODİNAMİKTİR!..
- TELEVİZYON ŞÖMİNEDİR!..
- SİNEKKAYDI TRAŞ DEMOKRASİNİN GEREĞİDİR!..
- TOPLUMLAR HAYVANDIR!..
- TOPLUMLAR BİTKİDİR!..
- HEPİMİZ SİNEĞİZ!..
- HEPİMİZ BİLARDO TOPUYUZ!..
- HEPİMİZ KIYMA MAKİNESİYİZ!..

MEMO TEMBELÇİZER
UTANMADAN İDDİA EDİYORUM
ÇIKTI! *KİTAPÇILARDA*

YILMAZ ASLANTÜRK
OTİSABİ 4
Kayıtdışı hatıralar

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

not defteri hediyeli
UYKUSUZ POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı
2011 KARTPOSTAL TAKVİMİ
ÇIKTI!

UYKUSUZ
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi I 25 Kasım 2010 I Sayı: 169
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Aksamiserisi

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslankök
www.otisabi.com

Aksamsefasi